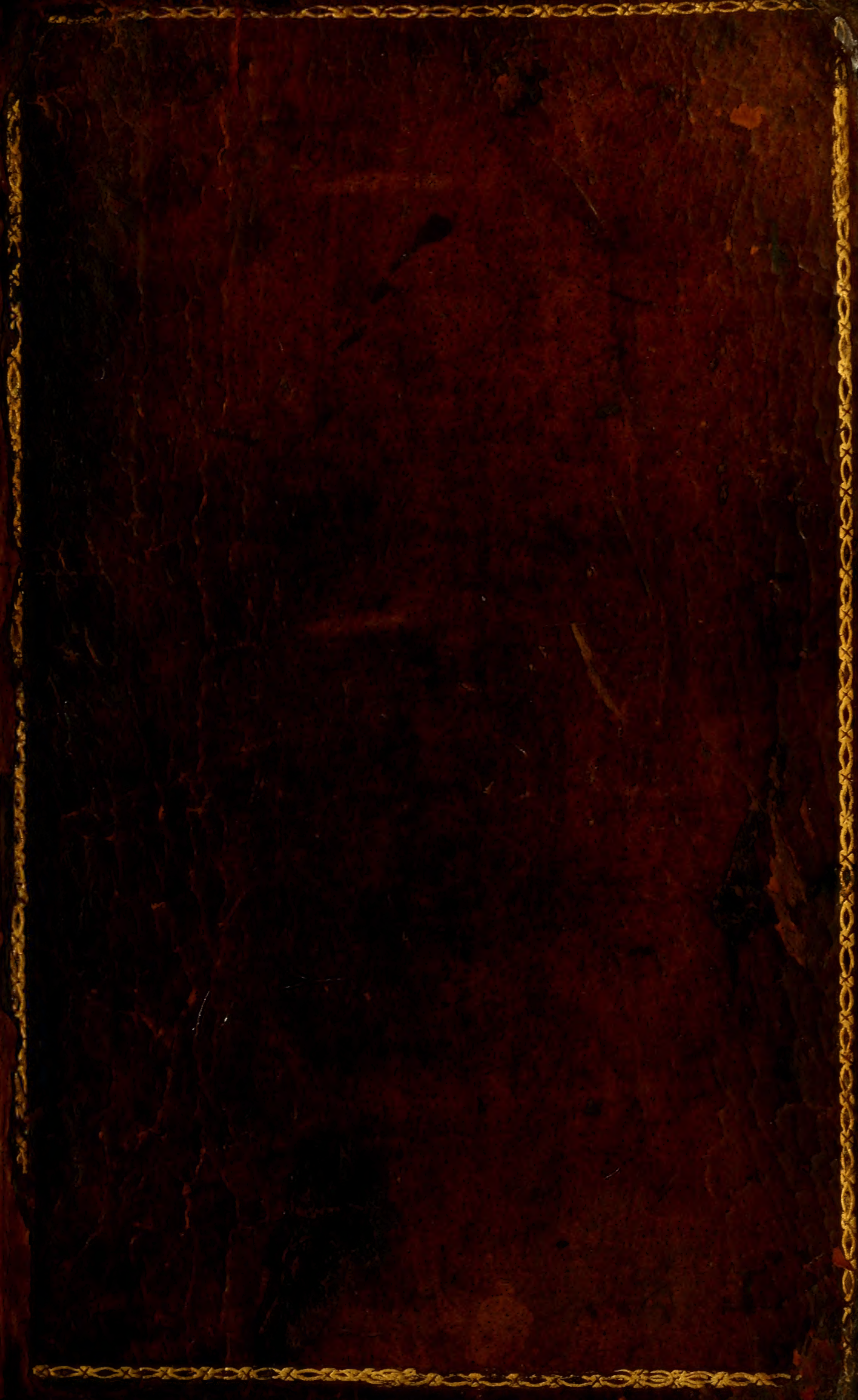
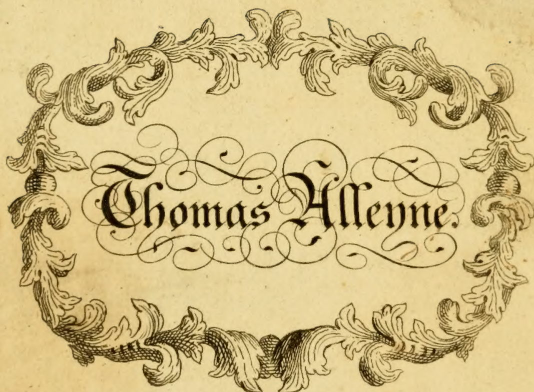

Thomas Alleyne.

John Gay Alleyne his

John Adams

GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA.

IN USUM

Scholæ Regiæ *Westmonasteriensis.*

LONDINI:

Ex Officinâ P. REDMAYNE;

Prostant apud *B. Tooke, D. Midwinter, B. Barker, T. Ward,* & *J. Osborn.* MDCCXX.

¶ LITERÆ Γράμματα

Græcorum ſunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Poteſtas.
Α α	ἄλφα	*alpha*	a
Β β ϐ	βῆτα	*beta*	b
Γ γ ϒ	γάμμα	*gamma*	g
Δ δ	δέλτα	*delta*	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	*e pſilon*	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	*zeta.*	z
Η η	ἦτα	*eta.*	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	*theta*	th
Ι ι	ἰῶτα	*iota*	i
Κ κ	κάππα	*kappa*	k c
Λ λ	λάμβδα	*lambda*	l
Μ μ	μῦ	*mu*	m
Ν ν	νῦ	*nu*	n
Ξ ξ	ξῖ	*xi*	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	*o micron*	o parvum
Π π ϖ	πῖ	*pi*	p
Ρ ρ ρ	ῥῶ	*rho*	r
Σ ς σ ς	σῖγμα	*ſigma*	ſ
Τ τ	ταῦ	*tau*	t
Υ υ	ὖ ψιλὸν	*u pſilon*	u
Φ φ	φῖ	*phi*	ph
Χ χ	χῖ	*chi*	ch
Ψ ψ	ψῖ	*pſi*	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	*o mega*	o magnum

Ex Literis ſeptem ſunt Vocales φωνήεντα, α,ε,η,ι,ο,υ,ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt Conſonantes σύμφωνα.

Vocales Analogæ.

Longæ μακρὰ, η, ω. Breves βραχέα, ε, ο. Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Præpositivæ προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ ὑποτακτικὰ, ι, * υ.

** υ Præpositiva est ante ι.*

Ex Præpositivâ & Subjunctivâ fit Diphthongus.

Diphthongi δίφθογγοι 12.

Sex propriæ εὔφωνοι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.

Sex impropriæ καταχρηστικαὶ, { tres surdæ ἄφωνοι, ᾳ, ῃ, ῳ. / tres absonæ κακόφωνοι, ηυ, υι, ωυ.

Consonantes

Sunt duplices, Mutæ ἄφωνα, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Semivocales ἡμίφωνα, { Duplices διπλᾶ, ζ, ξ, ψ. † / Liquidæ ὑγρὰ, seu immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, ‖ ν, ρ. / σ litera solitaria, suæ potestatis, μοναδικὸν, ἄσημον.

† Pro δσ, κσ, πσ.

‖ Pro ν scribitur. { γ ante γ, κ, ξ, χ, & ante eadem ubique sonat ut ν. / μ ante β, μ, π, φ, ψ. / λ & plerumque ρ, σ, ante similem.

Literis accidunt Spiritus.

Spiritus πνεύματα

Duo sunt : { Lenis sive tenuis ψιλὸν (᾿). / Asper sive densus δασὺ (῾).

Omnis Vocalis vel Diphthongus initialis spiritu tenui vel aspero notatur, ut ὄρος *mons*, ὅρος *terminus:* υ, semper aspero, ut ὗς *sus:* sic etiam ρ semivocalis, ut ῥὶν *nasus*. Quòd si ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut μύῤῥα *myrrha*.

Consonæ mutæ tametsi nullo spiritu notentur, pro ratione tamen illius inclusi dividuntur in { Tenues ψιλὰ, π, κ, τ. / Medias μέσα, β, γ, δ. / Aspiratas δασέα, φ, χ, θ.

Oppositæ inter se, ἀντίστοιχα, { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Tenues elisâ Vocali aut Diphthongo suâ migrant in Aspiratas, si sequens Vocalis aut Diphthongus aspiretur: πτ, κτ, in suas Aspiratas φθ, χθ.

Ex Literis Syllabæ fiunt, ex Syllabis Dictiones, ex Dictionibus Oratio.

Syllabis accidunt Tempora, Accentus, Apostrophus.

Tem-

Tempora χρόνοι

Duo sunt: Longum (ˉ), Breve (˘). Utrumque vel Naturâ φύσει, ut χειμὼν *hyems*, θέρος *æstas*. Positione θέσει, ut μάστιξ *flagellum*, παῖς *puer*. Usu χρήσει, ut Τίταν, Πάρις.

Accentus προσῳδίαι.

Sunt tres: Acutus ὀξεῖα (ˊ), Gravis βαρεῖα (ˋ), Circumflexus περισπωμένη (˜).

Acutus habet locum in ultimâ, penultimâ, antepenultimâ: unde vocabulum dicitur acutitonum ὀξύτονον, ut Θεὸς *Deus*: penacutum παροξύτονον, ut κόσμος *mundus*: antepenacutum προπαροξύτονον, ut ἄγγελος *angelus*.

Circumflexus in ultimâ & penultimâ; unde vocabulum dicitur circumflexum περισπώμενον, ut συκῆ *ficus arbor*: antecircumflexum προπερισπώμενον, ut σῦκον *ficus*.

Gravis tantùm in ultimâ signatur; unde vocabulum dicitur (ut priùs) ὀξύτονον, ut Χριστὸς *Christus*: Sed in omni syllaba intelligitur, in quâ accentus non pingitur. In ultimâ verò si nullus sit accentus, vocabulum dicitur gravitonum βαρύτονον, ut κόσμος, ἄγγελος, σῦκον.

Apostrophus ἀπόστροφος (').

Notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas esse propter vocalem vel diphthongum proximè sequentem, ut οὔτ' ὄναρ, *neque somnium*: si sequens illa aspiretur, mutatur tenuis precedens in aspiratam, ut οὔθ' ὕπαρ *neque visio*, νύχθ' ὅλην *totam noctem*, τίφθ' οὕτω; *quid ita?*

DICTIONES Λέξεις

Octo sunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥῆμα, Participium μετοχὴ, * Adverbium ἐπίρρημα, Conjunctio σύνδεσμος, Præpositio πρόθεσις. Ex his priores quinque sunt declinabiles κλιτοὶ, tres posteriores sunt indeclinabiles ἄκλιτοι. Declinabilium aliæ regulares ἀνάλογοι, aliæ irregulares ἀνώμαλοι.

** Sub Adverbio comprehenditur Interjectio.*

Dictionum Affectiones πάθη sunt, 1°. Communes: Species εἶδος, Figura σχῆμα: Species, Primitiva πρωτότυπον, Derivativa παράγωγον: Figura, Simplex ἁπλοῦν, sive Incomposita ἀσύνθετον, Composita σύνθετον, Decomposita παρασύνθετον: 2°. Propriæ, Dictioni declinabili omni, ut Persona πρόσωπον prima, secunda, tertia, & Numerus; vel omni præterquam Verbo, ut Genus, Casus, & Declinatio; vel Verbo & Participio, ut Tempus; vel soli Verbo, ut Modus & Conjugatio.

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis ἑνικὸς, Dualis δυϊκὸς, Pluralis πληθυντικός.

Casus πτώσεις quinque; Nominativus ὀρθὴ, Genitivus γενικὴ, Dativus δοτικὴ, Accusativus αἰτιατικὴ, Vocativus κλητική.

Genera γένη quatuor: Masculinum ἀρσενικὸν, Fœmininum θηλυκὸν, Neutrum οὐδέτερον, Commune κοινόν.

Articulus

Est duplex, { Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*.
Subjunctivus, ὃς, ἣ, ὃ, *qui*, *quæ*, *quod*.

Articulus præpositivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τὼ	τοῖν	οἱ	τῶν	τοῖς	τοὺς
Fœm.	ἡ	τῆς	τῇ	τὴν	τὰ	ταῖν	αἱ	τῶν	ταῖς	τὰς
Neut.	τὸ	τοῦ	τῷ	τό.	τὼ	τοῖν.	τὰ	τῶν	τοῖς	τά.

Articulus subjunctivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὃς	οὗ	ᾧ	ὃν	ὥ	οἷν	οἳ	ὧν	οἷς	οὓς
Fœm.	ἣ	ἧς	ᾗ	ἣν	ἅ	αἷν	αἳ	ὧν	αἷς	ἃς
Neut.	ὃ	οὗ	ᾧ	ὅ.	ὥ	οἷν.	ἃ	ὧν	οἷς	ἅ.

Sic ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

NOMEN.

Substantivum.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque nominum Simplicium, quinque nominum Contractorum.

Declinationes Simplicium

Quatuor priores sunt parisyllabicæ ἰσοσύλλαβοι, non crescentes Genitivo; à se invicem distinctæ terminatione recti: Quinta verò est imparisyllabica περιττοσύλλαβος, Genitivo crescens.

In omnibus declinationibus

Nom. Acc. Voc. Dualis idem est, similiter Gen. & Dat.

Nom. Voc. Pluralis idem est: Gen. perpetuò desinit in ων.

Per singulos Numeros idem est Nom. Accus. Voc. Neutrorum, quæ pluraliter semper exeunt in α, nisi in quartâ Simplicium.

Prima

Prima Declinatio

Duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ ταμίας *quæstor*, ὁ τελώνης *publicanus*.

Sing. N. ὁ ταμίας Gen. τοῦ ταμίου, D. τῷ ταμίᾳ, A. τὸν ταμίαν, V. ὦ ταμία.

Dual. N. & A. τὼ ταμία, G. & D. τοῖν ταμίαιν, V. ὦ ταμία.

Plural. N. οἱ ταμίαι, G. τῶν ταμιῶν, D. τοῖς ταμίαις, A. τοὺς ταμίας, V. ὦ ταμίαι.

Sing. N. ὁ τελώνης, G. τοῦ τελώνου, D. τῷ τελώνῃ, A. τὸν τελώνην, V. ὦ τελώνη.

Dual. N. & A. τὼ τελώνα, G. & D. τοῖν τελώναιν, V. ὦ τελώνα.

Plural. N. οἱ τελῶναι, G. τῶν τελωνῶν, D. τοῖς τελώναις, A. τοὺς τελώνας, V. ὦ τελῶναι.

Dativus singularis in quatuor prioribus Declinationibus Simplicium, & quintâ Contractorum habet ι semper subscriptum finalibus, α, η, ω.

Subscribitur plerumq; vel propter { *Distinctionem, ut* τῷ ταμίᾳ, *in Dativo singulari,* τὼ ταμία *in Nominativo duali.* *Deperditionem, ut* κέρᾳϊ, κέρᾳ. *Syllaba enim ex quâ deperditur* ι *subscribitur.*

Nomina in πης, ut Σατράπης *Satrapa*; in της, ut ἐπιστάτης *magister*: Gentilia, ut Σκύθης *Scytha*, & Composita à πωλῶ *vendo*, μετρῶ *metior*, τρίβω *tero*, formant Vocativum in α, ut ὦ Σατράπα, ὦ ἐπιστάτα, &c.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα *musa*, ἡ τιμὴ *honor*.

Sing. N. ἡ μοῦσα, G. τῆς μούσης, D. τῇ μούσῃ, A. τὴν μοῦσαν, V. ὦ μοῦσα.

Dual. N. & A. τὰ μούσα, G. & D. ταῖν μούσαιν, V. ὦ μούσα.

Plural. N. αἱ μοῦσαι, G. τῶν μουσῶν, D. ταῖς μούσαις, A. τὰς μούσας, V. ὦ μοῦσαι.

Sing. N. ἡ τιμὴ, G. τῆς τιμῆς, D. τῇ τιμῇ, A. τὴν τιμὴν, V. ὦ τιμή.

Dual. N. & A. τὰ τιμὰ, G. & D. ταῖν τιμαῖν, V. ὦ τιμά.

Plural. N. αἱ τιμαὶ, G. τῶν τιμῶν, D. ταῖς τιμαῖς, A. τὰς τιμὰς, V. ὦ τιμαί.

Finita in ρα, & α purum, faciunt Genitivim in ας, & Dativum in ᾳ, ut ἡμέρα-ας *dies*, φιλία-ας *amicitia*. Litera vel syllaba pura καθαρὰ dicitur, quam vocalis vel diphthongus præcedit.

Tertia Declinatio

Duas habet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λόγος *sermo*, ἡ βίβλος *liber*, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος *homo*; & ον neutrius, ut τὸ ξύλον *lignum*.

Sing. N. ὁ λόγος, G. τοῦ λόγου, D. τῷ λόγῳ, A. τὸν λόγον, V. ὦ λόγε.
Dual. N. & A. τὼ λόγω, G. & D. τοῖν λόγοιν, V. ὦ λόγω.
Plur. N. οἱ λόγοι, G. τῶν λόγων, D. τοῖς λόγοις, A. τοὺς λόγους, V. ὦ λόγοι.
Sing. N. τὸ ξύλον, G. τοῦ ξύλου, D. τῷ ξύλῳ, A. τὸ ξύλον, V. ὦ ξύλον.
Dual. N. & A. τὼ ξύλω, G. & D. τοῖν ξύλοιν, V. ὦ ξύλω.
Plur. N. τὰ ξύλα, G. τῶν ξύλων, D. τοῖς ξύλοις, A. τὰ ξύλα, V. ὦ ξύλα.

Quarta Declinatio * Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λεὼς *populus*, ἡ γάλως *glos*, ὁ καὶ ἡ ἅλως *area*; & ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων *cœnaculum*.

Sing. N. ὁ λεὼς, G. τοῦ λεὼ, D. τῷ λεῷ, A. τὸν λεὼν, V. ὦ λεώς.
Dual. N. & A. τὼ λεὼ, G. & D. τοῖν λεῷν, V. ὦ λεῴ.
Plur. N. οἱ λεῴ, G. τῶν λεῶν, D. τοῖς λεῷς, A. τοὺς λεώς, V. ὦ λεῴ.
Sing. N. τὸ ἀνώγεων, G. τοῦ ἀνώγεω, D. τῷ ἀνώγεῳ, A. τὸ ἀνώγεων, V. ὦ ἀνώγεων.
Dual. N. & A. τὼ ἀνώγεω, G. & D. τοῖν ἀνώγεῳν, V. ὦ ἀνώγεω.
Plur. N. τὰ ἀνώγεω, G. τῶν ἀνώγεων, D. τοῖς ἀνώγεῳς. A. τὰ ἀνώγεω, V. ὦ ἀνώγεω.

Ἕως *Aurora* facit Acc. singularem in ω, sic frequenter λαγὼς *lepus*, Ἀθὼς *Athos*, Κέως *Ceos*, Κῶς *Cos*, Ἀπολλὼς *Apollos*, (Actor. xix. 1.) ut & omnia antiquitùs. Legitur in Accusativo plurali τοὺς ἅλω, 1 *Sam.* xxiii. 1.

Nomina quartæ oriuntur ut plurimum ex nominibus tertiæ, mutando omnes Vocales & Diphthongos finales in ω: *item vertendo penultimam* α *longam vel* αι *ante* ος *purum in* ε, *ut* λαὸς λεώς.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes: tres Vocales α, ι, υ, neutrius; ω fœminini: & quinque Consonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, generum omnium.

Sing.

** Quinque sunt Græcæ linguæ Dialecti præcipuæ, quæ à communi formâ in nonnullis variant: Attica* Ἀτθὶς, *Ionica* Ἰωνὶς, *Dorica* Δωρὶς, *Æolica* Αἰολὶς, *Bœotica* Βοιωτὶς· *(cæteris rarior.) Præter quas suam habent Poetæ.*

Sing. N. ὁ τιτὰν, G. τοῦ τιτᾶνος, D. τῷ Τιτᾶνι, A. τὸν τιτᾶνα, V. ὦ τιτάν.
Dual. N. & A. τὼ τιτᾶνε, G. & D. τοῖν τιτάνοιν, V. ὦ τιτᾶνε.
Plur. N. οἱ τιτᾶνες, G. τῶν τιτάνων, D. τοῖς τιτᾶσι, A. τοὺς τιτᾶνας, V. ὦ τιτᾶνες.
Sing. N. τὸ σῶμα, G. τοῦ σώματος. D. τῷ σώματι, A. τὸ σῶμα, V. ὦ σῶμα.
Dual. N. & A. τὼ σώματε, G. & D. τοῖν σωμάτοιν, V. ὦ σώματε.
Plur. N. τὰ σώματα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμασι, A. τὰ σώματα, V. ὦ σώματα.

Ut variæ ſunt Terminationes Nominativorum, ita variæ etiam Vocales & Conſonantes ſunt Genitivorum ante ος.

Termina- -tiones.

Nom.	*Gen.*	
α	ατος	τὸ σῆμα, *ſignum.*
	ακτος	τὸ γάλα, *lac.*
ι	ιος, εως	τὸ σίνηπι, *ſinapi.*
	ιδος	τὸ εὔελπι, *ſpes bona.*
	ιθος	τὸ δύσεργι, *inauſpicatũ.*
	ινος	τὸ τί *quid.*
	ιτος	τὸ μέλι, *mel.*
υ	εος	τὸ ἄστυ, *urbs.*
	υος	τὸ νάπυ, *ſinapi.*
ω	ος	ἡ ἠχὼ, *ſonus.*
αν	ανος	ὁ Παιὰν, *Pæan.*
	αντος	τὸ πᾶν, *omne.*
εν	ενος	τὸ τέρεν, *tenerum.*
	εντος	τὸ χαρίεν *gratioſum.*
ην	ηνος	ὁ μὴν, *menſis.*
	ενος	ἡ φρὴν, *mens.*
	νος	ὁ καὶ ἡ ἀρὴν, *agnus.*
ιν	ινος	ἡ ῥηγμὶν, *littus.*
ον	ονος	τὸ μεῖζον, *majus.*
	οντος	τὸ τύπτον, *verberans.*
ουν	ουντος	τὸ τυπτοῦν, *verberaturũ.*
	οδος	τὸ δίπουν, *bipes.*
υν	υνος	ὁ μόσσυν, *turris.*
	υντος	τὸ ζευγνὺν, *jungens.*
ων	ωνος	ὁ κλὼν, *ramus.*
	ονος	ὁ κανὼν, *norma.*
	ωντος	ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
	οντος	ὁ λέων, *leo.*
	νος	ὁ καὶ ἡ κύων, *canis.*
αξ	αγος	ἡ λάταξ, *ſtrepitus.*
	ακος	ὁ θώραξ, *thorax.*
	ακτος	ὁ ἄναξ *rex.*
εξ	εκος	ἡ κρέξ, *crex avis.*
ηξ	ηγος	ὁ βουπλὴξ, *ſtimulus.*
	ηκος	ὁ σφὴξ, *veſpa.*
	εκος	ὁ ἀλώπηξ, *vulpes.*
	ηχος	ὁ καὶ ἡ βὴξ, *tuſſis.*
ιξ	ιγος	ὁ τέττιξ, *cicada.*
	ικος	ἡ φρὶξ, *maris fremitus.*
	ιχος	ἡ στίξ, *ordo.*

Termi-

Termina-tiones.

Nom. Gen.

οξ { ογος ἡ φλὸξ, *flamma.*
οκος ἡ πρὸξ, *hinnulus.* }

υξ { υγος ἡ ἄντυξ, *ambitus rotæ.*
υκος ὁ, ἡ ἄμπυξ, *caliendrum.*
υχος ὁ ὄνυξ, *unguis.*
υκτος ἡ νὺξ, *nox.* }

ωξ { γος ὁ ῥὼξ, *rupes.*
κος ἡ κρὼξ, *roris gutta.* }

γξ { γγος ἡ φόρμιγξ, *cithara.*
γκος ὁ καὶ ἡ Λύγξ *Lynx.* }

αιξ γος ὁ καὶ ἡ οἶξ, *capra.*

λξ κος ἡ ὦλξ, *sulcus.*

ρξ κος ἡ σὰρξ, *caro.*

αρ { αρος ὁ ψὰρ, *sturnus.*
αρτος ἡ δάμαρ, *uxor.*
ατος τὸ ϋπαρ *jecur.* }

ειρ ειρος ὁ φθεὶρ, *pediculus.*

ηρ { ηρος ὁ θὴρ, *fera.*
ερος ὁ ἀθὴρ, *arista.* }

ορ ορος τὸ ἄορ, *ensis.*

υρ υρος ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, *testis.*

ωρ { ωρος ὁ φὼρ, *fur.*
ορος ὁ ἀλέκτωρ, *gallus.*
ατος τὸ σκὼρ, *sordes.* }

ας { αος ὁ λᾶς, *lapis.*
αδος ἡ ἰκμὰς, *vapor.*
ανος ὁ μέλας, *niger.*
αντος ὁ γίγας, *gigas.*
ατος τὸ γῆρας, *senectus.* }

αις { αιδος ὁ καὶ ἡ παῖς, *puer.*
αιτος ἡ δαὶς, *convivium.* }

αυς αος ἡ ναῦς, *navis.*

ες εος τὸ ἀληθὲς, *verum.*

εις { ειδος ἡ κλεὶς, *clavis.*
ενος ὁ δεὶς, *quidam.*
ενος ὁ κτεὶς, *pecten.*
εντος ὁ χαρίεις, *gratiosus.* }

ευς εος, εως ὁ βραβεὺς, *arbiter.*

ης { ηδος ὁ ξυὴς, *bipennis.*
ητος ὁ σὴς, *tinea.*
ετος ὁ ἀργὴς, *albus.*
εος ὁ κορσὴς, *caput.*
ουτος ὁ βουλῆς, *senator.*
εντος ὁ Κλήμης, *Clemens.* }

ις { ιος, εως ἡ μῆνις, *ira.*
ιδος ἡ ἀσπὶς, *clypeus.*
ιθος ὁ καὶ ἡ ὄρνις, *avis.*
ινος ἡ ἶς, *fibra.*
ιστος ἡ Θέμις, *Themis.*
ιτος ἡ χάρις, *gratia.* }

οις οιος ἡ ὄϊς, *ovis.*

ος { εος τὸ βάθος, *profunditas.*
οτος τὸ τετυφὸς, *verberans.* }

ους { οος ὁ χροῦς, *cutis.*
οδος ὁ ποῦς, *pes.*
οντος ὁ ὀδοὺς, *dens.*
ουντος ὁ πλακοῦς, *placenta.*
ωντος ὁ τυροῦς, *caseosus.*
ωτος τὸ οὖς, *auris.* }

υς { υος ὁ μῦς, *mus.*
εος, εως ὁ πῆχυς, *cubitus.*
υδος ἡ χλαμὺς, *chlamys.*
υθος ἡ κάμυς, *fasciculus.*
υνος ὁ Φόρκυς, *Phorcys.*
υντος ὁ ζευγνὺς, *jungens.* }

ως { ωος ὁ ἥρως, *heros.*
οος ἡ αἰδὼς, *pudor.*
ωδος ἡ φὼς, *macula ab igne inusta.*
ωτος ὁ ἔρως, *amor.*
οτος ὁ τετυφὼς, *verberans.* }

λς λος ἡ ἅλς, *mare.*

νς νθος ἡ ἕλμινς, *tinea.*

ρς { ρτος ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρς, *felix.*
ρνος ὁ καὶ ἡ ἄρς, *agnus.* }

αψ { βος ἡ φὰψ, *avis nomen.*
πος ἡ λαίλαψ, *turbo.* }

Termi-

Termina- | *-tiones.*

Nom. Gen.			Nom. Gen.		
ιψ	βος ἡ φλὲψ, *vena.*		οψ	πος ἡ ὂψ, *vox.*	
ηψ	πος ἡ κώληψ, *talus.*		υψ	πος ὁ γὺψ, *vultur.*	
ιψ	βος ὁ Λὶψ, *Africus.*		υψ	φος ὁ Κίνυψ, *Cinyps fluv.*	
ιψ	πος ὁ κνὶψ, *culex.*		αψ	ωπος ὁ θὼψ, *assentator.*	
ιψ	φος ἡ κατῆλιψ, *tabulatum.*		αψ	οπος ὁ χέδροψ, *legumen.*	

Nomina quædam in ηρ ερος amittunt ε per syncopen in gen. & dat. sing. ut πατὴρ, μήτηρ, γαστὴρ *venter*: sed θυγάτηρ *filia*, Δημήτηρ *Ceres*, in omnibus casibus imparisyllabicis.

S.N. ἡ θυγάτηρ, G. θυγατέρος τρος, D. θυγατέρι τρι, A. θυγατέρα τρα, V. ὦ θύγατερ.

D.N.A.V. θυγατέρε τρε, G.D. θυγατέροιν τροῖν.

P.N. θυγατέρες τρες, G. θυγατέρων τρῶν, D. θυγατράσι, A. θυγατέρας τρας, V. ὦ θυγατέρες τρες.

Similiter ὁ ἀνὴρ *vir*, nisi quòd hæc vox pro ε eliso accipit δ, ut ἀνὴρ, ἀνέρος ἀνδρός. Huc refer ἀρὴν ἀρνὸς, κύων κυνὸς, &c elisâ mediâ vocali.

Accusativus desinit in α.

Nomina exeuntia in σ post ι vel υ (excepto εὺς) si genitivum efferunt per ος purum, in accusativo vertunt σ in ν: ut ἡ ὄϊς ὄϊν *ovis*, ἡ γραῦς γραῦν *anus*.

Gravitona in ις & υς, declinata per ος impurum, habent utrumque accusativum, α & ν, ut ἡ ἔρις *lis*, Acc. ιδα, ιν, &c. χάρις *Dea*, Acc. χάριτα: *gratia*, Acc. χάριν. ἡ κόρυς, υθος, Acc. τὴν κόρυθα & κόρυν *galea*. Sic κλεὶς κλεῖδα κλεῖν. Et Composita à πȣ̃ς, ut Οἰδίπȣς, Οἰδίποδα & Οἰδίπȣν. παῖς παῖδα παῖν, Steph.

Vocativus similis est Nominativo.

Nomina in σ post ι & υ exeuntia, abjiciunt σ in Vocativo, ut Πάρις *Paris*, παῖς *puer*, &c. ὦ Πάρι, παῖ, &c. νέηλυς *advena*, βȣ̃ς *bos*, &c. ὦ νέηλυ, βȣ̃, &c. Excipe acutitona in ις & υς, ut ὦ ἐλπὶς *spes*, ὦ χλαμὺς *chlamys*; item ὦ πȣ̃ς, & ὦ ὀδȣ̀ς. *Nomina in ξ interdum abjiciunt ξ, ut ἄναξ ὦ ἄνα.*

Nomina, quæ declinantur per ντος faciunt Vocativum abjecto τος, ut ὁ γέρων-οντος, ὦ γέρον *senex*.

Nomina in εις εντος Vocativum habent in ει & εν, ut ὁ πλακόεις, εντος, ὦ πλακόει-εν *placenta*.

Gravitona in ας αντος, ην ενος, ων ονος, ωρ ορος, & pleraque in ηρ ερος abjiciunt ος, ut ῥήτωρ -ορος, ὦ ῥῆτορ *rhetor*. Similiter Ποσειδῶν ῶνος & σωτὴρ ῆρος, versâ penultimâ in suam brevem, ut ὦ Πόσειδον, ὦ σῶτερ.

No-

Nomina in ης ε☉ abjiciunt ο, ut ὁ Σωκράτης ε☉, ες.
Nomina in ω Vocativum habent similem Dativo.

Dativus Pluralis

Fit vel à Dativo singulari abjiciendo δ, θ, ν, τ, & assumendo σ ante ι, ut τιτᾶνι ᾶσι, σώματι ασι: Interdum assumitur vocalis cum σ, nam οντι fit ȣσι, ut λέοντι λέȣσι, à λέων *leo*: ει fit ρασι in nominibus in ηρ ερος Syncopen passis, ut πατὴρ πατρὶ πατράσι. Sic ἀρνὶ ἀρνάσι ab * ἀρὴν. υἱὶ etiam υἱάσι ab υἱὸς *filius*. Et apud Poëtas in quibuscunque nominibus ι fit εσι vel εσσι, ut ἡγεμὼν όνι όνεσσι, *Dux*.

* γαστὴρ verò γαστήρσι.

Nomina in ξ, ψ, vel σ post diphthongum exeuntia, faciunt Dativum à Nominativo singulari adjiciendo ι, ut κόραξ *corvus*, κόραξι· Ἄραψ *Arabs*, Ἄραψι· πλακόεις, πλακόεισι. Sed κλεὶς κτεσὶ, πȣ̃ς ποσὶ, ȣ̃ς ὠσί.

Dativis pluraribus in ι desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus subsequatur, ut χερσὶν ἀνίπτοις *illotis manibus*. Et apud Poëtas ante consonam, ut στήθεσιν λασίοις *pectoribus hirsutis*.

ν additur εἴκοσι per omnes Casus, ut εἴκοσιν ἀνδρῶν.

Declinationes Contractorum

Oriuntur è quintâ Simplicium faciente Genitivum in ☉ purum: inter se verò distinguuntur, terminatione Recti, & vel diversitate Contractionis, vel numero Casuum contractorum. Appellantur Nomina Contracta, quia in illis duæ syllabæ finales contrahuntur in unam.

Contractio πάθος, est vel
- Synæresis, cùm duæ vocales in diphthongum coëuntes serventur, ut τείχεϊ τείχει.
- Crasis, cùm vocalis utraq; mutatur in unam aliam, ut τείχεα τείχη; vel una in aliam, ut τείχε☉ ȣς; vel exteritur una, & variatur accentus alterius, ut τειχέων-ῶν.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης masculini, ut ὁ †, Δημοσθένης *Demosthenes*; ες & ☉ neutrius, ut τὸ ἱππομανὲς *hippomanes*, τὸ τεῖχος *murus*.

† Appellativum in ης vix legitur.

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, G. τȣ̃ Δημοσθένε☉ ȣς, D. τῷ Δημοσθένεϊ ει, A. τὸν Δημοσθένεα η, V. ὦ Δημόσθενες.
Dual. N. & A. τὼ Δημοσθένεε η, G. & D. τοῖν Δημοσθενέοιν οῖν. V. ὦ Δημοσθένεε η.
Plur. N. οἱ Δημοσθένεες εις, G. τῶν Δημοσθενέων ῶν, D. τοῖς Δημοσθένεσι, A. τȣ̀ς Δημοσθένεας εις, V. ὦ Δημοσθένεες εις.

Sing.

Sing. N. τὸ τεῖχος, G. τοῦ τείχεος ους, D. τῷ τείχεϊ ει, A. τὸ τεῖχος, V. ὦ τεῖχος.
Dual. N. & A. τὼ τείχεε τείχη, G. & D. τοῖν τειχέοιν οῖν, V. ὦ τείχεε τείχη.
Plur. N. τὰ τείχεα η, G. τῶν τειχέων ῶν, D. τοῖς τείχεσι, A. τὰ τείχεα η, V. ὦ τείχεα η.

Nomina in ης à κλέος composita contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis Casibus; ut Ἡρακλέης ῆς *Hercules*, Περικλέης ῆς *Pericles*, &c.

Sing. N. ὁ Ἡρακλέης ῆς, G. έεος έους, έος οῦς, D. έεϊ έει, έϊ εῖ, A. έεα * έη, έα ῆ, V. εες, εις, ες. *Vel Ἡρακλέα.*

Nomina propria in quibusdam Casibus parisyllabicè inflectuntur, ut ὁ Ἀριστοφάνης, A. τὸν Ἀριστοφάνην, &c, *Aristophanes*.

Nomina enim desinentia in ης purum Atticè contrahunt Accusativum in α.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ ὄφις *serpens*, ἡ τέρψις *delectatio*, ὁ καὶ ἡ κόρις *cimex*; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι *sinapi*.

Sing. N. ὁ ὄφις, G. τοῦ ὄφιος, D. τῷ ὄφιϊ ὄφι, A. τὸν ὄφιν, V. ὦ ὄφι.
Dual. N. & A. τὼ ὄφιε, G. & D. τοῖν ὀφίοιν, V. ὦ ὄφιε.
Plur. N. οἱ ὄφιες ὄφις, G. τῶν ὀφίων, D. τοῖς ὄφισι, A. τοὺς ὄφιας ὄφις, V. ὄφιες ὄφις.

Sing. N. τὸ σίνηπι, G. τοῦ σινήπιος, D. τῷ σινήπιϊ σινήπι A. τὸ σίνηπι, V. ὦ σίνηπι.
Dual. N. & A. τὼ σινήπιε, G. & D. τοῖν σινηπίοιν, V. ὦ σινήπιε.
Plur. N. τὰ σινήπια ήπι, G. τῶν σινηπίων, D. τοῖς σινήπισι, A. τὰ σινήπια-ήπι, V. ὦ σινήπια-ήπι.

Genitivus singularis in εως usitatior est, ut ὄφεως, σινήπεως. Masculina & fœminina frequentiùs efferunt etiam Genitivum dualem & pluralem per εων, εων, ut ὀφεῷν, ὄφεων, & casus contractos per ει, ut ὄφει pro ὄφι, ὄφεις pro ὄφις.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes ευς & υς generis tantùm masculini, ut ὁ βασιλεὺς *rex*, πρέσβυς *legatus*: & υ neutrius, ut τὸ ἄστυ *urbs*.

Sing. N. ὁ βασιλεὺς, G. τοῦ βασιλέος, D. τῷ βασιλέϊ λεῖ, A. τὸν βασιλέα, V. ὦ βασιλεῦ.
Dual. N. & A. τὼ βασιλέε, G. & D. τοῖν βασιλέοιν, V. ὦ βασιλέε.
Plur. N. οἱ βασιλέες λεῖς, G. τῶν βασιλέων, D. τοῖς βασιλεῦσι, A. τοὺς βασιλέας λεῖς, V. ὦ βασιλέες λεῖς.

Sing.

Sing. N. ὁ πρέσβυς, G. τοῦ πρέσβεος, D. τῷ πρέσβεϊ ει, A. τὸν πρέσβυν, V. ὦ πρέσβυ.

Dual. N. & A. τὼ πρέσβεε, G. & D. τοῖν πρεσβέοιν, V. ὦ πρέσβεε.

Plural. N. οἱ πρέσβεες εις, G. τῶν πρεσβέων, D. τοῖς πρέσβεσι, A. τοὺς πρέσβεας εις, V. ὦ πρέσβεες εις.

Sing. N. τὸ ἄστυ, G. τοῦ ἄστεος, D. τῷ ἄστεϊ ει, A. τὸ ἄστυ, V. ὦ ἄστυ.

Dual. N. & A. τὼ ἄστεε, G. & D. τοῖν ἀστέοιν, V. ὦ ἄστεε.

Plural. N. τὰ ἄστεα η, G. τῶν ἀστέων, D. τοῖς ἄστεσι, A. τὰ ἄστεα η, V. ὦ ἄστεα η.

Genitivus singulis Masculinorum exit in εως sæpissimè.

Quarta Declinatio

Unicam habet terminationem in ω generis fœminini; ut ἡ λεχὼ *puerpera*.

Sing. N. ἡ λεχὼ, G. τῆς λεχόος οῦς, D. τῇ λεχόϊ οῖ, A. τὴν λεχόα ῶ, V. ὦ λεχοῖ.

Dual. N. & A. τὰ λεχὼ, G. & D. ταῖν λεχοῖν, V. ὦ λεχώ.

Plural. N. αἱ λεχοὶ, G. τῶν λεχῶν, D. ταῖς λεχοῖς, A. τὰς λεχοὺς, V. ὦ λεχοί.

Duo sunt nomina in ως, ἡ αἰδὼς *verecundia*, ἡ ἠὼς *Aurora*, quæ hanc formam sequuntur; sed in Duali & Plurali vix occurrunt.

Quinta Declinatio

Unicam habet terminationem in ας, generis neutrius; ut τὸ κέρας *cornu*.

Sing. N. τὸ κέρας G. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, D. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρα, A. τὸ κέρας, V. ὦ κέρας.

Dual. N. & A. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, G. & D. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, V. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.

Plural. N. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, G. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, D. τοῖς κέρασι, A. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, V. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit priùs tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος, κέρως.

Γέρα & σέλα, & similia apud Poëtas, videntur Apocopen potiùs quàm Contractionem pati.

GENERA

GENERA NOMINUM.

Nomina Propria

Deorum, Virorum, Fluviorum, Ventorum, ſunt maſculina: Excipe nonnulla Fluviorum, ut ἡ Στὺξ *Styx*, &c.

Dearum, Fœminarum, (etiam quæ exeunt in ον, ut Γλυκέριον *Glycerium*) Regionum, Inſularum, Urbium, ſunt fœminina.

Omittuntur hic ea omnia quæ ſuprà ex declinationibus conſtant, proinde & multa exempla diſcrepantia à ſequentibus Regulis, non apponuntur.

Appellativa

Nomina virilium officiorum ſunt maſculina.

Nomina muliebrium officiorum, arborum, plantarum, lapidum pretioſorum, ſunt fœminina.

Excipiuntur Nom.
- 1. Arborum & plantarum,
  - 1. Maſculina, ut ὁ ἐρινεὸς *caprificus*, ὁ κότινος *oleaſter*, ὁ σκάνδιξ *ſcandix*, ὁ κόϊξ *coix*, ὁ φοῖνιξ *palma*, ὁ φελλὸς *ſuber*.
  - 2. Communis generis, ut ὁ καὶ ἡ ἄκανθος *acer*, ἄκανος, ἀνάγυρος *quædam arbuſculæ*, ἕλιξ *vitis*, κόμαρος *arbutus*, νάρκισσος *narciſſus*, ὀρίγανος *origanum*, ὑάκινθος *hyacinthus*, ὁ rariùs ἡ λωτὸς *lotus*.
- 2. Lapidum, ἡ & interdum ὁ βήρυλλος *beryllus*.

In Tertiâ Declinatione

Nomina in ος plerumque ſunt Maſculina. Excipiuntur

1. Fœminina, ut ἡ αἴγυλος *abſceſſus inter nares*, ἄκολος *buccella* ἄλοχος *uxor*, ἄμμος ἄμαθος, ψάμμος ψάμαθος *arena*, ἀντίδοτος *antidotus*, ἄργιλος *argilla*, ἀσάμινθος *pelvis*, ἄσβολος *fuligo*, ἄσφαλτος *bitumen*, ἀτραπὸς & ἀτραπιτὸς *callis*, βάλανος *glans*, βάσανος *tormentum*, βίβλος *liber*, βύσσος *byſſus*, βῶλος *gleba*, γέρανος *grus*, γλανὸς *hyæna*, γνάθος *maxilla*, γύψος *gypſum*, διάλεκτος *dialectus*, διάμετρος *diameter*, δοκὸς *trabs*, δόκος *conſideratio*, δρόσος *ros*, εἴρεσος *remigatio*, ἔμπλαστρος *emplaſtrum*, ἤπειρος *continens*, θόλος *locus ſcribarum*, ἴπος *muſcipula*, ἵππος *equitatus*, κάπετος *fovea*, κάρδοπος *mactra*, κάρπασος *venenum quoddam*, κέλευθος *via*, κέρκος *cauda*, κιβωτὸς *arca*, κόπρος *ſtercus*, κράδος *ramus*, κύλιχνος *pyxis*, λάπαθος *foſſa*, λέκιθος *vitellus*, λήκυθος *ampulla*,

ampulla, λιθάργυρος *spuma argenti*, λόχος *puerpera*, λύγδος *glarea*, λυκάνθρωπος & κυνάνθρωπος *morborum species*, μήρινθος *funis*, μίλτος *minium*, μίνθος *stercus humanum*, νεὸς *novalis*, νῆσος *insula*, νόσος *morbus*, νυὸς & ἔνυνος *nurus*, ὁδὸς *via*, cum compositis, παρθένος *virgo*, πλίνθος *lacer*, πρόχος *aqualis*, ῥάβδος *virga*, σορὸς *loculus*, σποδὸς *cinis*, τάφρος *fossa*, τήβεννος *toga*, τίτανος *calx*, τρίβος *semita*, ὕαλος *vitrum*, χάλκανθος *atramentum sutorium*, ψῆφος *calculus*.

2. Communis generis, ὁ καὶ ἡ Ἄβυσσος *abyssus*, ἀγωγὸς *dux via*, αἴγαγρος *caper -ra sylvestris*, ἄκυλος *glans*, ἄκατος *lembus*, ἀνάδοχος *fidejussor*, ἄρκτος *ursus -a*, ἀρτοκόπος *pistor*, βάρβιτος *barbitus*, ἔλαφος *cervus -a*, ἔνεδρος *incola*, ἐπίκουρος *auxiliator -trix*, ἔριθος *lanificus -a*, ἔφηβος *adolescens*, ἡμίονος *mulus -a*, ἵππος *equus -a*, κυνηγὸς *venator -trix*, λάγηνος *lagena*, λίθος *lapis*, λυρῳδὸς *lyricen*, μάστρωπος *leno -a*, μόσχος *vitulus -a*, οἶμος *semita*, πρόπολος *anteambulo*, σπύραθος *caprarum stercus*, στάμνος *urna*, στρουθὸς *passer marinus*, σχοῖνος *juncus*, χέρσος *terra inculta*.

Sequentia rariùs fœminina, ἄγγελος *nuntius -a*, ἀλάβαστος *alabaster*, ἄνθρωπος *homo*, ἄρριχος *cophinus*, ἄτρακτος *fusus*, διάκονος *minister -tra*, ἡνίοχος *auriga*, θεὸς *deus -a*, κόχλος *cochlea*, κόκκος *granum*, κωλεὸς *membrum*, λιμὸς *fames*, νόθος *nothus*, ῥοῖζος *stridor*, χηλὸς *loculus*, χιλὸς *pabulum*, χίμαρος *caper*.

Rariùs Masculina, βίβλος *libellus*, κάμηλος *camelus*, κάμινος *fornax*, ληνὸς *torcular*, πάπυρος *papyrus*, ῥινὸς *pellis*, ψίαθος *storea*.

Omissa sunt multa Adjectiva pro Substantivis accepta, ut ἡ ἔρημος *eremus*: præcipuè à Verbis derivata, & composita; ut θεοτόκος *deipara*, κάθετος *perpendiculum*, &c.

In Quartâ Declinatione

Omnia Genus sortiuntur à nominibus Tertiæ, unde dimanant: reliqua sunt ista, ὁ τάως, ἡ ἕως, ὁ καὶ ἡ ἅλως.

In Quintâ & sequentibus
Masculina

1. In αν, υν.

2. In ην. Sed ἡ γέρην *grus* fœmina, ἡ σειρὴν ῆνος *Siren*, φρὴν ενὸς *mens*, ὁ καὶ ἡ χὴν ηνὸς *anser*.

3. In

3. In ων.

1. In εδὼν, vel ηδὼν. Sed ὁ φλέδων nugator.

2. Pauca in ων ωνος ut ἡ τρέρων columba. μυοπάρων navigii species, ἅλων area,

Excipe 1. Fœminina.

3. Hæc in ὼν όνος ut ἡ ἀκροχορδὼν verruca, ἀλκυὼν halcyon, εἰκὼν imago, ἠϊὼν littus, λαγὼν ilia, ὀλολυγὼν ululatus, πλαγγὼν pupa cerea, πυγὼν cubitus, σιαγὼν maxilla, σινδὼν sindon, σταγὼν stilla, τρυγὼν turtur, χελιδὼν hirundo χθὼν terra, χιὼν nix.

2. Communis generis sequentia.

1. In ων ονος ut ὁ καὶ ἡ ἀρηγὼν auxiliator, γνώμων index, ἡγεμὼν dux, θεάμων spectator, κίων columna, κύων canis, ὁ δαίμων deus, rariùs ἡ δαίμων dea.

2. In ων ωνος ut ὁ καὶ ἡ ἀλεκτρυὼν ωνος gallus, ὁ (& rariùs ἡ) αἰὼν ævum, αὐλὼν fretum, κώδων tintinnabulum.

4. In ξ.

1. In γξ pleraque: sed ὁ στρόφιγξ vertebra, ὁ καὶ ἡ λάρυγξ guttur, ὁ καὶ ἡ λύγξ lynx, ὁ καὶ ἡ φάρυγξ frumen.

Excipe 1. Fœminina.

2. Quædam in ξ κος ut ἡ ἀλώπηξ vulpes, ἄλοξ & αὖλαξ sulcus, ἄϊξ impetus, βέμβηξ turbo, γλαὺξ noctus, δόρξ capra, ἕλιξ volumen, κάμαξ vitis pedamentum, κλίμαξ scala, κύλιξ calix, λάρναξ capsa πήληξ galea, πλὰξ tabula, πνὺξ locus Athenis ubi habebatur concio, σάνδυξ cerussa usta, σὰρξ caro, σμώδηξ & σμῶδιξ vibex. σπάδιξ termes, σκάλιξ paxillus, σχίδαξ assula, χοῖνιξ chœnix, χόλιξ intestinum, φρὶξ fremitus maris: item νὺξ νυκτὸς nox.

3. Quædam in ξ γος ut ἡ ἄντυξ ambitus rotæ, διῶρυξ fossa, λάταξ strepitus, μάστιξ flagellum, πέμφιξ flatus, πνὶξ suffocatio, πομφόλυξ bulla, πτέρυξ ala, ῥὰξ acinus, ῥὼξ fissura, τρὺξ mustum, ὄρταξ & πέτριξ avis quædam, ὕσπληξ scutica, φλὸξ flamma.

4. Quædam in ξ χος ut ἡ ἄμυξ vellicatio, θρὶξ capillus, πτὺξ plica, στὶξ ordo, ὕστριξ hystrix.

B 2. Com-

2. Communia, 1. Rariùs Maſculina in κος, ut ἡ rariùs ὁ ἄμπυξ *caliendrum*, λύγξ *lynx*, ὄμφαξ *uva acerba* : in γος, ut ἡ rariùs ὁ αἴξ *caper-prea-pra*, φάρυγξ & φάρυξ *guttur* : in χος, ut βὴξ *tuſſis*.

2. Rariùs Fœminina in κος, ut ὁ rariùs ἡ δέλφαξ *porcellus*, μεῖραξ *juvenis*, πέρδιξ *perdix*, πίδαξ *fons*, σκύλαξ *catulus*, φύλαξ *cuſtos*.

5. In ηρ :

excipe
1. Fœminina quædam in ηρ ερος, ut ἡ ἀὴρ *caligo*, γαςὴρ, εἰνατὴρ, θυγάτηρ, μήτηρ ; ἡ κὴρ ἦρος *fatum*.
2. Com. gen. ὁ rariùs ἡ αἰθὴρ *æther*.
3. Neutra, τὸ ἦρ *ver*, τὸ κῆρ *cor*.

6. In υρ : ſed ὁ καὶ ἡ μάρτυρ *teſtis*, τὸ πῦρ *ignis*.

7. In ωρ :

excipe pauca
1. Fœminina in ωρ ορος, ut ἡ ἀλέκτωρ *conjux*, ἡ μητρομήτωρ *matris mater*, ἡ οἰνομήτηρ *vini mater*.
2. Com. gen. ut ὁ καὶ ἡ ἀμύντωρ, & πράκτωρ *ultor-trix*.
3. Neutra in ωρ ωρος, ut τὸ ἕλωρ *præda*, τὸ πέλωρ *monſtrum* : item in ωρ ατος, τὸ σκῶρ *ſordes*, τὸ ὕδωρ *aqua*.

8. In ας : ſed ἀς άδος fœminina : ας ατος neutra. Et paucula ας αος, τὸ δέπας *poculum*, σέλας *lumen* : ὁ vel τὸ κρὰς *caput*.

9. In ης : excipe fœminina omnia in της τητος : item ἐσθὴς ῆτος *veſtis*.

10. In εις : ſed ἡ κλεὶς *clavis*.

11. In ως : ſed ἡ αἰδὼς, γάλως, ἠώς· ἡ φὼς *macula*, & τὸ φῶς *lumen*.

12. In ους : ſed ὁ καὶ ἡ βοῦς *bos*, τὸ οὖς *auris*.

33. In ψ :

excipe fœmin.
1. In πος, ut καλαύροψ & καλάβροψ *pedum*, λαίλαψ *turbo*, ὂψ *vox*, σὴψ *ſerpentis genus*, ὦψ *vultus*.
2. In πος & φος, ut κατῆλιψ *ſcala*.
3. In βος, ut λὶψ *petra*, φλὲψ *vena*, χέρνιψ *pollubrum*.

Fœmi-

Fœminina.

1. In ιν vel ις ιν☉ : Excipe Masculina, ut ὁ Δελφὶν-ὶς *delphinus*, ἑρμὶν-ὶς *fulcrum tori*, ἰκτὶν *milvus*, πελχὶν *fascinator* : ὁ vel ἡ θὶν vel θὶς *acervus*.

2. In ειρ : sed ὁ φθεὶρ *pediculus*.

3. In ις :

excipe
1. Masc. quædam in ις ιος, ut ὁ ἔχις *vipera*, κὶς *vermis*, λῖς *leo*, μάντις *vates*, (sed ἡ μάντις apud Athen.) ὄρχις *testiculus*, ὄφις *serpens*, πόσις *maritus*, πρέσβις *legatus*, πρύτανις *rector*, ὗις *filius* : item in ις ιδος, ut ἄϊς *orcus*, γιννις *semivir* : λῖς ιτὸς *pannus*.
2. Communia quædam in ις ι☉, ut ὁ ϗ ἡ κάσις *frater* vel *soror*, κόρις *cimex*, κύπασις *tunicæ species*, λάτρις *servus-a*, ἡ ὄϊς *ovis*, ὁ ὄϊς *aries*, ὄρνις ιθος *avis*.

4. In αυς : sed τὸ ςαὶς τὸς *farina subacta*, ὁ ϗ ἡ παῖς.

5. In υς :

excipe
1. Masc. quædam in υς υος, ut ὁ ἀπφὺς *paterculus*, βότρυς *racemus*, θρῆνυς *scabellum*, ἰχθὺς *piscis*, κάνδυς *vestis Persica*, μῦς *mus*, ἐμῦς *mus aquatilis*, νέκυς *cadaver*, σίκυς *cucumer*, σκόλλυς *lanugo*, ςάχυς & ἄςαχυς *spica*, φίτυς *pater*.
2. Com. gen. composita ab ἤλυθα, ut ὁ ϗ ἡ νέηλυς *advena* : item ὁ ϗ ἡ ὗς vel σῦς *sus*, ὁ ϗ ἡ μάρτυς *testis*.

6. In υς & ρς, sed ὁ ϗ ἡ ἄρς *agnus*.

Neutra.

1. In ορ & αρ : sed ὁ ἔγκαρ αρ☉ *pediculus*, ψὰρ *sturnus* : item ἡ δάμαρ *uxor*.

HETEROCLITA

Sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt:

Heteroclita Contractione,

Quæ contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commodè referri possunt. Ea autem sunt, vel

1. Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus: hujusmodi sunt in declinatione simplicium

1. Ἑρμέας ῆς, έου οῦ, &c. *Mercurius.* Ἀπελλέης ῆς, έου οῦ, &c. *Apelles.*
2. Μνάα ᾶ, άας ᾶς, &c. *mina.* Γαλέη ῆ, έης ῆς, &c. *felis.*
3. Νόος οῦς, όου οῦ, &c. *mens.* Ἀδελφιδέος, οῦς, έου οῦ, &c. *sororis filius.* Ὀστέον οῦν, έου οῦ, &c. *os ossis.*
4. Ἀλλάεις ᾶς, άεντος ᾶντος, &c. *botellus.* Πλακόεις οῦς, όεντος οῦντος &c. *placenta.* Κενεὼν ῶν, εῶνος ῶνος, &c. *venter.* Δαῒς δᾷς, δαΐδος δᾳδὸς, &c. *fax.* Κέρας κρᾶς, κέρατος κρατὸς, *caput.*

2. Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus, viz. Nom. Ac. Voc. pluralib. contrahuntur. Nomina in

υς υος in υς, ut βότρυς *racemus*, υες υας υς.
αυς αος in αυς, ut ναῦς *navis*, νᾶες, νᾶας ναῦς.
ους οος in ους, ut βοῦς *bos*, βόες βόας, βοῦς.
Item ἔρις *lis*, ἔριδες ἔριδας ἔρεις. κάλπις *urna*, κάλπιδες, κάλπιδας, κάλπεις. Ὄρνις *avis*, ὄρνιθες, ὄρνιθας, ὄρνεις. κλεὶς *clavis*, κλεῖδες, κλεῖδας, κλεῖς.

Reliqua Heteroclita sunt
1. *Variantia*, 2. *Deficientia*, 3. *Redundantia.*

Variantia 1°. *Genus.*

In singul. generis sunt masc. in plural.

Neutrius, ὁ * ἐρετμὸς *remus*, τὰ ἐρετμά. Sic † ὁ ζυγὸς *jugum*, ὁ τάρταρος *tartarus*, ὁ χέδροψ ‖ *legumen*, τὰ χέδροπα.

Masculini & Neutrius, ὁ δεσμὸς *vinculum*, οἱ δεσμοὶ, τὰ * δεσμά. Sic ὁ δίφρος *currus*, ὁ κύκλος *circulus*, ὁ λύχνος *lucerna*, ὁ μηρὸς *femur*, ὁ μοχλὸς *vectis*, ὁ νῶτος *dorsum*, ὁ πυρσὸς *fax*, ὁ σταθμὸς *statio*, ὁ ταρσὸς *planta pedis*, ὁ τράχηλος *collum*, ὁ χαλινὸς *frænum.*

* *Leguntur* τὸ ἐρετμόν. *Hom.*
† τὸ ζυγὸν, *Plato.*
‖ τὰ δέσματα, *Hom.*

In singulari generis fœm. { In Nominativo & Accusativo duali Masc. ut ἡ ὁδὸς via, cum compositis, τὼ ὁδώ, &c. ἡ πόλις civitas, τὼ πόλει. * In plurali fœmin. & neutr. ἡ κέλευθος via, αἱ κέλευθοι & τὰ κέλευθα.

* *Attice fœmin. omnia sic inflectuntur.*

2°. *Casum.*

Quædam neutra in αρ, à nominibus in ας, genitivum mutuantur, ut ἄλειαρ *farina*, ἄλειφαρ *unguentum*, δέλεαρ & ἔδαρ *esca*, ἦμαρ *dies*, ἧπαρ *jecur*, κάρηαρ *caput*, κτέαρ *possessio*, ὄνειαρ *utilitas*, οὖθαρ *uber*, πεῖραρ *finis*, στέαρ *adeps*, φρέαρ *puteus*: Gen. ἀλείατος, &c. His addi potest, γάλα γάλακτος, ὄναρ ὀνείρατος, οὖς ὠτὸς *auris*, σκῶρ σκατὸς, ὕδωρ ὕδατος.

Ζεὺς sic inflectitur.

Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. Ζηνὸς vel Διὸς, D. Ζηνὶ vel Διΐ, A. Ζῆνα vel Δία, V. ὦ Ζεῦ.

Ναῦς etiam in solutâ oratione, ad hunc modum:

Sing. N. ἡ ναῦς, G. νεὼς, D. νηΐ, A. ναῦν.
Plur. N. νῆες, G. νεῶν, D. ναυσὶ, A. ναῦς.

3°. *Genus & Casum.*

Ἡ γυνὴ *mulier*, & ἡ χεὶρ *manus*, sic variantur:

Sing. N. ἡ γυνὴ, G. τῆς γυναικὸς, D. τῇ γυναικὶ, A. τὴν γυναῖκα, V. ὦ γύναι:
Dual. N. A. V. τὼ γυναῖκε, G. D. τοῖν γυναικοῖν:
Plur. N. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναιξὶ, A. τὰς γυναῖκας, V. ὦ γυναῖκες.
Sing. N. ἡ χεὶρ, G. τῆς χειρὸς, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὦ χεὶρ:
Dual. N. A. τὼ χεῖρε, G. D. τοῖν χεροῖν, V. ὦ χεῖρε.
Plur. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χερσὶ, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες.

Poetæ ponunt ε pro ει in omnibus casibus imparisyllabicis; ut χερὸς, &c.

Deficientia 1°. *Casibus.*

Aptota: Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα, &c.

Vox naturalis, ut κοΐ· non significativa, ut βλίκει· materialiter sive τεχνικῶς posita, ut τὸ ἄνθρωπος *hæc vox* ἄνθρωπος.

'Nomina peregrina, ut Δαβίδ.
Similiter τὸ ὄφελος *utilitas*, τὸ χρεὼν *fatum*, &c.

Monoptota: Nom. ἡ δῶς *donum*, Hesiod. &c. αἱ κατακλῶθες *fata*, Hom. &c.

Diptota: Nom. ὁ λᾶας *lapis*, Acc. τ λᾶαν· ὁ λῖς *leo*, Acc. τ λῖν, &c.

Triptota: 1°. Quoad terminationem & numerum casûs: ut Nom. ὁ καὶ ἡ μάρτυς, Acc. μάρτυν, D. μάρτυσι *testis*.

2°. Quoad terminationem casûs: Nomina propria circumflexa in ᾶς, ῆς, ῦς. ὁ Θωμᾶς, G. ᾶ, A. ᾶν, V. ᾶ. Sic Δρῆς & Διονῦς. Item sanctum nomen Ἰησοῦς, G. Ἰησοῦ, D. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν, V. ὦ Ἰησοῦ. Et quædam barytona, ut ὁ Ἀγρίππας, G. ᾶ, &c.

3°. Quoad numerum casûs. Neutra sequentia N. A. V. * βρέτας *statua*, δέμας *corpus*, ἔλδωρ *desiderium*, ἦδος *voluptas*, ἦτορ *cor*, κλέτας *devexitas*, κῶας vel κῶς *vellus*, λέπας *promontorium*, μῆχος & μῆχαρ *artificium*, νῶκαρ *torpor*, σέβας *veneratio*, † σκέπας *tegumentum*, σκίναρ *fœtus*, τέκμαρ & τέκμωρ *finis*, ὕπαρ *visio*, χρέως *debitum*.

* *Legitur* τῷ βρέτεϊ.

† τὰ σκέπα

2°. *Numero.*

Duali & Plurali carent nomina propria, quæ uni tantùm attribuuntur. ‖ ὁ ἀὴρ *aër*, ἡ ἅλς *mare*, ἡ γῆ *terra*, τὸ πῦρ *ignis*, τὸ ἔλαιον *oleum*, &c.

‖ *Leguntur alicubi*, οἱ ἀέρες, αἱ γαῖ, τὰ πύρα, τὰ ἔλαια. *item* γαιῶν.

Singulari & Duali carent Festa, ut Διονύσια *Bacchanalia*: Nomina quædam Urbium, ut Ἀθῆναι *Athenæ*, &c. Populorum, ut Ἀχαιοὶ *Achivi*, &c. Magistratuum, ut Ἔφοροι *Ephori*. Nomina quæ pluribus singularibus sunt propria, ut Εὐμενίδες *Furiæ*, &c. Item ἐμβάδες *cothurni*, κτέρεα *exequiæ*, & plura hujusmodi.

Redun-

Redundantia 1°. in Nominativo.

Masc. multa in ἠρ & ωρ, ut κλητὴρ, κλήτωρ *vocator*, in ὴρ & ὴς, ut πλαςὴρ, πλαςὴς *fictor*, &c. Item, ὁ ὑὸς, ὑἱεὺς, ὑῒς *filius*, cum pluribus aliis.
Fœmin. multa in α & η, ut ἄχνα, η, *gluma*, in η & ις, ut ἀγκάλη ἀγκαλὶς *ulna*, in η & ος, ut ἀσβόλη, ἄσβολος *fuligo*, in ις & ια, ut σπάνις, σπανία *raritas*, &c. Item ἀηδὼν & ἀηδὼ *luscinia*, &c.
Neutr. multa in ος & ον, ut τὸ δένδρος, δένδρον *lignum*, in ον & ιον, ut ἄεθλον, ιον *præmium certaminis*, &c. Item τὸ ὕδωρ, ὕδος *aqua*, &c.
Mascula & Fœminina multa in ος & ια, ut ςρατὸς, ιὰ *exercitus*, in ος & ὶς, ut βαθμὸς, ὶς *gradus*, in μὸς & μὴ, ut αὐχμὸς, μὴ *siccitas*, &c. Item ἀϋτμὴν, μὴ *halitus*, &c.
Mascula vel Fœminina vel Communia quædam in ις & ιν, ut ὁ δελφὶς, ὶν *delphin*, ἡ ἀκτὶς, ὶν *radius*; ὁ καὶ ἡ θὶς, ὶν *agger*, &c.
Mascula & Neutra multa in ος & ον, ut θύμος, ον, *thymus, um*, in μὸς & μα, ut ἀσπασμὸς, ἄσπασμα *salutatio*, in ος, ut ὁ σκότος, & τὸ σκότος, *tenebræ*, &c. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον *cista*, &c.
Fœminina & Neutra multa in α & ον, ut ἡνία, ἡνίον *habena*, in μα & μη, ut χάρμα, χάρμη *gaudium*, &c. Item ἡ αἰδὼς, τὸ αἶδος *pudor*, &c.
Mascula, Fœminina & Neutra quædam in ος, η, ον, ut σίμβλος, η, ον *alveare*, &c. Item ὁ χειμὼν, ἡ χειμὰς, τὸ χεῖμα *hyems*, &c.

2°. In Genitivo.

Nomina quædam in ους efferunt genitivum ad formam tertiæ & quintæ simpl. ut ὁ νοῦς, οῦ, οὸς, *mens*, &c. alia in ως, ad formam quartæ & quintæ simpl. ut ὁ Μίνως, ω & ωος *Minos*, ὁ γέλως, ωτος & ω *risus*. In ις, ad formam quintæ simpl. & secundæ contract. ut ἡ τίγρις, ιδος & ιος *tigris*, &c. Item ἡ Θέμις, ιδος & ιςος *jus*, cum paucis aliis.

Divisio Nominum.

Nomen dicitur
- à re significatà
  - Substantivum ὑποστατικὸν: ut βίος vita.
  - Adjectivum ἐπίθετον: ut ὅλος totus.
- à flexione
  - Simplex ἁπλοῦν, sive incontractum ἀπαθές: ut ταμίας, καλός
  - Contract. συνῃρημένον: ut Δημοσθένης ἀληθής.

Utrumque à modo significandi
- Appellativum προσηγορικὸν: ut κύριος dominus, ἅγιος sanctus.
- Proprium κύριον: ut Ἰησοῦς, Ναζαραῖος.

Rursus utrumq; quoad
- speciem est vel
  - Primitivum πρωτότυπον: ut μέλι mel, γλυκὺς dulcis.
  - Derivativum παράγωγον: ut μέλισσα apis, γλυκερὸν dulcis.
- figuram est vel
  - Simplex sive incompositum ἀσύνθετον: ut φωνὴ vox, καλὸς bonus.
  - Compositum σύνθετον: ut συμφωνία consonantia, φιλόκαλος amans boni.
  - Decompos. παρασύνθετον: ut ἀσυμφωνία dissonantia, ἀφιλόκαλος negligens boni.

Derivativum.

Est vel
- Denominativum παρώνυμον: ut θεότης deitas, οὐράνιος cœlestis.
- Verbale ῥηματικὸν ut λόγος sermo, ἐλλιπὴς imperfectus: de quo post.
- Participiale μετοχικὸν: ut εἱμαρμένη fatum, ἡγέμενος præfectus.
- Pronominale ἀντωνυμικὸν: ut ταυτότης indentitas.
- Adverbiale ἐπιρρηματικὸν: ut ἀλία cœtus, παλαιὸς antiquus.
- Præpositionale προθετικὸν: ut ὕπατος Consul, ἀντίος contrarius.

Ex Denominativis præsertim notantur hæc substantiva:
1. Fœmineum. 2. Patronymicum. 3. Diminutivum, 4. Amplificativum.

Fœmineum Θῆλυ.

Fœminea simpliciter formata in α & η, sequuntur accentum suorum Masculinorum: θεὰ à θεὸς, ταμία à ταμίας, dispensator, βασιλὶς à βασιλεὺς, ἀδελφιδῆ ab ἀδελφιδοῦς, κόρη à κόρος puer. Sic etiam in ις ex ης, ut εὑρετὶς ab εὑρετὴς inventor, προστάτις à προστάτης præses: sed penultima longa circumflectitur, ut προφῆτις à προφήτης: sæpe etiam ῖτις, ut ἀργυρῖτις, κορυβῖτις: item νεᾶνις à νεανίας. Composita à κοίτη sunt propar. ut παράκοιτις à παρακοίτης conjux. Gentilia plerumque sunt oxyt. ut Περσὶς à Πέρσης Persa, Σκυθὶς à Σκύθης Scytha.

Oxytonum
1. In ας, ut ὀρεστιὰς ab ὀρεστὴς monticola, σπαρτιὰς à σπαρτιάτης, Spartanus.
2. In ις ut ἀμνὶς ab ἀμνὸς agnus, βασιλὶς à βασιλεὺς, ἑλληνὶς ab Ἕλλην Græcus. 2. αινὶς, ut θεραπαινὶς à θεράπων famulus, λυκαινὶς à λύκος lupus. 3. In τρὶς, ut ὀρχηστρὶς ab ὀρχηστὴς saltator, αὐλητρὶς ab αὐλητὴς tibicen.

Par. { 1. In ίνη, ut ἰατείνη, ab ἰατρὸς medicus, ἡρωΐνη ab ἥρως semideus.
2. In νη, ut θεράπνη à θεράπων famulus.

Proparoxytonum {
1. In ια, idque 1. in εια, ut εὐπατέρεια ab εὐπάτωρ bono patre natus, βασίλεια à βασιλεύς. 2. In ίεια, ut ἀγγελίεια ab ἄγγελος nuntius. 3. In τεια ut ἰάτρεια ab ἰατρὸς medicus, παιδολέτεια à παιδολέτωρ liberorum interfector, συμπαίστρια à συμπαίστωρ simul nutritus, ποίητεια à ποιητὴς poëta.
2. In να, idque 1. in ιδνα, ut ἔχιδνα ab ἔχις serpens. 2. In αινα, ut ἰχθυοπώλαινα ab ἰχθυοπώλης piscium venditor, λύκαινα à λύκος lupus, λέαινα à λέων leo, ἀλεκτρύαινα ab ἀλεκτρυὼν gallus 3. In οινα, ut δέσποινα à δεσπότης herus. 4. In ιννα, ut βασίλιννα à βασιλεύς.
3. In ειρα, ut Κάειρα à Κὰρ Car, δότειρα à δοτὴρ dator, δεσπότειρα à δεσπότης herus, πρέσβειρα à πρεσβὺς senex.
4. Hyperdissyllab. in σσα, idque 1. in ασσα, ut ἄνασσα ab ἄναξ rex, sed φάσσα à φὰψ palumbus, &c. 2. In ησσα, ut πένησσα à πένης pauper, sed Κρῆσσα à Κρῆς Cres, &c. 3. In ισσα, ut βασίλισσα à βασιλεὺς rex, Αἰθιόπισσα ab Αἰθίοψ Æthiops, Κίλισσα à Κίλιξ Cilix. 4. In υσσα, ut Λίβυσσα à Λίβυς Libys.
}

Paucula quædam Adjectiva imitantur formam Substantivorum, ut πρόφρασσα à πρόφρων propensus, ἀλεξιάρη ab ἀλεξιάρης imprecationes pellens, μάκαιρα à μάκαρ felix.

Patronymicon Πατρωνυμικόν.

Est nomen proprium personæ quod à nomine potissimùm patris, interdum avi & matris derivatur: Et est vel

1. Masc. paroxyton. quod fit à genitivo primitivi, mutando terminationem vel {
In ίδης, cùm primitivum sit vel { 3æ. simpl. in ος impurum, ut Πρίαμος -μου -μίδης. 5æ. simpl. ut Νέστωρ ορος-ίδης. }
In άδης, cùm primitivum sit vel { 1æ. simpl. ut Βορέας-ου-εάδης. 3æ. in ιος, ut ἥλιος-ίου sol, -ιάδης. }
In ιάδης, cùm primitivum in penultimâ genitivi sit longum, cujuscunque declinat, ut Λαέρτης, Λαέρτου, Λαερτιάδης· Ἄτλας, Ἄτλαντος, Ἀτλαντιάδης. Sic Πηλεὺς, Πηλῆος, Πηλιάδης.
}

Fœmin. { Oxytonum {
In ὶς vel ὰς ex masculinis removendo δη, ut Νεστορίδης, Νεστορίς. Ἡλιάδης, Ἡλιάς.
In νὶς à rectis Primitivorum, mutando ultimam syllabam, ut Χρύσης, νίς. Κάδμος, νίς.
} }

Fœmi-

Fœmininum — Paroxyt.
- In ίνη vel ώνη, à rectis etiam Primitivorum.
- In ίνη, cùm privitivum ſit
  - vel 3æ ſimpl. in ος impurum, ut Ἄδρασος-ίνη.
  - vel 3æ. contr. in δης, ut Νηρεὺς ίνη.
- In ώνη, cùm primitivum ſit
  - vel 3æ. ſimpl. in ιος, ut Ἰκάριος-ιώνη.
  - vel 5æ. ſimpl. in ίων, ut Ἡετίων-ιώνη.

Ionica paroxytona in ίων, ut Κρονίων à Κρονίδης *Saturnius.* Æolica proparoxyt. in διος, ut Ὑῤῥάδιος ab Ὑῤῥάδης *Hyrrhæ filius.* Propriorum formas imitantur pauca appellativa, ut ποιμενίδης, à ποιμὴν *paſtor*: ſic κορωνίδης, ἀλιάδης, βασιλείδης, &c.

Diminutivum ὑποκοριστικόν.

Maſculinum
- Oxytonum in ιδεὺς, ut λαγιδεὺς à λάγως *lepus.*
- Paroxytonum in
  - ίας, ut παππίας à πάππας *pater.*
  - αξ, ut λίθαξ à λίθος *lapis*: Sed δέλφαξ *porcellus*, σκύλαξ *catulus*, quandoque ſunt Fœmin.
  - ίλας, ut Θευχαρείλας à Θεύχαρις pro Θεόχαρις.
  - ίδης, ut λαγίδης à λαγως.
  - ίνης, ut ἐλαφίνης ab ἔλαφος.
  - ίσκος, ut νεανίσκος à νεανίας *juvenis.*
  - ων, ut Ἡφαιστίων ab Ἥφαιστος *Vulcanus.*
  - ις, ut ἄστρις ab ἀστράγαλος *talus.*
  - ύλος, ut ἐρωτύλος ab ἔρως: item Ἡρύλλος ab Ἡρακλῆς [*Hercules.*
- Proparoxyton. in
  - ιχνος, ut κύλιχνος à κύλιξ *calix*
  - ιχος, ut Ἀμύντιχος ab Ἀμύντας
  - ύλλος, ut Βάθυλλος à Βαθυκλῆς.
- Circumflexum in
  - ᾶς, ut Ζηνᾶς à Ζηνόδωρος.
  - ῦς ut Διονῦς à Διονύσιος.
- Antecircumflex. in ῖνος, ut χαρῖνος à χάρις.

Fœmininum
- Oxyt. in
  - ὰς, ut χοιρὰς à χοῖρος *porcus.* (in
  - ὶς, ut κρηνὶς à κρήνη *fons.* Sic multa
    - ανὶς, ut ὑανὶς ab ὗς *ſus.*
    - αλὶς, ut φυσαλὶς à φύσα *veſica.*
    - υλὶς, ut ἀντεραστυλὶς, ab ἀντεραστὴς *rivalis.*
    - υλὶς, ut ἀκανθυλὶς ab ἄκανθα *ſpina.*
    - αρὶς, ut Κοτυτταρὶς *parva Cotytto.* à Κοτυττὼ *deæ turpitudinis.*
    - ακὶς, ut Ἐριθακὶς ab ἔριθος.
  - ὼ, ut Θεανὼ à Θεὰ *dea.*
  - ὼν, ut ἀρπεδὼν ab ἀρπεδόνη *funis.*
- Paroxyton. in
  - ιγξ, ut λάϊγξ à λᾶς *lapis.*
  - άκνη, ut πιθάκνη à πίθος *dolium.*
  - ίσκη, ut παιδίσκη à παῖς *puer.*
  - ίχη, ut μητίχη à μῆτις *conſilium.*
  - ίχνη, ut πολίχνη à πόλις *urbs.*
  - ύλη, ut βομβύλη à βόμβος *ſonus apum.*
- Proparoxytonum in
  - ιλλα, ut πράξιλλα à πρᾶξις *actio.*
  - ιννα, ut κόριννα à κόρη *puella.*
  - υλλα, ut νίκυλλα à νίκη *victoria.*

Neutrum
- In ιον
  - hyperdiss. propar. ut ἀκάνθιον ab ἄκανθα *spina*: sic
    - multa in
      - διον, ut γνωμίδιον à γνώμη, *sententia*.
      - λιον, ut κρεΰλλιον à κρέας *caro*, &c.
      - νιον, ut πιθάκνιον à πίθος *dolium*, &c.
      - ειον, ut ὀνάρειον ab ὄνος *asinus*, &c.
    - pau. in
      - σιον, ut κοράσιον à κόρη *puella*.
      - τιον, ut θρανίτιον à θρᾶνος *sella*.
      - φιον, ut χωράφιον à χῶρος *ager*.
  - trissyllabum
    - proparoxytonum, ut γήδιον à γῆ *terra*, γυνάιον à γυνὴ *mulier*.
    - paroxytonum etiam, ut χοιρίον à χοῖρος *porcus*: præcipuè si sit oriundum ex acutitonis vel rectis, ut στρουθίον à στρουθὸς *passer*: vel genitivis, ut παιδίον à παῖς παιδός.
- In εῖον, ante-circumflexum, ut ἀγγεῖον ab ἄγγος.

Ex primitivo uno varia nonnunquam Dimunitiva nascuntur, ut κορίσκη, κοράσιον, κόριον, κορίδιον à κόρη *puella*.

Ex Diminutivis alia Diminutiva, ut πολίχνιον à πολίχνη *urbecula*, &c.

Diminutiva adjectiva perpaucissima sunt: ut δριμύλος à δριμὺς *acerbus*, μικκύλος à μικκὸς pro μικρὸς *parvus*, ὁσίχος ab ὅσος *quantus*, παυρίδιος à παῦρος *paucus*, πύῤῥιχος à πύῤῥος *rufus*.

Amplificativum Αὐξητικόν.

1. Oxytona in ὸς, ut ἀρνειὸς *agnus adultior* ab ἄρς *agnus*, παιδνὸς *puer adultus* à παῖς *puer*. Sed πάππος à πάππας *pater*.
2. Paroxytona in ίας, ut μετωπίας *magnam habens frontem* à μέτωπον *frons*; πωγωνίας *magnam habens barbam*, à πώγων *barba*; στομίας *magnum habens os*, à στόμα *os*; ὠμίας ab ὦμος *humerus*. In αξ, ut πλούταξ *valde dives*, à πλοῦτος *divitiæ*. Item nomina propria in ων ωνος, ut Γνάθων *parasitus Gnatho*, à γνάθος *maxilla*.
3. Proparoxytonum, ut χερμάδιον *lapis magnus*, à χέρμας *lapis*; λόγιον *divinus sermo*, à λόγος *sermo*. Item δαΐτης *magna fax*, à δαῖς *fax*.

Nomen tam Substantivum quam Adjectivum, pro variâ significatione aliud dicitur Numerale Ἀριθμητικὸν, ut τριὰς *Trinitas*, εἷς *unus*. Collectivum περιληπτικὸν, ut ὄχλος *turba*, πολὺς *multus*. Gentile ἐθνικὸν, ut Μακεδὼν *Macedo*, Ἀχαϊκὸς *Achaicus*. Fictitium πεποιημένον, ut βόμβος *sonus apum*, βομβήεις *sonorus*.

Porrò, Adjectivum est Possessivum κτητικὸν, idque vel Appellativum, ut δεσποτικὸς *herilis*, &c. vel Proprium, ut Ἑκτόρεος *Hectoreus*: Materiale μετουσιαστικὸν, ut λίθινος *lapideus*: Locale τοπικὸν, ut οὐράνιος *cœlestis*: Temporale χρονικὸν, ut ἡμερινὸς *diurnus*: Indefinitum ἀόριστον, ut τὶς *quidam*: Interrogativum ἐρωτηματικὸν, ut ποῖος *qualis*: Redditivum ἀνταποδοτικὸν, ut τοῖος *talis*: Partitivum μεριστικὸν, ut ἕτερος *alius*.

Ad-

Adjectiva

Imitantur Analogiam & Anomaliam Substantivorum.
Sunt autem trium generum, τριγενῆ.

Alia habent in Nominativo. { tres terminationes τρικατάληκτα. / duas δικατάληκτα. / unam μονοκατάληκτα } Hæc flectuntur per tres articulos.

Omnis dictio trium generum habet Masc. & Neut. simp. in Gen. & Dat.

Adjectiva trium terminationum definunt in

	& faciunt fœmininum per		neutrum per		ad formam	
ος		η		ον		5æ & 2æ simpl.
ας		α		αν		5æ & 2æ simpl.
εις		εσσα		εν		5æ & 2æ simpl.
ων		ουσα		ον		5æ & 2æ simpl.
υς		εια		υ		3æ cont. & 2æ sim.

* Sic Adjectiva contracta in οῦς, ut ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, &c. V. ὦ ἁπλοῦ, ῆ, οῦν

† Sed ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο.

* ος Sing. Nom. καλὸς ἡ, † ὸν, Gen. οῦ, ῆς, οῦ &c. Voc. ὲ, ὴ, ὸν, &c. *pulcher*. Sed adjectiva in ος purum, & ρος faciunt fœmininum per α, ut ἅγιος, ἁγία, &c. *sanctus*, ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ *floridus*. Excipe Materialia plurima in εος, ut χρύσεος-έη, &c. παρδάλεος-έη: & numeralia omnia in-οος ut ὄγδοος-όη, &c. ἁπλόος-όη, &c.

ας Sing. N. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, G. παντὸς, πάσης, παντὸς, &c. V. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, &c. Sed μέλας *niger*, & τάλας *miser*: S. N. ας, αινα, αν, G. ανος, αίνης, ανος, &c. V. αν, αινα, αν, &c. Μέγας vero *magnus*, μεγάλη, μέγα, G. μεγάλου, ης, ου, &c. A. μέγαν, μεγάλην, μέγα, V. ὦ μέγα, μεγάλη, μέγα, &c.

εις Sing. N. χαρίεις, εσσα, εν, G. εντος, έσσης, εντος, &c. V. χαρίεν & ει, εσσα, εν *gratiosus*.

ων Sing. N. ἑκὼν, οῦσα, ὸν, G. όντος, ούσης, όντος· αἴθων, G. ωνος.

υς Sing. N. ἰξὺς, εῖα, ὺ, G. έος, είας, έος, D. έϊ, εῖ, εία, έϊ, εῖ, A. * ὺν, εῖαν, ὺ, V. ὺ, εῖα, ύ. D. N. A. V. έε, εία, έε, G. & D. έοιν, είαιν, έοιν, Plur. N. έες, εῖς, εῖαι, έα, G. έων, ειῶν, έων, D. έσι, είαις, έσι, A. έας, εῖς, είας, έα, V. έες εῖς, εῖαι, έα.

* έα Poet.

† Leguntur contract. ἡμίσεις. Marc. 6. ἡμίση. Luc. 19.

Excipe πολὺς *multus*, Sing. N. † πολὺς, πολλὴ, πολὺ, G. πολλοῦ, ῆς οῦ, D. πολλῷ, ῇ, ῷ, A. πολλὺν, πολλὴν, πολὺ, V. πολὺ, πολλὴ, πολὺ, &c. Poetæ sic inflectunt, N. πολὺς, G. πολέος D. πολέϊ, A. πολὺν, V. ὦ πολύ. Plur. N. πολέες, εῖς, G. πολέων, D. πολέσι, A. πολέας εῖς, V. ὦ πολέες-εῖς.

* Apud Poetas πολλὸς πολλόν.

Adje-

Adjectiva trium Articulorum & duarum terminationum desinunt in

†ος, ως, ας, ις, ην, υς	& formant neutrum per	ον 3æ. simp. ων 4æ. sim. quandoq; 5æ. αν, ιν, εν, υ 5æ. simp.		ους, ων, ωρ, ης	& formant neutrum per	ουν, ον, ορ 5æ. sim. ες 1æ. contr.

† *Sic adjectiva contracta in* ους ut εὔνους ουν V. ὦ εὔνου ουν.

ος ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος καὶ τὸ ἔνδοξον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐνδόξου, &c. V. ὦ ἔνδοξε καὶ ὦ ἔνδοξον, *illustris.*

ως ὁ καὶ ἡ ἔυγεως καὶ τὸ ἔυγεων, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἔυγεω, &c. V. ὦ ἔυγεως & ἔυγεω, *fertilis.* ὁ καὶ ἡ πολύκερως καὶ τὸ πολύκερων, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πολυκέρωτος, &c. V. ὦ πολύκερως καὶ ὦ πολύκερων, *habens multa cornua.*

ας ὁ καὶ ἡ ἀείνας καὶ τὸ ἀεῖναν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀείναντος, &c. V. ὦ ἀεῖναν, *perpetuo fluens.*

ις ὁ καὶ ἡ ἔυχαρις καὶ τὸ ἔυχαρι, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐυχάριτος, &c. A. τὸν καὶ τὴν ἐυχάριτα καὶ ἔυχαριν. καὶ τὸ ἔυχαρι, V. ὦ ἔυχαρι *gratiosus.*

ην ὁ καὶ ἡ ἄῤῥην καὶ τὸ ἄῤῥεν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἄῤῥενος, &c. N. ὦ ἄῤῥεν, *masculus* vel *mas.*

υς ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς καὶ τὸ ἄδακρυ, G. υος D. υϊ, A. υν, υ, V. ὦ υ, Dual. N. A. V. υε G. D. ύοιν, Plur. N. υες υς, υα, G. ύων, D. υσι, A. υας υς, υα, V. υες υς, υα, *sine lachrymis.*

ους ὁ καὶ ἡ δίπους καὶ τὸ δίπουν, G. τοῦ οδος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ οδι, A. οδα, ουν, καὶ ουν, V. ους, ου, καὶ ουν, *bipes.*

ων ὁ καὶ ἡ ἐυδαίμων καὶ τὸ ἔυδαιμον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐυδαίμονος, &c V. ὦ ἔυδαιμον *felix.*

ωρ ὁ καὶ ἡ μεγαλήτωρ καὶ τὸ μεγαλῆτορ, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ μεγαλήτορος, V. ὦ μεγαλῆτορ, *magnanimus.*

ης ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ τὸ ἀληθὲς, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος οῦς, &c V. ὦ ἀληθὲς, *verus.*

Pleraq; Adjectiva composita & derivata in ος, sunt duarum terminationum. Atticè etiam omnia sic inflectuntur. Nonnulla ex his quæ duas habent terminationes interdum fœmininum habent à masculino diversum; nempe in ος, ut ἀθάνατος άτη, αἰώνιος ία, in ην ut τέρην εινα, in υς ut θῆλυς εια, &c.

Quædam etiam varias habent vocales & consonantes ante ος Gen. In ις ιτος, ut prius: ιδος, ut φιλόπατρις *amans patriæ:* ιθος, ut φίλορνις *amans avium:* ιος, ut τρόφις *bene nutritus:* ινος, ut τὶς *quis.*
ην ενος, ut prius: ηνος ut ἀστὴν *infelix.*
υς υος, ut prius: εος ut θῆλυς *fœmineus.*
ους οδος, ut prius: οντος ut ἀνόδους *edentulus.*
ης εος, ut prius: ητος ut ἀκμὴς *indefessus.*

Adjectiva trium articulorum & unius terminationis desinunt in

ιν	5æ sim. ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ	τριγλώχιν	G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ	τριγλώχινος *tricuspis.*
ξ		ἅρπαξ		ἅρπαγος *rapax.*
ρ		μάκαρ		μάκαρος *felix.*
ς		λευκόκερας		λευκόκρατος *album habens caput.*
αρς		μάκαρς		μάκαρτος *felix.*
ψ		αἴθοψ.		αἴθοπος *subfuscus.*

Hujusmodi Adjectiva varias habent terminationes in Recto & Genitivo.

In ρ· αρ, ut prius: ηρ ηρος, ut μιξόθηρ *semivir:* ερος, ut πλατυγάστηρ *latum habens ventrem:* ειρ ειρος, ut ἑξάχειρ *sex habens manus:* υρ υρος, ut ἐπιμάρτυρ *testis.*

ς· ατος, ut prius: αδος, ut πολυδειράς *cacuminosus:* αις αιδος, ut φιλόπαις *puerum amans:* αιτος, ut ἀβρόδαις *delicatus:* αυς εως, ut μυριόναυς *permultis navibus instructus:* ευς έως, ut δονακεύς *arundinosus.*

αρς· τος, ut prius: νος, ut πολύαρς.

ξ· αξ γος: ut prius: κος, ut πτὰξ *pavidus:* κτος, ut χειρῶναξ *qui manibus operatur:* εξ κος, ut ἐπίτεξ *parturiens:* ηξ ηγος, ut αἰνοπλὴξ *graviter feriens:* ηκος, ut αἰολοθώρηξ *variam habens thoracem:* εκος, ut κυναλώπηξ *cane & vulpe natus:* ιξ κος, ut πολυάϊξ *valde impetuosus:* χος, ut ὕθριξ *suis pilos habens:* γος, ut ὁμηρμάστιξ, &c. οξ γος, ut ἔμφλοξ *ignitus,* & εὐφόρμιγξ *pulchram habens citharam:* κος, ut πάνδοξ *hospes publicus:* ωξ κος, ut πτὼξ *pavidus:* γος, ut ἀπορρὼξ *abruptus:* υξ γος, ut σύζυξ *conjunctus,* & δίπτυξ *duplex:* κος, ut χρυσάμπυξ *aureum reticulum habens.* αιξ αικος, ut καλλιγύναιξ *pulchras habens mulieres.*

ψ· οψ, ut prius: εψ πος, ut κατωβλεψ *deorsum respiciens:* ιψ πος ut αἰγίλιψ *relictus à capris:* βος, ut χοιρόθλιψ *libidinosus:* ωψ ωπος, ut γλαύκωψ *cæsios habens oculos:* οπος & ωπος, ut εὐρύωψ *magnos habens oculos.*

Adjectiva in recto finita in Substantivum, illius terminationem in reliquis casibus habitâ ratione generis, ut plurimùm sequuntur, uti constat ex prioribus exemplis. Excipiuntur verò paucula, ut ἄπολις ιδος, &c. *qui sine urbe est.*

Plurima Adjectiva, præcipuè composita & derivata, videntur esse tantùm duorum generum, διγενῆ, in neutro vix invenienda, ut φιλέλλην *Græcorum amans:* Paucula unius, μονογενῆ ut ἡ καμινὼ *camidaria:* Præsertim Masculina in ευς, ut ὁ φιλοβασιλεὺς *regis amans:* in ης etiam 1æ simpl. & ejus fœmininum in ις 5æ simpl. ut ὁ βοηλάτης, ἡ βοηλάτις *boves abigens:* G. άτου άτιδος, D. άτῃ άτιδι, A. άτην άτιδα, & άτιν, V. άτα άτι, &c.

Adjecti-

Adjectivum Numerale.

Cardinale προκαταρκτικόν. Ordinale τακτικόν.

Cardinalia heteroclita sunt: εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες

Εἷς *unus* Tetraptoton 5æ, & 2æ simpl.
Sing. N. εἷς, μία, ἕν, G. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνὸς, D. ἑνὶ, μιᾷ, ἑνὶ, A. ἕνα, μίαν, ἕν. Dual. & Plur. car. sic composita, οὐδεὶς, μηδεὶς.

Leguntur οὐδένες, οὐδένας, μηδένες, μηδένας, μηδέσι.

Δύο *duo* Tetraptoton, 3æ simpl. omnium generum. Singulari caret: Dual. N. A. δύο, Atticè δύω, G. δυοῖν, fœm. δυεῖν, D. δυσί. Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur extra Dativum.

δυεῖν *Masc. apud Lucianum.*

Ἄμφω *ambo*, Diptoton 3æ simpl. per omnia genera: N. A. ἄμφω, G. D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς *tres*, & τέσσαρες *quatuor*, Tetraptota 5æ simpl.
Sing. & Dual. carent. Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, G. τῶν τριῶν, D. τοῖς τρισὶ, A. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.
Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, G. τῶν τεσσάρων, D. τοῖς τέσσαρσι, A. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usq; ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε *quinque*, &c. ἑκατὸν *centum*.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c.

Ordinalia sunt quæ ad interrogationem, πόσος *quotus* aptè respondent; ut πρῶτος *primus*, δεύτερος *secundus*, τρίτος *tertius*, &c. Ex his manant dialia ἐφήμερα, quæ respondent ad questionem ποσαῖος *quoto die*, ut πρωταῖος, δευτεραῖος, τριταῖος 1°. 2°. 3°. *die*, &c.

Sunt etiam alia Numeralia multiplicativa πολλαπλασιαστικά, 1. in πλόος-οῦς, ut ἁπλόος-οῦς *simplex*, διπλόος-οῦς, *duplex*, &c. ἑκατονταπλοῦς *centuplex*, &c. 2. in πλάσιος vel πλασίων, ut διπλάσιος *duplus*, &c. ἑκατονταπλάσιος πλασίων *centuplus*, &c. sic πολλαπλοῦς-πλάσιος-ίων *multiplex*.

Græci numeros his literis sic exprimunt:

Μονάδες, α' 1. β' 2. γ' 3. δ' 4. ε' 5. ς' 6. ζ' 7. η' 8. θ' 9.
Δεκάδες, ι' 10. κ' 20. λ' 30. μ' 40. ν' 50. ξ' 60. ο' 70. π' 80. ϟ 90.
Ἑκατοντάδες, ρ' 100. σ' 200. τ' 300. υ' 400. φ' 500. χ' 600. ψ' 700. ω' 800. ϡ' 900.
Χιλιάδες, ͵α 1000. ͵β 2000, &c. ͵κ 20000. ͵ρ 100000.
Μιγάδες, ια 11. κβ 22. ργ 103. ͵αδ 1004. 1670 ͵αχο'
24 literis intermiscentur tres notæ ἐπίσημα; βαῦ ς, κόππα ϟ, σάνπι ϡ.

Apud

Apud nonnullos literæ singulæ, pro ordine quem habent in Alphabeto, numerum designant, α 1. κ 11. ρ 17. ω 24. quo pacto libri Homerici distinguuntur.

Ex Majusculis Ι 1 pro μία, Π 5 pro πέντε, Δ 10 pro δέκα Η 100 pro Ἑκατὸν, Χ 1000 pro Χίλιοι, Μ. 10000 pro μύριοι. Geminata geminant numerum, ut Ι Ι 2. Π Π 10. Δ Δ 20. Has omnes excepta Ι veteres olim τῷ Π inscribere solebant, & significabat numerum inscriptum quinquies sumendum esse: ut

|Δ| 50 |Η| 500 |Μ| 50000.

Adjectivis accidit Comparatio Σύγκρισις.

Comparationis gradus βαθμοὶ sunt tres; Positivus θετικός, Comparativus συγκριτικὸς, Superlativus ὑπερθετικός.

Positivus desinit in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ξ, ος, ους, υς, ων.

Adjectiva in ος post longam, formant Comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος, ut σέμνος, ότερος, ότατος, *venerabilis*: φαῦλος, ότερος, ότατος *improbus*.

Post brevem mutant ο in ω, ut σοφὸς, ώτερος, ώτατος *sapiens*. Post ancipitem vel retinent ο, vel mutant ο in ω, ut ἱκανος, ότερος, ότατος vel ώτερος, ώτατος *idoneus*.

Adjectiva in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ους, υς, ων, formant Comparativum & Superlativum assumendo τερος & τατος.

αρ, ας eliso ι, εις, ους, ην, ων, ας, ης, υς — assumit τερος & τατος:

- Masc. S. μάκαρ, άρτερος, άρτατος *felix*; χαρίεις, έστερος έστατος *gratiosus*; λαστὶς, ίστερος, ίστατος *gulosus*; ἁπλοῦς, ούστερος, ούστατος *simplex*.
- Masc. P. τέρην ενες, έστερος, έστατος *tener*; σώφρων ονες, έστερος, έστατος.
- Neut. S. μέλας αν, άντερος, άντατος *niger*; εὐσεβὴς ὲς, έστερος, έστατος *pius*; εὐρὺς ὺ, ύτερος, ύτατος *latus*.

Sed υς sæpe mutatur in ίων & ιστος, ut εὐρὺς, ευρείων, εὔρειστος.

Nomina in ξ, vertunt terminationem ες plural. in ίστερος, & ίστατος, ut ἅρπαξ *rapax*, ἁπαγίστερος, &c. βλὰξ *supinus*, βλακίστερος, &c.

Com-

Comparatio anomala Adjectivorum.

1°. In ος.

Ἀγαθὸς	ἀμείνων, ἀρείων, κρείσσων * κρείττων † κάῤῥων	ἀϊσαθώτατος *rarius.* ἄρειστος. κράτιστος.	* *Attic.* † *Dorice.*
καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.	
ἐσθλὸς *bonus*	λωΐων ‖ λῴων, βελτίων & βέλτερος, φέρτερος	λώϊστος vel λῷστος. βέλτιστος & βέλτατος. φέρτατος φέριστος & φέρτιστος.	‖ *Per Synæresin.*
κακὸς *malus*	κακώτερος & κακίων, χείρων & χερείων	κάκιστος. χείριστος.	
μικρὸς *parvus*	μικρότερος & μείων, ἐλάσσων, ἥσσων	μικρότατος & μεῖστος. ἐλάχιστος. ἥκιστος.	
αἰσχρὸς	αἰσχρότερος & αἰσχίων	αἰσχρότατος & αἴσχιστος *turpis.*	
ἐχθρὸς	ἐχθίων	ἔχθιστος *inimicus.*	
ὀλίγος	ὀλίζων	ὀλίγιστος *paucus.*	
ῥᾴδιος	ῥᾴων	ῥᾷστος *facilis.*	

Quædam in ος abjiciunt ο, alia ω in Comp. & Superl. ut Φίλος, φίλτερος & φιλίων, φίλτατος & φίλιστος *amicus.* Γεραιὸς *senex*, παλαιὸς *antiquus*, σχολαῖος *otiosus*: γεραίτερος, &c.

Θέρειος *æstivus*, θερείτερος: δεξιὸς *dexter*, δεξιτερός. Τρίτος *tertius*, τρίτατος.

Attici formant multa in ἔστερος ἔστατος, ut αἰδοῖος *venerabilis*, ἀνιηρὸς *tristis*, ἀκρατος *incontinens*, ἄμορφος *deformis*, γενναῖος *generosus*, σπουδαῖος *studiosus*, ὡραῖος *speciosus*.

αἴτερος αἴτατος, ut ἥσυχος *tranquillus*, μέσος *medius*, πρώϊος *matutinus*.

Ἄσμενος *placidus*, ἔστερος & αἴτερος: sic ὄψιος *serus*.

pauca in ίστερος ίστατος, ut μονοφάγος *solus edens*, λάλος *loquax*, λάλιστος etiam in Superlativo.

Ἐπιτήδειος *idoneus*, ότερος & έστερος, &c. πτωχὸς *pauper*, ότερος & ίστερος, &c. φιλοκτέανος *locuples*, ώτερος & έστερος, &c.

Ἴδιος *proprius*, ώτερος & αίτερος. &c.

Legitur ἀνθρωπινέστερος ab ἀνθρώπινος *humanus.*

2°. In ους, ut διπλοῦς *duplex*, διπλότερος· πορφυροῦς *purpureus*, πορφυρώτερος.

*Ionicè. 3°. In ας, ut μέγας, † μέζων & μείζων, μάσσων, μέγιστος *magnus*.

4°. In ην, ut τέρην τερεινότερος, &c. *tener*.

5°. In ης, ut ψευδὴς ψευδίστερος ψευδίστατος *mendax*. ὑγιὴς ὑγιώτερος *sanus*.

6°. In ων, ut πέπων πεπαίτερος, &c. *maturus*. πίων πιότερος πιότατος *pinguis*.

7°. In υς, ut πολὺς πλείων vel πλέων πλεῖστος *multus*.

Comparativa in ων, præsertim irregularia sic inflectuntur.

Sing. N. ὁ καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πλείονος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πλείονι, A. τὸν καὶ τὴν πλείονα πλείοα πλείω. καὶ τὸ πλεῖον, V. ὦ πλεῖον.

Dual. N. A. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ πλείονε, G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλειόνοιν, V. ὦ πλείονε,

Plur. N. οἱ καὶ αἱ πλείονες πλείοες πλείους, καὶ τὰ πλείονα οα ω, G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν πλειόνων. D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς πλείοσι, A. τοὺς καὶ τὰς πλείονας οας ους, καὶ τὰ πλείονα οα ω, V. ὦ πλείονες οες ους, καὶ ὦ πλείονα οα ω.

Comparativa in ων & ιων parturiunt alia Comparativa;

1°. ων vertitur in ότερος, ut χείρων χειρότερος *multo pejor*.

2°. ιων mutat ι & præcedentem consonam in σσ, ut παχίων πάσσων *multò pinguior*, ταχίων θάσσων *multò celerior*, ἐγγίων ἔσσων, vel potiùs ἄσσων *multò propior*.

Superlativa pariunt alia Comparativa & Superlativa; ut ἐλάχιστος ἐλαχιστότερος *multò minimus*, κύδιστος κυδίστατος *longè gloriosissimus*.

Comparatio etiam accidit aliis dictionibus, quæ facta Comparatione migrant in Adjectiva.

Compa- 1°. Substantivum,
- 1. In ος Neutrum per ιων & ιστος, ut κέρδος *lucrum*, κερδίων *lucrosior*, κέρδιστος. Sed ὕψος *altitudo*, ὑψίτερος *altior*, ὕψιστος· κῦδος *gloria*, κυδίων & κυδότερος *gloriosior*, &c.
  Masculinum more Adjectivorum in ος, ut θεὸς *deus*, θεώτερος *divinior*. Sed μυχὸς *penetrale*, μυχαίτατος μυχοίτατος μύχατος *intimus*.
- 2. α, η, ον, plerumque vertitur in ότερος ότατος, ut ἅμιλλα *certamen*, ἁμιλλότερος *pugnacior*.

3. υς

3. υς assumit plerumque τερος, τατος, ut ἄρκυς *rete*, ἀρκύστατος *retium tensivus.*
4. ὺς, & ωρ in Genitivo, vertunt ς in τερος τατος, ut βασιλεὺς βασιλεύτερος, &c. φὼρ *fur*, φωρότερος *furacior.*
5. ης Iæ Simpl. facit Superl. ίστατος, ut κλέπτης *fur*, κλεπτίστατος *furacissimus.*

-ratur 2°. Verbum: vertendo ut plurimùm ω in τερος, &c. ut λείπω *relinquo*, λειπότερος *posterior*, λειπότατος *postremus.*
3°. Participium: verso ος in έστερος, &c. ut ἐῤῥωμένος ἐῤῥωμενέστερος, *robustior*, &c.
4°. Pronomen: αὐτὸς *ipse*, αὐτότατος *ipsissimus.*
5°. Adverbium: in ω assumpto τερος, &c. ut ἄνω *suprà*, ἀνώτερος *superior*, ἀνώτατος, &c. Sed ὀπίσω *post*, ὀπίστερος *posterior* abjecto ω, &c.
ἄφαρ *citò*, ἀφάρτερος *celerior*, &c. ἔνδον *intus*, ἐνδότερος *interior*, &c.
μάλα *valde*, μᾶλλον, μάλιστα.
πέρα *ultra*, περαίτερος, περαίτατος.
ἐγγὺς *prope*, ἐγγύτερος ἐγγίων, ἐγγύτατος ἔγγιστα.
6°. Præpositiones πρὸ *ante*, πρότερος, πρότατος πρόατος πρῶτος.
ὑπὲρ *super*, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος
ὑπὸ *sub*, ὕστερος ὕστατος.

Pronomen.

Simplex
- Primitivum
  - Ἐγὼ *ego*, σὺ *tu*, † οὗ *sui.*
  - Demonstrativum δεικτικὸν; οὗτος *hic*, ἐκεῖνος *ille.*
  - Relativum ἀναφορικὸν; *αὐτὸς *ipse*, ὃς *qui.*
  - Indefinitum; δεῖνα *quidam.*
- Possessivum
  - Ἐμὸς *meus*, σὸς *tuus*, ἑὸς *suus*, νωΐτερος *noster duorum*, σφωΐτερος *vester duorum*, ἡμέτερος *noster*, ὑμέτερος *vester*, σφέτερος *suus.*

† οὗ *est reciprocum* αὐτοπαθὲς; *sic* αὐτὸς, ἐμαυτοῦ, &c. *αὐτὸς, & ἑαυτοῦ *pronomen* τριπρόσωπον.

Compositum ἐμαυτοῦ *mei ipsius*, σεαυτοῦ *tui ipsius*, ἑαυτοῦ *sui ipsius.* Adde mixtum cum alio nomine ἡμεδαπὸς *nostras*, ὑμεδαπὸς *vestras*: item τοσοῦτος, τηλικοῦτος, τοιοῦτος.

Vocativo carent Pronomina, uti etiam Indefinita, Interrogativa, Redditiva, ut οἷος, ποῖος, τοῖος, &c.

Proprias Declinationum Formas habent,
ἐγὼ, σὺ, οὗ, δεῖνα

S.N. ἐγὼ, G. ἐμοῦ & μοῦ, D. ἐμοὶ & μοὶ, A. ἐμὲ & μέ.
D.N.A. νῶϊ & νῶ. G.D. νῶϊν & νῷν.
P.N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

S.N. σὺ, G. σοῦ, D. σοὶ, A. σέ.
D.N.A. σφῶϊ & σφῶ, G.D. σφῶϊν & σφῷν.
P.N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

S.N. caret, G. οὗ, D. οἷ A. ἕ.
D.N.A. σφωὲ & σφὲ, G.D. σφωϊν & σφίν.
P.N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

Δεῖνα caret Duali & Plurali.

* δεῖς Poet.

Masc. S.N. ὁ * δεῖνα, G. τοῦ δεῖνος δείνατος, D. τῷ δείνατι δεῖνα δεῖνα, A. τὸν δεῖνα δεῖνα.
Fœm. & Neut. S.N. ἡ καὶ τὸ δεῖνα, G. τῆς καὶ τοῦ δεῖνος, D. τῇ καὶ τῷ δεῖνι, A. τὴν καὶ τὸ δεῖνα.

Reliqua in ος more Adjectivorum inflectuntur,
ἐμὸς, ἡ, ὸν, &c.

† Sic τηλικοῦτος αὕτη οῦτο, τοσοῦτος αὕτη οῦτο, τοιοῦτος αὕτη οῦτο.

Sed N. οὗτος αὕτη † τοῦτο. G. τούτου ταύτης τούτου. D. τούτῳ ταύτῃ τούτῳ, A. τοῦτον ταύτην τοῦτο, V. ὦ οὗτος αὕτη τοῦτο.
D.N.A. τούτω ταύτα τούτω, G.D. τούτοιν ταύταιν τούτοιν,
P.N. οὗτοι αὗται ταῦτα, G. τούτων, D. τούτοις ταύταις τούτοις, A. τούτους ταύτας ταῦτα, V. οὗτοι αὗται ταῦτα. Similiter ἐκεῖνος η ο, &c. αὐτὸς ἡ ό.

Ἐμαυτοῦ & σεαυτοῦ singularem tantùm numerum habent: Ἑαυτοῦ singularem & pluralem. Nominativis carent omnino.

G. ἐμαυτοῦ ῆς οῦ, D. ἐμαυτῷ ῇ ῷ, A. ἐμαυτὸν ὴν ό.
S. G. σεαυτοῦ ῆς οῦ, D. σεαυτῷ ῇ ῷ, A. σεαυτὸν ὴν ό.
G. ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ ῆς οῦ, D. τῷ τῇ τῷ, A. τὸν τὴν τό.
P. G. ἑαυτῶν vel αὑτῶν, D. τοῖς ταῖς τοῖς, A. τοὺς τὰς τά.
Pro quo legitur.
P. G. σφῶν αὐτῶν, D. σφίσιν αὐτοῖς, A. σφᾶς αὐτούς.

VER-

VERBUM,

1°. Quoad personam, est vel { Personale προσωπικὸν, ut συμφέρω confero. Impersonale ἀπρόσωπον, ut συμφέρει confert. }

2°. Quoad regimen, dicitur vel { Transitivum μεταβατικὸν, ut λέγω dico. * Intransitivum ἀμετάβατον, ut λήγω desino. }

* Ad Intransitivum refertur Substantivum, ὑπαρκτικὸν, ut εἰμὶ sum.

Affectiones propriæ Verbi.

Voces sive Formæ Διαθέσεις

Tres sunt; Activa, Passiva, Media: à quibus Verba sic appellantur:

1°. † Activum ἐνεργητικὸν, quod plerumque significat actionem, &

Exit in { ω { gravitonum / circumflexum } unde rursus Verbum dicitur { gravitonum, ut τύπτω. / circumflexum, ut πιῶ. }; μι ... in μι, ut τίθημι. }

† Ad Activum refertur Neutrum οὐδέτερον, ut φαίνω.

2°. ‖ Passivum παθητικὸν, quod passionem potissimùm notat.

3°. Medium μέσον sive commune κοινὸν, quod mediam significationem, & mediam conjugationem, partim activam partim passivam habet.

} utrumque exit in μαι, ut τύπτομαι.

‖ Ad Passivum & Medium refertur Deponens, ἀποθετικὸν, ut ἐργάζομαι.

Tempora χρόνοι.

In Voce Activâ & Mediâ octo sunt, in Passivâ novem.

Præsens ἐνεστὼς. *

Præteritum παρῳχημένος { Imperfectum παρατατικὸς, † / Perfectum παρακείμενος, ‖ / Pl. perfectum ὑπερσυντελικός. }

*(i) instans
† (i) extensivum.
‖ (i) adjacens.

Futurum 1. μέλλων α'. Futurum 2. μέλλων β'. Paulò post Futurum μετ' ὀλίγον μέλλων.

Indefinitum 1. ἀόριστος α'. Indefinitum 2. ἀόριστος β'.

Indefinita sunt tempora incertæ significationis, sumuntur enim pro Præteritis omnibus, & interdum pro Præs. & Fut. & cùm sumuntur pro Præterito, incertum est an paulò ante, vel multò ante res prætierit.

Tempora sunt vel
- Principalia ἀρχικά. Præsens, Futurum, Præteritum: sed in voce Passivâ Præsens, Perfectum, Indefinitum 2.
- Cognata συγγενῆ,
  1. Præsens, Imperfectum, Ind. 2. Futurum 2. Perf. Medium.
  2. Futurum 1. & Indefinit. 1.
  3. Perfectum & Pl. perfectum: & in Passivâ voce Paulo post Futurum, Ind. 1. & Fut. 1.

Modi ἐγκλίσεις.

Sunt quinque:
- Indicativus * ὁριστική,
- Imperativus προστακτική,
- Optativus εὐκτική,
- Subjunctivus ὑποτακτική,
- Infinitivus † Ἀπαρέμφατος.

* *definitivus.*

† *non explanativus*

Conjugatio Συζυγία

Est vel
- Temporalis χρονικὴ per tempora.
  1. Per tria tempora principalia.
  2. Per omnia tempora ejusdem vocis.
  3. Per similia quæcunque trium vocum.
- Personalis προσωπική, per omnes personas ejusdem temporis.
- Modalis ἐγκλιτική, per omnes modos.

Conjugationes sunt decem; quatuor Gravitonorum, tres Contractorum, tres Verborum in μι.

Conjugatio dignoscitur per literam formativam sive figurativam χαρακτηριστικόν.

Characteristica

Est triplex: Præsentis, Futuri, & Præteriti: à quibus cognata tempora suam Characteristicam accipiunt.

Characteristica
- Præsentis est litera præcedens ω vel ομαι, μι vel μαι.
- Futuri & Præteriti est aut litera eadem, aut alia ejus loco posita, vel eam proximè sequens. Sed Perfecti exeuntis in κα ex μῶ & νῶ, κ est Characteristica.

Characteristica Præsentis indicat & distinguit Conjugationes trium Vocum, Futuri Characteristica Conjugationes Vocis Activæ, reliquæ omnes sua Tempora.

Cha-

Characteristicæ.

In Conjugatione	Præs.		Fut.		Perf.		
prima	π	τέρπω	Ψ	τέρψω	Φ	τέτερφα	delecto
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα	sacrifico
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα	scribo
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα	verbero
secunda	κ	πλέκω	Ξ	πλέξω	Χ	πέπλεχα	plico
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα	dico
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα	rigo
	σσ	ὀρύσσω vel		ὀρύξω		ὤρυχα	fodio
	πτ	ὀρύπτω					
tertia	τ	ἀνύτω	Σ	ἀνύσω	Κ	ἤνυκα	perficio
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα	festino
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα	impleo
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα	dico
	ω	purum, τίω		τίσω		τέτικα	honoro
quarta	λ	ψάλλω	Ω	ψαλῶ	Κ	ἔψαλκα	psallo
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα	distribuo
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα	ostendo
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα	sero
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα	scindo

Regulæ de Personis.

Cùm prima Persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest: nempe in omnibus Temporibus Activæ Vocis, Indefinitis Passivis, Perfecto & Plusquam perfecto Medio.

Cùm tertia Pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secundâ: *viz.* in Præsenti, Futuris & Perfecto Indicativi; & in omnibus Temporibus Subjunctivi per omnes Voces.

Tertiis Personis Verborum in ι vel ε desinentibus ν additur, si Vocalis sequatur: & apud Poëtas ante Consonam.

Persona secunda & tertia singularis in Subjunctivo Verbi cujusvis Activi, & secunda singularis Temporum in μαι, habent ι subscriptum finalibus α, η, ω. Eædem Vocales ante μην sub se habent ι in Perfecto Optativi Passivi, retinentque per omnes Personas & Numeros. In quâcunque demum Personâ cujuscunque Temporis aut Modi eliditur ι, per contractionem factam in has vocales, eisdem subscribitur. *vid. pag.* 5.

Verba omnia Barytona conjugantur ut τύπτω· Composita ut sua Simplicia.

Modus Indicativus.

Præs.	S. τύπτω	εις ει	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Imperf.	S. ἔτυπτον	ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.
Fut. 1.	S. τύψω	εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Indefin. 1.	S. ἔτυψα	ας ε,	D. ατον άτην,	P. αμεν ατε αν.
Perf.	S. τέτυφα	ας ε,	D. ατον ατον,	P. αμεν ατε ασι.
Pl. perf.	S. ἐτετύφειν	εις ει,	D. ειτον είτην,	P. ειμεν ειτε εισαν.
Fut. 2.	S. τυπῶ	εῖς εῖ	D. εῖτον εῖτον,	P. ῦμεν εῖτε ῦσι.
Indefin. 2.	S. ἔτυπον	ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperf. S. τύπτε έτω, D. ετον έτων, P. ετε έτωσαν. Sic Perf. & Pl. perf. τέτυφε, & Indef. 2. τύπε.
Indef. 1. S. τύψον άτω, D. ατον άτων, P. ατε άτωσαν.

Modus Optativus εἴθε

Præs. & Imp. S. τύπτοιμι οις οι, D. οιτον οίτην, P. οιμεν οιτε οιεν. Sic Fut. 1. τύψοιμι, Perf. & Pl. perf. τετύφοιμι, & Ind. 2. τύποιμι.
Indef. 1. S. τύψαιμι αις αι, D. αιτον αίτην, P. αιμεν αιτε αιεν.
Futur. 2. S. τυποῖμι οῖς οῖ, D. οῖτον οίτην, P. οῖμεν οῖτε οῖεν.

Modus Subjunctivus ἐὰν

Præs. & Imperf. S. τύπτω ῃς ῃ D. ητον ητον, P. ωμεν ητε ωσι. Sic Indef. 1. τύψω, Ind. 2. τύπω. Perf & Pl. perf. τετύφω.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. τύπτειν, Fut. 1. τύψειν, Indef. 1. τύψαι, Perf. & Pl. perf. τετυφέναι, Fut. 2. & Indef. 2. τυπεῖν.

Participium.

Sequitur Declinationem Nominis. In fœminino genere semper est secundæ Simplicium: In masculino & neutro Participium Activum semper est Quintæ; Passivum & Medium plerumque Tertiæ:

Tertiæ: Sed Participium utriusque Indefiniti Passivi, & Perfecti Medii est Quintæ.

Participium Activum.

Præsens & Imperfectum τύπτων ουσα ον, G. τύπτοντος ούσης οντος, &c. V. ὦ τύπτων ουσα ον. Sic Fut. 1. τύψων, & Ind. 1. τυπών.

Ind. 1. τύψας ασα αν G. αντος άσης αντος. &c. V. ὦ τύψας ασα αν.

Perf. & Plusq. τετυφὼς υῖα ὸς, G. ότος υίας ότος, &c. V. ὦ τετυφὼς υῖα ός.

Fut. 2. τυπῶν οῦσα οῦν, G. οῦντος ούσης οῦντος, &c. V. ὦ τυπῶν οῦσα οῦν.

Conjugatio Verbi Barytoni per omnia Tempora. & Modos Vocis Activæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς.
Plusq;	ἐτετύφειν					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων.
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας.
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τύπειν	τυπών.
Fut. 2.	τυπῶ.		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν.

Futurum primum in quartâ Conjugatione variatur ut Fut. secundum.

Fut. 1.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν.

Temporum Formatio.

Præsens

Est Thema & Fundamentum; ut τύπτω.

Imperfectum

Formatur à Præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum; ut τύπτω ἔτυπτον.

Augmentum αὔξησις.

Est duplex. Syllabicum συλλαβικὴ Temporale χρονική: utrumque præfigitur, similiter Imperfect. Perfect. Plusquamperfect. Indef. 1. & 2. in Indicativo; sed in reliquis Modis soli Perfecto.

Syl-

Syllabicum augmentum est ε, præfixum Verbo, cùm incipiat à Consonante, augens Syllabas.

Si Verbum incipiat à ῥ, geminatur ρ post ε in omnibus Temporibus quæ augentur: ut *ῥίπτω ἔῤῥιπτον præcipito*, &c.

Temporale augmentum est η vel ω, præfixum Verbo pro initiali mutabili, augens Tempus.

Mutabiles sunt α, ε, ο, αι, αυ, οι.

α, ε in η, ο in ω mutatur; ι diphthongorum subscripto: ut *ἀκούω ἤκουον audio, ἐρείδω ἤρειδον fulcio, ὀρύττω ὤρυττον fodio, αἰκίζω ᾔκιζον verbero, αὐγάζω ηὔγαζον illustro, οἰκίζω ᾤκιζον ædifico.*

Si Verbum incipiat ab immutabili nullum habet augmentum.

Immutabiles sunt, η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου.

η, *ἥκω ἧκον venio*: ι, *ἰάπτω ἴαπτον mitto*: υ *ὑβρίζω ὕβριζον injuriâ afficio*: ω, *ὠθῶ ὦθον impello*: ει, *εἰκάζω εἴκαζον assimilo*: ευ, *εὐθύνω εὔθυνον dirigo*: ου, *οὐτάζω οὔταζον vulnero.*

Quædam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt ι post ε; ut *ἔχω εἶχον habeo, εἷλον* ab inusitato *ἕλω capio, ἑλίσσω volvo, ἕλκω ἑλκύω ἑλκύζω traho, ἕρπω ἑρπύζω serpo, ἑστίκω sto, ἕπομαι sequor, ἐρέω dico, ἑστιάω convivio excipio, ἕζω sedeo, ἐάω sino, ἕω induo, ἐρύω traho, ἔθω ἐθίζω assuefacio, ἐργάζομαι operor*; *ἔπω εἶπον dico*, quod servat augmentum in omnibus Modis: *ἑορτάζω festum celebro*, facit *εἰόρταζον* & *ἑώρταζον*.

Quatuor Verba incipientia ab α, augmentum non admittunt: ut *ἄω ἄον spiro, ἀΐω audio, ἀηθέσσω insuetus sum, ἀηδίζομαι tædio afficior.*

Quædam etiam ab ο, incipientia nullum habent augmentum; ea sunt derivata ab *οἴαξ temo, οἶνος vinum, οἰωνὸς volucris, οἶστρος æstrum*; ut *οἰακίζω guberno, οἰνίζω vinum emo*, &c. Sic * *οἰδάνω tumeo, οἰκουρέω domum custodio, οἰμάω cum impetu ruo, οἰόομαι desolor, οἰνοχοέω vinum fundo*, & *οἰμώζω ploro*, recipiunt vel omittunt augmentum.

* *ᾤδανον raro legitur.*

Augmen-

Augmentum Compositorum.

Verba composita augmentum habent in medio si incipiant à Præpositione, vel δυς & εὖ ante Mutabilem; ut *καταγινώσκω condemno*, *κατεγίνωσκον*· ἐγκαταλείπω *derelinquo*, ἐγκατέλιπον δυσαρεστέω *displiceo*, δυσηρέστεον· εὐεργετέω *benefacio*, εὐεργέτεον.

Excipe pauca quæ à Præpositione incipiunt; ut ἀμφισβητέω *ambigo*, ἠμφισβήτεον· ἀμφιέννυμι *induo*, ἀνοίγω *aperio*, ἀντιβολέω *occurro*, ἀντιδικέω *adversor*, ἀφεύω *accendo*, ἀφηνιάζω *detrecto*, ἀφίημι *dimitto*, ἐπιμέλω *curo*, ἐνέπω *dico*, καθεύδω *dormio*, καθέζομαι & κάθημαι *sedeo*, καθίζω *sedere facio*, φροιμιάζω *proœmior*.

Reliqua omnia augmentum habent in initio: ut φιλοσοφέω *philosophor*, ἐφιλοσόφεον. πειθαρχέω *pareo*, ὁμολογέω *confiteor*, παλιλλογέω *repeto*, ἀφρονέω *desipio*, δυστυχέω *infelix sum*, &c.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut ἀνορθόω ἠνώρθοον *corrigo*, ἀναλίσκω *absumo*, ὀνοματοποιέω *nomen fingo*, παροινέω *debacchor*, προοδοποιέω *viam patefacio*, ἀναίνομαι *abnuo*, ἀνέχομαι *sustineo*. Item verbum simplex, διαιτάω *arbiter sum*, cum suis compositis.

Nonnulla interdum in principio, interdum in medio augentur; ut ἐγγυάω *despondeo*, ἠγγύησα & ἠγγεγύηκα· διακονέω *ministro*, ἐμπολάω *versor*, μεθοδεύω *methodo utor*.

Præpositiones in quibuscunque compositis præfixæ vocalibus finalem suam amittunt vocalem; ut ἐπέχω *inhibeo*: excipe περὶ & πρὸ, ut περιέχω *contineo*, προάγω *praeo*. Ἀμφὶ modò amittit, modò retinet ι: ut ἀμφελίσσω & ἀμφιελίσσω *circumvolvo*, &c. Post elisionem, relictâ consonâ, senem vel asperum spiritum accipit à sequente vocali: ut ἀμπέχω *circundo*, ab ἀμφὶ & ἔχω; ἀφορίζω *separo*, ab ἀπὸ & ὁρίζω.

Ante consonam verbi ἐξ fit ἐκ; ut ἐκλείπω *deficio*: ἐν & σὺν mutant suam ν in γ, &c. (*vid. pag.* 2.) ut ἐγγράφω *inscribo*, συγγράφω *conscribo*, &c. σὺν etiam amittit ν ante ζ vel σ, sequente consona; ut συζητέω *disputo*, συσπάω & συστέλλω *contraho*, &c. Hæ tamen tres resumunt propriam consonam ante vocalem; ut ἐξέλιπον, ἐνέγραφον, συνέστελλον, &c.

Omnis dictio exiens in vocali, si præponatur in compositione ante ρ, geminat ρ; ut ἀναῤῥέω *refluo*: περὶ verò sæpiùs omittit, ut περιρρίπτω *projicio*.

Futu-

Futurum primum

Formatur à Præsenti, mutando ultimam syllabam in Conjugatione	primâ	in	ψω, ut τύπτω τύψω.
	secundâ		ξω, ut λέγω λέξω.
	tertiâ		σω, ut ᾄδω ᾄσω.
	quartâ		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ut ψάλλω ψαλῶ, &c.

Verba in ζω

Multa efferunt Futurum per ξω; ut *ἀάζω ejulo, ἀβροτάζω aberro, ἀλαλάζω clamo, ἀλαπάζω populor, ἀτύζω consterno, γρύζω grunnio, δαΐζω divido, ἑλελίζω torqueo, ἐναρίζω interficio, ἐπιμύζω labris compressis gemo, θρυλλίζω* vel *θρυλίζω contero, κλάζω crocito, κοάζω clamo, κρίζω strido, κρώζω crocito, λαπάζω evacuo, λύζω singultio, μαστίζω flagello, μορμυρίζω cogito, νυστάζω dormito, οἰμώζω ploro, ὀλολύζω ululo, πελεμίζω moveo, ῥέζω facio, στάζω stillo, στενάζω suspiro, στηρίζω firmo, στίζω pungo, στυφελίζω percutio, σφάζω occido.*

Paucula per γξω; ut *κλάζω clango, πλάζω seduco.*

Nonnulla per ξω & σω; ut *ἁρπάζω rapio, βάζω loquor, βαστάζω porto, βουκολιάζω carmen pastorale canto, βρίζω post cibum dormio, θερίζω meto, διστάζω dubito, ἐγγυαλίζω prabeo, μάζω purgo, παίζω ludo, πτίζω tondeo, φατίζω fingo.* Σαλπίζω autem, *tubâ cano*, facit σω & γξω.

Quædam in αω formant Futurum per σω; ut *ἀγρώσσω venor, βράσσω ferveo, ἐρέσσω remigo, ἱμάσσω loris cado, λεύσσω video, πάσσω inspergo, πλάσσω fingo, πρήσσω vendo, πτίσσω pinso.*

Penultima Futuri primi semper longa, nisi in quartâ Conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem; ut τέμνω τεμῶ *scindo*: vel secundam vocalem diphthongi; ut φαίνω * φανῶ *ostendo*: vel breviando ancipitem; ut κρίνω κρινῶ *judico.*

* *Sic κερανῶ à κεραίνω misceo.*

Quædam Futura spiritum thematis retrahunt; ut θρέψω à τρέφω *nutrio*, θρέξω à τρέχω *curro*, θύψω à τύφω *fumum excito*, ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἀμπέχω ἀμφέξω.

Καίω vel κάω, κλαίω vel κλάω mutant ι in υ; ut καύσω, κλαύσω.

Indefinitum primum

Formatur à Futuro primo, mutando ω in α & præponendo augmentum; ut τύψω ἔτυψα.

Quinque Indefinita prima Futuri primi Characteristicam non assumunt; ut ἔθηκα *posui*, ἔδωκα *dedi*, ἧκα *misi*, εἶπα *dixi*, ἤνεγκα *tuli*.

Penul-

Penultima Indefiniti primi semper longa, unde in quartâ Conjugatione α mutatur in η; ut ψαλῶ * ἔψηλα * Sic κρίνηcano: ε in ει; ut σπερῶ ἔσπειρα sero: ι post α in Fut. νον ἀκεραι deperditum subscribitur; ut φαίνω φανῶ ἔφηνα, αἴρω αἰνῶ. ἀρῶ ἦρα, quod per omnes modos retinent ι subscriptum; ut ᾆρον, &c.

Præteritum perfectum.

Formatur à Futuro primo, mutando in Conjugatione { primâ ψω in φα. secundâ ξω in χα. tertiâ σω in κα. quartâ ω in κα. sed μῶ in μηκα. } Et præponendo augmentum; ut σκάψω ἔσκαφα fodio, ἀκούσω ἤκουκα: quod si Verbum incipiat à simplice consonante vel mutâ ante liquidam, repetitur prima consonans ante ε; ut τύψω τέτυφα. γράψω γέγραφα.

In omni reduplicatione tenuis pro aspiratâ ponitur, ut φράζω πέφρακα. Idem fit in omni syllabâ cujuscunque dictionis, quoties syllabam proximè sequentem aspirata inchoat; ut θάπτω sepelio, θάψω τέταφα ἔταφον, &c. Imperativi verò desinentes in ι habent τ in ultimâ, si θ sit in penultima; ut τύφθητι: aliter habent θ in ultimâ; ut τύπηθι.

Dissyllaba quartæ Conjugationis mutant ε Futuri in α; ut στέλλω στελῶ mitto, ἔσταλκα. Sed retinetur ε Futuri in μῶ; ut νεμῶ νενέμηκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν Futuri in Præterito; ut κρίνω κρινῶ κέκρικα judico. Cætera mutant ν in † γ; ut φαίνω ostendo, πέφαγκα· μολύνω contamino, μεμόλυγκα, &c. † Pag. 2.

Γν tantùm ε præponit, etsi à mutâ cum liquidâ incipiat; ut γνωρίζω ἐγνώρικα notum facio.

Verba incipientia à μν, repetunt μ cum ε; ut μνάομαι commemoro. μέμνημαι. Sic κτάομαι possideo, κέκτημαι, Item πέπτωκα & πέπταμαι ab inusitatis πτόω cado, πτάομαι volo; πέπτηκα à πτήσσω paveo.

Quædam verba præponunt vel negligunt primam consonantem; ut βλαστέω germino, βεβλάστηκα & ἐβλάστηκα βλακεύω piger sum, γλωττίζω deblatero, γλύφω insculpo, γνάμπτω flecto: sequentia rariùs negligunt, βλάπτω noceo, θλάω tundo, κρύπτω occulto.

Φειόσω horreo φρίξω facit πέφρικα, ἥκω venio ἥξω ἧκα.

Perfecta in ηκα non rarò abjiciunt primam vocalem thematis, ut κάμνω laboro, καμῶ κέκμηκα.

Plusquam

Plusquam perfectum

Formatur à Præterito mutando *α* in *ειν*, & præponendo *ε*, si Præteritum incipiat à consonante; ut *τέτυφα ἐτετύφειν*.

Indefinitum secundum

Idem est cum imperfecto; ut *ἔγραφον*.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

Penultima positione longa sic corripitur:

1. Verba quæ habent penultimam longam propter *λλ*, *μν*, *πτ* abjiciunt posteriorem consonam; ut *τύπτω ἔτυπον* &c.

2. Verba in *ζω*, *σσω*, vel *ττω*, si forment Futurum primum in *ξω*, formant Indefinitum secundum in *γον*; ut *τάττω ordino τάξω ἔταγον*: *σω* verò vertitur in *δον*; ut *φράζω φράσω ἔφραδον*.

Duo verba *σμύχω uro*, *ψύχω refrigero*, faciunt *ἔσμυγον*, *ἔψυγον*.

Penultima naturâ longa sic corripitur:

η, *ω*, *αι*, *αυ*, mutantur in *α*; ut *λήθω lateo ἔλαθον*, *τρώγω comedo ἔτραγον*, *φαίνω appareo ἔφανον*, *παύω cessare facio ἔπαον*. Ad eundem modum *ε* mutatur: ut *τρέπω verto ἔτραπον*: nisi in his verbis, *λέγω ἔλεγον dico*, *βλέπω video*, *φλέγω uro*, & inusitat. *τέκω pario*. Sed *τέμνω scindo*, facit *ἔταμον* & quandoque *ἔτεμον*; *πλήσσω percutio*, *ἔπληγον* & *ἔπλαγον*.

ευ vertitur in *υ*, ut *φεύγω fugio ἔφυγον*: *ου* in *ο*, ut *ἀκούω audio ἤκοον*.

ει in *ι*, ut *λείπω ἔλιπον*: sed in quartâ Conjugatione

Verba { dissyllaba } vertunt { *α*, ut *σπείρω ἔσπαρον sero*.
{ trissyllaba } *ει* in { *ε*, ut *ὀφείλω ὤφελον debeo*.

Reliqua hyperdissyllaba retinent consonas thematis; ut *τέρπω delecto ἔταρπον*. Circumflexa servant vocales & diphthongos; ut *δουπέω sono ἔδουπον*, &c. Dissyllaba quæcunque propter augmentum longa sunt; ut *ᾄδω ᾖδον*, &c.

Nonnulla Indefinita secunda pro *π* tenui thematis consonâ sumunt.

1 Mediam *β*; ut *βλάπτω ἔβλαβον noceo*, *θρύπτω frango*, *καλύπτω tego*, *κρύπτω abscondo*.

2. Aspiratam *φ*; ut *ἅπτω ἧφον necto*, *βάπτω tingo*, *δρύπτω lacero*, *θάπτω sepelio*, *ῥάπτω suo*, *ῥίπτω jacto*, *σκάπτω fodio*.

Verba

Verba in ω purum exeuntia carent plerumque Indefinito secundo, & cognatis Temporibus Futuro secundo, & Perfecto Medio. Multa etiam alia; ut λήγω *desino*, &c. præcipuè polysyllaba in σσω; ut φυλάσσω *custodio*: & in ζω; ut φροντίζω *curo*.

Futurum secundum

Formatur ab Indefinito secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum: ut ἔτυπον τυπῶ.

Reliqui Modi cum suis Temporibus formantur ab Indicativo per omnes Voces: Tempora similia à similibus.

Εἰμὶ *Sum*.

Indicativus.

Præs. S. Εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστί. D. ἐστὸν, ἐστόν. P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imp. S. ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν. D. ἦτον, ἤτην. P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Fut. 1. S. ἔσομαι, ῃ, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ονται.
Pl. p. S. ἤμην, ἦσο, ἦτο D. ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην. P. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Imperativus

Præs. S. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω. D. ἔστον, ἔστων. P. ἔστε, ἔστωσαν.

Optativus εἴθε

Præs. S. εἴην, εἴης, εἴη. D. εἴητον, εἰήτην. P. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
Fut. 1. S. ἐσοίμην, οιο, οιτο. D. οίμεθον, οισθον, οίσθην. P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Subjunctivus ἐὰν

Præs. S. ὦ, ᾖς, ᾖ. D. ἦτον, ἦτον, P. ὦμεν, ἦτε ὦσι.
Fut. 1. S. ἔσωμαι, ῃ, εται. D. ώμεθον, ησθον, ησθον. P. ώμεθα, ησθε, ωνται.

Infinitivus

Præs. εἶναι. Fut. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

Præs. N. ὢν, οὖσα, ὂν, G. ὄντος, οὔσης, ὄντος, &c.
Fut. 1. N. ἐσόμενος, η, ον, G. ου, ης, ου, &c.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indic.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præs.	Εἰμὶ	ἴσθι vel ἔσθι	εἴην	ὦ	εἶναι	ὢν
Imperf.	ἦν					
Fut. 2.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Pl. p.	ἤμην					

Vos

Vox Passiva.

Indicativus

Præs. S. τύπτομαι η εται D. όμεθον εσθον εσθον. P. όμεθα εσθε ονται.
Imp. S. ἐτυπτόμην ου ετο D. όμεθον εσθον έσθην. P. όμεθα εσθε οντο.
Perf. S. τέτυμμαι ψαι πται D. μμεθον φθον φθον. P. μμεθα φθε μμένοι εισι.
Pl. p. S. ἐτετύμμην ψο πτο. D. μμεθον φθον φθην P. μμεθα φθε μμένοι ἦσαν.
P. p. F. S. τετύψομαι η εται. D. όμεθον εσθον εσθον P. όμεθα εσθε ονται.
Fut. 1. S. τυφθήσομαι η εται. D. όμεθον εσθον εσθον P. όμεθα εσθε ονται.
Ind. 1. S. ἐτύφθην ης η. D. ητον ήτην P. ημεν ητε ησαν.
Fut. 2. S τυπήσομαι η εται. D. όμεθον εσθον εσθον P. όμεθα εσθε ονται.
Ind 2. S. ἐτύπην ης η. D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.

Imperativus

Præs. & Imperf. S. τύπτου έσθω. D. εσθον έσθων. P. εσθε έσθωσαν.
Perf. & Plusq; S. τέτυψο φθω D. φθον φθων. P. φθε φθωσαν.
Indefinit. 1. S. τύφθητι ήτω. D. ητον ήτων. P. ητε ήτωσαν. Sic
Indefinit. 2. S. τύπηθι.

Optativus εἴθε

Præs. & Imperf. S. τυπτοίμην οιο οιτο. D. οίμεθον οισθον οίσθην.
P. οίμεθα οισθε οιντο. Sic
Fut. 1. τυφθησοίμην, & Fut 2. τυπησοίμην, & P. p. fut. τετυψοίμην
Perf. & Plusq. p. S. τετυμμένος εἴην εἴης εἴη. D. τετυμμένω εἴητον εἰήτην P. τετυμμένοι εἴημεν εἴητε εἴησαν.
Indef. 1. S. τυφθείην ης η. D. ητον ήτην. P. ημεν ητη ησαν. Sic
Indef. 2. τυπείην.

Subjunctivus ἐὰν

Præs. S. τύπτωμαι η ηται. D. ώμεθον ησθον ησθον. P. ώμεθα ησθε ωνται. Sic
Fut. 1. τυφθήσωμαι.
Perf. & Pl. perf S. τετυμμένος ὦ ᾖς ᾖ. D. τετυμμένω ἦτον ἦτον.
P. τετυμμένοι ὦμεν ἦτε ὦσι.
Indef. 1. S. τυφθῶ ῇς ῇ. D. ῆτον ῆτον. P. ῶμεν ῆτε ῶσι. Sic
Indef. 2. τυπῶ.

Participium

Præs. & Imperf. S. N. τυπτόμενος η ον, G. ου ης ου, &c. Sic
P. p. F. τετυψόμενος, & F. 1. τυφθησόμενος, & F. 2. τυπησόμενος.
Perf. & Pl. perf. S. N. τετυμμένος η ον, G. ου ης ου.
Indef. 1. S. N. τυφθεὶς εισα ὲν, G. έντος είσης έντος. Sic
Indef. 2. τυπείς.

Conju-

Conjugatio per omnia Tempora & Modos vocis Passivæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος.
imp.	ἐτυπτόμην					
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	-υμμένος ὦ	τετύφθαι	-υμμένος.
Pluſ.	ἐτετύμμην					
P.p.f	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	-ψόμενος
In. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fu.1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	-σόμενος
In 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fu.2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	-σόμενος

Formatio Temporum.

Præſens

Formatur à præſenti activo, ω in ομαι, ut τύπτω τύπτομαι.

Imperfectum

Formatur à præſenti, mutando μαι in μην, & præfigendo augmentum, ut τύπτομαι ἐτυπτόμην.

Indefinitum ſecundum

Formatur ab Indefinito ſecundo activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον ἐτύπην.

Futurum ſecundum

Formatur à futuro ſecundo activo, vertendo ῶ in ήσομαι, ut τυπῶ, τυπήσομαι.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, mutando in conjugatione

Prima, φα { purum in μμαι, ut τέτυφα τέτυμμαι.
impurum in μαι, ut τέτερφα τέτερμαι.

Secunda, χα { in γμαι, ut λέλεχα λέλεγμαι.
poſt γ in μαι, ut ἤλεγχα ἤλεγμαι.

Tertia, κα { in σμαι, ut πέπεικα πέπεισμαι.
in μαι, cum penultima perfecti activi ſit longa, & characteriſtica præſentis ſit ω purum, ut λέλυκα λέλυμαι à λύω lavo.

Quarta, κα in μαι, ut ἔψαλκα ἔψαλμαι.

Quædam Verba in ω purum formant perfectum

1°. In σμαι cum penultima perfecti activi sit longa, ut ἤκουκα ἤκουσμαι ab ἀκούω *audio*: similiter formatur θραύω *frango*, κελεύω *jubeo*, κνάω *rado*, κρούω *pulso*, λεύω *lapido*, παίω *percutio*, πταίω *impingo*, ῥαίω *pessundo*, σείω *moveo*, & inusitat. γνόω *cognosco*, λήθω *lateo*, χόω *aggerem duco*.

2°. In μαι cum penultima sit brevis vel anceps, ut ἤρκα ἀρῶ ἤρμαι, δέω *ligo*, δύω *induo*, δράω *facio*, θύω *ruo*, ἱδρύω *sedere facio*, λύω *solvo*, ὀνόω *vitupero*, ὁράω *video*, κονιάω *pulvere impleo*, πειράω *tento*, φωράω *deprehendo*, θεάομαι *video*, ἰάομαι *sano*, & inusit. πτάω *volo*.

3°. In σμαι & μαι, ut κέκλεικα κέκλεισμαι & κέκλειμαι à κλείω *claudo*: Sic κολούω *amputo*, πάω *possideo*: Inusitata themata ἐλάω *abigo*, ζόω *cingo*, κεράω *misceo*, χρόω *coloro*. Sed ἀμφιέω & ἐννέω *induo* formantur in εσμαι & ειμαι, ἠμφίεσμαι ειμαι, &c. Quædam alia verba duplex habent perfectum: ut ἔκταμαι, rariùs ἔκταμμαι à κτείνω *occido*.

Dissyllaba primæ Conjugationis, quæ in penultimâ habent τε, mutant ε in α, ut στρέφω *verto* ἔστραμμαι.

In secundâ & tertiâ conjugatione penultima ε frequentiùs abjicit ε, ut πέφυγμαι à φεύγομαι *fugio*, πέπυσμαι à πεύθομαι *interrogo*, τεύχω *fabrico* format τέτυγμαι, & minùs usitat. τέτευγμαι. In nonnullis etiam tertiæ, ut κέχυμαι à χέω χεύσω, ἔσσυμαι pro σέσυμαι à σεύω.

Verba in αίνω & ύνω sæpe formant perfectum in σμαι, ut μιαίνω & μολύνω *contamino*, μεμίασμαι & μεμόλυσμαι.

Personæ perfecti.

Secunda singularis oritur à primâ, mutando consonas ante αι in characteristicam futuri primi activi, ut τέτυμμαι τέτυψαι; solam verò μ post liquidam thematis, ut τέτερμαι τέτερψαι, ἤλεγμαι ἤλεγξαι. In quartâ μ semper vertitur in σ, ut ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι, πέφασμαι πέφανσαι.

Tertia singularis profluit à secundâ, vertendo σ in τ, ut ἔσπαρσαι ἔσπαρται, τέτυψαι τέτυπται, λέλεξαι λέλεκται.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis, formantur à tertiâ singulari, mutando tenues in suas aspiratas, ut τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε· ἔσπαρται, ἔσπαρθον, &c. sumendo etiam σ ante θ purum, ut κέκειται κέκεισθον, &c.

Tertia pluralis fit à tertiâ singulari desinente in ται purum, posito ν ante ται, ut κέκειται κέκεινται: quod si tertia singularis desinat in ται impurum, tertia pluralis effertur per participium suum & tertiam pluralem verbi εἰμὶ, ut τέτυπται τετυμμένοι εἰσί· similiter, si υ diphthongi præcesserit ται, ut βεβούλευται βεβουλευμένοι εἰσί.

Plusquam-perfectum

Formatur à perfecto, mutando μαι in μην & præfigendo ε, si ver-

verbum incipiat à consonante, ut τέτυμμαι ἐτετύμμην.

Personæ plusquam-perfecti formantur eadem ratione qua personæ perfecti.

Formatio perfecti & plusq. perf. in reliquis modis.

Perfect. & Plusq. perfect.

Imperativi deducit secundam personam singularem à secundâ singulari perfecti Indicativi, ut τέτυψαι τέτυψο, κέκεισαι κέκεισο: reliquas à secunda plurali, ut τέτυφθε τετύφθω, &c. κέκεισθε κεκείσθω. Ex qua etiam licet deducere perfectum Infinitivi, ut τετύφθαι, κεκεῖσθαι.

Optativi & Subjunctivi usitatissimè formatur per participium & εἴην, ὦ. Optativus interdum fit ab Indicativo, μαι verso in μην ut λέλυμαι λελυμένος εἴην & λελύμην. α, ε, ο assumunt ι ante μην, ut ἔκταμαι ἐκταίμην. Nonnunquam & Subjunctivus, vocali ante μαι versa in ω, ut ἔκταμαι ἐκτῶμαι.

Paulò-post-Futurum.

Formatur à secunda persona singul. perfecti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι τετύψομαι.

Indefinitum primum

Formatur à tertia persona singulari perfecti, mutando ται in θην, ut ἤκουσται ἠκούσθην: κ & π ante ται in suas aspiratas, ut ὤρυκται ὠρύχθην: repetita consona abjicitur, ut τέτυπται ἐτύφθην.

Ind. 1. interdum

assumit σ ut { ἐμνήσθην à μέμνηται recordatus est. / ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται convaluit.

amittit σ, ut ἐσώθην à σέσωσται servatus est.

vertit η in ε, ut { εὑρέθην ab εὕρηται inventus est. / ἠρέθην ab ἤρηται sublatus est. / ἐσχέθην ab ἔσχηται habitus est.

habet η & ε, ut ἐῤῥήθην & ἐῤῥέθην ab inusit. ἔῤῥηται dictum est.

Verbum quæ in perfecto verterant ε in α, hic resumunt ε, ut ἔσπαλται ἐσπέφθην.

Futurum primum

Formatur ab Indefinito primo, mutando ν in σομαι & amovendo augmentum, ut ἐτύφθην τυφθήσομαι.

Reperitur Futurum primum in Subjunctivo; ut καυθήσωμαι, 1 Cor. 13. 3. κερδηθήσωμαι, 1 Pet. 3. 1. βληθήσωμαι, Mat. 5. 25.

Ἔσωμαι, Eph. 6. 3. item θήσω, & δώσω vide suo loco.

Vox Media.

Tempora mediæ vocis flectuntur ad formam activæ & passivæ, pro ratione terminationis.

Conjugatio per omnia Tempora & Modos vocis Mediæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Ind. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Plusq.	ἐτετύπειν					
Ind. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
F. 1 4a	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος

Formatio Temporum.

Præsens & Imperfectum

Sunt eadem cum præsenti & imperfecto passivis.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι, sed in quartâ conjugatione in οῦμαι, ut σπερῶ, οῦμαι.

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo activo, addendo μην, ut ἔτυψα ἐτυψάμην, quod sic variatur per personas,

Indicat. S. ἐτυψάμην ω ατο, D. άμεθον ασθον άσθην, P. άμεθα ασθε αντο.
Imperat. S. τύψαι άσθω. D. ασθον άσθων, P. ασθε άσθωσαν.
Optat. S. τυψαίμην αιο αιτο, D. αίμεθον αισθον αίσθην, P. αίμεθα αισθε αιντο.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, assumendo characteristicam Indef. secundi, ut τέτυφα τέτυπα.

Verba exeuntia in κα purum abjiciunt tantùm κ, ut λέλυκα λέλυα, à λύω *solvo*.

Perfecta activa in ηκα abjiciunt ηκ, ut τετέμηκα τέτμα.

In

In perfecto medio αι penultima præsentis activi mutatur in η, ut φαίνω πέφηνα· similiter α in his, θάλλω germino, τέθηλα· κλάζω clango, κέκληγα· ε penultima futuri dissyllabi mutatur in ο, ut σπερῶ ἔσπορα, λέξω λέλογα· ει futuri cujuscunque in οι, ut πείσω πέποιθα.

Plusquam-perfectum

Formatur à perfecto, quemadmodum in voce activâ, ut τέτυπα ἐτετύπειν.

Indefinitum secundum

Formatur ab Indefinito secundo activo, vertendo ον in όμην, ut ἔτυπον ἐτυπόμην.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ῶ in οῦμαι, ut τυπῶ τυποῦμαι.

S. τυποῦμαι ῇ εῖται, D. ούμεθον εῖσθον εῖσθον, P. ούμεθα εῖσθε οῦνται.

Ad hunc modum Futurum primum quartæ conjugationis formatur & variatur.

Comparatio verbi Barytoni per omnia similia Tempora & Modos trium vocum.

	Activa	Passiva	Media
Præs.	τύπτω	τύπτομαι	τύπτομαι
Imperfect.	ἔτυπτον	ἐτυπτόμην	ἐτυπτόμην
Fut. 1.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι
Indef. 1.	ἔτυψα	ἐτύφθην	ἐτυψάμην
Perfect.	τέτυφα	τέτυμμαι	τέτυπα
Plusq. Perf.	ἐτετύφειν	ἐτετύμμην	ἐτετύπειν
Paulo-post-Fut.		τετύψομαι	
Indef. 2.	ἔτυπον	ἐτύπην	ἐτυπόμην
Fut. 2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυποῦμαι
Fut. prim. quartæ	σπερῶ.	σπαρθήσομαι	σπεροῦμαι

Imperativus.

	Activa.	Passiva	Media.
Præs. & Imperf.	τύπτε	τύπτου	τύπτου
Indef. primum	τύψον	τύφθητι	τύψαι
Perf. & Pl. perf.	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπε
Indef. secundum	τύπε	τύπηθι	τυποῦ

Optativus εἴθε

	Activa	Passiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτοιμι	τυπτοίμην	τυπτοίμην
Fut. primum.	τύψοιμι	τυφθησοίμην	τυψοίμην
Indef. 1.	τύψαιμι	τυφθείην	τυψαίμην
Perf. & pl.perf.	τετύφοιμι	τετυμμένος εἴην	τετύποιμι
Paulò-poſt-fut.		τετυψοίμην	
Indef. 2.	τύποιμι	τυπείην	τυποίμην
Fut. 2.	τυποῖμι	τυπησοίμην	τυποίμην
Fut. prim. quartæ	σπεροῖμι	σπαρθησοίμην	σπεροίμην

Subjunctivus ἐὰν

	Activa	Passiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτω	τύπτωμαι	τύπτωμαι
Indef. 1.	τύψω	τυφθῶ	τύψωμαι
Perf. & pl. perf.	τετύφω	τετυμμένος ὦ	τετύπω
Indef. 2.	τύπω	τυπῶ.	τύπωμαι

Infinitivus

	Activa	Passiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτειν	τύπτεσθαι	τύπτεσθαι
Fut. primum	τύψειν	τυφθήσεσθαι	τύψεσθαι
Indef. 1.	τύψαι	τυφθῆναι	τύψασθαι
Perf. & pl.perf.	τετυφέναι	τετύφθαι	τετυπέναι
Paulò poſt-fut.		τετύψεσθαι	
Indef. 2.	τυπεῖν	τυπῆναι	τυπέσθαι
Fut. 2.	τυπεῖν	τυπήσεσθαι	τυπεῖσθαι
Fut. prim. quartæ	σπερεῖν	σπαρθήσεσθαι	σπερεῖσθαι

Participium

Præſ. & Imperf.	τύπτων	τυπτόμενος	τυπτόμενος
Fut. primum	τύψων	τυφθησόμενος	τυψόμενος
Indef. 1.	τύψας	τυφθεὶς	τυψάμενος
Perf. & pl perf.	τετυφὼς	τετυμμένος	τετυπὼς
Paulò poſt-fut.		τετυψόμενος	
Indef. 2.	τυπὼν	τυπεὶς	τυπόμενος
Fut. 2.	τυπῶν	τυπησόμενος	τυπούμενος
Fut. prim. quartæ	σπερῶν	σπαρθησόμενος	σπερούμενος

Ver-

Verbum Deponens,

Sive Verbum carens activa voce, conjugatur per tempora & modos ad hanc formam:

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	δέχομαι	δέχου	δεχοίμην	δέχωμαι	δέχεσθαι	δεχόμενος
Imp.	ἐδεχόμην					
Fu. 1.	δέξομαι		δεξοίμην		δέξεσθαι	δεξόμενος
In. 1.	ἐδεξάμην	δέξαι	δεξαίμην	δέξομαι	δέξασθαι	δεξάμενος
Perf.	δέδεγμαι	δέδεξο	δεδεγμένος εἴην	-εγμένος ὦ	δεδέχθαι	δεδεγμένος
Pl. p	ἐδεδέγμην					
P. p. f	ἐδεδέξομαι		δεδεξοίμην		δεδέξεσθαι	δεξόμενος
In. 1.	ἐδέχθην	δέχθητι	δεχθείην	δεχθῶ	δεχθῆναι	δεχθεὶς
Fu. 1.	δεχθήσομαι		δεχθησοίμην		δεχθήσεσθαι	ησόμενος

Perpauca habent Ind. ſecundum; ut πεύθομαι *interrogo*, ἐπυθόμην, &c.

Propoſitum verbum pro ratione vocis imprimis ſic conjugetur.

Activum		τύπτω	Fut. 1. τύψω	Perf. τέτυφα.
Paſſivum	Præſ.	τύπτομαι	Perf. τέτυμμαι	Ind. 2. ἐτύπην.
Medium		τύπτομαι	Fut. 1. τύψομαι	Perf. τέτυπα.
Deponens		δέχομαι	Fut. 1. δέξομαι	Perf. δέδεγμαι.

Tribus hujuſmodi temporibus bene intellectis, reliqua omnia, utpote cognata, faciliimè innoteſcunt.

Verba quædam ſignificant.

Activè per omnes voces, ut δύω ſubeo, ἴσημι ſcio, *&c.*

Nonnulla activa in quibuſdam temporibus neutraliter vel paſſivè ſignificant: ut ἐρείπω everto, *Indef.* 2. ἤριπον lapſus ſum: τρέπω verto, ἔτραπον, &c. *Sic* ἵστημι ſtatuo, σβέννυμι extinguo, ἁλίσκω, capio, &c.

Alia paſſiva & neutra ſignificant interdum activè, ut ζάω vivo, ζήσω vivificabo, ποιέομαι fio, πεποίημαι feci, *&c.* ſic βαίνω aſcendo, βήσω *&c.*

Verba Media ut plurimùm capiuntur activè, præcipuè in Futuro 1. *& Indef.* 1. *Deponentia etiam in temporibus paſſivis, ut Perf.* δέδεγμαι accepi: *præterquam Indef.* 1. *quod frequentius exponitur paſſivè,* ἐδέχθην acceptus ſum.

Perfecta quædam ſignificationem retinent præſentis: ut ἔοικα *ſimilis ſum,* ἔῤῥωμαι *valeo,* πέποιθα *confido,* μέμνημαι, οἶδα (ut apud Latinos) *memini, novi,* &c.

Verba Contracta

Fiunt è verbis tertiæ Conjugationis in αω, εω, οω.

Characteristicæ

In conj.	Præf.		Fut.		Perf.		
1ma.	αω	τιμάω	ήσω	τιμήσω	ηκα	τετίμηκα	honoro
2da.	εω	φιλέω	ήσω	φιλήσω	ηκα	πεφίληκα	amo
3tia.	οω	χρυσόω	ώσω	χρυσώσω	ωκα	κεχρύσωκα	deauro

Præsens & Imperfectum contrahuntur: reliqua tempora sequuntur formam & regulas Barytonorum.

Ratio contrahendi.

In prima Conjugatione.

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.
Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

In secunda Conjugatione.

εε contrahitur in ει; εο in ου.
Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

Dissyllaba secundæ admittunt tantùm contractionem quæ fieri solet in ει, aliæ terminationes manent incontractæ; ut πλέω, πλέεις πλεῖς, &c. Leguntur tamen composita quædam aliter contracta.

In tertia Conjugatione.

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.
Si ε vel ο vel ου sequitur ο, fit contractio in ου.
Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur ο, fit contractio in οι; ut χρυσόῃ οῖ: nisi quòd in Infinitivo όει contrahitur in ου; ut χρυσόειν χρυσοῦν.

In quibuscunque dictionibus terminationes contractæ usitatiores sunt incontractis.

Vox

Vox Activa.

Indicativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præf.	1 τιμάω ῶ	άεις ᾷς	άει ᾷ	άε ᾶ		άο ῶ	άε ᾶ	άου ῶ
	2 φιλέω ῶ	έεις εῖς	έει εῖ	έε εῖ τον	τον	έο οῦ μεν	έε εῖ τε	έου οῦ σι
	3 χρυσόω ῶ	όεις οῖς	όει οῖ	όε οῦ		όο οῦ	όε οῦ	όου οῦ
Imperf.	1 ἐτίμαον ων	αες ας	αε α	άε ᾶ	αέ ά	άο ῶ	άε ᾶ	αον ων
	2 ἐφίλεον ουν	εες εις	εε ει	έε εῖ τον	εέ εί την	έο οῦ μεν	έε εῖ τε	εον ουν
	3 ἐχρύσοον ουν	οες ους	οε ου	όε οῦ	οέ ού	όο οῦ	όε οῦ	οον ουν

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
Præf. & Imperf.	1 τίμαε α	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά
	2 φίλεε ει	εέ εί τω	έε εῖ τον	εέ εί των	έε εῖ τε	εέ εί τωσαν
	3 χρύσοε ου	οέ ού	όε οῦ	οέ ού	όε οῦ	οέ ού

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Pr. & Imp.	1 τιμάοιμι ῷμι	άοις ῷς	άοι ῷ	άοι ῷ	αοί ῴ	άοι ῷ		
	2 φιλέοιμι οῖμι	έοις οῖς	έοι οῖ	έοι οῖ τον	εοί οί την	έοι οῖ μεν	τε	εν
	3 χρυσόοιμι οῖμι	όοις οῖς	όοι οῖ	όοι οῖ	οοί οί	όοι οῖ		

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Pr. & Imp.	1 τιμάω ῶ	άῃς ᾷς	άῃ ᾷ	άη ᾶ		άω ῶ	άη ᾶ	άω ῶ
	2 φιλέω ῶ	έῃς ῇς	έῃ ῇ	έη ῆ τον	τον	έω ῶ μεν	έη ῆ τε	έω ῶ σι
	3 χρυσόω ῶ	όῃς οῖς	όῃ οῖ	όη ῶ		όω ῶ	όη ῶ	όω ῶ

Infinitivus.

Præf. & Imperf. 1 τιμάειν ᾶν, 2 φιλέειν εῖν, 3 χρυσόειν οῦν.

Participium.

Præf. { 1 τιμάων ῶν· άουσα ῶσα· άον ῶν. 2 φιλέων ῶν· έουσα οῦσα· έον οῦν. 3 χρυσόων ῶν· όουσα οῦσα· όον οῦν. } Gen. { άοντος ῶντος· αούσης ώσης· άοντος ῶντος. έοντος οῦντος· εούσης ούσης· έοντος οῦντος. όοντος οῦντος· οούσης ούσης· όοντος οῦντος. }

Perf. primæ Conjug. (eliso κ) γεγαὼς γεγὼς, sic inflectitur.

S. N. γεγαὼς ὼς, αῦια ῶσα, αὸς ώς. G. γεγαότος ῶτος, αυίας ώσης, αότος ῶτος.

Con-

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάω, ῶ	τίμαε, α	-άοιμι, ῷμι	-άω, ῶ	-άειν, ᾶν	τιμάων, ῶν
Imp.	ἐτίμαον, ων					
Fu.1.	τιμήσω		τιμήσοιμι		τιμήσειν	τιμήσων
In.1.	ἐτίμησα	τίμησον	τιμήσαιμι	τιμήσω	τιμῆσαι	τιμήσας
Perf.	τετίμηκα	τετίμηκε	-μήκοιμι	-μήκω	-κέναι	τετιμηκὼς
Pl.q.	ἐτετιμήκειν					
In.2.	ἔτιμον	τίμε	τίμοιμι	τίμω	τιμεῖν	τιμὼν
Fu.2.	τιμῶ		τιμοῖμι		τιμεῖν	τιμῶν
Pr.	φιλέω, ῶ	φίλεε, ει	-έοιμι, οῖμι	έω, ῶ	έειν, εῖν	φιλήων, ῶν
Imp.	ἐφίλεον, ουν					
Fu.1.	φιλήσω		φιλήσοιμι		φιλήσειν	φιλήσων
In.1.	ἐφίλησα	φίλησον	φιλήσαιμι	-λήσω	φιλῆσαι	φιλήσας
Perf.	πεφίληκα	πεφίληκε	-φιλήκοιμι	-λήκω	-ηκέναι	πεφιληκὼς
Pl q.	ἐπεφιλήκειν					
In.2.	ἔφιλον	φίλε	φίλοιμι	φίλω	φιλεῖν	φιλὼν
Fu.2.	φιλῶ		φιλοῖμι		φιλεῖν	φιλῶν
Pr.	χρυσόω, ῶ	χρύσοε, ου	-όοιμι, οῖμι	όω, ῶ	-όειν, οῦν	χρυσόων, ῶν
Imp.	ἐχρύσοον, ουν					
Fu.1.	χρυσώσω		-υσώσοιμι		-σώσειν	χρυσώσων
In.1.	ἐχρύσωσα	χρύσωσον	-υσώσαιμι	σώσω	-σῶσαι	χρυσώσας
Perf.	κεχρύσωκα	-σωκε	-σώκοιμι	-σώκω	ωκέναι	κεχρυσωκὼς
Pl.q.	ἐκεχρυσώκειν					

Formatio Temporum
Per omnes Voces eadem est quæ Barytonorum.

Futurum primum exigit vocalem longam ante σω, ut τιμάω τιμήσω, &c. Sed

In Conjugatione prima

Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante αω, formant futurum in ασω, & perf. in ακα, ut ἐάω, ἐάσω εἴακα: κοπιάω, *laboro:* γελάω *rideo:* ἐράω, *amo:* His adde, δικάω, *judico:* διφάω *quæro:* [illegible]άω, *facio:* θλάω, *tundo:* κλάω, *frango:* μάω & μαιμάω, *vehementer cupio:* νάω, *fluo:* πάω, *possideo:* σπάω, *vello:* τλάω, *suffero:* φθάω, *pervenio:* φλάω, *tundo:* ἀκροάομαι *audio:* ἀγοράομαι *concionor*, ἀγορήσομαι. Item quæ faciunt verba in αννύω, vel άσκω, ut πετάω [illegible] *expando:* δράω διδράσκω *fugio*, &c.

Pau-

Paucula habent άσω & ήσω, &c. præcipuè apud poëtas; ut ἀλοάω, trituro: ἀνιάω, contristor: ἀφάω contracto: ἱλάω, propitius sum: κνάω, scalpo: κρεμάω, suspendo: μηκάω, mugio: πελάω, propinquo: πεινάω, esurio: πειράω, tento: περάω, transeo: ἀράομαι, imprecor: μοιράομαι, sortior.

Nonnunquam ex perfecto tollitur κ, & penultima corripitur, ut γέγηκα, γέγα, ex inusitat. γάω nascor; ἕστηκα ἕστα, unde participia magis usitata, γεγαώς, γεγώς· ἑσταώς, ἑστώς, &c.

In Conjugatione secunda

Quædam formant futurum in έσω, perfectum in εκα, ut αἰδέω, erubescere facio, αἰσχέω dedecoro, ἀλέω molo, ἀρκέω sufficio, ἐμέω vomo, ἕω induo, ζέω, ferveo, κέω cubo, νεικέω rixor, ξέω rado, ὀλέω perdo, τελέω perficio, τρέω tremo. Item quæ faciunt verba in εννύω, vel έσκω, ut inusit. ἀμφιέω ἐννύω induo, ἀρέω -έσκω placeo.

Nonnulla habent έσω εκα, & ήσω ηκα, præcipuè apud poëtas, ut αἰνέω laudo, ἐδέω pedo, κηδέω curam gero, κορέω satio, κοτέω irascor, ποθέω desidero, στερέω privo, φορέω gesto. Sed γαμέω-ήσω uxorem duco, -έσω uxorem do, πονέω ήσω laboro, cum ad animum refertur, -έσω cum ad corpus: αἰδέομαι venero, ἀκέομαι sano, & inusit. ὀζέω oleo, σβέω extinguo, ἀχθέομαι gravor, μαχέομαι pugno, quod tamen format Perfectum tantùm μεμάχημαι.

Δέω ligo, facit δήσω δέδεκα: καλέσω κέκληκα.

Dissyllaba quædam in εω formant futurum in εύσω, perfectum in ευκα, ut θέω curro, νέω nato, πνέω spiro, πλέω navigo, ῥέω fluo, χέω fundo.

In Conjugatione tertia

Quædam formant futurum & perfectum per ο, ut ἀρόω ἀρόσω ἤροκα· ἐννόω quatio, ὀμόω juro, ὀνόω vitupero. Sed βόω pasco, -όσω & -ώσω.

Indef. secundum.

Formatur ab imperfecto abjectâ vocali ante ον, ut ἐτίμαον, ἔτιμον, ἐφίλεον ἔφιλον. Reperitur tantùm in Verbis quæ post contractionem desinunt in ω impurum præcipuè 2æ. Conjug. & quorum præsens vix est in usu, ut ἁμαρτέω pecco, ἥμαρτον, βλαστέω germino, εὑρέω invenio, ὀλισθέω cado, σπέω sequor, σχέω habeo, τυχέω nanciscor, λακέω sono, ἔλακον· αἰσθέομαι sentio, ᾐσθόμην· ὀλέομαι perdo ὠλόμην. Apud poëtas, μυκάω mugio, ἔμυκον, δουπέω sono.

Futurum secundum primæ & secundæ conjugationis, si quod fuerit, idem est cum præsenti contracto, ut φιλῶ, τιμῶ, &c. legitur ἐκχεῶ effundam, Act. 2. 17.

Vox

Vox Paf-

Indicati-

Singular. | Du-

Præf.	1 τιμάομαι, ῶ / 2 φιλέομαι, ῦ μαι / 3 χρυσόομαι, ῦ	άη, ᾷ / έη, ῆ / όη, ῦ	άε, ᾶ / έε, εῖ ℈ / όε, ῦ	αό, ώ / εό, ύ μεθον / οό, ύ
Imperf.	1 ἐτιμαό, ώ / 2 ἐφιλεό, ύ μην / 3 ἐχρυσοό, ύ	άυ, ῶ / έυ, ῦ / όυ, ῦ	άε, ᾶ / έε, εῖ το / όε, ῦ	αό, ώ / εό, ύ μεθον / οό, ύ

Imperati-

Singular. | Du-

Præf. & Imperf.	1 τιμάυ, ῶ / 2 φιλέυ, ῦ / 3 χρυσόυ, ῦ	αέ, ᾶ / εέ, εῖ σθω / οέ, ῦ	άε, ᾶ / έε, εῖ σθον / όε, ῦ

Optati-

Singular. | Du-

Præf. & Imperf.	1 τιμαοί, ῶ / 2 φιλεοί, οί μην / 3 χρυσοοί, οί	άοι ῷ / έοι οῖο / όοι οῖ	άοι ῷ / έοι οῖ το / όοι, οῖ	οοί, ῴ / εοί, οί μεθον / οοί, οί
Perf.	1 τετιμήμην / 2 πεφιλήμην / 3 κεχρυσώμην	ῆο / ῆο / ῷο	ῆτο / ῆτο / ῷτο	ήμεθον / ήμεθον / ῴμεθον

Subjuncti-

Singular. | Du-

Præf. & Imperf.	1 τιμάω ῶ / 2 φιλέω, ῶ μαι / 3 χρυσόω, ῶ	άη, ᾷ / έη, ῇ / όη, οῖ	άη, ᾷ / έη, ῇ ℈ / όη, ῶ	αώ, ώ / εώ, ώ μεθον / οώ, ώ
Perf.	1 τετιμῶμαι / 2 πεφιλῶμαι / 3 κεχρυσῶμαι	ῇ / ῇ / ῷ	ῆται / ῆται / ῷται	ώμεθον / ώμεθον / ῴμεθον

Infi-

Præf. & Imperf. τιμάεσθαι, ᾶσθαι. φιλέ-

Parti-

Præf. & Imperf. { 1 τιμαόμενος, ώ / 2 φιλεόμενος, ύ μενος, / 3 χρυσοόμενος, ύ

-siva.

-vus.

—al. Plural.

άε, ᾶ		αό, ώ	άε, ᾶ	άο, ῶ
έε, εῖ σθον	σθον	εό, ού μεθα	έε, εῖ σθε	έο, οῦ νται
όε, οῦ		οό, ού	όε, οῦ	όο, οῦ
άε, ᾶ	αέ, ά	αό ώ	άε. ᾶ	άο, ῶ
έε, εῖ σθον	εέ, εί σθην	εό. ού μεθα	έε, εῖ σθε	έο, οῦ ντο
όε, οῦ	οέ, ού	οό, ού	όε, οῦ	όο, οῦ

-vus.

—al. Plural.

αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά
εέ, εί σθων	έε, εῖ σθε	εέ, εί σθωσαν
οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

-vus.

—al. Plural.

άοι ῷ	αοί, ῴ	αοί, ῴ	άοι, ῷ	άοι, ῷ
έοι οῖ σθον	εοί, οί σθην	εοί, οί μεθα	έοι, οῖ σθε	έοι, οῖ ντο
όοι οῖ	οοί οί	οοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ
ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο
ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο
ῷσθον	ῴσθην,	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο

vus.

—al. Plural.

άη, ᾶ		αώ, ώ	άη, ᾶ	άω, ῶ
έη, ῆ σθον	σθην	εώ, ώ μεθα	έη, ῆ σθε	έω, ῶ νται
όη, ῶ		οώ, ώ	όη, ῶ	όω, ῶ
ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶν
ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶν

nitivus.

εσθαι εῖσθαι. χρυσόεσθαι, οῦσθαι.

cipium.

μένη, μένον, &c.

Vox

Vox Passiva.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	αοίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	άεσθαι, ᾶσθαι	-αόμενος
Imp.	ἐτιμαόμην, ώμην					-ώμενος
Perf.	τετίμημαι	-μησο	τετιμήμην	τετιμῶμαι	-τιμῆσθαι	-μημένος
Pl. p.	ἐτετιμήμην					
P.p.f.	τετιμήσομαι		μησοίμην		-μήσεσθαι	-σόμενος
In. 1.	ἐτιμήθην	μήθητι	τιμηθείην	τιμηθῶ	-μηθῆναι	τιμηθεὶς
Fu. 1.	τιμηθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	ησόμενος
In. 2.	ἐτίμην	τίμηθι	τιμείην	τιμῶ	τιμῆναι	τιμεὶς
Fu. 2.	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	-σόμενος
Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	εοίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	έεσθαι, εῖσθαι	-εόμενος
Imp.	ἐφιλεόμην, ούμην					ούμενος
Perf.	πεφίλημαι	-ίλησο	πεφιλήμην	πεφιλῶμαι	-φιλῆσθαι	-λημένος
Pl. p.	ἐπεφιλήμην					
P.p.f.	πεφιλήσομαι		-φιλησοίμην		λήσεσθαι	-σόμενος
In. 1.	ἐφιλήθην	λήθητι	φιληθείην	φιληθῶ	ληθῆναι	φιληθεὶς
Fu. 1.	φιληθήσομαι		ληθησοίμην		θήσεσθαι	ησόμενος
In. 2.	ἐφίλην	φίληθι	φιλείην	φιλῶ	φιλῆναι	φιλεὶς
Fu. 2.	φιλήσομαι		φιλησοίμην		λήσεσθαι	-σόμενος
Pr.	χρυσόομαι, οῦμαι	σόου, οῦ	οοίμην, οίμην	σόωμαι, ῶμαι	όεσθαι, οῦσθαι	-οόμενος
Imp.	ἐχρυσοόμην, ούμην					-ούμενος
Perf.	κεχρύσωμαι	-σωσο	κεχρυσώμην	κεχρυσῶμαι	-σῶσθαι	σωμένος
Pl. p.	ἐκεχρυσώμην					
P.p.f.	κεχρυσώσομαι		σωσοίμην		-σώσεσθαι	-σόμενος
In. 1.	ἐχρυσώθην	σώθητι	σωθείην	-σωθῶ	-σωθῆναι	-σωθεὶς
Fu. 1.	χρυσωθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	ησόμενος

Vox Media.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	οίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	άεσθαι ᾶσθαι	-όμενος,
Imp.	ἐτιμαόμην, ώμην					-ώμενος
Fu. 1.	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	μησόμενος
In. 1.	ἐτιμησάμην	μῆσαι	τιμησαίμην	τιμήσωμαι	τιμήσασθαι	μησάμενος
Perf.	τέτιμα	τέτιμε	τετίμοιμι	τετίμω	τετιμέναι	τετιμὼς
Pl. p.	ἐτετίμην					
In. 2.	ἐτιμώμην	τιμοῦ	τιμοίμην	τίμωμαι	τιμέσθαι	-μόμενος
Fu. 2	τιμοῦμαι		τιμοίμην		τιμεῖσθαι	-μέμενος
Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	-λέου οῦ	οίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	έεσθαι, εῖσθαι	-όμενος
Imp.	ἐφιλεόμην, ούμην					-ούμενος
Fu. 1.	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	λησόμενος
In. 1.	ἐφιλησάμην	-λῆσαι	φιλησαίμην	φιλήσωμαι	φιλήσασθαι	λησάμενος
Perf.	πέφιλα	πέφιλε	πεφίλοιμι	πεφίλω	πεφιλέναι	πεφιλὼς
Pl. p.	ἐπεφίλειν					
In. 2.	ἐφιλόμην	φιλοῦ	φιλοίμην	φίλωμαι	φιλέσθαι	φιλόμενος
Fu. 2.	φιλοῦμαι		φιλοίμην		φιλεῖσθαι	φιλούμενος
Pr.	χρυσόομαι, οῦμαι	-σόου, οῦ	οίμην, οίμην	σόωμαι ῶμαι	όεσθαι, οῦσθαι	-οόμενος,
Imp.	ἐχρυσοόμην					-ούμενος
Fu. 1.	χρυσώσομαι		-σωσοίμην		σώσεσθαι	σόμενος
In. 1.	ἐχρυσωσάμην	-σῶσαι	-σωσαίμην	-σώσωμαι	-σώσασθαι	σάμενος.

Paucula primæ & secundæ conjugationis contracta in ῶ impu-
um habent perfectum medium, apud Oratores tamen vix inve-
iendum: ut τιμάω, μυκάω, νικάω vinco, φιλέω, δουπέω, φυζέω
ugio.

Verba

Verba in μι

Profluunt præcipuè à verbis* contractis quæ vix sunt in usu:
- 1. mutando vocalem
  - ultimam ω in μι.
  - penultimam: α & ε in η, ο in ω.
- 2. præponendo reduplicationem.

* Verba etiam in ύω parturiunt alia in υμι de quibus posthac.

Reduplicatio est duplex:
- propria, cùm repetitur prima consonans thematis cum ι †, ut δόω δίδωμι. do.
- impropria, cùm ι tantùm præfigitur idque fit cùm verbum incipiat à
  - σ, vel duabus mutis, ut στάω ἵστημι statuo, πτάω ἵπτημι volo.
  - vocali, ut ἕω ἵημι.

† Interdum cum ε, ut τέθημι τέτλημι, &c.

Post reduplicationem quandoque litera interponitur, ut πίμπλημι impleo, πίμπρημι uro.

Quædam sunt sine reduplicatione, ut φημὶ dico, σβέννυμι extinguo, ἅλωμι capio, &c.

Characteristicæ trium Conjug.

Primæ η ex α	ante μι, ut	ἵστημι ex στάω	statuo.
Secundæ η ex ε		τίθημι ex θέω	pono.
Tertiæ ω ex ο		δίδωμι ex δόω	do.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Indef. 2. reliqua tempora sequuntur formam & regulas Barytonorum à quibus dimanant.

In nonnullis tamen temporibus variantur media litera irregulariter. Ea enim est imperfectio verborum omnium in μι, ut ne unum prorsus omni ex parte inveniatur Analogum: perfectissima sunt tria jam supra dicta, & ἵημι mitto.

Vox Activa.

Indicativus.

		Singul.			Dual.			Plural.			
Præs.	1	ἵστημι	ης	ησι	α			α			ᾶσι
	2	τίθημι	ης	ησι	ε	τον	τον	ε	μεν	τε	* εῖσι
	3	δίδωμι	ως	ωσι	ο			ο			ὖσι
Imp.	1	ἵστην	ης	η	α		ά	α			
	2	ἐτίθην	ης	η	ε	τον	έ την	ε	μεν	τε	σαν.
	3	ἐδίδων	ως	ω	ο		ό	ο			
Ind. 2.	1	ἔστην	ης	η	ητον		ήτην	ημεν		ητε	ησαν
	2	ἔθην	ης	η	ετον		έτην	εμεν		ετε	εσαν
	3	ἔδων	ως	ω	οτον		ότην	ομεν		οτε	οσαν

* τιθεῖσι apud Poëtas legitur, sed pro eo τιθέασι apud Orat.

Impera-

Imperativus.

		Singul.		Dual.		Plural.	
	1	ἵσαθι	ά	α	ά	α	ά
Præs.	2	τίθετι	έ τω	ε τον	έ των	ε τε	έ τωσαν.
	3	δίδοθι	ό	ο	ό	ο	ό

Ind. 2. 1 στῆθι στήτω, &c. 2 θὲς θέτω, &c. 3 δὸς δότω, &c.

Optativus.

		Singul.		Dual.		Plural.			
	1	ἱσταίην							αῖ
Præs.	2	τιθείην	ης η	ητον	ήτην	ημεν ητε ησαν	&		εῖ εν
	3	διδοίην							οῖ

Ind. 2. 1 σταίην ης, &c. 2 θείην ης, &c. 3 δοίην ης, &c.

Subjunctivus.

		Singul.			Dual.		Plural.		
	1	ἱστῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶ			ᾶ	
Præs.	2	τιθῶ	ῇς	ῇ	ῆ τον	τον	ῶμεν	ῆ τε	ῶσι
	3	διδῶ	ῷς	ῷ	ῶ			ῶ	

Ind. 2. 1 στῶ στῇς, &c. à θῶ θῇς, &c. 3 δῶ δῷς, &c.

Infinitivus.

Præs. 1 ἱστάναι, 2 τιθέναι, 3 διδόναι. Ind. 2. 1 στῆναι, 2 θεῖναι 3 δοῦναι

Participium.

	1	ἱστὰς	ᾶσα	ὰν		άντος	άσης	άντος
Præs.	2	τιθεὶς	εῖσα	ὲν	Gen.	έντος	είσης	έντος
	3	διδοὺς	οῦσα	ὸν		όντος	ούσης	όντος
	1	στὰς	ᾶσα	ὰν		άντος	άσης	άντος
Ind. 2.	2	θεὶς	εῖσα	ὲν	Gen.	έντος	είσης	έντος
	3	δοὺς	οῦσα	ὸν		όντος	ούσης	όντος

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Ind.	Imp.	Opt.	Subj.	Infinit.	Part.
Præs.	ἵστημι	ἵσταθι	ἱσταίην	ἱστῶ	ἱστάναι	ἱστάς.
Imp.	ἵστην					
Ind. 2.	ἔστην	στῆθι	σταίην	στῶ	στῆναι	στάς
1. Fut. 1.	στήσω		στήσοιμι		στήσειν	στήσων.
Ind. 1.	ἔστησα	στῆσον	στήσαιμι	στήσω	στῆσαι	στήσας.
Perf.	ἕστηκα	ἕστηκε	ἑστήκοιμι	ἑστήκω	ἑστηκέναι	ἑστηκώς.
Pl. p.	ἑστήκειν					

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Part.
Præs.	τίθημι	τίθετι	τιθείην	τιθῶ	τιθέναι	τιθείς.
Imp.	ἐτίθην					
Ind. 2.	ἔθην	θὲς	θείην	θῶ	θεῖναι	θείς.
2.Fut.1.	θήσω		θήσοιμι	θήσω	θήσειν	θήσων.
Ind. 1.	ἔθηκα					
Perf.	τέθεικα	τέθεικε	τεθείκοιμι	τεθείκω	τεθεικέναι	τεθεικώς.
Pl.p.	ἐτεθείκειν					
Præs.	δίδωμι	δίδωθι	διδοίην	διδῶ	διδόναι	διδούς.
Imp.	ἐδίδων					
Ind. 2.	ἔδων	δὸς	δοίην	δῶ	δοῦναι	δούς.
2.Fut.1.	δώσω		δώσοιμι	δώσω	δώσειν	δώσων.
Ind. 1.	ἔδωκα					
Perf.	δέδωκα	δέδωκε	δεδώκοιμι	δεδώκω	δεδωκέναι	δεδωκώς.
Pl.p.	ἐδεδώκειν					

Formatio Temporum.

De Præsenti dictum est.

Imperfectum

Formatur à Præsenti, mutando μι in ν, & præponendo augmentum, si Verbum incipiat à consonante; ut τίθημι ἐτίθην· sed ἵστημι ἵστην.

Personæ Imperfecti vix sunt in usu: legitur tamen tertia singularis ἵστη, & ἐτίθη. Numerus singularis & tertia pluralis aliunde formantur, quasi ex Contractis, ἱστάω, τιθέω, διδόω; ut

1 ἵστων, ας, α | ων. 2 ἐτίθουν, εις, ει | ουν. 3 ἐδίδουν, ους, ου | ουν.

Similiter secunda singularis Imperativi; ut ἵστα, τίθει, δίδου.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem; ut ἐτίθην ἔθην· ἵην ἦν. Ante consonam verò reduplicationem impropria ι in ε vertitur; ut ἵστην ἔστην.

Si Verbum careat reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefinitum secundum; ut φημὶ ἔφην.

Penultima Indefiniti secundi longa est in duali & plurali; corripitur verò in his tribus, ἔθην, ἔδων, & ἧν ab ἵημι *mitto*.

Indefinitum secundum in secundâ Conjugatione Imperativum finit in ες; ut θές. Reliqua formant Imperativum more Indefiniti secundi passivi Barytoni; ut ἔστην στῆθι, ἔγνων γνῶθι: unicum hoc ἔδων facit δός. Similiter formant Infinitivum; ut στῆναι, γνῶναι· θεῖναι & δοῦναι irregularia sunt.

Cætera

Cætera Tempora Verbum in μι accipit à themate suo Bar. secundùm analogiam, ut ἵστημι στήσω ἕστηκα à στάω, &c.

Futurum primum

Θήσω, δώσω, leguntur in Subjunctivo: προσθήσωσι apud Isocr. Areop. δώσω apud Theocr. Idyll. 28. Johan. 17. 2.

Poëtæ retinent reduplicationem in Futuro; ut διδώσω, Od. ν. & ω.

Indefinitum primum

Ἔθηκα & ἔδωκα non * *servant Characteristicam Futuri, nec* ultra Indicativum leguntur: θήσαιμι tamen apud Apollin. Ps. 88. 50. θῆσαι apud Naz. poëm. 61. in Nem. v. 295.

* *Pag.* 43.

Perfectum

† Ἕστηκα (& ἕστην) *steti*, non retinent significationem Præsentis. Pro ἕστηκα Iones ponunt ἕσταα, unde Infinit. ἑσταέναι. Att. ἑστάναι. Part. ἑσταὼς ἑστὼς; usurpatur à Poëtis ἑστηκώς. τέθεικα pro τέθηκα Bœoticè, τέθηκα verò apud Poëtas. Theoc. Idyll. 15. v. 37. & Id. 27. v. 50.

† Ἕστακα *alicubi legitur pro* ἕστηκα.

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singular.			Dual.			Plural.		
	1 ἵσταμαι	} σαι vel ῃ	ται	ά	α		ά	α	
Præs.	2 τίθεμαι			έ μεθον	ε σθον	σθον	έμεθα	εσθε	νται
	3 δίδομαι	σαι	ται	ό	ο		ό	ο	
	1 ἱστάμην		ω	ά	α	ά	ά	α	
Imp.	2 ἐτιθέμην	σο vel	ου το	έ μεθον	ε σθον	έ σθην	έμεθα	εσθε	ντο
	3 ἐδιδόμην		ου	ό	ο	ό	ό	ο	

Imperativus.

	Singular.			Dual.		Plural.	
	1 ἵστασο	vel ω	ά	α	ά	α	ά
Præs.	2 τίθεσο	} vel ου	έ σθω	ε σθον	έ σθων	ε σθε	έ σθωσαν
	3 δίδοσο		ό	ο	ό	ο	ό

Optativus.

	Singular.				Dual.			Plural.		
	1 ἱσταίμην	αῖ			αί	αῖ	αί	αί	αῖ	
Præs.	2 τιθείμην	εῖ	ο	το	εί μεθον	εῖ σθον	εί σθην	εί μεθα	εῖ σθε	ντο
	3 διδοίμην	οῖ			οί	οῖ	οί	οί	οῖ	
	1 ἑσταίμην	αῖ			αί	αῖ	αί	αί	αῖ	
Perf.	2 τεθείμην	εῖ	ο	το	εί μεθον	εῖ σθον	εί σθην	εί μεθα	εῖ σθε	ντο
	3 δεδοίμην	οῖ			οί	οῖ	οί	οί	οῖ	

Subjunctivus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
	1 ἱστῶ	ᾶ ᾶ		ᾶ		ᾶ
Præſ.	2 τιθῶ μαι	ῇ ῆ ται	ώμεθον	ῆσθον σθον	ώμεθα	ῆσθε ῶνται
	3 διδῶ	ῷ ῶ		ῶ		ῶ
	1 ἑστῶ	ᾶ ᾶ		ᾶ		ᾶ
Præſ.	2 τεθῶ μαι	ῇ ῆ ται	ώμεθον	ῆσθον σθον	ώμεθα	ῆσθε ῶνται.
	3 δεδῶ	ῷ ῶ		ῶ		ῶ

Infinit.		Particip.	
1 ἵστασθαι 2 τίθεσθαι 3 δίδοσθαι	Præſ. N.	1 ἱστάμενος 2 τιθέμενος 3 διδόμενος	η ον. G. ου ης ου, &c.

Conjugatio per Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Part.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imp.	ἱστάμην					
Perf.	ἕσταμαι	ἕστασο	ἑσταίμην	ἑστῶμαι	ἑστάσθαι	ἑσταμένος
Pl. p.	ἑστάμην					
P.p.f.	ἑστάσομαι		ἑστασοίμην		ἑστάσεσθαι	ἑστασόμενος
Fu. 1.	σταθήσομαι		σταθησοίμην		σταθήσεσθαι	σταθησόμενος
In. 1.	ἐστάθην	στάθητι	σταθείην	σταθῶ	σταθῆναι	σταθείς.
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imp.	ἐτιθέμην					
Perf.	τέθειμαι	τέθεισο	τεθείμην	τεθῶμαι	τεθεῖσθαι	τεθειμένος
Pl.p.	ἐτεθείμην					
P.p.f.	τεθείσομαι		τεθεισοίμην		τεθείσεσθαι	τεθεισόμενος
Fu. 1.	τεθήσομαι		τεθησοίμην		τεθήσεσθαι	τεθησόμενος
In. 1.	ἐτέθην	τέθητι	τεθείην	τεθῶ	τεθῆναι	τεθείς.
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος
Imp.	ἐδιδόμην					
Perf.	δέδομαι	δέδοσο	δεδοίμην	δεδῶμαι	δεδόσθαι	δεδομένος
Pl. p.	ἐδεδόμην					
P.p.f.	δεδόσομαι		δεδοσοίμην		δεδόσεσθαι	δεδοσόμενος
Fu 1.	δοθήσομαι		δοθησοίμην		δοθήσεσθαι	δοθησόμενος
In. 1.	ἐδόθην	δόθητι	δοθείην	δοθῶ	δοθῆναι	δοθείς.

Formatio Temporum.
Præſens

Formatur à Præſenti Activo, mutando *μι* in *μαι*, & penultimam longam in ſuam brevem; ut *ἵστημι ἵσταμαι τίθημι τίθεμαι δίδωμι δίδομαι*. Excipe *ἄημαι* ab *ἄημι flo*: *δίζημαι quæro*: *ὄνημι* & *ὄναμαι juvor*. Item *ἀκάχημαι triſtitiâ afficior*, *ἀλάλημαι vagor*, *ἀλαλύκτημαι inſanio*, *ἀποκτᾶμαι interficior*.

Reliqua Tempora formantur more Barytonorum.

Perfectum ſemper habet penultimam brevem, præter *τέθειμαι* Bœoticum, quod tamen corripitur in Indefinito primo, *ἐτέθην*.

Vox Media.
Indicativus.

	Singular.			Dual.			Plural.		
	1 ἐστά	α		ά	α	ά	ά	α	
Ind. 2.	2 ἐθέμην	εσο	το	έμεθον	εσθον	έσθην	έμεθα	εσθε	ντο.
	3 ἐδό	ο		ό	ο	ό	ό	ο	

Imperativus.

	Singular.			Dual.		Plural.	
	1 στάσο ——		ά	ά		ά	
Ind. 2.	2 θέσο vel θοῦ		έσθω	έσθον	σθων	έσθε	σθωσαν.
	3 δόσο vel δοῦ		ό	ό		ό	

Optativus.

	Singular.			Dual.			Plural.		
	1 σταί	αῖ		αί	αῖ	αί	αί	αῖ	
Ind. 2.	2* θείμην	εῖο	το	είμεθον	εῖσθον	είσθην	είμεθα	εῖσθε	ντο.
	3 δοί	οῖ		οί	οῖ	οί	οί	οῖ	

* & θοίμην, οῖο, &c.

Subjunctivus.

	Singular.				Dual.			Plural.		
	1 στῶ	ᾶ	ᾶ			ᾶ			ᾶ	
Ind. 2.	2 θῶμαι	ῇ	ῆ	ται	ώμεθον	ῆσθον	σθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται.
	3 δῶ	ῷ	ῶ			ῶ			ῶ	

Infinitivus. — Participium.

	Infinitivus.	Participium.
	1 θέσθαι	στά
Ind. 2.	2 στάσθαι	Ind. 1. N. θέμενος η ον, G. ου ης ου, &c.
	3 δόσθαι	δό

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imp.	ἱστάμην					
Ind. 2.	ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στῶμαι	στάσθαι	στάμενος
Fu. 1.	στήσομαι		στησοίμην		στήσεσθαι	στησόμενος
Ind. 1.	ἐστησάμην	στῆσαι	στησαίμην	στήσωμαι	στήσασθαι	στησάμενος
Præs.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imp	ἐτιθέμην					
Ind. 2.	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
Fu. 1.	θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
Ind. 1.	ἐθηκάμην					
Præs.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος
Imp.	ἐδιδόμην					
Ind. 2.	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος
Fu. 1.	δώσομαι		δωσοίμην		δώσεσθαι	δωσόμενος
Ind. 1.	ἐδωκάμην					

Formatio Temporum.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, quemadmodum in Voce Activâ; ut ἐτιθέμην ἐθέμην. Ind. 2. primæ Conjug. vix occurrit.

Indefinitum primum

'Εθηκάμην, & ἐδωκάμην ultra Indicat. vix reperiuntur; θήσαιντο apud *Pind.* Nem. Od. 5 καταθηκάμενος Olymp. Od. 6.

Vix aliud Verbum 3æ Conj. præter δίδωμι reperitur in Voce Media.

Deponens

In omni Conj. tum Contract. tum Verborum in μι, conjugatur per Modos in Præsenti ad formam propriæ Conj. per cætera more Baryt. (pag. 55.) Deponens verò 1æ in μι, format Opt. ut πριάμην πρίαιο, non πριῷο, &c. Subj. ut πρίωμαι, non πριῶμαι, &c.

Verba Heteroclita.

Heteroclita Conjugatione

Quæ peculiarem sibi Formationem vendicant à communi distinctam; ea sunt Verba in υμι & in σκω.

Verba in υμι

Quartam vulgò Conjugationem constituunt Verborum in μι quam tamen à cæteris discriminare satius visum est: quia

Non

Non formant Præſens à Verbo circumflexo, non præponunt reduplicationem, non habent indef. 2. Activum, non Modum Optat. aut Subjunct. non Vocem Mediam: plurima denique eorum, nempe omnia Hyperdiſſyllaba, non deducunt Tempora à themate ex quo fiunt: Nec ad formam certæ unius Conjugationis, ſed pro diſpari illorum varietate ſequuntur Formas trium Circumflexorum, & penè omnium Baryt. *ita ut verè & imprimis Heteroclita dici poſſint.*

Fiunt à Verbis plerumque uſitatis in ύω, vertendo ω in μι. ut ζευγνύω ζεύγνυμι Characteriſtica eſt υ ante μι,

Vox Activa.

Indicativus.

	Singular.			Dual.		Plural.		
Præſ.	Ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον	υτον	υμεν	υτε	ῦσι.
Imp.	ἐζεύγνυν	υς	υ	υτον	ύτην	υμεν	υτε	υσαν.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præſ.	ζεύγνυθι	ύτω	υτον	ύτων	υτε	ύτωσαν.

Infinitivus. Participium.

Præſ. ζευγνῦναι. N. ζευγνὺς υσα υν, G. υντος ύσης υντος.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ζεύγνυμι	ζεύγνυθι	ζευγνῦναι	ζευγνύς.
Imp.	ἐζεύγνυν			

Vox Paſſiva.

Indicativus.

	Singular.			Dual.			Plural.		
Præſ.	ζεύγνυμαι	υσαι	υται	ύμεθον	υσθον	υσθον	ύμεθα	υσθε	υνται.
Imp.	ἐζευγνύμην	υσο	υτο	ύμεθον	υσθον	ύσθην	ύμεθα	υσθε	υντο.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præſ.	ζεύγνυσο	ύσθω	υσθον	ύσθων	υσθε	ύσθωσαν.

Imp. ζεύγνυσθαι. Particip. ζευγνύμενος, η, ον, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ζεύγνυμαι	ζεύγνυσο	ζεύγνυσθαι	ζευγνύμενος.
Imp.	ἐζευγνύμην			

Formatio Temporum.

Dissyllabum in υμι formatur uti & aliud Verbum in μι, ut δῦμι ἔδυν. Fut. 1. δύσω, &c. à primitivo Themate δύω.

Hyperdissyllabum verò accipit Tempora ab inusitato Themate remotiori, ad quod pervenitur vertendo μι in ω, & abjiciendo νυ γνυ; ut ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κορέω, ζώννυμι ζώω· unde Fut. 1. ζεύξω, κεράσω, κορέσω, ζώσω, &c.

Verba in σκω

Magnam habent convenientiam cum Verbis in μι, Numero, Origine, Formatione.

Quatuor sunt genera eorum, pro numero Thematum à quibus manant.

Oriuntur à tribus Circumflexis, & Verbis in ύω, (σκ posito ante ω;) ut γηράσκω à γηράω *senesco*, ἀρέσκω ab ἀρέω *placeo*, βόσκω à βόω *pasco*, μεθύσκω *ebrium reddo* à μεθύω.

Multa præponunt reduplicationem, ut διδράσκω à δράω *fugio*.

Penultimæ α & ε non rarò in η mutantur, ut θνήσκω *morior* à θνάω; ἀλδήσκω ab ἀλδέω *augeo*: ο sæpissimè in ω, ut βρώσκω à βρόω *comedo*. In sequentibus ι pro ε sumitur; ut εὑρίσκω ab εὑρέω *invenio*, ἀμφίσκω pro ἀμφιέσκω *induo*, γαμίσκω *jungo matrimonio*, κυίσκω *in utero gesto*, μολίσκω *venio*, οἰδίσκω *tumefacio*, ὀνίσκω *juvo*, ὀφλίσκω *mulctor*, στερίσκω *privo*: rariùs ι pro ο, ut ἁλίσκω ab ἁλόω *capio*, ἀμβλίσκω *abortivum pario*.

Formant Tempora ex Themate primitivo.

Futurum & Præteritum per σω & κα, (σκ Præsentis diviso:) ut γηράσκω-άσω-ακα· εὑρίσκω-ήσω-ηκα· ἁλίσκω-ώσω, &c. reduplicationem plerumque abjiciunt, ut γιγνώσκω *cognosco*, γνώσω· διδάσκω autem facit διδάξω, (σ & κ quasi transpositis:) sic ἀλύσκω & θνήσκω.

Indefinitum secundum Verbi ex όω deducti, si quod fuerit, formatur more Tertiæ Conjugationis in μι; ut ἁλίσκω, ἥλων. βρώσκω, ἔβρων· γιγνώσκω, ἔγνων, &c. In reliquis omnibus sequuntur Analogiam sui Thematis. Ad hanc Formam perfectè conjugantur γηράσκω, διδράσκω, πιπράσκω, εὑρίσκω, στερίσκω, βρώσκω, γιγνώσκω, τρώσκω, ἀλύσκω, μεθύσκω, ἱλάσκομαι.

Hetero-

Heteroclita redundantia

In Præsenti.

Innumera penè sunt Verba ejusdem Originis & diversæ Terminationis: isosyllaba verò frequentiora sunt hæc.

1 Barytona
- ζω & νω, ut *κραυγάζω-άνω clamo.*
- in ίω, vel ύω &
  - ζω, ut *κονίω κονίζω pulvere impleo.* *κνύω κνύζω rodo.*
  - νω, ut *φθίω φθίνω corrumpo.* *ἀρτύω-ύνω apparo.*

cum pluribus aliis.

2 Circumflexa, ut
- *Ξυρέω έω rado*, &c.
- *Κνισσάω όω nidore inficio*, &c.
- *Πιλέω όω constipo*, &c.
- *Κεντάω έω όω stimulo*, &c.

3 Barytona & Circumflexa

Multa in ζω, νω habent cognata circumflexa, ut
- *πειράζω άω tento.*
- *πολεμίζω έω bellum gero.*
- *πικραίνω όω amarum reddo.*
- *βαρύνω έω gravo.*

cum multis aliis.

4 Barytona vel Circumflexa, & Verba in *μι*; ut *πιμπλάνω-ημι impleo*, *κινέω-υμι moveo:* cum multis aliis.

Poëtæ alias efformant Terminationes, præcipuè ex Circumflexis; ut *αἴδομαι* ex *αἰδέομαι veneror*, *πλώω* ex *πλέω navigo:* interponunt literas, ut *ὀλέκω perdo* ab *ὀλέω* inusitat. vel abjiciunt, ut *ἄγρομαι* pro *ἀγείρομαι·* & mutant vocales, ut *μίμνω* à *μένω maneo:* cum pluribus aliis.

In Futuro.

Nonnulla Verba formant duplex Futurum.

1 Barytona, alterum minùs usitatum, more † Circumflexorum: ut *γράφω scribo*, *γράψω* & *γραφήσω·* *κλαίω fleo*, *παίω ferio*, *τύπτω verbero.* Sic *ἄλκω*, *βάλλω*, *βόσκω*, *εἴδω*, *εἴρω*, *διδάσκω*, *χαίρω*, &c. de quibus suis locis. Κτείνω facit κτενῶ, rariùs *κτήσω.*

† *Hanc Inflexionem aliqui Demosthenicam esse annotant.*

2 Circumflexa more Barytonorum; *στυγέω στύξω·* *δοκέω* communiter *δόξω·* *ὠθέω ὤσω*, &c.

Heteroclita Imperfecta.

Verbum enim est vel
- Perfectum *τέλειον*, quod habet tria principalia Tempora suæ Vocis; de quo dictum est.
- Imperfectum *ἀτελές*, quod principali uno vel pluribus caret.

Imper-

Imperfecta ſunt omnia irregularem habentia Characteriſticam in ξω, ψω, σω, non præcedente σ, & νμαι· ſimiliter deſinentia in ήω, ύω, άθω, έθω, ύθω, θω, σγω, σσω, σχω, κτω, θω, & ρω impur pleraque in βω, δω, ζω, λω, νω, μι, σκω, ω purum, Barytona.

Imperfecta vulgò dividuntur in { Defectiva, quæ mutila licèt fuerint, contenta tamen ſunt ſuis Temporibus.
Anomala, quæ mutuantur aliunde Tempora. }

Defectiva ἐλλιπῆ

Præcipuè ſunt Verba duorum Temporum δίχρονα, Barytona & Derivativa, quæ ultra Imperfectum non formantur: nempe finita in ήω, ύω, άθω, έθω, ύθω, θω, σγω, σσω, σχω, χθω, δω impurum, λω purum. Hyperdiſſyllaba in αίω, είω pleraque in μι, σκω, νω, ζω.

In ήω, ut δήω *invenio:* ſed νήω *glomero,* νήσω.
ύω, ut ἀγύω *eo:* ſed ὀπύω *ineo,* ὀπύσω.
άθω, ut ἀμυνάθω *auxilior*, έθω, ut τελέθω *ſum*; ύθω, ut φθινύθω *corrumpo:* ſed ex μινύθω *minuo,* μεμινύθηκασι.
θω, ut [illegible]λάθω *gradior* : σγω, ut μίσγω *miſceo :* σσω, ut ἔσσω *dico* σχω, ut ἴσχω *habeo :* χθω, ut ἔχθω *odio proſequor.*
δω impurum, ut τένδω *rodo :* ſed ἄρδω *irrigo,* & μέρδω *privo,* habent Fut. 1. & Indef. 1.
λω purum, ut πέλω πέλομαι *ſum.*
αίω & είω, facta ex άω & έω, ut κεδαίω à κεδάω *diſpergo* ; τελείω à τελέω *perficio :* ſed χείω *capax ſum,* F. χείσομαι. Deſiderativa etiam in είω ex Futuro, ut γαμησείω *nuptuiio,* à γαμέω-ήσω.
μι & σκω, quorum Primitiva ſunt uſitata, ut αἴνημι ab αἰνέω *laudo :* πωλέσκω à πωλέω *verſor.* Item multa alia, ut κίρνημι *miſceo :* φάσκω *dico,* &c.
νω, ut μίμνω *maneo,* ἁνδάνω *placeo,* στένω *gemo,* &c. Excipe regularia κλίνω, κρίνω, τείνω, κλείνω, κάμνω, τέμνω, μένω *maneo* anomala; & pauca alia, de quibus poſthac.
ζω & ω purum derivativa, ex ſe invicem facta, ponendo vel auferendo ζ ante ω, ut ἀγαπάζω ab ἀγαπάω *amo :* σαόω vel σόω ex σώζω *ſervo.* Pauca in άζω & άω diverſam habent Futuri penultimam α & η ut ἀτιμάζω άσω, ἀτιμάω ήσω, *aſpernor.*
βω poſt ρ vel liquidam, ut σέβω *volo,* σίλβω *ſplendeo.*
σω & ξω (Futuro migrante in Præſens,) ut ἄξω *duco,* ab ἄγω : βήσομαι *aſcendo,* δύσω & δύσομαι *ſubeo,* ἵξω *venio,* οἴσω *fero,* ὄρσω *concito* & ὄρσομαι *concitor,* quæ ultra Imperativum non formantur.

Pleraque

Pleraqua ex Perfectis nata, ut κεκλήγω, *clamo* à κέκληγα: ſed κεκράγω *clamo*, habet indef. 1. ἐκέκραξα: ἑστήκω *ſto*, P. perf. ἑστήκειν, Fut. 1. ἑστήκω & ἑστήξομαι.

Certa ſingularia, ut ἐσθίω *edo*, ἕπομαι *ſequor*, πέπνυμαι *ſapio*: cum aliis penè infinitis, &c.

Nonnulla ſunt unius Temporis μονόχρονα, ut κυρέω & κύω *ſum*, &c. γέμω *plenus ſum*, part. γέμων· βέομαι βήομαι vel βείομαι, *eo*, *vivo*, poëtica ſunt, & vix leguntur niſi in Indicativo vel Subjunctivo, & per Enallagen pro Futuro: νέομαι νεῦμαι *eo* vel *ibo*, per omnes Modos. Infinitivi quidam poëtici in ῆναι, ut φορῆναι *geſtare*, &c. ſic ἀρήμεναι *precari*, &c.

Unius etiam Perſonæ μονοπρόσωπα: Imperativi verborum in μι, ut πῖθι *bibe*, κλῦθι *audi*, pl. κλῦτε; & κέκλυθι κέκλυτε, δείδιθι *time* δείδιτε· χὲς, φρὲς in Comp. ut πρόσχες: ἐγκομβώσασθε *induite*, 1 *Pet.* 5. 5. Item Participia, ut κεχαριτωμένη, *Luc.* 1. 28. & multa ejuſmodi.

Alia ſunt plurium Temporum πολύχρονα, quæ in hoc vel illo Tempore extra imperfectum leguntur.

Verba deſinentia in

αίνω carent Futuro, & leguntur potiſſimùm in indef. 1. at ξαίνω *rigo*, indef. 1. ἔξηνα: ſic δυσχεραίνω & χαλεπαίνω *infenſus ſum*: ἰαίνω *calefacio* ἴηνα, ἰαίνομαι ἰάνθην *calefio*: ſic μαραίνω *marceſcere facio*, &c. τεκταίνω *fabricor* ἐτέκτηνα, τεκταίνομαι ἐτεκτηνάμην. Minùs imperfecta ſunt μιαίνω *inquino*, μωραίνω *ſtultè ago*, σημαίνω *ſignifico*, ὑφαίνω *texo*. Perfectum unum φαίνω.

ύνω, ύω, εῦω, ζω, hyperdiſſyllaba pleraque, carent Perfecto, ut εὐθύνω-νῶ *dirigo*, ζεύγνυω-ύσω *jungo*, κυριεύω *dominor*, ἐμπάζω *curo*. Excipe μολύνω *contamino*, κωλύω *prohibeo*, κελεύω *jubeo*, νομίζω *arbitror*, &c.

δω purum, rariùs formant Perfectum Activæ Vocis, ut ᾄδω *cano*, ἥδω *delecto*, &c. ἔσπουδακα (p. 39.) à σπεύδω, vix legitur.

ημαι carent Perfecto, ut δίζημαι *quæro*, διζήμενος, Futur. 1. διζήσομαι, part. διζησόμενος; ſic κίχημαι *aſſequor*: quæ verò geminant duas priores literas, vix reperiuntur niſi in Præſenti vel Perfecto, ut ἀκάχημαι, ἀλαλύκτημαι, ἀλάλημαι,

Innumera denique ſunt Defectiva cujuſlibet Characteriſticæ; præſertim polyſyllaba, derivata, compoſita, poëtica, quorum defectum frequens Authorum lectio, & Formationis κακοφωνία optimè indicabit.

Anomala

Anomala, ſive Heteroclita variantia,

Sunt Verba Imperfecta, quæ Tempus unum aut aliud mutuò accipiunt à Verbis quorum Thema non eſt in uſu.

Ex his pleraque non formantur regulariter ultra Imperfectum, ut *σπένδω*. Pauca admodum principale aliud obtinent Tempus: vel Futurum, ut *ἔχω habeo*; vel Perfectum, ut *ὁράω video*: rariſſima utrumque, ut *αἱρέω capio*. Major pars etiam mutuatur Tempora ab uno vel alio Verbo, ut *μανθάνω*: nonnulla tamen à pluribus, ut *φέρω fero*.

Terminationes uſitatiores ſunt *ω* purum, *μι*, *σκω*, *νω*, *λω*, *ρω*, *ζω*, *χω*, *δω*. Rariores *κω* & *γω* purum, *θω*, *ξω*, *μω*, *πω*. Peculiares *κτω*, *κνω* *αὔω*, *ῤῥω*, ut *τίκτω pario*, *δάκνω mordeo*, *ἐλαύνω abigo*, *ἔῤῥω pereo*, exempla ſingularia. Cæteræ ſunt communes cum aliis Verbis.

Porrò Verba, alioquin perfecta, dici poſſunt Anomala propter mutationem factam in hoc vel illo Tempore per Figuram aut Dialectum Formâ regulari uſitatiorem; ut *ἄγνυμι frango*, *ἐάξω*, &c. aut propter Adjectionem Temporis extra Analogiam; ut *βιόω vivo*, *ἐβίων*, &c.

Omnia autem Anomala cujuſcunque generis, unà cum pauculis Defectivis plurium Temporum inſignioribus, in ſequenti Catalogo ſubjiciuntur.

Formatio Imperfectorum.

Propoſitum Verbum, ſi minùs imperfectum fuerit, conjugetur per tria Tempora Vocis ejuſdem, juxta Reg. p. 55. Imperfectiora per tria maximè principalia, quæ adſunt.

Activum, Futuro primo vel Perfecto carens, gaudet ſuppleri ex Voce Mediâ; ut *ὁράω*, Fut. 1. Med. *ὄψομαι*· *φεύγω ξω*, perf. M. *πέφευγα*. Quod ſi fieri non poſſit, utitur Indefinito ſuo ſecundo potiùs, ut *πέρθω πέρσω ἔπαρθον*· vel primo, ut *σεύω σεύσω ἔσευσα*· & ob defectum utriuſque Imperfecto, ut *ἴημι ἧν*. Paſſivum & Medium à ſe mutuò accipiunt ea Tempora quæ deſunt. Singulorum Verborum Tempora Principalia primo loco ponuntur. Indefinitum ſecundum Tempus eſt ferè omnium uſitatiſſimum.

Derivativa in *νω* purum formant Præſens à Verbis plerumque in *ω* purum, interſerendo *ν* ante *α*, ut *πίνω* à *πίω luo*: *ε* ante *ω* verſo in *α*, ut *ἁμαρτάνω* ab *ἁμαρτέω*· *ι* poſt *α* nonnunquam aſſumpto, ut *βαίνω* à *βάω*. Derivativa verò in *άνω* interponunt *ν* penult. ante conſonam ſimplicem, ut *μανθάνω* à *μαθέω*. Fiunt etiam à Verbis in *ω* impurum, penult. *η* mutata in *α*, ut *λανθάνω* à *λήθω*. Ex his pleraq; præcipuè in *άνω* deſumunt Tempora extra Imperfect. à Primitivis, ut *πίνω πίσω*, *βαίνω βήσω*, *ἁμαρτάνω ἁμαρτήσω*, *λανθάνω λήσω*.

Bary-

Barytona facta ex circumflexis in ξω & ψω, formant Fut. 1. in ήσω, ut ἀλέξω *arceo*, ἕψω *coquo*. Multa etiam in λω, μέλλω *futurus sum*, ὑγιαίνω? ἔλω *sanus sum*, ὀφείλω *debeo*, ὀφλω *mulctor*, ἐθέλω, θέλω, βούλομαι *volo*, κέλομαι *jubeo*. Ad quas Formas sequentia conjugantur perfectè, ἁμαρτάνω, αὐξάνω, βλαστάνω, ἱζάνω, ὀλισθαίνω, αἰσθάνομαι, ἕψω.

In recensione verò Temporum, Præsens intelligitur habere suum imperf. ejusdem Vocis: indefin. secundum suum Fut. secundum: indefin. primum pass. suum Fut. primum: perf. suum pl. perf.

Tempora etiam Indicativi per reliquos omnes Modos usurpari censenda sunt, nisi quoties obeliscus affixus defectum notet.

Quod si extra Indicativum Modus quispiam (excepto Opt. Æolico) vel Participium addatur, ea omnia quæ reticentur, desunt.

Removentur à Catalogo Imperfectorum Verborum.

1. Quæ carent tantùm Indefinito secundo, Futuro secundo, aut Perfecto Medio pag. 47.
2. Quæ carent unâ Voce, ut Deponens δέχομαι, &c. (pag. 55.) vel duabus, ut Neutra quædam, διψάω, πνάω, &c.
3. Verba in ζω formantia Fut. in ξω. (pag. 44.) ut στενάζω, στίζω, &c.
4. Quæ abjiciunt primam Vocalem Thematis (pag. 45.) in perf. ut δέμω vel δάμνω δέδμηκα· sic κάμνω, &c. atque in indef. 1. ut κεράννυμι ἐκέρασα κέκραμαι, &c.
5. Quæ tantùm Tenues assumunt pro Aspiratis, (pag. 45.) ut θάπτω, φρίσσω, &c.
6. Heteroclita conjugata perfectè, juxta Formas priùs dictas in σκω, (pag. 72.) ut βρώσκω· vel άνω & ψω, ut βλαστάνω, &c.

Postremò, Perfecta omnia, ut ἀγρεύω, αἴρω, δρέω, κείρω, κρύπτω, νέμω, &c. Composita non à suis Simplicibus discrepantia, ut ἀναμιμνήσκω, ἐγχέω, &c. Impersonalia, ut δεῖ, &c. Alibi conjugata, ut ζεύγνυμι, &c. Tempora à suo Themate divulsa, ut ἔδρακον, à τρέχω, ἤειν ab εἶμι, ἤκαχε ab ἀκάχω, ὦρσα ab ὄρω, &c. vel bis posita sub diverso Themate, ut εἴρηκα sub ἀγορεύω & ἐρέω ἔρξω sub ἔρδω & ῥέζω, &c. & alia hujusmodi ἄτοπα, quæ per incuriam in priorem Tabellam irrepserant, delentur. Reliqua ad examen revocata, Modi & Tempora quæ vel afferuntur vel omittuntur singula diligentius investigata, perspecta, & ex Authorum probatissimorum non Grammaticorum fide, mutata, aucta, ulterius adhuc perfectius desiderant supplementum.

Brevitatis causâ, Characteres nonnulli pro Dictionibus pinguntur: C. *significat Verbum vel Tempus legi in Compositis.* R. *rariùs usitatum.* ‖. *inusitatum.* P. *apud Poëtas.* O. *apud Oratores. Voces, Modi & Tempora Literis initialibus signantur. Vox Media* M. *Deponens* D. *&c.*

Verba

Verba Anomala, &c.

Ἄγαμαι *miror*, D. ἀγάσομαι, ἠγασμαι, &c. Præsens desideratur tantùm in Subjunctivo: reliqua tempora sumuntur ab ἀγάζομαι, quod Oratoribus in Præsenti usitatum non est.

Ἄγνυμι *frango*, ἄξω, ἔαχα, &c. regulare in υμι, in Compositis usitatissimum. Sæpiùs verò resolvit augmentum η in εα, ut I. 1. ἔαξα pro ἦξα, perf. ἔαχα pro ἦχα. perf. M. ἔαγα pro ἦγα. I. 2. ἔαγον pro ἦγον, &c. Legitur Fut. 1. ἐάξω pro ἄξω †. Atticè hæc omnia. *Καυάξεις apud Hesiodum pro κατάξεις valde absonum est.*

Ἄγω *ago*, ἄξω, ἦχα, &c. reg. præter hæc dialectica perf. ἀγήοχα Att. ἀγείοχα Bœot. pro inusitato ἄγηχα & ἦχα. pl. q. perf. ἀγηόχειν. part. ἀγηοκώς. I. 2. ἤγαγον Att. pro ἦγον. Fut 2. ἀγαγῶ. I. 2. M. ἠγαγόμην. Legitur Part. ἀγάγας tanquam ab ἄγημι

Ἀδέω *tædio afficior*, ήσω, ηκα, I. 1. Æol. ἀδήσεια. inf. ἀδῆσαι. perf. ἄδηκα. part. ἀδηκώς, sæpiùs neglecto augmento. Geminatur etiam δ, ut ἀδδήσεια, ἀδδηκώς.

Ἄδω *cano*, (pro ἀείδω quod magis poëticum est.) Fut 1. M. ᾄσομαι. I. 1. act. ᾖσα. pr. pass. ᾄδομαι. *Rariùs sequentia* Fut. 1. act. ᾄσω. perf. ᾖκα †. perf. pass. ᾖσμαι. part. I. 1. ᾀσθεὶς in C.

Ἅδω *placeo*, Fut. 2. ἁδῶ. perf. M. ἕαδα (ἕυαδα P.) pro ἧδα part. ἑαδώς. I. 2. ἕαδεν pro ἧδον. *Rariùs sequentia* Fut. 1. ἁδήσω. perf. ἅδηκα. I. 1. ἕασα pro ἧσα. Subj. ἅσω. inf. ἁδῆσαι.

Ἄδω *satio*, Fut. 1. ἄσω rariùs. I. 1. inf. ἆσαι. imperat. M. ἆσαι. inf. ἄσασθαι.

Αἱρέω *capio*, ήσω, ηκα, &c. reg. nisi quod mutuatur I. 2. εἷλον, & Fut. 2. ἑλῶ ab ἕλω ‖. Indef. 2. M. εἱλόμην. Fut. 2. ἑλοῦμαι. ubique significat activè. *Legitur* ἀναῤῥαιρηκὼς pro ἀνῃρηκώς. pl. perf. pass. ἀραιρήμην pro ᾑρήμην, & part. ἀπαραιρημένος, & ἐξαραιρημένος pro ἀφῃρημένος, & ἐξῃρημένος, &c. *Ion.* γοῦτο pro εἷλετο *rarum est.*

Ἀκέω *audio*, reg. sed perf. pass. ἤκουσμαι (p. 50.) perf. ἀκήκοα pro ἤκοα ‖.

Ἀλφάνω *invenio*, F. 1. ἀλφήσω & έσω. I. 2. ἦλφον. Opt. ἄλφοιμι.

Ἀλέξω (ἀλεξέω R.) *arceo*, Fut. 1. ἀλεξήσω. I. 1. ἠλέξησα. I. Æol. ἀλέξεια. Est & inf. ἀλέξαι. pr. M. ἀλέξομαι (ἀλεξέομαι R.) F. 1. ἀλεξήσομαι. I. 1. ἠλεξησάμην & ἠλεξάμην. inf. ἀλέξασθαι. part. ἀλεξάμενος.

Ἄλημι

Ἄλημι, ἀλάλημι & ἀλάομαι P. *vagor*. inf. ἀλῆναι. part. ἀλείς. P. pass. ἀλάλημαι ἄλημαι. R. Subj. ἀλαλῶμαι. inf. ἀλάλησθαι, ἄλασθαι. part. ἀλαλήμενος. perf. ἀλάλαμαι, & ἀλήλημαι. pl. perf. ἀληλάμην. imperat. ἀλάλησο. part. ἀληλαμένος. part. I. 1. ἀλαθείς.

Ἁλίσκω *capio*, ώσω, ωκα, &c. (pag. 72.) extra Futurum significat passivè, sæpiùs verò resolvit augmentum. I. 1. ἑάλωσα pro ἥλωσα. part. ἁλώσας. perf. ἥλωκα & ἑάλωκα. inf. ἡλωκέναι & ἑαλωκέναι. part. ἡλωκὼς & ἑαλωκώς. pl. perf. ἡλώκειν & ἑαλώκειν. I. 2. ἥλων. pr. pass. ἁλίσκομαι. perf. ἥλωμαι & ἑάλωμαι. I. 1. ἡλώθην. F. 1. M. ἁλώσομαι. I. 2. ἡλόμην.

Ἀναλίσκω *absumo*, ώσω, ωκα, &c. formantur ut ἁλίσκω, nisi quod habet etiam aliud imperf. ἀνάλουν. inf. ἀναλοῦν. part. ἀναλῶν ab ἀναλόω. Variat etiam augmentum in Indefinitis & Perfectis. I. 1. ἀνήλωσα, ἀνάλωσα, ἠνάλωσα. I. 2. ἀνήλων, ἀνάλων, ἠνάλων.

Ἀλκω *propulso*, Fut. 1. ἄλξω, vel ἀλκήσω, item ἀλαλκήσω. I. 2. ἄλαλκον.

Ἁμαρτάνω *pecco*, ήσω, ηκα, &c. (p. 76.) ab ἁμαρτέω ‖. I. 2. ἤμβροτον. P. pro regulari ἥμαρτον.

Ἄμπνυμαι *respiro*, P. I. 1. pass. ἀμπνύνθην & ἀμπνύνθην. Legitur & imperat. ἄμπνυε.

Ἀνοίγω. Vide Οἴγω.

Ἀνώγω P. *jubeo*, F. 1. ἀνώξω. perf. M. ἤνωγα seu ἄνωγα. 1a. pl. ἄνωγμεν pro ἀνώγαμεν. I. 1 ἤνωξα. inf. ἀνῶξαι. pr. pass. ἀνώγομαι. perf. ἤνωγμαι. imperat. I. 1. ἄνωχθι *jube*, ἀνώχθω. pl. ἄνωχθε.

Ἀναίνομαι *recuso*, perf. ἀνήνημαι. I. 1. M. ἠνηνάμην. *Rarissimè sequentia* ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα & ἀνήνηνα. item αἰνεῖν pro ἀναίνεσθαι. Hesiod.

Ἀπαυράω *aufero*, I. 2. ἀπηύρων †. *Rar. sequentia* I. 1. ἀπηύρα pro ἀπηύρησα. part. ἀπαύρας & ἀπούρας. I. 1. M. ἀπηυράμην pro ἀπηυρησάμην †.

Ἀπεχθάνομαι *odio sum*, & ἀπέχθομαι. D. F. 1. M. ἀπεχθήσομαι. perf. pas. ἀπήχθημαι. part. ἀπηχθημένος ab ἀπεχθέομαι ‖. I. 2. ἀπηχθόμην

Ἀποκρίνομαι *respondeo*, Fut. 1. ἀποκρινοῦμαι. I. 1. ἀπεκρινάμην. I. 1. pass. ἀπεκρίθην. Fut. 1. ἀποκριθήσομαι.

Ἀπόλλυμι. Vide Ὄλλυμι.

Ἀρέσκω *placeo*, F. 1. ἀρέσω † ab ἀρέω ‖. I. 1. ἤρεσα. inf. ἀρέσαι. part. ἀρέσας. pr. M. ἀρέσκομαι *acquiesco*, F. 1. ἀρέσομαι *placebo*. I. 1. ἠρεσάμην.

'Απάω & ἄπω P. *lædo.* I. 1. ἆσα. pr. pass. ἀπάομαι. part. ἀπώμενος. I. 1. ἄσθην †. I. 1. M. ἀσάμην neglecto semper Augmento: sæpiùs præposito α; ut I. 1. ἄασα, ἀάσθην, ἀασάμην (quod interdum significat *dolui.*) inf. ἀάσαι. part. ἀάσας. Usurpatur ἀᾶται pro ἀπᾶται, ἀᾶσθαι pro ἀπᾶσθαι.

Αὐξάνω & αὔξω *augeo,* (interdum *augeor*) ήσω, ηκα, &c. ab αὐξέω ‖. (pag. 77.) *Rariùs* F. 1. αὐξανῶ, & part. I. 1. αὔξας pro αὐξήσας.

"Αχθομαι *gravor,* F. 1. M. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι ab ἀχθέομαι ἄχθω *gravor,* I. 1. inf. ἀχθέσαι. part. ἀχθήσας. I. 1. pass. ἠχθέσθη. part. ἀχθεσθείς.

'Ακάχω, ἀκαχέω, ἀκάχημι *dolore afficio,* ήσω, ηκα. I. 1. ἀκάχησα perf. ἠκάχηκα, sæpiùs ἤκαχα. Verba poëtica, quorum nullum Tempus legitur extra Indicativum, nisi in Participiis Præsentis, ἀκάχων, ἀχέων, ἀχεύων.

'Ακάχημαι, ἀκάχομαι, ἀκήχεμαι *doleo.* Optat. ἀκαχοίμην part. ἀκαχήμενος, ἀκαχόμενος, ἀκηχέμενος. perf. ἤκαχμαι, ἠκάχημαι, ἀκάχημαι, ἀκήχημαι. pl. perf. ἀκαχήμην. inf. ἀκαχῆσθαι. part. ἀκαχμένος & ἀκαχημένος, ἠκαχμένος & ἠκαχημένος R. "Αχω & ἄχομαι inusitata sunt.

"Αω & ἄημι *spiro,* Fut. 1. ήσω. Præsens format tertiam plur. ἄει pro ἀεῖσι. inf. ἄηναι pro ἀέναι. part. ἀείς. I. 1. inf. ἀῆσαι & ἀέσαι. perf. pass. ἄημαι, ἆημαι, & ἄωμαι P. activè significat I. 1. ἀάσθην R.

B

Βαίνω *vador* βήσομαι, ηκα, à βάω ‖. Fut. 1. βήσω R. ind. 1. ἔβησα (interdum conscendere feci.) inf. βῆσαι. part. βήσας. perf. βέβηκα (non rarò *stabilitus sum*) pro quo βέβαα. part. βεβηκὼς & βεβαώς. I. 2. ἔβην à βῆμι ‖ (extra Indicativum legitur tantùm in C.) imperat. βῆθι, pro quo βᾶ & βάθι. Optat. βαίην Subj. βῶ & βήω P. inf. βῆναι. part. βάς. pr. pass. βαίνομαι perf. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμαι. inf. βεβάσθαι. part. βεβημένος, & βεβασμένος in C. & ὑπόβημένος, abjecto Augmento. indef. 1. ἐβάθην & ἐβήθην R. part. βαθείς. indef. 1. ἐβησάμην. inf. βήσασθαι. part. βησάμενος.

Βιβάω & βίβημι idem, P. F. 1. βιβάσω, άσομαι. I. 1. ἐβίβασα, non reperiuntur extra Indicativum nisi in sequentibus Participiis

pr. βιβα

pr. βιβῶς, βεβῶς, βιβῶν, & βιβᾶς apud Lucian. sed I. 1. βιβάσαι. part. βιβάσας. pr. pas. βιβάζομαι ineor. I. 1. ἐβιβάσθην. F. 1. M. βιβάσομαι. I. 1. ἐβιβασάμην. Gerund. μεταβιβαστέος transferendus. I. 1. act. βιβάσαι. pas. βιβασθείς. F. 1. βιβῶ in C. ut συμβιβῶ instruam, Psal. 32. pro συμβιβάσω.

Βάλλω *jacio*, λῶ, ηκα, &c. à βλέω ‖. F. 1. βλῶ (βλήσω & βαλήσω r. I. 1. ἐβάλλησα †. poët.) perf. βέβληκα. part. βεβληκώς I. 2. ἔβαλον. pr. M. βάλλομαι. Reliqua tempora frequentiùs in C. perf. pas. βέβλημαι. Legitur 3a. s. βλῆεται. Od. ρ'. quasi à βέβληται. part. βεβλημένος. I. 1. ἐβλήθην. I. 2. M. ἐβαλόμην.

Βιόω *vivo*, ώσω, ωκα, &c. reg. nisi quòd habet I. 2. act. ἐβίων. Op. βιώην. inf. βιῶναι. part. βιούς, à βίωμι ‖.

Βλαστάνω *germino*, ήσω, ηκα, &c. P. 77.

Βόσκω *pasco*, F. 1. βόσω, βώσω, & βοσκήσω à βοσκέω ‖. I. 1. ἐβόσκησα. part. βοσκήσας. pr. pass. βόσκομαι. F. 1. M. βοσκήσομαι.

Βούλομαι *volo*, ήσομαι, ημαι, &c. à βουλέομαι ‖. 2. pers. pr. βούλει (βούλεαι P.) pro βούλῃ. imperf. ἐβουλόμην & ἠβουλόμην. I. 1. ἐβουλήθην & ἠβουλήθην perf. βέβουλα in C.

Βρώσκω *comedo*, σω κα, &c. reg. (pag. 72.) Legitur tamen I. 1. κατέβρωξα. Lycoph. & Apollon.

Γ

Γαμέω *uxorem duco*, ήσω, ηκα, reg. præter I. 1. ἔγημα pro ἐγάμησα. Sub. γήμω. inf. γῆμαι. part. γήμας. I. 1. M. ἐγημάμην. Eurip. Med. quod præcurrit omnes modos.

Γεννάω *gigno*, reg. nisi quòd caret mediâ voce.

Γείνομαι *gignor*, Præsens poëticum est; sed apud oratores etiam. I. 1. M. ἐγεινάμην *genui*, inf. γείνασθαι. part. γεινάμενος.

Γίνομαι, & γίγνομαι, *sum, fio, nascor*, D. ήσομαι, ημαι, à γενάομαι ‖. I. 1. pas. ἐγενήθην, ἐγενησάμην, perf. γέγονα à γείνω ‖. & γέγαα à γάω ‖. unde 3a. Pl. γεγάασιν pro γεγάασι. Hom. inf. γεγονέναι & γεγαέναι. part. γεγονὼς & γεγαώς. I. 2. ἐγενόμην Legitur ἐκγεγάονται *nascentur*. Homer.

Γηθέω *gaudeo*, ήσω, ηκα. reg. in voce act. caret pas. habetq; tantum in med. perf. γέγηθα. part. γεγηθώς. Est & pr. γήθω. inf. γήθειν. part. pas. γηθόμενος.

Γηράσκω *senesco*, άσω, ακα, &c. (pag. 72.) usitatius quàm γηράω, (quod tamen invenitur apud oratores) format verò aliud I. 1. act. ἔγηρα. inf. γηρᾶναι. part. γήρας. Legitur & γηρείς.

Γινώσκω vel γιγνώσκω cognosco, σω, κα, &c. (pag. 70.) format verò Perf. M. γέγωνα pro γέγνωα. part. γεγωνώς reperitur διαγνώσκω, Aristoph. in Vesp.

Δ

Δαέω disco, F. 1. M. δεδαήσομαι. Perf. act. δεδάηκα· Inf. δεδαηκέναι. part. δεδαηκώς. Perf. pass. δεδάημαι. Inf. δεδαάσθαι. Part. δεδαημένος. I. 2. ἐδάην. Perf. M. δέδαα 1. Part. δεδαώς. Rariùs sequentia F. 1. δαήσω, & δαίσω. I. 2. ἐδάησα, & ἔδαυσα. Inf. δαῆσαι. I. 2. ἔδαον.

Δαίω divido, F. 1. δαύσω & δαΐσω. I. 1. ἔδαυσα. Pr. pass. δαίομαι. Perf. δέδαυσμαι. F. 1. M. δαύσομαι. I. 1. ἐδαυσάμην.

Δαΐζω idem, F. 1. δαΐξω. I 1. ἐδάϊξα. Pr. pass. δαΐζομαι. Perf. δεδάϊγμαι. part. δεδαϊγμένος. Omnia poëtica.

Δάζομαι idem, δάσομαι, ασμαι, D. reg. & usitatiùs apud Oratores quàm δαίω.

Δαίω uro, Pr. pass. δαίομαι Perf. M. δέδηα combustus sum. Pl. perf. ἐδεδήειν (quod etiam refertur ad δαίω divido.) I. 2. Sub. δαώμαι.

Δάκνω mordeo, F. 1. M. δήξομαι, I. 2. ἔδακον à δήκω ||. F. 1. act. δήξω R. I. 1. ἔδηξα. Part. δήξας. Perf. δέδηχα r. Part. δεδηχώς. Perf. pass. δέδηγμαι. Part. δεδηγμένος. I. 1. ἐδήχθην. Part. δηχθείς. I. 1. M. ἐδηξάμην. I. 2. ἐδακόμην.

Δαρθάνω dormio, F. 1. M. δαρθήσομαι. Perf. act. δεδάρθηκα R. à δαρθέω ||. Part. δεδαρθηκώς. I. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. Inf. δαρθεῖν. Part. δαρθών. Part. I. 1. pass. δαρθείς in C.

Δείδω metuo, F. 1. δείσω. Perf. M. δέδοικα. Imperf. ἔδιον à δίω. Imperat. δέδιθι, δείδιθι P. à δέδιμι ||. I. 1. ἔδεισα & ἔδδεισα P. Opt. Æol. δείσεια. Inf. δεδεῖσαι. r. †. Perf. pass. δεδίημαι. Inf. δεδιέσθαι, & frequentiùs δεῖσθαι. F. 1. M. δείσομαι. I. 1. ἐδεισάμην. Sub. δείσωμαι. Perf. δέδοικα & δείδοικα pro δέδιδα †. item δέδια, δέδεια, & δείδια, à δίω ||. Pl. perf. ἐδεδοίκειν & ἐδεδίειν. Inf. δεδιέναι Part. δεδιώς & δειδιώς P. Legitur tertia pl. ἐδείδισαν pro ἐδεδίεσαν, vel pro ἔδεισαν.

Δέω desum vel careo, F. 1. δεήσω †. Perf. δεδέηκα †. quasi à δεέω ||. I. 1. ἐδέησα (ἐδδήσα Od. 1:) Pr. pass. δέομαι, δεύομαι, P. Part. δεών, δεόμενος I. 1. ἐδεήθην.

Δέομαι rogo, D. (δεύομαι P.) E. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι †. tanquam à δεέομαι ||. I. 1. ἐδεήθην.

Δέρκω

Δέρκω *video*, perf. M. δέδορκα. I. 2. act. ἔδρακον. Legitur perf. ἔδρακα †. in C. pro δέδρακα ||. Orph. Argonaut. pr. paſ. δέρκομαι. I. 1. ἐδέρχθην.

Διδάσκω *doceo*, ξω, χα, r. &c. (pag. 70.) Legitur aliud F. 1. διδασκήσω. & I. 1. Inf. διδασκῆσαι tanquam à διδασκέω ||

Διδράσκω *fugio*, δράσω, ακα, &c. Vix tamen uſitatum, niſi in C. format I. 2. ἔδραν, ας, &c. Opt. δραίην & δρῴην. Inf. δρᾶναι. part. δράς.

Δοκέω *exiſtimo*, *videor*, F. 1. δόξω. I. 1. ἔδοξα à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξας. pr. paſ. δοκοῦμαι. perf. δέδογμαι. Inf. δεδόχθαι. part. δεδογμένος. Sequentia ſunt poëtica. Fut. 1. δοκήσω. I. 1. ἐδόκησα. part. δοκήσας. perf. δεδόκηκα. part. I. 1. paſ. δοκηθείς in C. Leguntur δοάσσατο P. *videtur*. δοάσσετο & δέατο *viſum eſt*.

Δύναμαι *poſſum*, D. ήσομαι, ημαι, à δυνάομαι ||. ſecunda perſ. δύνασαι & δύνῃ. Imperf. ἐδυνάμην & ἠδυνάμην. caret Imperativo per omnia tempora. I. 1. paſ. ἐδυνήθην & ἠδυνήθην, item ἐδυνάσθην ἠδυνάσθην, à δυνάζω ||. I. 1. M. ἐδυνησάμην.

Δύω *ſubeo*, ύσω, υκα, &c. reg. Δύνω tantùm legitur in C. Δῦμι P. utrumque δέχεσθαι. Imper. δῦθι, & pro eo δῦ. Inf. δύνειν & δῦναι. part. δύς.

E

Ἐάω *ſino*, F. 1. ἐάσω I. 1. εἴασα. pr. paſ. Imperat. 3a. pl. ἐάσθωσαν. Inf. ἐᾶσθαι. part. ἐώμενος. I. 1. Sub. ἐαθῶ. part. ἐαθείς. *Rariùs* perf. εἴακα, & ἔακα. item pr. Subjunct. εἰῶ (Ἰλ. δ. v. 55.)

Ἐγγυάω *ſpondeo*, ήσω, &c. reg. niſi quòd perfecta augentur in medio ut plurimùm, ut ἐγγεγύηκα, (ἠγγύηκα r.) ἐγγεγύημαι. part. ἐγγεγυημένος, (ἠγγυημένος r.) reliqua tempora in initio ut ἠγγύησα, &c.

Ἐγείρω *excito*, ερῶ, ερκα, r. &c. reg. excepto quòd format perf. paſ. uſitatiùs ἐγήγερμαι pro ἤγερμαι: item ἔγρομαι P. pro ἐγείρομαι.

Ἐγρηγορέω *vigilo*, ήσω r. ηκα †. (γρηγορέω per Aphæreſin rariùs niſi in N. T.) I. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρήγορκα †. per ſync. pro ἐγρηγόρηκα. perf. paſ. ἐγρηγόρημαι. Inf. ἐγρηγορῆσθαι & ἐγρηγόρσθαι. perf. M. ἐγρήγορα, & ἐγρήγορθα P. imperat. ἐγρήγορθε. part. ἐγρηγορώς. ubique neglecto augmento.

Ἔδω *edo*, ἐδήδοκα, pro ἔδηκα ab ἦκα ||. part. ἐδηδοκώς. perf. paſ. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι part. ἐδηδεσμένος. I. 1. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. pr. M. ἔδομαι, quod uſurpatur ſæpiùs pro futuro ſecundo ἔδουμαι.

Rariùs sequ. perf. M. ἐδηδα pro ἦδα ||. part. ἐδηδώς. inf. ἐδηδέμεναι, P. pro ἔδειν.

῞Εζομαι *sedeo*, part. ἑζόμενος· undè comp. καθέζομαι. F. 2. M. καθεδοῦμαι. inf. καθεδεῖσθαι. part. καθεδούμενος. I. 1. pas. ἐκαθέσθην. imperat. καθέσθητι. part. καθεσθείς.

᾿Εθέλω *volo*, F. 1. ἐθελήσω. perf. ἠθέληκα r. inf. ἠθεληκέναι. pr. paſ. ἐθέλομαι r. caret imperativo per omnia. vide Θέλω.

῎Εθω *solitus sum* †. perf. M. εἴωθα pro εἶθα. inf. εἰωθέναι. part εἰωθώς. Rariùs seq. part. ἔθων. Ια ι. F. 1. ἔσω. perf. εἶκα, ἐθώκασι P. pro εἰώθασι.

᾿Εθίζω *assuefacio*, ἐθίσω, εἴθισα. caret perf. pr. paſ. ἐθίζομαι. perf. εἴθισμαι. part. εἰθισμένος. I. 1. εἰθίσθην. inf. εἰθισθῆναι. part εἰθισθείς.

Εἰδέω *scio*, ήσω, ηκα. Thema plerumque poëticum. (εἴδω r.) Legitur Opt. εἰδείην ab εἴδημι ||. F. 1. εἴσω †. r. I. 1. Sub. εἰδήσω pr. perf. εἰδήκειν per sync. εἴδειν. Att. ᾔδειν; & pro eo ἠείδειν P. Legitur ᾔδειν 3a. s. pro ᾔδει Att. & 3a. dual. ᾔστην pro ᾐδείτην Aristoph. inf. εἰδηκέναι, per sync. εἰδέναι. part. εἰδηκὼς & εἰδὼς & ἰδώς. Hes. I. 2. εἶδον *vidi* (quod referri solet ad ὁράω) in indicativo rejicitur; apud poëtas ut ἴδον; in reliquis modis apud orat. ut ἴδε (& ἰδὲ) &c. occurrit εἶδα *vidi*. Orph. Argonaut. pr. paſ. εἴδομαι (& ἴδομαι P.) *assimulor*. part. εἰδόμενος (& ἐειδόμενος P.) perf. εἴδημαι & ᾔδημαι †. unde 3. pl. συνηδέαται Ion.) F. 1. M. εἴσομαι *audeo* & ἴσομαι P. Opt. εἰσοίμην I. 1. εἰσάμην & ἐεισάμην P. *simulavi*. Opt. εἰσάμην. inf. εἰσασθαι. part. εἰσάμενος. perf. οἶδα † *novi*, (unde 2. s. οἶσθα, & οἴδασθα r.) I. 2. εἰδόμην *vidi*. imper. ἰδοῦ, &c. Usurpantur præcipuè ab Orat. οἶδα, ᾔδειν, εἰδέναι, εἰδὼς & εἶδον per omnes modos. Usurpantur ἐγῷδα pro ἐγὼ οἶδα Att. Legitur ἰστέον *sciendum*, à perf. paſ. ἔισαι ||.

Εἴκω *similis sum*, F. 1. εἴξω †. perf. M. ἔοικα. (& οἶκα Ion.) I. 1 εἶξα, ἔïξα, & ἦιξα †. pr. paſ. εἴκομαι †. perf. ἔïγμαι. pl. perf ἐΐγμην. Ab Oratoribus usurpatur tantùm ἔοικα, & pl. perf. ἐῴκειν. Sub. ἐοίκω. inf. ἐοικέναι. part. ἐοικὼς, & εἰκὸς neutrum, sed εἰκὼς r. Apud poëtas 2da. & 3a. dual. ἔïκτον, ἐΐκτην pro εἴκετον εἰκέτην. per sync. & dialys. item 3a. pl. εἴξασι. Aristoph. pro ἐοίκασι.

᾿Ελαύνω *ambigo*, άσω, ακα †. ἐλάω præsens minimè usitatum. Legitur tamen inf. ἐλᾶν pro quo ἐλάαν. & part ἐλῶν. F. 1. ἐλῶ ᾷς, ᾷ, &c. per Enallagen. I. 1. ἤλασα. Opt. Æol. ἐλάσεια.|Legitur inf ἔλσαι & ἐέλσαι P. pro ἐλάσαι. perf. ἐλήλακα, pro ἤλακα r. inf ἐληλακέναι. part. ἐληλακώς. (I. 1. & perf. non rarò significant *progredior*.)

progredior.) pr. paſ. ἐλαύνομαι, part. ἐλαυνόμενος (quod interdum ſignificat activé.) perf. ἐλήλαμαι, & ἔελμαι. Il. α. pro ἤλαμαι ||. inf. ἐληλάσθαι. part. ἐληλαμένος, & ἐληλασμένος, & ἐελμένος. Il. ν. I. 1. ἠλάθην. P. 1. M. ἐλάσομαι. I. 1. ἠλασάμην, per ſync. ἠλσάμην.

Ἔλπομαι *ſpero*, ἐέλπομαι. p. perf. M. ἔολπα. pl. perf. ἐώλπειν, & ἐόλπειν. F. 1. M. ἔλψομαι r. Ἔλπω potiùs *ſperare facio* P. ἔλψω †. r.

Ἐμβειμάομαι *infremo*, F. 1. M. ἐμβειμήσομαι. I. 1. ἐνεβειμησάμην.

Ἔπω *dico*, ||. I. 1. εἶπα. I. 2. εἶπον. Verbum hoc reperitur in ſolis indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα caret tantùm infinitivo; εἶπον percurrit omnes modos. I. 1. M. εἰπάμην in C. inf. εἶπασθαι. part. εἰπάμενος. I. 2. εἰπόμην †. Opt. εἴπαιμι & εἴποια. Legitur 3a. pl. εἴπειεν pro εἴποιεν. Pſalm. 35.

Compoſita hæc poëtica ſunt. Præſens ἐνέπω, & ἐννέπω (per omnes modos geminato ν.) ἐνίψω, ψω. perf. M. ἐνίπαπα pro ἠνίπα ||. Ἐνίσπω (Ἐνισπέω r.) inf. ἐνισπεῖν. F. 1. ἐνισπήσω †. Ἐνίσπω, ειν, ων.

Ἐργάζομαι *opero*, F. 1. ἐργάσομαι. perf. paſ. εἴργασμαι, reg. D. Format tamen interdum, F. 1. M. ἐργῶμαι, ᾶ, &c. pro communi ἐργάσομαι. άσῃ, &c. per ſync. & craſin. Affertur & imperat. ἔργα quaſi ab ἐργάω ||.

Εἴρω, ἐρέω, *dico, interrogo*, P. F. 1. ἐρῶ, ἐρήσω r. Sequentia apud orat. perf. εἴρηκα. perf. paſ. εἴρημαι. Paulò-poſt F. εἰρήσομαι. pr. M. ἔρομαι, (εἴρομαι, & ἐρέομαι P.) *interrogo*, F. 1. ἐρήσομαι. I. 1. εἰρησάμην & ἠρόμην. I. 2. ἠρόμην & εἰρόμην P.

Ἔῤῥω *pereo*, F. 1. ἐῤῥήσω †. (ἔρσω r.) perf. ἔῤῥηκα r. Legitur pr. M. ἔῤῥομαι.

Ἔρχομαι *venio*, F. 1. ἐλεύσομαι. perf. M. ἐλήλυθα pro ἤλυθα Att. & εἰλήλουθα P. ab ἐλεύθω ||. inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθὼς & εἰληλουθώς. I. 2. ἦλθον pro ἤλυθον, (quod etiam à poëtis uſurpatur.) Legitur I. 1. M. Sub. ἐλεύσομαι. Pſalm. 132. I. 1. ἦλδσα Æſch. Περσ. imperativus accipit α pro ε penult. ut ἐλθάτω, ατε pro ἐλθέτω, ετε, &c. ſæpiùs in V. T. Gerundivum ἐλθετέον formatur ab ἠλθέτης ||.

Εὕδω *dormio*, (ferè poëticum.) F. 1. εὑδήσω. I. 1. εὕδησα. ſic καθεύδω cujus imperf. ἐκάθευδον & καθηῦδον.

Εὑρίσκω *invenio*, ήσω, ηκα, &c. (pag. 72.) ab εὑρέω inuſitato (ſed apud Plutarch. part. εὑρών.) I. 2. εὗρον. imperat. εὑρὲ, &c. I. 2. M. εὑρόμην. I. 1. εὑρησάμην, & εὑράμην. part. εὑράμενος.

Εὔχομαι *precor*, interdum *glorior*, F. 1. εὔξομαι. I. 1. ηὐξάμην. προσεύχομαι uſitatiùs apud Orat. εὐχετάομαι idem P. defect. δίχονον. Legitur ἐξευχέω *precor* Eurip. Med. I. 1. ἐξηύχησα Saph. Philoſtoph.

Ἔχω *habeo*, F. 1. ἕξω vel σχήσω, perf. ἔσχηκα à σχέω ||. part. ἐσχηκώς.

I 2. ἔσχον usitatiùs in C. imperat. σχές. Opt. σχοῖμι, (& σχοίην Att. σχῶ, σχῆν, σχών. F. 2. σχῶ. ῆς, &c. Pr. M. ἔχομαι (Interdum pro ἐχόμενος. legitur ἐσχημένος P.) Perf. ἔσχημαι. Part. ἐσχημένος. I. 1. ἐσχέθην r. Inf. σχεθῆναι. Part. σχεθείς. F. 1. M. ἕξομαι & σχήσομαι. Inf. ἕξεσθαι & σχήσεσθαι. I. 2. ἐσχόμην. I. 1. Inf. σχήσασθαι. r. *Ἔχω non rarò significat possum; ἔχομαι, interdum proximus sum, adhæreo: τὸ ἐχόμενον contentum sive argumentum capitis. Est etiam poëticum σχέθω habeo.*

Εἶμι *eo & ibo*, Imperf. εἶν.

Pr. S. εἶμι εἶς vel εἶ, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν. ἴτε, ἴσι vel ἴσι. Imperf. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Imperat. ἴθι vel εἶ, ἴτω, &c. Opt. εἴην. r. Sub. ἴω P. Inf. ἰέναι vel εἶν. vide ἵημι.

Ἴω, & εἴω vado, utrumque poëticum. F. 1. εἴσω. perf. εἶκα. Præsens parùm usitatum. Imperf. ἦον. εἶον & ἤϊον. Imperat. ἰέτω, εἴτω. I. 1. εἶσα, ἦσα & ἤϊσα. pl. perf. ἤκειν usitatiùs pro εἴλειν. F. 1. M. εἴσομαι. I. 2. εἰσάμην. perf. εἶα, ἦα, & ἤϊα. pl. perf. εἴειν & ἤειν, quod in C. temporum omnium est usitatissimum apud Orat. Ἰτέον, (ἰτητέον, & ἴτον P. in Comp.) *eundum est*, ab εἶται ‖.

Ἑννύω, ἕννυμι *induo*, F. 1. ἕσω ab ἕω ‖. I. 1. ἕσα & εἶσα. Inf. εἶσαι (ἕσσαι.) part. ἕσας. pr. pas. ἕννυμαι.

Perf. pas. εἶμαι, εἶσαι, (ἕσσαι P.) εἶται, (εἷσται.) 3a. pl. εἶνται. P. perf. εἵμην. εἶσο, εἶσο (ἕσο & ἕεσο P.) part. εἱμένος. F. 1. M. ἕσομαι. I. 1. εἰσάμην & ἑσάμην (ἑσσάμην, ἐεσσάμην, & ἐεισάμην. P.) part. ἑσσάμενος. pleraque hæc tempora apud Oratores in C. ἀμφιέννυμι, &c.

Z

Ζάω *vivo*, F. 1. ζήσω I. 1. ἔζησα. (utrumque significat interdum activè, *vivifico*.) Opt. Æol. ζήσεια. Præsens contrahit άει in ῃ, ut ζάεις. ζῇς. &c. Imperf. ἔζην à ζῆμι ‖. Imperat. ζῆ & ζῆθι. Opt. ζώην & ζῴην à ζῶμι ‖. Inf. ζῆν. part. ζῶν.

H

Ἥδω *delecto*, †. F. 1. ἥσω †. I. 1. ἧσα †. I. 2. ἧδον †. pr. pas. ἥδομαι. perf. ἧσμαι †. I. 1. ἥσθην in C. I. 1. M. ἡσάμην †. Vix occurrit in voce activâ extra indicat. nisi in part. ἥδων & ἥσας.

Ἧμαι *sedeo*, pr. S. ἧμαι. ἧσαι, ἧται, (ἧσται P.) D. ἥμεθον, &c. 3a. pl. ἧνται, (ἕαται, ἕηται, εἵαται P.)

Imp.

Imp. S. ἤμlω, ἦσο ἦτο (& ἦςο P.) D. ἤμεθον, &c. 3a. pl. ἦτο, (ἤατο ἕατο, εἵατο P.)
Imperat. ἦσο, ἤσθω, &c. Inf. ἦσθ. part. ἥμενος.
Κάθημαι eodem modo inflectitur per personas: variatur verò dialecticè 2a. sing. pr. Indic. κάθησαι, (ηαι. I. η A.) & Imperat. κάθησο (κάθεο Ion. κάθε A.) legitur fut. 1. M. καθήσομαι. Judith. cap. 8. & Indef. 1. ἐκάθησα. 2. Sam. cap. 23.

Θ

Θέλω *volo*, F. 2. θελήσω. I. 1. ἐθέλησα. *Imperativus hujus verbi vix usurpatur ab Oratoribus: sed* θέλησον *Æschyl. Rariùs seq* Opt. Æol. ἐθελήσεια. perf. τεθέληκα †. Præf. paf. τεθέλημαι †. I. 1. part. θεληθείς. Pro θέλω usurpatur P. λῶ, ῇς, ῇ, pl. λῶσι. reperitur Opt. λεῷμι tanquam à λεάω.
Θνήσκω *morior*, Fu. 2. M. θανῦμαι. perf. τέθνηκα, &c. I. 2. ἔθανον. I. 1. M. ἐθανόμlω, à θείνω *percutio*. Rariùs occurrunt, F. 1. θνήξω & τεθνήξω F. 1. M. θνήξομαι & τεθνήξομαι, & perf. M. τέθνηα. Sed Inf. τεθνᾶναι Att. frequens est O. pro quo τεθνάμεν & τεθνάμεναι P. sic part. τεθνεώς, & τεθνεώς, item τεθνηκώς & τεθνειώς P. mutuatur hoc verbum tempora quædam à τέθνημι ||. Imperat. τέθναθι. Opt. τεθναίlω. part. τεθνάς. F. 1. τεθνήσω & τεθνήσομαι, Aristoph. Vesp. Ind. 2. ἔθνlω, part. θνάς.

I

Ἴημι *vado*, I. 2. ἦν. Præf. & Imperf. formantur ut τίθημι, nisi quòd Præsens format tertiam pl. ἴασι non ἰᾶσι. Caret Imperat. Optat. & Subjunct. I. 2. ἦν †. & ἴον quod percurrit omnes modos. Imperat. ἴε fit ει in C. ut ἔξει exi. Legitur pr. Inf. ἴμεναι P. pro ἰέναι, vide Εἶμι.
Usitatissima Oratoribus sunt Composita; & præcipuè Pr. act. in 1á. vel 3â. plur. ut ἀνίεμεν, ἀνίασι. 3a. pl. Sub. ἀνίωσι. Inf. ἀνιέναι. part. ἀνιών. sic κατίεμεν, &c. ἀπίεμεν, &c. Legitur etiam pr. M. ἵεμαι O. part. ἱέμενος. Imperf. ἱέμην.
Ἵημι *mitto*, Imperf. ἵεν. perfectiùs conjugatur in C. ἵημι. F. ἥσω. perf. εἷκα. Verbum hoc ubique sequitur formam τίθημι, tum communem, tum contractam, ut Imperf. ἵεν, &c. Imperat. ἵει (pag. 64.) & (quod rarum est) specialem ejus imitatur anomaliam, ut I. 1. ἧκα (pag. 43.) ἔθlω (pag. 49.) perf. εἷκα (pag. 65.) εἷμαι (pag. 67.) Indef. etiam 1m. act. & med. rariùs leguntur extra Indicativum. (pag. 64. & 68.) I. 2. act. Imperat. ἕς. & Infin. εἷναι (pag. 64.) &c.

Proprias verò habet alias variationes in diversis compositis: format enim 2am. sing. præs. ἵεις pro ἵης Aristoph. 3am. pl. usitatissimam ἰᾶσι (pro Ionico ἱέασι) Att. (Steph. dicit Ion.) 3am. sing. imperf. ἀνίησκε pro ἀνίει. Hesiod. Theogn. 3am. pl. ἵησαν pro ἵεσαν. Herodot. I. 1. ἧσα· unde 3a. pl. Sub. παρήσωσι. Herodot. item εἶσα, unde 3a. pl. ἀνεῖσαν pro ἀνῆκαν. Steph. ex Thucyd. & part. εἵσας. Æmil. Portus ex Herod. Sed εἶσα rectiùs fortasse scribitur cum leni spiritu εἶσα, & tum refertur ad εἶμι vado: format verò crebriùs 3am. pl. perf. pas. ἀφέονται pro ἀφεῖνται. I. 1. pas. εἵθην ut ἀνείθην, &c. I. 2. act. ἷον ut σύνιον. Il. α. v. 172. Subj. ἵω ut καθυφίω. Thucyd. Συνίημι facit (apud sacros præcipuè scriptores) 3am. sing. præs. συνιεῖ pro συνίησι. 3am. pl. συνιοῦσι. inf. συνιεῖν. part. συνιῶν tanquam à συνιέω. Tempora autem perfectè conjugantur per modos & personas excepto I. 1. quod (ut dictum est) vix excurrit indicativum.

Ἵεμαι concupisco, imperf. ἱέμην. simplex poëticum est (tamen apud Philonem) Compositum ἐφίεμαι. O. Utrumque planè defectivum δίχρονον.

Ἱκνέομαι, οῦμαι venio, I. 2. ἱκόμην. Plura habet tempora in C. ἀφικνέομαι. F. 1. ἵξομαι. perf. pas. ἷγμαι. Ἵκω venio, P. F. 1. ἵξω. I. 1. ἷξα.

Ἱλάσκομαι placo, Ἱλάομαι P. &c. ἵλαμαι, ἄσομαι, ασμαι, &c. (pag. 72.) format verò aliud F. 1. M. ἱλάξομαι. imper. ἵλαθι & ἵληθι. Hom. perf. ἵληκα per omnes modos.

Ἵπτημι volo, F. 1. πτήσω. I. 2. ἔπτην. Usitatius est pr. M. ἵπταμαι. F. 1. πτήσομαι. perf. πέπταμαι. I. 2. ἐπτάμην & ἐπτόμην. Sub. πτῶμαι. inf. πτάσθαι (vel πτᾶσθαι r.) & πτέσθαι. part. πτάμενος & πτόμενος.

Ἴσημι scio, non omninò legitur in Opt. nec in Substantivo activæ vocis; nec in temporibus ultrà imperfectum. Conjugatur ut ἵστημι, nisi quod format 3am. pl. ἴσασι non ἰσᾶσι, part. ἴσας non ἰσάς.

Sæpè abjicitur α penult. per sync. ut in præsenti ἴσον, ἴσμεν, ἴστε pro ἴσατον, &c. imperf. 3a. pl. ἴσαν pro ἴσασαν. imperat. ἴσθι, ἴστω, ἴστε. 3a. pl. ἴστωσαν item ἴστων, pro ἴσαθι, &c. præs. pas. ἴσαμαι sæpiùs pro ἴσαμαι scio; præcipuè in C. ἐπίσταμαι, cujus imperf. ἐπιστάμην & ἠπιστάμην. Sub. ἐπίστωμαι. inf. ἐπίστασθαι. part. ἐπιστάμενος. F. 1. M. ἐπιστήσομαι. Dialecticè variantur sequentia: præs. 3a. sing. ἴσησι, ἴσασι, Dor. 1a. pl. ἴσαμεν, ἴδμεν, D. imperf. 1a. sing. ἴσην, ᾔσην, & 3a. pl. ἴσαν, ᾔισαν Att. inf. ἰσάναι, ἰσάμεναι, D. ἰσάμεν, I. ἴσμεν, per sync. ἴδμεν, D. Præs. pas. 2a. S. ἴση pro ἴσασαι; & ἴσω pro ἴσασο.

Καίω

K

Καίω *uro*, F. 1. καύσω, &c. pag. 44. perfectum est: format verò apud poëtas Imperf. ἔκηον. Od. ι. & I. 1. ἔκηα & ἐκηάμην. part. κήας & κηάμενος. Similiter poëticum κέω, κείω, & κήω format I. 1. ἔκεια & ἔκεια. part. κείας. I. 1. M. ἐκειάμην. part. κειάμενος.

Κεῖμαι *jaceo*, F. 1. κείσομαι. Pr. Imperat. κεῖσο. Inf. κεῖσθαι. part. κείμενος. κέομαι P. unde κέονται, & κέοντο. Opt. κεοίμην. Sub. κέωμαι, (profertur 2a. perf. διακέη O.) F. 1. act. κέσω r. pro quo κέω vel κείω per Enal. inf κέειν & κείειν. part. κέων & κείων. ponitur κέσκετο pro ἐκέετο. Hom. Od. φ.

Κέλομαι *hortor*, F. 1. κελήσομαι à κελέομαι ||. I. 1. ἐκελησάμην. Pind. Ἴσθ.

Κλάζω *clamo*, F. 1. κλάγξω. perf. M. κέκληγα. part. κεκληγώς. Legitur F. 1. κεκλάγξω, & F. M. κεκλάγξομαι r. I. 1. ἔκλαγξα. part. κλάγξας & κλάξας. I. 2. ἔκλαγον. reperitur κεκλάγκω Aristoph. Vesp.

Κράζω *clamo*, F. 1. κράξω. perf. M. κέκραγα. I. 1. ἔκραξα & ἐκέκραξα (quod non rarò significationem habet præsentis.) I. 2. ἔκραγον. F. 1. M. κεκράξομαι. I. 1. ἐκεκραξάμην. Imperat. I. 1. κέκραχθι Aristoph. Vesp.

Κραιαίνω *perficio*, I. 1. ἐκρήηνα. Imperat. κρήηνον. Perf. pas. κεκράαμαι. I. 1. ἐκρααάνθην.

Κτείνω *occido*, reg. duplex verò habet perf. act. ἔκτακα (& ἔκταγκα r.) Perf. pas. ἔκταμαι & ἔκταμμαι (pag. 50) format etiam alia tempora præcipuè in C. à κτῆμι ||. F. 1. κτήσω. I. 2. ἔκτην. part. κτὰς κτάμενος pro ἐκτάμενος.

Κτίζω *condo*, σω, κα. &c. reg. format verò perf. pas. ἔκτισμαι & apud poëtas ἔκτιμαι, unde part. κτίμενος.

Κύρω *incido*, F. 1. κύρσω. I. 1. ἔκυρσα. Opt. Æol. κύρσεια. inf. κύρσαι. part. κύρσας. Pr. M. κύρομαι.

Λ

Λαγχάνω *sortior*, I. 2. ἔλαχον à λήχω ||. reliqua magis poëtica perf. εἴληχα & λέλογχα (pro λέληχα ||. Att.) Pl. perf. ἐλελόγχειν. part. εἰληχὼς & λελογχὼς item συνειλοχώς. Perf. pas. part. εἰληγμένος. I. 1. M. inf. λήξασθαι r. Vix legitur F. 1. λήξω.

Λαμβάνω *capio*, F. 1. M. λήψομαι. perf. εἴληφα pro λέληφα à λήβω ||. inf. εἰληφέναι. part. I. 2. εἰληφώς. I. 2. ἔλαβον. Pr. M. λαμβάνομαι. perf. pas. εἴλημμαι. part. εἰλημμένος, & apud poëtas λελημμένος. I. 1. ἐλήφθην. inf. ληφθῆναι. part. ληφθείς. sequentia ἐλάμφθην, λάμψομαι, ἐλαμψάμην, λελάβηκα, Ionica sunt.

Λανθάνω *lateo*, F. 1. λήσω. perf. M. λέληθα à λήθω quod in Præs. & Imperf.

Imperf. vix invenitur apud oratores; in reliquis est regulare: Caret autem perf. act. & format. paſ. λέλησμαι. I. 1. ἐλήσθην pſalm. 31. & ἐλήσθην pſalm. 137.

Λείχω *lingo*, ξω. r. item λιχμάω, ήσω. utriuſque perf. vix occurrit: ſed part. λελειχμώς (μ interpoſito) Heſiod. Theogon. pr. paſ. λείχομαι. I. 1. ἐλείχθην. Pr. M. λιχμάομαι, ήσομαι, ησάμην, &c.

Λίσσομαι *precor & precabor*, P. Imperf. ἐλισσόμην. I. 1. ἐλλισάμην. (cum duplici λ) Od. λ. Ind. 2. Opt. λιτοίμην, Od. ξ. Inf. λιτέσθαι, Il. π. Euſtathius effert Fut. 1. λίσομαι per ſimplex σ. exemplum verò vix occurrit.

Λούω *lavo*, σω, κα, &c. reg. In voce paſ. abjicit ſæpius vocalem poſt ο; ut λοῦμαι pro λούομαι, λοῦσθαι pro λούεσθαι, &c. (Atticè apud Xenoph.) Reſolvit verò ου in οε geminato σ, poet. ut λοεσσάμενος pro λουσάμενος.

M

Μαίομαι P. *vehementer cupio*, perf. μέμαα pro μέμηκα à μάω ‖. Inf. μεμάμεν. Ion. part. μεμαώς. *cujus penult.* α *ante* ο *producitur; ut* μεμάοτες, Il. β. Hom. & Apollon.

Μαίνομαι *inſanio*, F. 1. μανοῦμαι. perf. μέμηνα. Inf. μεμηνέναι. part. μεμηνώς. I. 2. paſ. ἐμάνην. Inf. μανῆναι. part. μανείς. I. 1. M. ἐμηνάμην. P. † *Rarius ſeq.* I. 1. act. ἔμηνα †. perf. paſ. μεμάνημαι †. Theocr. μαίνω *inſanire facio.*

Μανθάνω *diſco*, F 1. μαθήσομαι. perf. paſ. μεμάθηκα à μαθέω ‖. I. 2. ἔμαθον. perf. paſ. μεμάθημαι. r. I. 2. ἐμαθέμην.

Μάχομαι *pugno*, F. 1. μαχήσομαι & μαχέσομαι. perf. paſ. μεμάχημαι. I. 1. M. ἐμαχησάμην & ἐμαχεσάμην. F. 2. μαχοῦμαι. part. μαχεόμενος & μαχειόμενος P. pro μαχούμενος. legitur μαχέω in C. ut ὑπερμαχέω, &c.

Μέλω *curo*, hoc verbum rariùs legitur ſub formâ perſonali; occurrunt tamen ſequentia: præſertim apud poët. Μέλω Od. 1. pr. paſ. μέλομαι 2a pl. perf. μέμβλεσθε vel μεμέλησθε. 2a. pl. Imper. μέλεσθε. plura in 3a perſ. viz. Indic. pr. μέλουσι. F. 1. μελήσουσι. Imperat. paſ. μελέσθω. F. 1. M. μελήσεται, &c. Leguntur & participia μέλουσα, μεμελημένος, μεληθείς, μελησόμενος, μεμηλώς Compoſ. ἐπιμέλομαι-οῦμαι, & μεταμέλομαι-οῦμαι *pœnitentiâ ducor*, & ἀμελέω *negligo*, perſonaliter ſæpe uſurpantur. item I. 1. paſ. μετεμελήθην. &c.

Μέλλω *futurus ſum*, F. 1. μελλήσω. I. 1. ἐμέλλησα à μελλέω ‖ vix reperitur extra Indic. niſi in participiis μέλλων, μελλήσων, μελλήσας.

Μείρομαι *divido*, or. usitatiùs in C. perf. pas. εἵμαρμαι (pro quo ἔμμαρμαι P.) pl. perf. εἱμάρμην. utraque rarissimè personalia. perf. M. poëticum sed omnium usitatissimum, ἔμμορα † pro μέμορα. Legitur I. 1. Opt. act. μείραιμι apud Æschylum.

Μένω *maneo*, F. 1. μενῶ. perf. μεμένηκα. 1. part. μεμενηκώς. I. 1. ἔμεινα. Opt. Æol. μείνεια. perf. M. μέμονα †.

Μιγνύω & μίγνυμι *misceo*. F. 1. μίξω I. 1. ἔμιξα, à μίγω ‖ pr. pas. μίγνυμαι & μιγνύομαι. perf. μέμιγμαι. P. post F. μεμίξομαι. I. 1. ἐμίχθην. I. 2. ἐμίγην. F. 1. M. μίξομαι.

Μιμνήσκω *recordari facio*, F. 1. μνήσω, I. 1. ἔμνησα. duo hæc usitatiùs in C. ut ὑπομνήσω, &c. Pr. M. μιμνήσκομαι *recordor*. F. 1. μνήσομαι. perf. pas. μέμνημαι, &c. I. 1. M. ἐμνησάμην. pas. ἐμνήσθην (pag. 49.) à μνάομαι (quod rariùs legitur eâ significatione, sed pro eo μνώομαι P.) Μνῶμαι vero & μνάω (Homer.) *puellam ambio*. imper. μνάσθω. inf. μνᾶσθαι. part. μνώμενος.

Μόργνυμι vide Ὀμόργνυμι.

N

Ναίω *habito*, pr. pas. ναίομαι. sequentia significant activè. I. 1. ἐνάσθην quasi à νάω ‖. F. 1. M. inf. νάσσεσθαι. I. 1. ἐνασσάμην. inf. νάσσασθαι. I. 1. act. ἔνασσα *habitare feci*. Est etiam ναιετάω. part. ναιετάων.

Νέω *nuo*, F. 1. νεύσω. perf. νένευκα r. I. 1. ἔνευσα. F. 1. M. νεύσομαι, passivè significat.

O

Ὄζω *oleo*, F. 1. ὀζέσω, & ἥσω. r. perf. ὦζηκα. r. perf. M. ὄδωδα & ὤδωδα P. ὦδα r. inf. ὀδωδέναι. pl. perf. ὀδώδειν & ὤδειν. perfectum medium sæpiùs pro præsenti capitur. *Rariùs seq.* F. 1. ὄσω. Perf. act. ὦκα. pas. ὦσμαι. perf. M. ὄζωζα; 3a. pl. προσοδώδεσαν.

Οἴγω *aperio*, P. (οἰγνύω r.) F. 1. οἴξω. perf. M. ἔῳγα †. I. 1. ὤιξα †. pr. pas. οἴγομαι & οἴγνυμαι. imperf. ὠϊγνύμην. part. οἰγόμενος. I. 1. pas. ὠΐχθην. composita apud oratores usitata sunt, præsertim in temporibus quæ augentur. Ἀνοίγω variat augmentum trifariam. Imperf. ἀνέῳγον, ἠνέῳγον, ἤνοιγον. I. 1. ἀνέῳξα, ἠνέῳξα, ἤνοιξα. perf. pas. ἀνέῳγμαι, &c. I. 1. ἀνεῴχθην, &c. I. 2. ἀνεῴγην, &c. perf. M. ἀνέῳγα, &c. quod passivè significat. Legitur part. ἀνοιγνὺς, (Steph. tom. 1. 990. ex Galeno.)

Οἴχομαι *eo*, F. 1. οἰχήσομαι. perf. paſ. ᾤχημαι, οἴχημαι Ion. & ᾦγμαι r. uſurpatur etiam Perf. act. ᾤχηκα & ᾤχωκα. inf. ᾠχηκέναι. Part. ᾠχηκὼς & οἰχωκώς. Herod. Rariùs οἴχω & ᾦχα.

Οἶμαι *puto*, (οἴομαι r.) F. 1. M. οἰήσομαι †. I. 1. paſ. ᾠήθην ab οἰῶ. 2a perſ. pr. οἴει. Imperf. ᾤμην & ᾠόμην. frequenter ἐγῶμαι pro ἐγὼ οἶμαι. Reliqua magis poëtica ſunt & minùs uſitata, οἴω, ὀΐω, & οἰῶ. F. 1. οἴσω. Pr. paſ. ὀΐομαι. 2a. perſ. ὀΐεαι. Imperf. ὠϊόμην. I. 1. ὠϊσάμην & οἰησάμην. Part. ὀϊσάμενος & οἰησάμενος. I. 1. paſ. ὠΐσθην †. ſæpiùs apud Hom.

Οἰκτείρω *miſereor*, F. 1. οἰκτειρήσω ab οἰκτειρέω ||. οἰκτερῶ r. (Soph. Philoct.) I. 1. ᾠκτείρησα, ᾤκτειρα r. Pr. paſ. οἰκτείρομαι ſum miſerabilis.

Ὀμόργνυμι (Μόργνυμι r.) *abſtergo*, ὀμόρξω, ὤμορχα r. †. I. 1. ὤμορξα †. Pr. paſ. ὀμόργνυμαι, μόργνυμαι r. part. I. 1. ὀμορχθεὶς & μορχθείς. I. 1. M. ὀμόρξομαι & μόρξομαι I. 1. ὠμορξάμην & ἐμορξάμην. Rariùs inf. act. ὀμόργειν, paſ. ὀμόργεσθαι.

Ὄλλυμι, & ὀλλύω r. *perdo*, F. 1. ὀλέσω. Perf. M. ὄλωλα, pro ὦλα, ab ὀλέω ||. I. 1. ὤλεσα. Opt. Æol. ὀλέσεια. Perf. ὀλώλεκα pro ὤλεκα r. inf. ὀλωλεκέναι. Part. ὀλωλεκώς. I. 2. act. ὦλον. I. 2. M. ὠλόμην. Rariùs I. 1. ὤλλυσα. inf. ὀλλῦσαι. Ἀπόλλυμι, ύω ſimiliter formatur: habet etiam Perf.paſ. ἀπώλλυμαι. Ariſtoph. Veſp.

Ὄμνυμι *juro*, F. 1. ὀμόσω. Perf. ὀμώμοκα, ὤμοκα r. ab ὀμόω ||. I. 1. ὤμοσα. Opt. Æol. ὀμόσεια. Part. ὀμωμοκὼς & ὠμοκώς. Pr. M. ὄμνυμαι, ὀμοῦμαι r. (quod per Enallagen ſumitur pro futuro medio) Part. Perf. ὀμωμοσμένος, & ὀμνυμένος. I. 1. M. ὠμοσάμην. Rariùs ὀμνύω, ύσω, υκα. Perf. paſ. ὤμνυμαι. Herodot.

Ὄνημι *juvo*, ſive ὀνίνημι. F. 1. ὀνήσω. I. 1. ὤνησα. inf ὀνινάναι (& per ſync. ὀνῖναι r.) Part. ὀνινὼς & ὀνινείς r. Pr. paſ. ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι. imperf. ὠνάμην & ὀνήμην. inf. ὄνασθαι & ὀνίνασθαι. Part. ὀνήμενος & ὀνάμενος. Perf. imperat. ὤνησο. F. 1. M. ὀνήσομαι. I. 1. ὠνησάμην. Legitur Præſ. Opt. 3a. ſing. ὀνίνοιεν.

Ὀνόω *vitupero*, †. F. 1. ὀνόσω †. I. 1. inf. ὀνόσαι. Pr. M. uſitatiùs ὄνομαι. I. 1. ὠνόσθην. Sub ὀνοσθῶ. F. 1. ὀνόσομαι. inf. ὀνόσεσθαι. I. 1. ὠνοσάμην, ubique ſignificat activè.

Ὁράω *video*, F. 1. M. ὄψομαι. Perf. ἑώρακα. imperf. ἑώρων. Ὄψομαι, ει ab ὄπτω ||. inf. ὄψεσθαι. Pl. perf. ἑωράκειν & ὤφειν r. Part.

Part. ἑωρακώς. Pr. paſ. ὁράομαι. Imperf. ἑωρώμην. Perf. ἑώραμαι (ὦμμαι r. Æſchyl. & κατῶμμαι Plato.) Part. ἑωραμένος, (& ὠμμένος r.) I. 1. ὤφθην. Part. ὀφθείς. Perf. M. ὄπωπα pro ὦπα. Part. ὀπωπώς, P. vide εἶδον.

Ὄρω P. *concito*, F. 1. ὀρῶ (& ὄρσω Æol.) Perf M. ὄρωρα & ὤρορα, quod frequentiùs ſignificat paſſivè. I. 1. ὦρσα. Opt. ὄρσειε. Pr. paſ. ὄρομαι (legitur 3a. pl. imperf. ὀρέοντο. Il β. pro ὤροντο) Perf. ὦρμαι. imperat. ὦρσο, & ὄρσο. Il. ω. inf. ὦρθαι. F. 1. M. ὄρσομαι. I. 1. ὠρσάμην. I. 2. ὠρόμην. Ὄρνυμι *concito*, ὀρώρομαι *concitor*, &c. Poëtica ſunt & Defectiva δίχρονα.

Ὀσφραίνομαι *odoror*, ὀσφραόμαι r. F. 1. M. ὀσφρήσομαι, & ὀσφρανοῦμαι r. Perf. ὤσφρημαι. I. 1. ὠσφράνθην. I. 1. M. ὠσφρησάμην & ὠσφράμην. Pr. ὄσφρομαι poëticum eſt. I. 2. act. ὤσφρον, & inf. I. 2 M. ὀσφρέσθαι valdè rarum.

Οὔλω *bene valeo*. imperat. οὖλε. F. 1. οὐλήσω †. O.

Οὐτάω vel οὐτάζω *vulnero*, P. reg. Format aliud inf. οὐτάναι. Part. οὐτάμενος ab οὔτημι ||. οὖτα pro οὔτασε per apoc. ſæpe apud Homer.

Ὀφείλω *debeo*, ήσω, ηκα. inf. F. 1. ὀφειλήσειν. I. 2. ὤφελον †. Pr. ὀφείλομαι. Part. ὀφειλόμενος. ſunt qui malè addunt I. 1. ὤφελλα, citantes ὤφελλ'. Hom. Il. η. ſub finem ; cùm reverà ſit 3a. perſ. ſing. Imperf. ὤφελλον ab ὀφέλλω.

Ὄφλω *mulctor*, ήσω, ηκα. inf. F. 1. ὀφλήσειν. I. 1. ὦφλῆσαι. perf. ὠφληκέναι. part. ὠφληκώς.

Π

Πέπαμαι P. *poſſideo*, item πέπαμμαι. part. πεπαμμένος & πεπαμένος r. In perfecto ſignificationem habet præſentis. I. 1. M. ἐπασάμην, priore α productâ, inf. πάσασθαι. Part. πασάμενος. Perf. πέπασμαι ſignificat *guſto* : item I. 1. ἐπασάμην, ασθαι, άμενος, priore α correptâ. ut *Ammonius* tradit.

Πάσχω *patior*, F. 1. M. πείσομαι & πήσομαι (utrumque apud Orat. à πήθω ||.) perf. M. πέπονθα pro πέπηθα || Att. vel pro πέπονα à πενέω. inf. πεπονθέναι. Part. πεπονθώς (& πεπαθώς r.) I. 2. ἔπαθον. Legitur P. 3a. ſing. πέποσχε pro πέπονθε, & 2a. pl. πέποσθε Il. γ'. pro πεπόνθατε, rectiùs forſan pro πεπόνησθε à verbo reg. πονέω.

Πέρδω *pedo* P. F. 2. paſſ. παρδήσομαι †. perf. M. πέπερδα †. I. 2. act. ἔπαρδον. pr. M. πέρδομαι.

Πέρθω *vaſto*, P. F. 1. πέρσω. I. 2. ἔπραθον P. pro ἔπαρθον. I. 1. ἔπερσα. Pr. paſſ. πέρθεμαι. inf. perf. πέρθαι pro πέπερθαι. F. 1. M. πέρσομαι, quod paſſivè ſignificat.

Πέσσω πίω, *coquo*, F. 1. πέψω. I. 1. ἔπεψα à πέπτω, quod ferè poëticum eſt. pr. paſſ. πέσσομαι. perf. πέπεμμαι. I. 1. ἐπέφθην.

Πετάννυμι & πετανν́υω *expando* F. πετάσω r. †. I. 1. ἐπέτασα. Opt. Æol. πετάσεια. legitur F. 1. πετῶ in C. per Enal. pr. paſſ. πετάννυμαι & πεταννύομαι †. perf. πέπταμαι pro πεπέταμαι, πεπέτασμαι r. inf. πεπτάσθαι. part. πεπταμένος, πεπετασμένος r. I. 1. ἐπετάσθην.

Πέτομαι *volo*, perf. πεπότημαι, item pr. πέταμαι, πετάομαι, ποτάομαι, & (πωτάομαι r.) hæc omnia poëtis magis uſitata reperiuntur apud oratores (ſed πετέομαι. P.) pr. inf. πέτεσθαι & πότασθαι part. πετόμενος & πετώμενος I. 1. ἐπετάσθην. (Pſal. 18.) &c. *quod plerumque ſignificationem ſervat præſentis.* vide ἵπτημι

Πήγνυμι *figo* F. 1. πήξω. perf. M. πέπηγα *fixus ſum*. I. 1. ἔπηξα. pr. paſſ. πήγνυμαι. I. 2. ἐπάγην. F. 1. πήξομαι. I. 1. ἐπηξάμην.

Πίμπλημι *impleo*, item πίπλημι utrumque defect. Δίχρονον. Πλήθω *idem*. reg. format verò perf. paſſ. πέπλησμαι. O. πέπλημαι interdum P. unde ἔπλητο pro ἐπέπλητο, & ἐπλήθην, Homer. *Legitur etiam* πιλάω, πιλάσω, ἐπίλασα, &c.

Πίμπρημι O. *incendo*, (πίπρημι. P. r.) F. 1. πρήσω. I. 1. ἔπρησα à πρήθω, πρέω vel πράω ‖. eſt & aliud I. 1. ἐπίμπρασα †. pr. paſſ. πίμπραμαι, πίπραμαι r. perf. πέπρησμαι uſitatiùs in C. I. 1. ἐπρήσθην. *Rariùs ſeq.* pr. inf. πιπρᾶσθαι, πιμπρᾶν πιμπρᾶσθαι. part. πιμπρῶν. perf. πέπρηκα. †.

Πίνω *bibo* F. 2. M. πίομαι per Enal. (2a. perf. πίεσαι) I. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. part. πεπωκώς. perf. paſſ. πέπομαι (πέπωμαι r.) inf. πεπόσθαι. I. 1. ἐπόθην. *Rariùs ſeq.* F. 2. M. πίομαι I. 1. I. 2. ἐπιόμην. imperat. πῖθι à πῖμι ‖. *item* πῶθι *& per Apoc.* πῶ à πῶμι ‖. inf. πῖν *pro* πίνειν *Steph. ex Epigr.* item πιέμεναι & πιέμεν Homer. F. 1. πίσω & πόσω Hæc autem F. 1. πίσομαι Antiph. πίσω Pind. imperat. ἐμπίσεο Nicand. I. 1. ἔπισα Pind. & Eupol. ἐπισάμην ſignificat *potum præbeo, irrigo*, part. ἐμπισθεὶς *cui potus datur, irrigatus*.

Πιπράσκω *vendo*, F. 1. περάσω r. †. perf. πέπρακα. inf. πεπρακέναι.

part.

part. πεπρακώς. I. 1. ἐπέρασα †, (*vix legitur* ἔπρασα) pr. pass. πιπράσκομαι. perf. πέπραμαι. I. 1. ἐπράθην. Legitur 2a. perf. p post. Fut. πεπράσει pro πεπράσῃ (Aristoph.) *Omnia hæc formantur à* περάω vel πράω, πράσω vel πράτω ||. *Asserunt nonnulli* πράσω *usitatum esse, & proferunt* imp. περατέσθω solvatur; *quod tamen descendit à* πράσσω facio *sive* exigo. Huc refer Defect. δίχρονα περνάσκω & πέρνημι *idem*, oriunda ex eodem περάω ||. unde part. περνάς. pr. pass. πέρναμαι. part. περνάμενος.

Πίπτω *cado*, F. 1. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα, à πέτω & πτόω ||. inf. πεπτωκέναι. part. πεπτωκώς. I. 2. ἔπεσον. I. 1. ἔπεσα. imperat. πέσον. I. 1. M. ἐπεσάμην. imperat. πέσαι. utrumque ind. 1. vix occurrit extra compositionem. *Legitur* (*Soph.*) πεπτώς pro πεπτωκώς *per sync.* item πεπτηώς, Ιλ. φ. & πεπτεώς, *Odyss.* χ.

Πλήσσω, ττω *percutio*, F. 1. πλήξω. perf. M. πέπληγα. reg. Caret verò perf. act. & format usitatiùs I. 2. ἐπλάγην cùm ad animum refertur, ἐπλήγην cùm ad corpus.

Πλέω *navigo*, F. 1. M. πλεύσομαι perf. act. πέπλευκα. reg. Contrahit verò part. πλῶν. format perf. pass. πέπλευσμαι. & caret f. 1. act. (πλεύσω.)

Πείομαι *emo*, Defect. δίχρονον. Legitur O. inf. ἐκπρεῖν. part. ἐκπρειῶν à πρειόω. ||.

Πτάρνυμαι *sternuto*. I. 2. ἔπταρον à πταίρω; *quod affertur tantum in C.* ut ἐπιπταίρω. Opt. πταρνοίμην à πτάρνομαι ||.

Πυνθάνομαι *audio & interrogo*. I. 2. ἐπυθόμην à πεύθομαι P. unde illa poët. F. 1. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. legitur & 2a. perf. πέπυσαι, *Od.* λ.

Ρ

Ῥέζω *facio*, P. F. 1. ῥέξω & ἔρξω per metath. perf. M. ἔοργα pro ἔῤῥοργα seu ἔοργα ||. pl. perf. ἐώργειν. I. 1. ἔῤῥεξα O. per omnes modos. ἔρξα P. Opt. Æol. ῥέξεια. part. I. 1. pass. ῥεχθείς. *Rarissimè* perfect. act. ἔῤῥεχα.

Ῥέω *fluo*, I. 2. pass. ἐῤῥύην. I. 1. act. ἔῤῥευσα. Opt. Æol. ῥεύσεια. Eurip. perf. ἐῤῥύηκα. inf. ἐῤῥυηκέναι. part. ἐῤῥυηκώς à ῥυέω ||. pr. pass. ῥέομαι. *valdè rara sunt*, F. 1. ῥεύσω & ῥυήσω.

Ῥέω vel ῥῆμι *dico*, neutrum occurrit nisi in I. 1. pass. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην per η & ε (pag. 49.) in indicativo; per η in reliquis modis. F. 1. ῥηθήσομαι.

Ῥήγνυμι *frango*, (ῥήσσω r.) F. 1. ῥήξω. perf. M. ἔῤῥωγα Att. pro ἔῤῥηγα ||. inf. ἐῤῥωγέναι part. ἐῤῥωγώς. In cæteris regulare eſt.

Σ

Σβέννυμι *extinguo*, uſitatiùs in Compoſitis. F. 1. σβήσομαι, (σβέσω r.) I. 1. ἔσβεσα à σβέω ||. Sequentia paſſivè ſignificant. I. 2. ἔσβην à σβῆμι ||. inf. σβῆναι. perf. ἔσβηκα †. pr. paſ. σβέννυμαι & σβεννύομαι. perf. ἔσβεσμαι. Steph. ex Piſide. I. 1. ἐσβέσθην. inf. σβεσθῆναι.

Σεύω *moveo*, valdè poët. I. 1. ἔσσευα & ἔσευα. inf. σεῦμαι & σεῦαι. part. σεύσας & σεύας. pr. paſ. σεύομαι. perf. ἔσσυμαι P. 50. I. 1. ἐσύθην. inf. συθῆναι. part. συθείς. I. 1. M. ἐσσευάμην. Opt. σευαίμην. Rariùs ſeq. F. 1. σεύσω. imperat. σῦθι à σῦμι ||. 3a. pl. præſ. ind. σοῦνται pro σεύονται. Æſch. imperat. σοῦσθω pro σευέσθω. & I. 1. ἀπέσσουα pro ἀπέσσευα Dor.

Σήπω *putrefacio*, F. 1. σήψω. I. 1. ἔσηψα. F. 1. M. σήψομαι.

Σήπομαι *putreſco*, I. 1. ἐσάπην. perf. M. σέσηπα, part. σεσηπώς. Rariùs ſeq. inf. perf. paſ. σεσῆφθαι. Steph. t. 3. p. 606. part. σεσημμένος & σηφθείς. F. 1. σήψομαι & σήψω.

Σπένδω *libo*, F. 1. σπείσω r. I. 1. ἔσπεισα à σπείδω ||. pr. paſ. σπένδομαι. perf. ἔσπεισμαι. I. 1. ἐσπείσθην. F. 1. M. σπείσομαι. I. 1. ἐσπεισάμην part. perf. ἐσπεικώς rariſſime.

Στείκω *privo*, ήσω, ηκα, &c. (p. 72.)

T

Τανύω P. *extendo*, ύσω. caret perf. act. in cæteris reg. perf. τέτακα & τέταμαι referri debent ad τείνω reg.

Τέμνω *ſcindo*, τεμῶ, &c. I. 2. ἔταμον, & P. ἔτεμον (pag. 46.) regulare eſt (pag. 39.) format Perfectum uſitatiùs τέτμηκα, τέτμημαι. (pag. 45.) tanquam à τμάω ||; vel à τμήσσω ſive τμήγω; quæ duo apud poëtas leguntur præcipuè in C. ἀποτμήσσω, γω: διατμήσσω, γω. I. 1. ἔτμηξα. Opt. Æol. τμήξεια. inf. τμῆξαι. part. τμήξας: inf. paſ. τμήγεσθαι. I. 1. M. ἐτμηξάμην I. 2. paſ. 3a. pl. ἔτμαγεν.

Τεύχω *fabricor*, *ſtruo*, F. 1. τεύξω. I. ἔτευξα. Opt. Æol. τεύξεια. I. 1. inf. τετυκεῖν. pr. paſ. τεύχομαι *ſtruor*, perf. τέτυγμαι. Legitur & inf. τετεύχησθαι F. 1. M. τεύξομαι activè ſignificat. τετεύξομαι

τεύξομαι potiùs passivé. I. 2. τετυκόμην. Opt. τετυκοίμην, & *hac omnia ferè poëtica.*

Τίκτω *pario*, F. 1. M. τέξομαι. perf. τέτοκα. part. τετοκώς. I. 2. ἔτεκον. præt. pas. τίκτημαι. perf. τέτεγμαι. part. τετεγμένος. I. 1. ἐτέχθην. part. τεχθείς. I. 2. M. ἐτεκόμην.

Τιβαίνω, τιτράω r. *perforo.* I. 1. ἔτρησα. Opt. Æol. τρήσειε. inf. τρῆσαι. pr. pass. τιτράομαι usitatiùs. inf. τιτρᾶσθαι. perf. τέτρημαι. part. τετρημένος. Usurpantur infin. τετράναι, & particip. τιτράνας Theophr. I. 1. ἐτέτρηνα. Ιλ. χ'. ἐτετρηνάμην, Aristoph. F. 1. τετρανέω, & Optat. τετρανέοιμι pro τετράνω, τετράνοιμι ||, Herodot.

Τρέχω *curro*, I. 2. ἔδραμον à δρέμω vel δραμέω ||. Reliqua magis usitata in C. F. 1. M. θρέξομαι. F. 2. δραμοῦμαι. perf. δεδράμηκα. inf. δεδραμηκέναι. part. δεδραμηκώς. pr. M. τρέχομαι. perf. pass. δεδράμημαι †. perf. M. δέδρομα P. Rariùs sequentia F. 1. act. θρέξω. I. 1. ἔθρεξα. I. 1. M. ἐθρεξάμην. F. 2. δραμῶ.

Τρώγω *comedo*, F. 1. M. (φαγοῦμαι r.) φάγομαι per enall. I. 2. ἔφαγον à φάγω ||. Sed I. 2. ἔτραγον. perf. pass. τέτρωγμαι. part. φαγήσας. F. 1. M. τρώξομαι poëtica sunt.

Τυγχάνω *adipiscor, accido.* I. 2. ἔτυχον. perf. τετύχηκα, ἐνσι, ὡς, à τυχέω ||, & τετυχώς à τεύχω. Sed F. 1. M. τεύξομαι & I. 1. act. ἐτύχησα magis poëtica. Extra Vocem activam leguntur in C. pr. pass. τυγχάνομαι perf. τέτυγμαι. part. τετυγμένος. Lucian. part. I. 1. ἐντευχθεὶς *compellatus*, Plut.

Τυγχάνω *sum*, I. 2. ἔτυχον. Plura in C. ut παρατετεύχηκα, Polyb. & παρατετύχηκα, Plat. *interfui.* Apud poëtas, τέτυγμαι, ἐτύχθην: item ἐτύχησα, τετεύξομαι.

Υ

Ὑπάρχω *sum*, F. 1. ὑπάρξω. I. 1. ὑπῆρξα. pr. pass. ὑπάρχομαι. I. 1. ὑπήρχθην. F. 1. M. ὑπάρξομαι. I. 1. ὑπηρξάμην.

Ὑπισχνοῦμαι *promitto*, F. 1. ὑποσχήσομαι. I. 2. ὑπεσχόμην. pr. inf. ὑπισχνεῖσθαι. part. ὑπισχνούμενος. perf. ὑπέσχημαι. I. 1. ὑπεσχέθην.

Ὕω *pluo*, O. F. 1. ὕσω. I. 1. ὗσα. pr. pass. ὕομαι. inf. ὕεσθαι. part. ὑόμενος. part. perf. ὑσμένος in C. I. 1. ὕσθην.

Φ

Φέρω *fero*, F. 1. οἴσω (simplex P. compos. O.) ab οἴω ||. I. 1. ἤνεγκα ab ἐνέγκω ||, & ἤνεικα verso γ in ι. Opt. Æol. ἐνείκεια. I. 2. ἤνεγκον. pr. pas. φέρομαι (quod interdum activè significat.) Sequentia in C. perf. ἐνήνεγμαι, ἤνεγμαι r. part. ἐνηνεγμένος, ἠνεγμένος Lucian. I. 1. ἠνέχθην & ἠνείχθην. F. 1. ἐνεχθήσομαι & οἰσθήσομαι. F. 1. M. οἴσομαι, I. 1. ἠνεγκάμην & ἠνεικάμην r. perf. ἐνήνοχα Att. pro ἤνοχα ||. inf. ἐνηνοχέναι. part. ἐνηνοχὼς tanquam ab ἐνέχω, inf. I. 1. οἶσαι apud Philon. imper. οἶσον Phal. ἀνῶσαι pro ἀνοῖσαι Herod. Legitur & Gerundivum περοιστέον Nazianz.

Φεύγω *fugio*, F. 1. φεύξω, usitatiùs φεύξομαι & φευξοῦμαι Plat. perf. M. πέφευγα, I. 2. act. ἔφυγον, part. perf. pas. πεφυγμένος (quod significat nonnunquam activè.)

Φημὶ *dico*, F. 1. φήσω, I. 2. ἔφην, verbum 1æ. conjug. in μι. Reg in voce activâ, nisi quod caret Perfecto. perf. pas. inf. πεφάσθαι & πεφᾶσθαι. part. πεφασμένος. pr. M. φάμαι r. imperat. φάσο inf. φάσθαι & φᾶσθαι. part. φάμενος. imperf. ἐφάμην usitatiùs.

Dialecticè variantur sequentia.

Pr. Ἠμὶ r. pro φημὶ, 3a. sing. φατὶ pro φησὶ D. 3a. pl. φατὶ φαντὶ pro φασὶ D. κῆφα pro καὶ ἔφη D. hæc magis poëtica.

Imperf. ἦν, ἦς, &c. pro ἔφην, &c. apud Oratores. ἦν δ' ἐγὼ *dixi ego*, ἦ δ' ὃς *inquit ille*; præcipuè in Dialogis.

Φθάνω *prævenio*, O. F. 1. φθάσω. perf. ἔφθακα. inf. ἐφθακέναι part. ἐφθακώς. I. 1. ἔφθασα. I. 2. ἔφθην. (caret. imperat.) Opt φθαίην. r. Sub. φθῶ. φθέω. P. inf. φθῆναι & φθάναι paroxyt & πεφθῆναι, part. φθὰς in C. à φθῆμι ||. F. 1. M. φθάσομαι (& φθήσομαι Thucyd. l. 8.) I. 1. ἐφθάμην, part. φθάμενος in C. Legitur φθαθῆναι apud Philonem.

Φθίω *corrumpo*, (φθίνω r.) valde poëticum. F. 1. φθίσω. I. 1. ἔφθισα. Opt. Æol. φθίσεια, pr. pas. φθίομαι & φθίνομαι, perf. ἔφθιμαι, imperat. φθίσο pro ἔφθισο, &c. Sic inf. φθίσθαι, & part φθίμενος, F. 1. M. φθίσομαι, I. 1. ἐφθισάμην in C. part. φθίνων O significat *consumptus & decrescens*, ut μηνὸς φθίνοντος *decrescente mense*. Legitur etiam φθεῖσαι & φθεῖσθαι tanquam à φθέω ||

Φύω O. *gigno*, *nascor*, *sum*, F. 1. φύσω. perf. πέφυκα. I. 1. ἔφυσα. inf. φῦσαι. part. φύσας. I. 2. ἔφυν à φῦμι, (quod etiam in C. extat.) inf. φῦναι & φύναι. part. φύς. pr. pass. φύομαι. perf. πέφυμαι, part. πεφυμένος, I. 2. ἐφύην r. Subj. φυῶ. part. φυείς. F. 1. M. φύσομαι. perf. M. πέφυα P. part. πεφυὼς P.

Χάζομαι

X

Χάζομαι *recedo*, (χάζω r.) ferè poëticum. F. 1. M. χάσομαι. perf. κέχανδα *capax fui*. part. κεχανδώς. I. 2. act. ἔχαδον & κέκαδον cum duplici κ (quod significat etiam *capax fui, recedere feci*.) inf. χαδεῖν & κεκαδεῖν. part. χαδὼν & κεκαδών. I. 2. M. ἐχαδόμην & κεκαδόμην. inf. κεχαδέσθαι. F. 2. χαδοῦμαι & κεκαδοῦμαι. I. 2. act. κέχαδε cum χ. Rariùs sequentia F. 1. κεκαδήσω & κεκαδήσομαι. I. 1. ἐχασάμην.

Χαίνω, & χάσκω O. *dehisco*. F. 1. M. χανοῦμαι (χανῶ in C.) perf. M. κέχανα. I. 2. ἔχανον. inf. I. 1. χάναι. pr. pass. χαίνομαι *valde rarum est*.

Χαίρω *gaudeo*. F. 1. χαιρήσω (χαρῶ r.) I. 2. pass. ἐχάρην. F. 1. χαρήσομαι. *Reliqua magis poëtica sunt*. F. 1. χαρήσω. inf. χαρήσειν pro quo κεχαρησέμεν. perf. κεχάρηκα, κέχαρκα & κεχάρηα. part. κεχαρηκὼς & κεχαρηώς. perf. pass. κεχάρημαι & κέχαρμαι. part. κεχαρημένος. P. post. F. κεχαρήσομαι. I. 2. M. ἐχαρόμην. Opt. χαροίμην. Χαῖρε & χαίρειν *usurpatur in salutando vel valedicendo, & significant* Salve, Vale.

Χέω *fundo*, usitatiùs in C. apud Orat. F. 2. χεῶ (pag. 59.) I. 1. ἔχεα, (pro ἔχευσα ||.) I. 1. M. ἐχεάμην. part. χεάμενος. perf. κέχυκα †, pro κέχευκα ||. pr. pass. χέομαι. perf. κέχυμαι. I. 1. ἐχύθην, (ἐχέθην r.) Subj. χυθῶ. inf. χυθῆναι & χεθῆναι, part. usitatiùs χυθεὶς & χεθεὶς. *Sequentia apud Po. tas*, I. 1. ἔχευα. I. 1. M. ἐχευάμην. part. χευάμενος. pr. pass. χεύομαι. perf. Æol. χύμαι. pl. perf. ἐχύμην. *Rariùs occurrunt*. F. 1. χέσω, χεύσω, χείσω & χείσομαι. I. 1. ἔχευσα. imperat. χῦσον pro χεῦσον. 3a. pl. χευάντων Dor. *Deducunt alii multa ex his à χύω Themate prorsus inusitato; legitur verò in N. T.* συνέχυνε *Act.* 9. 22. *confudit*, ἐκχυνόμενος *effusus Matth.* 26. 28.

Ω

Ωθέω *pello*, (ὤθω r.) usitatiùs in C. F. 1. ὤσω, ὠθήσω r. I. 1. ὦσα & ὤθησα. pr. pass. ὠθέομαι. perf. ὦσμαι & ὤθημαι r. inf. ὦσθαι. part. ὠσμένος. I. 1. ὤσθην. part. ὠσθεὶς. F. 1. M. ὤσομαι & ὠθήσομαι r. I. 1. ὠσάμην & ὠθησάμην. *Sæpissimè ε præfigitur Temporibus omnibus quæ augentur, ut* ἐώθουν, ἔωσα, ἔωσμαι, ἐώσθην, ἐωσάμην.

Ωνέομαι *emo*, ἤσομαι, ημαι, &c. D. Reg. *nisi quod præfigitur* ε, frequentiùs perf. & I. 1. pass. ut ἐώνημαι, ἐωνήθην· interdum imperf. ut ἐωνούμην. Rariùs I. 1. ut ἐωνησάμην.

Verbum Impersonale

Per tertiam personam formatur, ut apud Latinos.

Est vel { Purè impersonale, cujus Thema personale parùm aut non omninò usitatum est; ut χρὴ *oportet*, || ἐνδέχεται *fieri potest*. Factum ex personali; ejusmodi sunt omnes tertiæ personæ sine Nominativo positæ, ut λέγεται *dicitur*, &c. mutatâ sæpiùs significatione Vocis Activæ, ut φιλεῖ *solet*, à φιλέω *amo*. }

|| ἐνδέχονται *possunt apud Arist.*

In formatione Impersonalium proferantur tria principalia Tempora si extent, ut συμβαίνει, ἤσεται, ἔβηκε; loco Perfecti (quod plerùmque deest) vel Futuri, ind. 1. M. ob defectum illius, Imperfectum; ut ἀρέσκει, ἤρεσε, ἔσε· ἀρκεῖ, ἔσε· ἀνήκει, ἦκε.

Infinitivus omittitur, nisi ubi Thema personale aut minùs usitatum est, aut aliam habet significationem: Participium adjicitur, quoties absque Substantivo, Verbo vel Nomine absolutè sumitur; significat verò idem quod & Tempus Indicativi vel Subjunctivi cum particulâ, *cum*, *dum*, *si*.

Ἀπέχει *sufficit*, ab ἀπέχω *abstineo*.

Ἀνήκει *decet*, imp. ἀνῆκε, part. ἀνῆκον ab ἀνήκω *pervenio*.

Ἀρέσκει *placet*, imp. ἤρεσκε, Opt. ἀρέσκοι. F. 1. ἀρέσει. I. 1. ἤρεσε ab ἀρέσκω *placeo*. Compos. ἀπαρέσκει *displicet*. imp. ἀπήρεσκε I. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει *complacet*.

Ἄρηρε *decretum est*, ab ἄρω *congruo*.

Ἀρκεῖ *sufficit*, imperat. ἀρκείτω. I. 1. ἤρκεσε ab ἀρκέω *sufficio*.

Διαφέρει *interest*, imp. διέφερε. O. διαφέροι. P. διαφέρων à διαφέρω *differo*.

Δεῖ *oportet*, imp. ἔδει. Opt. δέοι. F. 1. δεήσει. I. 1. ἐδέησε. inf. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. part. δέον, δεῆσον, δεῆσαν, à δέω *desum*. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, *deest* vel *opus est*. F. 1. προσδεήσει. inf. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ *videtur*, imp. ἐδόκει. F. 1. δόξει. I. 1. ἔδοξε. Subj. δόξῃ part. δοκοῦν, δόξαν. perf. pass. δέδοκται à δοκέω *videor*. Compos. ἀπέδοξε *non visum est*. Μεταδοκεῖ *mutata sententia videtur*. I. 1. μετέδοξε. Subj. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται *priùs decernitur*. pl. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ *simul videtur*. part. συνδόξαντα *conventa*.

Ἐγχωρεῖ *licet*, *locus est*. imp. ἐνεχώρει. F. 1. ἐγχωρήσει. Subj. ἐγχωρῇ part. ἐγχωροῦν ab ἐγχωρέω *concedo*. Rariùs χωρεῖ *idem*. Subj. χωρῇ.

Εἵμαρται *in fatis est*. pl. perf. εἵμαρτο à μείρομαι || *dividor*.

Εἴρηται *dictum est*, ab ἐρέομαι *dicor*. Comp. διείρηται *discussum est*. ἀπείρηται *vetitum est* ||, pl. perf. ἀπείρητο. Προείρηται *ante dictum est*.

Ἐκπέλει *licet*, minùs usitatum.

Ἐνδέχεται *fieri potest*. Subj. ἐνδέχηται. inf. ἐνδέχεσθαι. part. ἐνδεχόμενον ab ἐνδέχομαι *admitto*.

Ἔοικ

Ἔοικε *par est, videtur*, ab εἴκω *similis sum.* Compos. ἐπέοικε, προσέοικε *idem;* ἀπέοικε *non par est.*

Ἔστι cum Compositis ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, *licet.*
Ἐστὶ, imp. ἦν. *Composita leguntur in* præs. impert. imperat. inf. part. ut ἔξεστι. impert. ἐξῆν. imperat. ἐξέστω. inf. ἐξεῖναι. part. ἐξόν. Eodem modo formatur *μέτεστι interest.*

Κατέλαβε *accidit*, à verbo καταλαμβάνω *evenio:* sic ἐπέλαβε ab ἐπιλαμβάνω *attingo*, ἔτυχε à τυγχάνω *accido.* part. παρατυχόν.

Λυσιτελεῖ *confert.*

Μέλει *cura est.* imp. ἔμελε. F. 1. μελήσει. I. 1. ἐμέλησε. Opt. Æol. μελήσειε in C. perf. μεμέληκε. perf. M. μέμηλε. pl. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω. inf. μέλειν & μελήσειν. part. μέλον. pr. pas. μέλεται. imp. ἐμέλετο. Subj. μέληται. perf. μεμέληται pl. perf. ἐμεμέλετο r. *pro quibus sæpius* μέμβλεται & μέμβλετο. P. imperat. μελέσθω part. μεμελημένος. Comp. Μεταμέλει *pœnitet.* imp. μετέμελε. F. 1. μεταμελήσει. inf. μεταμελήσειν. I. 1. μετεμέλησε. Opt. Æol. μεταμελήσειε. inf. μεταμέλειν. part. μεταμέλον. Ἀμελεῖται *cura nulla est.* perf. ἠμέληται ab ἀμελοῦμαι *negligor.*

Ὀφείλει & ὀφείλεται *oportet*, I. 2. ὤφελε ab ὀφείλω *debeo.*

Ὄψεται *visum fuerit*, ab ὄπτομαι *video* ||.

Παρείκει *facile* vel *integrum est.* Opt. παρείκοι. Subj. παρείκῃ.

Παρέχει *licet*, part. παρασχόν.

Πέπρωται *fato destinatum est*, pl. perf. πέπρωτο. part. πεπρωμένον per Sync. à περατόω *finio*, parùm usitat.

Πέφαται *dictum est.* imperat. πεφάσθω *dictum sit*, à πέφαται ||.

Πρέπει *decet.* imp. ἔπρεπε. part. πρέπον, à πρέπω *decorus sum.*

Προσήκει *convenit.* imp. προσῆκε, à προσήκω *attineo.*

Σημαίνει *signum datur*, I. 1. ἐσήμηνε. Subj. σημήνῃ, à σημαίνω *signum do.* Comp. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει *confert.* imp. συνέφερε. part. συμφέρον. F. 1. συνοίσει. Opt. pass. συμφεροίατο, à συμφέρω *comporto.*

Συμβαίνει *contigit.* F. 1. συμβήσεται & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. I. 2. συνέβη. part. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, à συμβαίνω *contingo.*

Ὑπάρχει *licet* vel *necesse est*, imp. ὑπῆρχε. inf. ὑπάρχειν. F. 1. ὑπάρξει. I. 1. ὑπῆρξε. part. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω *sum.*

Ὕει *pluit.* Compos. ἐφύει *impluit.*

Φιλεῖ *solet.* imp. ἐφίλει à φιλέω *amo.*

Χρὴ *oportet.* imp. ἐχρῆν vel χρῆν. F. 1. χρήσει. inf. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν ||. Compos. ἀπόχρη *sufficit.* imp. ἀπέχρη. F. 1. ἀποχρήσει. I. 1. ἀπέχρησε. inf. ἀποχρῆναι & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ & καταχρᾷ *sufficit.* F. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. I. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε· hæc tria à χράω *commodo.*

Denique Perſonalia ferè omnia paſſiva & paſſivè ſignificantia formam Imperſonalium induere poſſunt; ut φαίνεται apparet, γέγραπται *ſcriptum eſt*, βροντᾷ *tonat*, ἀστράπτει *fulgurat*, νίφει *ningit*, &c. ‖. Similiter & Participia Neutra Verborum Perſonalium; ut ἐπελθὸν μοι, ὄπιὸν μοι *venit mihi in mentem*.

*(P. 24.) * Verbalia.

Oriuntur à Temporibus (ſæpe inuſitatis) Indicativi abjecto Augmento, & Terminatione poſt Characteriſticam mutatâ. Fiunt ex tribus Perſonis ſingularibus Perfecti paſſivi, primâ tantùm reliquorum.

Ex Perfecto Paſſivo.

Derivativa Terminationes habent peculiares; *propter certam Characteriſticam, quam à Perſonis accipiunt; à ſingulis unam: nempe à 1â, μ· 2â, σ (ξ etiam & ψ, in quibus σ includitur:) 3â, τ· per quas tres facilè inter ſe diſtinguuntur; & per eaſdem, utpote aſcititias ab omnibus aliorum Temporum.*

A Primâ Perſonâ

Parturiuntur ferè innumera; in μα, μὴ, μὸς, μων, μονὴ, &c pauciſſima in μὶν & μὸν, &c.

† Sed δεῖμος timor, ὄρμος monile.
‖ Accentu diſcrepantia ab his & aliis Verbalium formis alibi quærantur in tractatu Accentuum.
† Barytona dicuntur, quæ in priore ſyllabâ pictum habent accentum; diſſyllaba in penult. hyperdiſſyllaba in antepenult.

Maſc. { Oxyt. 1°. in † μὸς, ut ψαλμὸς *pſalmus* 2°. in μεὺς, ut κεραμεὺς *figulus*. Paroxyt. 1°. in μων, ut πνεύμων *pulmo*: 2°. in μαξ, ut κλίμαξ *climax*. }

Fœm. { Oxyt. 1°. in ‖ μὴ (præcipuè impurum,) ut γραμμὴ *linea*; 2°. in μὶν, ut ϛαμὶν *ſtamen*; 3°. in μονὴ, ut πλησμονὴ *ſatietas*. }

Neut. { † Baryt. in μα, ut σφάλμα *erratum* βρῶμα *cibus*, ποίημα *pcëma*. Oxyt. in μὸν r. ut ἐρετμὸν *remus*. }

Activè ſignificant ferè omnia in μεὺς, μὸς, & Adject. in μων, reliqua potiùs paſſivè.

A Secundâ Perſonâ

Nonnulla in σ, ξ, ψ plurima in α, ία, ις, ος, ιος, ιμος· pauca in ίων, ίας, όσυνος, ανον, αφ poſt σ, ξ, ψ.

Maſc. { Parox. 1°. in ίων, ut ἐργασίων *agricola*; 2°. in ίας, ut πορξίας *turbulentus*. }

Baryt.

|| Eadem differentia Accentûs observanda est in verbalibus quibuscunque in ις, aliorum Temporum.

Fœm.
- Baryt. 1°. in α, ut δόξα *opinio*; 2°. in ις εως, ut ποίησις *poësis*, λῆξις *cessatio*, σκέψις *contemplatio*: sed || Oxyt. in ὶς ίδος, ut ἁψὶς *connexio*.
- Paroxyt. 1°. in ία, ut δοκιμασία *probatio*: 2°. in η, ut ἄση *nausea*; 3°. in ίνη, ut ἀξίνη *ascia*.

Neut.
- Proparoxyt. in ανον, ut λείψανον *reliquiæ*; Baryt. in αρ, ut κνῖσαρ *cultellus*.

Varii generis,
- Oxyt.
  - in σ, ξ, ψ, monosyllaba, ut χρὼς *color*, κλεὶς *clavis*, &c. σκὼξ *vermis*, φρὶξ *spuma maris*, &c. σὴψ *seps* ῥὶψ *vimen flexile*, &c.
  - in ὴς & ὼς, composita præcipuè ab α, ut ἀκμὴς *indefessus*, ἀγνὼς *ignarus*.
- Paroxyt. polysyllaba in ξ vel ψ, ut κήρυξ *præco*, ἕλιξ *volumen*.
- Proparoxyt. in ιος, ιμος, όσυνος, &c. ut καθάρσιος *purgatorius*, ὁράσιμος *visibilis*, δεσπόσυνος *herilis*, &c.

Varii accentûs in ος, ut πέτασος *galerus*, ἄψος *compages*, καμψὸς *curvus*.

Hæc verò possunt deduci à Fut. 1. activo, quoniam utriusque Characteristica est eadem.

Activè, pleraque in α, ία, ις, ίας, ιος, ίων· passivè potiùs reliqua.

A Tertiâ Personâ

Penè innumera in τὴρ, τωρ, της, τὸς τρὸς, τέος, τὺς, multa in τὴ, τὼ, τρα, θρα, τις, τον, τρον, θρον, τήριον.

Masc.
- Oxyt. 1°. in τὴρ, ut δοτὴρ *dator*; 2°. in τὸς, ut χριστὸς *unctus*; 3°. in τρὸς, ut ἰατρὸς *medicus*; 4°. in της oxyt. hyperdissyllaba, ut ποιητὴς *poëta*; paroxyt. dissyllaba, ut δείκτης *demonstrator*.
- Paroxyt. 1°. in τωρ, ut ῥήτωρ *orator*; 2°. in τέος, ut γραπτέος *scribendus*.

Fœm.
- Oxyt. 1°. in τυς, ut ὀρχηστὺς *saltandi ars*; 2°. in τὴ, ut γενετὴ *ortus* (ε pro η pag. 106.) 3°. in τὼ, ut Ἐρατὼ *Erato*.
- Paroxyt. 1°. in τρα, ut ὀρχήστρα *orchestra*; 2°. in θρα, ut κολυμβήθρα *piscina*.
- Baryt. in τις τεως, ut λῆστις *oblivio*: sed τὶς & τρὶς ίδος, ut ῥυτὶς *ruga*.

Neut. { Oxyt. in τὸν, ut φυτὸν *planta*. Baryt. 1° in ϐον, ut διδακ϶ον *minerval*, &c. 2°. in θρον, ut βάθρον *scala*. 3°. in θλον, ut γένεθλον *ortus*. 4°. in τήριον, ut ποτήριον *poculum*.

Activè pleraque in τηρ, τωρ, της τρος, τις, *cætera potiùs passivé. In* τρα *finita* locum, *in* τυς *poëtica* artem *denotant*.

A cæteris Temporibus

Derivata non constituunt distinctas classes, quia vel numero pauca sunt, vel terminatione certâ non distinguuntur.

Ex Perfecto act. & Indefin. 1. *manantium numerus perexiguus est, terminatio distincta propter Characteristicas* χ, φ, κ, θ, *&c. literas ascititias.*

Ex perf. activo Oriunda, ante Terminationem habent

K, ut φρίκη, ία, *horror*, &c. λευκὸς, ὰς, *albus*, *a*, &c. κ sæpissimè pro χ, ut φυλακὴ *custodia*, μαλακὸς *mollis*, &c.

X, ut διδαχὴ *doctrina*, μαλάχη *malva*. pag 108.

Φ, ut βλέφαρον *palpebra*, βλέφαρις *cilium*, κρύφος, ᾶος *occultus*, κυφὸς *incurvus*, κύφων *catasta*, κόλαφος *colaphus*, &c.

Ex Indefin. 1.

Pauciora: ex act. θήκη *repositorium*; pass. σταθερὸς *stabilis*, ἑφθὸς *coctus*.

Ex Præs. Indefin. 2. act. perf. Med.

Ingens exoritur multitudo Verbalium, quorum Terminatio & Characteristica minus inter se discrepant. Quædam tamen orta ex indef. & perf. medias vocales habent inter se diversas; Consonas verò & vocales diversas à Verbalibus Præsentis: juxta Reg. pag. 46. 53.

Masculina oxyt. in εὺς (*fiunt potissimum*) à † P. M. ut τομεὺς *sector*. Rariùs à P. ut ἐπειγεὺς *qui rem summo studio urget*, & ab I. 2. ut ταφεὺς *pollinctor*.

† P. *significat Præsens* P. M. *Perfect. Med.*

Paroxyt. 1°. in ίας, ου, à P. ut θλιβίας *eunuchus*; ab. I. 2. ut ταμίας *promus*; à P. M. ut τροφίας *altilis*.

2°. in ης, ου, à P. ut κλέπτης *fur*, &c. 3°. in ης, ητος à P. ut ἐργάτης *bulcus*; ab I. 2. ut φάνης *sol*.

Fœminina Oxyt. in ὼ, à P. ut πειθὼ *suadela*; in εδὼν vel ηδὼν, à P. ut σηπεδὼν *putredo*, τερηδὼν *teredo*.

Paroxyt. 1°. in έα, à P. ut θέα *spectaculum*; ab. I. 2. ut ἰδέα *idea*. 2°. in ία, à P. ut φιλία *amicitia*; ab I. 2. ut ἁμαρτία *peccatum*.

Baryt. in ις, à P. ut δύναμις *potestas*; ab I. 2. ut χάρις *gratia*; à P. M. ut. μῆνις *ira*.

Varii

Varii Accentûs ;

In α:
- Baryt. à P. ut σχίζα *assula*, &c.
- Oxyt. à P. M. (præcedente † ρ Thematis,) ut φθορὰ *corruptio*.
- Paroxyt. in εια, à P. in εύω, ut βασιλεία *regnum*; reliqua sunt proparoxyt. ab I. 2. ut ὠφέλεια *utilitas*, &c.

† *Sed* ἕδρα *sedes*.

In η:
- Oxyt. (præeunte Characteristicâ Temporis) à P. ut ἀπειλὴ *mina*; à P. M. ut τομὴ *sectio*; ab I. 2. ut φυγὴ *fuga*.
- Paroxyt. reliqua 1°. in άνη à P. ut θηγάνη *cos*; ab I. 2. ut κοπάνη ||. 2°. in λη (non præcedente ω) à P. ut ζεύγλη *jugum*, αἰθάλη *fuligo*, * ξυήλη *radula*. Seu Oxyt. in ωλὴ, ut εὐχωλὴ *preces*.

|| *Sed* ζωάνη.
* *Sed* θυηλὴ *sacrificium*.

Neutra

Proparoxytona ferè omnia in ον, eaque 1°. in ανον à P. ut δρέπανον *falx*; ab I. 2. ut κόπανον *pistillum*; à P. M. ut χόανον *vas fusorium*. 2°. in ιον à P. ut ἐρείπιον *rudera*, &c. 3°. in λον præcedente α, ε, ω; à P. ut πτύαλον *sputum*, &c. δείκελον *imago*, &c. εἴδωλον *idolum*; & λιον ab I. 2. ut ἑδώλιον *sedes*.

Antecircumflexa in εῖον, à P. ut μαντεῖον *vaticinium*.

Barytona in υ, à P. ut γλάφυ *antrum*; a P. M. ut δόρυ *hasta*.

Varii Generis & Accentûs

In ος:
- *Præcedente Characteristicâ Temporis*: à P. ut βοηθὸς *auxiliator*, πλῆθος *multitudo*, &c. ab I. 2. ut ζυγὸς *jugum*, ἄγγελος *nuntius*, &c. à P. M. Baryt. Substant. si passivè significent, ut λόγος *sermo*. Oxyt. si significent activè, ut σκοπὸς *speculator*: item Adject. ut λοιπὸς *reliquus*.
- 2. Præcedente quâvis aliâ literâ:
  - Oxyt. 1°. in λὸς à P. ut ἀπατηλὸς *fallax*; ab I. 2. ut ἁμαρτωλὸς *peccator*. 2°. in νὸς à P. ut τερπνὸς *jucundus*; ab I. 2. ut πιθανὸς *persuasorius*. 3°. in ρὸς à P. ut λαμπρὸς *splendidus*. 4°. in τὸς || ab I. 2. ut κοπετὸς *planctus*; à P. M. τοκετὸς *puerperium*.
  - Paroxyt. in λέος à P. ut θηγαλέος *acutus*; ab I. 2. ut καμπαλέος *incurvus*.
  - Proparoxyt. innumera in ιος, ιμος, &c. à P. ut ἄρκιος *sufficiens*, δόκιμος *probatus*, &c. pauca in αλος à P. ut διδάσκαλος *præceptor*.

|| *Sed* κάματος *labor*.

Pauciora

Pauciora sequentia:

In λυ Paroxyt. à P. ut εἴρλυ *qui fari cœpit.*

In ξ Oxyt. monosyllaba, præcipuè à P. M. ut φλὸξ *flamma:* sic Comp. ut ἀποῤῥὼξ *abruptus:* Paroxyt. reliqua, à P. ut λάλαξ *loquax*, &c.

In ρ Oxyt. 1°. in ὴρ à P. ut αἰθὴρ *ather* vel *caligo*; 2°. εὶρ, ut φθεὶρ *pediculus:* Paroxyt. in ωρ, à P. ut ἔλδωρ vel ἐέλδωρ *desiderium*; ab I. 1. ut ἕλωρ *prada:* Baryt. in αρ, à P. ut ἀλείφαρ *unguentum*, &c.

In ας, ης, υς, ως, ες Imparisyllabica 1°. in ας Oxyt. Fœm. à P. ut βοσκὰς *pascens*; ab I. 2. ut φυγὰς *profugus*; à P. M. ut ἀμοιβὰς *alterna.* Baryt. Neut. à P. ut δέρας *pellis*, &c. 2°. in ης Oxyt. Adj. à P. ut συνεχὴς *continuus*; ab I. 2. ut ἐλλιπὴς *defectivus:* 3°. in ὺς Oxyt. Adj. à P. ut βριθὺς *ponderosus*, &c. Paroxyt. Substant. à P. ut ἄλυς *oberratio:* 4°. in ως Paroxyt. à P. ut γέλως *risus*; sed αἰδὼς *verecundia:* 5°. in ες Oxyt. à P. M. ut ὀδὸς *dens.*

Verbalia Anomala

Paucula videntur alio modo deduci; ut ὑετὸς *pluvia* ab ὕω· ῥέεθρον & ῥεῖθρον *fluentum* à ῥέω ῥεῖω· ἴδμων *sciens* ab ἴδμεν (pag. 88.)

Nonnulla retinent augmentum; ut εἷμα *vestis* ab εἷμαι· Alia Dialectum; ut φάσμα à πέφασμαι· ὀδωδὴ *odor* ab ὄδωδα.

A quibusdam auferuntur, aliis inseruntur, in nonnullis mutantur Vocales vel Consonæ.

1°. Auferuntur; ε, ut πίστις *fides* à πέπεισαι· η, ut φίλτρον *philtrum* à πεφίληται· μ, ut ‖ ἀλοιμὸς *tectorium* ab ἤλειμμαι· σ, ut γνώμη *sententia* ab ἔγνωσμαι· υ & σ, ut κρότος *pulsus* à κέκρουσαι. ‖ Vide infrà.

2°. Inseruntur; υ ut κραυγὴ *clamor* à κέκραγα· κουρὰ *tonsura* à κέκορα· γ, ut βρόγχος *guttur* βέβροχα; sic στήριξ *fulcrum*, &c. θ, ut σταθμὸς *statio* ab ἔσταμαι· ν, ut τέκνον *filius* ab ἔτεκον· σ, ut μνῆσις *memoria* à μέμνημαι· τ, ut ἀτμὸς *flatus*, ἀϋτμὴ *halitus*, ab inusitat. Perf. Verborum ἄω, αὔω.

3°. Mutantur; α in ω vel ο, ut ἀγωγὴ *ductio* ab ἤγαγον· ὄρχαμος *princeps* ab ἄρχω· ε in ει vel ι, ut οἴκτειρμα, οἰκτιρμὸς *misericordia* ab ᾤκτειρμαι· η in ε, ω, ut γένεσις *generatio* à γεγένημαι, ἀρωγὸς *auxiliator* ab ἀρήγω· ω in ο, ut βίοτος *vita* à βεβίωται· ο in ω, ut δωτὴρ *dator* à δέδοται· ει in οι, ut ἀλοιμὸς *tectorium* ab ἤλειμμαι· ου in υ, ut σπουδὴ *festinatio* à σπεύδω· γ in χ, ut δραχμὴ *drachma* à δέδραγμαι· μ in ν, ut παίγνιον *ludicrum* à πέπαιγμαι· χ in κ, ut ῥάκος *lacera vestis* ab ἔρρηχα (verso etiam η in α.) β in π, ut σκαπάνη *fossio* ab ἔσκαβον.

In Verbalibus prima persona Perf pass. resumitur quandoque ε pro α, ut θρέμμα, σπέρμα, *à* τέθραμμαι, ἔσπαρμαι *& consona Thematis interponitur ante* μος, ut ἀρδμὸς irrigatio *ab* ἦρμαι.

Interdum

Interdum mutatur spiritus, ut ἁρμὸς *coagmentatio* ab ἄρω· ὅρμος *monile*, & ἕρμα *fulcrum* ab εἴρω : transponuntur etiam literæ, ut φάσγανον *gladius* ab ἔσφαγον.

Ex Verbalibus orta

1°. Oxyt. Masc. in ικὸς ὼν, &c. Fœm. in υλὶς, τεὶς, &c.
2°. Paroxyt. Masc. in τίας, ώδης, εις purum, &c. Fœm. in τρα, θρα, ινδα, ότης, ια, ύτης, οσύνη, ήλη, &c.
3°. Proparoxyt. Masc. & Neut. in ος & ον (præcipuè purum,) & όσυνος, όσυνον, &c. Fœm. in εια, τειρα, τέρεια, οινα, &c.
4°. Antecircumflexa in αῖος, εῖον, &c. Barytona in αιος.

Derivantur hæc ex Recto vel ex Genitivo.

Ex Recto

Verbalia in
- της
- της vel τηρ
- ής, έος
- ος
- ις vel ος

parturiunt alia in
- τις, τεις (pag.24.) τειρα, οινα (pag.25.) υλις (pag 26.) &c.
- τειρα (pag. 25.)
- εια, ut ἀμέλεια *negligentia* ab ἀμελής· quædam in ια, ut δυσπραγία *infelicitas* à δυσπραγής.
- ότης, ut τερπνότης *jucunditas* à τερπνός.
- ία, ut ἀγγελία *nuntium*, item ἀγγελίεια (pag. 25.) ab ἄγγελος· προδοσία *proditio* à προδότης· *præcipuè Composita ab* α, δυς & ευ, ut ἀπιστία incredulitas, εὐταξία ordo ratus.

Finita in αυσις *Activæ significationis, parturiunt alia in* ασία *significantia Passivè ; ut* θέρμανσις calefactio, θερμασία calor.

Ex Genitivo

Verbalia in
- τηρ
- τωρ
- μα

parturiunt alia
- pauca in τέρεια (pag. 25.) in τηεὶς, ut βλυστηεὶς *scaturiens* quasi à βλυστήρ. Multa in τήριος, ια, ιον, ut σωτήριος, ιον, *salutaris, salutare*, σωτηρία *salus* à σωτὴρ, ῆρος.
- quædam in τρία τόριον, ut ἱστορία *historia*, ἱστόριον *argumentum* ab ἵστωρ, ορος.
- in τίας, ut τραυματίας *saucius*, à τραῦμα, ατος· in τεὺς, ut γραμματεὺς *scriba*, à γράμμα, ατος.

Localia

Localia in ων fiunt ex Genitivo pl. ut κλαυθμῶν *locus flentium*, à κλαυθμὸς, ῶν.

E Recto vel Genitivo derivantur multa.

In ικ@ *præcipuè ex Recto* in ης vel @, ut κριτικὸς *criticus* à κριτὴς λογικὸς *rationalis* à λόγ@· plura *ex Genitivo* à μῶν μον@, ut ἡγεμονικὸς *princeps* ab ἡγεμὼν μον@; & ab ωρ ορος, ut ῥητορικὸς *rhetoricus* à ῥήτωρ ορος, &c.

Derivativa quæcunque in ικος, *præposito* abjiciunt ικα, & retrahunt accentum, ut ἄλογος *irrationalis* à λογικός. Itaque voces illæ Ciceronis (ad Attic. 8.) ἀπολιτικώτατος & ἀστρατηγικώτατ@, & apud Laërtium (l. 7. Cleanthes) ἀφύσικος *ineptus, obtusæ indolis*, videntur depravatæ.

In όσυν@, όσύνη, όσυνον· *ex Recto in* @, ut γηθόσυν@ *lætus* à γῆθ@· plura *ex Genitivo* à μων μον@, ut μνημοσύνη *memoria*, μνημόσυνον *memoriale*, à μνήμων ον@, &c.

In εις *purum*, ώδης, ώτης, &c. *ex Recto*, ut τιμήεις *honorabilis* à τιμὴ, καματώδης *laboriosus* à κάματος, ἀγγελιώτης *nuntius* ab ἄγγελ@· *ex Genitivo*, ut φλογεὶς *flammeus* à φλὸξ γὸς, αἱματώδης *sanguinolentus* ab αἷμα τος, &c.

In α, η, ις, (pag 24.)

Innumera denique alia diversimodè variata in @ & ον (præcipuè purum) juxta has formas: ut δέσμιος vinctus, κηδειὸς charus, ἀμοιβαῖ@ mutatorius, κρατερὸς fortis, γελοῖ@ ridiculus, αἰσχυντηλὸς verecundus, κονίσαλ@ pulvis, τρόπαιον trophæum, μνημεῖον monumentum, ῥησείδιον dictiuncula, *&c.*

* (pag 24.) * Participialia.

Ex Participiis oriuntur.

1°. Absque omni Mutatione, ut ἄρχων *princeps*, παραστὰς *postis*, εἱμαρμένη *fatum*, &c.

2°. Mutato

Accentu: ut δεξαμενὴ *receptaculum*, δράκων *draco*, &c.

Inflexione: ut αἴθων ων@ *ardens*, κυὼν canis, καύσων *æstus*, σταγὼν *stilla*, &c.

Accentu & Inflectione: ut ἀρηγὼν όν@ *auxiliator*, κλὼν ωνὸς *surculus*, κλύδων ων@ *fluctus* &c.

Intermediis etiam literis, ut ἀηδὼν *luscinia*.

Terminatione: Oxyt. in ὶς paragog. ut ἀλαλκομενὶς *propulsatrix*; in της, τὶς, ut ἐθελοντὴς, τὶ *voluntarius, ria*; paroxyt. in ία ut ὀσία *substantia*; proparoxyt. in ι@, ut ἐθελούσι@ *voluntarius*.

His adde, ἀπατεὼν *deceptor*, ἀσμεν@ *gaudens*, ἀλέξαντ@ *defensorius* à Genitivo ἀλέξας αντ@, &c.

ADVER-

ADVERBIA.

Primitiva

Oxyt. Ἀεὶ, δὶς, ἐγγὺς, ἑκὰς, ἐπεὶ, λὰξ, μὰ, μὴ, νὰ, νὴ, ναὶ, οἱ, ὀψὲ, πρὶν, σχεδὸν, χαμαὶ, χθὲς, χωρὶς, ὡς, ἐαὶ, ἰὲ, &c.
Item postpositiva: γὲ, δὴ, μὲν, μὴν. Poëtica, ἄψ, δὴν, θὴν, ἐτὸς, νὺ, ἰὴ, ἰὼ, &c. δὴ præposit.
Paroxyt. ἄγαν, ἅλις, ἅμα, ἄνευ, ἅπαξ, ἄρτι, ἄσπν, ἄχρι, ἔστε, ἔτι, ἕως, ἤδη, ἡνίκα, ἠρέμα, θάμα, ἵνα, ἴκταρ, λίαν, μάλα, μάτην, μέχρι, μόλις, ὅτε, πάλιν, πάλαι, πέραν, πέλας. Poët. ἄγχι, ἄντα, ἄτερ, μέσφα, νόσφι, ὄφρα, πρῶκα.
Proparoxyt. αὔριον, ἕνεκα, πέρυσι.
Circumflexa: αὖ, εὖ, εἰκῆ, ἐκεῖ, μῶν, νῦν, οἶ, οὖ, φεῦ, ὦ, ἰοῦ, &c. ὦν *Ion.* Poët. ἦ, αἶ, ἰεῦ, &c.
Antecircumflexa: ἆρα, δεῦρο, δεῦτε, εἶτα. Poët. αἶψα, εἶθαρ, εὖτε, ἦκα, ἦμος, ἶφι, τῆλε.
Carentia Accentu: ὡς, τοι, &c.
Poterant ex his quædam aliunde deduci, nisi quod minùs utile fuerit eorum origines curiosiùs perscrutari.

Particulæ in Compositione præfixæ.

Ἀει, † βε, ἐρι, ζα, λα· item δα, λι, (*cæteris rariores*) adaugent significationem, & retrahunt plerumque accentum; quorum exempla rariora sunt apud oratores, ut ἀειδάκρυς *valdè lachrymosus*, βέπαις *grandis puer*, λάβρος *nimium vorax*: cætera apud poëtas, ut δαφοινὸς *valdè cruentus*, ἐριαύχην *altæ cervicis*, ζάθεος *admodum divinus*, λιλαίομαι *valdè volo*. Ἡμι significat *semi*, ut ἡμιθανὴς *semimortuus*.

† *Affertur* ἐξ ἵππο, *ut* ἱππογνώμων *qui magnificè de se sentit.*

Νὴ & νε (*particulæ poëticæ*) privant, ut νηκερδὴς *non lucrosus*, νέφος *nubes*; rarissimè augent, ut νήδυμος *valdè dulcis*, νήχυτος *latè fluens.*

Particula δυς, *difficultatem* seu malignitatem; Adverbium εὖ, significat *facilitatem* seu *benignitatem*: ut δυσάλωτος *captu difficilis*, εὐάλωτος *captu facilis*; δυσμενὴς *malevolus*, εὐμενὴς *benevolus.*

Particula α est vel
- Privativa στερητικὴ, pro ἄνευ; ut κακὸς *malus*, ἄκακος *innocens*; ὁρατὸς *visibilis*, ἀόρατος *invisibilis.*
- Conjunctiva ἀθροιστικὴ, pro ἅμα; ut ἄκοιτις *consors lecti*, ab α & κοίτη *lectus.*
- Intensiva ἐπιτατικὴ, pro ἄγαν; ut ἀτενὴς *valdè intentus.*
- Redundans πλεοναστικὴ; ut στάχυς, ἄσταχυς *spica.*

Particula α sæpe adſciſcit ν ante Vocalem, ut *ἄξιος dignus*, *ἀνάξιος indignus*, &c. ante Conſonam, interdum γ vel μ pro ν, ut *ἀγνοέω ignoro*, *ἄμβροτος immortalis*: ἐρι etiam aſſumit γ, ut *ἐρίγδουπος valde ſonorus*: ἄγαν retinet, vel abjicit ν, ut *ἀγαννιφὸς valde nivoſus*, *ἀγάκλυτος percelebris*, *ἠγάθεος* (η pro α) *admodum divinus.*

Derivativa.

1. Nullâ factâ Mutatione.

Imperativi Verborum, & Caſus Nominum migrant frequenter in Adverbia.

1°. Imperativi: ἄγε, εἶα, ἔα, ἀμέλει, &c.

2°. Nomina in Recto vel Obliquo utriuſque Numeri:

In Recto: Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia, ut ὀξὺ, διηνεκὲς, ἄεισα, μεῖζον· duo etiam maſculina εὐθὺς, ἰθύς. Subſtantiva admodum pauca, ut ἦμος *Heſiod.* μέγαθος *Herodot.*

In Obliquis; Subſtantiva vel Adjectiva, præſertim fœminina, Adverbiorum naturam induunt:

In Gen. ut ἐμπολῆς, ὀλίγου. Dat. ut σπουδῇ, ἰδίᾳ· Accuſat. (præpoſito ſæpius Articulo,) ut δωρεὰν, τὴν ταχίστην,

Adjectivis accenſeri poſſunt Articuli, Pronomina, & Participia, in Caſu ſæpius obliquo; ut τῇ, αὐτοῦ, συνελόντι, &c.

2. Factâ Mutatione.

Oriuntur Derivativa tum ex Adverbiis, tum ex aliis quibuſcunque dictionibus.

Mutantur Accentus vel Spiritus: ἀληθὲς, ἑκοντὶ, σφόδρα, σῖγα, ἡσυχῆ, ἐλεὸν, *Heſiod.*

Adduntur in initio

1. Literæ, π, τ, ut πού, πότε, πῆ, πῶς, &c. τέως, τηνίκα· Poët. τῆμος, τόφρα, &c.

2. Syllabæ; ut ὅπου, ὅπως, ὅποι, ὁπηνίκα, &c.

Huc referri poſſunt Compoſita; ut ἔνεγγυς, πρόπαλαι, ἀνάπαλιν, τανῦν, πρόγειτα, διαπαντὸς, κατόπιν, &c.

Variantur Syllabæ in medio: cujuſmodi pleraque ſunt poëtica, ut ἕκητι vel ἕκατι ab ἑκοντί· ῥίμφα (ab ἔρριφα·) μίνυνθα (à μεμίνυθα ||·) πρόχνυ (à πρὸ & γόνυ·) item ἄφνω (quaſi à φαίνω, *per Metath.*

In Fine: per Ablationem fiunt nonnulla; ut ἄνεω ab ἄνεως, ἀναμὶξ ab ἀναμέμιξαι. Per Adjectionem aut Variationem longè frequentiſſima.

Oyyt.

Oxyt. in ὶ, ut νυνὶ, περὶ· (pleraque ex ὁ facta, ut) ἀεὶ, ἀκονιτί· in τι, ut νεωστί· in στι, ut ἑλληνιστί· in ει, ut πανδημεί· in δὸν, ut ὁμοθυμαδόν· in ξ, ut ὀδάξ· in δις, ut ἀμοιβαδίς· in τὶ, ut ἐθελοντί. Rariora in δὴ, ut δηλαδή· in ξὺ, ut μεταξύ· in κρὸ, ut ἀντικρύ· in τὸς, ut ἐκτός· in ὺς, ut μεσσηγύς· in ρὸν, ut δηρὸν diu.

Accentu discrepantia ab his & sequentibus formulis quærenda sunt in tractatu accentuum.

Paroxyt. exeuntia in περ, πυ, ποι, πω, τοι, ut ὥσπερ, δήπου, ἀμηγέποι, οὔπω, ἤτοι· in ζω, ut βύζην· in δην, ut ἄρδην· in ω, ut ἄνω· in άκις, ut ἑπτάκις· in ικα, ut αὐτίκα· Pauciora in ινδην, ut πλουτίνδην. in δρα, ut σφόδρα· in θεν, ut λάθρα· in υ, ut πάνυ (& πάγχυ P.) in ος, ut πάρος· in ως, ut νύκτωρ· in ρω & σω, ut πόρρω per Metath. & πρόσω (à πρό) in ης, ut ἐξαίφνης (ab ἐκφαίνω,) pro quo ἐξαπίνης (quod magis poëticum est) per Dialys. & Metath.

Proparoxyt. in ον, ut ἐνώπιον, σήμερον· in ε, ut ἑκατέρωσε, ἕκτοσε P. (mutatâ etiam literâ præeunte in τ, ut) πάντοτε, ἐνίοτε· in αχα, ut πένταχα· in ερθε, ut ἔνερθε· Poëtica in υδις, ut ἄμυδις· huc refer ἄντικρυς.

Circumflexa: in ου, αχου, αχῆ, αχῶς, ut ἀγχοῦ, πανταχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς.

Antecircumflexa: composita ab αὖ exeuntia in ις, ut αὖτις, αὖθις· ab ἦμαρ, ut ἐννῆμαρ, &c. item δῆτα, τῆτα, τῆτες, &c.

Varii Accentûs: in ως ex Genit. pl. in ων, (servantia accentum primitivi,) ut ἀκριβῶς, ἡδέως· in δα, ut κρύβδα, ἀναφανδά· in ας, ut ἀνδρακάς, ἀτρέμας· in ις, ut ἀμφὶς, μόγις· in η, ut ἐπειή, πάντη· in οι, ut ἀρμοῖ, οἴκοι.

Barytona finita in

Δε, γε, θα † θεν, θι, ζε, τε· & poët. in κε, φι, plerumque sequuntur accentum dictionum quibus adduntur, ut οἴκαδε, εὖγε, ἔνθα ||, ἄνωθεν, οἴκοθι, ἀθήναζε, οὐρανόθε, ἄλλοτε, εἰσόκε, ἐυνῆφι· α præcipuè ex neutris in ε, (abjecto ε) ut τάτα, ὦκα, ἄμυγα, &c.

† *Significantia de, ex*

|| *Sed δηθά.*

Nonnulla sunt dicatalecta, finita plerumque in consonam ante vocalem, & in vocalem ante consonam.

Ante consonam	οὐ, interdum οὐχὶ οὕτω ἄχρι μέχρι (interdum ἄχρι ante οὐ, ἧς, &c. Poët. in θε, κε, φι, ὄπιθε, εἰσόκε, νόσφι	vocalem ante	οὐκ ante aspiratam οὐχ. οὕτως, sed οὕτωσι ante utramque. ἄχρις, μέχρις. in θεν, κεν, φιν, ut ὄπιθεν, εἰσόκεν, νόσφιν.

Legitur οὐ ante Vocalem, Ιλ. β. v. 392.

Ante

Ante utramque πέραν, ἰθὺς, ἀτρέμας, & poët. μεσηγὺς, μεσσηγὺς ante Consonam frequentiùs πέρα, ἰθὺ, ἀτρέμα, μεσηγὺ, μεσσηγύ. Apud poëtas sæpe σ finale abjicitur ex ακις ante Consonam, ut πολλάκι, ὁσσάκι· negligitur etiam σ ante θεν vel θε, ut ὄπισθεν ε, ὄπιθεν ε, ab ὄπις· ἔκτοσθεν, ε, ἔκτοθεν, ε, ab ἐκτὸς, &c.

Quædam terminantur in ὶ & εὶ, ut ἀναιμωτὶ & ἀναιμωτεὶ·

Adverbia quædam specialem habent Comparationem: formant enim

Comparat. { Paroxyt. in τέρω. Antecircumflex in ον præcedente duplici, ττ, σσ λλ. } Superlat. { Parox. in τάτω, { ἄνω, ἀνωτέρω, ἀνωτάτω. πέρα, περαιτέρω, περαιτάτω. πόρρω, πορρωτέρω, πορρωτάτω. } Proparoxyt. in ιστα, ut ταχὺ, θᾶττον θᾶσσον, τάχιστα· μάλα, μᾶλλον, μάλιστα. }

Pro *Varietate* significationis Classes Adverbiorum constitui possunt penè innumeræ, quarum insigniores brevitatis causâ reduci possunt ad duo summa Genera, Qualitatis & Quantitatis.

QUALITATIS ποιότητος. primit. ut εὖ *bene*, λὰξ *calce*, ἶφι *fortiter* εἰκῆ, μάτην, μὰψ *frustra*, ἠρέμα *quietè*, ἐτὸς *temerè*.

Derivativa; pleraque orta ex neutris, ut ὀξὺ *acutè*, ἄριστα *optimè*, ὁμοῖα *similiter*, &c. in ως, ut ἀκριβῶς *accuratè*, παραβόλως *temerè*, ἀσφαλῶς *firmiter*, πῶς *quodammodo*, ὅπως *quoquo modo*: pleraque in ι, (non paragogico,) ut ἑκοντὶ (ἕκητι vel ἕκατι P.) *sponte*, ἀκονιτὶ *sine pulvere*, ἀκροποδιτὶ *suspendo gradu*: in ιστὶ, ut ἀνδριστὶ *viriliter*: in ει, ut ἀναιμωτεὶ *sine sanguine*: in δον, ut ὁμοθυμαδὸν *unanimiter*: in δην, ut ἄρδην *altè*: in την, ut ἐθελοντὴν *ultro*: in ξ, ut ὀδὰξ *mordicus*, ἀναμὶξ *mixtim*: in δὶς, ut ἀμοιβαδὶς *vicissim*: in δα, δερ, α, ex Verbo præcipuè oriunda, ut κρύβδα *occultè*, ἀναφανδὰ *manifesto*, ὑπόδρα *torvè* (ab ὑφορᾶω,) κρύφα *oecultè*, σῖγα *tacitè*.

Innumera item alia incertæ Terminationis, qualia sunt δωρεὰν *gratis*, ἡσυχῆ *quietè*, αὐτοποδία *pedibus tantùm utendo*, ἄρμοῖ *congruenter*, πῃ *quodammodo*, ὅπῃ *quoquo modo*, Poët. ἐλέον *miserabiliter*, ἄνεω *mutè*.

Composita ἐξεπιτηδὲς *data opera*, διακενῆς *inaniter*, παραβόλως *temerè*, ἐπαυτοφώρῳ *in ipso facto, manifesto*, ἐκποδὼν *è via*, ἐμποδὼν *impedimento*, πάρεργυ *è re*, ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν *è contrario*, ἀμῆγε, ἀμηγέπη, ἀμηγέπως, ἀμωσγέπως *quodammodo*, ἁμωγέπου *uno modo*, ὁπηδηοῦν, ὁπηδήποτε, ὁπηδήποτοῦν, ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν ὁπωσοῦν (vel ὅ πως οὖν,) ὁπωσοῦν, ὁποιδήποτε *quomodocunque, utcunque*, ἀτρέμας *intrepidè*, Poët. πρόχνυ *in genua*, καδδύναμιν *pro virili*.

His

His adde formulas propter significationem adverbiales, ὅπη ἂν, ὅπη ποτε, ὅπως ἂν, ὅπως ποτε *quomodocunque*, ἔσθ᾽ ὅπη, ἔστιν ὡς *quodammodo*, ὅπως ἔτυχε, ἐκ τοῦ εὐθέος, ἐκ τοῦ παραβόλου *temere*, ὃν τρόπον *quomodo*, ὅντινα τρόπον, ἔστιν ὃν τρόπον *quomodocunque*, ἐς τὸ φανερὸν, ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἐμφανοῦς, vel φανεροῦ, ἐν τῷ φανερῷ vel ἐμφανεῖ, πρὸς vel εἰς τοὐμφανὲς *manifesto*; ἐκ τοῦ ἀνελπίστου, ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinato*, ἐκ ταὐτομάτου *fortuito*, ἐκ τοῦ τεθαῤῥηκότος *confidenter*, ἐξ ἐπιμοῦ *sponte*, πρὸς ἀγαθοῦ, πρὸς καλοῦ, εἰς καλὸν, ἐν καλῷ, πρὸς ὁδοῦ *commode*, πρὸς κακοῦ *incommode*, πρὸς τρόπου, κατὰ τρόπον *decenter*, ἀπὸ τρόπου *indecenter*, πρὸς ὀργὴν *iracunde*, ἐν δίκῃ *juste*, κατὰ σπουδὴν, κατ᾽ ἀκρίβειαν *diligenter*, παρ᾽ ἀξίαν *indignè*, ἐκ τοῦ σπουδαίου *seriò*, παρ᾽ ἀλλήλων *mutuo*, ἐπὶ ματαίῳ *frustra*, περὶ πόδα *congruenter*, &c.

Referuntur ad hoc Genus duæ aliæ classes:

Similitudinis ὁμοιώσεως. ὡς *ut*, interdùm *sic*. Derivat. οἷον, οἷα, ἴσως *quasi*, *ut*, (interdum *sic*,) οὕτω, οὕτως, οὑτωσὶ *sic*, ὁμοίως *similiter*. Compos. ὡσεὶ, οἱονεὶ, ὥσπερ, ὡσπερεὶ, ὥστε, καθὸ, καθὰ, καθάπερ, καθαπερεὶ, καθώς. καθότι, ὧδε *sicut*, *veluti*, ὡσαύτως, τῷδε *similiter*, ἧπερ, *prout*, Poët. ἠΰτε, ἠΰ τε, ἠΰτεπερ *sicut*, τῷ κε *hoc modo*, ὁμῶς *similiter*.

Ὡς ἂν, ὥσπερ ἂν, ὡς δὴ, καθάπερ δὴ, ὡς οὖν, ὥσπερ οὖν, ὡς γοῦν, ὡς ἂν δὴ, ὥσπερ οὖν δὴ, ὡς ἂν εἰ, ὥσπερ ἂν εἰ, καθάπερ ἂν εἰ, (rariùs conjunctim ὡσανεὶ, ὡσπερανεὶ, καθαπερανεὶ,) ὡς ἄρα, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἀμέλει, ὥσπερ ἀμέλει, ὡς ἂν δηλαδὴ, ὡς ἂν δήπου, ὡς ἂν δήπουθεν, *acsi*, *quasi*, *uti*, (& in initiis sententiæ) *quasi verò*, οἷά περ *sicut*, οὕτω δὴ, κατὰ ταῦτα, ἐφ᾽ ἓν *sic pariter*.

Causæ αἰτίας. ἕνεκα, χάριν, (Poët. ἕκητι) *gratia*, κατὰ πολλὰ *multis de causis*.

QUANTITATIS ποσότητος, sive Mensuræ μέτρου. Prim. ἅλις *satis*, ἄχρι, μέχρι, ἕως, *usque*. Deriv. ἴσον, ἴσα, ἰσάκις *æqualiter*, τόσον, τόσῳ, τοσοῦτον, τοσούτῳ *tantùm*, ὅσον ὅσῳ, πόσον πόσῳ *quantum*, μέγα, πολὺ *multum*, πολλῷ, & Poët. πολλὸν *multo*.

Μέχρις οὗ *usque*, κατὰ πόσον, ἐπὶ ποσὸν *aliquanto*, παρὰ τοσοῦτον *tanto*, ἐπὶ ἴσης (& conjunctim ἐπίσης) ἐπὶ ἴσῃ, ἐπὶ ἴσοις *æqualiter*.

Huic generi subjiciuntur classes omnes sequentes.

Amplificationis ἐπιτάσεως. Primit. ἄγαν, μάλα, λίαν, *valde*, καὶ *etiam* .Deriv. μέγα, πολὺ, πολλῷ *multum*, *multo*, πλεῖον, μεῖζω *magis*, πλεῖστα *plurimum*, μακρῷ *longè*, σφόδρα, σφοδρῶς, πάνυ *valde*, ἀκμὴν *ad summum*, νεανικῶς *vehementer*, ὑπερφυῶς *supra modum*, ἐν ὑπερβολῇ *nimis*, ἀτεχνῶς, ῥαδίως *admodum*, ἄρδην, διαμπερὲς *penitus*, ἄδην, ἐπιπλέον *abundè*, παντελῶς, πανσυδεὶ, παντάπασι, -ιν (ante cons.

 &c.

&c. p. 111.) *omnino*. Comp. ὑπέρ ἄγαν ὑπέρ λίαν *multò magis*, παρά-παν *omnino*. Ion. μεγάλως *valde*. Poët. κάρτα *valde*, ὄχα & ἔξοχ *præcipuè*, πανσυδίῃ *toto impetu*, πάμπαν *omnino*. Interdum πρόχν *funditus*, ἀντικρὺ *penitus*, ἔμπης *vehementer*, περιπερὶ, διαπερὶ *penitu* Οὐχ ἥκιστα, οὐχ ἥκιστα, οὐκ ἐλάχιστα *potissimum*, οὐδ' ὀλίγου *multum* πονύτι *vehementer*, ὡς καὶ, (interdum ἐπεὶ, ἐπειδὴ) ὥστε, ὅτι, ὡς ὅτι ὡς οἷόν τε, ὅτι, ᾗ δυνατὸν, ὡς δυνατὸν, ὅπως, sequente superlativo saltem quoad significationem) *quam*, *perquam*, ut ὡς vel καὶ μάλ vel μάλιστα, ὥστε μάλιστα, ὅτι μάλιστα, ὡς ὅτι μάλιστα, ὡς οἷόν τε μάλιστα, ὅσον μάλιστα, ὡς δυνατὸν μάλιστα *quàm maximè*, ᾗ δυνατὸν βέλτιστα *quàm optimè*, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, vel ὅπως τάχιστα *quàm citissimè*: ὡς ὅσον, ὡς σφόδρα, post quædam positiva, viz. θαυμαστῶς vel θαυμαστὸν, θαυμασίως vel θαυμάσιον, ἀμηχάνως, ἀμήχανον, ut θαυμαστὸν ὡς, θαυμασίως ὅσον, ἀμηχάνως ὡς σφόδρα *immane quantum*: ὅτι ὅσον, sequente accusativo neutro, ut ὅτι τάχος *quàm citò*, ὅσον σθένος *pro virili*. Πρὸς ὑπερβολὴν, καθ' ὑπερβολὴν, εἰς ὑπερβολὴν, ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ *supra modum excellenter*, ὡς πολὺ, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ πολὺ τὰ πολλὰ, ὡς τὰ πολλὰ, ἐς τὰ πολλὰ *plerumque*, μακρῷ τὰ πάντ *longè omnium*. ἐπὶ πολὺ, εἰς μέγα *valde*, κατὰ πολὺ, παρὰ πολὺ, (rariù κατάπολυ, ἐπίπολυ) ἐπὶ πλεῖον (ἐπιπλεῖον & ἐπιπλέον,) ἐπὶ μᾶλλον ἐκ περισσοῦ μᾶλλον, μᾶλλον ἀεὶ, παντὸς μᾶλλον, ἐκ προσαγωγῆ *multò magis*, *magis magísque*, περὶ πολλοῦ *magni*, περὶ πλείονος, ἐπὶ προσθεν *pluris*, περὶ πλείστου *plurimi*, τὸ μὲν σύμπαν, τὸ παράπαν, εἰ ἅπαν ἐκ παντὸς, περὶ παντὸς, ἀντὶ παντὸς, κατὰ πάντα, εἰς πᾶσαν, ἐ παντὸς τρόπου, εἰς τέλος, καὶ μάλα γε *omnino*, *imprimis*, τὸ πλεῖστον, τ πλεῖστα, ἐπὶ πλεῖστον (sæpius ἐπιπλεῖστον) τὸ μέγιστον, τὰ μέγιστα, εἰς μέγιστα, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς τὰ μάλιστα, τοῖς μάλιστα ὁμοίως, καὶ τὸ μέγιστον, κἂν μάλιστα, πολὺ μάλιστα, πάντων μάλιστα, μέγιστον δὴ καὶ οὐχ ἥκιστα *ut plurimum*, *quàm maximè*, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρούντων, ὡς ἐκ τῶν ἀφορμῶν *pro virili*, *quàm optimè*, πρὸς ἀφθονίαν *abundè*, εἰς τὰ ἔσχατ *summè*, μικρόν τι πρὸς, καὶ πρὸς *paulò amplius*, ἐκ χειρὸς, ὁσαχῶς ἂν ᾖν δυνατὸν, ὅση δύναμις γε παρῆν *pro virili*, πολλοῦ vel πολλ γε δεῖ, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, οὐδ' ἐγγὺς *multum abest*.

Diminutionis μειώσεως. Prim. ἦκα *sensim*, σχεδὸν *ferè*, μόλις *vix* γε *saltem*. Derivat. σπουδῇ, σχολῇ, μόγις *vix*, μικρὸν, μικροῦ, μικρῷ, ὀλίγου, ὀλίγῳ *parum*, *paulò*, λίγδην, ἐπιλίγδην, ἐπιψαύδην, ἀκροθιγῶς, ἀφοσιουμένως *strictim*, *perfunctoriè*, ὅσον interdum *ferè*, ἔλαττον, ἐλάσσονι, ἐλαττόνως ἐλαττονάκις *minus*, ἐλάχιστον, ἐλάχιστα, &c. *minimè*. Poët μίνυνθα *paululum*, &c. Comp. οὔτι, μήτι, μήτιγε, οὔτιγε, μήτιγε *nedum*, μονονὲ, μονονοὐχ, μονονουχὶ *tantum non*, ὁμοῦ τι *ferè*, γε δὴ *saltem*.

Ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον οὐκ ἤδη *tantum non*, μὴ ὅτι, μὴ ὅτι γε, μὴ ὅτι δὴ, μήτιγε δὴ, μήτι δὴ, μήτιγε δὴ, οὔτι γε δὴ, μήτι δὴ, μήτιγε δὴ, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως, *nedum, quo minus, saltem non*, σχεδὸν, ὅσον *ferè*, οὐχ ὅτι *nedum, tantum abest*, κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, παρὰ πολὺ, διὰ μικρὸν, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον (παραμικρὸν, παρολίγον, &c. rariùs) παρὰ βραχὺ, ἐπ' ἔλαττον, *sensim, tantillum*, περὶ μικροῦ vel σμικροῦ, περὶ ὀλίγου, περὶ οὐδενὸς, διὰ οὐδενὸς, εἰς οὐδὲν, παρὰ φαῦλον, πρὸς ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν, *parvi, nihili*, ἐπὶ τὸ πάνυ μικρὸν, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, *perparum*, εἰς ἐλάχιστον *minimum, pro minimo*, περὶ ἐλάττονος *minoris*, περὶ ἐλαχίστου *minimi*, παρ' ἐλάχιστον, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ σχεδὸν, ἐν ὀλίγῳ *propemodum, ferè*, παρὰ μίαν, παρ' ἕνα *uno minus*, ἥπου γε, ἦ που πολλῷ γε *multò minus*, οὐδ' ἀρχὴν, οὐδὲ γρῦ *ne tantillum quidem*, πολὺ ἥκιστα, οὐ πάνυ, οὐ πάνυ τι, οὐδέν τι πάνυ, ὁμοίως τοῖς ἥκιστα, ὡς οὐδὲν χρῆμα, *quàm minime*, ὁδοῦ πάρεργον *obiter*. Poët. βαιὸν ὅσον, βραχὺ ὅσον *pauxillum*.

Numeri ἀριθμοῦ. Prim. ἅπαξ *semel*, δὶς *bis*. Derivat. ex cardinalibus orta, ut τρὶς *ter*, τετραποδιστὶ *quatuor pedibus*: in άκις, ut ἑπτάκις *septies*, ὁσάκις *quoties*, πολλάκις *multoties*: in χα, χῆ, χοῦ, χῶς, πλῶς, πλασίως, ut πένταχα, πενταχῆ, πενταχοῦ, πενταχῶς *quinquies*, διπλῶς, διπλασίως *dupliciter*: in χθα, ut δίχθα *dupliciter*. Comp. ἐφάπαξ, εἰσάπαξ *semel*, &c. ἐπὶ τρὶς *ter*.

Temporis χρόνου. Primit. νῦν *nunc*, πρὶν *priusquam*, χθὲς *heri*, ἀεὶ *semper*, αὖ, πάλιν *rursus*, ἔτι *adhuc, postquam*, ἅμα *ut primum*, ἔς τε *donec*, ἄρτι *nuper*, ἕως *quamdiu*, ἤδη *jam*, θαμὰ *crebrò*, ὀψὲ *serò*, πάλαι *olim*, ὅτε, ὁπότε, ἡνίκα *quando*, αὔριον *cras*, πέρυσι *anno superiore*. Poët. δὴν *diu*, ἦμος *quando*, ὄφρα *quamdiu*, μέσφα *donec*, αἶψα, εἶθαρ, τάχα *statim*. Deriv. εὐθὺς *statim*, διηνεκὲς *continuo*, πάντοτε, ἑκάστοτε *semper*, σπουδῇ *festinanter*, ἀρχὴν *ab initio*, τότε, τηνίκα *tunc*, πηνίκα, ὁπηνίκα, πότε *quando*, ὅπου *quousque dum*, νυνὶ *nunc*, πρωΐ, πρωΐαν, *mane*, νύκτωρ *noctu*, αὖτις, αὖθις *rursus*, ἄφνω, αὐτίκα *repente*, πρότερον *prius*, ὕστερον *posterius*. ἐνίοτε *interdum*, αὐτόθεν *extempore*, σήμερον *hodie*, ἀρμοῖ, νεωστὶ, ἀωρὶ *intempestive*. Poët. ἦμαρ *interdiu*, cum compositis ἐννῆμαρ *novem diebus*, &c. ῥίμφα, ὦκα *celeriter*, τόφρα *tamdiu*, τῆμος *tunc*, πρῶ vel πρῷ *mane*, δηθὰ, δηρὸν *diu*, πάρος *prius*, ἀρχῆθεν *ab initio*, τῆτες Att. σήτες Ion. σᾶτες Dor. *hoc anno*. Compos. οὔπω, μήπω, οὐδέπω, μηδέπω, οὐπώποτε, μήπω γε, οὐδεπώποτε, οὐδέπω *necdum*, πώποτε *unquam*, δήποτε, δηποτοῦν *tandem*, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε *nunquam*, ὅταν, ὁπόταν, ἐπὰν, ἐπειδὰν (rariùs ὅτ' ἂν, &c.) ὁποτεοῦν *quando, quandocunque*, νῦν δὴ, ταννῦν, τονυνέχον *nunc*, πρινὴ *priusquam*, πρότου, πρότου γε *antea*, τοπρωΐ *mane*, ἔκπαλαι, πρόπαλαι *olim*, εἰσαῦτις, ἐξαῦτις *posthac* ἐξαίφνης, ἐξάπινα, ἐξαπίνης *repente*, ἔναγχος *nuper*, μηκέτι *nondum*

τηνικάδε, τηνικαῦτα *tum*, διαπαντὸς *semper*, ὁσημέραι *quotidie*, πρότριτα *tribus ante diebus*, ἐξαυτῆς *eodem momento*, ἐπιπολὺ *diu*, ἐξαρχῆς, ἀπαρχῆς, καταρχῆς, καταρχὰς *ab initio*, παραχρῆμα *ex tempore*, ἐκποδῶν *è vestigio*, διατάχους, διαταχέων *celeriter*, &c. Poët. ἐπειὴ *postquam*, εἰσότε *donec*, νῦνπερ, νυνδὴ, νυνμὲν *nunc*, ἔνδυο *dicto citius*.

Καὶ νῦν, νῦν ἄρτι, καὶ δὴ *jam jam*, ἔτι μὴν, εἰς ἔτι, ἔτι καὶ νῦν, εἰς ἔτι καὶ νῦν *huc usque*, ὅτε τε, ὅτε περ *quando*, ἔσθ' ὅτε, ἔστ' ἂν, ἔστε περ *donec*, αὐτίκα τε *simul ac*, αὐτίκα γε μάλα, αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς θᾶσσον *quamprimum*, δὴ τότε, τότ' ἤδη, τότε δὴ, τότε δὴ τότε, τότε δὴ καὶ *tum demum*, οὐ γὰρ ἄν ποτε *nunquam*, ἔστιν ὅτε vel ὅπου *aliquando*, τὴν ἀρχὴν, τὰς καταρχὰς *ab initio*, ἐν βραχεῖ, περὶ βραχέος, ὀλίγον χρόνον, ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, ἐντὸς ὀλίγου, οὐκ εἰς μακρὰν *brevi*, ἐν τάχει, κατὰ τάχος, εἰς τάχος, ἐκ ποδὸς, παρὰ πόδα, παρὰ πόδας, παρὰ ποσὶ, παρ' ἄωον *celeriter*, *è vestigio*, τὴν ταχίστην *quàm celerrime*, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου περ, ἀφ' οὗ *unde*, *ex quo*, ἔναγχος τοῦ χρόνου *nunc*, μέχρι πόῤῥω *diu*, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ παραυτίκα, ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου, ἐκ τοῦ καιροῦ, παρὰ χρέος *ex tempore*, ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον αὐτίκα, ὅσον οὐκ ἤδη *pene jam*, ἐκ δευτέρου *iterum*, ἐκ πολλοῦ, πρὸ πολλοῦ *jamdiu*, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον *longissime*, ἐκ τούτου, ἐν ὑστέρῳ, μετὰ τοῦτο vel ταῦτα, τὰ μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτῳ vel τούτοις, μετὰ χρόνον *posthac*, *postea*, εἰς ἐπιοῦσαν *in posterum* ἀπὸ καιροῦ, παρὰ καιρὸν, ἄνευ καιροῦ, παρ' ὥραν *intempestive*, πρὸς καιρὸν, πρὸς ὥραν, ἅμα τῷ καιρῷ, καιρόν δε, ἐπὶ καιροῦ, εἰς δέον ἐν τῷ δέοντι *tempestive*, διὰ τέλους, εἰς τὸ διηνεκὲς, εἰς ἀεὶ *semper* σχεδὸν, μετὰ μικρὸν, μετ' ὀλίγον, *paulo post*, κατὰ βραχὺ, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγους, *paulatim*, οὐ δὴ γέπω *nondum*, οὐκ εἰς μακρὰν *brevi*, εἰς τανῦν, πρὸς τὸ παρὸν, ἐν τῷ παρόντι, ἐν τῷ αὐτίκα, παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν *impræsentiarum*, εἰς τόδε χρόνου *adhuc*, τὸ καταρχὰς *ab initio*, σὺν χρόνῳ *tandem*, ἐν τόσῳ τῷ χρόνῳ *tantillo tempore*, πρὸς βραχὺ, πρὸς ὀλίγον, ἐπὶ vel ἐς μικρὸν, ἐς vel πρὸς ὀλίγον *parumper*, μικρὸν ὅσον ὅσον *tantillum*, ἐν ᾧ *dum*, εἰς ὃ, εἰς ὃ δὴ *usque dum*, ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, (ἀκαρῆ interdum), ἐν ἀτόμῳ, ἐν στιγμῇ χρόνου, κατ' αὐτὸ *ipso momento*, ἐν ὅσῳ, ἐν τούτῳ, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ *interea*, κατὰ πολλὰ *frequenter*, μεθ' ὃ *postquam*, ἐφ' ὅσον χρόνον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα *quamdiu*, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἐπὶ τοσοῦτον *tamdiu*, ἐφ' ἑκάστης, καθ' ἑκάστην, ἐφ' ἡμέραν *quotidie*, μεθ' ἡμέραν *interdiu*, πρὸ μιᾶς, τῇ προτεραίᾳ, μιᾷ πρότερον ἡμέρᾳ *pridie*. τῇ ὑστεραίᾳ, εἰς τὴν ὑστεραίαν, μιᾷ ὕστερον ἡμέρᾳ *postridie*. εἰς τρίτην ἡμέραν *perendie*, ἅμα τῷ πρωῒ *summo diluculo*, &c. Poët. ἔστ' ἐπὶ *donec*, ἐπὶ δηρὸν *diu*, τὰ ποθέσπερα *vesperi*.

Loci

Loci ποῦ. Prim. οἷ *quo*, οὗ, ἵνα *ubi*, ἑκὰς *longè*, ἐκεῖ *illic*, ἐγγὺς, πέλας *prope*, πέρας *ultra*, ἴκταρ *juxta*, χαμαὶ *humi*; δεῦρο (Atticè δευρὶ) *huc*. Poët. ἄψ *retro*, ἄντα *coram*, ἆσσον, ἄγχι *prope*, τῆλε *procul*. Derivat. ἀμφὶς, πέριξ *circum*, πάντη, ἑκάστοτε *ubique*, ἄλλοθι *alibi*, δημοσίᾳ, πανδημεὶ *publice*, μεταξὺ *inter*, πλησίον *prope*, ἀντικρὺ, ἀντικρὺς *coram*, *è regione*, ὀπίσω cum compositis *à tergo*, ἐκποδὼν *procul*, πόῤῥω, μακρὰν *longe*, ὑπερπολῆς (rariùs ὑπερπολλῆς) *in summitate*. Poët. ἧχι *qua parte*, ἄντην *coram*, τηλεῖ *illic*, μεσσηγὺς *inter*, ἄλλυδις *alibi*, μεγαλωστὶ *late*. Compos. ἐνεγγὺς *prope*, ἔναντι, ἀπέναντι, &c. ἀντίπεραν, ἀπαντικρὺ, ὺς, καταντικρὺ, ὺς *è regione*, ἀμηγέπη, ἀμηγέποι *quocunque*, ὅπερ, ἐνθάπερ *ubi*, περίπου *circiter*, οἷπερ, οἷγε *quo*, εἴπη, εἴπουτε *sicubi*, ἀλλοθιπου, ὁπήποτε, ὁπουδήποτε, ὁποῦπερ, ὁπουοῦν *ubicunque*, ἀνόπιν, ἔμπαλιν *retro*, κατόπιν, μετόπιν *à tergo*, ἀνέκας *sursum*, ἀμοιγέπου *ubique*, ἐπέκεινα, ὑπερεπέκεινα *trans*, ἐνώπιον, κατενώπιον *coram*, προποδὼν, ἐμποδὼν *obviam*. Poët. διαμφὶς *utrinque*, ἀποπρὸ, ἀπόπροθι, ἀπόπροθεν, -ε *procul*, ἔμπλην *prope*, ἧχίπερ *ubi*.

Pleraque finita in

θι, οι (ex οθι per sync. & cras.) σι, χοῦ, τός, θα, significant *in loco* : ut οἴκοθι, οἴκοι *domi*, Ἰσθμόθι, Ἰσθμοῖ *in Isthmo*, Ἀθήνησι *Athenis*, ἑκασταχοῦ *ubique*, ἐκτὸς *extra*, ἔνθα *ibi* : quædam in ου, pauciora in χῆ, δον, ut αὐτοῦ *ibi*, οὐδαμοῦ *nullibi*, πανταχῆ *ubique*, ἔνδον *intus*. Orta ex Dat. fœmin. in η, significant potiùs *in via*, ut τῇ, ταύτῃ, ἐκείνῃ *hâc viâ* vel *ibi*.

θεν (θε Poët. pag. 111.) *de* vel *à loco*, ut οὐρανόθεν *de cælo*, ἄνωθεν *desuper*, ἔνθεν, ἐντεῦθεν, αὐτόθεν *inde*, δήπουθεν *undecunque*, ὁμόθεν *ex propinquo*, μακρόθεν *è longinquo* : sed ἔσωθεν, ἔνδοθεν *intus* vel *ab intra*, ἐγγύθεν *prope*, κυκλόθεν *in circuitu*, πρόσθεν, ἔμπροσθεν *coram*, ὄπισθεν *à tergo*.

δε, ζε, σε, *ad locum*, ut οἴκαδε *domum*, Ἀθήναζε *Athenas*, χαμᾶζε *in humum*, θύραζε *foras*, οὐρανόσε *in cælum*, ἀλλόσε *aliàs*, ἐκεῖσε *illuc*, οὐδαμόσε *nusquam*, ὁμόσε *in eundem locum*. Quædam ante θι, θεν, σε habent ω, ut ἑτέρωθι ἀμφοτέρωθεν *utrinque*, ἑκατέρωσε *utroque*.

ω *in loco*, & *ad locum* : ut ἄνω *supra*, *sursum*, κάτω *infra*, *deorsum* : sic ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ *hic*, *huc*, ἐκεῖ *illic*, *illuc*, οἷ *quo*, *ubi*, οὗ, ὅπου, ὅποι *ubi*, *quo*, ἀλλαχοῦ *alibi*, *alio*.

Ποῦ δῆτα, ἵνα τε *ubi*, ὅθεν δὴ, ὅθεν δήποτε, ὅθεν οὖν *undecunque*, ὅπῃ ἂν, ὅπου δὴ, ὁπουπερ ἂν, ὅπῃ ποτὲ, ἔστιν ὅπου, ὅπου δὴ οὗ, ὅπου, ὅπῃ (sequente) ἂν τύχοι vel τύχῃ *ubicunque*, ὅπου ποτ' οὖν *ubinam*, μέχρι πόῤῥω *longe*, τῇ καὶ τῇ, δεῦρο κἀκεῖ *huc*, *illuc*, δεῦρο κἀκεῖσε *ultro*, *citroque*, ἔνθεν, κἀκεῖθεν *hinc*, *illinc*, ταύτῃ πῃ, πῃ ταύτῃ *alicubi*,

εἰς χεῖρας, ἐκ χειρὸς *cominus*, εἰς τοὔπισθεν *retro*, ἐπὶ τάδε *cis*, ἐπὶ θάτερα, κατ' vel ἐφ' vel παρ' ἑκάτερα, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα *utrinque*, διὰ πολλοῦ, διὰ μακροῦ *longo intervallo*, διὰ πλείστου *longissime*, ἐπὶ τούτῳ *huc*. ἐπ' εὐθείας, πρὸς ὀρθὴν, καθ' ὁδὸν *recta*, παρ' ἐλάχιστον *prope*. Poë. ἀμφὶ, περὶ *circumcirca*, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ *hinc, illinc*, ἀλλυδὶς ἄλλῃ *alio atque alio*.

Sub Loco comprehendi possunt tres aliæ classes.

Congregandi ἀθροίσεως. Prim. ἅμα, ὁμοῦ *simul*. Derivat. in ινδην (quæ significant *delectum*) ut πλουτίνδην *divites quosque eligendo*: nonnulla in δον & δην, ut ἀγεληδὸν *gregatim*, συλλήβδην *comprehensim*: in ι, ut πανοικὶ *cum tota familia*, αὐτανδρὶ *cum ipsis viris*: ex collectivis orta, ut ἀθρόως *confertim*. Compos. καθόλου *universim*. Poët. ἄμμιγα *unà cum*. Æol. ἄμυδις *simul*.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ *eodem*, σὺν δὲ, σὺν καὶ, ἐπί γε, ὁμοῦ *simul*.

Separandi χωρισμοῦ. Primit. ἄνευ, ἄτερ *absque*, νόσφι, χωρὶς *seorsum*. Derivat. μόνον, καταμόνας *solum*, ἰδίᾳ *privatim*, ἀνδρακὰς *viritim*, λάθρα *clam*, &c. Poët. ἄνευθε, ἀπάνευθε, ἄτερθε, ἀπάτερθε *seorsim, absque*, ἄνδιχα, διάνδιχα *divisim*.

Ordinis τάξεως. Primit. εἶτα *deinde*. Derivat. ex Ordinalibus, ut πρῶτον, πρώτως *primo*, δεύτερον, δευτέρως *secundo*, &c. τέλος, τελευταῖον, ἔλω *denique*, μεταστοιχεὶ *in ordines*, αὐτόθεν *ipso statim initio*. Comp. ἔπειτα, μετέπειτα, εἰσέπειτα *deinde*, ἑξῆς (ab ἐξ ἧς retracto spiritu: Stephanus vult esse primitivum: alii deducunt ab ἕξομαι *adhærebo*) ἐφεξῆς, καθεξῆς *deinceps*.

Τὴν πρώτην, τὴν ἀρχὴν *initio*, τὸ τέλος, τέλος δὲ, τόδε τέλος, ὥστε τέλος, πρὸς τὸ τέλος, ἐπὶ τέλει, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα (vel τοτελευταῖον & τατελευταῖα,) τὸ σύνολον, ἐπὶ πᾶσι, τοῦ λοιποῦ *postremo, denique*, ἐκ δευτέρου, ἐκ τρίτου, &c. *secundo, tertio*, &c. αὐτίκα γε, αὐτίκα γέτοι, αὐτίκα δὴ πρῶτον *ac primum quidem*, αὐτίκα γὰρ *primum enim*, ταύτῃ καὶ ταῦτα, ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα, τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτο *hactenus*.

Orationis λόγου. Derivat. in ιστὶ quæ gentis idioma plerumque denotant, ut Ῥωμαϊστὶ *Romane*, Βαρβαριστὶ *Barbare*, αὐτολεξεὶ *verbatim*, ῥητῶς *certis verbis, nominatim*, ἀῤῥήτως *infande*, παῤῥησίᾳ, παῤῥησιαστικῶς *aperte, cum libertate loquendi*: διαῤῥήδην, ἐπιῤῥήδην *explicate*, συνελόντι, συντόμως *breviter*, ἄνωθεν, πόῤῥωθεν *longius*.

Διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων, ἐν βραχεῖ, ἐν βραχίστοις, ἐν βραχυτάτοις *paucis*, διὰ πλειόνων, διὰ μακροτέρων *prolixius*, μακρὸν ἄνωθεν *longius*.

longius, ὡς ἐν ἐλαχίςῳ, ὡς ὅτι quàm *brevissimè*, ἐπὶ vel κατ᾽ ἐπιτομὴν, τόδε ὅλον, καὶ τὸ ὅλον, ὥστε ὅλον, καθόλου δὲ, ὡς δὲ τὶ σύνολον, ὡς ἐπίπαν, ἐπὶ κεφαλαίων *summatim*.

Sub Oratione cadunt Adverbia.

Affirmandi καταφάσεως. Prim. ναὶ *na*, ἦ *ita* : postposit. γὲ, δὴ, μὲν, τοι, ὦν (Herodot.) *quidem*. Derivat. ἀμὴν *amen*, μάλιστα *maximè*, ἀμέλει *certè*, ὀρθῶς *rectè*, καλῶς *bene*, ἀληθὲς, ἀληθῶς, ὄντως *reverà*, οὕτω *ita*, κομιδῆ, πάντῃ, πάντως *omnino*. Compos. ἔγωγε *equidem*, δηλαδὴ, ἦπου (antecircumflexum) ἤτοι, καίτοι *sanè*, *profectò*, παντάπασι, πάνυτοι, πάνυγε, οὕτωτοι *omnino*, αὐτόχρημα *reipsa*, γεμὴν, γοῦν, γ᾽οὖν, γέτοι, γετοίπου, μὲν δὴ, μέντοι, μέντοιγε, μέντοίπου, τοίνυν, μέντοίνυν, δήπου, & apud Herod. μένυν μενῶν *quidem*.

Ἦ γὰρ, ἦ δὴ, ἦ καὶ, ἦ μὴν, ἦ μὲν, καὶ μὲν, καὶ δὴ, ἦμήνγε, ἤτοι μὲν, ἠτίπου, οὕτω δὴ *certè*, πάντῃ πάντως, πάνυ μὲν οὖν, πάνυ μὲν οὕτως, παντάπασι μὲν οὖν, παντάπασί γε, πάνυ σφόδρα, καὶ σφόδρα γε, κομιδῆ, μὲν οὖν *omnino*, καὶ μάλα (& postposit. γὲ μάλα, δὴ μάλα) *maximè*, ἀλλὰ δὴ καὶ, οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ *tum vel maximè*, τῷ ὄντι, πρὸς ἀλήθειαν *reverà*, οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ *omnimodo*.

Negandi ἀποφάσεως. Primit. οὐ, οὐκ, οὐχὶ, μὴ *non*. Deriv. ἥκιστα, ἐλάχιστα *minimé*. Com. οὐδὲ, μηδὲ *ne*, μήτοι, μήτοιγε, οὔτοι, οὔτοιγε, οὐμένουν, οὔκουν *non sanè*, οὐδαμῆ, μηδαμῆ, οὐδαμῶς, μηδαμῶς, οὐδήπου, οὔτίπου, οὐδεπώπω, οὐδέπως, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε, οὐδέπω, πώμαλα *nequaquam*. Poët. οὔτι *non*, σπιδιλικὴγξ, &c.

Οὐ δῆτα, οὐ μὴν, οὐ μὲν, οὐ μὲν δὴ, οὐ μέντοι, οὐ τοίνυν, οὔτοιγε *non sanè*, μὴ οὐ, μὴ οὐκ, οὐ μὲν δὴ, οὐ γὰρ, οὐ γὰρ οὖν, οὐ γὰρ ἄν που, οὐ μὲν πως, οὐδ᾽ ἄρα πω, οὐδ᾽ ἄν πω, οὐδ᾽ ὅλως, οὐδ᾽ ἂν, μηδ᾽ ἂν, οὐδ᾽ ἂν ὅτι οὖν, οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ *nequaquam*, μηδαμῆ μηδαμῶς, οὐδαμῆ οὐδαμῶς, οὐ τοίνυν, οὐδαμοῦ, οὐδ᾽ ὁπωσοῦν, οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν, οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως, οὐ μέν γε *nullo pacto*. Poët. οὐθὲν, μή νύ τι οὐ, οὔτε τι *nequaquam*.

Hortandi παρακελεύσεως. Derivat. ἄγε, ἴθι, φέρε *age*, ἄγετε, ἴτε *agite*, ἄπαγε *apage*, εἶα *eia*, εὖγε *euge*, δεῦρο *adesdum*, δεῦτε *adeste*, εἶεν *esto*.

Hæc omnia post se adsciscunt δὴ, ut ἄγε δὴ, pleraque ante se admittunt ἀλλ᾽, ut ἀλλ᾽ ἴτε : item φέρε γὰρ, φέρε τοίνυν, ἄγε νῦν *age verò vel agite*. ἀλλὰ δὴ καὶ *esto tamen*. Poët. βάσκ᾽ ἴθι *age*, εἰδ᾽ ἄγε *age verò*, δεῦρ᾽ ἴθι *adesdum*.

Prohibendi ἀπαγορεύσεως. Primit. μὴ, interdum εἰ *ne*.

Compos. μήτι, μήτοιγε, μήποτε *nequaquam*.

Οὐ μὴ, μὴ γὰρ, μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, οὐ γὰρ δὴ, οὐ γὰρ ἄν που, μή τοιποτε, μὴ γένοιτο *nequaquam*, *absit*, ἀλλὰ μήτοι *vide ne*, ἀλλ᾽ ὅπως, καὶ

ὅπως, ὅρα, ὅπως, item ὅπως sequente γε, δὴ, δὲ, ἄρα, τοίνυν, ἄν *at vide, ac vide*; eodem modo usurpatur ἀτὰρ apud Poëtas. ἤ ἤ, ἆ ἆ, *tace*, Aristoph.

Jurandi ὀμώσεως. Primit. νὴ μὰ *per*, μὰ interdum *non per*; ὦ μὰν frequentissima in jurejurando formula.

Exclamandi ἐκφωνήσεως. Cujusmodi sunt interjectiones omnes. Primit. ὦ *o*, ὦ *oh*, ἆ *ah*, (poët. sæpiùs sequente δεῖλ' apud Homer.) αἲ *heu*, ἆ ἆ *hau hau*, ἆ ἆ ἆ *ha ha he*, αἲ αἲ *heu heu*, ἒ ἒ *eheu*, ὖ ὖ vox olfacientis; βρῦν vox infantuli poscentis *potum*, κοὶ vox porcelli; βαβαῖ, παπαὶ *papa*, φεῦ *heu*, *papa*, ὡς *quam*. Derivat. πῶς *quam*, ἔα *vah*, οὐαὶ *va*, σαβοῖ, εὐοῖ *euohe*, εὐὰν *euan*, βαβαιὰξ, παπαιὰξ *papa*, πάππα, ἄππα vox infantuli compellantis *patrem*, μάμμα μαμμαία compellantis *matrem*, ἄττα, τέττα compellantis *superiorem*. Compos. οἴμοι, αἰβοῖ *hei*, ὦ 'τὰν *o amice vel amici*.

Optandi εὐχῆς. Primit. εἰ, ὡς *utinam*. Derivat. εἴθε, εἴη, ὤφελον, seu ὄφελον, αἴβαλε *utinam*, ἐτεὸν *sodes*.

Ὡς γε, ὡς εἴθε γε, καὶ εἴθεγε κἂν, ὡς εἴηγε, εἴθ' ὡς, εἰ γὰρ, ὡς ὄφελον, ὡς ὄφελον γε, εἰ γὰρ ὄφελον *utinam*.

Demonstrandi δείξεως. ἴδε (vel ἰδὲ,) ἰδοὺ, *en, ecce*. Poët. ἠνὶ *en*, ἠν' ἰδοὺ (vel ἠνίδου) ἠν' ἴδε (vel ἠνίδε) *ecce*.

Explanandi διασαφήσεως. Primit. καὶ *etiam*, δῆτα, ἅτε *videlicet*, Derivat. ᾗ *quatenus*, ταύτῃ *eatenus*, οἷον *nempe*. Compos. ἤγουν, ἤτοι, δήπου, δήπουθεν, δῆθεν, δηλονότι, δηλαδὴ *scilicet*, καθὸ, παρὸ, ἐφὸ, ἐφότι, καθὰ, καθότι *quatenus*, ὅσονγε, ὅσαγε, ὁπόσαγε *in quantum*.

Ἅτε καὶ, ἅτε δὴ, ἀλλ' ἅτε *videlicet*, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον, εἰς ὅσον, δι' ὧν, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ τοιοῦτον, ἐν vel ἐπὶ τούτῳ, ἐπὶ τοῦτο *quatenus*, τοῦτ' ἐστι (vel τουτέστι,) οὐ ὅτι *id est*, φέρε εἰπεῖν interdum φέρε, item φέρε εἰπεῖν ἀλλὰ (initio periodi) *scilicet*, οἷον δὴ λέγω, τὸ λεγόμενον *verbi gratia*, ἐπ' ὀνόματος *nominatim*.

Dubitandi διστάσεως vel εἰκασμοῦ. Primit. ἦ *an*, ἄρα, (præcipuè post conditionalem εἰ ἄν, &c.) Derivat. ἴσως, τάχα, τυχὸν *fortasse*, ὅσον, σχεδὸν *circiter*. Poët. αἴκεν, -ε *si forte*.

Τυχὸν ἴσως, τάχ' ἂν vel τάχα ἂν, τάχα που ἴσως που *fortasse*, πῶ μάλιστα *circiter*, ἀπὸ αὐτομάτου vel ταὐτομάτου, ἀπὸ vel ἐκ τοῦ αὐτομάτου *fortuito*, κατὰ συγκυρίαν, εἰ τύχοι *forsan*. Poët. αἴκέν πως, αἴκέ ποθι *an quo modo, an tandem*.

Interrogandi ἐρωτήσεως. Primit. ἆρα, μῶν *nunquid?* interdum εἰ, καὶ *an*? Derivat. πότερον *utrum*? πῇ *qui*? Poët. πεῖ *qua*? ποῖ *quo*?

Adverbia etiam aliarum specierum, & conjunctiones, ubi in quæstionibus adhibentur, interrogativis accenseri debent, μὴ, ἦ (vel ἦ,) οὐχὶ, οὐκ *nonne*? εἶτα (rariùs ἔπειτα) *quid ergo*? μήτι, ἦπου, ἤπου, οὐκοῦν *utrum, quamobrem*? οὔπου *an*? ἄλλοτι *numquid*?

Τί

Τί μὴν, τί δὴ *quidnam?* τί δ', τί δήποτε, τί δῆτα *quid tandem?* τί μὴν, τί γὰρ οὐ, πῶς δὴ οὐ, πῶς γὰρ οὐ vel οὐχὶ *quidni, quippini?* ἆρα γε, ἆρα οὖν, ἆρ' οὖν, ἆρα ποτε, μῶν ἆρα, μῶν οὖν, ἀλλ' ἦ, ἀλλ' ἆρα, ἄλλο τι ἤ, οὐ δήπου *nunquid?* καὶ sequente γε, δὴ, ἆρ' οὐ. ἆρ' οὐκ. ἆρα μὴ, ἆρ' οὖν, οὐ μὴν μὴ, οὐ γὰρ, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχὶ, ἀλλ' οὐκ, ἀλλὰ μὴν οὐ, ἦ οὐκ, ἦ γὰρ (η circumflexo) οὐ γὰρ, οὐκοῦν, πῶς οὐ, πῶς οὐκ, πότερ' οὐκ, *nonne, annon?* πῶς ἂν, πῶς δὴ, πῶς γὰρ, πῶς γὰρ ἂν, πῶς ποτὲ *quomodo?* διὰ τί, τί ὅτι, ὅτι δή τι, ὅτι τί δὴ, ἵνα τί, τίνος ἕνεκα, τίνος χάριν, τίνος δὲ χάριν, interdum καὶ χάριν τίνος *quamobrem?* ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἦ καὶ *an vero?* πρὸς τί, ἐπὶ τί, πρὸς οὖν τί, παρὰ τί ποτε, ἐπ' ᾧ *quamobrem?* μέχρι vel ἄχρι που vel τίνος *quousque.* Poët. τίπτε (pro τίποτε) *curnam?* ἠὲ καὶ οὐχὶ, ἆρ' οὐκ *annon?* ἦ ἄρα, ἦ ῥα *utrum?*

Cognata quædam adverbia incipientia à præfixo π, frequentiùs ſunt interrogativa; eadem ſi à τ incipiant, redditiva; ſin à vocali, indefinita.

Ad eandem etiam claſſem tria hæc referantur.

Indefin.	Interrog.	Reddit.
ᾗ, ὅπῃ quâ viâ *vel* quâ ratione.	πῇ quâ viâ? *vel* quâ ratione?	τῇδε *vel* ταύτῃ hâc viâ *vel* hâc ratione.
ᾧ quatenus *vel* quapropter.	πῷ quatenus? *vel* quapropter?	τῷ eatenus *vel* ea propter.
ὅτε, ὁπότε quando.	πότε quando?	τότε tunc.
ὅθεν, ὁπόθεν unde.	πόθεν unde?	τόθεν inde.
ὅθι ubi.	πόθι ubi?	τόθι ibi.
ἡνίκα, ὁπηνίκα quando.	πηνίκα quando?	τηνίκα tunc.
ὅσον quantum.	πόσον quantum?	τόσον tantum.
οἷον qualiter.	ποῖον qualiter?	τοῖον taliter.
ὁσάκις quoties.	ποσάκις quoties?	τοσάκις toties.
οὗ, ὅπου ubi.	ποῦ ubi?	
οἷ, ὅποι ubi, *vel* quò.	ποῖ ubi?	
ὡς, ὅπως quomodo.	πῶς quomodo?	
ὁσαχῶς quotmodis.	ποσαχῶς quotmodis?	
ὁπότερον utrùm.	πότερον utrùm?	
	τίη, τιητί quare?	ὅτιὴ, ὁτιητὶ ea de re.
ἕως, ὄφρα quamdiu.		τέως, τόφρα tamdiu.
ἦμος, ὁππῆμος quando.		τῆμος tum.

Similiter Adjectiva horum trium ordinum inchoantur.

Con-

CONJUNCTIONES.

Primit. Oxyt. ἂν, ἐὰν, ἢν, γὰρ, γὲ, δὲ, ἢ, καὶ, μὲν, μὴν, πλὴν, ἐπεὶ. Poët. ἀτὰρ, αὐτάρ. Paroxyt. ἄρα, ἔτι, ἵνα, ὅμως. Poët. ἄφαρ, ἔμπης, ὄφρα. Circumflex. οὖν. Carentes accentu, εἰ, περ, ποι, πυ, πω, πως, τε, τοι. Poët. θὴν, κε, κεν, νυ, νυν, ῥα.

Derivat. Oxyt. ἀλλὰ (ex primit. plurali paroxyt. ἄλλα.) Poët ἠέ. Paroxyt. ὅπως, ὅτι.

Compos. longè plurimæ sunt.

Finales particulæ γε, τε, τοι, νυν, ῥα, κεν, vix unquam mutant accentum dictionum, quibus adjunguntur; ut ὅτιγε, ἐάντε, τοι γάρτοι, γάρνυτοι, τίνυν, γάρρα, ἤκεν.

Oxyt. euntes in γὰρ, δὲ, δὴ, μὴν, ὸ, ὶ; ut τοιγὰρ, ὐδὲ, ἐπειδὴ δεμὴν, διὸ, τιγαρεὶ, ὁπητί. Poëticæ in ὴ, ut ἠὴ, ἐπεὴ, ὁπή.

Paroxyt. exeuntes in έτι, ότι, περ, πυ, πως; ut προσέτι, διότι διόπερ, ἐάνπερ, εἴπερ, γετοίπυ, ἤνπως.

Circumfl. ὖν in compositis retinent accentum suum; ut τοιγαροῦν, μενοῦνγε.

Conjunctionum classes.

Copulativæ σύνδεσμοι συμπλεκτικοί. Primit. καὶ &, τε que.

Καὶ δὴ, καὶ δὴ καὶ, καὶ μὲν δὴ καὶ, καὶ μὴν πυ καὶ, καὶ μὲν καὶ, καὶ μέντοι, καί τι καὶ, καὶ μέν τοι καὶ atque, ἀλλὰ δὴ καὶ atque adeo, atque etiam. Poët. καίνυ, &c.

Connexivæ μεταβατικοί. Primit. ἔτι. Compos. προσέτι præterea μὲνοῦνγε quinetiam, πρόσγε præterea.

Ἔτι δὲ, προσέτι δὲ, ἔτι τοίνυν, ἔτι γὰρ οὖν, πρὸς δὲ, χωρὶς δὲ, χωρὶ τίνυν, μὲν οὖν, ἀλλὰ μὲνοῦνγε, καὶ μὴν, καὶ μὴν καὶ, καὶ μήν πυ, καὶ μὴν πυ καὶ, ἅμα δὴ, καὶ δῆτα καὶ, ἀλλὰ δὴ καὶ, τὰ μὲν τοίνυν, ἔτι τὸ τοίνυν ἔτι τίνυν ὡς καὶ quinetiam, quinimo, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, μετὰ δὲ ἐπὶ δὲ, ἔπι τε, πρὸς τύτοις, πρὸς δὲ τύτοις, ἔτι δὲ πρὸς τύτοις, πρὸς δὲ καὶ, πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πρὸς, τὸ προσὸν, ἐπὶ τύτοις, ἐπὶ τάδε, καί τι καὶ τῦτο, γε μὴν, δέ γε μὴν πῶς præterea, δὲ δὴ, porro autem.

Disjunctivæ διαζευκτικοί. Prim. ἢ vel. Compos. ἐάνπερ, ἐάντε εἴτε, ἤπυ, ἤτοι sive, μηδὲ, μήτε, ὐδέ, ὔτε nec.

Poët. ἠὲ, ἤτε, ἠὴ, ἤκεν, ἠκέ περ vel, ὐδέτι neque.

Ἐὰν οὖν, εἴτ' οὖν, καὶ ἢ sive, καὶ ὐ nec, ὐ μὴν ὐδὲ, ὐ μὴν ὔτε, ὐδὲ μὴν ὔτε μὴν, ὐδὲ δὴ, ὐ μέντοι, ἀλλὰ μὴν, ὐδὲ nec vero, sed nec.

Discretiva διακριτικοί. Prim. πλὴν præterquam, ἢ quam, interdum καὶ (initio clausulæ præcipuè) sed, γὲ, δὴ saltem. Poët. ἄφαρ, ἀτὰρ, αὐτὰρ sed. Der. ἀλλὰ sed. Comp. ἤπυ, ἤπερ, ἤτοι, (Poët. ἠέπερ, quam.

niam, ἀλλά γε, ἀλλάτοι, ὅκῶν *atqui,* καίτοι, καίτοιγε, γεδὴ, γέτοι μὴν, γετοίπε, γεῶν, ὧν γε, γῶν, μέντοι *at vero saltem,* δέγε, δέπε, δέτοι *porro autem.*

Μὴ ὁ, μὴ ὅκ, μὴ ὅχὶ, μὴ ὅχὶ καὶ, ὅτι ἐπειδὴ, ὅτι μὴ *quin,* ἀλλὰ καὶ, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀλλὰ μέντοι *atqui,* ὁ μὴν ἀλλὰ, ὁ μὴν ἀλλάγε, ὁ μὴν ἀλλ', ὁ μέν τι ἀλλὰ, ὁ μέν τοι ἀλλάγε, ὁ μέντοι ἀλλ' ἴσωσγε, ὅκῶν ἀλλὰ, ὁ μὴν ἀλλὰ καὶ, ὁ γὰρ ἀλλὰ, ὁ γάρ τι ἀλλὰ *verum enimvero,* ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἄν, ἐπεὶ δ' ἀλλὰ, τἄλλα δὲ, ἄλλως δὲ *alioqui,* ὁ γὰρ ἂν *alioqui non,* ὁ μέν τοι, μὲν ὧν, ὁ μὴν, ὁ μὴν ὁδὲ, ὁ μὴν ὅτε, ὁ μὴν ἀλλ' ὁδὲ, ἀλλὰ μὲν δὲ *enimvero non,* πλὴν ἀλλὰ, πλὴν καὶ, ἐπεὶ δὲ *veruntamen,* παρ' ὅσον *praterquam,* ἀλλὰ sequente γε, ὧν, γεῶν, ὧνγε, γῶν, ἀλλ' ἢ, ὅτι ἀλλὰ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ νὴ Δία, vel νὴ Δί' ἀλλα καὶ μὴν, καὶ μήν γε, μέν τ' ὧν, μὲν δὴ *at verò, saltem,* ἄλλως τε ἐὰν, ἄλλως τε κἂν, ἄλλως τε καὶ εἰ, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ, *præsertim verò.*

Causales αἰτιολογικοί. Prim. ἵνα, ὡς *ut,* ἐπεὶ *quoniam,* γὰρ *enim.* Poët. ὄφρα *ut.* Deriv. ὅπως, ὥστε *ut,* ὅτι *quia.* Comp. διὸ, διόπερ, διότι, καθότι *quia, propterea quod,* εἴπερ *quoniam,* ἅτε *quippe,* ὥσγε *ut,* γάρπε, γάρτε, γάρτοι *etenim.* Poët. ἐπειὴ, ὅνεκα *quoniam,* ὅτιὴ, ὁτιτὶ *propterea quod,* γάρνυ, γάρνυτοι *etenim.*

Ὅτι δῆτα, διὸ δὴ, διὸ καὶ, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ δὴ, ἐφ' ᾧ τε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὧν τε, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ἀφ' ὧν, ἐφ' ὧν, ἐν οἷς, ἐφ' οἷς, ἐκ τούτων *propterea quod, quia,* ἅτε δὲ, ἅτε δὴ, ἅτε καὶ, ἀλλ' ἅτε, ἐπειδὴ ἅτε, ἅτε δὴ, ὅτι τοι, ἅρα ποτε *quippe,* καὶ γὰρ, καὶ γὰρ δὴ, καὶ γὰρ καὶ, καὶ γάρ τοι, καὶ γὰρ ἀλλὰ, ὁ γάρ τοι ἀλλάγε, ἐπεί τι γε, ἢ γὰρ ἂν *etenim,* ὡς ἂν, ὅπως ἂν *ut,* οἷά γε, οἷα δὴ *utpote,* μέχει πε, ἄχει πε *ut etiam,* γὰρ αὖ, μὲν γὰρ, γὰρ δὴ, γὰρ δήπε, γάρ τ' ἄν. Poët. ὅθ' ὅνεκα, ὅνεκά κεν, τοὔνεκα κεν *quoniam,* δὴ γάρρα *etenim.*

Conditionales ὑποθετικοί. Prim. εἰ, ἐὰν, ἂν, ἢν *si:* interdum ἐπεὶ *sin minùs,* & ὅπε *si.* Comp. εἴγε, εἴπερ, εἰδὴ, εἰδήπερ, ἤνπερ, ἐὰν *si modo, quod si,* εἴπως, ἤνπως *si forte,* ἐπὰν, ἐπειδὴ, ἐπείπερ, ἐπειδήπερ, ἐπείτε, ἐπείτοι, ὅτιγε *siquidem, quandoquidem.* Poët. εἴκε *si,* εἴποθι *siquando* ἐπείκε *quandoquidem.*

Ἀλλ' εἴπερ, εἰ ἄρα, εἰ δ' ἄρα, εἴπερ δὴ, εἴπερ γε, εἴπερ ἄρα, ἐπεὶ ἂν, ἐπεὶ, ὧν, ἤν πέρ γε *si, siquidem,quandoquidem,* εἰ δὲ, εἰ δ' ἄρα, καὶ μέν τοι, καὶ ἂν *sin, sin verò,* εἰ γῶν *si saltem,* εἰ ὁ, εἰ δ' ὁ εἰ μὴ, εἰ δὲ μὴ, εἰ δὲ μήγε, εἰ μὴ πέργε, ἢν μὴ, ἐὰν δὲ μὴ, ὅτι μὴ, ὅτι γὰρ μὴ, παρ' ὅσον, ἀλλ' ἢ, ἀλλ ὅτι ἀλλ' ἢ ὅτι, ἀλλ εἰ μὴ, πλὴν εἰ, πλὴν εἰ μὴ, πλὴν ἐὰν, πλὴν ὅτι, πλὴν ἐὰν μὴ, πλὴν ἂν, πλὴν ἂν μὴ, πλὴν ἀλλ' ἢ, πλὴν ἀλλ' εἰ, ἐκτὸς εἰ μὴ *nisi, sin minus,* καίτοι εἰ, καίτοι ἂν, ἐὰν δὲ δὴ, κἂν εἰ, καὶ μὴν εἰ *quod si,* ἢ ἂν, ἢ γὰρ ἂν *secus, sin aliter.* Poët. εἰ μέν κε *siquidem.*

Illativæ

Illativæ συλλογιστικοί. Prim. ἄρα, οὖν igitur. Comp. ἄραγε, τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, οὐκοῦν igitur, οὔκουν non igitur, τοίνυν & Poët. τοιγάρ, τοιγαρεὶ, τίδε, item τῷ, τῷ τοι igitur.

Ἄρα οὖν, & ἄρ' οὖν (rariùs οὖν ἄρα) ὅμως δ' οὖν, ταύτῃ τοι, δὴ τοίνυν, μὲν δὴ igitur, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, μετὰ ταῦτα proinde.

Adversativæ ἐναντιωματικοί. Prim. περ, τοι quamvis Comp. κἂν, κἤν, καίπερ, καίτοι, καίγε, καίτοιγε, ἀλλάγε, εἰ καὶ, (rariùs καὶ εἰ) καὶ γὰρ εἰ etsi, licet.

Κἂν εἰ, ἢν καὶ, ὅτι μὴ καὶ, καὶ γὰρ εἰ, rariùs καὶ εἰ etsi. Poët. ἔμπης quamvis, ἔμπης, καίπερ etiamsi.

Redditivæ ἀνταποδοτικοί. Prim. ὅπως, μὴν, & Poët. ἔμπης, ἔμπας, ἔμπα, ἔμπαν, & Comp. δή που, γε δήπου, μέν τοι, μέν τοί γε μέν τοί που tamen.

Ὅμως δὲ, ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέν τοι, ὅμως μὴν, ὅμως δ' οὖν, ὅμως καὶ, πλὴν καὶ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ δὴ καὶ, ἀλλὰ ὅμως, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ attamen, tamen.

Expletivæ συμπληρωματικοί. ἄν, ἄρα, ἄρ, ῥα, γε, θὴν, κεν, κε, νυ, νυν, περ, ποι, που, πω, τοι, quæ interdum nihil significant, sed orationem explent; addunt tamen emphasin quandam & venustatem contextui.

Usitatissimæ sunt poëtis θὴν, νυ & νυν frequentiùs post imperativos: ῥα, ἄρ, & ἄρα præcipuè post δ', ὡς, vel articulum positum apud Homerum. Affertur etiam ἄρα ex Demosthene post ὡς; ex Xenophonte post οἷος, ὁπότος, πότερος. Apud Oratores etiam, γε, περ, τοι, ποι, που, πω, πως, præsertim post Adverbia interdum γὰρ cum οὖν, τε præcipuè apud Iones, καὶ apud Atticos.

Potentiales δυνητικοὶ sunt, ἄν, & Poët. κεν, κε.

Postpositivæ Primit. γὰρ, γε, δὲ, μὲν, μὴν, οὖν, περ, τε, τοι, ἄν, κεν, κε: compositæ itidem & formulæ ab his incipientes frequentissimè in oratione postponuntur, ideóque fere postremum in singulis classium ordinibus locum sortiuntur.

Eadem vox propter varietatem significationis spectat ad diversas classes tum adverbiorum tum conjunctionum: si enim afficiat unam dictionem, præcipuè verbum, potiùs adverbium est, si plures dictiones, clausulam, vel sententiam conjunctio est, viz. μὲν quidem, ὡς ut, γε quidem, verò, μηδὲ neque, ne, &c.

Loco ultimo addi possunt

Dictiones Correspondentes: adverbia vel conjunctiones, aut formulæ ex utrisque conflatæ.

Μέν

Μὲν-δὲ *quidem verò*, τε-καὶ *cum-tum*, τε-τε *que-que*, τε-καὶ, καὶ *&-&*, &c. τὸ μὲν-τὸ δὲ, τὰ μὲν-τὰ δὲ, τὸ μὲν-τι, τὸ δέ τι, τοῦτο μὲν-τοῦτο δὲ, τῇ μὲν τῇ δὲ, ταύτῃ μὲν-ταύτῃ δὲ, πῆ μὲν πῆ δὲ, ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, ὡς μὲν-ὡς δὲ, πῶς μὲν-πῶς δὲ, ποτὲ μὲν ποτὲ δὲ, & variatio accentu, ὁτὲ μὲν-ὁτὲ δὲ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ, *partim-partim, tum-tum*, τότε-ὅτε vel ὅταν, ἐπειδὰν, ἡνίκα *tum-cum*, ὅτε-τότε, ἐπειδὰν-τηνίκα vel τηνικαῦτα *cum-tum*, ὅτε μὲν-πάλιν δὲ, ἔστιν ὅτε μὲν-ἔστι δ' ὅτε, ἐνίοτε ἄλλοτε, ἐναλλὰξ ποτὲ δὲ *modo-modo*.

Εἰ μὲν-εἰ δὲ, (εἰ μὲν κε εἰ δέ κε. Poët.) ἢ ἢ, εἴτε-εἴτε, ἄντε-ἄντε, ἄιτε-ἐάντε, ἐάντ' οὖν, ἐάντ' οὖν, εἰ μέν τοι-εἰ μέντοι *sive-sive*, εἴτε καὶ εἰ μὴ *sive-sive non*, εἰ μὲν-εἰ δὲ μὴ *utrum-necne*, οὔτε-οὔτε, μήτε μήτε, οὐδὲ-οὐδὲ, μηδὲ-μηδὲ *nec-neque*.

Ἐπὶ τὰ δὲ μὲν-ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, ἐπὶ θάτερα μὲν-ἐπὶ θάτερα δὲ *citra ultra*.

Μᾶλλον-ἢ *potiùs-quam*, πρὶν vel πρότερον ἢ *prius-quam*.

Ἐπεὶ-καὶ *postquam tum*, ἐντεῦθεν vel ἔνθεν-ὅθεν *inde-unde*.

Ὅπου-ἐκεῖ vel ἐνταῦθα, *ubi-ibi*, ἵνα-ἔνθα, *ibi-ubi*, ὅτε-ἧπου, *quando quidem-multo magis* vel *minus*.

Ὡς (vel ὥστε, ὡσεὶ, ὡσπερεὶ, καθάπερ, &c.) -οὕτως (rariùs ὡσαύτως) ὥσπερ-ὡσαύτως, ὁμοίως vel οὕτως, ὅπως-οὕτως, ὡς vel καθώς-καὶ, ὡς-ὥς. (Poët.) *ut-sic*, οὕτως, ὁμοίως-ὥσπερ *ità-ut*, παραπλήσιον-ὥσπερ *idem-fere quod*.

Καίπερ, καίτοι, ἂν καὶ-ὅμως δὲ, εἰ καὶ-ὅμως δὲ interdum δήπου, εἰ καὶ, ἂν καὶ-ἀλλ' οὖν γε, *quamvis-tamen*, εἰ μή γε δήπου *si non tamen*.

Μὴ (vel οὐ) μόνον-ἀλλὰ καὶ *nonsolum-sed etiam*, μὴ vel οὐχ ὅτι, μὴ vel οὐχ ὅπως μονονοὺ-ἀλλὰ καὶ, vel ἀλλ' οὐδὲ *non solum, non-sed nec*.

Ἧ-ταύτῃ *quo-eo*, ὅσῳ-τοσούτῳ *quanto-tanto*, ὅσον vel ὅσονπερ-τόσον vel τοσοῦτον *quatenus-eatenus*, ἐπὶ τούτῳ-ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧτε, ἐπὶ τούτοις-ἐφ' οἷς τε (sequente καὶ) *ea lege-ut*, τοσοῦτον ὅσον, μέχρι τούτου-ἕως *tamdiu-quamdiu*, κατὰ ταῦτα (vel κατὰ τ' αὐτὸ, ἴσα, ὁμοίως) καὶ *aque-ac*.

Negligitur quandoque correspondentis formulæ membrum vel dictio.

PRÆPOSITIONES.

Monosyllabæ sex: ἐκ ante consonam, ἐξ ante vocalem *ex*; ἐν *in*; εἰς *ad*; πρὸ ante; πρὸς *ad*; σὺν *cum*.

Dissyllabæ duodecim; ἀμφὶ *circum*; ἀνὰ *per*; ἀντὶ *pro*; ἀπὸ *à*; διὰ *propter*; ἐπὶ *in*; κατὰ *secundum*; μετὰ *post*; παρὰ *apud*; περὶ *circa*; ὑπὸ *sub*; ὑπὲρ *super*.

Tres sunt ἄτονοι, ἐκ vel ἐξ, ἐν, εἰς: reliquæ Oxyt.

Præpositiones inter se compositæ migrant in adverbia; ut παρὲξ, &c.

SYN-

SYNTAXIS

Dividitur in Concordantiam & Regimen

Ad utrumque spectat Ordo sive Dispositio Dictionum in Oratione.

Concordantia Triplex.

1a. Nominativi & Verbi.

OMNE Verbum Personale & finitum, habet precedentem Nominativum * Substantivi, cum quo concordat numero & personâ; ut ὄρος ὠδίνει *mons parturit*; ὀψὲ αἰσθάνονται οἱ Φρύγες: *serò sapiunt Phryges.*

** Ad Substantivum refertur pronomen Prim.*

Cùm Verbi 1a. dual. deest, nominativus dualis primæ plural jungitur; ut νῶ ἐξίμεν *nos duo eximus.* Soph.

Neutrum plurale gaudet verbo singulari; ut οὐκ ἀρετᾷ κακὰ *non bene succedunt mala.* Od. θ. Jungitur etiam Plurali; ut δαιμόνια πιστεύουσι, Jacob. 2. 19. Utrisque adjunctum reperitur in eâden sententiâ; ut ὅσα οὐ τὰ ἄλλα ἥρηται, καὶ δὲ οὐ λέγονται. Aristot.

Nominativus 1æ. vel 2æ. personæ rarissimè exprimitur, nisi emphaseos vel distinctionis causâ; ut σὺ λέγεις. Joh. 18. 39. ἐγὼ σκόροδα λέγω, σὺ δὲ κρόμμυον ἀποκρίνεις.

Nominativus 3æ. sæpe omittitur in verbis hujusmodi, λέγουσι φασὶ, εἰώθασι, φιλοῦσι, μυθολογοῦσι· ut ὥς φασὶ subaudi ἄνθρωποι *Plut.*

Tertia persona ἐστὶ vel εἰσὶ sæpissimè subauditur, ut πτωχὸς λυ: ὁ ἄνθρωπος· οἱ μόλαχες κόρακες.

Verbum usitatiùs claudit sententiam vel membrum.

In disponendis dictionibus præcipuè solutæ orationis, cura non levis adhibenda est; ità tamen ut varietas summoperè observetur, unde venustior structura, & suavior harmonia consurgat.

2a. Adjectivi & Substantivi.

ADjectivum cum Substantivo concordat Genere, Casu, & Numero; ut κοινὸς Ἑρμῆς *communis Mercurius.*

** Ad Adjectivum referuntur Articulus præpositivus, pronomen possessivum, participium.*

Adjectivum plurale cujuscunq; generis sæpè permutat suum substantivum in genitivum cum articulo; ut σπουδαῖοι τῶν γονέων *boni parentes.* Isocrat.

φαῦλαι

φαῦλαι τῶν γυναικῶν. Basil. καλὰ τῶν ζώων. Isoc. Singulare itidem, si neglecto genere substantivi fiat neutrum; ut τὸ ὑπερβάλλον τῆς χαρᾶς *immensum gaudium*. Hesiod.

Adjectivum *subaudito* ἄνθρωπος, in masculino genere: *subaudito* χρῆμα, in neutro ponitur absolutè; ut πολλοὶ λέγουσι. Psal. 4. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. Ιλ. β. χρήσιμον καὶ αὖ ψευδεῖ ἑδραι. Xenoph.

Adjectivum absolutè positum locum substantivi supplet alteri adjectivo; ut μακάριοι οἱ ἐλεήμονες. Matth. 5. χαλεπὰ τὰ καλά.

Neutrum etiam, articulo vestitum, exprimitur per substantivum; ut ὅπου τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβὲς, *ubi emolumentum, ibi religio.* Epictet.

Sæpè Substantivum usurpatur pro Adjectivo; ut ἑλλὰς φωνὴ, *Græca lingua.* Lucian. Apud sacros scriptores crebriùs in Genitivo; ut οἰκονόμος ἀδικίας *dispensator injustus.* Luc. 16. 8.

Adjectivum Verbo postpositum & concordans cum Substantivo precedente Verbum, sæpissimè Adverbii vicem obtinet; ut εἰσελεύσεται δρομαῖος *introibit curriculo.* Nazianz. ἐννύχιαι στεῖχον *noctu ibant.* Hesiod.

Adjectivum εἷς, cum numerali altero, jungitur Substantivo plurali; ut εἷς καὶ τριάκοντα ἄνδρες. Χίλια, μυρία, quandoq; collectivo singulari, etiam diversi generis; ut χίλια ἵππος. Xenoph.

Adjectivum frequentiùs præmittitur Substantivo.

In numeralibus mixtis numerus minor majorem sæpiùs præcedit usque ad centenarium, si copula καὶ intercesserit: ut τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα: absque copulâ, vel post centenarium, plerumque minor sequitur majorem; ut τεσσαράκοντα τρεῖς, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

3a. Antecedentis & Relativi.

Relativùm cum antecedente concordat genere, numero, & personâ: quoties nullus Nominativus interseritur inter Relativum & Verbum, Relativum erit Verbo Nominativus; ut μακάριος ὃς ἐλπίζει *beatus qui sperat.* Psal. 34. 8.

At si Nominativus Relativo & Verbo interponatur, Relativum regetur à Verbo, aut ab alia dictione; ut μακάριον τὸ ἔθνος, κύριος ὁ θεὸς ὅτι: λαὸς ὃν ἐξελέξατο. Psal. 33. 12.

Frequenter Relativum & Antecedens in eodem casu ponuntur; ut ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα. Psal. 119. 47.

Pronomen Antecedens sæpiùs reticetur; ut λάλει ἃ δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ. Euagr.

Relativum non rarò præcedit, præcipuè in eodem casu positum, ut

ut ἀπολαύω τῶν ἔχω ἀγαθῶν: vel si antecedens pronomen tertiæ personæ subintelligatur in verbo; ut ὃς σπείρει ἀμᾷ.

Οὗτος *hic*, ἐκεῖνος *illi*, ὅσος ἡλίκος *quantus*, οἷος *qualis*, item πόσοι. *quot*, ποςὸς *quotus*, ποταπὸς *cujus*, ποσαπλοῦς, ποσαπλάσιος *quotuplex*, &c. Indefinitè hæc sumpta, non rarò construuntur more relativorum; ut ἐλεφάντων ἔμβρυον ἡλίκον μόσχος, *elephantorum Embryon quantus vitulus.* Aristot. χαριζόμενος οἵῳ σοὶ ἀνδρὶ *gratificans viro qualis es Tu.* Xenoph.

Exceptiones Concordantiis communes.

Plures Nominativi, Substantiva, vel antecedentia cujuscunque numeri postulant Verbum, Adjectivum vel Relativum plurale; ut σπέρμα καὶ καρπὸς διαφέρουσι *semen & fructus differunt.* Aristot.

Quod quidem Verbum cum Nominativo dignioris personæ; Adjectivum cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, generis dignioris, consentit: Dignior autem persona prima quàm secunda aut tertia, & secunda quàm tertia; Dignius masculinum genus quàm fœmininum aut neutrum, & fœmininum quàm neutrum, in vocibus *naturam rationalem* aut *animalem* significantibus; in aliis verò dignissimum est neutrum; ut ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια ποιήσομεν. Xenoph. ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ, Jac. 2. 15. λύπη καὶ φόβος δάκνοντα τὴν ψυχήν. Philo. ὄνυχες καὶ σμάραγδοι ἃ φέρουσιν Αἰγύπτιοι. Lucian.

Quandoq; admittitur singulare, quod ad plura licet sit referendum, cum proximiore tamen concordat; Verbum numero & persona; Adjectivum vel Relativum genere & numero; ut ὡς οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων ἔλεγεν. Aristot. ἐπέλασε φέρων ἄνεμος τε καὶ ὕδωρ. Hom.

Aliquando verbum singulare cum proximiore consentit, Adjectivum verò plurale neutrum sequitur consentiens cum utrisque; ut αἱ δυναστεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμὴν ἐστὶν αἱρετά. Aristot.

Duo masculina cum neutro, etiamsi significent *naturam rationalem*, admittunt tamen adjectivum neutrum; ut πιστεύομεν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, ὁμόουσιά τε ὁμόδοξα. Nazianz. Inusitatiùs Mascul. & Fœmin. ut περὶ πλείστου ποιούμεθα τοὺς παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ μάλιστα ὀργιζόμεθα τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμαρτάνουσι. Isocr.

Duo fœminina non respuunt fœmininum; ut θρασύτης καὶ δειλία πρὸς ἀλλήλας ἐναντίαι. Aristot.

Masculina & Fœminina *rem inanimatam* significantia quandoque admittunt masculinum; ut φόβος καὶ ἐλπίδες ἄνω πετόμενοι. Lucian.

Cùm

Cùm duabus de rebus ſit ſermo, uſitatiùs effertur in Plurali; ut κυρίοις δυσί· quod ſi res naturâ vel arte ſint binæ, potiùs in Duali; ut δυοῖν ποδοῖν.

Duo ſingularia cum Duali non incongruè nectuntur, ut διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε κὴ Ἀχιλλεύς. Il. α.

Ἄμφω & δύο cum Plurali ſæpiùs junguntur, ut ἄμφω ἐξέπνευσαν. Euripid. δυοῖν ὀφθαλμῶν. Ariſtot.

Verbum inter duos Nominativos, & Relativum inter duo Antecedentia diverſorum numerorum poſitum, cum alterutro convenire poteſt; ut ἔθνος πολυανθρωπότατόν ἐστιν Ἄραβες. Phil. πόλεις εἰσὶν ὃς φωλεὺς νομίζεις. Lucian.

Verbum, Adjectivum, vel Relativum nonnunquam concordat cum Infinitivo vel clauſulâ præcedente: Adjectivum verò & Relativum in Neutro genere ponuntur; ut ξυρεῖν τ λέοντα ὐκ ἔστιν ἀσφαλές. Eadem referuntur ad plures clauſulas, & frequentiùs in numero Plurali.

Aliquando Adjectivum concordat cum Subſtantivo, Relativum cum Antecedente, quod non exprimitur ſed intelligitur in Pronomine Poſſeſſivo: ut ἐμὰ τῶ κακοδαίμονος (ſubaudito ἐμῦ in ἐμά) Lucian. τὸ σὸν μόνης δώρημα (ſubaudito σῦ in σόν.) Sophocl. φόβον ὁρῶ τ ἐμῆς ἐπεισόδυ. Ὃν μήπτ' ὀκνεῖτε. idem.

Interrogativum & ejus Redditivum Caſu & Tempore concordant, ut τίνι διαφέρυσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων; ὅσῳ οἱ ζῶντες τ τεθνηκότων, Laert. Non obſervatur Genus aut Numerus, ut τί οἱ ἄνθρωποι; θεοὶ θνητοί. Lucian.

Cùm Redditiuum ſit Pronomen Poſſeſſivum, ponitur in caſu Nominis à quo regitur; ut τίνος ἐστὶν ὁ λόγος; ἐμός.

Reſpondetur interdum ad ſenſum, non ad vocem; ut τίνος εἶ; ὁ πατὴρ Τελαμών, Euripid. præſertim ſi interrogatio fiat per dictionem variæ ſyntaxeos, ut θανάτῳ ἢ ποίῳ φησὶ Μενέλαον θανεῖν; Οἰκτρότατον. Euripid. quia dicimus θνήσκειν θάνατον vel θανάτῳ.

Dictio interrogativa plerumque inchoat ſententiam.

Articulus & Pronomen ſequuntur Concordantiarum Regulas: utrumque tamen peculiarem habet Uſum, Diſpoſitionem & Elegantiam.

Articulus.

Articuli Præpoſitivi Uſus eſt

1°. Propter emphaſin, ſive excellentiam rei; ut τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, i. e. *Spiritum Deum*, Luc. 3. 22. πνεῦμα ἅγιον, i. e. *Spiritum bonum*, Joh. 20. 22. τὸ ἀγαθὸν *ſummum bonum*, ἀγαθὸν *quodvis bonum*, Ariſtot.

2°. Propter demonſtrationem rei certæ; ut οἱ μαρτυρῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, κὴ τὸ ὕδωρ, κὴ τὸ αἷμα, κὴ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν, 1 Joh. 5. 8.

 3°. Prop-

3°. Propter expositionem sive distinctionem, tunc crebriùs postponitur voci explicandæ; ut Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, Matth. 3. 1.

4°. Propter elegantiorem texturam vel modulationem suaviorem; ut ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις, 1 Joh. 5. 4. πολὺ διεστώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας. Isocrat.

Addi possunt aliæ rationes, quas utpote magis incertas placuit rejicere. Quinimo de præfigendo vel omittendo Articulo certa vix dari possit Regula: Sæpe enim utuntur vel respuunt Autores pro arbitrio vel euphoniâ. Non tamen abs re erit sequentes de illis Observationes apponere.

Articulus cujuscunque generis cum Adverbio pro Nomine sumitur in omni casu; ut τῷ πλησίον *vicino*, Deut. 5. 21. τὸν πλησίον *vicinum*, Matth. 22. 36. Sic τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, Marc. 5. 1. διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Marc. 10. 1. In neutro genere sic positus quandoque adverbiascit, ut τὸ πάλαι *olim*. Thucyd. τανῦν *nunc*, Act. 27. 22.

Similiter Articulus neuter cum Infinitivo fit Nomen; ut ἐκ τοῦ ὁρᾷν γίγνεται τὸ ἐρᾷν, *ex aspectu nascitur amor*.

Præponitur etiam neuter qualicunque dictioni vel clausulæ *materialiter* (quod aiunt) sive τεχνικῶς acceptæ; ut τὸδ' ὑμεῖς ὅτα εἶπω. Demosth.

Articulus neuter cum Genitivo sequente significat *possessionem, proprietatem* vel *relationem*, subaudito χρῆμα, ἔργον, ἔπος, vel hujusmodi nomine; ut ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, Matth. 22. 21. i. e. χρήματα. τὰ τῆς σαρκὸς, i. e. ἔργα, Rom. 8. 5. τὸ τοῦ Θεόγνιδος λέγω, Lucian. i. e. ἔπος. Quandoque ponitur pro solo Substantivo, ut τὸ τῆς ἐλευθερίας pro ἐλευθερία. Plutarch.

Articulus pluralis (observato genere Nominis proprii) cum Præpositione ἀμφὶ, περὶ, κατὰ, &c. & Accusativo, accipitur pro ipso Nomine; ut οἱ ἀμφὶ Κορινθίους *Corinthii*. Herodot. ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, *venerunt ad Martham & Mariam*, Joh. 11. 19. τὰ κατ' εὐχὰς *preces*, Heliod. l. 4. Interdum (neglecto genere) significat *comitatem, officium, facultatem, sectam relationem*, cum iisdem vel aliis Præpositione & Casu; ut οἱ περὶ τὸν Παῦλον, i. e. *socii Pauli*, Act. 13. οἱ περὶ τὴν γῆν, *agricolæ*. Xenoph. οἱ περὶ τὴν ποίησιν, καὶ τοὺς λόγους. *Poetæ & Oratores*. Isocr. οἱ ἀπὸ στοᾶς, *Stoici*. Athen. οἱ πρὸς αἵματος, *consanguinei*. Sophocl. οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*. Lucian. οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*. Demosth. οἱ ἀπὸ βήματος, *concionatores*, Plutarch. οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων vel ἐν τοῖς μαθήμασι, *Mathematici*. Laert. οἱ ἀπὸ vel μετὰ Πλάτωνος, *Platonici*. Synes.

Ponitur Articulus præpositivus quandoq; pro subjunctivo; ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον. Demosth. οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις

Marc

Marc. 14. 68. Apud Poëtas ὅτις pro ὅστις, servato ο per omnia Genera, Casus, & Numeros, ὅτινα, ὅτινας, ὅτινα, &c. ut ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ, Il. τ. ὅττι κραδίη θυμός τε κελεύει. Od. θ. ὅτινας μινύθῃ. Il. ο. ὅττ' ἔργα τέτυκται, Il. χ.

Articulus præpositivus vel subjunctivus pro αὐτὸς sumitur sequente sæpiùs δὲ, γε, &c. ut ὁ δ' ἔφη, Matth. 13. 28. ἦ δ' ὅς, *dixit ille*. Plat. Item pro οὗτος & ἐκεῖνος, præcipuè in divisionibus cum μὲν-δὲ, γάρ-δὲ, &c. ut τὰ μὲν ἀΐδια, τὰ δὲ φθαρτά. Aristot. δεῖ γὰρ τὸ ποιῆσαι, τὸ δὲ μή. Demosth. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. Cor. 11. 21. ἃς μὲν καθείληφε πόλεις, τινὰς δὲ πορθεῖ. Demosth. Interdum pro τίς *interrogativo*; ut τοῦ vel οὗ χάριν λέγω; Demosth. pro τὶς *indefinito*, ut ἀγνοῶ τὸ χρὴ πιστεῦσαι. Lucian. σύ μ', ὅς εἰμ', ἐρήκως. Sophocl.

Τὸ ὂν vel τὸ τὶ significat *partem*; ut τῆς χώρας τὸ μὲν ὂν πρὸ ἄρκτον, τὸ δὲ ὂν πρὸς μεσημβρίαν. Aristot. ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες. Plat.

Articulus non rarò subinnuit participium ὢν, potissimùm ante præpositionem vel adverbium; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Matth. 6. 9. τοὺς πρὸ ὑμῶν, Matth. 5. 12. τὰ ἄνω φρονεῖτε, Coloss. 3. 2.

Omittitur sæpissimè articulus ante Interrogativa; ut τίς, ποῖος, &c. Indefinita; ut τὶς, ὁποῖος, &c. Universalia signa; ut πᾶς, μηδεὶς, &c. Numeralia cardinalia; ut εἷς, δύο, &c. Legitur tamen ποῖος cum Articulo; ut τῆς ποίας μερίδος. Demosth. item Cardinalia; cùm referuntur ad id quod præcessit; ut λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους, Luc. 9. 16. ὁ εἷς, Luc. 18. 10. Ante Nomina Propria, præcipuè in epistolarum inscriptionibus; ut Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ, χαίρειν. Isocrat. in quibus tamen Appellativa desiderant articulum; ut Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Demosth. Ante Nomina tum Propria tum Appellativa in librorum titulis; ut περὶ νόμου. Laert. Antisth. Pronomina Substantiva ἐγώ, &c. Composita ἐμαυτοῦ, &c. ut ἐγώ εἰμι, Joh. 15. 1. ἔκρινα ἐμαυτῷ, 2 Cor. 1.

Pronomen ὁ δεῖνα semper Articulum postulat; ut ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τὸ δεῖνα εἰσήγγειλε. Demosth.

Genitivus post Partitivum exigit articulum; εἷς τῶν στρατιωτῶν. Joh. 19. 34. crebrò etiam post substantivum regens; ut ὁ υἱὸς ἀπωλείας. Joh. 17. 12. εἰθισμένος τοῦ νόμου. Luc. 2. 27. Sic Vocativus pro Nominativo positus, ut ἡ παῖς ἐγείρου. Luc. 8. 54. σὺ βορέας πνεῦσον. Lucian.

Duo vel plures Articuli diversorum nominum genere, numero, vel casu discrepantium, elegantiùs se immediate consequuntur, quorum prior ad remotius semper nomen refertur; ut τὸ τοῦ

Θεȣ̃ δικαιοσύνην, Rom. 10. 3. τοὺ τὴν τȣ̃ ῥήματος σεμνότητα λη-ψομένȣς, Demosth. Communiter tamen in sacrâ Scripturâ articulus adhæret suo nomini; ut τῇ δικαιοσύνῃ τȣ̃ Θεȣ̃, ibid. Rom. 10. 3. Inepta verò repetitio est si omnimodò consentiant; ut αἴτιος τῆς πόλεως ἐρημώσεως, Zonaras.

Parum imitanda etiam dispositio est, si nominum ordo perturbetur; ut οἱ τῶν ἀγγελικῶν χοροὶ δυνάμεων, Theophylact. ἡ τȣ̃ οἰκείȣ κηδεμονία σώματος. Damascen.

Eleganter Adverbia, Conjunctiones, vel Præpositio cum suo casu interveniunt; ut ὁ μὲν ȣ̃ν χιλίαρχος, Act. 23. 22. ἀκȣ́σατέ μȣ τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας, Act. 22. 1. Participium aut Verbum regens; ut τὴν ἑτέρȣ ζητῶν ἀποδημίαν, Demosth. τȣ̃ μόνον ἐφρόντισε πιθανȣ̃, Arist. Aliquando postponitur articulus; ut ἀσφαλέστερος βίος εἶναι δοκεῖ ὁ τῶν ἰδιωτευόντων τυραννȣμένων, Isocr.

Collocatur articulus ante & post nomen frequentissimè; ut τὰς ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων, Aristot.

Repetitur ante nomen in demonstrando, intercedente δὲ vel δι; ut ὅδε ὁ ἄνθρωπος, τȣ̃δι τȣ̃ λόγȣ, καὶ τȣ̃σδι τῆς ὕλης, Aristot.

Cùm duo substantiva, alterum vel utrumque appellativum apponuntur; vel cùm adjectivum immediatè postponitur substantivo; utrique vel posteriori sæpissimè articulus additur; ut Ματθαῖος ὁ τελώνης, Matth. 10. οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες, Luc. 2. 15. τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, Luc. 8. 29. Si adjectivum præcesserit, articulus ipsi soli præfigitur; ut τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, Luc. 4. 37. quandoque omittitur penitùs; ut πνεῦμα ἀκάθαρτον, Marc. 3. 30.

Cum plura sint substantiva, illud sensu præcedit verbum cui articulus præfigitur; ut Θεὸς ἦν ὁ λόγος, *sermo erat Deus*, Joh. 1. πνεῦμα ὁ Θεὸς, *Deus est Spiritus*, Joh. 4. 44. Sic τὰ ἐμὰ σά ἐστι, : τὰ σὰ ἐμὰ, Joh. 17. 10. At pronomen articulo viduum potest & sensu præire; ut ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, Joh. 14. 6.

Adjectivum postpositum si non habeat articulum, dividitur plerumque à Substantivo, & sequitur verbum sensu; ut ἔστιν ἄνθρωπος δίκαιος, Aristot. *homo est justus.* Sin habeat, à Substantivo non dividitur; ut Πλάτων ὁ ἀγαθός ἐστι, *ille bonus Plato est.*

Post αὐτὸς, ἐκεῖνος, ὅλος, οὗτος, πᾶς, Articulus additur Substantivo sequenti; ut ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, Luc. 13. 31. ἐκεῖνον τὸν λίθον, Luc. 20. 18. ὅλην τὴν γῆν, Act. 17. 11. ȣ̃τοι οἱ λόγοι, Luc. 24. 44. πᾶν τὸ σῶμα, Eph. 4. 16. raro præponitur hisce adjectivis; ut τὸν αὐτὸν τρόπον, Demosth. &c.

Adjectiva sine substantivo posita, sæpissimè vestiuntur articulo; ut εἰς τὰ ἴδια, Joh. 1. 11. τὴν ταχίστην, Demosth, &c.

Metri causâ apud Poëtas articulus negligitur vel redundat.

Prono

Pronomen.

GEnitivus Pronominis possessivi usurpatur quando significatur *persona*; ut εἰκὼν σοῦ, *imago tui.* Herodian. Sic πρὸς βίαν μοῦ, *ad coactionem mei.* Sophocl. i. e. *me invito.*

Quoties *possessio, relatio, circumstantia* vel *actio* personæ connotatur, possessivo uti licet; ut ἐπὶ τῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου, Prov. 3. 5.

Ponitur Genitivus Primitivi loco Possessivi; ut ὁ πατήρ μου, Joh. 15. 1. (rarissimè ἐμοῦ, Rom. 1. 12.) adhibetur quandoque Dativus, ut χαίρει μοι ἦτορ. Il. ↓. Frequenter possessiva ἡμέτερος & ὑμέτερος usitata sunt Oratoribus; ut κατὰ τὸν ὑμέτερον νόμον, Act. 24. τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, 2 Cor. 8. 8. & in eodem contextu περὶ τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων, &c. Joh. 1. 22. Insitatiùs ἐμὸς, σὸς, σφέτερος, ut ἑταίροις ἐμοῖς καὶ σοῖς, Athen. εἰς τὰ σφέτερα ἤδη διεξηρτύσει, Aristot. ἐμὸς & σὸς passim in SS. ut ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς, Prov. 5. 1. σφέτερος vix in N. T. occurrit.

Possessivum pro Primitivo rariùs accipitur; ut τῷ ἐμῷ πόθῳ κατέφθιται, pro ἐμοῦ, Sophocl.

Pronomina reciproca sunt, ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, οὗ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ vel σαυτοῦ; referuntur enim ad personam præcedentis verbi, aut si quando præcesserint, respiciunt casum verbo postpositum; ut Εὔφραιος ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν, Demosth. ἕκαστος αὑτῷ φίλος, Aristot. δεῖται οἱ τὴν νύκτα, Lucian. οὐ δύναμαι γνῶναι ἐμαυτὸν, Plat. Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτὸν, Luc. 4. 23. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, Hom.

Ἑὸς, σφέτερος, magis familiaria sunt Poëtis; ut ἡγεμόνευεν ἑὰ πρὸς δώματα, Hom. εἴτινες ἴδοιεν σφετέρους ἐπικρατοῦντας ἀνεθάρσησαν ἄν, Thucyd. Ἑὸν propriè significat *quod unus possidet,* σφέτερον *quod plures.*

Ἡμέτερος & ὑμέτερος addito Genitivo αὐτῶν, usurpantur reciproce; ut τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττωμεν, Demosth. διδάσκετε τοὺς παῖδας ὑμετέρους αὐτῶν βασιλεύεσθαι, Isocr. Sic σφέτερος αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν, ut αἱ μὲν ἀρεταὶ οὐ σφετέρας αὐτῶν φύσεις εὐεργετοῦσι, Isocr. οἱ πλεῖστοι τὴν πολιτείαν ἰδίαν αὐτῶν ἡγοῦνται εἶναι, Demost. Legitur ἴδιος σφέτερος αὐτῶν, ut πάλαι ἠσχύνοντο μᾶλλον ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἁμαρτήμασιν, ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέροις αὐτῶν, Isocrat.

Resolvuntur interdum composita ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, & pro illis eorum simplicia adhibentur per omnes casus; ut οἱ δ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, Hesiod, πολλοὶ μὲν σφίσιν αὐτοῖς πολεμοῦσι, Isocr. Trium horum Nominativi, & priorum ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ casus omnes

duales & plurales à simplicibus necessariò supplentur; ut ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν. Rom. 8. 23. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε. 1 Cor. 11. 13.

Simplicia primitiva 1æ. & 2æ. personæ pro reciprocis quandoque afferuntur loco compositorum; ut ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι. Hom. ἐμὲ γὰρ ἐν ὑμῖν τίθημι. Plat. pro ἐμαυτόν.

Interdum αὐτὸς ponitur reciprocè; ut ἐγνώριζε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, pro ἑαυτοῦ, Psal. 103. ἐπ' αὐτῆς pro ἐφ' ἑαυτῆς. Aristot. præcipue cùm nomen aliud 3æ. personæ inciderit inter αὐτὸς & personam verbi; ut ὁρῶν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτὸν (potiùs quàm ἐφ' ἑαυτὸν) Nazianz. vel cùm αὐτὸς sensu præcesserit verbum; ut πατέρα τιμᾷ ὁ αὐτοῦ υἱός (non ἑαυτοῦ υἱός.) E contra profertur ἑαυτοῦ, οὗ vel ἑὸς pro relativo αὐτὸς, ut ἐπειδὴ οὐ ἐκβῆναι τὴν ψυχήν. Plat. præsertim apud Poëtas; ut οἱ ἔκπεσε δάκρυ. Ιλ. β'. τὸ δ' ἑὸν παρὰ μηρῷ λέλειπτο φάσγανον. Il. ι.

Pronomina quædam sunt trium personarum, αὐτός· ut αὐτὸς ἐστὶν, ης, η. Ἑαυτοῦ in plurali; ut μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς 2 Cor. 1. 9. τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε, Phil. 2. 12. sed in singulari usurpatur pro Genitivo solo, σεαυτοῦ, ῆς· ut οὕτω παιδεύεις τοὺς ἑαυτῆς φίλους. Xenoph.

Σφέτερος junctum verbis 1æ. & 2æ. personæ significat *noster vester* apud Poëtas; ut ἐννέπετε σφέτερον πατέρ'. Hesiod. Σφωΐτερος apud Apollonium significat interdum *suus*; ut ἀλλῇ Σφωΐτερε πάντεσσι μετέπρεπε. jungitur etiam verbo 2æ. personæ pro *tuus* ut λιλαίεαι Δήμων σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι idem.

Paucula Adjectiva sunt reciproca & trium personarum, ἴδιος ἀλλήλων, &c. ut ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς, Luc. 6. 41. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, Rom. 8. 32. ἀλλήλους ἀγαπῶμεν, 1 Joh. 3. 23. ἀγαπήσατε, 1 Pet. 1. 22. μισήσουσιν, Matth. 24. 10.

Αὐτὸς redundat passim in S. Scripturis; ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ, Matth. 8. 1. alibi rariús.

Duo cum fuerint Antecedentia, οὗτος refertur ad propius, ἐκεῖνος ad remotius; ut ἔθιζε σεαυτὸν μὴ σκυθρωπὸν εἶναι, ἀλλὰ σύννουν διὰ ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις. Isocra Pari modo Articuli pro iisdem positi, ὁ μὲν ad remotius, ὁ δὲ a propinquius spectat: qui tamen ordo sæpè negligitur.

Regimen Substantivorum.

DUO vel plura Substantiva ad eandem rem spectantia in eodem Casu apponuntur; ut Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τιμοθέῳ τέκνῳ, 1 Tim. 1. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα, Philem. v. 19

Nome

Nomen verò Proprium *loci*, præsertim *urbis*, post Appellativum suum effertur nonnunquam in Genitivo, ut Ἀθῆναι vel Ἀθηνῶν πόλις. Demosth.

Aliquando subintelligitur Substantivum in Possessivo, quocum sequens Substantivum Casu consentit, ut Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυληγενέος βασιλῆος. Hom. Il. β'.

Genitivus post Substantivum.

Cùm duo Substantiva diversæ significationis concurrunt, quod sensu posterius est in Genitivo ponitur, ut κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν.

Adjectivum in neutro genere absolutè & Substantivè positum Genitivum regit, ut τὸ τοῦ Θεοῦ εὐμενὲς, *Dei benevolentia.* Demosth. εἰς πλέον πίπτειν τοῦ θέλοντος, i. e. εἰς πλέον θέλημα, Soph. τὰ τοῦ Θεοῦ, Matth. 22. nonnunquam in alio Genere, ut τὸν νεκρὸν τοῦ Θεοῦ, *Deum mortuum.* Lucian. Alex. & Phil.

Sæpissimè ponitur iste Genitivus vel Relativè, ut παῖς τῆς τύχης. Sophocl. vel possessivè, ut τὸ σῶμα ναὸς τοῦ Πνεύματος, 1 Cor. 7. activè, ut θάνατον Ἀργείων φεύγω. Euripid. i. e. *mortem quam Argivi inferunt.* passivè, ut ἡ Πλαταιέων πολιορκία. Thucyd. i. e. *quâ Plataenses cincti erant.*

Pro Genitivo interdum usurpatur Adjectivum possessivum, ut δουλείη κεφαλὴ pro δούλου. Theogn.

Genitivus vel Dativus post Substantivum.

Genitivus quandoque in Dativum vertitur, præsertim post Nomen Substantivum Adjectivè acceptum, & significans *relationem, affectionem* vel *contrarietatem*, ut κοινωνὸς τῷ Σίμωνι, Luc. 5. 10. ut ἀντιβίοισι τύραννε *violentis tyranne* vel *infestissime.* Herodot.

Genitivus vel Acccusativus post Substantivum.

Nomina *laudis* aut *vituperii* (Substantivum cum suo Adjectivo) post aliud Substantivum efferuntur in Genitivo, ut ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς· γυνὴ ἀχαλίνου στόματος. Rariùs in Accusativo, ut κόρη ἀμήχανόν τι κάλλος. Heliodor.

Nomen etiam *mensuræ* post Substantivum in Genitivo ponitur, ut ἀνδρειὰς δυώδεκα πηχέων. Herod. addito sæpiùs Accusativo hujusmodi, βάθος, εὖρος, μῆκος, πάχος, πλάτος, ὕψος, &c. ut λίθος τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ἑκατὸν, Diodor.

Substantivum regens usitatissimè præponitur Substantivo quod regitur, ut ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, Matth. 8. 20. Articulis verò utrinque præfixis elegantiùs sequitur regens, ut ὁ τοῦ τέκτονος υἱὸς, Matth. 13. 55.

Apud Oratores τὶς, ἕκαστος, ὅσος, ponuntur post πᾶς, ut πᾶς ἕκαστος *unusquisque*, πᾶς ὅστις, πᾶς ὅσος *quicunque.*

Regimen Adjectivi.

Genitivus post Adjectivum.

ADjectiva, *quæ desiderium, fugam, curam, negligentiam, contemptum, memoriam, oblivionem, notitiam, ignorantiam, prodigalitatem, parsimoniam accusationem, damnationem, absolutionem, dignitatem potentiam impotentiam, separationem, differentiam, excellentiam, participationem, immunitatem, vacuitatem, privationem* denique significant. Genitivum adsciscunt: ut *δυσέρως τῶν ἀφροδισίων*, Xenoph. *φυγὰς τῆς πατρίδας*, idem. *ἐπιμελὴς τῶν φίλων*, idem. *ἀμελὴς τῶν μουσῶν*, Lucian. *ὀλίγωρος τῶν Ἑλλήνων*, Isocrat. *μνήμων φόρτου*, Homer. *ἐμαυτοῦ ἐπιλήσμων εἰμὶ*, Synes. *ἔμπειρος τοῦ πολέμου*, Thucyd. *ἄπειρος πράξεων ὁ νέος*, Aristot. *δύπνοος ὕγρων*, Athen. *φειδωλὸς τῆς δαπάνης*, Plutarch. *κατήγορος μορφῆς*, Plat. *κατάδικος φόνου*, Demosth. *καθαρὸς φόνου*, Plutarch. *ἄξιος ἐργάτης τῆς τροφῆς*, Matth. 10. 10. *ἐγκρατὴς* vel *ἀκρατὴς θυμοῦ*, Arist. *ἀπόκοιτός μου*, Lucian. *ἕτερον τοῦ ἀληθοῦς*, Plat. *ἔξοχος Ἀργείων*, Il. γ *μέτοχοι τοῦ Χριστοῦ*, Heb. 3. 14. *ἐλεύθερος τῶν τυράννων*, Demosth. *κενὸς νοῦ*, Plutarch. *ἔρημος συμμάχων*, Xenoph.

Ad Privationem referuntur composita ab *α* privativo: ut *ἄπαις παίδων*, Xenoph.. *ἄχαλκος ἀσπίδων*, Sophocl. Quædam ex *νη*, ut *νῆστις βορᾶς*, Eurip. nisi quæ vi significationis juxta alias regulas alios casus postulant.

Adjectiva *partitiva*, item *collectiva, indefinita, interrogativa, numeralia, ponderalia, comparativa* & *superlativa*, si partitivè accipiantur, Genitivo gaudent: ut *θάτερος δυοῖν*, Plat. *ἕκαστος ὑμῶν*, Luc. 13. 15. *τις τῶν νομικῶν*, Luc. 11. 45. *τίς οἶδεν ἀνθρώπων*, 1 Cor 2. *ἓν τῶν πλοίων*, Luc. 5. *μυριοπλάσια ἂν κακὰ ποιήσειν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου*, Aristot. *ὁ δὲ μείζων ὑμῶν*, Matth. 23. 11. *ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων*, 1 Cor. 15. 6.

Similiter significantia comparativè, ut *ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος κρατερὸς*, Ælian. *περὶ θρηνικῆς*, Apollon. Superlativè, ut *ἔσχατοι ἀνδρῶν* Od. α. *τάλαινα παρθένων*, Eurip. *δῖα θεάων*, Homer. aut quoquo modo partitivè, ut *μέσος ὑμῶν*, 1 Joh. 26. *φόβου καὶ χαρᾶς ἀνάμεστος*, And. Hier. *μόνος τῶν ἀνθρώπων*, Demosth. item Articuli, ut *τῶν κακῶν αἱ μὲν ἐφ' ἡμῖν, αἱ δὲ μὴ*, Aristot. *τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐφρονοῦσιν οὐ δυσχεραίνουσιν*, Isocr.

Interdum mutatur Genus Partitivi, ut *ὅσον Αἰγυπτίων λῃστικὸν*, Heliod. l. 1.

Ponitur nonnunquam Genitivus omisso Partitivo, ut *ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων*, i. e. *τι*, Demosth.

Ad hunc modum quandoque adhibetur Genitivus pluralis Adjectivi cum Articulo post Substantivum diversi Casûs: ut *σὺν*

γυναιξὶ τῶν ἐπισήμων, & ἄλλα σκεύη τῶν εὐτελῶν, Heliod. l. 4. frequentiùs etiam Numeri diversi, ut Φάβι☉ ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων, Plutarch. φέρω στολὼ τῶν καλλίστων, Xenoph. Utrobique subauditur Casus Partitivi τις.

Idem quandoque est Casus Partitivi & Nominis: ut οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροί· οἱ μὲν ἐδεὶς αὐτῶ προσεῖχον, Ælian.

Comparativa subaudito ἢ *quàm* Genitivum postulant; ut ὀργιλώτεροι κυνῶν, δειλότεροι τῶν λαγωῶν, κολακευτικώτεροι τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι τῶν ὄνων, ἁρπακτικώτεροι τῶν γαλῶν, φιλοινικότεροι τῶν ἀλεκτρυόνων, Lucian.

Genitivus iste interdum per Ablativum exponi non potest; ut κάλλιόν ἐστιν εὐποιεῖν φίλους τῶν ὀθνείων, *satius est benefacere amicis quàm alienis*, Aristot. Eth.

Positivum, Comparativum, vel Superlativum pro se invicem usurpantur: ut καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀθλίως, Menand. i. e. κάλλιον. μεγάλη ἐντολὴ, Matth. 22. 38. i.e. μεγίστη. τοὺς προδότας χείρους ἡγεῖται, Thucyd. χείρους, i. e. κακούς. μάλιστα δεινότατος τοῖς ἐναντίοις, idem. i. e. δεινός. πάντων χαλιπώτερον ἄρχειν ψυχῶν, Nilus, i e. χαλεπώτατον. πρῶτός μου ἦν, Joh. 1. 30. i. e. πρότερος.

Interdum ἢ copulat duo Comparativa, ut ποιητικώτερα ἢ ἀληθινώτερα, Halicarn.

Post Comparativum ponitur quandoque καὶ μὴ pro ἢ, ut βέλτιον ὀψιμαθῆ καλέεσθαι καὶ μὴ ἀμαθῆ, Theocr.

Præponuntur etiam Comparativis vel Superlativis † particulæ amplificativæ vel diminutivæ, ut πάνυ πόλυ ἐλάσσων, Xenoph. πάνυ πόλυ σωφρονέστατ☉, Plat. † *pag.* 112.

Comparativo adjungitur quandoque μᾶλλον, ut ἥσσων μᾶλλον τῆς ἑτέρας, Thucyd. πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον, Phil. 1. 23.

Superadditur Superlativo Comparativum vel Superlativum, ut μείζονα τῶν μεγίστων, Soph. ἔσχατα ἐσχάτων κακῶν, idem.

Multa Verbalia præcipuè in ικὸς & τηρ☉, quæ *actionem*, aliáque quæ *capacitatem* connotant, in Genitivum feruntur ut ψυχῆς φυλακτικὸν παιδεία, Aristot. εὐχαὶ λυτήριοι δειμάτων, idem. Similiter ποιητ☉ πημάτων, Æschyl. συκῆ φορ☉ σύκων Bud. λιμένες νηῶν ὄχοι, Hom. ἐπίσκοπ☉ ἀνθρώπων, idem. ἐπίκλοπος δογμάτων, Plutarch. ἐπαγωγοὶ μὲν τῆς ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ δὲ τῆς λύπης, Plat. πολυστεφὴς, vel περιστεφὴς δάφνης, Soph. περιφοβ☉ τῆς καταφρονήσεως, Plat. ὕποπτ☉ τῆς ἁλώσεως, Euripid.

His adde alia particularia, ut ἀήθης *insuetus*, ψυχρᾶ πόματος, Galen. ἐθὰς vel ἠθὰς *assuetus*, ἐνθάδες ἀγώνων, Plutarch. ἠθὰς κυθῶν, Soph. εὔελπις *bona spe fretus*, τῆς δόξης, Areth. ὡραῖ☉ *maturus*, γάμου, Heliod.

Dativus

Dativus post Adjectiva.

Adjectiva significantia *bonitatem*, *malitiam*, *commodum*, *incommodum*, *jucunditatem*, *displicentiam*, *decorum*, *indecorum*, *facilitatem*, *difficultatem*. *amicitiam*, *inimicitiam*, *mansuetudinem*, *crudelitatem*, *fiduciam*, *diffidentiam*, *obedientiam*, *inobedientiam*, *æqualitatem*, *inæqualitatem*, *manifestationem*, *obscuritatem*, *sufficientiam*, *apparatum*, *propinquitatem*, Dativum postulant; ut καλὸν ἀνθρώπῳ, 1 Cor.7.1. κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ, Rom. 14. 20. ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις, Tit.3.8. ἀλυσιτελὲς ὑμῖν, Heb. 13. 17. ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, Pf. 119. 103. ἀπρεπές τινι, Thucyd. πρεπώδες τῷ διδασκάλῳ, Aristoph. ἀπρεπὲς τοῖς βασιλεῦσιν ἔργον, Herodian. ῥᾴδια πάντα θεῷ, Linus. τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπά, Plutarch. εἰ τῷ θεῷ φίλον, Plato. ἐχθρὸς τῇ πόλει, Demosth. πρᾶος τοῖς πρεσβύταις, Herodian. ἀνηλεὴς πᾶσι, Plato. ἠνοφέη πίσυνος, Il. λ. ἄπιστος καὶ σαυτῷ, Plat. ἀπειθὴς λόγῳ, Aristot. γονεῦσιν ἀπειθεῖς, Rom.1.30. τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα vel ἄνισα, Euclid. δῆλος τοῖς μὴ τυφλοῖς, Lucian. ἄδηλος τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ, Alex. Aphrodit. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς, Matth. 6. 34. τοῖς ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ἕτοιμος, Demosth. παραπλήσιος μανίᾳ, Aristot.

Quibuslibet Adjectivis adjungitur Dativus Instrumenti; ut προέχειεος ξίφει, Aristot. Dativus etiam Rei vel Personæ ad quam aliquid spectat, ut τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, Demosth. ἅγιον τῷ Κυρίῳ, Luc. 2. 23. Et cum alio casu, ut ὡς ὑμῖν ἀμείβομον τῆς βασιλείας, Julian.

VARII CASUS post Adjectiva.

Genitivus vel Dativus.

Adjectiva quæ significant *similitudinem*, *dissimilitudinem*, *contrarietatem*, *proprietatem* vel *communitatem*, Dativum adsciscunt, rariùs Genitivum; ut ὅμοιος ἀνθρώπῳ, Luc. 6. ὅμοιος ὑμῶν, Joh.8. ἀνόμοιός σοι vel σου, Aristot. ἐναντίοι ἀλλήλοισι, Hesiod. ἐναντία τοῦ συμφέροντος, Xenoph. ἴδιον φίλων, Eurip. ἴδιον ἀνθρώπου, Aristot. κοινὸς Ἑλλήνων, Athen. κοινὸν ἅπασι, Plat.

Ejusmodi etiam sunt ἀδελφὰ τῶν εἰρημένων, Isocr. ἀδελφὰ ταύτης ἐφιλοσόφησε, Basil. ἀκόλουθα ἀλλήλων, Xenoph. τοῖς προειρημένοις, Nazian. σύμμορφος τῷ σώματι, Philip. 3. σύμμορφος τῆς εἰκόνος, Rom. 8. σύστοιχα τούτοις & ἀλλήλων, Aristot. item ἀλλότριος τῆς πατρίδος, Demosth. ἀλλότριος τῆς πόλεσιν, idem.

Quædam Adjectiva *similitudinis* gaudent solo Dativo, præcipuè poëtica ἀλίγκιος, ἐναλίγκιος, & verbalia εἴκελος, ἴκελος, ut ἀλίγκιος, ἀστέρι, Il. ζ. θεοῖς ἐναλίγκιος, Od. α. εἴκελος αὐγῇ, Il. χ. ἴκελος Διΐ, Il. β.

Quæ significant *reatum* regunt Genitivum, rariùs Dativum Rei; ut ἔνοχος ἱεροσυλίας, Arist. ἔνοχος τῇ προδοσίᾳ, Plut. ὑπόδικος φωνῆς,

φωνῆς, Lucian. ὑπεύθυνος τιμωρία, Chrysost. Αἴτιος solum Genitivum, ut αἴτιον τοῦ θανάτου, Luc. 23. 22.

Nomen *pretii* apponitur Adjectivis in Genitivo, quandoque Dativo; ut πάντα ὤνια πλούτου, Aristot. ἃ τῷ νομίσματι ὤνια, idem.

Quæ passivè etiam significant, præcipuè Verbalia in τος, Dativum desiderant; ut τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, Act. 5. 34. πᾶσι ποθεινὴ μάλιστα, Prov. 6. ἅπασιν εὐκλεπὲς, Thucyd. ἀκουστὸν καὶ θεατὸν ἡμῖν, Isocrat. Interdum Genitivo subaudito ὑπὸ, &c. ut κακῶν δυσάλωτος, i. e. ὑπὸ κακῶν, Sophocl. (sic ὁ Θεὸς ἀπείραστος κακῶν, Jac. 1. 13.) ἀλιτήριος Θεοῦ, Thucyd. i. e. κατὰ θεοῦ.

Certa Adjectiva regunt Genitivum vel Dativum, ἐντριβὴς *versatus*, πειθήμων *moriger*; ut ἐντριβὴς τοῖς πράγμασιν, Eustath. τῆς τέχνης, Plat. πειθήμων λυσσῇ, Epigr. rariùs Gen. βουλῆς, Nonn.

Regentia etiam Dativum, si Substantivè accipiantur, adsciscunt Genitivum; ut ἄγχιστος *proximus*, ἀγαπητὸς *dilectus*, ἀντίπαλος *adversarius*, γνώριμος *familiaris*, δηλήμων *nocivus*, ἐγγενὴς *innatus*, ἔνσπονδος *fœderatus*, ἐπιτήδειος *necessarius*, ἐπώνυμος *denominatus*, ἐχθρὸς *inimicus*, κλητὸς *vocatus*, συνώνυμος & ὁμώνυμος *cognominis*, οἰκεῖος *familiaris*, πάρεδρος *assidens*, πολέμιος *inimicus*, συγγενὴς *cognatus*, σύζυγος *compar*, σύμβουλος *consiliarius*, σύμμαχος *auxiliarius*, συνεργὸς *particeps operis*, φίλος *amicus*; ut ἄγχιστος πατρὸς, Euripid. ἀγαπητοί μου, Philip. 2. 12. πόλις ἀντίπαλος τῆς Ῥώμης, Plutarch. γνώριμός τινος, Isocrat. ὄφιν δηλήμονα φωτῶν, Nonn. ἐγγενὴς τῆς χώρας, Diodor. ἔνσπονδοι τῶν Ἑλλήνων, Thucyd. ἐπιτήδειοι Ἀθηναίων, idem. ἐπώνυμοι πόλεις βασιλέων, Plutarch. ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, Act. 13. 10. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Rom. 1. 6. ξυνώνυμος Λακεδαίμονος, Euripid. ὁμώνυμος τοῦ Θεοῦ, Plutarch. οἰκεῖοι τοῦ Ἀλεξάνδρου, Herodian. πάρεδρος τοῦ Θεοῦ, Aristid. πολέμιος τοῦ δήμου, idem συγγενὴς Γανυμήδους, Lucian. σύζυγος εἰμὶ τοκῆος, Nonn. σύμβουλος αὐτοῦ, Rom. 11. 34. ἀρετὴ ἔργων σύμμαχος, Xenoph. συνεργὸς κοινοῦ ἀγαθοῦ, idem. φίλος τοῦ Καίσαρος, Joh. 19. 12. Atque alia consimilia, ut γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, Joh. 18. 15. αὐτοῦ, Luc. 13. 19. δοῦλος Θεοῦ, Tit. 1. 1. τῇ δικαιοσύνῃ, Rom. 6. 19.

Genit. Dativ. vel Accus.

Adjectiva significantia *copiam* vel *inopiam* regunt Genitivum; ut μεστοὺς φθόνου, φόνου, &c. Rom. 1. 29. ἐνδεὴς φρενῶν, Proverb. 7. 6. Interdum Dativus, raro Accusativus additur post Adjectiva *copiæ*; ut ἀφνειὴ μήλοισι, Hesiod. ἄφθονος ὕδασι, Aristot. εὔπορος πᾶσι, Thucyd. πλήρεις στρατιώταις, idem. πλούσιος χρυσῷ, Plat. περιωσὸς τῆς ἐργασίαις, Hermog. τὴν σοφίαν, Synes. Quandoque post Adjectiva *inopiæ* Dativus; ut ἄπορος τῇ γνώμῃ, Thucyd. ἐνδεὴς τῷ βίῳ, Euripid.

Quodvis

Quodvis Adjectivum admittit Dativum significantem *causam*; ut οἴνῳ καὶ θύμῳ κάτοχος, Heliodor. quandoq; etiam genitivum, subaudito ἕνεκα· ut μακάριος τῆς τύχης, Aristoph. & accusativum subaudito διά· ut θαυμαστὸς τὴν ἀνδρείαν, Steph.

Plurima Nomina usitatius post se habent accusativum, præcipuè Substantivi significantis *formam*, *modum*, *patriam*, *gentem*, *nomen*, *artem*, *objectum*, *mensuram*, *numerum*, *partem* vel *membrum*, subaudita Præpositione κατὰ, διὰ, περὶ, &c. ut ψυχὴν γενναῖος, Plutarch. ἀνδρεῖος τὸν τρόπον, Isocr. πατρίδα Ῥωμαῖος. Λυδὸς μὲν τὸ γένος. Herodot. γυναῖκα ὄνομα Κρισπῖναν, Herodian. τὴν τέχνην καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς, Lucian. ποταμὸς τὸ εὖρος πλέθριαῖος, Xen. τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, Joh. 6. 10. τυφλὸς τὰ ὦτα, Sophocl. τὸ σῶμα φιλόπονος, Isocrat. Interdum Dativum; ut ἐπιεικὴς ἤθεσι, Plato. Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, Act. 18. 24. ὀνόματι Τιμόθεος, Act. 16. 1. χῶμα δίπλεθρον τῷ πλάτει, Diodor. χροιαῖς μέλανες, idem. πολλοὶ ἀριθμῷ, &c. Rariùs genitivum; ut αὐθάδης φρενῶν, Æschyl. Similiter Substantiva quandoq; construuntur; ut πατήρ σοι τὴν ἡλικίαν, μᾶλλον ἢ τὴν εὔνοιαν, Heliodor. l. 4, &c.

Τὸ μέγεθος vel τὸ πλῆθος eleganter adjungitur vocibus *quantitatem* significantibus; ut τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, Lucian. ὅσον ἔργοι τὸ μέγεθος, Isocr. τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραὶ, idem.

Idem Adjectivum pro diversâ significatione diversos casus postulat juxta diversas regulas: multa propter *privativam* vel *activam* significationem regunt genitivum, propter *passivam* verò dativum; ut ἀθέατος *non videns* G. γυναικὸς, Heliodor. *invisibili* D. ἄλλοις, Lucian. ἄπορος *indigus* G. πάντων, Lucian. *impervius* D διάβασις ἄπορος τῷ στρατῷ, Herodot. ἀπείρατος *imperitus* G ὕβρεως, Chrysost. *intentatus* D. ut οὐδὲν ἀπείρατον τούτοις, Demosth. Sic ἐπιμελὴς φίλων, Xenoph. ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ, Polyb atque his similia.

Multa etiam alia ob diversas significationes: ut διάφορος *excellens* G. διάφορος ἑτέρων, Plat. *dissidens* D. ἀλλήλοις, Xenoph. vel propter alias rationes: ut ἐπιστήμων *peritus* τῆς ἰατρικῆς, Plat. G post Adjectiva notitiæ (p. 136.) τὰ προσήκοντα, Xen. accus. objecti suprà, αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν ἀνδρὶ, Homer. Dat. post adject commodi (p. 136.) βοὴν ἀγαθὸς, Il. 9. Accusat. modi suprà, ἀγαθὸς τῆς ἱερᾶς νόσου, Theoph. subaudi κατὰ. Plures etiam casus diversæ rationis simul apponi possunt: ut ὅμοιος ὁράσει λίθῳ Revel. 4. 3.

Derivativa innumera regunt casus Verborum & Adverbiorum unde profluunt, de quibus posthac.

Comparativa nisi partitivè posita vel subaudito ἢ: superlativa etiam nisi partitivè accepta regunt casus positivorum suorum: ut

ut ὀδυνηρότερος τοῦ ἐχθροῦ, Basil. τοῦ βουλεύσαντι κακίστη, Hesiod. χρημάτων ἀδωρότατος, Thucyd. οἴκοις ἀξιώτερος ἢ φθόνου, idem.

Adjectivum compositum quandoque regit Casum simplicis inclusi: ut λυπιμελὴς πάντων τε θεῶν, &c. Hesiod. i. e. λύων μελέτας vel μέλη θεῶν. πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος, Herodian.

Usurpantur non rarò Adjectiva priorum quarumcunq; classium sine ullo Casu: ut οὐκ ἦσαν ἄξιοι, Matth. 22. 8. εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς, Tit. 3. 10.

Casus regi potest à casu: qui aliunde regitur; similis etiam à simili, si varietur Genus aut Numerus, aut saltem Terminatio: ut ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας, Luc. 15. 15. διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, Luc. 1. 78.

Regimen Nominum cum Præpositionibus.

INterdum Nomina regunt Casus interventu Præpositionum:

1°. Substantiva.

Genitivus posterioris Substantivi admittit Præpositionem παρὰ, ἐκ, &c. ut ἡ παρὰ τῶν θεῶν εὔνοια, Demosth. ἡ ἐκ τῶν θεῶν οἰκονομία, Heliodor. l. 4. τὴν περὶ ἀλλήλων γνῶσιν, ibid.

Variatur per sequentes, ἐν, παρὰ, &c. cum Dat. ut ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνία. Demosth. i. e. κινδύνων· (sic διάκονος ἐν Κυρίῳ. i. e. Κυρίου, Ephes. 6.) ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια μέμικται κακία, Demosth. i. e. τῶν πλείστων.

Κατὰ, περὶ, πρὸς, &c. cum Acc. ut λειότης κατὰ τὰς ὀφρῦς, Aristot. i. e. τῶν ὀφρύων. τὰ περὶ ψυχὴν ἀγαθὰ κυριώτατα, idem. i. e. ψυχῆς. οὐκ ἀσφαλεῖς αἱ πρὸς ὁμιλίαι, Isocr. i. e. τυράννων.

Non rarò Genitivus iste subintelligit Præpositionem ἀπὸ, ὑπὸ, κατὰ, ὑπὲρ, περὶ, &c. ut πένθος δαιμόνων ἔχω, Eurip. i. e. ἀπὸ δαιμόνων, ἡ καταποντιστῶν ἅλωσις, Heliod. i. e. ὑπὸ καταποντιστῶν. Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ᾽ ἐξεύρηκέ πω κακῆς, Eurip. i. e. κατὰ γυναικός. διὰ τὴν τῶν φίλων ὀρρωδίαν, idem. i. e. ὑπὲρ τῶν φίλων, (sic στίγματα Ἰησοῦ, Gal. 6. i. e. ὑπὲρ Ἰησοῦ.) τούτου ἀνταγωνιστής, Demosth. i. e. περὶ τούτου.

Quandoque ponitur pro alio casu cum Præpositione; ut πίστις Ἰησοῦ, Gal. 3. 22. i. e. εἰς Ἰησοῦν. ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ, Luc. 6. 12. i. e. πρὸς τὸν Θεόν. sic ἱκετείας ἡμῶν ἐποιήσαντο, Isocrat. Paneg. i. e. πρὸς ἡμᾶς.

Nomen mensuræ vel spatii ponitur cum ἀπὸ in Gen. cum εἰς, ἐπὶ, κατὰ in Accus. ut κατεστρατοπέδευσαν ἀλλήλων ἀπὸ σταδίων τριῶν, Diodor. l. 19. σκυφὸς κισσοῦ εἰς εὖρος τριῶν πηχέων, Eurip. τοῦ τείχους καθεῖλεν ἐπὶ δέκα σταδίους, Diodor. l. 17. φοινίκων καρποὶ κατὰ τὸ μέγεθος ἐξ δακτύλων ὄντες, Diodor. l. 2.

2°. Adjectiva.

Insigniores quædam omittuntur classes Adjectivorum & Præpositiones, quoniam exempla ex probatis Autoribus deprompta ad manum non erant.

Adjectiva quæ communiter postulant Genitivum adsciscunt varias Præpositiones cum variis Casibus, præcipuè ὑπὸ, ἐκ, &c. Significantia

Desiderium; ut φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ, Plat.

Fugam; ut φυγὰς γίνομαι ἀπὸ τούτου, Plat. φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως, Thucyd.

Curam; ut φροντιστικὸς περὶ τῆς τροφῆς, Theophr.

Negligentiam; ut ἀμελὴς περὶ αὐτὸν, Isocrat.

Notitiam; ut δεινὸς περὶ ταῦτα, Plutarch. πρὸς τοῦτο, Isocrat. εἰς τοῦτο, Aristoph. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, Plutarch.

Ignorantiam; ut περὶ τὸ δίκαιον ἀγνώμων, Plat.

Parsimoniam; ut γλισχρότατος περὶ τὰς δωρεὰς, Lucian. φειδωλὸς ἐν δαπάναις, Plutarch.

Damnationem; ut κατάκριτος ἐπὶ θανάτῳ, Steph.

Absolutionem; ut ἀθῷος ἀπὸ τοῦ αἵματος, Matth. 27. 24. ἀναίτιος παρὰ τοῖς στρατιώταις, Xen. ἀνεπίληπτος εἰς πορνείαν, Phalar.

Dignitatem; ut ἄξιος πρὸς τὴν δόξαν, Rom. 8. 18. πρὸς τὴν παιδείαν, Plat.

Potentiam; ut αὐτοκράτορες ὄντες ἀπὸ τῆς πόλεως, Thucyd. δυνατὸς ἐν λόγῳ, Luc. 24. 19.

Impotentiam; ut ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς, Aristot. ἀσθενὴς πρὸς Μήδους, Xenoph.

Separationem; ut ἀπόκοιτος παρὰ Ῥέας, Lucian.

Differentiam; ut ἄλλος παρ' ἐμὲ, vel ἀντὶ ἐμοῦ, Sophocl.

Excellentiam; ut ἔνδοξος εἰς τὰ πολεμικὰ, Xenoph. περιττὸς κατὰ τὴν φιλοσοφίαν, Aristot. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, Plutarch.

Participationem; ut περὶ τῶν καθεστώτων κοινωνὸς, Herodian.

Immunitatem; ut ἐλεύθερος ἀπὸ τῶν βαρβάρων, Steph.

Privationem; ut ἁγνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς συνουσίας, Demost. ἀπαθὴς ὑπὸ τῶν παρόντων, Plutarch. ἄφοβος περὶ τοῦ μέλλοντος, idem.

Partitivum admittit Præpositiones ἐξ, ὑπὸ, ἐπὶ, πρὸς, περὶ, &c. ante Genitivum; ut τὶς ἐξ ὑμῶν, Joh. 8. ὀλίγοι ὑπὸ πολλῶν, Thuc ἐπὶ γυναικῶν ἀθλιωτάτη, Liban. ὅσοι πρὸς ὑμῶν πεπόνθατε, Heliodor. l. 1. κρατερὸς περὶ πάντων, Homer. Item ἐν, & apud Poëtas κατὰ, cum Dat. ut πρῶτος ἐν ποιηταῖς, Rhen. ἕκαστος ἐν τοῖς κακούργοις, Cruf. κατὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη, Il. α.

Numeralibus præponuntur πρὸς, εἰς, κατὰ, ἀμφὶ, &c. cum Accus ut Βρόντης καὶ Στερόπης εἶχον πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν, Scholiastes Æschyl.

Æſchyl. ἱππέας εἰς ὀκτακισχιλίους. Xenoph. ἀθροισθέντες κατὰ διακοσίους, Dioſcor. ἔτη ἀμφὶ ἐννενήκοντα, Lucian. item σὺν in compoſitione, ut σύνδυο ὑμῶν τριήαρχος, Diodor. τριήαρχοι συνεκκαίδεκα, Demoſth.

Inter minorem numerum & majorem ſequentem intercedunt πρὸς, ἐπὶ, &c. loco copulæ καὶ, ut στάδια τριάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, Xenoph. ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βεβίωκε, Lucian.

Poſt comparativum ponitur quandoque præpoſitio περὶ, &c. cum Gen. παρὰ, πρὸς, ὑπὸ, &c. cum Acc. omiſſo ἢ, ut τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἀσπαστότερον, Herodot. l. 1. (i. e.) ἐλευθερίης. πλείονος δόξης, παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, Heb. 3. 3. (i. e.) Μωσέως. ὕπερ τἄλλα πρὸς τὴν ἀρετὴν, Thucyd. (i. e.) τῆς ἀρετῆς. φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς, Luc. 16. 8. (i. e.) τῶν υἱῶν. Poſt Poſitivum tidem, ut σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα, Dion. (i. e.) σοφώτερος τοῦ Πρωτέως.

Interdum poſt ἢ & Comparativum eleganter additur Præpoſitio κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum Acc. ut μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν, Dem. μακρότερον ἢ εἰς ὅσον τοῖς νῦν συμφέρει αἰπάσθαι, Thucyd. ὑδέστερος ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν οὐσίαν, idem.

Legitur particula comparativa ἢ pro ὑπὲρ, ſequente Accuſativo; ut Ἀλκαμένους ἐρᾶν ἢ πάντα χρήματα. Heliodor. l. 4.

Verbalia in ικὸς, &c. (pag. 137.) adſciſcunt πρὸς, &c. cum Acc. ut ἀνακλητικοὶ λόγοι πρὸς τὴν ὁμόνοιαν, Plutarch. δεκτικωτέρα πρὸς ἀπορροίας γίνεται ἡ ὄψις, Heliodor. l. 2.

Adjectiva regentia Dativum poſtulant πρὸς vel εἰς, &c. cum Acc. alias etiam Præpoſitiones cum aliis Caſibus. Significantia

Bonitatem; ut πρᾶος πρὸς τοὺς οἰκείους, Plato. εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, Epheſ. 4. 32. χρηστὸς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς ὁ Θεὸς, Luc. 6. 35.

Malitiam; ut ἀχαριστὸς πρὸς τοὺς γονεῖς, Xenoph. κακὸς εἰς δῆμον, Æſchin. περὶ αὐτὸν, Iſocrat.

Commodum; ut χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν, Ariſtot. εἰς τί, Plutarch. ſic προὔργου πρὸς vel εἰς τοῦτο, Plat.

Incommodum; ut ἄχρηστος πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην, Chryſoſt.

Diſplicentiam; ut πρός τινας ἀηδές τι, Iſocr. ἀπρεπὲς εἰς ἀκρόασιν, Thucyd. ἀχαριστα μεθ' ὑμῶν, Od. θ'.

Decorum; ut εὐπρεπὴς πρὸς τοὺς πλείους, Thucyd.

Facilitatem; ut εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις, Plutarch.

Difficultatem; ut χαλεπὸς πρὸς τοὺς πολεμίους, Plato.

Crudelitatem; ut ἄγριος εἰς τὰς ὁμιλίας, Ephor.

Diffidentiam; ut ἄπιστος πρὸς τοῦτον, Demoſth.

Obedientiam; ut εὐπειθὴς πρὸς τὴν ἀρετὴν, Plat. ὅλη εἰς ἅπαν εὐπειθὴς, Galen.

Inobe-

Inobedientiam; ut ἀπειθὴς πρὸς τὸ Δία. Lucian.

Æqualitatem; ut ἴσον πρὸς ὑμᾶς, Demosth.

Inæqualitatem; ut ἀσύμμετρα τὰ πάχη πρὸς τὰ μήκη, Xenoph.

Manifestationem; ut διαφανὴς εἰς ἅπαντας, Plato. περὶ πᾶσι φανερὸν, Demosth.

Sufficientiam; ut τίς πρὸς ταῦτα ἱκανός; 2 Cor. 2. 16. διαρκὴς εἰς ἄμφω ἡ φύσις, Theoph.

Apparatum, vel *Promptitudinem*; ut εὔζωνος πρὸς τὴν μάχην, Plutarch. ἐπιτήδειος εἰς μάχην, Herodian. κύων ἐπὶ τοῖς σεβάστοις ἐπιτήδειος, Xenoph.

Propinquitatem; ut ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι, Hom.

Multa adjectiva præcedentium Classium, ea potissimum quæ *impotentiam*, *sufficientiam*, *promptitudinem* significant, usitatissime construuntur cum Præpositionibus.

Adjectiva passivè significantia gaudent Præpositionibus ἀπὸ, ἐκ, περὶ, πρὸς, εἰς, &c. ut ἄφαντος ἀπ' αὐτῶν, Luc. 24. 31. θαυμαστὸς παρὰ πᾶσι, Demosth. ἐπίφθονος πρὸς ἀνθρώπων, Herodot.

Regentia Gen. vel Dat. adsciscunt ἀπὸ, ἐκ, &c. cum εἰς, &c. cum A. Significantia

Proprietatem; ut ἰδιαίτερον πρὸς ἡμᾶς, Dioscorid.

Communionem; ut κοινὸν κατὰ πάντων ζώων ἐστὶν, Aristot.

Reatum; ut ἔνοχος εἰς γέενναν, Matth. 5. 22. ἀπὸ τούτου τοῦ φόνου ἐναγὴς, Thucyd.

Copiam; ut εὐπορώτερος ἐκ διδασκαλίας, Gaza. πλούσιος ἐν ἐλέει Ephes. 2. 4.

Inopiam; ut ἄμοιρος ἐπὶ τὸ φρόνημα, Euripid.

Nomen *formæ*, *modi*, &c. (pag. 140.) effertur per Præpositione κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum A. ut ὅμοιος κατὰ γένος, κατὰ ἡλικίαν, κατὰ ἕξιν κατὰ δόξαν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα, Aristot. ὅμοιος εἰς φύσιν, Hom. ἀσεβὴ πρὸς φύσιν, Æsop. sic διπλοῦς κατὰ μέγεθος, Exod. 25.

Nomen *causæ*, διὰ, εἰς, πρὸς ἐπὶ, &c. A. ut εὐδόκιμος διὰ, εἰς, ἐπὶ, τοῦτο. Isocrat.

Nomen Substantivum, interdum Adjectivum, cum Præpositione sumitur pro Adjectivo, rariùs pro Substantivo, præcedente ut plurimum Articulo; ut τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα, Xen. (i) πολεμικὰ τὰ ἐπὶ γῆ. (i) ἐπίγεια, Eph. 1. 10. εἰς σάρκα μίαν (i) σὰρξ μία Eph. 5. 31. ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ, Luc. 5. 38. (i) τὸ καινὸν ἐπ' ἀγαθῷ pro ἀγαθόν. similésque regit Casus, ut ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Κύρου Xen. ἐπ' ἀγαθῷ τοῖς πολίταις, Aristoph.

Regime

Regimen Verbi.

Accusativus post Verbum.

Verba transitiva [i. e. activa & eorum significationem habentia] accusativum regunt; ut γνῶθι σεαυτὸν, Solon. τ̓ Θεὸν φοβεῖσθε, 1 Pet. 2. 17. ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, Matth. 20. 30.

Duo Accusativi post Verbum.

† Verba *rogandi, interrogandi, docendi, exigendi, admonendi, celandi, vestiendi, existimandi, vocandi, provocandi, compellandi, nuncupandi, constituendi, testandi, adjurandi* duplicem regunt Accusativum, ut ὅσα ἂν αἰτήσῃ τ̓ Θεὸν, Joh. 11. 22. ἐρωτήσω ὑμᾶς ἕνα λόγον, Luc. 20. 3. διδάξει ὑμᾶς πάντα, Joh. 14. 26. πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν, 1 Cor. 16. 12. Σωκράτης οὐδένα μισθὸν ἐργύριον πεπράττετο, Xenoph. τὴν θυγατέρα ἔκρυψε τ̓ θάνατον τοῦ ἀνδρὸς, Lys. ἐξέδυσαν αὐτὸν τ̓ πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια, Marc. 15. 20. ταῦτα ἥγημαι ζημίαν, Phil. 3. 7. καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου, Rom. 9. 25. ταῦτα παρακαλεῖται τοὺς συνόντας, Xenoph. ἠσπάζοντο αὐτὸν αὐτοκράτορα, Plut. Θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τεθνηκότα, Lucian. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα, Act. 7. 27. ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρομαι, Synes. ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, Marc. 5. 7.

† *Siqua verba hujus vel sequentium classium alios regant quàm quos Regula exigit casus, reponuntur alibi sub distinctis eorundè quos regunt duorum pluriúmve casuum capitibus.*

Alia similiter, subaudito ὡς vel εἰς ante posteriorem accusativum; ut ἔχετε ἡμᾶς τύπον, i. e. εἰς τύπον, Philip. 3. 17. παρεῖχεν αὐτὸν βασιλέα, Herodian. τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο, Thucyd. αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν, Ephes. 1. 22.

Quibuslibet verbis subjicitur accusativus (potissimùm rei) subaudito κατὰ, διὰ, &c. ut ἀσκῶ σε τὰ πολεμικὰ, Xenoph. τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, 1. Tim. 5. 4. συνηγόρησα μὲν τὸν Παρμένοντα, Demost. Sic ἐὰν ἐγγυήσῃ τὸν φίλον, Prov. 6. 1.

Usitatissimè accusativo neutri τὸ, τι, τοῦτο, οὐδὲν, μηδὲν, τάδε, ταῦτα, πάντα, πολλὰ, &c. ut χαίρω τὸ ἐφ' ὑμῖν, Rom. 16. 19. μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι, 2 Cor. 11. 16. εὐεργετεῖν ἀνθρώπους πολλὰ καὶ μεγάλα, Isocr. τοὺς ἀδικοῦντας οἷα ὑβρίζει, Xenoph.

Nominativus post Verbum.

Omnia fere verba admittunt post se nominativum, qui cum casu verbum præcedente consentit; ut ἐλάχιστε μέσος, Act. 1. 18.

Genitivus post Verbum.

Verba *incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, egendi, excellendi, distandi, differendi, aberrandi* genitivum postulant; ut ἄρχομαι λόγου, Demost. πέπαυται ἁμαρτίας, 1 Pet. 4. 2. εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, &c. 1 Tim. 3. 1. ἀπέχεσθαι βρωμάτων, 1 Tim. 4. 3. σπανίζω τροφῆς, Thucyd. περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων, idem. διέχει τῆς ἠπείρου, idem. ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει, 2 Cor. 15. 41. διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, Thucyd.

Ad verba *appetendi* referuntur *desiderativa* in είω, ut ὀψείω ἀϋτῆς. Il. ξ'. aliaque connotantia *desiderium*, ut πεινῶσι χρημάτων, Xen.

Quædam ex his solum Accusativum regunt:

Appetendi, ποθέω, ἐπιποθέω, &c. ut ποθῶ γὰρ αὐτὸν, Lucian. ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, 1 Pet. 2. 2.

Excellendi, παραδοκιμῶ, ὑπερέχω: ut παραδοκιμῶ τοὺς ἄλλους, Diodor. ὑπερέχειν τέσσαρας πήχεις διὰ τὸ μέγεθος, idem.

Verba *nascendi* admittunt Genitivum *parentis*: ut Τελαμῶνος ἐγεννήθη ὁ Αἴας, Isocr.

Quædam verba regunt Genitivum.

'Ανηθέσσω *insuetus sum*, ut ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν, Il. κ'.
'Επιδικάζομαι *hæreditatem peto*, ut ἐπιδικάζεσθαι τῶν χρημάτων, Isocr.
'Εράω (ἔραμαι poët.) *amo*, ut ἐρᾶν φλαύρων, Arist. ὃς πολέμου ἔραται, Il. ί.
Ἔχομαι *adhæreo*, ut ἔχεται τῆς πέτρας, Lucian.
Προξενῶ *hospitio excipio*, ὑμῶν, Xenoph.
Σπλαγχνίζομαι *misericordia commoveor*, ut ἐσπλαγχνίσθη τοῦ δούλου. Matth. 18.
Στοχάζομαι *collimo*, ut στοχάζομαι σκοποῦ, Polyb.
'Υπολείπομαι *relinquo*, ut ὑπολείπονται Θετταλῶν, Heliod. l. 4.
Φείδομαι *parco*, ut πλούτου μὴ φείδου, Phocyl.
'Επείγομαι *festino*, Gen. rei (*qua* seu *ad quam properatur*, Steph. ut ὁδοῖο, Od. ά. ἀέθλοιο, Il. τ'.

Accusativus cum Genitivo.

Verba *implendi*, *privandi*, *æstimandi*, *sedendi* exigunt Accusativum proximioris Substantivi cum Genitivo remotioris: ut πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, Luc. 1. 53. γυμνῶ σε τῶν ὅπλων, Herodian. πιμπλαίμην ἂν ἐμαυτὸν τῆς στήσεως, Lucian. Θηβαίους παύσει ὕβρεως, Demosth.

Verbis *privandi* accensentur Verba *exonerandi*, *liberandi*, *separandi*, *frustrandi*, *arcendi*, *prohibendi*, *inhibendi*: ut ἀποκουφίζειν ὄχλου τὴν πόλιν, Plutarch. τὴν πόλιν πραγμάτων ἐλευθερώσετε, Isocrat. Εὐρώπης 'Ασίαν Τάναϊς ὁρίζει, Dionys. πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Plutarch. διασκεδάννυσιν αὐτοὺς τῆς συντάξεως, Joseph. εἴργω σε πυρὸς καὶ ὕδατος, Plutarch. ἴσχω σῆς συγγόνου ξίφος, Euripid.

Verbis *æstimandi*, verba *dignandi*, *præferendi*; ut ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς, 2 Thess. 1. 11. τοῦ κοινῇ συμφέροντος τὸ ἴδιον προκρίνειν, Diodor.

Verba *accusandi*, *damnandi*, adsciscunt accusat. *subjecti*, cum genit. *criminis*; ut Αἰσχίνην ὕβρεως αἰτιῶμαι, Demosth. τὸν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας, Lycurg.

Verba *absolvendi* regunt accusat. cum genitivo *criminis* vel *pœnæ*; ut ἀφίημί σε τῶν ἐγκλημάτων, Lucian.

Dativus post Verbum.

Verba *commodandi, fidendi, diffidendi, obsequendi, repugnandi, invidendi, gaudendi, sequendi, appropinquandi, innitendi, sufficiendi, vacandi* Dativum postulant; ut δεσπότῃ λυσιτελεῖν, Xen. ὅτε πᾶσι πιστεύειν, ὅτε πᾶσιν ἀπιστεῖν, Aristot. πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις, Act. 5. 29. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, Jac. 4. 7. ἀλλήλοις φθονεῖν, Galat. 5. 26. χαίρω φίλοις, Xen. τοῖς τερπνοῖς ἕπεσθαι εἴωθε τὰ λυπηρὰ, Mosch. ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, Jac. 4. 8. βάκτρῳ σκήπτεσθαι, Apollon. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, 2 Cor. 12. 9. σχολάζετε τῇ νηστείᾳ, 1 Cor. 7. 5.

Sub verbis *commodandi* comprehenduntur verba *auxiliandi, prospiciendi, conveniendi, benevolendi*: ut κύριε, βοήθει μοι, Matth. 15. 25. ἔπεχε σεαυτῷ, 1 Tim. 4. 16. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, Heb. 7. 26. οὐ ῥᾴδιον εὐνοεῖν τοῖς κακονόοις, Xen. Ὄνημι & ὀνίνημι *prosum* Acc. ut τί τὴν πόλιν ὤνησεν, Æschin. τί με κωκυτὸς ὀνίνησι, Lucian.

Sub verbis *obsequendi*, verba *annuendi, serviendi*; ut νεύει τούτῳ Σίμων, Joh. 13. 24. δουλεύειν τῷ Θεῷ, 1 Thess. 1. 9.

Sub verbis *repugnandi*, verba *certandi, discrepandi, renuendi, irascendi, indignandi*, item composita ex δυς· ut γυναικὶ μὴ μάχου, Cleobul. διαφωνεῖν ἀλλήλοις, Aristot. ἀνάνδιον ἑκάστῳ, Od. ά. ὀργίζεσθαι τῷ ἐξαπατήσαντι, Dem. ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, Plat. δυσφορεῖς τῇ πενίᾳ. Plutarch. Huc spectant verba *insurgendi, contraveniendi, peccandi*, & alia quædam, potissimum ex SS. quæ dativum admittunt personæ *adversus quam*; ut ἀνέστησάν μοι μάρτυρες, Ps. 35. 11. μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς, Ps. 36. 11. ἥμαρτόν σοι, Ps. 41. 4.

Sub verbis *appropinquandi*, verba *occurrendi, contingendi, incidendi, impingendi*; ut ἀπήντησεν αὐτῷ, Marc. 5. 1. τύποι συνέβαινον ἐκείνοις, 1 Cor. 10. 11. πίπτειν τῇ δυσπραξίαις, Sophocl. προσέκοψαν τῷ λίθῳ, Rom. 9. 32. Verba etiam *veniendi*, quæ interdum Dat. adsciscunt; ut εἰωθέ μοι τοῖς πολεμίοις, Thucyd.

Sub verbis *vacandi*, verba *assuescendi*; ut εἴθισεν αὐτῷ, Alex. Aphrod. εἴωθέ μοι μαντικὴ, Plato.

Multa verba, ferè composita ex σὺν & ὁμοῦ, exigunt Dativum *personæ*, vel *rei sociæ*; cujusmodi sunt Verba *conversandi, consentiendi, compatiendi*, &c. ut ὡμίλει αὐτῷ, Act. 24. 26. ὁμογνωμονῶ σοι, Xen. τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, Heb. 10. 34. συνελθεῖν αὐτοῖς, Act. 11. 12. (i.) ἐλθεῖν σὺν, ibidem.

Quædam Verba exigunt Dativum:

Ἀγρυπνέω *invigilo*; ut τοῖς καιροῖς ἀγρυπνῶ, Lucian.
Ἀηδίζομαι *tædio afficior*; ut ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ, Alex. Aphrod.
Ἀντέχω *sustineo*; ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ, Herodian.

Ἀτενίζω *intentè aspicio*: ut τί ἡμῖν ἀτενίζετε, Act. 3. 12. ἐπέχω idem; ut ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, Act. 3. 5.
Δοκέω *videor*; ut τί ὑμῖν δοκεῖ, Matth. 18. 12.
Δολόω *insidior*; ut δολῶσαι γάμοις, Steph.
Ἐγχειρέω *aggredior*; ut ἐγχειρεῖν ἔργῳ, idem.
Ἐπιπολάζω *in summitate feror*; ut ἐπιπολάζω τοῖς στοιχείοις, Arist.
Προσέχω *ausculto*; ut προσέχειν τοῖς λαλουμένοις, Act. 16. 14.
Πτύω *conspuo*; ut πτύσαι τῷ προσώπῳ, Sophocl.

Accusativus cum Dativo.

Verba *dandi*, *dicendi*, *monstrandi*, *comparandi*, *conjungendi*, *paciscendi*, *machinandi* regunt accusativum substantivi propioris cum dativo remotioris; ut μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ, Ephes. 4. 27. μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, Matth. 17. 9. ὁδὸν δείκνυμι ὑμῖν, 1 Cor. 12. 31. ἓν ἑνὶ παραβαλεῖν, Lucian. Πομπηΐῳ ἐζεύγνυ τὴν θυγατέρα, Appian. σπένδομαί σοι εἰρήνην, Demost. γυναικὶ θάνατον ἐμηχανᾶτο, Herodian.

Ad verba *dandi* spectant verba *accommodandi*, *fœnerandi*, *solvendi*, *parandi*, *ferendi*, *ponendi*, *sacrificandi*, *propitiandi*, *mittendi*, *permittendi*, *committendi*; ut χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, Luc. 11. 5. δανείζειν ἀργύριόν τινι, Demost. τίνειν αὐτοῖς μισθὸν, Xenoph. ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν, Luc. 1. 17. φέρετέ μοι αὐτὸν, Matth. 17. 17. τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, Rom. 14. 13. θύειν εὐαγγέλια τῷ θεῷ, Aristoph. ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσεαι, Il. ά. ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, 1 Cor. 4. 17. Θεῷ τὴν κρίσιν ἐπιτρέπω, Herodian. οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, Joh. 2. 24.

Ad verba *dicendi*, verba *affirmandi*, *negandi*, *objiciendi*, *colloquendi*, *respondendi*, *testificandi*, *suffragandi*, *mentiendi*, *nuntiandi*, *mandandi*, *consulendi*, *minandi*, *imprecandi*, *confitendi*, *promittendi*; ut ἀληθεύω σοι τοῦτο, Xenoph. τῷ δ' ἕτερον ἀνένευσε, Il. π'. μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε, Il. γ'. μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμὸς, Il. λ'. ἀπόκειναί μοι τοῦτο, Lucian. μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα, Apocal. 22. 16. ψηφίζομαι σοι τὴν ἐξουσίαν, Herodian. ψεύδομαί σοι τοῦτο, Demosth. κηρύξαι τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, Luc. 4. 18. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, Joh. 15. 17. βουλεύειν τῇ πόλει τὰ ἄριστα, Thucyd. (sic ἔκρινα ἐμαυτῷ τοῦτο, 2 Cor. 2. 1.) ἀπειλέω σοι θάνατον, Herodot. ἀρᾶσθαι ἐξώλειαν αὐτῷ, καὶ γένει, καὶ οἰκίᾳ, Demost. ὁμολογῶ τοῦτό σοι, Act. 24. 14. ὑπισχνεῖσθαί τινι εὐδαιμονίαν, Isoc.

Ad verba *comparandi*, verba *æquandi*, *assimilandi*, *opponendi*; ut ὁ σίδηρος ἂν ἴσοι τοὺς ἀσθενεῖς τοῖς ἰσχυροῖς, Xenoph. τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Marc. 4. 30. τῷ ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι θέλημα, Nazianz.

Ad

Ad verba *conjungendi*, verba *aptandi*, *miscendi*, *reconciliandi*; ut τοὺς νόμους ἁρμόζεται τοῖς πολίταις, Plutarch. κεράσαι οἴνῳ τὴν πηγὴν, idem. διαλλάττειν τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ, Thucyd.

Verba *jurandi* regunt dativum personæ *cui*, & accusativum rei vel personæ *per quam* juratur; ut ὄμνυμί σοι τὸν κύνα, Lucian. His adde

Απαγορεύω *veto*; ut ἀπαγορεύω σοι φόνον, Isocrat.
Εγγυάω *spondeo*; ut ἐγγυῶ παῖδά σοι, Herodot.
Εκπολεμόω *inimicum reddo*; ut τοὺς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι τῷ Φιλίππῳ, Demosth.
Τιμωρῶ *ulciscor* sive *vindico*; ut τιμωρήσεις Πατρόκλῳ τὸν φόνον, Plato.
Συνοιδα *conscius sum*; ut οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα, 1 Cor. 4. 4.
Συγγινώσκω *idem*; ut συνεγίνωσκεν ἑαυτῷ κακά, Gregor.

Sic χάριν σοι οἶδα, Lucian. ἔγνων, idem. ἔχω, Xenoph. ὀφείλω, idem. ἐκτείνω, Plato. κατατίθημι, Demost. φέρω, Euripid. ἴσημι, Isocr. ἀπομνάομαι, Hesiod. cum multis aliis quæ significant *gratias tibi habeo*, *ago*, *refero*.

Denique omnia verba cujuscunque generis adsciscunt dativum rei vel *personæ* cui aliquid acquiritur vel attribuitur cum vel sine alio casu; ut γράφω ὑμῖν, 1 Joh. 2. 12. & ἐντολὴν γράφω σοι, 2 Joh. v. 5. ἐμοὶ ἐποιήσατε, Matth. 25. 40. & δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσι, Marc. 6. 21. Φιλίππῳ ζῶ καὶ οὐ τῇ πατρίδι, Demosth. μὴ ζηλοῖς σύ μοι, Num. 11. 28. τῷ Θεῷ, 25. 13. διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ, 1 Reg. 8. 53. φοβοῦμαί σοι, *metuo tibi*, &c. Legitur geminus dativus ἐξελέξατο ἡμῖν κληρονομίαν ἑαυτῷ, Ps. 47. 4.

Genitivus & Dativus.

Verba *cedendi* exigunt dativum personæ cum genitivo rei; ut εἴκω γέρουσιν ἕδρης, Steph. Sic

Αρχω *initium sum*; ut ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι κακῶν ἄρξει, Thucyd. ὑπάρχω *idem*; ut ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας τῇ Ἑλλάδι, Andocid.
Δικάζομαι *in jus voco*; ut δικάζομαι τῇ ψυχῇ τῆς κακώσεως Plutar.

VARII CASUS post Verbum.

Genitivus vel Accusativus.

Verba *sensuum*, *auditus*, *olfactus*, *gustus* genitivo gaudent, interdum & accusativo rei; ut αἰσθάνομαι ψόφου, Arist. ᾔσθετο τὸ πρᾶγμα, Demosth. ἤκουσα φωνῆς, Act. 22. 7. ἤκουσα φωνὴν, 26. 14. ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου, Epigr. ὀσφραίνεται κρέας, Aristoph. sic ὄζω μύρου & μύρον, Aristoph.) ἰχθύων μὴ γεύεσθαι, Proverb. θανάτου, Matth. 16. 28. ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ, Joh. 2. 9.

Genitivo etiam personæ; ut οὐκ αἰσθάνῃ σαυτοῦ, Xenoph. ἀκούετε μου πάντες, Marc. 7. 14, &c.

Similes casus amant προνοέομαι *provideo*, πυνθάνομαι *sciscitor*, *audio*, συνίημι *intelligo*: ut προνοοῦμαί σου, Thucyd. τῆς οὐσίας, idem. προνοεῖσθε καλὰ, Rom. 12. πυθέσθαι τῆς πύλου, Thucyd. πατρὸς, Æschin. τὸ παραγγελθέν, Plutarch. συνίησι τοῦ χρησμοῦ. Pausan. τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο, Od. δ'. συνιέναι τὰς γραφὰς, Luc. 24. 45. Ἐνωτίζομαι *audio* exigit Accusativum, ut ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα Act. 2. 14. rariùs Genit. ut ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου. Ps. 39. 12 Rarò hæc junguntur Accusativo personæ, ut ἤρετό με. Aristop. πυνθάνομαί σε, Plato.

Verba *tactus* ut plurimum exigunt Genitivum rei vel personæ ut ἥψατο τοῦ ἱματίου, Marc. 5. 27. γυναικὸν μὴ ἅπτεσθαι, 1 Cor. 7. 1 rariùs Accusativum; ut καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα, Il. ό. Sed ἀφάω frequentiùs Accusativum; ut τόξ' ἀφάειν, Il. ζ'. ψηλαφήσατέ με Luc. 24. 39.

Cum significatur *pars* ponitur usitatissimè in genitivo post Verba connotantia *gustum* vel *tactum*; ut πίω τῆς ἀθανασίας, Lucian φάγω ἐχίδνης, idem. λώτου ἔφαγες, Prov. vel πάσασθαι, Od. ά. ἀπορροφεῖν τοῦ ὕδατος, Plut. sic ἐνεφοροῦντο τῶν κρεῶν, Heliod. δρέπομαι ἀνθῶν. Lucian.

Audiendi verba simul regunt genitivum personæ & accusativum rei; ut τοῦτο πολλῶν ἀκούω, Xenoph. sic βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι, Aristoph. μάθε μου τάδε, Xenoph.

Legitur εἶδον *vidi* cum genitivo personæ propter verbum affine ut οὐδεὶς πώποτε Σωκράτους, οὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν, οὐδὲ λέγοντος ἤκουσε, Xenoph.

Verba *recordandi*, *obliviscendi*, *admirandi*, *tentandi*, *consequendi sortiendi*, *fruendi*, *curandi negligendi*, *contemnendi*, *apprehendendi*, regunt frequentiùs genitivum, interdum accusativum: ut μνήσθητί μου Κύριε, Luc. 23. 42. σε, Dem. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε Heb. 13. 2. ἐπελάθοντο τὸ πρόσταγμα, Ceb. θαυμάζω τῶν δυναστευόντων, Isocrat. ἐθαύμασεν αὐτὸν, Luc. 7. 9. πειρᾶσθαι τῶν φίλων Isocr. τί με πειράζετε, Luc. 20. 23. σωτηρίας τύχωσι, 2 Tim. 2. 10. οὔποτ' ἂν τύχοις τάδε, Euripid. ἔλαχε τοῦ ἡμικλήρου, Dem. τὴν πρώτην ἕδραν ὁ Θεὸς ἔλαχε, Arist. ἀπόλαυε τῶν παρόντων, Isocr. ἀπολαύει τὴν προσαύξησιν, Theoph. ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, Luc. 10. 35. τὰ τοιαῦτα ἐπεμελεῖτο, Xen. ἠμέλησα αὐτῶν, Heb. 8. 9. οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς, 1 Pet. 1. 12. μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, Heb. 12. 5. ὀλιγωροῦσι τὴν ἔχθραν, Aristot. ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, 1 Tim. 6. 12. τὸν Παῦλον, Act. 16. 19.

Quædam ex hisce verbis gaudent solo accusativo:

Consequendi, κερδαίνω; ut ἵνα Χριστὸν κερδήσω, Phil. 3. 8.

Sortiendi, κληρόω; ut κληροῦν τὰς ἀρχὰς, Isocr.

Fruendi, καρπόομαι, καρπίζομαι· ut καρποῦσθαι δωρεὰς μεγάλας, Plut. βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι, Prov. 8. 19.

Curandi,

Curandi, κομέω vel κομίζω, μεριμνάω, πολυωρέω, τιμελέω· ut κῶνα κομεῖν, Hesiod. ἔργα κόμιζε, Il. ζ'. πολυωρήσεις με. Pf. 138. 3. Ἀνάχαρσιν ἡ παιδίσκη τιμελεῖ, Plutar.

Negligendi, vel *contemnendi*, ὀλιγωρέω· ut ὀλιγωρεῖν τῶν λόγων, Æschil. παρορέω, περιορέω, περὶ δεῖν, περιόπτομαι, φαυλίζω, φλαυρίζω· ut παρορῶμεν συγγενεῖς, Athen. τὴν πατρίδα περιορᾶν, Xen. περιϊδεῖν τοὺς πολεμίους, Thucyd. ξυμμάχους ἐ περιοψόμεθα, idem. φαυλίζεις τ δίαιτάν μου, Xen. φαυρίζει τὸν Σωκράτην, Plut.

Alia Genitivo solo:

Obliviscendi, ἀμνημονέω· ut ὧν ἐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν, Thucyd.

Consequendi, ἐφικνέομαι τῆς ἀρετῆς. Isocrat.

Sortiendi, ἔμμορα· ut ἔμμορε τιμῆς, Hesiod.

Negligendi, ἀφειδέω, ἀφροντιστέω· ut ἀφειδεῖν τοῦ σώματος, Lucian. λόγου ἀφροντιστεῖν, Plato.

Verba *fruendi* interdum adsciscunt accusativum *rei fruendæ* cum genitivo; ut κακὸν ἀπολαύομεν τῆς φλυαρίας, Lucian.

Verba *communicandi* sive *participandi* cum dativo *participantis* exigunt genitivum, rariùs accusativum *rei participatæ*; ut τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ, Xenoph. τοῦ σίτου πρᾶγμα, Aristot. & Herodot. μετέχειν τῶν πραγμάτων αὐτοῖς, Plato. ἐ μετεῖχες ἐμοὶ ἴσας πληγὰς, Aristoph. sed κοινόω, ῶμαι (cum compositis) *communico* regit frequentius accusativum rei; ut αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον, Aristoph. Σωκράτει ἀνακοινώσωμεν τὸν λόγον, Plato. Huc spectant hujusmodi verba, συλλαμβάνω, συναίρομαι *adjuvo*, *partem fero*; ut συλλαμβάνω σοι τοῦ ἄθλου, Philostrat. ἄνδρες συνήραντο τοῦδε τοῦ κινδύνου vel τὸν κίνδυνον, Thucyd.

Verba *invidendi*, cum significant *inhibeo* vel *nego*, cum dativo personæ adsciscunt Accusativum vel Genitivum rei; ut πολλά μοι ἐστὶν ἄλλα ὧν ἐγώ σοι ἐ φθονήσω, Xen. μὴ φθονῆσαι τοῖς ἑαλωκόσι τ σωτηρίαν, Polyb. sic βασκαίνω σοι τούτο, Philostrat. σοι τούτου, Lucian.

Verba *ignoscendi* cum dativo personæ adsciscunt accusativum, interdum genitivum rei; ut συγχωρῶ τινι ἁμάρτημα, Demost. συγχωρῶ σοι τοῦ ἁμαρτήματος, Lucian.

Plurima verba præcipuè *privandi*, *implendi*, *frustrandi*, *accusandi*, *damnandi*, *prohibendi* admittunt accusativum pro genitivo substantivi remotioris; ut ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα, Isocrat. ὄψιν πλήσωμι ἡδονὴν, Soph. (sic στέαρ σε, Pf. 147. 14.) ἐδὲν ἔσφηλας τὴν πόλιν, Thucyd. ἐδὲν ἡμᾶς αἰτιάσαιο, Steph. κατηγορῶ τινα ψεῦδος, Demosth. εἴργω σε ταῦτα, Aristoph. sic Πάτροκλον λῦσειαν ἀπόβροτον, Il. σ'.

Verba duos casus adsciscentia seorsim possunt utrumvis eorum regere; ut ἐρωτῶ ὑμᾶς λόγον, Matth 21. 24. ἐρωτῶ σε, Luc. 14. 19. ἐρωτῶ τὰ πρὸς εἰρήνην, v. 32. ἔπαυσάν σε τ ὕβρεως, Isocr. παύσω σε, idem.

idem. πώ'τηπ μελαινάων ὀδυνάων, Il. π'. κοινωνῶ σοι τῇ ὁμολογίας, Lucian. κοινωνῶ γυναικὶ, Plato. κεκοινώνηκε σαρκὸς, Heb. 2. 14. Non rarò etiam sine ullo casu absolutè ponuntur; ut ἐὰν ἐρωτήσω, Luc. 22. 68.

Omisso casu propinquioris substantivi in ipsum quandoque vertitur genitivus remotioris; ut παύω ὕβειν, Demosth. sive ὀδύνας, Il. π'. μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις, 1 Timoth. 5. 22. subaudito autem, manet ut priús.

Verba transitiva quarumcunque Classium duos si regunt casus, eundem cum illis Casum remotioris substantivi exigunt intransitiva cognata; sed casus propioris, qui regitur à transitivo, migrat plerumque in nominativum intransitivi; ut πλήθω *impleo*, καρπῶν πλήθουσιν ἀλωὰς, Phocyl. *impleor*, βίοτυ πλήθυσι καλιαὶ, Hesiod. εἰκάζω *assimilo*, Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, Lucian. εἴκω *similis sum*, τῷ λοιδορυμένῳ ἔοικας, Xenoph.

Multa verba particularia regentia accusativum vel genitivum.

Eximuntur ab hoc & sequentibus Catalogis particularia nonnulla duos vel tres casus regentia vi Præpositionum: quæ in propriam sedem rejiciuntur.

Ἀνέχομαι *tolero* ψῦχος καὶ θάλπος, Xenoph. ὄμβρων τε καὶ ἡλίυ, Herodian. (sic ἀφρόνων, 2 Cor. 11. 19.)

Ἀντιλαμβάνομαι *suscipio, adjuvo*; ut ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, Act. 20. 35. τὴν πόλιν, Plutarch.

Ἀπελπίζω *despero* τὸν νοσῦντα, Galen. τῆς κολλήσεως, idem.

Ἀπογινώσκω *despero* τὴν σωτηρίαν, Aristot. ἐμαυτῦ, Nazianz.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo* τὴν γραφὴν, Æschin. ἐκείνων, Aristot.

Ἀφίημι *dimitto* τὴν γυναῖκα, Plutarch. τέκνων, Soph.

Ἐλασσόω *minuo*, τὴν πόλιν, Isocr. τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς, Thucyd.

Ἐξάρχω *incipio*, Παιᾶνος. Plutarch. Παιᾶνα, Xenoph. Sic Κατάρχω *incipio* τῦ λόγυ, Plutarch. λόγον, Plato.

Ἱκνέομαι *attingo* Ὄλυμπον, Hesiod. ἀλλήλων, Xenoph.

Ἐπικρατέω *vinco* τὰς ἁμαρτίας, Dem. τῶν ἐχθρῶν, Isocrat.

Ζηλόω *laudo* vel *æmulor* σὲ, Euripid. σῦ, Isocrat.

Κατορχέομαι *saltationibus demulceo* φῦλον μάχιμον, Lucian. θεατῶν, Gregor.

Κληρονομέω *hæres sum* τὰ χρήματα, Isocrat. τῶν χρημάτων, Dem.

Κρατέω { *vinco* τοὺς Σικελὸς, Thucyd. τῶν ἐπιθυμιῶν, Isocrat. *retineo* τὴν παράδοσιν, Marc. 7. 3. ἐλπίδος, Heb. 6. 8. }

Μεθίημι *missum facio* ἀλάστορας, Soph. δεξιᾶς, Euripid.

Πνέω *spiro*, ut ἐκ τῦ αὐτῦ στόματος ψυχρὸν καὶ θερμὸν πνεῖν, Proverb. πνεῖν τράγυ, Prov. similiter composita, ἀποπνέω *efflo*, πυρὸς μένος, Hes. τῆς εὐωδίας. Euseb. ἐμπνέω *anhelo* τί. Xen. ἀπειλῆς, Act. 9. 1.

Περιέπω

Περάω *transeo* ὁδὸν, Apollon. ὁδοῖο, Od. ό. sic διαπεράω *idem* κέλευθον, Il. α'. πεδίοιο, Il. γ'.
Πραγματεύομαι *vendico* τὴν δόξαν, Plutarch. ὀνόματος Isæus.
Ὑπεραίρω *excedo* τοὺς ἄλλους, Dem. τῶν πανταχοῦ, Pausan.
Ὑπερέχω *excello* τὴν Πέλωρον, Heliod. ὑπερέχει τὰ τρία τοῖν δυοῖν, Arist.
Ὑποπτεύω *suspicor* τὴν διάνοιαν, Thucyd. τῶν λεγόντων, idem.
Φεύγω *reus sum* φόνου, Lycurg. δίκην Plutarch.

Regentia Genitivum, rariùs Accusativum.

Γλίχομαι *cupio* τῶν ἐναντίων, Aristot. τὴν διαμονὴν Philo.
Διαφέρω *præsto* τῶν πολλῶν ἀνθρώπων, Plato. τὰς ἄλλας, Diodor.
Διψάω *sitio* ὑδάτων, Herodot. τὴν Δικαιοσύνην, Matth. 5.
Ἐέλδομαι *cupio* πλούτου, Hesiod. χρεῖος, Od. α'.
Ἐλλείπω *deficio* τῆς ἀνδρείας, Xen. τὰς ἐπιβολὰς, Polyb. Sic interdum λείπω.
Ἐπιδεύομαι *egeo* χρυσοῦ, Il. β'. ἀλκὴν, Apollon.
Ἐπιθυμέω *desidero* τῶν δημοσίων, Dem. τὰ χρήματα, Ps. 119. 20.
Ἐφίεμαι *cupio* πάντα ἐφίεται ἀγαθοῦ, Aristot. βάξιν, Euripid.
Ἱμείρω *cupio* ψυχῆς, Homer. ἄγνωτα, Sophocl. sic ἱμείρεται τῆς θέας & θάνατον, Theodor.
Ὀργάω *vehementer appeto*, αἱ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι, Plutarch. τοῦτο ὤργων μανιωδῶς, Thucyd.
Πλεονεκτέω *supero, excello*, οἱ ἀγαθοὶ τῶν πονηρῶν πλεονεκτοῦσι, Synes. ἡ νῦν θεωρία τὰς ἄλλας πλεονεκτεῖ, Heliod.
Ὑπερφέρω *antecello* ἀνθρώπων, Xenoph. πάντας, Plutarch.
Χρήζω *egeo*, χρῄζετε τούτων πάντων, Matth. 6. 32. ἄλλα καλὰ, Sophocl.

Regentia Accusativum, rariùs Genitivum.

Ἅζομαι *veneror* Θεὸν, Il. έ. Θεοῦ, Nazianz.
Ἀκοντίζω *jaculis peto* τὸν φεύγοντα, Xen Αἴαντος, Il. ρ'.
Ἀλύσκω *vito* ὄλεθρον, Od. γ'. μόρου, Sophocl.
Ἀλυσκάζω *vito* ὕβριν, Od. ρ'. πολέμοιο, Il. ζ'.
Ἀμύνομαι *defendo* τὴν Ἑλλάδα, Plato. νηῶν, Il. μ'.
Διαλείπω *interjicio* μίαν ἡμέραν, Theophr. μιᾶς ἡμέρας, Herodian.
Ἐνθυμέομαι *cogito* τὰ πράγματα, Thucyd. τούτων, Xen.
Ἐπιταχύνω *accelero* τὴν ὁδὸν, Herodot. τῆς ὁδοῦ, Thucyd.
Ἐπιτροπεύω *procuro* τῆς Αἰγύπτου, Herodot. τὴν πόλιν, idem.
Καταπτήσσω *exhorresco* τὰς λῃστῶν ἐφόδους, Philo. τοῦ θανάτου, idem.
Κατέχω *tempero* ἑαυτὸν & ἑαυτοῦ, Herodian.
Ξαίνω *carpo* ἔρια, Lucian. τῶν ἐρίων, Aristoph.
Ὀπτάω *asso* πάντα, Od. ξ'. κρεῶν, Od. ό.
Προσλαμβάνομαι *sumo cibum* μηδὲν, Act. 27. 33. τῆς τροφῆς, c. 27. 36.
Τελευτάω *finio* τὸν βίον, Lucian. τοῦ βίου, Xenoph.
Χαλάω *remitto* ὀργὴν & ὀργῆς, Aristoph.

Accusa-

Accuſativus vel Dativus.

VErba *precandi, blandiendi, convitiandi* exigunt Accuſativum perſonæ: ut ἱκετεύειν τοὺς Θεοὺς, Xenoph. (Sic ἀντιβολῶ σε, Ariſtot. λιτάνευσε πηνῆας, Heſiod.) θωπεύει τὸ δῆμον, Æſchin. πάντας περιπλακίσαι, Demoſth.

Pleraque *precandi* vel *blandiendi* admittunt & Dativum: *Precandi* εὔχομαι, προσεύχομαι, ἀρᾶομαι, uſitatiùs Dativum: λίσσομαι rariùs Dativum; ut εὔχομαι τῷ Θεῷ, Demoſth. τὸ Θεὸν, Chryſoſt. πρόσευξαι τῷ πατρὶ, Matth. 6. 6. τὸν Θεὸν, Chryſoſt. μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, Il. α΄. μ' ἀρᾶται, Od. τ΄. ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, Il. α΄. Ἀχιλλῆϊ, ibidem. *Blandiendi* αἰκάλλω, κολακεύω, μειλίσσω, σαίνω, rariùs Dativum; ut αἰκάλλειν κύνα vel κυνὶ, Eurip. κολακευόμενοι τοὺς οἰκέτας ἀνθρώπους, Plutarch. τοῖς πλουσίοις, ibidem. μειλίσσω τὸν ἄνδρα, Euſtath. Od. γ΄. τῇ τραπέζῃ, Herodot. σαίνουσί με, Lucian. τῷ Χριστῷ, Gregor.

Nonnulla *convitiandi*, διαβάλλομαι, ἐπηρεάζω, κυδάζω, λοιδορέω vel λοιδορεῦμαι, σκώπτω, Dativum infrequentiùs: ut τὸν ἰατρὸν διαβάλλουσι, Lucian. τῷ Γισσαφέρνει, Thucyd. ἐπηρεάζειν τὴν ἀγαθὴν ἀναστροφὴν, 1 Pet. 3. 16. τὸ πράξεσι, Demoſth. ὀνειδίζειν ἕνα ἕκαστον, Plato. ὑμῖν, idem. μὴ κύδαζε τὸν πρεσβύτερον, Scholiaſtes Soph. γυναιξὶ, Sophocl. λοιδορῆται τοὺς πονηροὺς, Ariſtoph. τί μοι λοιδορῇ, Lucian. σκώπτεις τοὺς δειλοὺς, Demoſth. αὐτῷ Plutarch

Quædam ex his regunt ſolum Dativum: *Precandi*, ἐπεύχομαι, εὐχετάομαι· ut ἐπεύξεται τοῖς θεοῖς, Plutarch. Διὶ εὐχετόωντο, Il. λ΄. *Blandiendi*, προσσαίνω· ut ὑμῖν τὰ μειράκια προσσαίνει, Plato.

Verba *placendi, diſplicendi, acquieſcendi, utendi* poſtulant Dativum, reperiuntur tamen adjuncta interdum Accuſativo.

Placendi, ἀρέσκω, ἁνδάνω· ut δεῖ ἀρέσκειν Θεῷ, 1 Theſſ. 4. 1. τί σε ἀρέσκει, Thucyd. Ἀγαμέμνονι ἥνδανε, Il. α΄. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, Theogn.

Diſplicendi, ἀπαρέσκω· ut σοφοῖς ἀπαρέσκειν, Plutarch. ἕν με ἀπαρέσκει, Plato.

Acquieſcendi, ἀγαπάω, στέργω, εὐδοκέω, εὐαρεστέω· ut ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσι, Lyſ. τοὺς ἀρχαίους ὅρους, Iſocr. στέργω τὰ παρόντα & τοῖς παροῦσι, idem. εὐδοκῶ τῷ ξένῳ, Diodor. οὐκ εὐδόκησας ὁλοκαυτώματα, Heb. 10. 6. εὐαρεστεῖν τῇ διαγωγῇ, Plutar. τὴν ἡδονὴν, Epicur.

Utendi, χράομαι· ut χρῆσθαι τοῖς παραδείγμασι, Demoſth. τὰ προσπορίζόμενα, Ariſt. Sic καταχράομαι *abutor*, ταύταις πράξεσι, Iſocr. φιλοτιμίαν, Plutarch.

Verba *habitandi* deſiderant Accuſativum: ut Ἦλιδα ναῖον, Il. β΄. interdum Dativum, ut αἰθέρι ναίον, Heſiod.

Verba

Verba *dicendi* cum Adverbiis vel Accusativo Adjectivorum quæ significant *bene* vel *male*, sæpius postulant sibi Accusativum personæ *de quâ dicitur*: ut μὴ ἀγορεύειν κακῶς τὸν τεθνηκότα, Solon. μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς, Aristoph. Adhibetur interdum Dativus Adjectivi cum Accusativo personæ; ut κακοῖσι βάζει Τυδέα, Æschyl. necnon Dativus personæ cum Accusativo Adjectivi, ut εἶπον κακά μοι, Psal. 41. 5.

Verba *faciendi* cum Adverbiis vel Adjectivis ejusmodi regunt Accusativum personæ *cui bene* vel *malè fit*; ut καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, Matth. 5. 44. κακὰ εἴργασμαι τὸν οἶκον, Thucyd. Quandoque Dativum personæ, ut καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, Luc. 6. 27. ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει, Isocr. Accusativum interdum omisso Adverbio vel Adjectivo, ut τί ποιήσω Ἰησοῦν, Matth. 27. 22. Sic ἃ ὑπὲρ ἡμᾶς δρᾶται διενοεῖτο, Herodian. l. 2. Huc refer διατίθημι μήδομαι *afficio*; ut κακόν τι διαθήσειν τὴν Θίσβην, Heliod. οἷα ἀντιόπην ἐμήσατο, Apollon.

Verba autem composita ex hisce exigunt solum Accusativum personæ: ut εὐλόγησε τὸν Θεὸν, Luc. 2. 28. ἀγαθοποιήσατε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας, Luc. 6. 33. κακολογῆσαί με, Marc. 9. 39. τοὺς ἄλλους κακοποιεῖν, Ceb. Theb.

Vestiendi Verba è contra recipiunt quandoque Dativum *vestiti* pro Accusativo: ut χροῒ εἵματα εἷμαι, Od. τ'. Verba *docendi* Dativum *rei quæ docetur*, ut τοὺς νεωτέρους τοῖς ἤθεσι παιδεύειν, Isocr.

Quibuslibet Verbis additur Dativus cognatæ originis vel significationis: ut πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, Act. 28. 10. Sæpe etiam Accusativus cum vel sine alio Casu, ut ἐχάρησαν χαρὰν, Mat. 2. 10. ἐρᾶν ἔρωτα, Plato. ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν, Act. 8. 39. αὐτῇ λυπεῖ με λύπην, Heliodor. φορτίζετε ἀνθρώπους φορτία, Luc. 11. 46. τὸν ἄνδρα τύπτειν τὰς πληγὰς, Aristoph. εἱστίασε τοὺς νέους ὄψιν, Heliod.

Particularia regentia Accusativum vel Dativum.

Ἀθυμέω *despero* τὴν τελευτὴν, Thucyd. τοῖς νεκροῖς, Plutarch.
Ἀπορέω *dubito* τὴν αἰτίαν, Aristot. τοῖς παροῦσι πράγμασι, Isocr.
Γονυπετέω *adoro* αὐτὸν, Marc. 1. 40. αὐτῷ, Matth. 17. 14.
Ἐνοχλέω *turbo* τὰς πόλεις, Isocr. τοῖς ἀκούουσιν, idem. sic παρενοχλέω, idem; ut τοὺς Λυπέρκους, Plutarch. τοῖς ἐπιστρέφουσι, Act. 15. 19.
Ἐμποδίζω *impedio* τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμὴν, Herodian. ἀλλήλοις, Aristot. σοὶ τὴν θέαν, Plutarch.
Κλέπτω *fallo* νόον, Il. ξ'. νόῳ, Il. ά.
Λυμαίνομαι *noceo* τοὺς πολεμίους, Xen. ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων, idem.
Προσκυνέω *adoro*, προσκυνήσεις τὸν Θεόν σου, Matth. 4. 10. αὐτῷ, 28. 17.
Ὑπερτείνω *supero* φύσιν & ἐκείνῳ, Aristot.
Ὑποπτήσσω *revereor* αὐτοὺς & αὐτῷ, Xenoph.
Ὠφελέω *prosum* πάντας, Xenoph. τοῖς φίλοις, Euripid.

Regen-

Regentia Accusativum, rariùs Dativum.

Αἰνέω *laudo, approbo*; ut μὴ μάλ' αἴνεε, Il. κ'. Ἀγχιάω ἦ πόλεις ἤνησ Apollon. sic ἐπαινέω *idem* ὑμᾶς, 1 Cor. 11. 12. Ἕκτορι, Il. δ'. παραινέω *idem* ὑμᾶς, Act. 27. 22. σοι, Crates epist. 10.

Ἀλιτέομαι *offendo* Ἀθηναίην, Od. ε'. θεοῖς, Od. δ'.

Ἀνακρίνω *interrogo* τὸν υἱὸν, Plutarch. πᾶσιν ὑμῖν, Demosth.

Ἀφικνέομαι *pervenio* Ἴλιον ἱρὴν, Il. σ'. ὑμῖν, Ælian.

Ἐκδικέω *ulciscor* αὐτὴν, Luc. 18. 5. σοι, Constant.

Θαῤῥέω *audeo* τὴν πάλην, Thucyd. τῇ κενώσει, Galen.

Ἱλάσκομαι *placo* τὸν Θεὸν, Lucian. τῷ ᾅδῃ, Plutarch.

Κελεύω *jubeo* σε, Hesiod. σοι, Plutarch.

Κρέκω *pulso* γῆν, Arrian. κρεμβάλοις, Athen.

Λοχάω *insidior* ἡμᾶς & αὐτῷ, Plutarch.

Περιμένω *expecto* φιληκοΐαν, Plutarch. αὐτῷ, idem.

Ὑπομένω *patienter expecto* τὸν Κύριον, Psal. 37. 35. τῷ Κυρίῳ, Psal. 33. 19.

Regentia Dativum, rariùs Accusativum.

Ἀγαθύνω *beneficus sum* αὐτῷ, Ps. 49. 10. τὴν Σιὼν, Ps. 51. 18.

Ἀδυνατέω *non potis* vel *impossibilis sum* σοι, Job. 42. 2. σε, Daniel. 4. 6.

Ἀμφισβητέω *dubito* τοῖς φαινομένοις & τὴν τοῦ πράγματος ἰσότητα, Aristot.

Δυσχεραίνω *agrè fero*, ὀλιγαρχίᾳ, Plutarch. τὸ πρᾶγμα, Demosth.

Ἐπιβουλεύω { *insidior* Κορινθίοις, Plutarch. ἐμὲ, Demosth. *molior* πρήγμασι, Herodot. ἐπανάστασιν, idem. }

Ἐπιλείπω *deficio*, οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ Θεῷ, Synes. ἐπιλείποι ἡμᾶς ὁ χρόνος, Demosth.

Ἐπιπλήττω *objurgo* τοῖς ἁμαρτημένοις, Isocr. τὰ ἐν τοῖς πέλας, Dem.

Ἐπιτιμάω *idem* τοῖς προσφέρουσι, Marc. 10. 13. οὓς ἐπιτιμᾶν δέον, Isocrat.

Εὐαγγελίζω *bonum nuntium fero* τοῖς δούλοις, Apocal. 10. 7. τοὺς κατοικοῦντας, 14. 6. Εὐαγγελίζομαι *idem* ὑμῖν, Galat. 1. 8. ὑμᾶς, vers. 9.

Θαμίζω *frequento* Ἀθηναίῃ. Epigr. & accusat. teste Stephano.

Κηδεύω *affinitatem contraho* αὐτῷ, Aristot. τινὰ, Euripid.

Πηδάω *insilio*, πηδᾶν ἵππῳ, Herodian. πεδία, Soph. utrumque rariùs. Sic Ἐπιπηδάω *invado* ταῖς νήσοις, Plutarch. τὴν ἐξουσίαν, Suidas.

Πολεμέω *bellum gero* sive *oppugno* τοῖς αὐτοῖς, Thucyd. τοὺς ἀπίστους, Plut. καταπολεμέω *idem* τοὺς Ἀθηναίους, Thuc. τοῖς ἄλλοις, Plut.

Συγχωρέω *assentior* τοῖς τοῦ Πλάτωνος δόγμασι, Philopon. τοὺς τύπους, Plat.

Φοβοῦμαι *solicitus sum* ὑμῖν (pag. 149.) ὑμᾶς, Galat. 4. 11.

Ψεύδομαι *mentior* ἀνθρώποις, Act. 5. 4. τὸ πνεῦμα, v. 3.

Genitivus

Genitivus vel Dativus.

Verba *permutandi* exigunt genitivum *rei acceptæ* cum accusativo *rei datæ*, ut ἀμείβειν χρύσεα χαλκείων, Il. ζ. Interdum vice versâ: ut ὁ σοφὸς οὐκ ἀλλάξατο τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν, Plutarch. dativum personæ *quacum fit commutatio:* ut ἀμείβεσθαί τινι τὰ ἱμάτια, idem. Rarissimè dativum *rei acceptæ*; ut ἀλλάξεις ὄνον προβάτῳ, Exod 13. 13.

Nomen *materiæ* post verba affertur interdum in genitivo; ut ἔρπλω ἀδάμαντος ἔτευξε, Hesiod. infrequentius dativo; ut αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι, Od. τ'.

Verba *auferendi*, *propulsandi* exigunt accusativum substantivi rioris cum genitivo vel dativo remotioris: ut ἁρπάζειν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων, Aristoph. ἁρπάζω σοι τήνδε, Sophocl. Τρῶας ἄμυνε νεῶν, Il. ό. τεκέεσσιν ἀμύνειν νηλεὲς ἦμαρ, Od. τ'.

Particularia regentia Genitivum, rarius Dativum.

Ἀντέχομαι *retineo* τῆς θυγατρὸς, Euripid. τῇ ἐλπίδι, Diodor.
Δευτερεύω *secundus sum* τούτου, Dioscor. αὐτῷ, Plutarch.
Υπερέπω *excello* πάντων, Euripid. τούτοις, Constant.
Καταγελάω *derideo* αὐτοῦ, Marc. 5. 40. Πέρσῃσι, Herodot.
Ψεύδομαι *frustror* δείπνου, Isocr. δώροις, Steph.

Regentia Dativum, rarius Genitivum.

Ἀντάω *occurro* σοι, Sophocl. τοῦδ' ἀνέρος, Il. π'.
Ενέχομαι *obnoxius sum* ὀνείδει, Plato. τῆς φλυαρίας, Galen.
Επακούω *ausculto* βασιλῆος, Herodot. τοῖς ἐπιταττομένοις, Demost.
Πείθομαι *obedio* τῷ Θεῷ, Plato. ὡς ἡδὺ τῶν φυσάντων πείθεσθαι τέκνα, Agath.
Σημαίνω *impero* πᾶσι, Il ά. στρατοῦ, Il. ξ'.
Υπακούω *obedio* αὐτῷ, Matth. 8. 27. τῆς ἐμῆς φωνῆς, Gen. 22. 18.
Φείδομαι *ignosco*, παίδων φείδεσθαι πατρικὸν, Nazianz. φείδονται τοῖς τῇ σωφροσύνῃ τετελεσμένοις, Xenoph.

Genit. Dat. vel Accus.

Verba *imperandi* regunt genitivum, apud Poëtas etiam dativum; ut ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, Marc. 10. 42. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι, Il π'. Quædam tum in prosâ tum in carmine accusativum; ut ὀργὴ τυραννεῖ τὴν ψυχὴν, Chrysost. πόλις ἡνιοχεύει, Epigr. Ἀνάσσω & ἡγεμονεύω Poëtis regunt casus; ut Καδμείων ἤνασσε, Od. λ'. Μυρμιδόνεσσι, Il. ά. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει, Euripid. στόλου ἡγεμονεύει, Apollon. Τρωσί, Il. β'. πλόον, Apollon. Ἐπιστατέω Oratoribus, ut τῶν ἔργων, Xenoph. τῇ τεχνίταις & τοῦτο τὸ πρᾶγμα, Plutarch. Sic ἡγέομαι *dux sum*, ὑμῶν, Heb. 13. 7. σοι, Æschin. τὰς πομπὰς, Demosth. στρατηγέω *idem* genitivum vel accusativum; ut στρατηγῶ Ἀθηναίων, Thucyd. πάντα vel τὸν πόλεμον, Demosth.

Verba

Verba *abundandi* gaudent genitivo & interdum dativo; ut γέμω φορτίων, Xenoph. ἔρνεσι, Diodor. χάειτ@ πέπληθε, Nonn. δάκρυσιν ἐπλήσθη, Thucyd. πλεονεκτῶ τῶν ὠφελίμων, Philostrat. τοῖς χρήμασι, Plato. Quædam reperiuntur in tribus casibus; ut πλουτῶ ῥημάτων, Liban. χαλκῷ, Xen. ἀνάπαυσιν, Gregor. πληρῦμαι χαρᾶς, Act. 13. 52. τῇ παρακλήσει, 2 Cor. 7. 4. τὴν ἐπίγνωσιν, Coloss. 1. 9. πλεονάζειν πλησιάνης, Galen. εὐτυχία, Thucyd. εἰώθασι οἱ Ἀττικοὶ πλεονάζειν τὰ ἄρθρα. Bud. (Sic τὸ στόμα αὐτῦ ἐπλεόνασε κακίαν, Psal. 50. 19.) εὐπορῶ μήλων, Lucian. τὰ χρήματα, Demost. δυστυχοῦμεν οἷς εὐπορῦμεν, Synes. Sic μεθύω *ebrius sum*, τῶν ἡδονῶν Theophil. ἀλοιφῇ, Il. ρ'. τὸ φίλημα, Epigram.

Quædam Verba regunt tres casus

Ἀντιάω, ζω *occurro*: ut ἀντιάσαι πυρὸς ἠὲ θεοῖο, Nazianz. ἀνδράσιν εὐξείνοις, Apollon. ἀντιάζω τὸν τῶν Ἀραβίων στρατὸν, Herodot.

Ἀπολείπω *deficio* adsciscit accusat. vel dativum personæ, & genit vel dat. rei; ut τόλμα αὐτοὺς ἄρχεσθαι ἀπολείπειν, Æschin. μόνῳ αὐτῷ, Plutar. ἀπελείπετο ταύτης παιδείας, idem. πάσαις τῇ δυνάμεσι, Isocr.

Ἀτακτέω *ordinem non servo*: ut ἀτακτεῖν τῆς ἀγωγῆς, Plutar. ἀτακτεῖ ἥλιος τῇ κινήσει, idem. τὰς μάχας, Philostr.

Ἀφικνέομαι *pervenio*: ἀφίξεται Ἴλιον, Il. σ'. interdum dativum; u ἀφίξομαι ὑμῖν, Ælian. rarius genitivum: ut ἀφίκηται τῇ ἡλίου Theophrast.

Ἀκούω *audio* præter genitivum (pag. 150.) regit dativum & accusativum personæ apud Poëtas; ut ἀκούειν Ἀνέρι κηδομένῳ, Il. π' Λέανδρον ἀκούω, Musæus. Κλύω dativum: ut εὐχομένῳ μοι κλῦθι Theogn.

Βασκαίνω *invideo*: ut ἐβάσκαινε γὰρ αὐτῷ, Lucian. τοῖς σοφισταῖς Philostrat. τῷ προσήκοντι, Liban.

Ἐπιβάλλομαι *aggredior*: ut τῇ τῶν πραγμάτων συντάξει ἐπιβάλλετε Polyb. τὸ ἔργον, Plat. rarius genitivum: ut ἐνάρων ἐπιβαλλέσθω, Il. ζ

Κινδυνεύω *periclitor*: ut κινδυνεύω τῆς ἀρχῆς, Thucyd. τῇ πόλει Herodot. τῇ ἀπ' αὐτῆς διάστασιν, Nazianz.

Μέμφομαι & ἐπιμέμφομαι, *incuso*: ut τινὰ, Xenoph. ἡμῶν, Thucyd. κασιγνήτοις, Od. π'.

Μετέχω *participo*: ut ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσι, 1 Cor. 9. 12. τὰς πληγὰς, Aristoph. rarius dativum: ut μετεῖχον τῇ οἰκήσει, Thucyd.

Προβαίνω *progredior*: ut προβαίνειν τῆς ἡλικίας, Plato. τῇ ἡλικίᾳ Demost. τὴν ἡλικίαν, Herodian. l. 2.

Συγγινώσκω *ignosco* adsciscit tres casus rei: ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀγνοίας, Lucian. συγγνῶναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα, Gregor. rarissimè dativum; ut συγγνῶθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, Euripid.

Ὑπερβάλλω *excedo*: ut ὑπερβάλλει πάντας ἀνθρώπους, Xenoph. rarius genit. vel dativum: ut τῆς συμμετρείας, Aristot. τοῖς πᾶσι, Thucyd.

Nomina,

Nomina sequentium significationum adduntur verbis in tribus casibus.

NOmen *causa* adjicitur verbis plerumque intransitivis in Dativo, ut τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ, Herodian. ἀπωλώλει τῷ λιμῷ, Xen. αἰσχύνομαι τοῖς πεπραγμένοις, Xenoph. μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, Ephes. 5. 18. Verbis ut plurimùm significantibus *passionem animi* apponitur in genitivo, subaudito ἕνεκα· ut τοῦ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτὸν, Xenoph. Ἑλλάδος στένω, Euripid. ἀγαμαί σου vel σε τῆς ἀρετῆς, Demost. συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας, Plat. ἀπάτης κοτέει, Il. δ'. ἀμύνομαί σε τοῦ γέλωτος, Lucian. Item *laudem*, *vituperium*, *contentionem*; ut ἐπαινῶ τὸ ἄστυ τῶν τε δρόμων καὶ κρηνῶν, &c. Heliodor. ἐπεμέμψατο αὐτοὺς ἀβουλίας, Agath. τοῦ σίτου ἀμφισβητεῖ ἡμῖν, Demost. Interdum subintelligitur ἐκ, ἀπὸ, ὑπὸ, &c. ut λίμνας κατέλαμπον χρυσοῦ, Aristid. ἐμεθύσθη νέκταρος, Lucian. In accusativo etiam, subaudito διά· ut ὃς γὰρ αἰσχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς Luc. 9. 26. τεταράχθαι τὴν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην, Demost. ἐπιτιμῶ σοι τὴν ἀβουλίαν, Phalaris.

Plurima verba indifferenter post se assumunt tres hosce casus: ut ἀλγῶ παιδὸς, Eurip. κακοῖς, Isocr. θάνατον, Jul. ἐξεπέπληκτο τῆς ὥρας, Heliod. l. 5. τῷ πλήθει, Thucyd. τὴν τόλμαν, idem.

Nomen *instrumenti* vel *modi* quibuslibet additur verbis in dativo: ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, &c. Oraculi responsum. ἤνυσε πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει, Herodian. Interdum accusativo, subaudito κατὰ: ut διαβαίνω τὴν χεδίαν, Plutar. (Sic κολλούριον ἔγχριστον τοὺς ὀφθαλμοὺς, Apocal. 3. 18.) βίαν ἢ δράσῃς μηδὲν, Euripid. Rarissime genitivo: ut λόγου δὶς τόσον μ' ἐκέφισας, Euripid. προχωρεῖν τῆς ἀρετῆς, Xenoph.

Nomen *partis* verbis apponitur in genitivo, præcipuè iis quæ significant *prehendo*, *lavo*, &c. ut πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς, Actor. 3. 7. λύκον ὤτων κρατῶ, Prov. κόμης ἕλε Πηλείωνα, Il. α. πέπλιγα τοῦ πτεροῦ συνείληφας, Lucian. item ἕλκω σε ῥινὸς, Lucian. καταπασῶ κρεμῶ, ῥίπτω σε ποδὸς, idem. ἔπλλον αὐτοῦ γένειον, Dion. τοῦ τείχους καθεῖλε, Diodor. νίπτω χεῖρας ἁλὸς. Od. β'. σπένδουσιν οἴνου, Herodian. γαίας ὀρύττειν, Soph. τῆς γῆς ἔταμον, Thucyd. καταπλάσσομαι τῶν διδύμων, Galen. Ponitur etiam in accusativo: ut ἔβλαψέ με πόδας. Il. ψ'. τώ σε πόδας νίψω, Od. ψ. τέμνετε ἵππους φόβην, Euripid. παίει με τὸ νῶτον, Aristoph. rariùs dativo: ut καταπλάσσομαι τῷ μετώπῳ, Dioscor. παίειν κεφαλῇ τοὺς ἐντυγχάνοντας, Plutarch. nisi *pars* pro *instrumento* capiatur: ut βοηθεῖν καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ, &c. Æschyl. κατέσεισε τῇ χειρὶ, Act. 13. 16. (& τὴν χεῖρα, Act. 19. 33.)

Nomen

Nomen *pretii* apponitur verbis potiſſimùm *emendi* in genitivo: ut ἀγοράζομεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, Marc. 6. 37. πολλῶν θανάτων αὐτὸν ἐζώγρησε, Heliodor. δηναρίου συνεφώνησάς μοι, Matth 20 13. Nonnunquam in dativo: ut χρυσῷ ὠνήσατο τὴν νίκην, Theophraſt. οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε, 1 Pet. 1. 18. In utroque ſimul caſu: ut ὃς μὴ χρημάτων, ἀλλ᾽ ἰδίῳ θανάτῳ τὸ τιμίον ἐπειράτο, Chryſoſt. Affertur etiam in accuſativo poſt verba *valoris & ponderis*: ut τάλαντον δύναται μνᾶς ξ′. Suidas. ἡ μνᾶ ἕλκει παρ᾽ Ἰουδαίοις λίτρας δύο καὶ ἡμίσειαν, Zonaras.

Nomen *temporis* reſpondens ad quæſtionem πότε, adjicitur verbis in genitivo vel dativo: ut ἦλθε νυκτὸς, Joh. 3. 2. (Sic ἀλύειν σκότους *tenebris errare*, i. e. νυκτὸς, Heliodor. l. 5.) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται, Luc. 24. 46. Rariùs in accuſativo: ut τὸν παρελθόντα χρόνον ἐπολέμησε, Iſocrat. ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν Joh. 4. 52. Reſpondens verò ad quæſtionem πόσον χρόνον, effertur in accuſativo vel dativo, rariùs in genitivo: ut ἔμεινε μῆνας τρεῖς, Luc. 1. 56. εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἀποδημῆσαι, Juſtin. δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιήσασθαι, Herodian. (προσμένει νυκτὸς καὶ ἡμέρας, 1 Tim. 5. 5.) Sic εἰμὶ ἐτῶν τεσσαράκοντα, Lucian. ἦν δὲ ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Plutarch. ſic ἐτῶν δώδεκα, Marc. 5. 25.

Nomen *ſpatii* adjungitur verbis in accuſativo: ut ποταμὸς ἀπέχει τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, Herodian. (σταδίους ἑξήκοντα Luc. 24. 13.) Interdum in dativo: ut Πενταπόλεως Τρίπολις διέχει ἡμερῶν ὁδῷ εἴκοσι, Procop. Rariùs genitivo: ut Βηθανίη ἐκάλεεν ἀπ᾽ ἄστεος Ἱεροσολύμων Ὡς τριῶν σταδίων καὶ δώδεκα, Nonn in Joh. c. 11.

Nomen *loci* tum proprium tum appellativum, apud Poëtas præcipuè & Hiſtoricos verbis ſubjicitur ſignificantibus.

1°. *Motum ad locum*, in accuſativo: ut Ἑλλήσποντον ἵκοντο, Homer. ἦλθον τάφον, Sophocl. Oratoribus uſitatiùs ſequente δε: ut ἦλθες Μέγαράδε, Plato.

2°. *In loco*, dativo; ut στήλας στῆσαι Ὀλυμπιάσι καὶ Πυθοῖ, Thucyd.

3°. *A loco*, genitivo: ut τῆς Κρητικῆς ἄκρας ἤραμεν, Heliod. l. 5.

Frequentiùs verò efferuntur hujuſmodi nomina vel per adverbia loci ζε, θι, θεν, &c. ut ἦλθε, Θήβαζε, Plato. οἴκοθι κεῖται, Od. φ′. Ἀθήνηθεν πλεῖ, Liban. vel per præpoſitiones; de quibus infra.

Quibuſlibet verbis additur genitivus Subſtantivi cum participio abſolutè ſumptus: ut ἔτραπον ὥραι μηνῶν φθινόντων, Heſiod. Omiſſo interdum Subſtantivo: ut προϊόντος id eſt καιροῦ. Theocr. Idyll. 14. verſ. 18. ὕοντος, Xenoph. & ὕσαντος, Ariſtot. id eſt, οὐρανοῦ, interdum etiam participio: ut ἐμοῦ μόνης πέλας, Sophocl. ſubauditur οὔσης. Uſurpatur quandoque accuſativus præcedente ut-

plurimum

plurimum ὡς vel ὥσπερ, ut ὥσπερ ἐκ αὐτῷ χώραν τινὰ ἐστι, Aristot. Interdum dativus vel nominativus; ut παριόντι ἐνιαυτῷ φαίνεσι, Xenoph. ἀνοίξαντες τοῦ σώματος πόρους πάλιν γίνεται τὸ πῦρ, Aristot. nominativus vel accusativus; ut ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς, Il. γ'.

Verba variæ Constructionis.

Nonnulla verba, præcipuè *accusandi*, *condemnandi*, *absolvendi*, *privandi*, *participandi*, *communicandi* casum rei & personæ variis modis regunt vel submutant.

Σοῦ, σοὶ, σὲ indicant casum personæ: τοῦτο, τούτῳ, τοῦτο casum rei.

Ἄγαμαι & ἀγάζομαι *miror*, σοῦ, Xenoph. σὲ, Od. ζ'. τοῦτο, Xenoph. τοῦτο, Plato. σὲ τοῦτο, ut Δαίδαλον τῆς γνώμης οὐκ ἄγαμαι, Julian. σοῦ τοῦτο, ut ἄλλα τε σοῦ πολλὰ ἄγαμαι, Xenoph. σοῦ τούτου, ut ἄγαμαι ἀνδρὸς ἀρετῆς, Demosth. Sic θαυμάζω & omnia ferè verba *admirandi*.

Αἱρέω *damno* σὲ τούτου, ut Κλέωνα δώρων ἑλεῖν, Aristoph. σὲ τοῦτο, ut δίκας εἷλεν Εὔπολιν, Isæus.

Ἀπογινώσκω *absolvo* σοῦ, Gregor. σὲ τούτου, ut ἀπογινώσκειν τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, Steph. σὲ τοῦτο, ut ἀπογινώσκειν σε γραφὴν vel τὴν ἔνδειξιν, Demosth.

Ἀποφεύγω *absolvor* σὲ, ut ἀποπέφευγα τὸν Μέλιτον, i. e. τὴν ἀπὸ Μελίτου δίκην, Plato. τοῦτο, ut ἀποφεύγω δίκην, Aristot. θάνατον & εὐθύνας & αἰτίαν, Plut. γραφὴν, Steph. σὲ τοῦτο, ut δίκας ἀπέφυγον τοῦτον παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα *judiciis, illo præsente & contra me orante, absolutus sum*, Demosth.

Ἀφαιρέω vel ἀφαιροῦμαι *aufero* σοῦ vel σοὶ τοῦτο, ut ἀφαιρεῖσθαι τοῦ δήμου τὴν ψῆφον, Plutarch. πολλὴν χώραν τοῖς πολεμίοις ἀφελέσθαι, Isocr. τοῦτο τούτου, ut ἣν ἀφέλῃ τις τῆς συμποσίας τὰς κομψείας ταύτας, Lucian. σὲ τοῦτο, ut τὸν παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχὴν, Xen. σὲ τούτου, ut Ἀλβῖνον κεφαλῆς ἀφεῖλον, Herodian. l. 3.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo* σοῦ, Demost. σοῦ τοῦτο, ut Λεωκράτους ἀποψηφίζεσθαι θάνατον, Antiphon. σὲ τοῦτο, ut ἀποψηφίζεσθαί σε γραφὴν, & (omisso σε) γραφὴν, Æschin. vel σὲ θάνατον, Antip.

Γράφομαι *accuso* σὲ, ut γράφομαι τὸν ἀντιδικοῦντα, Plutarch. τοῦτο, ut γράφεσθαι ἀπόλειψιν, Lucian. γραφὰς, Plutar. σὲ τοῦτο, ut γράφεται ἡμᾶς γραφὴν ἀσεβείας, Xenoph. σὲ τούτου, ut γράφομαί σε προδοσίας, Plutarch. rariùs σὲ γραφῇ, Chrysostom.

Διώκω *accuso* τοῦτο, ut φόνον, Aristot. σὲ τούτου, ut διώκω σε φόνου, Demosth. & (omisso σὲ) διώκω τῆς τυραννίδος, Constant. σὲ

τοῦτο,

τοῦτο, ut διώκω σε δίκην vel γραφὴν, Isocrat. γραφὴν & σε γραφὴν κλοπῆς, Demosth. Sic διωκάθω.

Δωρέομαι *dono* τοῦτο, ut ἵππον ἐδωρήσατο, Plutarch. τούτῳ, ut δωροῦνται χρυσέοισι, Epigram. σοὶ τοῦτο, ut Ὑρκανίῳ ἵππον ἐδωρήσαντο, Xenoph. σε τούτῳ, ut δωρήσασθαι ἅπαντας χιλίαις δραχμαῖς, Plutarch. rariùs σε τούτου, ut δωρέομαί σε τοῦδε, Euripid.

Ἐγκαλέω *accuso* σοὶ, ut ἐγκαλεῖ τοῖς Ἀθηναίοις, Gregor. τούτου, ut ἐγκαλεῖν μισθώσεως, Demosth. τοῦτο, ut τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσε, Isocrat. σοὶ τούτου, ut ἐγκαλῶ σοὶ τῆς ἀγνωμοσύνης, Bud. in Epist. σοὶ τοῦτο, ut προδοσίαν ἐνεκάλουν αὐτῷ, Plutar. τοῦτο τούτῳ, ut ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκούργου νόμοις, Plutar.

Εἴργω *cohibeo* σε, ut οἱ πατέρες εἴργουσι τοὺς υἱεῖς, Xen. σε τούτου, ut εἴργω τινὰ ἱερῶν, Demost. & (omisso σε) οἴνου, Galen. σε ταῦτα, Aristoph. σοὶ τοῦτο, ut εἴργω σοὶ τὸ ἐγχείρημα, Zonaras.

Ἐπικαλέω *objicio* σοὶ, ut ἀλλήλοις ἐπικαλοῦν, Plato. σε τοῦτο, ut ἐπικαλεῖν τὴν ἀπόστασιν, Thucyd. σοὶ τοῦτο, ut οὐδεὶς βίαιοι ἐπεκάλει μοι, Lucian. σε τούτῳ, ut ἐπικαλεῖ ἀμφοτέρους φιλίᾳ, Herodian. l. 3.

Ζημιόω *damno afficio* σε, ut ἑαυτὸν ζημιώσεις, Plato. σε τούτῳ, ut βασιλέα χρήμασιν ἐζημίωσε, Plutar. σε τοῦτο, ut ἐζημίωσε αὐτὸν τὰ μέγιστα, Aristot. σε τούτου, ut ζημιῶ σε χρημάτων, Constant. Ζημιοῦμαι *damnum patior* τοῦτο, ut ψυχὴν ζημιωθῇ, Nazianz. τούτῳ, ut ζημιοῦσθω δέκα δραχμαῖς, Æschin.

Καλέω *voco* σε ὀνόματι & σε ὄνομα, Steph. item. σοὶ ὄνομα, ut πᾶσιν ἄστροις ὀνόματα καλεῖ, Psalm. 147. 4.

Καταγινώσκω *condemno* σοῦ, ut ἑαυτοῦ κατεγνωκέναι, Demost. σε τούτου, ut καταγινώσκω σε φόνου, Lysias. σοῦ τοῦτο, ut Κλεανδρίδου θάνατον κατέγνωσε, Thucyd. κατέγνωκα ταῦτα ἐμαυτοῦ, Plutar. σοῦ τούτου, ut οὐ μὴν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενὸς, Demosth. τούτου, ut τοῦ πράγματος (subaudi σοῦ) κατέγνωσε, Judith. σοῦ τούτου θάνατον, ut πολλῶν οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν, Isocrat.

Καταδικάζω *condemno* σοῦ, Synes. σε, ut τοὺς ἀναιτίους κατεδικάσατε, Matth. 12. 7. σοῦ τοῦτο, ut καταδικάζω σου ἀδικίαν vel ἀμαθίαν, Synes. σοῦ τούτῳ, ut καταδικάζω τῶν γυναικῶν θανάτῳ, Diodor. σε θανάτῳ, Chrysostom.

Κατακρίνω *condemno* σοῦ, Isocrat. σε, ut κατακρινεῖ αὐτοὺς, Luc. 11. 31. σοῦ θάνατον, Isocrat. σε τούτῳ, ut κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, Marc. 10. 13. σε τοῦτο, ut κατακρίνειν σε πενίαν, Gregor.

Καταχειροτονέω *suffragio condemno* σοῦ, ut ὁ δῆμος κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ, Demost. σε, ut ὃν ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε, idem. σοῦ τοῦτο, ut τῶν ἀνδρῶν θάνατον, Plato.

Κατα-

Καταψηφίζομαι *condemno* σοῦ, Plato. σὲ, ut ἄνδρα δίκαιον καταψηφίζεσθε, Demosth. σὲ τούτου, ut τοῦτον τῆς ἑορτῆς οὐ καταψηφιεῖσθε, idem. θανάτου, Xenoph. σοῦ τοῦτο, ut κλοπὴν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο, Plato. vel ἐμοῦ θάνατον, Xen.

Κατηγορέω *accuso* σοῦ, Isocrat. σὲ, ut ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα κατηγορεῖ, Chrysostom. τούτου, ut κατηγορῶ τῶν πεπραγμένων, Xenoph. τοῦτο, ut μωρίαν κατηγορεῖ, idem. σοῦ τούτου, ut Βουσίριδος ξενοκτονίας κατηγοροῦσι, Isocrat. σοῦ τοῦτο, ut τοῦτο Ἀγησιλάου κατηγοροῦσι, Plutarch. σὲ τοῦτο, ut τινὰ ψεῦδος κατηγορεῖν, Demost. αὐτὸν φόνου, Steph.

Κοινωνέω *communico vel participo* σοὶ, ut ἐκοινώνησέ μοι, Phil. 4. 15. τούτου, ut κεκοινώνηκε σαρκὸς, Heb, 2. 14. τούτῳ, ut κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις, Joh. 2. 11. σοὶ τούτου & σοὶ τοῦτο, ut μὴ πυρὸς μὴ λύχνου τινὶ κοινωνεῖν, Dem. κοινωνείτω τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι, Galat. 6. 6. σοῦ τούτῳ, ut μου τῇ θλίψει, Philip. 4. 14. Sic omnia verba *communicandi* vel *participandi*; excepto quod μεταδίδωμι non regit dativum *rei*, neque solùm neque cum casu personæ.

Μαρτύρομαι *in testem voco* σὲ, ut μαρτύρομαι τοὺς θεοὺς, Dinarch. τοῦτο, ut ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, Aristoph. σὲ τούτου, ut Ὅμηρον τῆς τῶν θεῶν παραγωγῆς μαρτυρόμενοι, Plutarch. σὲ τοῦτο, ut ταῦτα θεὸν μαρτύρομαι, Synes.

Μέμφομαι *incuso, vitupero*, σὲ, Xenoph. σοὶ, Demost. τοῦτο, ut μέμφεσθε τὰ ἐπαινετὰ, Georg. Leont. τούτου, ut ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο, Thucyd. σοῦ τοῦτο, ut ὃ μάλιστα μέμφονται ἡμῶν, idem. σοὶ τοῦτο, ut ὅ, τι μεμψαίμεθα αὐτοῖς, Epicur. σοὶ τούτου, ut μέμφεταί σοι ἀχαριστίας, Ramus.

Μνησικακέω *memor sum injuriæ* σοὶ, ut τοῖς ἄλλοις, Thucyd. σὲ, ut τὸν Λαῖτον, Herodian. τούτου, ut τῆς ἀποκηρύξεως, Lucian. σοὶ τούτου, ut τοῖς Κορινθίοις τῶν πραχθέντων μνησικακῆσαι, Dem.

Τιμάω vel τιμῶμαι *condemno* sive *mulcto* σὲ τούτου, ut πέντε ταλάντων ἐτιμήσατε αὐτὸν, Dinarch. σὲ τούτῳ, ut Ὅμηρον πεντήκοντα δραχμαῖς ἐτίμησαν, Lucian. σοὶ τούτου, ut τῷ πατρίδα προδεδωκότι δέκα ταλάντων ἐτιμήσαντο, Theophil. vel θανάτου αὐτοῦ, Dem. σοὶ τούτῳ, ut θανάτῳ τιμῶμαι ἐμαυτοῦ, Æschin.

Τιμωρέω *punio* αὐτοὺς, Act. 26. 11. σὲ τούτου, ut σὲ φόνου τιμωρεῖ, Euripid. σὲ τοῦτο, ut σὲ τῶν ἑταίρων φόνον, idem.

Τίομαι *punio*, ἐπσάμην σε, Steph. τοῦτο, ut τίσασθαι πατρὸς φόνον, Soph. σὲ τούτου, ut τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος, Il. ή. σὲ τοῦτο, ut τίσατο ἔργον ἀεικὲς Ἀντίθεον Νηλῆα, Od. ό. vel σὲ δίκην, Eurip.

Φιλοφρονέω, οῦμαι *comiter excipio*, σὲ, ut τὸν Τερέντιον ἐφιλοφρονήσατο, Plutar. σὲ τούτῳ, ut φιλοφρονήσομαί σε τῇ δικέλλῃ, Lucian. σοὶ τοῦτο, ut ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῷ, Xenoph.

Eidem verbo diversi casus diversæ rationis mul apponi pos sunt juxta diversas regulas, ut Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τῶδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί, Sophocl.

Multa verba pro variâ significatione variam habent constructionem.

Genit. vel Accusat. Βασιλεύω *impero*, G. ut βασιλεύω τῆς Ἀσία Isocr. *regem constituo*. A. βασιλεύσον αὐτοῖς βασιλέα, 1 Reg. 8. 2: Κατισχύω *prævaleo*. G. ut κατισχύσουσιν αὐτῆς, Matth. 16. 18. *co roboro*, A. ut κατίσχυσον αὐτὸν, Deuteronom. 1. 38. Μισθοφορέω *quæ stum facio*, G. ut κόλακες τούτων μισθοφοροῦσιν, Aristoph. *stipendi persolvo*, A. ut στρατιὰν μισθοφορεῖς, Phalar. Συκοφαντέω *accuso*, A personæ cum G. rei, ut ἐσυκοφάντει τὸν Θεὸν ὀλιγωρίας, Ælia *aufero*, G. personæ cum A. rei. ut εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, Lu 19. 8. cum pluribus aliis.

Dat. vel Accusat. Ἀντέχω *sustineo*, ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ, Xe *retineo*, A. ut ἀντέχειν τὴν χεῖρα, Lucian. Ἐλπίζω *spero*, A. πάντα ἐλπίζει, 1 Cor. 13. 7. *confido*, D. ut τῇ τύχῃ ἐλπίσαι, Th cyd. Ἐπιγαμβρεύω *gener sum*, D. ut ἐπιγαμβρεύσω σοὶ, 1 Macca 10. 54. *affinitatis jure duco*, A. ut ἐπιγαμβρεύσει τὴν γυναῖκα, Ma 22. 24. Μαθητεύω *discipulus sum*, D. ut ἐμαθήτευσεν αὐτῷ, Pl tarch. *doceo*, A. ut μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, Matth. 28. 1 Φωνέω *loquor*, D. ut ἕρποντι φώνει, Soph. *compello, voco*, A. ut ἐφώνησεν αὐτοὺς, Matth. 20. 32. sic προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις, Matt 11. 16. προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς, Luc. 6. 13. μεταφωνέω, Ἰφινόην μετεφώνεεν, Apollon. l. 2. μετεφώνεεν ἱεμένοισιν, ibide & plura hujusmodi.

Gen. vel Dat. Κύρω *nanciscor*, G. ut μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσα· Euripid. *incido*, D. ut πήματι κύρσαι, Hesiod. Sic ἐπιτυγχάνω ἀνδρὸς Aristoph. τοῖς θεαταῖς, idem, &c.

Gen. Dat. vel Accusat. Ἀγάζομαι *miror*, G. vel A. (pag. 15 *irascor* vel *invideo*, Dat. ut ὅταν τινὶ ἀγαθῷ τῶν στρατιωτῶν, Xeno Ἀπορέω *dubito*, D. vel. A. (p. 155.) *indigeo*, G. ut ἀπορῶ ἔργων, X Ἐμπνέω *anhelo*, G. vel A. (p. 152.) *inspiro*, D. p. & A. r. ut ἐνέπνε δέ μοι αὐδὴν, Hesiod. Παραχωρῶ *cedo*, D. p. & G. rei (p. 149.) *p rigo*, D. p. & A. r. ut παραχωρεῖν τοῖς νεανίσκοις κρεάδιον, Pl Ἀνίημι *desisto*, G. ut ἀνεῖναι τῆς φιλονεικίας, Thucyd. *dimitto*, A. ἐμὲ ἀνίει, Il. ό. *libero*, A. p. & G. r. ut ἄνες τὸν πενθερὸν τῆς ζημί Synes. *ignosco*, D. p. & A. r. ut τι τῆς ὀργῆς ἀνεῖναι τῇ φύσει, Dem. &

Derivativa ferè exigunt casus primitivorum Nominum, aut Adverbiorum unde manant.

Verba derivativa, si passivè capiuntur, casum solummodo regu primitivi inclusi; sin activè adsciscunt accusativum cum casu p imitivi: Gen. ὑστερίζω *posterior sum* vel *venio*, ἀριστεύω *præstanti*

n

nus sum, ἡττάομαι *inferior evado*; ut μιᾷ ἡμέρα ὑστερίζειν τοῦ βασιλέως, Steph. ἀριστεύειν τῶν βαρβάρων, Plutarch. ἡττᾶσθαι τῆς ἡδονῆς, Xenoph. quia ὕστερος, ἄριστος, ἥττων genitivum regunt: μακρύνω *submoveo*, σὲ τῆς πόλεως, Budæus. πελάζω *prope sum*, τῶν νεῶν, Soph. quia μακρὰν & πέλας regunt genitivum. Dat. ἐχθρεύω *inimicus sum*, ut ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς, 2 Maccab. 10. 26. γλυκαίνω *edulco*, ut ἐγλύκηνάς μοι ἐδέσματα, Psal. 55. 15. quia ἐχθρὸς & γλυκὺς regunt dativum. Gen. vel Dat ἀλλοτριοῦμαι *abalienor*, ἡμῶν, Demosth. σοὶ Ἀθηναίοις, Thucyd. quia ἀλλότριος regit genitivum vel dativum, atque alia hujusmodi.

Huc referuntur verba connotantia *incitamentum* vel *occasionem agendi*, quæ regunt accusativum personæ cum casu verbi inclusi, qualia sunt ποτίζω, πλανάζω, γεύω, μιμνήσκω, ἀκουτίζω, *facio potare, errare, gustare, recordari, audire*, &c. ut ὑμᾶς γάλα ἐπότισα, 1 Cor. 3. 2. πιπίσκει με τοῦ φαρμάκου, Lucian. παρέπλαξεν αὐτὸν τοῦ λόγου, Philostrat. ἐγέλασάς με εὐδαιμονίας, Lucian. σε γεύω ἄκρατον μέθυ, Euripid. ἀναμνῆσαί τινα τῶν συγγραμμάτων, Lucian. ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα, Plato. ἀκούτισόν με τὴν φωνήν, Cant. 2. 14. Legitur dativ. personæ vi verbi passivi inclusi; ut ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν, Psal. 51. 8.

Similiter Adjectiva vel Substantiva casus desiderant primitivorum: ἀκολουθητικὸς *sequax*, διανέμεσις *distributio*, &c. ut πάθεσιν ἀκολουθητικὸς ὁ νέος, Aristot. ἡ νέμεσις ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμέσεως, idem. quia ἀκολουθέω, διανέμομαι, regunt Dativum, Gen. & Dat. συγγνώμων *facilis in danda venia*, ut οἱ θεοὶ συγγνώμονές σοι τῶν ἁμαρτημάτων, Xenoph. quia dicitur συγγινώσκω σοι τῶν ἁμαρτημάτων.

Derivativa tam verba quàm nomina alios quàm primitivorum casus adsciscunt, juxta regulas suprà traditas: v. g. πελάζω Dat. propter reg. pag. 147. l. 3. ut ὅς κε βιβρῶξι πελάσῃ, Apollon. παρεκτικὸς, Gen. pag. 137. l. 31. ut ὁ θεὸς τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις παρεκτικὸς, Basil. δοτὴρ, Gen. pag. 135. l. 11. ut πυρὸς βροτοῖς δοτὴρ ὁρᾷς Προμηθέα, Æschyl.

Verbum derivativum quandoque regit casum suæ periphrasis, Gen. Ἀφηνιάζω *aspernor*, ὑπερασπίζω *defendo*, &c. ut ἀφηνιάζειν τῶν μαθημάτων, Herodian. i. e. ἀποφεύγω ἡνίον, ὑπερασπίζω σου, Nazianz. i. e. περιέχομαι ἀσπίδα ὑπὲρ σου, Dat. Ὁμοιοπαθῶ *similia patior*, ὁμοιοπαθεῖν τῷ Σαρδαναπάλῳ, Aristot. i. e. ὅμοια παθεῖν, Accus. Ἐπίκειμαι, ut ὅλον ὄρος ἐπίκειμαι, Lucian. quia dicitur ὄρος ἐπικείμενον ἔχω, (sic ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι, Actor. 28. 20.) Gen. & Accusat. Αἰτιῶμαι *causam esse dico*, τοῦ σπέρματος τὴν φύσιν, Theoph. i. e. αἰτίαν εἶναι λέγω, Gen. & Dat. Ταμιεύω *quæstor sum*, τῆς παράλου, Demosth. & τῷ Φιλίππῳ, idem. quia dicimus ταμίας ὁ πνευμόνων ἐστὶ τῷ σώματι τῶν πνευμάτων, Plato.

 Sæpè

Sæpe negligitur casus periphrasis; ut μισθοδοτεῖν τοὺς ὁπλίτας, Dem. pro μισθὸν διδόναι τοῖς ὁπλίταις.

Periphrasis regit casum verbi simplicis; ut ἔξαρνός εἰμι vel γίνομαι τοῦτο, Dem. quia dicitur ἐξαρνοῦμαι τοῦτο. Frequentiùs verò, ἔξαρνός εἰμι τοῦτο, Isocrat.

Certa verba cum certis nominibus novam induunt significationem; ut ὁδὸν ἐλθέμεναι *insidiari*, Il. α', &c.

Regimen Verbi Substantivi.

Nominativus post Verbum Substantivum.

VErba Substantiva εἰμὶ, ὑπάρχω, &c. item τυγχάνω *sum* utrinque nominativum expetunt; ut ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἀνομία, 1 Joh. 3. 4.

Verbo τυγχάνω eleganter apponitur participium ὢν cum alio nomine; ut φαιδρὸς ὢν τυγχάνεις, Lucian. ἔτυχε γυμνὴ οὖσα, idem. τίς ὢν τυγχάνεις, idem. Interdum verbis aliis substantivis ὑπάρχω, εἰμὶ, &c. ut ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ἄν, Dem. φανερὸς ἦν δημοτικὸς, Xen.

Est ubi participium verbi substantivi redundat, cum alio verbo vel participio; ut χαίρειν ἥνπερ τυγχάνων ὑπερχόμην, Sophocl. φανεροῦ γενομένου αὐτοῦ καταβάντος, Thucyd.

Genitivus.

Verbum substantivum, præcipuè εἰμὶ, cùm connotat *formam modum, dignitatem, consuetudinem, officium, indicium, possessionem.* vel *ad aliquid pertinere*, genitivum postulat; ut ψυχῆς ἐστὶν ἐρρωμένης, Herodian. (Sic γνώμης ἦν, Zonar.) μὴ γίνου τῆς ὀργῆς ὅλος. Heliod. Φρέαρος ἦν ἀξιώματος μεγάλου, Plutarch. πλοῦτος ἐστὶν ὑβρίζειν, Aristot. οὐχ ὑμῶν ἐστὶν, Actor. 1. 7. ἔστι καλλωπιστοῦ τὸ περίεργον, Isocr. πάντα θεῶν ἐστὶ, Laert. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρὸς, Æschyl. & εἰμὶ τῆς πόλεως τῆσδε, Plato.

Dativus.

Verbum εἰμὶ, & composita ἔνειμι, ἔπειμι, μέτειμι, πάρειμι, πρόσειμι, σύνειμι, uti & alia verba substantiva, exigunt dativum personæ vel rei, cui aliquid attribuitur; ut οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, Luc. 1. 7. (Sic χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, Act. 3. 6.) οὐκ ἐνῆν αὐτῷ κακία, Xenoph. κάρη ὤμοισιν ἔπειη, Il. β'. κουροτέροισι μετεῖναι Il. δ'. παρεῖναι τῷ στρατεύματι, Dem. ἡγεμόνι τέτταρα δεῖ προσεῖναι, Xen. συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, Luc. 9. 18. Sic ἄπειμι, περίειμι; ut ἀγαθὸν οὐδὲν ἀπεῖναι νομίζομεν ἀνδρὶ σοφῷ, Heliodor. ὑμῖν περίεστι μῖσος, Demost. quæ tamen duo genitivum regunt vi præpositionis; ut ὕπνος ἀπέστω ὀμμάτων, Aristoph. περίεσται τῶν πολιορκουμένων, Dem. Eleganter dativo nominis adsciscitur dativus participii; ut βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἐστὶ, Dem.

Ut

Ut in superiore regulâ verbum substantivum pro ἔχω positum, sic ἔχω positum pro substantivo dativum regit; ut ὡς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει, Demost.

Additur quandoque verbo substantivo duplex dativus, intercedente καὶ pro σὺν, ut οὐδέν ἐστι ἐμοὶ καὶ σοὶ πρᾶγμα, Dem. Sæpè omisso ἐστι, ut τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι, Joh. 2. 4.

Dativus rei post verbum *est* positus pro nominativo apud Latinos effertur à Græcis in nominativo; ut εἰμί σοι ἄχθος, Sophocl. Occurrit etiam ejusmodi locutio τί ἐγένετο ὁ Πέτρος: i. e. τῷ Πέτρῳ, Actor. 12. 18.

Regimen Passivorum.

VErba passiva, passivè etiam sive neutraliter significantia, præcipuè *vocandi*, *apparendi*, &c. admittunt nominativum post se; ut οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται, Matth. 20. 13. ἔρωτι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται, Theocrit. ἐσθλὸς ἀκούω, idem. στῆ δ' ὀρθὸς, Il. ω. ὄρθιοι εἰσὶν, Oppian.

Passiva exigunt genitivum *agentis* cum præpositionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ἐκ, &c. ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, Isocrat. ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς, Matth. 11. 19. παρεσκεύασται παρὰ τῶν βίος, Plato. ἐθηλύνθην πρὸς τῆς γυναικὸς, Sophocl. Similiter passivè significantia; ut τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν, Xenoph. κακῶς ἀκούειν ὑπὸ vel ἀπὸ τῶν πολιτῶν, Isocr. παρὰ πάντων, Chrysost. οὕτω πρὸς ὑμῶν ἔπαθε, Herodian. ἐξ αὐτῶν ὑποθανεῖν, Phalar.

Interdum dativum cum ὑπὸ, παρὰ, &c. ut ὑπὸ Σαβάπως διοικεῖσθαι, Herodian. l. 6. γελᾶσθαι παρὰ πολλοῖς, Philo. accusativum cum πρὸς, &c. ut ἀποστεῖσθαι τοῦ δεσπότας, Bud.

Adsciscunt dativum sine præpositione; ut πάντα μοι πέπρακται, Demosth. quandoque genitivum subauditâ præpositione; ut γυναικῶν πολλαὶ πράξεις, ἐτελέσθησαν, Diodor. φίλων νικῶνται φίλοι, Sophocl.

Cæteros casus passiva post se regunt more activorum suorum; ut πυνθάνομαι ἱππικὴν, Aristot. ἐπιστεύθη τὴν ἀρχὴν ἐκ βασιλέως, Lucian. ἀποστερεῖσθαι ἡδονῶν, Aristoph. & τὴν ἀτέλειαν ἀποστερηθῆναι, Dem.

Casus immediatè sequens activum communiter fit nominativus passivi, juxta regulam (pag. 152.) ut δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν, Apocal. 2. 28. ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία, Apoc. 6. Interdum remotior casus fit nominativus, proximiore manente eodem; ut πιστεύω τοῖς ξένοις τὰ χρήματα, Plutarch. πεπίστευμαι τὴν οἰκονομίαν, 1 Cor. 9. 17. τὴν δ' ἐκ χειρῶν ἁρπάζομαι, Euripid. in Andromachâ, quia dicitur ἁρπάζει μοι vel μου τήνδε. Huc refer εὐαγγελίζομαι πτωχοῖς, Luc. 4. 18. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, Luc. 7. 22.

Verbum medium pro ratione significationis activæ vel passivæ imitatur regimen utriusque vocis; ut βιάζομαι παῖδα, Lucian. βιάζεσθαι ὑπὸ πλειόνων, Thucyd. ἀγωνίζομαί σοι, Xenoph. ἠγωνίσθη λαμπρῶς παρ' ἀμφοτέρων, Plutarch.

Regimen Verborum cum Adverbiis.

NOnnulla Verba præcedentium classium regunt casus cum Adverbiis.

Ἄγχι: ut πελάσαι ἄγχι τινὸς, Epigr.

Ἅμα: ut σοὶ ἅμ' ἑπόμεσθα, Il. α.

Ὀπίσω: ut ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, Matth. 10. 38. Atque alia hujusmodi.

Verba Ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι *affectus sum*, gaudent adverbiis qualitatis καλῶς, κακῶς, &c. sequente casu *objecti*, quem regunt eadem adverbia; ut φιλικόως ἔχεις τῶν πραγμάτων, Heliodor. ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν, Plato. εὖ διάκειμαί σοι, Isæus. δυσμενῶς ἔχω τῷ πράγματι, Isocrat. ἀλλοτρίως ἔχω τινὸς vel τινὶ, Demosth. rariùs accusativum; ut ἀγαπητῶς ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ, Herodian. Post eadem verba cum adverbiis similibus ponitur genit. *subjecti*; ut εὖ ἔχω ῥώμης vel συνέσεως, Steph. δεξιῶς ἔχω τῆς φύσεως, Lucian. τῶν ὄψεων διεσπαρμένως ἔχουσι, Heliodor. l. 2. & cum sequentibus adverbiis ὡς, οὕτως, πῶς, ὅπως; ut ὡς ἔχω γνώμης, Demosth. (Sic ὡς εἶχε τάχους, Thucyd. ὡς ποδῶν εἶχε, Steph.) οὕτως εἶχε τοῦ γένους, Herodian. πῶς ἔχεις δόξης, Plato. παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης, idem. non raro etiam ponitur accusativus; ut οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην, Isocrat. ὡς vel οὕτως ἔχω τὴν ψυχὴν vel γνώμην, Demosth.

Alia quædam verba cum εὖ regunt casus: ἥκω genitivum *rei*, *partis*, &c. ut εὖ ἥκω χρημάτων, Herodot. εὖ ἥκεις μορφῆς, Lucian.

Permulta eleganter cum aliis adverbiis; ut πόῤῥω σοφίας ἥκεις, Plato, &c.

Regimen Verborum cum Præpositionibus.

VErba composita cum præpositionibus regunt casus vi illarum: Si fuerint transitiva, casum remotioris substantivi cum accusativo propinquioris; sic intransitiva, casum tantùm proximioris.

Genitivum regunt composita cum ἀπὸ, ἐκ, περὶ, ἀνὰ *ab*, κατὰ *contra*, *de*, περὶ *pro*, ὑπὲρ *super*, *pro*, cum aliis significantibus *ab*, *de*, *pro*; ut ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας, Luc. 13. 12. ἐξελθεῖν τῆς πόλεως, Act.

Act. 16. 39. περιτέχει γλῶσσα διανοίας, Isocr. ἀνέθορε τῦ σκίμποδος, Herodian. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων, Rom. 11. 18. καταβέβληται τῆς ἄνω δόξης, Gregor. ὑπέρκειται τῶν πόλεων, Nazianz. ὑπερίσαμαί σε, Sophocl.

Dativo gaudent composita ab ἐν, εἰς, πρὸς, σὺν, ἀντὶ *contra*, μετὰ *cum*, παρὰ *juxta*, ὑπὸ *sub*, ἐπὶ *in*, *ad*, *supra*, aliisque quæ significant *ad*, *in*, *sub*; ut ἐμμένειν τῇ πίστει, Act. 14. 22. εἰσοικίζειν ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν, Nazianz. προσκυλίζειν λίθον τῇ θύρᾳ, Mat. 27. 60. συζήσομεν αὐτῷ, Rom. 6. 8. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, Act. 7. 51. σοι μετοίχομαι, Od. τ'. αἱ λῦπαι παραπεπήγασι ταῖς ἡδοναῖς, Isocr. ὑπέχω τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις, Philostrat. ἐπέβαλον αὐτοῖς χεῖρας, Act. 4. 3. ἐπέστη αὐτῷ ὁ Κύριος, Act. 23. 11. τοῖς ὑγροῖς ἐπινήχεται, Alex. Aphrod. Sic ἀνατρέχω τοῖς χρόνοις, Polyb.

Accusativo junguntur composita à παρὰ, μετὰ, διὰ, aliisque significantibus *præter*, *trans*; ut παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν, Mat. 15. 3. μεταφυτεύειν χώραν, Constant. διαπερᾶν τὰ πελάγη, Isocr. (Sic ὑπερενεγκεῖν τῶν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, Thucyd) item διὰ *per*, μετὰ *ad*; ut διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plutarch. μέτειμι γ' αὐτὸν, Aristoph.

Dativum vel accusativum adsciscunt composita ab ἀμφὶ, περὶ *circum*; ut ἀμφιβαίνει μοι θράσος, Euripid. πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε, Il. ζ'. ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλεσθαι, Aristot. τὰ τείχη τὴν πόλιν περιβάλλεσθαι, idem.

Hæ præpositiones in compositis interdum alium regunt casum.

Ἀνὰ *ab*, ἀναδύομαι *emergo*, gen. & accus. ut ἀνεδύσατο κρήνης, Apollon. κῦμα θαλάσσης, Il. α'.

Διὰ *per*, διαδέρκομαι *perspicio*, genit. ut νεφέλης διαδέρκεται, Epig. διάημι *perflo*, gen. & accusat. ut Πάρα δ' ὃ διάησι, Hesiod. διάησι διασυστέρνων περ ἐόντων, idem.

Εἰς *in*, εἴσειμι & εἰσδυνω *ingredior*, dat. & accus. ut εἴσειμι τὴν ἐνθυδικίαν & τῇ ἐνθυδικίᾳ, Steph. εἰσδύνω σφίσι, Herodot. εἰσδύνειν τοὺς πόρους, Alex. Aphrod.

Ἐν *in*, ἐμβαίνω *ingredior* dat. & gen. ut ἅρμασιν, Ἰλ. ε'. ὄρων, Soph.

Ἐπὶ *super*, ἐπισταλάω *destillo super* accus. ut ἱδρὼς στῆθος ἐπισταλάει, Epigr. *in*, ἐπιβατεύω *innitor* gen. vel dat. ut ἐπιβατεύειν ταῖς ὅλαις ὁδοῖς, Dem. τῆς ἐκείνου θεολογίας, Gregor. ἔπειμι *invado*, ἐπιπορεύομαι *peragro*, ἐπιστρατεύω *bellum infero*, ἐπιτρέχω *incurro*, ἐφιζάνω *insideo*, dat. & accus. ut ἔπιμεν αὐτοῖς, Herodian. μιν, Il. α'. ἐπιπορεύομαι τοῖς ἀγροῖς, & τοὺς τόπους, Plutarch. ἐπιστρατεύω ὑμῖν, Thucyd. πόλιν, Euripid. ἐπιτρέχει ὀφθαλμοῖς, Chrysost. Ἀραβίαν, Herodian. αἰθέρησιν ἐφίζανον, Apollon. θῶκον, Iliad. υ'.

Παρὰ

Παρὰ *juxta*, παρακάθημαι *assideo* dat. & accus. ut παρακάθημαι τῷ Σωκράτει, Aristot. τὸ βαλάντιον, Synes.

Περὶ *pro*, περιβαίνω *circumeundo, protego*, gen. & dat. ut περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο, Il. ε. Πατρόκλῳ, Il. ρ'.

Πρὸς *ad*, πρόσειμι *adeo*, προσπτύω *inspuo* dat. & accusat. ut πρόσειμι Σωκράτει, Xen. τὸ δικαστήριον, Æschin. προσπτύω τῷ καλῷ, Athen. τὸ ὀφθαλμὸν, Hippocrat.

Ὑπὲρ *super*, ὑπερβαίνω *supergredior* gen. & accusat. ut ὑπερβαίνειν τοῦ πύργου, Herodot. τοὺς ὅρους, Chrysost.

Ὑπὸ *sub*, ὑποβάλλω *subjicio* gen. & dat. ut τάδε ὑποβάλλειν τοῦ φυτουργείου, Theophr. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Θηβαίοις, Æschin. ὑπόδυμι *subeo*, ὑποτρέχω *subcurro* dat. & accusat. ut ὑποδῦναι τῷ ζυγῷ, Plutarch. κίνδυνον, Herodot. ὑποτρέχειν πλατάνῳ, Plutarch. νησίον, Act. 27. 16.

Eadem composita modò regunt casum vi significationis: ut περιοικοῦσι τὴν Ἀσίαν, Isocrat. modò vi præpositionis: ut περιοικεῖ πόλει, Thucyd. cujusmodi etiam sunt:

Ἀποφεύγω *effugio*, νόσον, Demosth. τῆς φθορᾶς, 2 Pet. 1. 4.
Διαστείχω *transeo*, πόλιν, Euripid. θαλάσσης, Nonnus,
Διασεύομαι *cum impetu transeo*, λαὸν & τάφρου, Il. β'.
Ἐκδύω *effugio* ὄλεθρον, Euripid. κακῶν, idem.
Ἐξαλέασθαι *vitare* Διὸς νόον, Hesiod. τῶν ἐξαλέασθαι, Apollon.
Καταλαλέω *obloquor*, τὸν Φάβιον, Plutarch. ὑμῶν, 1 Pet. 2. 12.
Κατερῶ *idem*, οὐ γάρ με κατερεῖτε, Plat. κατερῶ σοῦ τῷ πάππῳ, Xen.
Κατειρωνεύομαι *idem* πράγματα & αὐτῶν, Plutarch.
Εἰσέρχομαι *incesso*, ἐπιθυμία εἰσέρχεται πολλοὺς, Lucian. εἰσέρχεται αὐτῷ δέος, Plato.
Ἐπισκιάζω *obumbro* αὐτοὺς, Matth. 17. 5. σοὶ, Luc. 1. 35.
Ἐπισκοτέω *obtenebro* τὰς κόρας, Dioscor. ταῖς κόραις, idem.
Ἐμβλέπω *intueor* ἅπαντας, Marc. 8. 25. Πέτρῳ, Luc. 22. 61.
Ἐπέρχομαι *incesso*, ἐπέρχεταί μοι δέος, Lucian. με, Bud.
Ἐπιψαύω *attingo* τῆς γῆς, Dioscor. πραπίδεσσι, Od. θ'.
Προσψαύω *tango*, genit. (pag. 150.) τοῖς φορτίοις, Luc. 11. 46.
Ἀντίκειμαι *opponor* τοῦ γιγνομένου, Aristot. ἀλλήλοις, idem.

Verba singularium ferè Classium regunt Casus cum Præpositionibus.

Quædam regnantia communiter Accusativum trahunt quandoque post se Præpositiones πρὸς, εἰς, &c.

V*Idendi*, δέρκονται ἐς ἥλιον, Plutarch.
Commiserandi, οἰκτειρήσουσιν εἰς αὐτοὺς, 1 Reg. 8. 51.

Malo-

Maledicendi, βλασφημῶ frequentiùs cum præpositione: εἰς θεὺς, Plato. περὶ Ἑλένης, Isocr. κατὰ τινὸς, idem.
Malefaciendi, ὑβρίζει εἰς παῖδα, Demosth.
Transeundi, πλέω ἐπὶ οἴνοπα πόντον, Hom. διὰ γήρως, Xenophon. περαιοῦμαι κατὰ θάλασσαν, Thucyd. Similiter sequentia:
Ἀκριβῶ *accuratè scio* περὶ τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων ἀκριβῶ, Aristot.
Διώκω *persequor* κατὰ σκοπὸν διώκω, Philip. 3. 14.
Ἐνεδρεύω *insidior* ἐπ' αὐτον, Jud. 16. 2.
Κατοικέω *habito* ἐπὶ τῆς γῆς, Apoc. 13. 14. εἰς Αἴγιναν, Isocr.
Λακτίζω *calco*, πρὸς κέντρα λακτίζειν, Act. 9. 5.
Μοιχεύω *mæchor*, μετ' αὐτῆς, Apoc. 2. 24.
Ὁμολογέω *confiteor* ἐν ἐμοὶ pro ἐμὲ, Matth. 10. 32.
Παίζω *illudo* εἰς τοὺς ἀπαντῶντας, Plutarch. πρός τινα, idem. καθ' ἑαυτὸ, Nazianz.
Συνίημι *intelligo* εἰς πάντα συνιέναι, Psal. 33. 4.
Τηρῶ πρὸς ταῦτα *cave hac*. Aristoph.

Regentia duplicem Accusativum.

Rogandi, Αἰτεῖσθαι τ' ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν, Xen. (Sic Matth. 20. 20.) ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίας, Xen.
Docendi, παιδεύειν πρὸς ἀρετὴν, Isocr. εἰς τέχνην, Xen. ἐν τοῖς νόμοις, idem.
Exigendi, Εἰσπράττεσθαι τιμωρίαν παρὰ τῶν ἐξυβρισάντων, Heliod. l. 4.
Admonendi, προτρέπω *hortor*, crebriùs cum præp. εἰς ὁμόνοιαν προτρέψαι, Demosth. πρὸς φιλίαν, Plutarch. ἐπὶ τὰς ἀδικίας, Isocr.
Celandi, ἀποκρύπτομαι διάνοιαν πρὸς τοὺς πολλοὺς, Plutarch. λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ, 1 Reg. 3. 18.
Vestiendi, Ἐνδῦσαι εἰς δέρμα, Dioscor. ἐπὶ τοῖς θώραξι, Plutarch. Item περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις, Apocal. 3. 5.
Constituendi, Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν, Ps. 44. 15.
Adjurandi, Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ, Matth. 29. 63.

Regentia Genitivum adsciscunt præpositiones ἀπὸ, ἐκ, &c.

Desinendi, παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, Psal. 37. 8. ἀναπαύεσθαι ἐκ μακροῦ καμάτου, Lucian.
Appetendi, Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀχείαν, Aristot. γλίχομαι περὶ ἐλευθερίης, Herodot. ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς & πρὸς σε, Ps. 42. 1.
Excellendi, ἐν πᾶσι πρωτεύω, Plutarch. τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ κτῆνος, Ecclesiast.

Distandi,

Distandi, διεῖχον ἀπ' ἀλλήλων, Thucyd. (Sic Luc. 24. 51.)
Differendi, διαφέρειν πρὸς ἄλλο, Porphyr.
Aberrandi, τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτε, Il. ρ'. Similiter: Στοχάζομαι *collimo*, πρὸς τοῦτο, Plato. Σπλαγχνίζομαι *misereor*, περὶ αὐτῶν, Matth. 9. 36. ἐπὶ τὸν ὄχλον, Matth. 15. 32. & ἐπ' αὐτοῖς, Marc. 6. 34.
Nascendi, usitatiùs cum præpositione, ἀφ' Ἡρακλέους πέφυκε, Isocr. ἐξ Ἡφαίστου ἔφυ, idem.

Regentia Accusativum cum Genitivo.

Implendi, γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων, Luc. 15. 16. ἐπλήσθη ἐκ τῆς ὀσμῆς, Joan. 12. 3.
Privandi, *Liberandi*, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Matth. 6. τίς με ῥύσεται ἐκ θανάτου, Rom. 7. 24.
Separandi, ὁ θάνατος χωρίζει ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν, Arist. ἀπαλλοτριωθῆναι πρὸς ἐκεῖνον, Isocrat.
Arcendi, τοὺς υἱεῖς εἴργουσιν οἱ πατέρες ἀπὸ πονηρῶν, Xenoph. ἐλαύνεται αὐτὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, Isocrat.
Prohibendi, sive *inhibendi*, ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὸ ἱμάτιόν σου μὴ κωλύσῃς τὸν χιτῶνά σου.
Sedandi, παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, Psal. 34. 12.
Accusandi, τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας, Joan. 8. 46. ἐπ' ἀδικήματι Plutar. εἰς ὑποτελίαν αἰτιῶμαί σε, Chrysostom. κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ, Luc. 23. 14.
Damnandi, περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε, Rom. 8. 3.
Absolvendi, ἀπαλλάττω σε περὶ τούτου, Isocr. εἰς τὰς δίκας, Apthon ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας με καθάρισόν με, Psal. 51. 2. Sic καθαρεύειν περὶ ταῦτα, Polyb. ἐν τούτῳ, Plutarch.
Item Δέομαι *oro*, δεήθητε πρὸς τὸν Κύριον, Act. 8. 24. δέομαί σου ὑπὲρ τούτου, Isocrat.

Regentia Dativum admittunt Præpositiones εἰς, πρὸς, &c.

Commodandi, χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν, Cyrill.
Auxiliandi, συνηγορῶ ὑπὲρ σου, Aristot.
Conveniendi, εἰ ἀμφοτέρους ἔπρεπε, Epigr.
Fidendi, πιστεύειν ἐπὶ πᾶσι, Luc. 24. 25. *fiduciam collocandi*, sæpiùs cum præpositione; ut πιστεύειν εἰς τὸ ὄνομα, Joan. 1. 12. ἐπὶ τὸν Κύριον, Act. 9. 42. πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, Philip. 3. 4. Quæ tamen leguntur sine Præpositione; ut τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ, 1 Joan. 3. 23. τῷ Κυρίῳ, Act. 18. 8.

Diffi

Diffidendi, περὶ τούτων οὔτε ἀπιστῆσαι ῥᾴδιον οὔτε πιστεῦσαι, Plutarch.
Obsequendi, annuendi, κατανεύω ἐπὶ τούτοις, Herodot.
Serviendi, θητεύειν παρ' Ἀδμήτῳ, Lucian.
Repugnandi, ἀπηχθάνοντο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν, Plutarch.
Certandi, πρὸς ἀλλήλους ἁμιλλᾶσθαι, Plutarch. ἐπὶ τὰ θηρία, idem. ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, Apocal. 12. 7. πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ, Apocal. 13. 4. μὴ βούλεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν, Dem.
Discrepandi, αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνοῦσι, Phalar.
Renuendi, ἀνένευε πρὸς ὄχλον, Homer.
Irascendi, vel *indignandi*, πρὸς ἡμᾶς ἐμήνιε, Synes. εἰς νόμους χαλεπαίνω, Plutar. καθ' ἡμῶν δυσχεραίνεις, Lucian. ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγανακτεῖν, idem. ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν, Mat. 20. 24. ἐν οἷς ἀπαρέσκομαι, Nazianz.
Peccandi, ἁμαρτάνω εἰς ὑμᾶς, Thucyd. περί σε ἐξαμαρτάνω, idem. μετ' ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, Hesiod.
Sequendi, ἀκολουθεῖ μετ' ἐκείνων, Demosth. (Sic μεθ' ἡμῶν, Luc. 9. 49.) ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσουσι, Isocrat.
Appropinquandi, ἐγγίζειν πρὸς αὐτὸν, Ps. 32. 6. μὴ ἐγγίζῃς πρὸς θύραις, Proverb. 5. 8. ἤγγικεν ἐφ' ἡμᾶς, Luc. 10. 9. ἐν μεγάροις *domum*, Epigr. πελάζειν εἰς ὄψιν, Euripid.
Occurrendi, ἀπαντῶ πρὸς σε, Xenoph.
Incidendi, περιπίπτω εἰς τόπον, Act. 27. 41. ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται, Psalm. 35. 8.
Impingendi, προσκόπτειν πρὸς λίθον, Matth. 4.
Veniendi, crebriùs cum præpositione; σὺ ἔρχῃ πρός με, Matth. 3. 14. & ἐπ' αὐτὸν, ibid. v. 16.
Innitendi, ἀπερείδονται ἐπὶ τὰς συνθήκας, Polyb. εἰς τὸν βουβῶνα, Synes. ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος ἐρεῖσαι, Heliodor.
Sufficiendi, sæpiùs cum præpositione; ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον, Chrysost. ἐπὶ τὴν παρασκευὴν, Plato.
Vacandi, σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ, Phalar. ἐν προσευχαῖς σχολάζειν, Chrysostom. Affertur ex Herod. ἀνέονται εἰς τὸ μάχιμον, *rei militari vacant*.
Assuescendi, ἐθίζειν πρὸς τοὺς πόνους, Lucian. σὺν τοιούτῳ ἔθει ἐθισθῆναι, Xenoph.
Conversandi, ὁμιλῶ πρὸς σε, Steph. παρ' ἀνδράσιν συνηθεῖαι, Hesiod. Item sequentia.
Ἀηδίζομαι *tædio afficior*, πρός τι τῶν βρωμάτων, Gregor.
Ἀτενίζω *intentè aspicio* εἰς τὸν οὐρανὸν, Act. 7. 55.
Ἀντέχω *sustineo* πρὸς τοὺς καμάτους, Herodian.
Δοκέω *videor*, εἰκότως ἂν πρὸς ἐμὲ δοκοίη, Lucian.
Πτύω *conspuo*, εἰς τὰ ὀνόματα, Marc. 8 23.

Regentia accusativum cum dativo.

Dandi, εἰς ὑμᾶς δέδωκαν τὸν θησαυρόν., Chrysost. sic Matth. 10. 16.
Solvendi, ἐκτίνειν ἑκατὸν δραχμὰς εἰς τὸ δημόσιον, Plutarch.
Afferendi, φέρετε αὐτὸν πρός με, Marc. 9. 19.
Apparandi, sæpiùs cum præp. εἰς πόλεμον ἡτοιμᾶσθαι, Apocal. 9. 7.
Mittendi, πέμπω πρὸς ὑμᾶς, Philip. 2. 25. εἰς Πέρσας, Xen. παρὰ Φορμίωνα ἔπεμπον, Thucyd. Sic ἔγραψα πρός σε, Julian.
Committendi, παραδοῦναι εἰς μνήμην, Gaza. ἐπιστεύθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ εὐαγγέλιον, 2 Thess. 1. 10.

Dicendi, ἔφησε πρὸς ἐμέ, Heliodor. l. 4. (Sic usitatissimè in SS.)
Colloquendi, πρὸς ἀλλήλους συνελάλουν, Luc. 4. 36. μετ' αὐτοῦ, Matth. 17. 3.
Respondendi, πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι, Heliodor. l. 4.
Mentiendi, μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, Coloss. 3. 9. πρός τινας, Dem.
Nuntiandi, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς, 1 Thess. 2. 9. ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι, Ephes. 3. 8.
Minandi, ζημίας ἀπειλῶ κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος, Plutarch.
Confitendi, ἀνομολογοῦνται πρὸς ἀλλήλους, Plato.

Monstrandi, ἀπεδείξατο πρὸς τοὺς ὑπακόους εὐεργεσίας, Herodot. φιλανθρωπίαν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται, Chrysostom.
Paciscendi, συμφωνεῖν μετὰ τῶν ἐργατῶν, Matth. 20. 2.
Conjungendi, τοὺς περιδρόμους καθάπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, Isocrat.
Aptandi, ἁρμόζω πρὸς τὸν καιρὸν, Constant.
Miscendi, πρὸς τὴν θάλατταν ἐπιμίξαι, Heliodor. l. 5. εἰς ὕδωρ, Aristot. vel ἐς Ἀχαιοὺς μίσγεσθαι, Il. σ'. μιγνῦναι μετ' οὐσίας, Plat.
Reconciliandi, διαλλάττειν τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, Isocrat.

Machinandi, μὴ τεκταίνῃ ἐπὶ φίλον κακὰ, Prov. 3. 29. ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται, Od. δ'. δυσμενέεσσι φόνον περὶ βουλεύσωμεν, Od. π'.
Jurandi, ὤμοσε πρὸς ἐκείνους τάδε, Thuc. εἰς Οὐϊτέλλιον, Plutar. ἐν τῷ ναῷ, Matth. 23. 16. καθ' ἑαυτοῦ, Heb. 6. 13. Sic
Ἔχω χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαὸν, Act. 2. 47.
Ἐκπολεμόω *inimicum reddo*; πρὸς ἀλλήλους, Thucyd.
Dativus acquisitivè positus variatur per præpositiones; ut ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα, Luc. 9. 13. Φοβοῦμαι *metuo*, περὶ σοῦ, Xenoph. περὶ τῷ Θεαγένει δέδια, Heliodor. l. 4. ὑπὲρ τῆς πόλεως, Isocrat. ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ.

Regentia genitivum vel accusativum.

Sentiendi, περὶ ὧν αἰσθάνεσθαι δοκεῖτε, Thucyd.
Audiendi verba cum genitivo *loquentis* desiderant præpositionem; ut παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούειν, Demost. πρὸς δούλου, Sophocl.

ἐξ

ἐξ ἐμοῦ, 2 Cor. 12. 6. ἀπὸ πολλῶν ἀκήκοα, Act. 9. 13. sic μανθάνω παρὰ πολλῶν, Plato.

Gustandi verba postulant ἀπὸ vel ἐκ cum genitivo *partis*: ut ἀπὸ τῶν ψιχίων ἐσθίειν, Marc. 7. 28. ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω, 1 Cor. 11. 28. Item ἐπὶ τοῦ σίτου ἐσθίειν, Xenoph.

Recordandi, sive *mentionem faciendi*, περὶ τῆς ἐξόδου ἐμνημόνευσε, Heb. 11. 22. ἀμφὶ Διώνυσον μνήσομαι, Hom. hymn. in Bacchum.

Curandi, περὶ χρημάτων ἐμέλησαν, Isocrat. περὶ τὸ πρᾶγμα φροντίζειν, Alex. Aphrod. ἐπὶ σοι, Heliodor. l. 2. ἐπιμελεῖσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν, Demosth. εἰς τὰ σὰ σπουδάζω, idem. πρὸς ὑμᾶς, idem.

Negligendi, περὶ τούτου ἀμελῶ, Demosth. πρὸς τὰ παρόντα ἀκηδιάσωμεν, Basil.

Contemnendi, περὶ τῆς ἐξουσίας σμικρολογούμεθα, Lucian.

Fruendi, accusat. & genit. cum præp. ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ τῶν κινδύνων, Steph.

Communicandi, εἰς ἡμᾶς κοίνωσον, Euripid. ἀνακοινοῦσθαι τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγὴν, Pausan. κοινοῦσθαι πάντα μετ' ἐκείνου, Thucyd. σοὶ ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, Steph.

Participandi, ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν, 1 Cor. 10. 17. Similiter: Ἀκοντίζω *jaculis peto*, εἰς τοὺς ναύτας, Thucyd.

Ἀμύνομαι *defendo*, περὶ τῆς ἀδελφῆς & πρὸς τῆς πατρίδος, Demost. ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, Plutarch.

Ὑπερβαίνω *ascendo*, κατὰ τὰ τείχη, Arrian.

Ὑπονοέω *suspicor*, χρηστοῦ πρὸς ἄνδρας, Epictet.

Regentia accusativum vel dativum.

Precandi, εὔχομαι πρὸς τὸν Θεὸν, Thucyd. (sic, 2 Cor. 13. 7.)

Latrandi, ἀμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνουσι, Lucian.

Convitiandi, σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον, Suidas.

Acquiescendi, ἐπὶ τῇ δωρεαῖς στέργειν, Isocrat. ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπᾶν, idem. ἐν ᾧ ηὐδόκησα, Matth. 12. 18. Item

Λοχάω *insidior*, πρὸς τῇ πόλει, Thucyd.

Regentia genitivum vel dativum.

Permutandi, ἀλλάττεσθαι σφᾶς ἀντὶ νομίσματος, Aristot. ἀλλάττεσθαι τὸ ζῆν ὑπὲρ ἄλλου οὐδενὸς, Isocrat. διαμείβεσθαι πρός τινα τὰ ἱμάτια, Plutarch.

Auferendi, παρὰ τῶν ἄλλων οἰκέτας ἀφαιρεῖσθαι, Isocr. μηδὲν ἀφαιρῶμεν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης, Plutarch.

Repulsandi, λώβην ἀπὸ μητρὸς ἄμυνον, Apollon.

Regen-

Regentia Genitivum, Dativum, vel Accusativum.

Imperandi, ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐνδυνάστευε, Isocrat. ἐπὶ τῆς Ἰουδαί βασιλεύει, Matth. 2. 22. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, Luc. 1. 33.
Abundandi, εὐπορῶ περὶ τὴν γνῶσιν, Plato. περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργο 2 Cor. 9. 8. ἐν τῇ ἐλπίδι, Rom. 15. 13. πλουτῶ πρὸς τὴν ὕλην Alex. Aphrodit.

Nomen causæ, ἀπὸ τούτων στοχάζομαι, Phalar. ἐκπλήττεσθαι πρός τ Steph. ἐκ πονηρίας ἴσχυσε, Φίλιππος, Demosth. αἰσχύνομαι τῶ πραγμάτων, Isocrat. ἐν τοῖς ἔργοις, Thucyd. διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνεῖν, idem. φθείρομαι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας, Ephes. 4. 22. ἐξ σταται πρὸς τὴν ὀσμὴν Aristot. ἐπὶ τίνι μάλιστα ἀγάλλη, Xe
Nomen instrumenti, δι' ὅπλων νικῆσαι, Herodian. σὺν τῷ ἐφιππίῳ κενεῶνα τοῦ ἵππου σκεπάσαι, Xenoph. πρὸς στέρνη καταμύξα χεῖρα, Il. ε'. τόνδ' ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ, Sophocl. ὕψω ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου, Psal. 66. 15. ἁλῶναι εἰς πάγην, Æso ἐπ' ἄρτῳ ζήσεται, Matth. 44. ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ ἄγξαις, 1 33. 10. λέγω διὰ στόμα, Sophocl. ἀμφ' ὀβελοῖσιν, Od. ξ'.
Nomen modi, παίζουσι διὰ σκωμμάτων, Plutarch. κατὰ ζῆλον διώκ Philip. 3. 6. φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας, Thucyd. ἐκ τοῦ τρόπου ζητεῖ, Xenoph. ζημιοῖ εἰς τὸ κεφάλαιον, Greg. π βίαν χειροῦσι, Aristoph. διαφέρειν εἰς vel πρὸς τὴν ἀρετὴ Plato. πραγματεύειν περὶ σοφίαν, Æschin. σὺν πολλῇ τέχνῃ ἐπιχ θῆναι, Heliodor. l. 4. ἤνεγκεν ἐν μακροθυμίᾳ, Rom. 9. 22.
Nomen partis, ἐκ τῆς κρεῶς λαμβάνεσθαι, Lucian. Κλέωνα ἔπαισεν τὴν γαστέρα, Aristoph. κατὰ τοῦ κρανίου, Herodian. πατάσσω κόῤῥης, Demosth. εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει, 2 Cor. 11.
Nomen pretii, κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, Joel. 3. 3. ἐκ δηναρίου συνεφώνησας, Matth. 20. 13. ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφεῖν, Lucian. δυοῖν ὀβόλοιν θεωρεῖν, Demosth. (sic ἀγοράσαι ἐν τῷ αἵμα Apoc. 5. 9.) πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, Scholi: Thucyd. διὰ χρημάτων κτᾶσθαι, Act. 8. 20.
Nomen temporis, ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, Demosth. ἐπὶ μ ἡμέρας τεθνᾶσι, Lucian. παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλει idem. κατὰ μεσονύκτιον ὑμνεῖν, Act. 16. 25. δι' ὅλης τῆς νυκ κοπιάσαι, Luc. 5. 5. ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακεῖσθαι, Act. 9. 33. ἔτεσι παμπλείστοις ἐβασίλευε, Herodian. ἀνὰ πᾶσαν νύκ Pausan. ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι, Act. 18. 20.
Nomen spatii, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἐξῆλθε τὸ αἷμα, Apocal. 14. ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τὴν πόλιν, Apoc. 21.

Nom

Nomen *loci*, præpositionem exigit cum verbis significantibus motum.

A loco, κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων, Act. 11. 27. χωρισθῆναι ἐκ τῆς Ἀθηνῶν, Act. 18. 1, &c.

In loco, ἠσθένει ἐν τῇ Καπερναοὺμ, Joan 4. 46. κατ' ἄστυ πωλεύω, Od. χ'. κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ, Matth. 4. 13, &c.

Ad locum, ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν, Act. 12. 12. εἰς Πέργην, Act. 13. 13. ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ ὄρος, Marc. 11. 1. ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου, Xenoph. ἐπὶ Κέρκυραν, Thucyd. ἐν τῷ πελάγει μετεωρίζεσθαι, idem. παρὰ Χαρίκλειαν ἧκον, Heliodor. l. 4. ἐν μεγάροις πελάζειν, Epigr. cum adverbiis etiam; ut ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν, Act. 17. 15, &c.

Verba composita cum Præpositionibus.

Interdum repetunt post se Præpositiones vel suas vel alias ejusdem significationis. Suas: ut ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, Matth. 28. 2. εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, Act. 14. 14. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, Ephes. 5. 31. προσέχω τὸν νοῦν πρὸς τόποις, Aristoph. Alias: nempe

Ἀπὸ, ἐξ: ut ἐξ ἵππων ἀποβῆναι, Il. ω.

Ἐξ, ἀπὸ: ut ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, 1 Pet. 3. 11. item ἔξω: ut ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, Matth. 21. 39.

Σὺν, πρὸς: ut συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, Marc. 1. 27. μετὰ: ut συνεπέμψαμεν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, 2 Cor. 8. 18.

Πρὸς, ἐπὶ: ut προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν, Matth. 6. 27. εἰς: ut προσπίπτειν εἰς Τάραντα, Polyb.

Ἀνὰ *ab*, ἀπὸ: ut ἀνέστησεν αὐτὸς ἀπὸ ταύτης τῆς ἐργασίας, Demosth. ἐκ: ut θεὸς ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς ταπεινώσεως, Gregor. *ad* εἰς: ut ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, Marc. 5. 14. πρὸς: ut ἀνήνεγκε πρὸς τὴν σύγκλητον, Plutar. ἐπὶ: ut ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, Luc. 19. 4.

Ἐν, εἰς: ut ἐνεκέντρισθης εἰς καλλιέλαιον, Rom. 11. 24.

Ἀντὶ *contra*, πρὸς: ut τί δ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν, Aristoph. Sic ἀντέχειν πρὸς τὸ δεινὸν, Heliod. l. 3.

Quædam verba proximum, alia remotiorem casum regunt semper cum Præpositionibus.

Pertinendi, πρὸς τὸν χρηματισμὸν συντελεῖ, Plutar. συντελεῖ εἰς τὸν Ὀρχομένιον, idem.

Accipiendi, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη, Matth. 17. 25. ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ, Marc. 12. 2.

Extendendi, ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν, Xen. & εἰς τὴν οὐρανὸν, Aristot. ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν λαὸν, Rom. 10. 21. ἐπὶ τὰ λεχάνια χεῖρας διατείνειν, Xen. παρ' ἣν τὸ ὄρος τείνει, Herodot.

Αἱροῦμαι *præfero*, ἀντὶ πάντων αἱρεῖσθαι τὸ καλὸν, Aristot. τὴν δὲ περὶ δέκα μνῶν εἱλοίμην, Xen. ταύτην ἐξ ἁπασῶν τὴν ὑπόθεσιν προειλόμην, Isocrat. Et multa his consimilia.

Plurima intransitiva, passivè sive natulariter significantia exigunt plerumque præpositionem cum casu.

Ἀσχημονῶ *indecenter me gero* ἐπὶ τὴν παρθένον, 1 Cor. 7. 36.

Ἀχαριστέω *ingratus sum* πρὸς τοὺς φίλους, Xenoph.

Φιλανθρωπεύομαι *amicus sum* πρὸς αὐτοὺς, Dem. cum innumeris aliis.

Verba quædam regentia casus nominum cum præpositionibus elegantiam pariunt; quæ per verbum nomini affine aptè exponitur: ejusmodi sunt ἄγω, ἔχω, τίθημι, καθίστημι, &c. item γίνομαι, εἰμὶ; ut ἄγειν διὰ μνήμης, Synes. i. e. μνησθῆναι, ἄγειν διὰ τιμῆς, idem. & ἐν τῇ μῇ, Pausan. i. e. τιμᾷν, ἔχω δι' ἐλπίδος, Herodian. i. e. ἐλπίζω. ἔχω σε δι' ὀργῆς, Steph. i. e. ὀργίζομαι. (Omissâ interdum præpositione διὰ; ut ἔχω σπουδῆς *festino*, & ἔχω μνήμης *reminiscor*, Constant.) ἐν αἰσχύνῃ ἔχειν, Euripid. i. e. αἰσχύνομαι. περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχεν, Herodian. i. e. ἔσπενδον, &c. ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι, Aristot. i. e. ἐπαινεῖν. καταστῆναι εἰς ἔχθραν, Isocr. i. e. ἀπεχθάνεσθαι εἰς φόβον, Thucyd. ἐν φόβῳ, Steph. i. e. φοβεῖσθαι ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖ τὴν πόλιν, Demost. i. e. ἐπαισχύνει. Εἶναι περὶ τὴν ποίησιν & γίνεσθαι ἐν ποιήσει, Isocr. i. e. ποιητὴν εἶναι. εἶναι ἐπὶ τῇ πράξει, Isocrat. & γίνεσθαι ἐπὶ πράγμασι, Demosth. & εἶναι vel γίνεσθαι περὶ πραγματείαν, Isocrat. i. e. πραγματεύεσθαι.

Casus rei, post verba Latinis regentia duplicem dativum, variè effertur Græcis cum præpositione; ut τοῦτό μοι ἐστὶν ἐν βλάβῃ Thucyd. ἐν τιμῇ vel κόσμῳ, Dem. πρὸς ἡδονὴν, id. καθ' ἡδονὴν Heliod. l. 4. (i. e.) *hoc est mihi damno, honori, ornamento, voluptati* γενηθήτω ἡ τράπεζα εἰς σκάνδαλον *fiat mensa* (illi) *scandalo*, Rom 11. 9. ἐν αἰσχύνῃ τιθέναι *vitio vertere*, Halicarn. Similiter genitivus *æqui, boni*; ut ἐν καλῷ τίθεσθαι, Polyb. σὺν καλῷ, Bud. (i. e.) *boni consulere*, ἐν μεγάλῳ ποιοῦμαί σε, Themist. τίθεμαί σε, Lucian (i. e.) *magni te facio*.

Rariores sunt hujusmodi formulæ αἰνίττομαι τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα *per hoc significo aërem*, Aristot. εἰμὶ κατὰ τὸν Αἰνείαν ἐν τῇ μάχαις *sum par Æneæ in præliis*. Philostrat. καταθεῖναι τὰς μούσας εἰς ἀγῶνα *provocare musas in certamen*, Suid. εἰσιέναι περὶ γραφῆς *dicere causam*, Demosth. atque his consimiles.

Regimen

Regimen Infinitivi.

CUM duo verba immediatè concurrunt, posterius ponitur in Infinitivo; ut βυλόμεθα γνῶναι, Act. 17. 19. Quibusdam adjectivis subjiciuntur infinitivi; ut ἄξιος κληθῆναι, Luc. 15. 19.

Utuntur Græci, cum infinitivis, interdum accusativo articuli neutro; ut ἔκεινα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν, 1 Cor. 2. 2. item genitivo, subaudito ἕνεκα; ut μετέβη τῦ διδάσκειν, Matth. 11. 1. vel post dictionem, quæ adsciscit genitivum; ut κατάρχοιμι τῦ καλεῖν, Xen. ἔλαχε τῦ θυμιάσαι, Luc. 1. 9. βραδεῖς τῦ πιςεύειν, Luc. 24. 25. rariùs post alias; ut ἔκεινα τῦ εἰδέναι τι, 1 Cor. 2. 2. ἕτοιμοι τῦ ἀνελεῖν, Act. 23. 15.

Infinitivus quandoque resolvi potest per ἵνα *ut*, & Subjunctivum (quoties significat τελικῶς, i. e. *finem* vel *causam actionis*;) ut δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν, Mat. 14. 16. i. e. ἵνα φάγωσι, interdum per ὅτι *quod* & indicativum (quoties significat εἰδικῶς) i. e. *speciem*, vel *eventum actionis*; ut λέγω γεγονέναι, Lucian. i. e. ὅτι γέγονε, &c.

Infinitivus ita positus pro indicativo vel subjunctivo plerumq; ante se habet accusativum; ut εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι, Marc. 10. 49. interdum nominativum; ut δέομαι ᾧ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι, 2 Cor. 10. 2. afferuntur simul nominativus & accusativus; ut ὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον ςρατηγεῖν, Thucyd. *non dixit se, sed illum imperare.* Accusativus verò adjectivi non rarò consentit cum casu, qui subauditur in Substantivo præcedente; ut ὐκ ἦν πρὸς τῦ Κυρίυ τρόπον, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι, Xenoph. ἔδοξέ μοι ἐλθόντα ἐγχειρεῖν, &c. Lucian. νεκυομαντεία.

Accusativus pronominis reciproci sæpe reticetur ante infinitivum; ut ἔφη ζητεῖν (subaudi ἑαυτὸν,) Plato.

Infinitivus verborum quæ ante & post se nominativum expetunt, præcipuè εἶναι & γίνεσθαι, utrinque eosdem casus desiderant; ut ὀρέγονται τῦ πρῶτος ἕκαςος γίνεσθαι, Thucyd. πολλοὶ τῶν προςαπτομένων εἶναι σοφιςῶν, Isocrat. Paneg. ἐφ' ἡμῖν ἐςὶν σπουδαίοις ἢ φαύλοις εἶναι, Aristot. Διὸς υἱὸν αὐτὸν ἐκέλευσε καλεῖσθαι, Heroc. l. 1. Reperiuntur iidem casus post infinitivos aliorum verborum; ut συμβέβηκε τοῖς προεςηκόσι πρῶτυς ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἡσθῆσθαι, Dem.

Omisso pronomine reciproco, infinitivus quandoque admittit post se nominativum pro accusativo; ut λέγω εἶναι φίλος, Plutar. Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη, Lucian.

Aliquando sequitur accusativus à casu præcedente discrepans; ut σοὶ συξαμένῳ ἔδοκε νέον εἶναι, Lucian.

Infinitivus cum præpositione & articulo, sequente accusativo nominis, sæpè usurpatur loco subjunctivi vel indicativi cum adverbio vel conjunctione & nominativo; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν, Luc. 4. 1. i. e. ὅταν ἔλθῃ αὐτὸς, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα, Luc. 8. 6.

 i. e.

i. e. ὅτι μὴ εἴκειν· reddi etiam poteſt per genitivum participii & nominis abſolutè ſumpti, viz. ἐλθόντος αὐτοῦ.

Uſurpatur infinitivus indefiniti, vel futuri cum verbo μέλλω pro futuro omnium vocum; ut μέλλει ζητεῖν, Mat. 2. 13. μέλλει βαλεῖν, Apocal. 2. 10. μέλλει παραδίδοσθαι, Luc. 9. 44. ἔσεσθαι, Act. 23. 30. i. e. ζητήσει, βαλεῖ, παραδοθήσεται, &c.

Infinitivus poſt οἷος, &c. adhibetur pro modo finito; ut οἱ θεοί εἰσιν οἷοι μὴ μεταβάλλειν, Plato.

Non raro abſolutè ponitur infinitivus αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὰ βελτίω, Lucian. Contempl. Sæpiùs ſubaudito, ὡς, ὅσον, δεῖ, &c. ut σὺν τῷ θεῷ φάναι. Theodoret, δοκεῖν ἐμοὶ, Dem. &c.

Frequens eſt uſus infinitivi pro imperativo, potiſſimùm apud poëtas, præeunte accuſativo aut etiam nominativo; ut ἄκουε, σίγα, τοὺς φιλοσόφους ἥκειν εἰς ἀκρόπολιν ἀπολογησομένους ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς, Lucian. Σὺ δὲ Κλεαρίδα, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεξελθεῖν, Thucyd. l. 5. Μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν, Luc. 9. 3. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι μήτε προσέχειν αὐτῷ, Lucian. Rhetor. præcept. μήτε σύγ' ἀθανάτοισι μάχεσθαι, Il. ἐ ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι, Heſiod. μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, & multa hujuſmodi apud Phocyl.

Pro gerundiis & ſupinis uſurpantur Infinitivi.

Gerundia.

Gerundium in *di* effertur per infinitivum cum genitivo articuli poſt ſubſtantivum, adjectivum, vel adverbium ἕνεκα; ut καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι, 1 Pet. 4. 17. σοφοὶ τοῦ κακοποιῆσαι, Gregor. οὐδὲν ἄπιστον πράττε τοῦ νικᾶν ἕνεκα, Lucian.

Gerundium in *do* exprimitur per infinitivum cum præpoſitionibus ſignificantibus *a*, *de*, *e*, *ex*, *in*, *pro*; ἐκ, περὶ, &c. ſequente genitivo articuli; ἐν, ἐπὶ, &c. ſequente dativo; ut ἐκ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι πάντα ταῦθ' ὑπομείναμεν, Demoſth. 2. Philip. περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι τοὺς κακοὺς βουλεύεσθαι δεῖ, idem. ἐν τῷ μὴ φρονεῖν ἥδιστος βίος, Soph.

Gerundium in *dum* effertur per præpoſitiones quæ ſignificant *ad*, *ob*, *propter*, *inter*, *ante* πρὸς, εἰς, ἐπὶ, &c. plerumque cum accuſativo articuli; ut πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με, Matth. 26. 12. χρὴ τὸν δοῦλον εἰς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν μὴ περιμένειν χεῖρα δεσπότου, Lucian. ἐπὶ τὸ πείθεσθαι ὁδός ἐστι, Xenoph. rariùs cum dativo; ut σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς Εὕδουσιν αἱ μέριμναι, Anacreon. item. ἅμα τῷ λέγειν, Moq.

Poſt adjectivum ſæpiſſimè negligitur præpoſitio vel articulus; ut ἄριστος ἀκοντίζειν, Herodian. θέειν ἀνέμοισιν ὁμοῖοι, Il. κ'. ὀξεῖς ἐκχέαι αἷμα, Rom. 3. 15. Interdum poſt aliam dictionem; ut ὥρα ἀπιέναι, Lucian. οὐκ εὖ πέφυκε πλεονεκτῆσαι, Demoſth.

Adhibetur interdum infinitivus pro gerundivâ voce, præſertim

poſt

post verba *dandi*; ut δὸς ἐπιστολὴν τῷ θεράποντι φέρειν, Xen. ἔδωκαν αὐτῷ ὄξος πιεῖν, Matth. 27. 34.

Cum significatur *necessitas*, usurpatur verbale neutrum in τέον, quod vulgò vocatur *adverbium positionis*; ut ἔτω δὴ ποιητέον, Lucian. interdum in plurali; ut οὐκέτι πιστευτέα, Lucian. Quandoq; additur verbum δεῖ, ut ἀντιληπτέον δεῖ, Demosth.

Hujusmodi verbalia postulant dativum *agentis*; ut βαδιστέον μοι, Plutar. reliquos casus more suorum verborum, ut νέοις ζηλωτητέον, τοὺς γέροντας, Simonid. συνεκποτέα σοι δεῖ καὶ τὴν τρύγα, Aristoph.

Interdum verbale in τὸ ponitur pro τέον, ut ζητητὸν ἀνθρώποις, Soph. οὐκέτι πιστὰ γυναιξὶ, Od. λ'. οὐ βιωτὸν ἐνόμιζον αὐτοῖς, Dem. Funeb.

Interdum participia vel nomina cum adverbiis vel præpositionibus usurpantur pro gerundiis in *dum*; ut μεταξὺ λέγοντος, Lucian. Somn. & μεταξὺ τῶν λόγων, idem. Judic. *inter dicendum*, οἷα ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, Idem in Dial. Menipp. & Charon. (i. e.) *inter navigandum.*

Supina.

Infinitivus ponitur pro priore supino, post verba significantia *motum ad locum*; ut τί ἐξήλθετε θεάσασθαι, Matth. 11.

Pro posteriore, post adjectivum; ut λέγειν αἰσχρὸν, Ephes. 5. 12. affertur post substantivum adjectivè sumptum; ut τοὔνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι, Herodot. pro φοβερόν.

Infinitivus regi potest ab infinitivo; ut προσήκειν ἡγοῦ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν, Isocrat. Interdum duo infinitivi proximè collocantur, quoquo modo discrepantes; ut ὥστε βραχὺ ἐμοὶ δεῖσθαι, φράσαι, Demosth. plerumque vel terminatione vel numero syllabarum; ut ποιῆσαι νηστεύειν, Luc 5. 34. τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, Demosth δηλοῖ ζητεῖ σαφῶς ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννῦναι, idem. φημὶ δὲ χρῆναι πειρᾶσθαι σώζειν τοὺς ἄνδρας, idem. de Rhod.

Regimen participii.

PArticipia servant regimen suorum verborum; ut οὐκ ἔστι πένης ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν, Chrys. πεπραγμένον αὐτῷ, Luc. 23. 15. θέλων ἀποκτεῖναι, Matth, 14. 5.

Participia cum fiunt adjectiva genitivo gaudent; ut δεχόμενος φωτὸς, Lucian. in ψευδομ. τόξων εὖ εἰδὼς, Il. ε.

Non semper possunt participia græca participiis latinis commodè reddi: adhibentur enim pro verbo finiti vel infiniti modi, pro adverbio, substantivo, &c.

Pro Infinito crebriùs usurpatur participium, consentiens plerumque cum nominativo verbi præcedentis: ut Πέρσαι λέγονται ἐσθίοντες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ, Xen. pro ἐσθίειν & πίνειν. Potissimùm verò post verba *sentiendi, cognoscendi, recordandi, existimandi,*

perseverandi, desistendi, monstrandi, deprehendendi, aliáque *affectionem* significantia; ut αἰσθάνομαι νοσῶν, Xen. οἶδα ἰδὼν, Lucian. ἴσθι δυσπότμος γεγὼς, Soph. μέμνημαι ποιήσας, Lucian. νόμιζε ἀποκλεινῶν, Xen. διατελεῖν εὐνοέων Βυζαντίοις, Dem. de Corona. ἐπαύσατο λαλῶν, Luc. 5. 4. μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες, Thucyd. δείξω vel φαίνεται πεποιηκὼς, Dem. σκοπούμενος εὕρισκον τοῦτο διαπεπραξάμενος, Isocrat. sæpissimè verò participium ὢν ponitur pro εἶναι; ut ἐξελέγχομαι ξένος ὢν, Demosth. μέμνησο ἄνθρωπος ὢν, Plutarch.

Participium pro infinitivo positum quandoque consentit cum substantivo sequente verbum; ut ἥδοντο πεφδηγότος Ἀντωνίου, Plutar. μέμνημαί σε ἀγαθὸν ὄντα, Plato. Accusativus ejusmodi post verba ipsum non regentia videtur vel regi à præpositione διὰ, vel præcedere infinitivum εἶναι; ut σὲ μὲν εὖ πράσσοντ᾽ ἐπιχαίρω, Soph. i. e. διά σε vel σὲ μὲν εὖ πράσσοντα εἶναι.

Verba σύνοιδα, συνεπίσταμαι, συγγινώσκω, γινώσκω adsciscunt participium vel in recto vel potiùs in dativo; ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὢν, Plato. συνῄδεις σαυτῷ ἀδικοῦντι, Dem. συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ψεῦδός λέγοντι, Lucian. ver. hist. & αὑτῷ πονηρὰ δρῶντι, Idem in Tyranno. συγγινώσκομεν αὐτοῖσιν ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς, Herodot. γινώσκειν ἑαυτῷ ζητουμένῳ, Appian.

Vicem infinitivi supplet participium post aliud participium; ut εἰδὼς ἀποδώσων, i. e. ἀποδώσειν, Thucyd. ἀκούσας μὲν ἠρημένος i. e. ἠρῆσθαι, idem. & in obliquo; ut ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι χαλεπαίνειν, Demosth.

Pro verbo finito frequens est participii usus; ut τίς ἐμὲ πατάξας, Soph. ὅπως ἀργὸς εἶ ὡς μὴ σκύψας, Lucian. Menipp. & Tant.

Participium cujusvis temporis cum articulo præpositivo usitatissimè ponitur pro substantivo & verbo; ut πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει, Mat. 7. 8. pro ὃς αἰτεῖ. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες, Philip. 3. 19. interdum solus articulus omisso participio; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς pro ὃς εἶ, Matth. 6. 6.

Resolvitur sæpissimè verbum in participium sui temporis & verbum substantivum; ut ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες, Luc. 5. 17. interdum aliud verbum; ut ἀρκείτω μένων, i. e. ὑπαρχέτω, Soph. præcipuè ἔχω pro εἰμὶ; ut πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας, Heliodor. l. 5. i. e. ἐθαύμασα. εἰς ἀτιμίαν τὴν πόλιν ἡ πονηρία καταστήσασα ἔχει, Dem. pro κατέστησε. item φθάνω, οἴχομαι; ut ἔφθη διαδραμὼν, Dem. i. e. διέδραμον. οὐ φθάνω βρέξας, i. e. οὐκ ἔβρεξα, Lucian. Menipp. & Tant. ᾤχετ᾽ ἄγων, ᾤχετ᾽ ἔχων, Dem. Phil. 1. i. e. ἀπήγαγε.

Usitatissimè fit hæc resolutio in verbis perfecti temporis; ut εἰ κεκωλυκὼς εἴην, ἠδικηκὼς τυγχάνῃ, ἐγνωκὼς ἔσται, &c. Dem. εἰρηκὼς κυρεῖς, Soph.

Parti-

Participium perfecti vel indefiniti, significantium activè de re præteritâ, plerumque exponitur per verbum præteriti & relativum; ut τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Joan. 5. 12. *quis est homo qui dixit tibi?* præterquam ubi respondet latinum deponens; ut τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη *hoc locutus exspiravit*, Act. 7. 60.

Perspicuitatis vel *concinnitatis* gratiâ quodvis participium elegantiùs sæpe explicatur per verbum, & particulam *cum*, *dum*, *quod*, *ut*, interdum *si*, *nisi*, *etsi*, &c. ut τέκτων γὰρ ὢν οὐκ ἐπρέπες ξυλεργικά, Prov. *cum sis faber*, &c. πηγὰς λήψομαι ἀπολιπὼν τὸ πιμνίον, Lucian. *si deseruero*, &c. Nonnunquam redditur per gerundium; ut αἱρετώτερον ἀπιόντα μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ, Xenoph. *aggrediendo quam sustinendo*, &c. Frequenter etiam *brevitatis* causâ usurpatur pro verbo & copula καὶ; ut ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες *insurrexerunt & consultarunt ut caperent & vincirent illum*, Lucian. ἀναστὰς, ἄρας ἀπῆλθε *cum resurrexisset & sustulisset*, &c. Luc. 5. 25.

Pro Adverbio; Participium, utì & nomen adjectivum loco adverbii verbis adjungitur; ut τολμήσας εἰσῆλθε, Marc. 15. 43. τελευτῶντες ἐπείσθησαν, Demosth. i. e. τὸ τελευταῖον, interdum participium cognatæ significationis; ut ᾤχετ' ἀπιὼν, Dem. in SS. passim emphaseos causâ; ut ὑπομένων ὑπέμεινα, i. e. *vehementer expectavi*, Psalm. 40. 1. Resoluto verbo in suum participium & verbum substantivum adduntur δῆλος, φανερὸς, & similia pro adverbio *palam*, &c. ut δῆλος εἶ συκοφαντῶν, Lucian. ποιῶν φανερὸς ἦν, Aristot.

Participium cum verbis λανθάνω, τυγχάνω frequentiùs redditur per verbum, λανθάνω per adverbium *clam* vel *imprudenter*, τυγχάνω *forte*; ut ἔλαθεν ἐκπλεύσας *clam enavigavit*, Bruti epist. ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοὺς πολεμίους *imprudenter in medios hostes incidit*, Thucyd. sic ἔλαθόν τινες ξενίζοντες ἀγγέλους, Heb. 13. 2. Reperitur etiam hujusmodi constructio, ἔλαθον καὶ ἀπέκτειναν, *clam interfecerunt*.

Similiter verbum φθάνω cum participio *prius*; ut ἐπαίνου ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν, Xen. & cum infinitivo, sequente sæpiùs particulâ πρὶν; ut ἔφθη τελευτῆσαι πρὶν ἀπολαβεῖν, Plutar. quandoque participium illius cum aliis verbis; ut ἑαυτὸν κατηγόρει φθάσας, Lucian. ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, Il. ε. Optativus verbi φθάνω cum participio & particulis οὐκ & ἂν, affirmat vel negat id plane futurum, quod participio significatur; ut οὐκ ἂν φθάνοι ἀποθνήσκων *plane morietur*, *mortem non effugiet*, Viger. οὐκ ἂν φθάνοις τὴν Ἑλλάδα μεμαθηκὼς *nunquam græcam linguam disces*, idem.

Pro Substantivo reperitur participium; ut μεστὸς ἦν θυμούμενος, Soph. i. e. θυμοῦ. μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν, i. e. ἀγανακτήσεως, Dem.

Regimen Impersonalium.

Impersonalia, manente significatione, imitantur personalium constructionem.

Genitivum regit

Ἔστι *officium est:* ut οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους, Act. 1. 7.

Dativum adsciscunt

Ἔστι, ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, παρέχει, ὑπάρχει, ἐνδέχεται *licet, concessum est:* ut ἰσχυροῖς Λακεδαιμονίοις ἐξῆν εἶναι, Demosth. ἔνεστί σοι πειρᾶσθαι, Lucian. ἔξεστί σοι ἔχειν, Marc. 6. 18. παρῆν τῇ πόλει ἑλέσθαι τὰ βέλτιστα, Demosth. μηκέτι χωρεῖ αὐταῖς ἐργαζομέναις, Arist. πᾶσιν ἐνεχώρει τοῦτο πράσσειν, Demosth. παρέχει μοι ἄρχειν, Herodot. ἐμοὶ μὲν ὑπῆρξε φοιτᾷν, Demosth. τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν, idem.

Δοκεῖ *videtur* cum compositis μεταδοκεῖ, συνδοκεῖ, ἀπέδοξε, ut ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις, Act. 4. 22. μετέδοξέ σοι, Lucian. ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ξυνδοκεῖ, Plato. ἀπέδοξεν ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι, Xen.

Ἔοικε, προσέοικε, ἐπέοικε *par est:* ut ἔοικε νέῳ πληγὴν ὑποφέρειν, Plato. προσέοικε τῷ παρόντι, Greg. Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε Ἑστάμεν, Il. δ'.

Καθήκει, προσήκει, πρέπει *convenit:* ut καθήκει μοὶ πολλὰ μεμαθηκέναι, Synes. προσήκ' αὐτῷ ποιεῖν, Aristoph. καθὼς πρέπει ἁγίοις, Eph. 5. 3.

Ἀρήγει, συμφέρει *conducit:* ut παιδαγωγικοῖς ἀρήγει, Dioscor. συμφέρει αὐτῷ, Matth. 18. 6.

Εἵμαρται, πέπρωται *decretum est:* ut εἵμαρταί σοι, Steph. παθεῖν πέπρωθ' ἑκάστῳ, Athen.

Ἀρέσκει *placet:* ut ἀρέσει μοι παίζειν, Steph.

Ἀπαρέσκει *displicet:* ut ἀπήρεσκεν αὐτῷ, Laert.

Ἀρκεῖ *sufficit:* ut ἀρκεῖ ἡμῖν, Joan. 14. 8.

Ἡβᾷ *vigor est:* ut ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν, Æschyl.

Εὐημερεῖ *prospere succedit:* ut Θήβαις εὐημερεῖ, Soph.

Παρείκει *facile est:* ut ὅσον ἂν ἑκάστῳ παρείκῃ, Steph.

Σημαίνει *signum datur:* ut τοῖσι δὲ Ἕλλησιν ὡς ἐσήμηνε, Herodot.

Συμβαίνει *contingit:* ut συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς, 2 Pet. 2. 22.

Omnia denique impersonalia ex passivis & passivè significantibus facta dativum adsciscunt *agentis* vel *acquisitivè* positum: ut αὐτοῖς παρεσκεύαστο, Thucyd. τοῖς Ἕλλησιν ἐκαλλιέρησε, Herodot. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, Matth. 7, ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται, Eurip.

Dativum

Dativum personæ cum Genitivo rei.

Δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, &c. ἐλλείπει, χρὴ *opus est*: ut δεῖ μοι πολέμου, Lucian. δεῖται μοι τούτου, Sophocl. ὑμῖν ἐνδεῖ τοῦ πό-ου, Dem. προσδεῖ διδασκαλίας ἐμοὶ, Thucyd. ὧν ἐλλείπει τῇ πόλει, Demosth. χρή σοι φίλων, Euripid.

Ἀμελεῖται *negligitur*; ut ἠμέληται τῶν ποιούντων τοῦ νομοθέτῃ, Æschin.

Διαφέρει *interest*; ut διαφέρει μοι τούτου, Demosth.

Μέλει *curæ est*; ut μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ, 1 Cor. 9. 9.

Μεταμέλει *pœnitet*; ut μετέμελεν αὐτοῖς τῶν εἰρημένων, Isocrat.

Μέτεστι *interest*; ut τῆς διακονίας ἐμαυτοῦ μέτεστι, Demosth.

Οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου, *censes ad se pertinere bona ejus*, Dem.

Δεῖ & χρὴ *opus est* junguntur interdum accusativo personæ apud poëtas; ut οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ, Euripid. οὐ μὴν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς, Od γ'. ἀποδεῖ *deest* reperitur junctum accusat. rei (subaudito Steph.) & genit. personæ; ut ῥώμην ἀπέδει τῶν Πελοποννησίων δενός, Thucyd.

Δεῖν *deesse* absolutè ponitur cum genitivo μικροῦ, ὀλίγου, &c. ut μικροῦ δεῖν, Lucian. sequente etiam alio Infinitivo; ut μικροῦ δεῖν νεκρὸν εἶναι, idem.

Accusativum.

Δεῖ, χρὴ, ὀφείλει *oportet*; ut δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν, Matth. 16. 21. ... τὸν δοῦλον περιμένειν τὴν χεῖρα τοῦ δεσπότου, Lucian. ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι, Thucyd. Δεῖ & χρὴ interdum regunt ...tivum apud poëtas; ut νῦν σοι δεῖ φαίνειν, Sophocl (Sic ἐμοὶ δεῖται φράσαι, idem.) ἄλλῳ γὰρ ἢ ἐμοὶ χρὴ ἄρχειν, idem.

Impersonalia pleraq; vi sequentis infinitivi post se recipiunt accusat. loco sui dativi, præsertim verò sequentia: ἐνδέχεται, ἐξεστι, ἔοικε, καθήκει, πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρει; ut οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι, Luc. 13. 33. νῦν δέ με εἵμαρτο ἁλῶναι, Il. ε. Λαοὺς οὐκ ἔοικ' ἐπαγείρειν, Il. α. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν, Act. 22. 22. πρέπει τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι, Plato. τῶν πράξεων τὰς ἀρ...ς δικαίας εἶναι προσήκει, Demosth. (& προσήκει με ποιεῖν ταῦτα, Steph.) συνέβη αὐτὸν βαστάζεσθαι, Act. 21. 35. συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι, Joan. 18. 14. Sic οὐκ ἦν τοὺς σπουδάζοντας ποιεῖσθαι ...τειβάς, Chrysost. οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς, Luc. 5. Accusativi τι, τοῦτο, μηδὲν, &c. quibuslibet impersonalibus subjiciuntur; ut ὥμην τι ἐνδεῖν τοῦ Θεῷ, Lucian. οὐδέ τι σε χρὴ ...ύτης ἀφροσύνης, Homer, οἶμαί δε σοι ταῦτα μεταμελήσειν, Aristoph.

Nonnulla impersonalia casum regunt cum præpositione, ut μέλει τῇ συγκλήτῳ περὶ τούτων, Polyb. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου, Dem. &c.

Parti-

Participia.

Verborum imperſonalium eodem cum ipſis regimine potiuntur; ut ἐξὸν αὐτοῖς σώζεσθαι καὶ σώζειν, Herodian. l. 8. additur participio verbum; ut ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, Matth. 12. 4. πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι, 1 Cor. 11. 13.

Hujuſmodi participium uſitatiſſimè ponitur loco genitivi abſolutè ſumpti: ut ἐξέζευγμαι, ὀλίγου δεῆσαν ἁλῶναι, Plutar. (legitur ὀλίγου δεήσαντος, Xen. ἀναβ. ι.) δόξαν δὲ ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα Plato.

Impeſonaliter accipiuntur οἷόν τε, εἰκὸς δυνατὸν, &c. ut ἐμπείροις μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν, Soph. οὐκ εἰκός μοι πράττειν Thucyd.

Regimen Adverbiorum cum caſibus. Genitivus poſt Adverbia.

ADverbia multa *quantitatis*, *loci*, *temporis*, *numeri*, *ſeparand* *ordinis*, *cauſæ*, genitivum poſt ſe recipiunt.

Quantitatis: Ἅδην *abundè:* ut τούτων ἅδην ἔχομεν, Plato. Ἅλις *ſatis:* ut ἅλις δρυὸς, Proverb.

Loci: Ἄλλῃ, ἄλλοθι, *alibi:* ut ἄλλῃ, δωμάτων στρωφωμένη, Sopl ἄλλῃ πῃ τῆς οἰκίας, Xenoph. ἄλλοθι πάτρης ἄλετο, Od. ρ'.

Ἀνάμεσον, poët. ἄμμεσον, κατάμεσον *inter, unà cum:* ut πολλοί μὲν ἄμμεσον αὐτοῦ, Heſiod. ὕδωρ κατάμεσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος Achill. Tatius.

Ἄντα *coram:* ut ἄντα παρειάων σχομένη κρήδεμνα, Od. υ'. ἔναντ *contra:* ut ἔναντα Ποσειδάωνος ἔστη, Il. υ'.

Ἀντικρὺ, ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ *ex adverſo:* ut ἀντικρὺ Χί Act. 20. 15. ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς, Demoſth. καταντικρὺ τῆς ὄψεως, Thucyd.

Ἄνω *ſupra:* ut ἄνω τῆς γῆς, Conſtant. item. ἄνωθεν, ἐπάνω, ἐπάνωθι, ὑπεράνω, &c. ut ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου, Herodot. ἐπάνω πέντε πόλεων, Luc. 19. 19. τῆς κήλης ἐπάνωθι, Epigr. ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, Epheſ. 1. 21.

Ἄποθεν vel ἄπωθεν *procul ab:* ut ἄποθεν Ἄλβης, Plutar. ἄπωθε ὄλπης, Thucyd. item. ἀποπρὸ ἀπόπροθε, θεν, θι *idem:* ut τῆλε ἀποπρὸ νεῶν, Il. η'. κηδέων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ, Calab. ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων, Apollon. ἀπόπροθι φωτὸς, Heſiod.

Ἆσσον *prope:* ut τείχεος ἆσσον ἴτω, Il. χ'.

Ἑκὰς *longe:* ut νηῶν ἑκὰς ἐλθέμεν, Od. σ'.

Ἑκατέρω, ἑκατέρωθεν *ex utraque parte:* ut ἑκατέρω τοῦ μεγάρου, Herodot. ἤρτητο ἑκατέρωθεν ἀμφοῖν, Parthen. ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, Il. γ'.

Ἐκεῖσε *illuc, eo:* ut ἐκεῖσε τοῦ λόγου ἄνειμι, Herodot.

Ἐκτὸς *extra*: ut ἐκτὸς τοῦ σώματος, 1 Cor. 6. 18. παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων, Act. 26. 29. Ἔκτοσε, ἔκτοθε, θεν, ἔκτοθεν, θι *idem*; ut θύραζε ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός, Od. ξ'. κακῶν ἔκτοθεν ἁπάντων, Hesiod. ἔκτοθεν ἄτης εἶναι, Apollon. ἔκτοθι τύμβου, Nonn.

Ἐμπλὴν *prope*: ut Βοιωτῶν ἐμπλὴν, Il. β'.

Ἔναγχος *nuper*: ut ἔναγχος τοῦ χρόνου, Halicarn.

Ἔναντι, ἀπέναντι, κατέναντι *coram*: ut ἔναντι τοῦ Θεοῦ, Luc. 1. 8. ἀπέναντι ὑμῶν, Matth. 21. 2. κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, Marc. 13. 3.

Ἔνθεν *hinc, illinc*: ut ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ἀκάνθης, Aristot.

Ἐνιαχοῦ *alicubi*: ut ἐνιαχοῦ τῶν λόγων, Plutar.

Ἐνταῦθα *ibi, eo*: ut ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας εἶ vel ἦλθον, Plato.

Ἐντὸς *intus*: ut ἐντὸς τοῦ ποτηρίου, Matth. 23. 26. ἔνδοθεν, θι, ἔντοθι, &c. *item*: ut ἔνδοθεν στέγης, Soph. ἔνδοθι πάτρης, Parthen. ἔντοθι δόμων, Hesiod.

Ἔξω *extra*: ut ἔξω βελῶν, Proverb. ἔξωθεν *idem*: ut ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου, Marc. 7. 15.

Ἐνώπιον & κατενώπιον *coram*: ut ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, Act. 18. 4. κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, 2 Cor. 12. 19. κατενῶπα & κατένωπα *idem*: ut κατενῶπα Δαναῶν ταχυπώλων, Il. ό.

Ἐπέκεινα *trans*: ut ἐπέκεινα Βαβυλῶνος, Act. 7. 43.

Ἐπιπολὺ, παραπολὺ *longe, procul*: ut ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης, Thucyd. παραπολὺ τῆς ἐλπίδος εἴρηται, Bud.

Ἔσω *intus*: ut ἔσω τῆς αὐλῆς, Marc. 15. 16.

Ἑτέρωθι *ex alia parte*: ut ἑτέρωθι τῆς εἰκόνος ἄλλοι ἔρωτες παίζουσι, Lucian. ἑτέρωθεν *idem*: ut ἑτέρωθεν ἑταίρου, Od. λ'. v. 83. ἀμφοτέρωθεν ἀμφοτέρωσε *utrinque*: ut ὤμων ἀμφοτέρωθεν, Il. ψ'. v. 628. ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε, Il. μ'. v. 207.

Εὐθὺς, ὺ *recta ad*: ut ἄγει ἡμᾶς εὐθὺ Βαβυλῶνος, Xenoph. εὐθὺς ἔτεινε τοῦ οὐρανοῦ, Lucian. item. εὐθὺς τοῦ δράματος *statim ab initio fabulæ*, Aristoph.

Ἰθὺ ὺς *recta ad*: ut ἰθὺ τοῦ Ἴστρου ἔπλεον, Herodot. ἰθὺς μητρὸς ἴω, Od. ό.

Ἴκταρ *prope*: ut ἴκταρ Διὸς ἥμενοι, Æschyl.

Ἵνα *ubi*: ut οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ, Soph.

Κάτω *infra*: ut κάτω τοῦ λειμῶνος ὕδωρ διέρρει, Tatius. ὑποκάτω τῆς συκῆς, Joan. 1. 51.

Κρύβδα vel κρύφα *clam*: ut κρύβδα Διὸς, Il. σ'. κρύφα τῶν θεραπαινίδων, Parthen. sic κρύβδην τινὸς, Budæus.

Λάθρα vel λάθρη *clam*: ut ᾤχετο λάθρη ἐμεῦ, Od. ρ'.

Μακρὰν *longe*: ut μακρὰν ἀνθρώπων, Lucian.

Μεσσηγὺ, ὺς, vel μεσηγὺ, ὺς *inter, in medio*: ut Κουρήτων τε μεσσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν. Apollon. ὤμων μεσσηγὺς, Il. έ.

Μεσσόθι *in medio*: ut μεσσόθι νηὸς, Apollon.

Me-

Μεταξὺ *inter, intra, in medio:* ut πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος χείλεος ἄκρε, Proverb. μεταξὺ τῦ ναῦ, Matth. 23. 35.

Νειόθι *in ima parte:* ut νειόθι λίμνης Κεῖτο, Il. φ΄.

Νέρθε, εν *infra:* ut νέρθεν γῆς, Od. λ΄. sic ἔνερθε, εν, ὑπένερθ εν: ut θώρηκος ἔνερθε Νύξεν. Il. λ΄. ποδῶν ὑπένερθε, Hesio

Ὁπήποτε *ubicunque:* ut ὁπήποτε κατοικῦντες τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσία Plutar.

Ὀπίσω *pone, post:* ut ὀπίσω μου, Luc. 4. 8. sic ὄπισθεν, ἐξόπισθεν, κατόπισθεν, κατόπιν, &c. ut ὄπισθεν Ἰησοῦ, Luc. 8. 44. ἐξόπισθέν μ Aristoph. κατόπισθεν ἐὼν κυνοσούρειδος ἀρκτου, Aratus. κατόπ ἑορτῆς ἥκειν, Plato.

Οἶ, οἶπερ, οὗ *ubi, quo:* ut οἷ ἀσελγείας περιελήλυθε, Dem. οἷπ ὁδοῦ, Sophocl. οὗ γῆς εἰσέδυ, Euripid. item ποῖ, ὅποι, ποῦ, ὅπ ut ποῖ γῆς, Aristoph. ὅποι γῆς, Suidas. ποῦ τύχης ἕστηκε, S phocl. ὅπου ποτὲ γῆς εἶης, Synes.

Οὐδαμοῦ & οὐδαμόθι *nullibi:* ut οὐδαμοῦ γῆς, Aristides. οὐδαμό τῆς γῆς, Lucian.

Πάντῃ *undequaque:* ut πάντῃ τοῦ σώματος, Galen. πάντοθι, πάντο πανταχοῦ, πανταχόσε, ἁπανταχόσε, ἁπανταχόθι, ὅθεν: ut π τοθι πίνης, Arat. πάντοσε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, Lucian. πανι χοῦ τῆς οἰκουμένης, Chrys. ἑαυτὴν καθαίρει πανταχόσε τοῦ σώματ Alex. Aphrod. ἁπανταχόσε τοῦ πεδίου, Plutar. ἁπανταχόθι, ὁ τῆς γῆς, Steph.

Πάρος *præ, ante:* ut στῖχε δωμάτων πάρος, Sophocl. πάροι προπάροιθε, πρόπαρ *idem:* ut θῆκε πάροιθε ποδῶν, Apoll τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν, Hesiod. πρόπ Ἑσπερίδων, Hesiod. Theog.

Πέλας *prope:* ut Τηλεμάχου πέλας ἵστατο, Od. ό.

Πέραν *ultra:* ut πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Matth. 4. 15. item. ἀντιπέραν *ex adverso:* ut ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας, Luc. 8. 26.

Πῆχος *quo:* ut πῆχος γῆς, Lucian.

Πόθεν *unde:* ut πόθεν εἷς ἀνδρῶν, Od. ό.

Πολλαχοῦ, πολλαχῇ *multis in locis:* ut πολλαχοῦ γῆς, Arist. πολλαχῇ τοῦ μαστοῦ, idem.

Πρόσθε εν *coram:* ut πρόσθε φίλων τοκέων, Il. φ΄. Item ἔμπροσθ ἐπίπροσθεν: ut ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, Matth. 5. 16. ὀπίσ θεν αὐτῶν, Plato.

Πόῤῥω *procul,* interdum *prope:* ut πόῤῥω τοῦ παρόντος, Demosl πόῤῥω σοφίας ἥκει, Plato.

Πρόσω *longe:* ut Αἰγύπτου οὐ πρόσω, Herodot. πρόσω ἦν τῆς νυκτ Xenoph.

Προτέρω, ωσε *ultra, ulterius:* ut προτέρω καιροῦ, Steph. ἰέναι π τέρωσε κελεύθε, Apollon.

Σι

ιγῇ *clam*: ut σιγῇ φίλων *insciis amicis*, Euripid.

ῆλε *procul ab*: ut τῆλε φίλων, Homer. τηλȣ̃, τηλόθι, όθεν, ἀποτῆλε, &c. τηλȣ̃ Ἀχαιΐδος, Od. ν'. τηλόθι πάτρης, Il. α'. τηλόθεν Αἱμονίης, Apollon. ἀποτῆλε θεȣ̃, Epigram.

ϒπερθε, εν *supra*, cum comp. ἐφύπερθεν, καθύπερθεν: ut ὕπερθεν αὐτῆς, Aristot. κεφαλῆς ἐφύπερθε, Epigr. καθύπερθεν ἀϋτμῆς, Nicand.

ϒψόθι vel ὑψόθεν *supra*: ut ὑψόθι θώκων, Nonn. ὑψόθεν ἀκτῆς, Apollon. Ὧδε *hic*: ut ὧδε τȣ̃ λόγȣ, Sym. Paraphr.

emporis, Αὐτίκα *statim*: ut αὐτίκα νυκτὸς, Steph. παραυτὰ *idem*: ut παραυτὰ τῶν συμβαινόντων, Gregor.

Ἀωρὶ *intempestive*: ut ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, Lucian.

Ἐξέτι *abusque*: ut ἐξέτι νηπυτίης, Apollon.

Εὐθὺς *statim*: ut εὐθὺς ἡμέρας *à prima luce*, Steph. vel δείπνȣ, Scot.

Ἕως *quamdiu*: ut ἕως τῆς ἡμέρας, Matth. 26. 29. τέως *tamdiu*: τέως τȣ̃ παρόντος, Phalar. Ἕωθεν *mane*: ut ἕωθεν ἅπαντος τȣ̃ ἔτȣς, Lucian.

Ὀψὲ *sero*, *post*: ut ὀψὲ τῶν σαββάτων, Matth. 28. 1. ὀψὲ τῶν τρωϊκῶν, Philostrat.

Πηνίκα *quando*: ut πηνίκα ἐπὶ τῆς ἡμέρας, Aristoph.

Πολλάκις *sæpe*: ut πολλάκις τȣ̃ μηνὸς, Xenoph.

Πότε, ὁπότε *quando*: ut πότε τȣ̃ χρόνȣ, Scot. vel ἔτȣς, Rhen. ὁπότε τȣ̃ ἔτȣς, Lucian. de merc. cond.

Πρωῒ *mane*: ut πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων, Marc. 16. 2.

Τηνικαῦτα *tunc*: ut τηνικαῦτα τȣ̃ ἔτȣς, Lucian. in Ætione.

umeri, Ἅπαξ *semel*: ut ἅπαξ ἐνιαυτȣ̃, Heb. 9. 7. Δὶς *bis*: ut δὶς τȣ̃ σαββάτȣ, Luc. 18. 12. Τρίχα *tripliciter*: ut τρίχα νυκτὸς ἦν, Od. ξ'. Μυριακȣ̃ *millies*: ut μυριακȣ̃ τῆς ποιήσεως, Eustath, &c.

parandi, Ἀμφὶς *seorsim ab*: ut ἀμφὶς ἔερθεν φυλόποιδος, Od. π'.

Ἄνευ seu ἄνις *sine*, *seorsim ab*: ut ἄνευ τȣ̃ πατρὸς, Matth. 10. 29. ἄνις μεγαροιο πύλωνος, Nicand. ἄνευθε, εν, ἀπάνευθε, &c. ut οἶος ἄνευθ' ἄλλων, Il. χ'. ἀπάνευθε θεῶν, Il. α'.

Ἄτερ *idem*: ut μὴ θύειν ἄτερ ἀλφίτων, Proverb. item ἄτερθε, ἀπάτερθεν, &c. ut ἄτερθε τȣ̃δε, Soph. ἀπάτερθεν ὁμίλȣ, Il. ε'.

Δίχα *idem*: ut δίχα κείνων, Sophocl. cum compos. ἄνδιχα *idem*: κώμων ἄνδιχα, Epigram.

Ἰδίᾳ *seorsim ab*: ut ἰδίᾳ τῶν ἄλλων, Rhen. & Constant.

Νόσφι, ιν *idem*: ut νόσφι δόμȣ, Nonn.

Πλὴν *præter*: ut πλὴν τῆς γυναικὸς, Joan. 8. 10. & πλὴν εἰ: ut πλὴν εἰ φελλȣ̃, Theophrast.

Χωρὶς *sine*, *seorsim ab*; ut χωρὶς γυναικῶν, Matth. 14. 21.

usa, Ἕκητι, ἕκατι vel εἵκατι *gratia*, *causa*: ut λέκτρων ἕκητι, Lycophr.

Lycophr. γάμων ἕκατι, Euripid. εἵκατι Καλλιόπης, Epigr. item ἀέκητι *contra voluntatem* : ut ἀέκητι Θεῶν, Od. γ΄.

Ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα, εἵνεκεν, οὕνεκα *causa, gratia* : ut ἕνεκά σου θανατούμεθα, Rom. 8. 36. ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, Luc. 18. 29. εἵνεκα τιμῆς, Od. ξ΄. εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, 2 Cor. 7. 12. γνώμης οὕνεκα, Aristoph. His adde

Γνὺξ *in genua* : ut γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο, Il. ε΄.

Adverbia comparativi & superlativi gradûs genitivum postulant more adjectivorum (pag. 136.) ut μᾶλλον τοῦ δέοντος Xenoph. πάντων μάλιστα, Plato.

Dativus sequitur Adverbia

Congregandi, Ἅμα, συνάμα *simul, unà cum* : ut ἅμα αὐτοῖς, Mat 13. 29. συνάμα τῷ πατρὶ, Symeon. Paraph. ὁμοῦ *idem* : u Θεοῖς ὁμοῦ *diis juvantibus*, Soph. ὁμῶς, ὁμόσε, ὁμόθεν &c *idem* : ut ὁμῶς Ἀΐδαο πύλησι, Il. ί. ἄγε, ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τ κινδύνου χωρήσωμεν, Heliodor. l. 5. οἷς ὁμόθεν εἶ, Soph.

Item sequentia, Ἐμπελαδὸν *prope*, ἐστὶν ἐμπελαδὸν, Hesiod. E *bene* : ut ἵνα εὖ σοι γένηται, Ephes. 6. 3, Μίγα *inter* : ut μίγ θυγατέρεσσιν, Orpheus.

Accusativus sequitur Adverbia

Jurandi, Μὰ *non per* : ut μὰ Δία, Lucian. Νὴ *per* : ut νὴ τὸν Πλάτωνα, idem.

Ναὶ *idem* : ut ναὶ τὸν Δία, Xenoph. item ναὶ μὰ Δία, idem.

Οὐ interdum *non per* præcipuè apud Poëtas : ut οὐ Δᾶν, οὐ νύμφας, Theoc. Idyl. 5.

Ἀμφὶς *circum* : ut Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες, Od ί. v. 225.

Ὡς apud Atticos quando significat *ad* ; ut ὡς ἐμὲ κατέφυγον p πρὸς ἐμὲ, Heliodor. l. 5.

Nominativus sequitur Adverbia

Demonstrandi, Ἰδοὺ vel Ἴδε *ecce* : ut ἰδοὺ ὁ υἱός σου, Joan. 19. 2 ἴδε ὁ ἄνθρωπος, Joan. 19. 5.

Varii casus post Adverbia.

Genit. vel Dat.

Loci, Ἄμμιγα ἀμμίγδην *inter* : ut μυσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτω Epigr. ἄμμιγα νεκροῖς κεῖμαι, ibidem. ὧν σύ ποτ᾽ ἀμμίγδη Nicand. ψήχεο καρδαμόμῳ ἀμμίγδην, idem.

Ἐγγὺς *prope* : ut ἐγγὺς τῆς πόλεως, Joan. 19. 20. ἐγγὺς τῇ Ἰόππ Act. 9. 38. ἐγγύθεν αὐτοῦ, Il. σ΄. σφίσιν ἐγγύθεν. Od. ο΄. συνεγγὺ αὐτῷ & τοῖς ὑπάρχουσιν, Aristot. παρεγγὺς ταύτης, ibidem.

Ἐξ

ἑξῆς *immeditatè post* : ut ἑξῆς τοῦ Πλέτων© θρόνον λαμβάνειν, Aristoph. ὁ μὲν ἑξῆς τῷ Καικία καλεῖται Βορέας, Philo. sic compositum ἐφεξῆς, *idem* : ut ἐφεξῆς αὐτῶν, Galen. ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις, Aristot.

σχεδὸν & σχεδόθεν *prope* : ut σχεδὸν ἤλυθομεν αὐτῆς, Il. δ'. οἱ σχεδὸν ἤλυθε, Hesiod. στῆ δ' αὐτῶν σχεδόθεν, Od. τ'. σχεδόθεν δέ οἱ ἄλλ© ἀήτης, Arat. sic αὐτοσχεδὸν *idem* ; ἀλλήλων, Arat. δεῦρ', Steph.

Genitivus, rariùs Dativus.

ἄγχι *prope* : ut Ἕκτορος ἄγχι γένοιτο, Il. θ'. σφίσιν ἄγχι γένοιτο, ψ'. ἀγχόθι *idem* : ut ἀγχόθι αὐτῆς, Il. ν'.

ἐκποδὼν *procul* : ut τούτων ἐκποδὼν ἦμεν, Xenoph. ἐκποδὼν εἶναι νέοις *semotum esse à juvenibus*, Plutar.

πλησίον *prope* : ut πλησίον τοῦ χωρίου, Joan. 4. 5. σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον, Euripid.

Item ἐπίπροσθεν *prius* : ut ἰδίων λυσιτελειῶν τὸ τῆς πατρίδ© ἐπίπροσθεν ποιητέον, Heliodor. χρόνον ἐπίπροσθεν ὄντα τῇ γνώσει, Plutar. in Pericle. legitur & πρόσθε δ' οἱ δόρυ ἔσχε, Il. ρ'. v. 7.

Dativus, rariùs Genitivus.

ἀνάπαλιν *ex diverso* : ut ἀνάπαλίν σοι ἔχω, Hermog. ὅπερ ἀνάπαλιν οἱ Θηβαῖοι ποιοῦσι, Stephan.

ἔμπαλιν *idem* : ut ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις, Herodot. ἔμπαλιν αὐτοῦ τρέχειν *retrorsum currere*, Herodian.

Genitivus vel Accusativus.

ἄπαγε *apagesis* : ut ἄπαγε βεβήλων, Philo. ἄπαγε δούλην ἐπίνοιαν, Gregor.

εἴσω *intus* : ut εἴσω τοῦ χάρακος, Plutar. πόλιν εἴσω, Od. ό.

μέσφα *usque ad* : ut μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείας, Il. θ'. μέσφα τῆς πόλεως πρυτανήϊα, Callimach.

παρὲκ vel παρὲξ *extra* ; ut παρὲξ ὁδοῦ, Il. κ'. παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν, Il. ί.

πέριξ *circum* : ut πέριξ αὐτοῦ & πέριξ τὸ τεῖχος, Herodot.

Dativus vel Accusativus.

δεῦρο *adesdum* : ut δεῦρό μοι ἐς φιλότητα, Musæus. ἄλλην δεῦρο κέλευθον, idem.

Genitivus, Dat. vel Accusativus.

ἄχρι ις,

μέχρι, ις *usque ad* : ut μέχρις αἵματ©, Heb. 12. 4. ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, Act. 26. 22. rariùs dat. vel accus. ut μέχρι γήραος οὐδῷ, Phocyl. μέχρι τοῦ τὰ ἐνύπνια, Bud. μεταφρένον ἄχρις ἵκοντο, Quint. Smyrn. l. 1. β'. v. 527. sed μέχρις οὗ vel μέχρις ὅτου gen. solùm ; ut μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων, Herodot. μέχρις ὅτου πληθούσης ἀγορῆς, idem.

Pleraque

Pleraque *exclamandi* adverbia varios, præcipuè genitivum, non rarò & plures simul casus regunt.

Αἶ *heu*: omnes casus, ut αἶ λίνος, Steph. αἶ τάλαν, Lucian. αἶ τῶν ἐλπίδων, idem. αἶ τὸν Ἄδωνιν, Bion. αἴ μοι τῶν ἀγρῶν, Favorinus.

Αἰβοῖ *heu*; Nom. ut αἰβοῖ τάλας, Aristoph.

Βαβαὶ vel παπαὶ *heu*; Gen. ut βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας, Plato. παπαὶ τῶν ἐπαινῶν Ὅμηρε, Lucian.

Εὖγε *euge*: Nom. ut εὖγε ὁ κατάρατος, Lucian. Gen. ut εὖγε τῆς προαιρέσεως, idem. Voc. ut εὖ δοῦλε, Matth. 25. 21.

Εὐοῖ *eva*: Voc. ut εὐοῖ Βάκχε, Nonn. Dionys.

Ἰοὺ *hei*: Gen. ἰοὺ βουλευμάτων, Aristoph.

Ἰὼ *hei*: nominat. ut Ἰὼ τάλας, Euripid. genit. ἰὼ τραυμάτων idem. vocat. ἰὼ παλαίφρων γυῖα, Sophocl. dat. & genit. ἰώ μοι ἐμῶν νόσων, idem. genit. & nominat. ἰὼ τῶν γ᾽ ἐμῶν κακῶν ἐγὼ, Euripid. in supplicibus.

Οἴ *heu*: nominat. ut οἴ ἐγὼ, Soph. dat. οἴ μοι, Aristoph. accusat. οἴ ἐμὲ δειλὴν, Epigram. dat. & nominat. οἴ μοι κακοδαίμων Lucian. dat. & gen. οἴ μοι τῶν ἀγρῶν, idem. dat. & voc. οἴ μοι πάτερ, Lucian. abdic. ὀττοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων, Lucian Tyran. Οὐαὶ *væ*: ut οὐαὶ ὑμῖν, Matth. 23. 13, 14, &c.

Φεῦ *heu*; nominat. ut φεῦ τάλας, Soph. genit. φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, Xenoph. accusat. addit Stephanus ex Euripide.

Ὦ vel ὦ, item ὤ pro οἴ, *exclamantis*, Voc. ut ὦ ἄνθρωπε, Rom. 2. 1. Nom. ut ὦ δείλαιος ἐγὼ, Lucian. Gen. ὦ τῆς συμφορᾶς, Lucian. Dat. ut ὤ μοι τῷ δειλῷ, Favorinus Accusat. ut ὦ ἐμὲ δειλὰν, Callimach. Nom. & Gen. ut ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, Aristoph. Nom. & Dat. ut ὤ μοι ἐγὼ Μήδεια, Apollon. Gen. & Accus. ut ὦ θαύματος τὴν παρθένον τίκτουσαν τὸν θεὸν, Nazianz. Dat. & Gen. ut ὤ μοι μανίας τῆς σῆς, Lucian. Dat. & Voc. ut ὤμοι Πηλέος υἱὲ, Il. σ΄. *vocantis* Voc. ut ὦ Γανύμηδες φίλησόν με, Lucian. item ὦ οὗτος *heus tu*, Plato.

Ἄπολλον, Ἡράκλεις, Ζεῦ & hujusmodi nomina, Gen. ut Ἄπολλον δαιμονίας τῆς ὑπερβολῆς, Plato. Ἡράκλεις τοῦ ψόφου, Lucian. Tyran. ὦ Ζεῦ τοῦ θείου, τοῦ κάλλους, &c. Lucian. Dearum judicium.

Adverbia derivativa regunt casus primitivorum suorum, Gen. ut ἀξίως τοῦ θεοῦ, Lucian. λέγεις τοῦ σκωπτοῦ ἐστοχασμένως, Heliodor. ὕστερον πάντων ἀπέθανε, Matth. 22. 27. ἦλθον πάρεργ᾽ ὁδοῦ, i. παρέργως *præter institutum itineris*, Euripid. ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος, Galen. ὄμβρου δίκην, Herodian. Genit. vel Dat. ἀντίον, ἰκατ

κατεναντίον, ἰα, ἐξεναντίας, &c. *contra, ex adverso*: ut ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος, Homer. ἀντία ἵζοντο τούτοις, Herodot. Ἴεις ἐξεναντίας φαίνεται ἡλίου τε καὶ σελήνης, Aristot. ἐξεναντίας τούτοις, idem. Legitur ἐναντίον cum Accusativo; ut τίπτε με εἰλήλουθας ἐναντίον, Quint. Smyrn. l. ι'. v. 304. κυκλόθεν τοῦ θρόνου, Apoc. 4. 3. ἀκρόθι νυκτὸς, Arat.

Ex Adverbiis itidem derivata eosdem ferè cum illis Casus adsciscunt: ut ἀγχίθρονος ἕδρης, Nonn. πελάζω νεῶν, vide p. 163. 29. μανία ὁμόστιχος ἡ ὀργὴ, Plutarch. vide etiam p. 145. l. 33.

Adverbia pro diversitate significationis diversos regunt Casus; ut ἅμα *simul*, Dat. (uti priùs:) *pra*, Genit. ut ἅμα πάντων ἴσον, Hom. hymn. in Mercur. v. 524. ἀμφὶς *de*, Accusat. ut ἐρέοιτο ἀμφὶς ἕκαστα, Od. τ'. v. 46. *circa*. Dat. ut πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτι, Quint. Smyrn. l. β'. v. 641.

Nonnunquam Adverbiis adduntur Præpositiones ante Casus; ut ἄχρι πρὸς τὸν σκοπὸν, Lucian. ἄχρις ὑπὸ τὴν πηγὴν, Isocr. ἄχρι παρ' αὐτὸν Κρητῆρα, Arat. ἄχρις ἐπ' ἄκνηστιν, Apollon. Argon. l. 4. v. 1403. ἄχρις ἐπ' ὤμοις, Quint. Smyrn. l. α'. v. 259. ἄχρις ἐς ἠῶ, idem. l. ζ'. v. 177. [sic μέχρις.] μέσφ' εἰς Σούνιον ἄκρον, Callimach. hymn. in Delum. v. 17. μέσφα παρ' οὐρὴν, Arat. ἕως εἰς Βηθανίαν, Luc. 24. 50. ἀγχι παρ' ὀρσοθύρην, Od. χ'. v. 322. ὄπισθεν ἐκ τῆς ὕλης, Xenoph. ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης, Il. κ'. v. 151. νόσφιν ἀπὸ κλοίσβου, Il. ε'. v. 322. ἑκὰς ἀπὸ τείχεος εἰμὲν, Il. σ'. v. 156. νέρθ' ὑπὸ γῆς, Hesiod. μάλιστα ἐκ πάντων, Thucyd. περὶ πάντων, Lucian. Adduntur etiam Adverbia; ut νόσφιν ἄτερθε πόνων, Hesiod. & plura ejusmodi.

Adverbia ponuntur interdum pro adjectivis; ut τὰ πρῶτα τῶν ἀδελφῶν, Heliodor. ἴσα Θεῷ, Philip. 2. 6. (i. e.) πρῶτος, ἴσος.

Postponuntur interdum Adverbia quædam suis Casibus; ut τῶν μὲν κινδύνων πόῤῥω, τῶν δ' ὠφελειῶν ἐγγὺς, Isocrat.

Duæ Negativæ vehementiùs negant; ut οὐ μὴ πίω, Luc. 28. 18. δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν, Joan. 15. 5. quandoque plures; ut οὐκέτι οὐ μὴ φάγω, Luc. 22. 16. οὐ δυνατὸν οὐδέποτε οὐδὲν τούτων πρᾶξαι, Plat. οὐδέποτε οὐδὲν οὐ μὴ γένηται τῶν δεόντων, Demosth. Hæ tamen, interventu Verbi separatæ, plerumque affirmant; ut οὐ δύναμαι οὐ μεμνῆσθαι αὐτοῦ, Xenoph. τὸν Ὀδυσσέα μὴ οὐ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην, Lucian. Negativa particula interrogativè posita crebriùs affirmat.

Regimen Adverbiorum cum Modis.

Adverbia *similitudinis*, *interrogationis*, item significantia *quomodo*, ferè Indicativo junguntur; ut ὥστε λέων ἐν βουσὶ θόρεν, &c. ὧς Τρώεσσι μίγη, &c. il. ε. ἵνα τί ἐφύαξαν ἔθνη, Psalm. 2. 1. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτὸν Joan. 11. 36. Interdum autem aliis Modis ratione sensûs, ut ὡς ὁ λόγος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλώσειε, Symeon. Paraph. πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται, Il. α'.

Adverbia *dubitativa* vel *dubitativè* sumpta adsciscunt Optativum, ut τάχα τινὲς ἐπίσαιντο, Lucian. Encom. Demosth. πυθόμενος εἰ σχολάζοι, Plutar. ἀνηρώτων ὅπου προθυμοῖτο, Heliodor. l. 6. non rarò etiam Indicativum, ut τάχα εἰσόμεθα, Plato. οὐδ', εἰ μέλλουσι λήψεσθαι, ἴσασι, Isocrat.

Adverbia *hortandi*, junguntur Imperativis, rariùs Subjunctivo vel Indicativo; ut ἄγε φίλησόν με, Lucian. Ganym. & Jovis. ἀλλὰ φέρε ἴδω, idem. ἴθι δὴ σκοπῶμεν, idem. νῦν ἄγ' ἐρύσσομεν, Il. α'.

Quædam Adverbia *temporis*, *loci*, *optandi*, *prohibendi*, pauculi etiam aliarum Classium variis Modis inserviunt: quæ alphabeticè subjiciuntur.

Ἅμα *simul atque*, Indicat. Infinit. ut ἅμα ἀκηκόαμέν τι, Demosth ἅμα τῷ τὸν λόγον ἀκοῦσαι, Chrysostom.

Αὐτίκα *idem*, Ind. ut αὐτίκα τε εἶδον, &c. Herodot.

Ἄχρι, ις *donec*, Ind. Sub. Inf. ut ἐφύλαττον αὐτοὺς ἄχρι δὴ ἀφίκοντ προσέτρεχει, Lucian. ver. hist. l. 2. ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα, Apoc 17. 17. ἄχρι τοῦ διελθεῖν, Sophocl.

Εἴηγε *utinam*, Inf. ut εἴηγε τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον, Lucian. in lapsu Huc referri possunt aliæ Optandi formulæ cum Infinitivo; u ὦ Ζεῦ τὸν πατέρα ἀποθανεῖν, Lucian. Icarom. Ζεῦ πάτερ ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱὸν, Il. η'. v. 79.

Εἴθε vel αἴθε *utinam*, & pro illis εἰ vel αἰ, ferè cum particulâ γ Opt. interdum Ind. rariùs Inf. ut εἴθε γαμήσειας αὐτὸν, Lucia Junon. & Jov. εἴθέ σοι πρώτως ἐνέτυχον, idem in Tyrannici εἴθέ σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα, Phocylid. εἰ γὰρ γένοιτο ταῦτ Lucian. Prometh. εἰ γὰρ Περσίδος ἔσβεσο θράσος, Pisides.

Εἰσόκε vel εἰσότε *donec*, Sub. rariùs Ind. ut εἰσόκε τέκμωρ Ἰλί εὕρωμεν, Il. ι', εἰσόκε τις θεὸς ἔμβαγε θέρεος, Apollon.

Ἐπεὶ *postquam*, cum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ἐπεὶ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα, Luc. 7. 1. ἐπεὶ ἀνασταίητε ὀρχησάμενοι, Xenoph. ἐπ σφέας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας, Herodot. *quamprimum*, In ut ἐπεὶ ἀπεκρύψαμεν αὐτοὺς, Lucian. ver. hist. l. 2.

Ἐπειδὰ

Ἐπειδὰν *postquam*, Sub. Opt. rariùs Ind. ut ἐπειδὰν ξυνέρχωνται, Luc. ver. hist. l. 2. ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, idem. ἐπειδάν τις εἰσδέχεταί με, Lucian. Timon.

Ἐπειδὴ *idem*, Ind. Opt. Inf. ut ἐπειδὴ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν, Dinarch. ἐπειδὴ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις, Thucyd. ἐπειδὴ ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν, Plato. *quamprimum*, Ind. ut ἐπειδὴ ᾔσθοντο αὐτοὺς ἐπιόντας, Lucian. ver. hist. l. 2.

Ἐπείκε *postquam*, Sub. ut ἐπείκε λίπε λεῦκ' ὀστέα θυμὸς, Od. λ'. v. 224.

Ἐπείπερ *idem*, Ind. ut ἐπείπερ παρεσκευασάμεθα, Xenoph.

Ἐπὰν, ἐπεὰν *idem*, Sub. interdum Optat. ut ἐπὰν δὲ εὕρετε, Mat. 2. 8. ἐπεὰν ἐνείκῃ, Herodot. ἐπὰν ἀπολείποι, Lucian. Meretr. Dial. 3.

Ἔστε *donec*, Ind. rariùs Sub. rarissimè infin. ut ἔστ' ἀπέψυχεν βίον, Soph. ἀρήγετ' ἔστ' ἐγὼ μόλω, idem. ἔστ' ἂν ἱκέσθαι εἰς δόμον, Orph. Achat. v. 101. *quamdiu*, Ind. ut ἐδίωξεν ἔστε φάος ἦν, Arian.

Εὖτε *dum*, *quando*, Ind. Sub. Opt. ut εὖτ' ἔπλεον, Herodot. εὖθ' ἔρδωμεν, Od. ή. v. 202. εὖτε θέλοι, Hom. hymn. in Venerem, v. 37.

Ἕως *quamdiu*, Ind. rariùs Sub. ut ἕως ἐστὶ καιρὸς, Demosth. Olynth. 1. καταγελῶνται οἱ εὐσεβεῖς ἕως ἡ χρηστότης τοῦ Θεοῦ κρύπτηται, Nazianz. *donec*, Ind. interdum Sub. Opt. rarius Infin. ut ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, Matth. 24. 39. ἕως προσεύξωμαι, Marc. 14. 32. ἕως ἀφίκοιτο, Demosth. οὐκ ἀνῆκαν ἕως καὶ ἀποπνῖξαι, Joseph.

Ἦμος *quando*, Ind. rariùs Sub. ut ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, Od. ί. ἦμος ἅπασα γένηται, Arat.

Ἡνίκα, τηνίκα, ὁπηνίκα *idem*, Ind. rariùs Sub. Opt. ut ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, 2 Cor. 3. 15. τηνίκ' ἀπ' ἀπώλετο, Aristoph. ὁπηνίκα θαῦμα κατείδομεν, Epigram. ἡνίκα δ' ὑψέλθωσι, Homer. Batrachom, &c. τηνίκα λελοῦσθαι δέοι, Lucian. Gallus.

Μέσφα *donec*, Ind. ut μέσφ' εἰσηνόησε, Apollon.

Μέχρι, ις *donec*, Sub. Inf. ut μέχρι καταντήσωμεν, Ephes. 4. 13. μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι, Quint. Smyrn. l. ά. v. 827. *quamdiu*, Ind. ut μέχρις ὀλίγα ἠδικοῦμεν, Lucian. Jud. vocal.

Μὴ cum compositis *ne*, *prohibentis*, Imp. Sub. interdum Opt. rariùs inf. ut μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ, Ephes. 5. 18. μὴ θεομαχῶμεν, Act. 23. 9. μὴ λωποδυτεῖτε, Phocyl. ψεύδεα μὴ βάζειν, idem, & μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν, Luc. 9. 3. *ne forte*, Sub. Optat. interdum Ind. rariùs Imperat. ut σιώπα μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς, Lucian. φοβηθεὶς μὴ ξυντελέσω, idem. φοβούμεθα μὴ ἡμαρτήκαμεν, Thucyd. (sic σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς σκότος ἐστὶ, Luc. 11. 35.) ἰδὲ μή σε ἀνιάτω, Lucian. Meretr. Dial. Similiter μήποτε, μήπως, μήπω *idem*; ut μήποτ' ἐπιστρέψωσι, Marc. 4. 12. δείσας μήπως οἱ ἐρυσαί-

ἀπὸ νεκρὸν Ἀχαιοὶ, Il. ε. μήποτε θόρυβος ἔσται, Marc. 14. 2. *Ne, deprecantis*, Opt. interdum Sub. rarissimè Inf. ut μὴ γένοιτο Rom. 6. 15. καὶ μή μοι ὀργισθῆτε, Dinarch. μὴ γὰρ ἂν ἔτω τοὺς ἀνθρώπους ἀποθανεῖν, Plutarch.

Οἷ *quo*, Opt. Ind. ut ἔφερεν ἄνεμος οἷ ἐθέλοι κυβερνήτης, Lucian. ver. hist. l. 2. οἷ καταχήσουσι, Thucyd.

Ὅπη *prout*, Ind. Sub. ut ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστῳ, Il. υ'. ὅπη τύχη, Plato. *ubi* vel *cum*, Ind. Opt. ut ὅπη σφᾶς ἀποδέδρακε, Plutarch. ὅπη παρείκοι, Bud. *quo*, Opt. interdum Sub. ut πάπτηνεν ὅπη φύγοι, Il. ξ'. ὅπη φεύγωσι περιβλέπουσι. Lucian. de domo.

Ὅποι *quo*, *ubi*, Ind. Opt. Sub. ut βαδίζειν ὅποι βούληται, Demosth. ὅποι πυνθάνεται, idem. ὅποι τύχῃ, Steph.

Ὅπου *ubi*, Ind. ut ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ, Marc. 9. 44. ὅπου ἂν, ὅπου ἐὰν, ὅπου ποτὲ *ubicunque*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, Marc. 9. 18. ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, 14. 14. ὅπου ποτὲ γῆς εἴης, Synes. ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο, Marc. 6. 56.

Ὁππῆμος *quando*, Sub. ut ὁππῆμος φορέησιν ἑκάστην, Arat.

Ὅπως *quomodo*, Ind. Opt. rariùs Sub. ut ἑώρων ὅπως ἐκεχήνεις, Lucian. merc. cond. ἀπεσκόπουν τὰ ἀπέκεινα ὅπως ἔχοι, idem. ver. hist. l. 2. λέξον ὅπως διανοῇ, Xenoph. *postquam*, Ind. Opt. ut ὅπως ἐγένετο, Lucian. ὅπως γένοιτο νὺξ, Herodot.

Ὅσον, ὅσα vel ὅσῳ *quantum*, *in quantum*, Ind. Inf. rariùs Opt. ut ὅσον διαφέρουσι, Isocr. ὅσον τεκμαίρεσθαι, Lucian. in laps. θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδέδωκας εἰη πρὸς φιλοσοφίαν, Plato. similiter ὅσον, ἐς ὅσον, ἐφ' ὅσον, &c. *quatenus*; ut ὅσον ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, Plutarch. ἐς ὅσον βούλομαι, Thucyd. ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι, idem. Ἐφ' ὅσον *quamdiu*, Ind. ut ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος, Matth. 9. 1. sic ἐν ὅσῳ *dum*, *donec*; ut ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα λογιζόμεθα, Lucian. ver. hist. l. 2.

Ὅταν, ὁπόταν *quando*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅταν ὀνειδίσωσι, Matth. 5. 11. ὅταν δὲ βούλοιτο, Xen. ὅταν δώσουσι, Apoc. 4. 9. ὁπόταν οἰκεῖον τὸ φαίνηται, Lucian. in Saltat. ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζοιντο, idem. ὁπόταν δὴ φθέγξομαι, Il. φ'.

Ὅτε *quando*, Ind. rariùs Sub. Opt. ut ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι, Luc. 2. 22. ὅτε εἴπητε, Luc. 13. 35. ὅτε ὕπνος ἱκάνοι, Il. α'. ὁπότε *idem*, Opt. Ind. rariùs Sub. ut ὁπότε σπουδαῖον γράφοιεν, Lucian. in lapf. ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς, Luc. 6. 3. ὁππότε νεκροὶ αὖθις ἀναζήσωσι, Nonn. in Joan. cap. 5.

Οὐ μὴ & οὐδ' οὐ μὴ (pro οὐκ ἂν) *nullo modo*, Sub. rarissimè Ind. vel Opt. ut οἱ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι, Luc. 21. 23. οὐδ' οὐ μὴ γένηται, Matth. 24. 21. οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι, Marc. 14. 13. οὐδ' οὐ μὴ σβήσειε σπινθῆρα τοῦ θείου φωτὸς, Synes.

Ὄφελον

"Ὀφελον vel ὤφελον *utinam*, Inf. Opt. rariùs Ind. ut ὤφελόν με ὀλέσθαι, Apollon. ὄφελον ψυχρὸς εἴης, Apoc. 3. 15. ὄφελον ἀνείχεσθέ μου, 2 Cor. 11. 1.

"Ὀφρα *donec*, Ind. Opt. Sub. ut ὄφρα βάλον, Il. ε. v. 588. οὐ πτόλεμον, ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι, Od. ι. ἔχει κόπον ὄφρα τελέσῃ Il. α. *quamdiu*, Ind. Sub. ut ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, Il. θ'. πινέμεναι ὄφρ' ἐθέλητον, Il. δ'.

Πάρος *priusquam*, Inf. rariùs Ind. ut πάρος τὴν γαῖαν ἱκέσθαι, Apollon. οὔτοι χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει, Il. π'.

Πότε *quando*, Ind. ἐμπειροι πότε δεῖ ποιεῖν, Liban.

Πρὶν *priusquam*, Inf. interdum Sub. Opt. rariùs Ind. ut πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, Marc. 14. 72. πρὶν ἅπαντα εἴπω, Demosth. Philip. 4. πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη, Plato. πρὶν τὴν Βοιωτίαν ἀπέδωκε, Dem. de Cherson. πρινὴ, Inf. ut πρινὴ γνῶναι τὸν Θεὸν, 1 Reg. 3.

Πρότερον ἢ *priusquam*, Ind. Sub. Inf. ut πρότερον ἢ συνταράξει, Aristot. πρότερον ἢ καθαίρεται, Plato. πρότερον ἢ τοὺς πολίτας ἐπιψηφίσασθαι τὸν νόμον, Plutarch. πρότερον *idem*, Inf. ut πρότερον ἀπιέναι, Thucyd.

Ὡς vel ὥστε *utinam*, Opt. rariùs Ind. ut ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, Od. α. ὡς ὤφελες, Il. γ'. *quamprimum*, Ind. rariùs Inf. ut ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, Theocrit. ὡς ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας, Demosth. ὡσανεὶ, ὡσπερανεὶ, ὡς ἄρα *ac si*, Opt. interdum Ind. ut ὡσανεὶ λέγοιμι, Aristot. ὡσανεὶ ἔλεγε, Chrysostom. ἐμήνυεν ἡ δεξιὰ ὡς ἄρα τι ἐπιτάττοι, Liban. ὥσπερ ἂν *idem*, Sub. ut ὥσπερ ἂν ἔχῃς, Demosth. ὡς ὅτε *donec*, Ind. ut ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἀείδε, Od. ρ'. Ὡς *quomodo*, Ind. rariùs Opt. ut συνειπὼν ὡς δεῖ λαμβάνειν, Demosth. de Republ. διεξῄει ὡς ἀναρπασθείη, Lucian. v. hist. l. 1.

Regimen Conjunctionum.

Conjunctiones *copulativæ*, *connexivæ*, *disjunctivæ*, similes Casus, Modos, & (nisi sensus aliud postulat) Tempora ante & post se habent; ut τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, Marc. 10. 19. μαστίγων πεῖραν ἔλαβον ἔτι δὲ δεσμῶν, Heb. 11. 36. οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει, Mat. 6. 28. nonnunquam itidem *discretivæ*; ut οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ ὁ Θεὸς, Marc. 10. 18. Interdum diversos Casus; ut μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι, ἐὰν μὴ υἱὸς, Æschin. in Timarch. Ζεῦ πάτερ ἠέλιός τε. Il. γ'. 277. Similes quandoq; Modos, sed diversa Tempora (sensu non exigente;) ut ἔρχου καὶ ἴδε, Joh. 11. 34. præsertim Indefinita ut πώλησον καὶ δὸς, Marc. 10. 21. Item similia Tempora & diversos Modos: ut ὅτι ἢ λοιδορεῖται, ἢ ὑποκρίνει ἢ παρακελεύηται, ἢ ἐλέγχῃ, Æsch. in Timar. ὡς μὲν ἂν εἴποιτε καὶ συνίητε, Dem. Phil. 3. Nec simi-

similia tempora nec similes modos; ut πάσας ὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ὐδ' ὀνομήνω, Od. λ'. πράττε καὶ μὴ παύσαιο, Lucian. Pseudolog.

Conjunctiones *conditionales*, *causales*, *discretivæ*, *adversativæ*, *potentiales* varios post se modos trahunt: quos sequens exhibet tabella.

Ἂν *si* gaudet subjunctivo, interdum optativo & indicativo; ut ἂν Θεὸς θέλῃ, Dem. Phil. 4. ἂν εἴποιμεν, idem. Phil. 3. ἂν ἐθέλομεν, idem de Cherson.

Ἄνπερ *si*, ἄντε *sive*, Sub. rariùs Ind. ut ἄνπερ ἐξετάζητε, idem. Phil. 3. ἄντε μεῖζον ἄντ' ἔλαττον ᾖ, idem. ibidem. ἄντε πονηροῖς ἄντε ἀγαθοῖς χρώμενον, Lucian. Demonax.

Ἂν *Potentiale* (uti & κεν) addit verbo significationem τῦ δύνασθαι.

Ἂν *Indefinitum* dictionis, cui adhæret, significationem vagam & indeterminatam relinquit: Utrumque ferè omnibus modis inservit.

Potentiale Opt. Ind. interdum Sub. & Inf. ut ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν, Plato. πάλαι μετενόησαν ἂν, Matth. 11. 11. ὐκ ἂν οἷός τ' ᾖ τοῖς θέουσιν ὁμοδρομεῖν, Alcidam. jungitur & Infinitivo; ut ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, Demosth. Olynth. 1. Item participio; ut ὔτε ὄντα ὔτ' ἂν γενόμενα λογοποιῦσι, Thucyd.

Indefinitum Sub. Ind. interdum Opt. ut ὃς ἂν ἀπολύσῃ, Matth. 19. 9. τὺς ἂν ἐγὼν ἀπόφωμαι, Il. ί. 167. ἐτιμωρῦντο ὓς ἂν αἴσθοιντο δωροδοκῦντας, Demosth. Reperitur cum Imperativo; ut οἴμωζε μήν τ' ἂν, Aristoph.

Ἅτε *quippe*, *eo quod*, Ind. Sub. ut ἅτ' ὄλωλε κράτος, Lascar. ἅτε δὴ ᾖ τὸ φαυλότερον, Plutarch.

Διὸ, διότι, ἐφ' ὃ, ἀνθ' ὅτυ, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧγε, ἐφ' ᾧτε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ὑπὲρ ὧν, οἷς, ἐφ' οἷς, item τὸ pro διὸ *eo quod* Ind. & Inf. postulant; ut διὸ μήτηρ ἀνδρὸς ἐκέκλητο, Liban. διὸ καὶ κατάγειν τὸν Ἀλέξανδρον, Dem. de fœdere Alex. ἐφ' ᾧ τὺς ἄνδρας κομιῦνται, Thuc. κατατίθησιν εἴκοσι μνᾶς ἐφ' ᾧ μὴ ἐργάζεσθαι. idem. Ex his quædam leguntur cum subjunctivo; ut διότι με πιδῦσαι διανοῇ, Lucian. in dial. deorum. ἐποιήσατο ἐφ' ᾧτε ἐπανάγῃ φερῦσαν, Pausan. Τῷ *idem*, solùm infinit. ut τῇ ὀργῇ ἐπιτέτραφα, τῷ πρῶτος εἰσιέναι, Dem. Epist. 2. Ὃ *idem*, Ind. ut χωσαμένη, ὅ οἱ ὔτι θαλύσια γύνῳ ἀλωῆς Οἰνεὺς ῥέξε, Il. κ'. v. 530.

Εἰ vel αἰ *si*, Ind. interdum Opt. rariùs Sub. ut εἰ υἱὸς εἶ τῦ Θεῦ, Matth. 4. 3. αἰ Λακεδαιμόνιοι ἔχοντι, Thucyd. εἰ δύναιντο, Act. 27. 39. αἴ τοι πεισύσαιμι, &c. Theocrit. Idyll. 5. v. 20. εἰ καταλάβω, Philip. 3. 12. αἰ δὲ λῇς, Plutar. Similiter composita εἴπερ, εἴγε *si*, εἴπως *si quo modo*, εἴποτε *siquando*, εἰ μὴ, εἰ μή γε, εἰ μὴ περ

γε

γε, εἴγε μὴ, εἰ μὴ ὅτι, ἐκτὸς εἰ μὴ, *nisi*, εἴπη, εἴπε, εἰδέπε *sicubi*, ut εἴπερ συμπάσχομεν, Rom. 8. 17. εἴπερ ἐκδημῶν τυγχάνοι, Hesiod. εἴπερ σε κατακτάνῃ, Il. χ'. v. 86. Poëtica εἴκε, εἰδέκε, αἴκε, Sub. interdum Opt. Ind. ut εἴκεν νῆας ἕλῃ, Il. λ'. v. 115. εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο, Od. θ'. v. 353. εἴκεν πάντων ἀντιάσομεν, Od. π'. v. 254.

Εἰ καὶ (interdum καὶ εἰ) *quamvis*, Ind. quandoque Sub. rariùs Opt. ut εἰ καὶ μετεμελόμην, 2 Cor. 7. 8. εἰ καὶ μηδὲν τις εἰρηκὼς εἴη, Dem. Exord. conc. εἰ καὶ τυγχάνητε ἀγνοοῦντες διδάξω, idem, ibidem.

Εἴπερ *quamvis* Sub. rariùs Ind. ut εἴπερ γὰρ τε χόλον καταπέψῃ, Il. α'. εἴπερ βλάπτεται μόνον, Aristot.

Εἴτε *sive*, Ind. Opt. interdum Sub. ut εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε, 1 Cor. 10. 31. εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν, 1 Thess. 5. 10. εἴτε γνώμην εἴτε σκέψαιο τὴν γλῶσσαν, Lucian. de lapsu.

Ἕνεκα *eo quod*, Ind. ut μ' αἰνὸν Ἔχεν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ, Hom. hymn. in Vener. v. 199.

Ἐὰν *si*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ἐὰν εἴπῃ ὁ δοῦλος, Luc. 2. 45. ἐὰν ὁ καιρὸς ἔλθοι, Demost. de classibus, ἐὰν πλέονος ἄξιός ἐστι τῆς ζημίας, Æschin. in Timar. sic ἐὰν οἴδαμεν, 1 Joan. 25. 5. Ἐὰν μὴ *quin*, ἐάντε *sive* Sub. ut ἐὰν μὴ λάβῃ, Marc. 10. 30. ἐάντε ἓν γίγνηται, ἐάντε πολλὰ, Aristoph.

Ἐὰν interdum ponitur *indefinitè* pro ἂν cum Sub. rariùs Opt. ut ὅσα ἐὰν δήσητε, Matth. 18. 18. εἰ ἐπῆρχε τὸ πρᾶγμα, τοῦτο ἐὰν πρὸς ὑμῶν γίγνοιτο, Dem. Exord. concion.

Ἐπεὶ *quoniam*, *quandoquidem*, Ind. interdum inf. Opt. ut, &c. ut ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω, Luc. 1. 34. ἐθαύμαζεν ἐπεὶ τοὺς μέγιστα φρονοῦντας οὐ ταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοις, Xenoph. ἐπεὶ σφας ἴδοιεν προσπορευομένους, idem.

Ἐπειδὰν *idem*, Ind. Sub. ut ἐπειδὰν ταῦτα ἐξήνεγκον. Liban. ἐπειδὰν δεδογμένον ᾖ, Demosth. de falsâ legat.

Ἐπειδὴ, εἰδὴ *idem*, Ind. ut ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο, Luc. 11. 6. εἰδὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ, Il. α'.

Ἐπειὴ *idem*, Ind. ut ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι, Il. α'.

Ἐπείπερ, ἐπειδήπερ *idem*, Ind. rariùs Optat. ut ἐπείπερ οὕτω κελεύεις, Lucian. Mercur. & Char. ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν, Luc. 1. 1. ἐπείπερ οὐγήσαιντο μηδὲν θεοὺς διαλαθεῖν, Xenoph.

Ἢν *si*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ἢν ἐμὲ ἀποκλείνητε, Lucian. in Reviviſc. ἢν γνοίης, idem de astrolog. οὐκ ἀπόχρη τὸ κάλλος ἢν μὴ κεκόσμηται, idem pro Imag. ἤνπερ, ἤνπερ γε, ἤνπως *siquidem*, ἤνπε *sicubi* Sub. ut ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ, Il. χ', &c.

Ἵνα *ut*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. rarissimè Inf. ut ἵνα πέσωσι, Rom. 11. 11. ἵνα μοι δοθείη, Eph. 6. 19. ἵνα χαριζόμενος ἐφαινόμην, Dem. Exord. concion. 29. ἵνα μὴ φυσιοῦσθε, 1 Cor. 4. 6. ἔστι

μὴ ἐστιν ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν, Constant. ex Can. 24. Concil. Antioch.
Καίτοι *quamvis*, Ind. Opt. ut καίτοι ἐπλανήθην, Lucian. Revivisc. καίτοι περὶ πολλοῦ ποιησαίμην, Isocrat.
Καίπερ *idem*, Ind. ut καίπερ μέλαιναν τὴν τρίχα, Theophrast.
Κἂν *idem*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, Demosth. Exord. Concion. 24. κἂν μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι, Plato. κἂν ἐν τῇ γῇ μένουσι, Lucian. Dialog. Jovis & Junon.
Κἂν εἰ *idem*, Opt. Ind. ut κἂν εἰ διψῶσα τύχοι, idem in Dial. Meretr. κἂν εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρχε, Demosth.
Κἂν εἰ κἂν *sive*, Sub. ut οἱ ἀστέρες κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνωνται, Aristot.
Κἂν ὅτι *quamvis*, Sub. ut κἂν ὅτι ἀκροποδιτὶ ἑαυτὸν ἐπεγείρῃ, Lucian. Imag.
Κε *potentiale*, Opt. Sub. rariùs Ind. ut καί κε τὸ βουλοίμην, Il. β'. ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, Il. α'. καὶ νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην, Od. ι'.
Μόνον, μόνον εἰ *si modo*, μόνον μὴ, μόνον εἰ μὴ *modo non*, Opt. rariùs Ind. vel Sub. ut μόνον ὁ Θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεὺς, Synes. μόνον εἰ στήητε, Gregor. μόνον εἰ μὴ ἔπραξαν, Isocrat. μόνον μὴ καταγνωσθῶσι, Gregor. &c.
Ὅπου ὅπουγε *quandoquidem*, Ind. ut ὅπου ἄγγελοι οὐ φέρουσι, 2 Pet. 2. 11. ὅπουγε ἐχρῶντο αὐτῇ οἱ ἰατροὶ, Lucian. in lapf.
Ὅπως *ut*, Sub. interdum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ὅπως πληρωθῇ, Matth. 2. 23. προσήκειν ὅπως παύσεται τῆς ὕβρεως, Demosth. Philip. 3. ἐστὶ καλὸν μάχεσθαι ὅπως μὴ δοῦλος μέλλοι γενήσεσθαι, Xenoph. οὐ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν, Soph. *quod*, Ind. ut ἐγὼ δ', ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε οὐ λέγω, idem.
Ὅσον *adeo ut*, Inf. Sub. ut ὅσον αὐτοῖς ἀπαντῆσαι Κλεόμβροτον, Plutarch. ὅσον μὴ τοὐμὸν ἐνδεέστερον φαίνηται τῶν Ὀλυμπίων, Lucian. in Aetione. ὅσα μὴ *nisi quod*, Inf. ut ὅσα μὴ μισοτύραννος εἶναι, Plutar. παρ' ὅσον *eo quod*, Ind. ut ἀρνοῦνται παρ' ὅσον δεδίασι δίκην δοῦναι, Phalar.
Ὅτι *quod*, *quoniam*, Ind. sæpè etiam Opt. rariùs Sub. rarissimè Infin. ut ὅτι οὐδέποτε ἔγνων, Matth. 7. 23. οὐδεὶς καυχήσαιτο ὅτι ἔχοι, Æschin. Epist. 4. λόγιον ἦν ὅτι τὴν Νῖνον οὐδεὶς ἕλῃ, &c. Diodor. l. 2. θεωρῶ ὅτι μέλλειν ἔσεσθαι, Act. 27. 10. Μὴ ὅτι *etiamsi*, Ind. ut τὴν γλῶσσαν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἓν μόριον τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι μὴ ὅτι ἐν τῷ σώματι σκεπάζεται, Aristot. ὅτι μὴ *ne*, Sub. ut φοβεῖται ὅτι μὴ πάντα πάθῃ, Xenoph. Ὅτι interdum redundat, ut λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι, Apoc. 3. 17. *dicis, sum dives*; non verò *Tu dicis quod ego sum dives.*

Ὄφελ

Ὄφρα *ut*, Sub. rariùs Opt. vel Ind. ut ὄφρ' εἴπω τι, Od. μ'. ὄφρα ἔπος εἴποιμι, ibidem. ὄφρα καὶ Ἕκτωρ εἴσεται, Il. θ'.
Πλὴν *nisi*, *nisi quod*, Ind. rariùs Inf. ut πλὴν χαίτην ἔχει, Aristot. τί ἂν πράττοις, τὰ πάντα πλὴν δραπέτην μεταδιώκειν, Lucian. Auct. Vit. πλὴν εἰ *idem*, Ind. interdum Opt. Sub. ut πλὴν εἴ τις ἀπέχεται, Plato. πλὴν εἰ λαμβάνομεν, Nazianz. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴποι, Demosth. Epist. 4. πλὴν ὅτι *idem*, Ind. rariùs Opt. ut οὐδὲν διαφέρουσι πλὴν ὅτι ψήφισμα οὐ γράφουσι, Aristoph. πλὴν ὅτι δεύτερος εἴη, Plutarch. πλὴν ὅσον, πλὴν ὅσα, πλὴν παρόσον *idem*, Ind. ut πλὴν ὅσον ηὐξάμην, Synes. &c. Ex his quædam Inf. ut ἐσθῆτος γεγυμνωμένος πλὴν ὅσα τὴν γαστέρα ἐπικρύπτειν, Lucian. Πλὴν ἄν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ἂν μὴ *idem*, Sub. ut πλὴν ἐὰν συμφέρῃ, Isocrat. &c.
Ὡς *quod*, Ind. interdum Opt. Sub. rariùs Inf. ut ἔφησθα ὡς προδέδωκά σε, Lucian. Timon. ἠκούσαμεν ὡς ἡ νῆσος εἴη τῶν Μακάρων, Idem. v. hist. l. 2. λέγουσιν ὡς δίκαιον ᾖ, Euripid. in Heraclid. ὡς οὔτε καλὸν οὔθ' ὅσιον εἶναι, Plutar. Ὡς *ut*, Opt. Sub. Inf. rariùs Ind. ut δέδιξω ηὐδοκιμηκέναι ὡς ἀπολογίαν συγγράψαιμι, Lucian. de lapsu. παραιτήσομαι ὡς μὴ ἐκπέσῃ μοι τὸ σύγγραμμα, &c. Idem ibidem. ἐξεδίωξέ με ὡς μηκέτι φέρειν, idem in Judic. Vocal. δεῖ σαφῶς λέγειν ὡς συνιῶσιν οἱ ἀκούοντες, idem in Jov. Trag.
Ὥστε *ut*, *adeo ut*, Inf. interdum Ind. ut ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, Matth. 15. 34. ὥστε ἔδωκε, Joan. 3. 16. εἰς τοῦτο ἀφῖχθε δυσμενείας ὥστε πρὸς Πέρσην ἀπεστάλκατε, Demosth. litter. Philip. Utrumque simul modum; ut οὕτω εὐτελὴς ἦν ὥστε οὐκ οἶδα εἴ τις οὕτως ἐργάζοιτο ὥστε μὴ λαμβάνειν, &c. Xen. Ὥστε *itaque* cum omnibus modis, ut ὥστε οὐκέτι εἰσί, &c. Marc. 10. 8. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους, 1 Thess. 18. ὥστε ἀπίωμεν, Lucian. Nept. & Triton, &c.

Adverbia vel Conjunctiones similes plerumque modos cum aliis particulis ac seorsim adsciscunt, modò significatio non mutetur; ut ἄχρις *donec*, ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεύς, Act. 7. 18. ἄχρις οὗ μορφωθῇ, Galat. 4. 19. ἐπῄνουν ἄχρι τοῦ ἐρυθριᾶν με, Lucian. in Zeux. πρὶν *priusquam*, πρὶν ἢ συνελθεῖν, Matth. 1. 18. πρὶν ἢ ἴδῃ Χριστόν, Luc. 2. 26. πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος ἔχοι, &c. Act. 25. 16. πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπεκτεῖναι, Antiphon. &c.
Particulæ ἂν & κεν aliis adjunctæ adverbiis vel conjunctionibus eosdem exigunt modos quos regunt solæ; ut εὖτε *quando*, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος θνήσκοντες πίπτωσι, Il. α'. εὖτ' ἂν ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ... Il. γ'. ὡς *sicut*, *quamprimum*, ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα, Il. β'. ὡς ἂν ἔλθω, 1 Cor. 11. 34. ὥστε *adeo ut*, ὥστε ἂν ἄχθοιντο εἰκότως, Lucian. de domo. &c.

Αὐ

Ἂν sæpiùs redundat; ut ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον τεκεῖν ἅπαξ, Euripid. τί δ' ἂν οἱ ἀγνοοῦντες ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, Lucian. Halcyon. Non raro subauditur, præsertim in Optativo; ut οὐκ εἶχον ἔνθα δέξαιντο, Lucian. Diog. & Crat. ἄρα ἀνάσχοιντο ἀποκηρύττοντι, Idem in Abdicat. In Subjunctivo itidem, ut τί οὖν ἀνέχωμαι ὑβριζομένη, Lucian. meretr. 3.

Ἂν *potentiale* potest verbo præponi vel postponi: ἂν *indefinitum* postponitur.

Quædam adverbia & Conjunctiones modis priùs descriptis junguntur in certâ significatione temporis.

1°. Adverbia.

Optandi adverbia, præcipuè αἴθε & εἴθε, ferè adsciscunt *in re præterita* Indicativum, *in re præsenti aut futurâ* Optativum: Sed affertur *in re præsenti* Indicat. ut εἴθε μοι λαβεῖν δυνατὸν ἦν, Lucian. *in re præterita*, Optat. ut εἴθε μὴ λάβοις ποτε, Euripid Adduntur hæc adverbia Optativis ob *vehementiam*: Indicativis ob *necessitatem*.

Hortandi adverbia junguntur frequentiùs primis personis Subjunctivi: secundis Imperativi.

Prohibendi adverbia, μὴ, &c. gaudent præsenti & indefinitis omnium modorum, *in re præsenti* potiùs Imperativo vel Subjunctivo, *in re præterita* Optativo, *in re futura* cæteris modis præterquam Indicat. οὐ pro μὴ non nisi futuro Indicativi.

Μὴ *ne fortè*, *in re præterita* amat Indicativum; *in præsenti* aut *futura* Subjunctivum interdum Optativum; præcedente verbi alicujus præteriti sæpius Optativum: quandoque futurum perfectum, rariùs præsens Indicativi.

Μὴ post verba *timendi*, affirmat; ut δέδοικα μὴ ἀπολλύω, Isocrat μὴ οὐ (uti & ὡς οὐ) negat; ut δέδοικα μὴ οὐκ ἔχω τοσαύτην σοφίαν Xenoph.

Ἔστε *donec* cum præsenti Substantivi: *quamdiu* cum imperfect. Indicativi.

Μέχρι *quamdiu* cum Imperfecto Indicativi.

Ὅτε, πότε perfectis vix adjunguntur.

Ὁπόταν, *in re præterita*, Optat.

Οὐ μὴ cum futuris Indicativi.

Πρὶν cum præterito Indicativi: πρὶν ἂν, *in re futura*, Subjunct *in re præterita*, Optat.

2°. Con

2°. Conjunctiones.

Ἂν *potentiale, in re præsenti* vel *futura*, desiderat Optativum; *in re præterita* (addit Gaza *in re præsenti* vel *futura*) Indicativum. Jungitur omnibus temporibus, rariùs perfecto; ut πάλαι ἂν ὀλώλατε, Dem. in Mid. ἂν cum Infinitivo vel Participio non raro significationem facit *rei futuræ* in præsenti vel Indefinito.

Ἂν, ἐὰν, ἢν *si, in re præterita* cum Indicativo; *in præsenti*. Subjunct. Optat. itidem ferè κἂν.

Ἵνα, ὅπως, ὡς plerumque & ὄφρα *ut, in re præterita* amant Indicativum: in *re præsenti* & *futura* Subjunctivum; Indicativi potiùs futurum; interdum Optativum; præcedente autem verbo alicujus præteriti, sæpius Optativum. Ἵνα μὴ in *re præterita* Optativum, in *futura* Subjunctivum. Confunduntur tamen aliquando.

Participiis adjunguntur ex adverbiis ἅμα, μεταξύ· ex conjunctionibus sæpe καίτοι, sæpissimè καίπερ, item καὶ & περ seorsim, *quamvis.*

Per Indicativum multa Græcis, quæ Latinis per Subjunctivum vel Optativum efferuntur; ut οὐδὲν γὰρ οὔπω βραχὺ ὅπλον εἶχον ᾧ οὐκ ἐδεικνύοντο ἀλλήλων, Xenoph. οὐκ ἐζήτουν ῥήτορα δι' ὅτου δουλεύσουσι, Demosth.

Nomina indefinita ὅς, ὅστις, ὅσπερ, οἷος, ὁποῖος, &c. adsciscunt communiter indicativum, elegantiùs sæpe optativum, quandoque subjunctivum; ut μακάριος ὃς φάγεται, Luc. 14. 15. ξυνίεσαι ὧν λέγοιμι, Lucian. in fugitivis. πυνθάνεται ὅστις ἐστὶν, Æschin. Epist. 4. οὐ συνίημι ὅ, τι καὶ λέγοι, Lucian. Pseudolog. ὅστις ἵκοιτο, Hesiod. Theog. ὅστις ἂν ταπεινώσῃ, Matth. 18. 4. (sic ὅστις ἐπαυρῇ, Nicand.) ᾔδικει ὅσα κελεύοι, ἐκόλαζεν οὓς προστάττοι, idem in Tyrannicid.

Regimen Præpositionum.

Præpositiones regunt casus, vel
- unum
  - Genitivum, ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.
  - Dativum, ἐν, σύν.
  - Accusativum, εἰς.
- duos, Genitivum vel Accusativum, διά.
- tres, Genitivum, Dativum, vel Accusativum, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Geni-

Genitivo soli junguntur, ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.

Ἐκ vel ἐξ *è* vel *ex*, γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, 1 Cor. 11. 12. *à* vel *ab*, ἐκ νεότητος, Matth. 19. 20. ἐκ Θεοῦ ἐστι, Act. 5. 39. *extra*, ἐκ καπνοῦ κατέθηκα, Od. π'. v. 288. *à* vel *post*, ἐκ δείπνων ὕπνος, Euripid Hecub. (sic ἐκ δείπνου, Joan. 13. 4.) ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμείβεσθαι, Plato. *à* vel *ad*, καθίσαι ἐκ δεξιῶν, Marc. 10. 40. *pro* ἐκ τῶν παρόντων ἐπαμῦναι, Demost. *propter*, παραιτούμεθα ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν, idem. *ex*, *juxta*, ἐκ τῶν νόμων, Æschin. *per*, ἐκ θαλάσσης, Thucyd. ἐκ πίστεως ζήσεται, Rom. 1. 17. *in*, τὸ ἐξ ὑμῶν 12. 18. *à* vel *de*, ἐξ ὀνόματος εἰδέναι, Steph. ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκρεμάσθη, Theon. *absque*, Δίδυμος ὁ ἐξ ὀμμάτων, id est, ὁ πηρωθεὶς, Eustath. *ex*, *præ*, *cum*, *modum*. ἐκ δ' μόγοιο λαβὼν ἀναθμαί νοντες, Quint. Smyrn. l. δ'. v. 244. ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ve ἐκ περιουσίας κρατεῖν, Bud. Viger. ἐκ πάσης ἐπιμελείας, &c.

In Compositione significat *ex*, *extra*, ἐκβάλλω *ejicio*: *ab*, ἐξόμνυμι *abjuro*: *in*, ἐκφέρω (interdum) *infero*: *re*, ἐξωνέομαι *redimo* ἐκκαλύπτω *revelo*: *abs*, *seorsim*, ἐξαρμόζω *sejungo*: *augmentum*, ἐκπρεπὴς *valde decorus*: ἐξόφθαλμος *eminentes habens oculos*: *contrarium*, ἐξαίσιος *infaustus*: Alias item inducit significatione ἐξουσία *potentia*, ἔκδικος *vindex*, ἐξορχοῦμαι *enuntio*, ἐξέχω *excell* (interdum) *exorior*, &c.

Πρὸ *præ*, πρὸ θυρῶν, Act. 5. 23. *præ*, *supra*, πρὸ δούλου δεσπότη Proverb. *ante* πρὸ νίκης ἐγκώμιον, Proverb. *ante*, *ob*, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν, Plutarch. *pro*, μάχεσθαι πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν, Il. θ'. v. 57. πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος, Il. κ'. v. 286. πρὸ τῶν δ ἐρῶ, Soph. *præ*, *propter*, πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν, Il. v. 667.

In Compositione significat *præ*, προβάλλω *præpono*, προέχω *præcello*, *pro* προκαλίζω *provoco*, προδίδωμι *prodo*: *pro*, *vice*, προπράτωρ *venditoris institor*: *ante*, πρόμαχος *antesignanus*: *ante*, *sub* προάστειον *suburbium*: *ex*, προέρχομαι *exeo*: *à* vel *ex*, πρόρριζος *radice avulsus*: *ad*, προϊκνέομαι *advenio*: *augmentum*, πρόδηλος *valde manifestus*, πρόπους *magnos habens pedes*. Alias inducit significationes προκόπτω *progredior*, προτρέπομαι *hortor*, προβάλλομαι *accuso*, &c.

Geminatur apud poëtas: ut προπρὸ ὀφθαλμῶν, Apollon. l. v. 453. προπροκυλίνδομαι, Il. χ'. v. 221.

Ἀπὸ *à* vel *ab*, ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ, Rom. 13. 1. ἀπὸ παρθενίας, Luc. 36. *è* vel *ex*, ἀπὸ νεῶν μάχεσθαι, Xenoph. ἔνδυμα ἀπὸ τριχῶν Matth. 3. 4. *de*, ἀπὸ πύργου καταπεσὼν, Lucian. ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκα

ἀναλίσκω, Isocr. *a, post*, ἀπὸ δείπνου, Il. θ'. *absque*, οὐ ἀπ' ἀνδρὸς ἔσα, Plutarch. *præ*, ἀπὸ χαρᾶς, Luc. 24. 41. *propter* οὐκ ἐδύνατο, ἀπὸ τοῦ ὄχλου, 19. 3. *per*, ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιτο μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος, Xenoph. *per spatium*, ἐξῆλθεν ἀπὸ σαδίων, Apoc. 14. 20. *ad, circiter*, ἀπὸ τρίτης ὥρας, Act. 2. 22. *pro*, ἀπὸ τῶν ὄντων εἰσενεγκεῖν χρήματα, Plutarch. *ad, a*, ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἐπιστρέψαι τὰς ναῦς, Thucyd. *cum*, εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους μάχην ὥρμησε, Diodor. ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς ἐμάχετο, Lucian. Toxat. *de*, κρεμήσεται ἀπὸ τοῦ πώγωνος, idem. *coram*, ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων, Act. 7. 45. *procul, præter, contra*, (sæpiùs retracto accentu) *procul*, μένων ἄπο ἧς ἀλόχοιο, Il. β'. v. 29. *præter*, ἀπὸ δόξης, Constant. *contra*, αὐτῷ ἀπὸ θυμοῦ ἡ μέλαινα ψῆφος, Themist. τοῦτο ἀπὸ γνώμης ἦν, Julian. *relationem* vel *officium*, οἱ ἀφ' αἵματος, Philo. οἱ ἀπὸ βήματος, Plutarch. *exemplum*, ἀπὸ προγόνων, 1 Tim. 1. 3. *pretium*, σεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα, Demosth. *sub persona*, Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλέα, Tzetzes in Lycophr.

In Compositione significat *a, ab, abs*, ἀποστρέφω *averto*, ἀποβάλλω *abjicio*, ἀπέχω *abstineo: de*, ἀποβαίνω *descendo: ad*, ἀποδέχομαι *admitto*, ἀποδέω *adnecto: ex*, ἀποπτύω *expuo: extra*, ἀποσυνάγωγος *extra Synagogam ejectus : in*, ἀποβάπτω *intingo*, ἀποσκοπέω *in ...pum intueor: procul*, ἀπόμαχος *procul pugnans: sursum*, ἀποβλέπω *...spicio: re, rursus*, ἀποκαθιστάρω *restituo : intro, inter*, ἀποφράττω *...tersepio*, ἀποστέγω *intus cohibeo: contrarium*, ἀποκαλύπτω *revelo*, ...εύχομαι *imprecor : privationem*, ἀπόφημι *nego*, ἀπογίνομαι *morior : ...fectum*, ἀποζῆν *parcè vivere: exemplar*, ἀπογράφω *describo: aug...entum*, ἀποτείνω *extendo*. Alias inducit significationes, ἀποκρίνομαι *respondeo*, ἀπαργυρίζω *argento mutuo*.

...ντὶ *pro*, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, Matth. 5. 38. *præ*, ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι τὴν δόξαν χρή, Isocrat. *pro, instar*, ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνήρ, Il. ι. *pro, propter*, ἀντ' ἀρετῆς τιμᾶσθαι, Demosth. de coronâ. ἀντὶ τούτου, Ephes. 4. 31. *contra*, ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, Il. υ. *super*, χάριν ἀντὶ χάριτος, Joan. 1. 6.

In Compositione significat *contra*, ἀντίχριστος *antichristus : pro, ...star*, ἀντίθεος *divinus, instar dei : pro, vice*, ἀνθύπατος *proconsul : ...* ἀντέχομαι *adhæreo : in*, ἀντιπηδάω *insilio : ob*, ἀντικέλαδος *ob...s : re*, ἀντασπάζομαι *resaluto : con*, ἀντιπίμπρημι *concremo : pro*, ἀνταγωνιστὴς τῶν σῶν, *defensor rerum tuarum*, Isocrat. *vicissim*, ἀντιπελαργεῖν *vicem amoris rependere : è regione*, ἀντιπαρέρχομαι *è regione ...nseo : augmentum*, ἀντίπαις *puer adultus : pretium*, ἀντικτάομαι *pe...iâ emo*. Alias inducit significationes ἀντιποιέομαι *vendico*. &c.

Dati-

Dativo ſoli ἐν, σύν.

Ἐν *in*, ἐν λιμένι πλεῖν, Proverb. *in*, *ad*, ἐλθεῖν ἐν Ἑλλάδι, Xenoph. (ſic ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, Luc. 7. 17.) *inter*, ὄνος ἐν μελίτταις, Proverb. *intra*, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσι, Hippocrat. *ſuper*, εἰν ἐλεοῖσι ἔθηκε, Il. ι. v. 215. *ad* vel *circa*, ἐν Μαντινείᾳ ἡττημένος, Xenoph. *uſque ad*, ἐν χρῷ κουρᾶς, Lucian. *contra*, ἐν ἐμοὶ θρασύς, Sophocl. *penes*, ἐν Θεῷ τέλος, Demoſth. *ab*, ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα ἀποταμών Herodot. *abs*, ἐν σοὶ ἐσμὲν, Sophocl. *apud*, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, Lucian. *apud*, *prope*, ἀγορὴν ποιήσατο ποταμῷ ἐνὶ δινήεντι, Il. θ'. v. 489. *cum*, ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις, Xenoph. Sic πρώτη ἐντολὴ ἐν ἐπαγγελίᾳ, Epheſ. 6. 2. *pro*, *vice*, ἐν φαρμάκῳ ἐστὶ, Steph. *pro*, *pretio* ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν, Dem. de cor. *à*, ἐν πολλῷ χρόνῳ Plat. *coram*, ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις, idem τὰ ἐν ποσὶν Οὐκ ἐξικμάζω, Euripid. *per*, ἐν τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θέσθε νόμον μηδένα, Dem. Olynth. 3. *inter*, διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, Matth. 16. 7. Vim omnium Præpoſitionum habet in S. literis per Hebraiſmum: *erga*, ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ, Luc. 21. 2 *propter*, ἐν πολυλογίᾳ εἰσακουσθήσονται, Matth. 6. 7. *ad*, *apud*, ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ ἐστι, Rom. 8. 34. *ad*, *ſecundum*, ἐν τῷ ὑποδείγματι Heb. 4. 11. *per*, ἐν τῷ υἱῷ ἐλάλησεν ἡμῖν, Heb. 1. 1. *per*, in jurando, ἐν τῷ οὐρανῷ, Matth. 5. 34. *de*, ἐν Ἠλίᾳ, Rom. 11. 2.

In Compoſitione ſignificat *in*, ἔνειμι *inſum*, ἐμβάλλω *injicio* *ad*, ἐγκαταλέγω *accenſeo*: *intus*, ἐναποκλείω *intus includo*; *in*, *contra* ἐγκλάω *infringo*, *refragor*: *inter*, ἐνανθρωπίζω *inter homines verſor* *augmentum*, ἐμβοάω *clamorem attollo*: *defectum*, ἐλλείπω *deficio* Alias inducit ſignificationes, ἐντρέπομαι *revereor*, ἐνδίδωμι *cedo* ἐμφορέομαι *ſatior*: Affertur ab Euſtathio cum accuſativo; ut ταῦτα, vel potiùs in compoſitione ἐνταῦθα.

Σὺν *cum*, σὺν Θεῷ, Plato. *in*, φεύγωμεν σὺν νηυσὶ, Il. β'. *ſecundum*, σὺν τῷ νόμῳ, Xenoph. *præter*, σὺν πᾶσι τούτοις, Luc. 24. 2 *ad*, *tempus*, ἤλυθες—τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ, Theocrit. *poſt*, εἰ γὰρ ἀπώσῃς σὺν κακῷ μέτει πάλιν, Soph. Affertur etiam *ad*, πρεσεύομαι σὺν ἀγῶνι, Antipho. σὺν πατρίδι βαίη, Favorinus.

In Compoſitione ſignificat *con*, σύνδουλος *conſervus*: *ſimul*, σύνδυο, συνάμφω: *in*, συγγινώσκω *ignoſco*: *augmentum*, συντελῶ *perfectè abſolvo*. Aliam inducit ſignificationem συνεχὺς *ſenſim acuminatus*, συνίστημι *commendo*, &c.

Accuſativo ſoli εἰς.

Εἰς *in*, ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα, Proverb. ἰδὼν ἐς πλησίον, Il. γ'. ὗς εἰς κύλισμα, 2 Pet. 2. 12. *in*, *ſuper*, εἰς ὕδωρ γράφω, Proverb. *in*, *contra*, εἰς ἱερὸν πλημμελεῖν, Demoſth. *in*, *erga*, εἰς ἐμὲ εὔνοι Xenop

Xenoph. *usque ad*, εἰς ἥλιον καταδυόντα Δαίνυνται, Il. α. v. 601. *versus*, εἰς βοῤῥᾶν τετανυσμένος, Dionys. *post*, εἰς νέωτα ἐκτίσει, Lucian. ver. hist. l. 2. *intra*, ἀποσώζεται εἰς τὸ στρατόπεδον, Polyb. εἰς ἕκτην ἡμέραν παρεχθήσεται, Æschin. *circiter*, εἰς τριακοσίους ἐγένοντο συνομόται, Pausan. *circa*, *ad*, οἱ εἰς Ἴστρον στρατιῶται, Zosimus, l. 4. εἰς ἑσπέραν, Aristoph. *propter*, ἐπαινεῖται εἰς τὸ κάλλος, Lucian. in Reviv. *apud*, εἰς ἅπαντας γνώριμον, Thucyd. *quoad*, θεαῖς εἰς ὦπα ἔοικε, Il. γ'. *per*, in numerando εἰς τέσσαρας ἔρχεται ὁ λόγος, Xenoph. *per*, in jurando, εἰς Ἱεροσόλυμα, Matth. 5. 35. *per*, *tempus*, μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, Od. ξ'. 292. *inter*, εἰς τοὺς ἥρωας κατελέγη, Lucian. in Scythâ. In Inscriptionibus, *in vituperium* vel *in laudem*; εἰς Ἀσώτους, Epigr. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα, Homer. *de*, εἰς Χριστὸν λέγω, Ephes. 5. 32. *in*, εἰς ἐκκλησίαν καθέζομαι, Xenoph. (sic εἰς κοίτην εἰσὶ, Luc. 11. 7.) *pro*, εἰς ἐλάχιστον *pro minimo*, 1 Cor. 4. 3. *more*, τὰς τρίχας ἐνθετίζει εἰς τὸ ἐπιεικὲς, Lucian.

In Compositione significat *in*, εἰσάλλομαι *insilio*, εἰσορμάω *invicio*; *ad*, εἰσπλέω *adnavigo*, *intra* vel *intro*, εἰσαγωγὴ *introductio*; *ex*, εἰσακούω *exaudio*. Aliam inducit significationem, εἰσωνία *vectigal*, &c.

Genitivo vel Accusativo διά.

Διὰ cum Genitivo: *per*, διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος, Rom. 5. 12. *per*, in jurando, διὰ πυρὸς ὀμνύειν, Demosth. *per*, *à*, διὰ τοῦ πνεύματος, 1 Cor. 12. 8. *cum*, διὰ μέλανος χάρτου, 3 Joan. v. 13. *post*, διὰ δυεῖν ἡμερῶν, Dioscor. sic δι' ἡμερῶν, Marc. 2. 1. *propter*, δι' ἡμῶν ἀνθρωπότητα ὁ Θεὸς ὑπέστη, Nazianz. sic δι' ὧν, 2 Pet. 1. 4. *in* (cum ablativo) ἡ κύρωσις τῆς ῥητορικῆς διὰ λόγων ἐστὶ, Plato. *in*, *pra*, διὰ χειρῶν ἔχουσι τὴν πολιτείαν, Aristot. *in* (cum accusativo,) ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ, Act. 3. 16. *in*, *ad*, διὰ λόγων ἐλθεῖν, Plutar. διὰ μάχης ἰέναι, Thucyd. *inter*, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων, Il. μ'. v. 104. *pro*, δι' οὐδενὸς ποιεῖν, Sophocl. *ad*, κατέδυσε διὰ τριπόδων, Hom. hymn. in Apoll. v. 443. *usque ad*, διὰ τέλους, Isocr. *ex*, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γινόμενα, Athen. sic διὰ τοῦ στόματος, Matth. 4. 4. *alternationem*, διὰ τρίτης, Lucian. διὰ χρόνου λέγειν, Æschyl.

Cum accusativo: *propter*, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον, Marc. 2. 27. *per*, διὰ τοὺς θεοὺς ἐσώθην, Demosth. sic διὰ τὸ αἷμα, Apoc. 12. 11. *in*, νόμοι δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, Soph. in Tyranno. *contra*, δι' Ἀθηναίους μῖσος εἶχε, Thucyd. *inter*, φύγης διὰ πέτρας, Apollon. l. 2. v. 422.

In Compositione significat *di* vel *dis*, διαφωνέω *dissono*; *per*, διαμένω *permaneo*; *trans*, διέρχομαι *transeo*; *de*, διαγράφω *describo*; *circum*,

circum, διαδέω *circumligo*; *ex* vel *post*, διαδέχομαι *excipio*; *ob* vel *contra*, διαβάλλω *obtrecto*; *distinctionem*, διάχρυσος *auro intertextu*; *augmentum*, διαπρεπὴς *valde decorus*; *diminutionem*, διαμειδιάω *subrideo*: *immorationem*, διαβουλεύομαι *delibero*, διαγίνομαι *persevero*; *more*, διευριπίζω *more Euripi reciprocor*. Alias inducit significationes, διάψαλμα *pausa inter cantandum*, διαφέρω *excello*, &c.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Ἀμφὶ cum Genitivo; *de*, ἀμφὶ ἀστέρων γραφὴ, Lucian. *circa*, ἀμφὶ πόλιος οἰκέουσι, Herodot. *propter*, μάχεσθον Πιδάκος ἀμφ' ὀλίγης, Il. π'. v. 825. *per*, *in obtestando*, Φοίβου ἄμφι — Λίσσομαι Apollon. l. 2. v. 216. *supra*, ἀμφὶ πόνου ὁ πόνος, Herodot. *ad*, ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὤρτο θρόνος Ἰδομενῆος, Quint. Smyrn. l. δ'. v. 284.

Cum Dativo, ferè apud poëtas; *circum*, *circa*, ἀμφὶ δέ σοι ναίουσι, Il. π'. v. 245. ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος, Il. λ'. v. 29. *de*, ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς ἐκφέρεται λόγος, Herodot. *pro*, ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι, Il. γ'. v. 70. *pro*, *propter*, ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ, Od. ά. v. 48. *prope*, ἥειπεν ἄμφ' αὐτῷ, Il. δ'. v. 493. *apud*, *cum*, Τεῦκρον ἀμφί σοι κείψω, Soph. *per*, ἀμφὶ κλίμακι κατήϊον, Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 54. *per*, ἀ, εἵλετο ἀξίνην ὑπὸ ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, Il. ν'. v. 612. *contra*, λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν, Ἀτρειδῶν κάτα, Τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, Soph. *post*, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ Ἄλλοι ἕποντο, Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 49. *inter*, ἀμφὶ σφίσι πένθος ὄρωρε, idem. l. ά. v. 16. *super*, κάββαλεν ἄνδρα κατὰ χθονὸς, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ Ἕζετο, idem. l. δ'. v. 23. *cum*, πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι, Hesiod.

Cum Accusativo: *circa*, ἀγρόμενοι Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα, Il. ή v. 135. *circa*, *commorationem*, ἀμφὶ δεῖπνον ἔχω, Xen. *circiter*, ἀπέθανον ἀμφὶ τοὺς μυρίους, idem. *prope*, *juxta*, ἀμφὶ δὲ καυλὸν Φάσγανον ἐῤῥαίσθη, Il. π'. v. 338. *propter*, *de*, νῖκος ἐτύχθη ἀμφὶ βοηλασίην, Il. λ' v. 671. *ad*, ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς, Il. ά. v. 409. *ad relationem*, τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον, Thucyd. *de*, νόμους τοὺς ἀμφὶ θυσίαν κατασταθέντας, Halicarn. l. 7. *cum*, ἐελδόμενος πυνέεσθαι ἀμφ' Αἴαντα πελώριον Quint. Smyrn. l. δ'. v. 264. *inter*, ἀμφὶ νεκροὺς, idem. l. γ'. v. 93

In Compositione significat, *circum*, ἀμφιβάλλω *circumjicio*; *utrinque*, ἀμφίστομος *anceps*, ἀμφίβολος *ambiguus*: *augmentum*, ἀμφῆλιξ *adultus*; *diminutionem*, ἀμφίλυκος *sublustris*: Aliam inducit significationem, ἀμφιπονέω *consumo*, &c.

Ἀνὰ cum Genitivo rariùs; *circum*, ἔλεν δ' Ὀρυθάονα δεῖον ἀνὰ κεραστάφοιο τυχήσας, Quint. Smyrn. l. γ'. v. 150, 151.

Cum

Cum Dativo apud poëtas; *cum*, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, Il. α΄. 15. *in*, ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, Hom. hymn. in Apoll. v. 318. ἀνὰ μέσῳ, Constant. *super*, εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ, Il. ξ΄. v. 352.

Cum Accus. *per*, ἀνὰ στρατὸν, Il. α΄. v. 10. sic ἀνὰ μέσον, Marc. 7. 3. *per, in numerando*, στρατιώτας ἐξιέναι κελεύει, ἀνὰ πέντε Viger. *per, cum*, ἐλάσας τὸν ἵππον ἀνὰ κράτος, Halic. *circa*, πιπτνόντα μάχλυ ἀνὰ κυδάνειραν, Il. ξ΄. v. 155. *in*, οἱ τὰ μὲν λόγια τοῦ Θεοῦ ἀνὰ στόμα ἔχουσι, Clemens Alexand. sic ἀνὰ μέσον ἔσπειρε Matth. 13. 25. *inter*, συνοικίσας ἀνὰ πρώτους Xiphilin. sic διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ, 1 Cor. 6. 5. *contra*, ἀνὰ ποταμὸν διεκόμισε, Halic. *ad, in*, Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι Ἦλθον ἀν᾽ ἰωχμὸν, Il. θ΄. v. 89. τρεφθῆναι ἀν᾽ Ἑλλάδα, Od. ό. v. 80. *ad, secundum*, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, Clemens Alex. *super*, θῆκεν ἀνὰ μυρίκην, Il. κ΄. v. 466. *apud, prope*, μνήσασθε δ᾽ ἀειδὴς ἀλκῆς Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, Il. ό. v. 488. *progressum & vicissitudinem temporis*, πόλεις ἀνὰ χρόνον ἀφηρέθησαν. Dion. Halic. ἀνὰ μίαν, 2 Regum cap. 6. Significat etiam (sine casu plerumque) *circiter*, ἀνὰ μετρητὰς δύο, Joan. 2. 6. *sigillatim* vel *singuli*, ἕκαστον ἀνὰ δηνάριον, Matth. 20. 9. *distributionem æqualium* (præcipuè apud medicos,) κινναμώμου καὶ νάρδου ἀνὰ οὐγκίαν μίαν, Viger.

In compositione signif. *re, retro*, ἀνατρέχω *recurro*; *re, rursus, sursum*, ἀνάστασις *resurrectio*; *re, rursus, deorsum*, ἀναπίπτω *recido*; *se, seorsim*, ἀναχωρέω *recedo*; *re, contra*, ἀνανεύω *renuo*; *ad*, ἀνάκειμαι *accumbo*; *ad, sursum*, ἀναβαίνω *ascendo*; *e, ex*, ἀναδύω *emergo*, ἀναθλίβω *exprimo*; *ab, abs*, ἀνακλύζω *abluo*; *dis, di*, ἀνακρίνω *dijudico*; *per*, ἀναμένω *permaneo*; *sub*, ἀνάγαιος *subterraneus*; *sub, clam*, ἀναρπάζω *surripio*; *sub, vice*, ἀνάδοχος *susceptor, fidejussor*; *in, intro*, ἀναγωγὴ *introductio*. Alias inducit significationes, ἀναγινώσκω *lego*, ἀναδύομαι *recuso*, ἀνάλογος *ejusdem rationis*, ἀναιρῶ *interficio*, interdum *respondeo*, ἀναβάλλομαι interdum *incipio*.

Ἐπὶ cum Genitivo: *super*, ἐφ᾽ ἵππου περιῆγεν αὐτὸν, Xen. *supra*, ἐπὶ πάντων, Rom. 9. 5. *in*, (cum ablativo) ἐπὶ γλώττης, Proverb. (cum accusativo,) ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος, Xen. *penes*, ἐπὶ δήμου, ..., Demost. *ad*, ἀνεχώρησε ἐπ᾽ οἴκου, Thucyd. ἐπὶ σκοποῦ τοξεύειν, Lucian. Emp. librorum, *coram*, ἐπὶ τοῦ βήματος, Act. 25. 10. *apud*, ..., ἀεὶ ἐπ᾽ ἐμαυτοῦ λέγω, Lucian. Rhet. sic εὔχεσθε σιγῇ ἐφ᾽ ὑμείων, Il. ή. v. 195. *juxta*, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, Joan. 21. 1. *versus*, ἐπὶ Ἰγύπτου ῥέειν, Thucyd. *contra*, ἐπὶ Θράκης στρατείαν παρασκευάζεσθαι, Dem. *ergo*, ἐπὶ τῶν δεομένων χρηστὸς, Chrysost. *de*, ἐπὶ παιδὸς λέγων, Plato. *per*, κἀντεῦθεν ἐπὶ Θράκης ἐχώρει, Zosimus. *per, in numerando*, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεσσάρων τάττεσθαι, Viger. *per, tempus*, ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας, idem. *per, in obtestando*, πίστεις δοὺς ἐπὶ θεῶν, Halic. 5. *per, ex*, οὐδὲν ἐμὲ δεῖ ἐπ᾽ ἐμαυτοῦ λέγειν, Halicarn. *propter*, ἐφ᾽

ἡδονῆς πάντα ποιȣ͂ντες, Xen. *intra*, ἐπὶ νύσσης ἔσαν ἕκαστοι, Quint. Il. δ'. v. 506. *præ, ex*, μόνη τῇ πόλει ὡς κυρίως ἂν τις φαίη συμβῆναι ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, Aristid. Paneth. *post*, τοὺς ὑπασπιστὰς διαβαίνειν ἐκέλευσε καὶ ἐπὶ τούτων τὰς τάξεις τῶν Μακεδόνων, Arrian. *more*, ἐπὶ Μανδραβύλȣ χωρεῖ τὸ πρᾶγμα, Lucian. *ab*, *officium*, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, Demosth. pro coronâ, sic ὁ ἐπὶ τȣ͂ κοιτῶνος, Act. 12. 20. *tempore*, ἐπὶ Κρόνȣ, Lucian. Rhetorum magist. sic ἐπὶ Ἐλισσαίȣ, Luc. 4. 27.

Cum Dativo: *super*, ἐπὶ χθονὶ, Il. α'. v. 88. *supra*, νεκροὶ τριακόσιοι ἐπὶ χιλίοις, Plutarch. *in*, μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον, Pythag. *in potestate* ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων, Plato. 2. de Repub. *in, ad*, βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, Il. α'. v. 437. *in*, cum significatione *successionis*, βασιλεῖς ἐπὶ παισὶ τελευτήσαντες, Herodi. τεθνήξεται ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ, Lucian. *ad*, ἐπ' ἀριστερᾷ ὁδὸς, Xenoph. *propter*, ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει, idem. *propter, ad*, κτισθέντες ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς, Ephes. 2. 10. *post*, ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, Od. η'. v. 120. *pro*, ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην, Lucian. *contra*, πολλὰ οἱ μαστιγωτοὶ ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται, idem. sic τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ, Luc. 12. 52. *juxta*, ὁδῷ ἐπὶ οἰκία ναίων, Il. ζ'. v. 15. *apud*, ὀλέσσῃ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν, Il. β'. v. 3. *cum*, παρακλητικὴν ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἐπὶ προικὶ, Liban. *cum, præter*, ὅταν κάρδαμον ἐσθίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, Xen. *coram*, ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι, Apoc. 10. 11. *ex*, ἐπὶ νέᾳ γίγνεται, Plato. *à, ex*, ἐπὶ τῷ ῥήματί σȣ χαλάσω τὸ δίκτυον, Luc. 5. 5 *præ, ad*, ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι, Il. β'. v. 788. *per*, ἐπὶ τῇ πίστει τȣ͂ ὀνόματος, Act. 3. 16. *per, tempus*, ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν, Zonaras. *sub* μυθολογȣ͂σιν ὡς ἐπὶ ταύτῃ (πλατάνῳ) ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ Ζεὺς, Theophrast. *de*, ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποτετιμημένος, Thucyd. ἐπὶ τῷ ὀνόματι τȣ͂ πατρὸς αὐτȣ͂, Luc. 1. 59. *de nomine*, Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, Herodian. *ab* ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ, Il. υ'. v. 315. *tempore*, ἐγένετο Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ, Aristot. νῦν δέξαιτο ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι, Demost. pro corona. *reatum*, κακȣ͂ργος ὁ ἐπὶ θανάτῳ, idem

Cum Accusativo: *super*, ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τὸν ὄνον, Matth. 21. 5. *supra*, ῥὶς ἐπὶ χεῖλη, Theocrit. *ad*, ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων, Proverb. ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία, Luc. 10. 9. *ad, apud*, καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν, Thucyd. sic καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Matth. 9. 9 *ad, versus*, ἐπιστρέψει ἐπὶ τὸ δόρυ, Polyb. ἐπ' ἀντολίην, Dionys. v 222. *ad, circiter*, μεῖναι ἐπὶ χρόνον, Il. β'. v. 299. sic ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην. Act. 3. *ad, intra*, ὅσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσσῃ, Dionys. v. 155. *usque ad*, νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον, Dionys. 10. *contra*, ἐπὶ τὰς ἡδονὰς στρατεύεσθαι δεῖ, Lucian. sic ἐφ' ἑαυτὴν, Luc. 11. 17. *in*, (cum accusat.) πεποιθότες ἐπὶ κύριον, Psalm

125. v. 1. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἅπαντα ὑπολαμβάνειν, Ariſtot. *in, ſuper,* βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, Luc. 1. 33. *ſub,* ἐπὶ τὴν ἕω, Thucyd. ſic ἐπὶ τὴν αὔριον, Luc. 10.35. τὴν πό... ἐφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι, Viger. *propter,* ἐπὶ σοὶ ἀλγῶ, 1 Sam. 9. ἐπὶ βοῦν ἴτω, Od. γ'. v. 421. *inter,* εὐκλεὴν τ' ἀρετὴν τε ἐπὶ ἀνθρώπους, Od. ξ'. v. 403. *per,* βῆ φερέμεν ἐπὶ πόντον, Il. β'. v. 665. *per, in jurando,* ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ, Hom. hymn. in Mercur. v. 516. *à, in,* αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες, Od. γ'. v. 101. χέλυν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων, Hymn. in Merc. 153.

In compoſitione ſignificat *in,* ἔπειμι *inſum,* ἐπιφέρω *infero : in, ſuper,* ἐπιγραφὴ *inſcriptio : in, contra,* ἐπαρῶμαι *imprecor : ad,* ἐπᾴδω *accino : ſuper,* ἐπιβιόω *ſupervivo : poſt,* ἐπιμανθάνομαι *poſt factum conſulo : præ* vel *ſuper,* ἐφίστημι *præficio : prope,* ἐπίτοκος *vicina partui : re,* ἐπισκευάζω *reficio : ſub,* ἐπιμαστίδιος *puer ſub mammis : proclivitatem,* ἐπίνοσος *morbis obnoxius : augmentum* ἐπίδηλος *valde manifeſtus : diminutionem,* ἐπιψαύω *leviter attingo : ſeſqui,* ἐπόγδοος *ſeſquiocta-vus : contrarium,* ἐπιορκέω *pejero :* Alias inducit ſignificationes ἐπιτιμάω *reprehendo,* ἐπιτρέπω *permitto,* ἐπιδίδωμι (ſæpe) *creſco.*

Κατὰ cum Genitivo : *contra,* κατὰ Χριστοῦ, Pſalm. 2. 2. *de,* κατὰ τοῦ Θεοῦ, 1 Cor. 15. 15. *de, deorſum,* κατὰ πετρῶν ῥίπτειν, Plutar. *e vel ex,* κατὰ τοῦ τείχους κατακρεμάσας, Herodot, κατὰ πίδακος ὕδωρ κατείβετο, Quint. Smyrn. l. 2. v. 576. *in,* (cum ablativo) ἀγῶνα τὰ καθ' ὕδατος διαπτώματα, Lucian. *in, ſuper,* κατὰ γῆς πίπτειν, Halicar. ſic κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. 14. 3. *in, ad,* κατὰ σκοποῦ τοξεύειν, Herodian. ſic ἡ κατὰ βάθους πτωχεία, 2 Cor. 8. 2. *per,* εἶσι κατ' ἄστεος, Od. ζ'. v. 102. (ſic καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, Luc. 23. 5.) *per, in jurando,* κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν ὀμνύουσι, Lucian. ſic καθ' ἑαυτοῦ ὤμοσε, Heb. 6. 13. *ſub,* ἔδυ κατὰ γῆς, Lucian. *ad,* πόδας ἔσφιγξεν κατὰ γαστέρος, Hom. Batrachom. v. 81. *circa,* κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, Od. π'. 344. *à* vel *poſt,* κατὰ νώτου γενόμενοι, Halicarn. *tempore* κατὰ Λυσίου, Hermog.

Cum Dativo apud poëtas : *à, ab,* κατὰ δέ σφι κελαινὸν αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε, Heſiod. *in, intra,* κατὰ φρεσὶ σιν ... Od. α'. v. 238. *inter,* τὰ μὲν δυσόμεθα κατά σφισι, Apollon. l. ...

Cum Accuſativo : *ſecundum,* κατὰ Ματθαῖον : *ſecundum, ad,* κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, Coloſſ. 3. 10. *ſecundum, more,* καί Ἐλευθέρας καιωπετυί σε, Lucian. *ſecundum, pro,* κατὰ δύναμιν, Plato. *circa,* κατὰ στῆθος πεπάρνατο, Il. ξ'. v. 180. *circa, immorationem,* οἱ κατὰ μουσικὴν, Plato. *circiter,* κατ' ἐννεακόσια ἔτη, Conſtant. *prope,* Κορίνθιοι κατὰ τοὺς Ἀθηναίους ναῦς εἶχον, Thucyd. ſic ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, Il. π'. v. 164. *apud,* καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, Herodian. ſic τῆς κατ' Ἰουδαίας

δεύας ἐθῶν, Act. 26. 3. *ad*, ἵκοντο κατὰ στρατὸν, Il. ά. v. 484. sic ἦλθε καὶ αὐτὸν, Luc. 10. 33. *ad*, *versus*, κατὰ Βοῤῥέαν ἑστηκὼς, Thucyd. *in*, (cum ablativo) κατ' ὄναρ, Mat. 1. 20. *in*, (cum accusativo) καθ' ἕνα πάντες γενόμενοι, Halicarn. κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, Il. π'. v. 646. *penes* καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἡ νίκη, Lucian. *inter*, κατὰ ῥαπήϊα πυκνὰ κείμεθα. Od. ξ'. v. 473. *intra*, κατὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι, Il. φ'. v. 295. *coram*, *ob*, κατ' ὀφθαλμοὺς σοι λέγει, Aristoph. *per*, οὔτασε κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ, Hom. Batrachom. v. 213. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀσθενὴς ἐστι, Dem. *per*, *cum*, κατὰ κράτος ἀρχόμενοι, Thuc. sic κατ' ἐξουσίαν ἐπιτάσσει, Marc. 1. 27. *a*, κατὰ πόδας, κατ' οὐρὰν ἕπομαι, Lucian. *ex*, ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν, Il. ρ'. v. 86. sic κατ' ἀνάγκην, Philem. v. 14. *propter*, κατὰ κλέος ἥκω πρός τινα, Lucian. in Rhe. magistro. κατὰ θεὰν ἀφίξονται, Halicarn. sic καθ' ὑστέρησιν, Philip. 4. 11. *quoad* vel *respectum*, τὰ κατὰ Γάλβαν, Plutarch. *quantum*, *ad* vel *de*, κατὰ φῦλα, κατ' ἀτιμίαν λέγω, 2 Cor. 11. 21. *tempore*, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο, Soph. *sigillatim*, *singulis*, κατὰ μῆνα, Dem. sic κατὰ μίαν σαββάτων, 1 Cor. 16. 2. *distributionem*, κατ' ἄνδρα, Plutarch. κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Il. β'. v. 362. *Legitur cum nominativo*, εἷς καθ' εἷς, Marc. 14. 1.

In compositione significat *de*, καταπέπτω *decoquo* ; *de*, *deorsum* καταβαίνω *descendo* : *contra*, κατειπεῖν *contradicere* : *secundum*, *ex* καταθύμιος *animo gratus* : *circum*, κατακαλύπτω *circumtego* : *ad* κατάφημι *affirmo* : *re*, κατακρούω *reprimo* : *dis*, καταλύω *dissolvo* : *augmentum*, καταφάγω, κατεσθίω *avidè deglutio*, κατασπουδάζω *diligenter studeo* : *diminutionem*, καταγυιόω *enervo*. Alias inducit significationes καταστρέφω *finio* vel *desino* : καταφρονέω *contemno*.

Μετὰ cum Genitivo: *cum*, *simul*, μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς, Mat. 1. 23 *cum*, *contra*, μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, Apocal. 27. 14. *cum*, *in*, ποιεῖ μηδὲν μετ' ὀργῆς, Isocrat. *cum*, *a*, χαῖται ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῆς, Il. ψ'. v. 367. *in*, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης, Dem. de cor. *super* vel *in* ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, Apocal. 1. 7. *erga*, ἔλεος μετ' αὐτοῦ, Luc 10. 37. *per*, μετ' αὐτῶν, Act. 15. 4.

Cum Dativo, ferè poëticum : *in*, μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύραν. Lucian. θανεῖν μετὰ κύμασι, Hesiod. *cum*, ἀριθμὸν ἔκειντο μετὰ σφίσιν Apollon. *cum*, *per*, μετὰ χερσὶν ἐρύσατο, Il. έ. v. 344. *inter*, τὰ μὲν εὖ δάσσαιντο μετὰ σφίσιν, Il. ά. v. 368. *inter*, *intra*, μετὰ σφίσι σῆμα τιθέντες, Il. λ'. v. 413. *cum* vel *inter*, μετὰ πρώτοισι πονεῖτο, Il. ί. v 12. *post*, Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετ' οἷς ἑτάροισι, Od. ί. v. 365 *ad*, ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν εἰμὶ, Apollon.

Cum Accusativo: *post*, μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, Plato. *in*, (cum Ablat.)

Ablat.) βάλλων τὴν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, Herodian. Sic Orph. de Crystallo. v. 4. *in*, (cum Accusat.) βίβλον μετὰ χεῖρας εἰληφώς, Eulalius. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει, Il. β'. v. 376. *in, super*, μετ' ὄγμον ἔπιπτον Δράγματα, Il. σ'. v. 552. *per*, νυκτὸς τε καὶ μεθ' ἡμέραν, Herodian. *præter*, Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα, Il. ή. 228. *inter*, μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον, Od. π'. v. 418. *ad*, ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν, Il. β'. v. 163. *contra*, ἤλιτε μετ' ἀθανάτους μάκαρας, Hesiod. *propter*, τὴν ποτε Νηλεὺς Γῆμεν ἑὸν μετὰ κάλλος, Od. λ'. 281.

In compositione significat *trans*, μεταφέρω *transfero*: *re*, *retro*, μεταπίπτω *recido*, μεταστρέφω *reverto*: *post*, μετάφρενον *dorsum*, μετάδορπα *postcænia*: *cum*, *con*, μετέχω *cum aliquo habeo*, *participo*. μεταδίδωμι *communico*: *cum* vel *post*, μετοίχομαι *eo cum aliquo*, vel *post aliquem*: *ad*, μετέρχομαι *accedo*: *inter*, μέτειμι *intersum*: *di*, μεθίημι *dimitto*: *mutationem*, μετανοέω *resipisco*, μεταπαιδεύω *aliter instituo*, μεταδιδάσκω *dedoceo*: *sursum*, μετέωρος *sublimis*: *augmentum*, μεταπρέπω *excello*. Alias inducit significationes, μεταχρόνιος *sublimis*, μεταπέμπω *accerso*, μέθοδος *ordo* sive *ratio rerum docendadarum*, μεταπορεύομαι, μετέρχομαι, μέτειμι (interdum) *ulciscor*.

Παρὰ cum Genitivo: *à*, *ab*, παρὰ Κυρίου ἡ βοήθειά μου, Psalm. 121. 2. *e*, *ex*, φθεγξάμενος παρὰ νηὸς, Il. λ'. v. 602. *de*, μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκύβαλισμα, Phocyl. *præ*, ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα, Euripid. Phœniss. *præter* vel *contra*, οὐδὲν παρὰ λόγου ποιεῖ σοφὸς, Rhen. *post*, παρ' ἡδονῆς λύπη, Adag. *ad* vel *prope*, παρὰ κεραστάων τε παρειαὶ, Hom. hymn. in Solemn. v. 11. *ad*, *comitatum*, vel *relationem*, τὰ παρ' αὐτοῦ, Chrysost. οἱ παρ' αὐτοῦ, Marc. 3. 21. *apud*, παρὰ θεῶν καὶ ἀνθρώπων τῷ ἀδίκῳ παρασκευάζεσθαι βίον, Plato de leg.

Cum Dativo: *apud*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος, Psalm. 130. 7. *prope*, *juxta*, παρὰ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε, Od. ό. 487. *a*, φιλέεσθε παρ' αὐτῇ, Il. ν'. v. 627. Sic παρὰ θεῷ ἐκλεκτὴν, 1 Pet. 2. 4. *in*, (cum ablat.) ἔστι καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία, Dem. de coronâ. ἔμεναι παρὰ ἔργῳ, Od. φ'. v. 239. *in*, *penes*, παρὰ σοί ἐστι, Lucian. Icarom. *in*, (cum accusat.) παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμὸς, Il. ό. v. 280 *ad*, ἰέναι παρὰ τῷ Τισσαφέρνει, Xen. (sic παρὰ ἁμαρτωλῷ εἰσῆλθε, Luc. 19. 7.) ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ, Od. γ'. v. 37. *cum*, παρ' ἀνέρι τῷ δὲ δάμημεν, Il. ρ'. v. 421.

Cum Accusativo: *contra*, παρὰ τὸν νόμον, Act. 18. 13. *præter*, παρὰ τὸ διατεταγμένον, Luc. 3. 13 *supra*, παρὰ δύναμιν, Il. ν'. v. 797. sic ὡραῖος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, Psalm. 4. 53. *juxta*,

κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει, Aristot. *ultra* vel *trans*, παρὰ τὸν ποταμὸν ἔφυγεν, Plutar. *ex*, *extra*, παρὰ τὸ δεινὸν γενόμενος, idem. *ad*, δεῦρο παρ' ἡμᾶς φοίτα, Plato. *ad*, *relationem*, οἱ παρ' Εὔανδρον Ἀρκάδες, Plutar. *præ*, τί γὰρ ἄλλα, τί δὲ κάλλος, παρὰ τὰς θεοῦ μερίμνας, Synes. hymn. 9. *circa*, *immorationem*, οἱ περὶ τὰ μαθηματικὰ, Lucian. *post*, περὶ τὰ στυφνὰ ὁ οἶνος γλυκύτερος, Aristot. *infra* ἠλαττώσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους Psalm. 8. 5. *in*, (cum ablat.) παρὰ τὸ γῆρας κακοπραγεῖ, Aphthon. *in*, *penes*, τὸ παρ' ἡμᾶς, Viger. *in*, (cum accusat.) παρὰ τὸ βέλτιστον μεταποιεῖ τὴν γνώμην, Plutar. *propter*, θεὸς ἐδόκουν παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, Lucian. de Alexandro. sic παρὰ τοῦτο, 1 Cor. 12. 16. *pro*, παρ' οὐδὲν ἡγοῦμαι, Dem. de coronâ. *pro*, *secundum*, παρὰ τὰ μεγέθη τῶν τραυμάτων ὄγκοι μείζους γίγνονται, Philo. *a*, *ab*, ἡγοῦμαι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν εἶναι, Plato. frequentiùs in hujusmodi etymologiis, χειμαστικὸς παρὰ χείμματα, *per*, εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς, Dem. de coronâ. *inter*, cum casu per gerundium ferè exposito, οἷα ἐλάλει παρὰ τὰ τὸν πλοῦν, Lucian. & παρὰ τὸ δεῖπνον αὐλεῖ, Plutar. *cum*, ἡ συμπομπεία παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομίζεται, Dem. de coronâ. *minus*, παρ' ἕνα, Lucian. sic παρὰ μίαν, 2 Cor. 11. 24. *alternationem*, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, Dem. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκατέρῳ ἐντρίψω, Aristot.

In compositione significat *ad*, πάρειμι *adsum*: *in*, *contra*, παράνομος *injustus*. *prope*, *ad*, παρακάθημαι *assideo*: *prope*, *fere*, παράμεσος *fere medius*: *prope apud*, παραμένω *apud aliquem maneo*: *præter*, παραπλέω *præternavigo*: *trans*, παρέρχομαι *transeo*: *ab* vel *procul*, παραπλάζομαι *aberro*: *sub*, *clam*, παρεισδύω, παρεισέρχομαι *clam accedo*, *irrepo*: *perperam* vel *malignitatem*, παρακούω *perperam audio*, παραλογίζομαι *falsâ argumentatione utor*: *simul*, παραδυναστεύω *simul regno*: *comparationem*, παραβάλλω *confero*: *augmentum*. παράτολμος *valde audax*: *diminutionem*, παραίτιος *partim in culpa*, interdum *utrumque* παράσημος *illustris* vel *obscura nota*: Alias inducit significationes, παρακαλέω *hortor*, *consolor*, &c.

Περὶ cum Genitivo: *de*, περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν, Proverb. *de*, *contra*, δεδιὼς μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειε. Herodian. sic ἐγόγγυζον οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, Joan. 6. 41. *pro*, περὶ πάτρης τεθνάμεν, Il. ό. v. 496. [Sic περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, 1 Pet. 3. 18.] περὶ πολλοῦ, περὶ ὀλίγου, &c. Isocrat. *propter*, περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, Joan. 10. 33. *in* [cum ablat.] ἐρώτησιν, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν περὶ τῆς ἐγχειρήσεως, Viger. *in*, *super*, ἐπέωτα περὶ τρόπιος βεβαῶτα, Od. ε. v. 130. *in*, *supra*, ἐξουσίαν ἔχειν περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, 1 Cor. 7. 37. *in*, *erga*, διάνοιαν ἔτων περὶ τῶν ἀδικουμένων, Dem. *a*, *ab*, μεγάλην εἴληφε περὶ τῶν θεῶν τιμήν, Lucian. Halcyon. *præ*, sæpe retracto accentu, πέρι vel πέρι πάντων ἔμμεναι ἄλλων, Il. ά. v. 287. *circum*, πετάνυσο

περὶ σπεῖος γλαφυροῖο Ἡμεῖς, Od. ε. v. 68. *e*, *ex*, πολέμοιο περὶ συγκροῖο λίπων), Il. τ'. v. 230. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάφου πέρι, Soph. *ad*, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος Σπεύσομεν, Il. ρ'. v. 120.

Cum Dativo; *circum*, *circa*, περὶ βωμοῖς χορεύειν, Herodian. l. 5. στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ καὶ ψέλλια περὶ ταῖν χεροῖν, Xen. παιδ. 1. *apud*, πολλοὺς ἀπέβαλον περὶ ταῖς ἁμάξαις, Plutar. in Anton. *pro*, *de*, περὶ πάσῃ πόλει δεδιέναι, Thucyd. *pro*, *propter*, περὶ τῇ πατρῴῃ βασιλείῃ φιλονικέειν, Lucian. Astrol. χωόμενος περὶ βουσὶ, Hom. hymn. in Mercur. v. 236. Apud poëtas *ex*, ὃν περὶ κῆρι φίλει, Od. ό. v. 245. *in*, (cum ablat.) ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, Il. χ'. v. 70. *in*, (cum accusat.) ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ, Od. λ'. v. 423. πίπτοντα περὶ σφίσιν, Apollon. *super*, περὶ ῥοδέοισιν ἐέρση Τήκεται, Apollon. Argon. l. 3. v. 1019. *a*, *ab*, περὶ δουρὶ πεπαρμένη, Il φ'. v. 577. *cum*, περὶ βουσὶν ὑπέστη, Apollon. Argon. l. 3. v. 904. *inter*, εὔκηλοι μελέοντο περὶ σφίσιν, idem. ibid. v. 1171.

Cum Accusativo: *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Aristot. *circa*, *commorationem*, διατρίβειν περὶ τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας, Isociat. *circiter* vel *ad*, περὶ δείλης ἀγρὰν ἧκον, Xen. sic περὶ μεσημβρίαν, Act. 22. 6. sæpiùs additâ particulâ που, εἰς ἔτος ἤδη περί που τὸ ὀγδοηκοστὸν ἐληλακὼς, Herodian. l. 7. *erga*, περὶ τοὺς γονεῖς ποῖός τις γίνου, &c. Isocrat. *contra*, περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα, περὶ δὲ τοὺς θεοὺς ἀσεβήματα, Dem. in Midiam. *ad*, ὡς ἐλθόντι μοι περὶ τοὺς φιλοσόφους, Lucian. Icarom. *ad*, *relationem*, τὰ περὶ Ψυχὴν, Isocrat. *in*, περὶ τὴν ἀσθένειαν εἶναι, Plato. *supra*, περὶ νόον ἐστὶ βροτῶν, Lucian. *per* vel *in*, περὶ πάντα, Tit. 2. 7. *de*, ἀναμιμνήσκεσθαι περὶ τὰ ἀδικήματα, Plato, *quoad*, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν, 1 Tim. 1. 19. *instar*, περὶ δάκτυλον τὸ πάχος ἔχω, Plutar. *cum*, *societatem*, οἱ περὶ τὸν Παῦλον, Act. 21. 8.

In compositione significat *circum*, περιάγω *circumduco*; *circa*, περικάρδιος *circa cor*; *in*, περιπίπτω *incido*; *re*, περιλείπω *relinquo*; *pro*, περιδίδωμι *do*; *pro*, (*aliquo*) περιποιῶ *pro me facio*, *vendico*; *de*, *malignitatem*, περιορῶ *despicio*, *contemno*; *per*, περικαὴς *perustus*; interdum *e*, *ex*, περιβέπω *everto*, περιδύω *exuo*; *augmentum*, περικαλλὴς *admodum venustus*; περιδακρύω *ubertim fleo*; *excellentiam*, περιγίνομαι *superior sum*, *excello*; *utrinque*, περιδέξιος *ambidexter*: Aliam inducit significationem, περιηγέομαι *describo*, περίαλλα *vehementer*, &c.

Πρὸς cum Genitivo; *a*, *ab*, πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες, Od. ξ'. v. 57. *ex*, ξεῖνος ἢ ἐκ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων, Od. θ'. 29. πρὸς τῶν ἑαυτοῦ φίλων καθεστάναι τὰς ἡγεμονίας, Diodor. l. 18. *ex*, *secundum*, πρὸς θυμοῦ, Viger. *ex genere*, ἐλεύθερος καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς τῆς μητρὸς, Æschin. in Ctesiph. *de*, χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακὸν, Epictet. *de*,

deorsum, ἔπεσε φλὸξ πρὸς τοῦ οὐρανοῦ, V. T. *per*, *in obtestando* vel *jurando*, πρὸς τοῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς, Dem. in Ctesiph. οὐκ ἀπορνήσω πρὸς δαίμονος, Il. τ'. v. 188. *coram*, πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς, Xen. sic Il. α'. v. 339. *in*, *contra*, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθροῦ ἀποφέρων τὴν ψῆφον, Halicarn. *pro*, πρὸς ἐμοῦ λέγεις, Lucian. *à parte*, *secundum*, πρὸς τινος τὴν ψῆφον τίθεμαι, Dem. ad Bœotum. *instar*, *loco*, πρὸς ὕβρεως λαμβάνων, Philo. *versus*, πρὸς Βορέαο καταιβατοί, Od. ν'. v. 110. *cum*, πρὸς ἕνδεκα βασιλέων βασιλεύσει, Herodot. *relationem*, οἱ πρὸς αἵματος, Soph. *officium* vel *decorum*, τὸ ἀῤῥενωπὸν οὐ πρὸς ἁβρᾶς καὶ ἐρασμίου ῥήτορος, Lucian. ἄτοπα λέγεις καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ, Xen. *ad*, *in*, *pro*, cum significatione *commodi* aut *incommodi*, τοῦτό μοι πρὸς κακοῦ γίνεται, Aristot. & πρὸς ἀγαθοῦ, Galen. sic πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει, Act. 27. 34. Apud poëtas *prope*, εὗδον πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες, Il. κ'. v. 428. *sub imperio*, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις, Il. ζ'. v. 456. *in*, ναίουσι πρὸς Ἤλιδος, Od. φ'. v. 347. ποτὶ *ad*, ποτὶ πτόλιος πέτετο, Il. χ'. v. 198.

Cum dativo: *ad*, νῦν ἔχειν πρὸς τοῖς ἑτέροις μείζοσι, Diodor. ποτὶ γούνασι χεῖρας βάλλει, Od. ζ'. v. 310. *ad*, *apud*, πρὸς κεφαλῇ, Joan. 20. 12. πρὸς ταῖς πύλαις, Lucian. sic εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ, Joan. 18. 16. *ad*, vel *a*, *officium*, οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι, Herodian. l. 3. *ad*, *in*, *contra*, νῆα ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξεν, Od. γ' v. 298. *præter*, πρὸς τοῖς εἰρημένοις, Plut. in educ. liber. *supra*, *ad*, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐννενήκοντ' ἔτεσιν ἐβίωσε, Lucian. Macrob. *cum* vel *apud*, πρὸς ἑαυτῷ σιωπῇ καθήμενος, Plutar. *in*, (cum ablat.) πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν, idem. ὅλος εἰμὶ πρὸς τῷ πάθει, Heliod. *in*, (cum accusat.) ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, Il. α'. v. 245. *in*, *ad*, *commodum*, οὐ νομίζουσι τὴν ἀρετὴν πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ πεφυκέναι, Xen. *circa* vel *tenus*, πρὸς τοῖς μαστοῖς περιεζωσμένος, Apoc. 1. 13. *sub*, πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου, Lucian. *usque ad*, πρὸς τῇ καταβάσει, Luc. 19. 37. *occupationem*, πρὸς λόγοις τοῖς δικαστικοῖς εἰμὶ, Lucian. apud poëtas. *cum*, πρὸς ἄρχεσιν ἄλγεα πάσχει, Hesiod. ἔργ. l. 1. v. 290. *super*, κεῖντο ποτὶ χθονὶ, Il. φ'. v. 426. *à*, ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων, Od. λ'. v. 423.

Cum accusativo; *ad*, πρὸς τὴν ἐχθρὸν ὁ φθόνος ἕρπει, Soph. ὄνος πρὸς λύραν, Prov. *ad arbitrium*, πρὸς ἄλλον ζῆν, Aristot. *usque ad*, φίλος πρὸς βωμὸν, Plutar. *quoad*, ἀὴρ ὕδατος ἀνέστηκε πρὸς τὴν καθαρότητα, Plato. *in*, (cum accusat.) πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ἐπιῤῥεῖ, Basil. *in*, (cum ablat.) πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης Ἐκλίνθη, Il. ζ'. v. 467. *ad*, *in*, (cum ablat.) τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰθιόπειον ἐπιχεάντες, Luci. *ad*, *in*, *commorationem*, ἐγένετο πρὸς τὰ κατασρατηγεῖν, Plut. *penes*, πρὸς ἡμᾶς ἐστι καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν, Philipp. ad Plutar. *erga*, δεῖ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, 2 Tim. 2. 24. *contra*, πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, Eurip. sic Act. 9. 15. *secundum*,

dum, πρὸς τὰς ἀρετὰς τὰς τιμὰς νέμε, Plutar. sic ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα, Luc. 12.47. *apud*, ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν, Joan. 1. 1. *versus*, χλαίεσκε πρὸς ὀρανὸν, Il. θ'. v. 364. *inter*, τεκμήειον τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας, Isocrat. ad Demon. ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, Luc. 9. 41. *circiter*, *ad*, εἰσῆλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην, Demosth. καταπίπτει πρὸς τὴν σελήνην αὐξανομένην, Lucian. Toxar. sic πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, Luc. 24. 29. *per*, φυσᾶν πρὸς ῥῖνας αἷμα, Soph. *per*, *in iurando*, πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι, Suid. *per*, *ex*, *modum*, πρὸς ἔχθραν αἰτίαν τινὶ ἐπάγειν, Demosth. de coronâ. πρὸς ὃ δύνασθε νοεῖν, Ephes. 3. 4. *præ*, *comparationem*, πρὸς ῥόδα ἀνεμώνη, Proverb. sic οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν, Rom. 8. 18. *cum*, πρὸς βασιλέα γινόμεναι συνθῆκαι, Isocrat. ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε, Il. ζ'. v. 235. *cum*, *apud*, ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, Marc. 11. 31. *pro*, τὸν βίον πρὸς μικρὸν κέρδη διαλλάττονται, Aristot. *a*, *ab*, πρὸς τὰς πράξεις οὐκ οἶνος οὐχ ὕπνος ἐκεῖνον ἐπεῖχε, Plutar. de Alexandro, *de*, ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα, Xenoph. sic πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, Heb. 1. 7.

In Compositione significat *ad*, προσέρχομαι *adeo: ad, versus*, πρόσβορρος *ad Boream situs: in*, προσδέομαι *indigeo: in, contra*, προσμειδιῶ *irrideo: prope*, πρόσγειος *terræ proximus: con*, προσομιλέω *conversor*, προσπάσχω *compatior: ob* προσφορὰ *oblatio: simul*, προσαπόλλυμαι *simul pereo: sursum*, προσάντης *arduus: insuper*, προσδιηγέομαι *aliquid insuper narro: augmentum*, προσπερεθίζω *vehementer lacesso: diminutionem*, προσψαύω *leviter attingo: nuper*, πρόσφατος *recens occisus: in, super*, προστίθημι (interdum) σοι ζημίαν *impono tibi mulctam*, Thucyd. Alias inducit significationes προστάττω *impero:* προσκόπτω *impingo:* προστρέπω *supplico:* προσφέρομαι (interdum) *vescor*.

Ὑπὲρ cum Genitivo; *super*, γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς, Proverb. *super*, *contra*, εἷς ὑπὲρ ἑνὸς φυσιοῦσθε, 1 Cor. 4. 6. *supra*, ὑπὲρ τῶν κήπων ὄρος κέεται, Herodot. *de*, ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, in vitâ Demosth. *pro*, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε, Rom. 5. 8. *pro*, *a*, *parte*, εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν, Rom. 8. 31. *pro*, *ex*, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Philip. 2. 13. *pro*, *vice*, ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ τοῦτο ποιήσω, Dem. sic ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι, Philem. v. 13. *pro*, *per*, *in obtestando*, λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων, Apollon. Argon. sic ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας τοῦ Κυρίου, Thessalon. 2. 1. *propter*, αἰσχύνομαι ὑπὲρ σοῦ Διὸς, Lucian. sic ὑπὲρ ἀπωλείας πάσχετε, 2 Thessalon. 1. 5. *ultra*, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, Thucyd. *e*, *ex*, οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς εἰς αὐτὰ κατέστησεν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς φιλοτιμίας, Halicarn. ὑπὲρ κακότητος ἀλύξῃ, Apollon. *per*, *in*, ὑπὲρ πόντοιο φέβονται, Quint Smyrn.

Cum

Cum Dativo rarissimè; *super*, ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχεῖται, Anacr. Od. 51. *super*, ἃ, οἵδ' ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι, Orph. Galactites, v. 29.

Cum Accusativo: *super, per*, ἀποπλαγχθέντες ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, Od. ί. v. 260. *supra*, τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, Proverb. sic ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, Act. 26. 13. *ultra*, ὑπὲρ πόρον φρονεῖν, Lucian. *præter*, ὑπὲρ μοῖραν, Il. ύ. v. 337 *contra* vel *præter*, ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, Il. γ'. v. 299. *post*, ὁ δὲ ὑπὲρ τούτους Μίδας, Lucian. in dial. Menip. & Æac. *alternationem*, ὑπὲρ μίαν *alternis diebus*, Viger.

In Compositione significat *super*, ὑπερπερισσεύω *superabundo*: *supra*, ὑπερνέφελος *qui est supra nubes*, ὑπεράνθρωπος *qui est supra hominem*; *pro*, ὑπερμαχέω, ὑπερασπίζω *propugno*; *pro, vice*, ὑπεραποθνήσκω *pro aliquo morior*; *præ, ante*, ὑπερθέω *præcurro*; *præ, supra* ὑπερακοντίζω *optimè omnium jaculor*; *trans*, ὑπερβαίνω *transgredior* *præter*, ὑπέρμορον *præter fatum*; *ex*, ὑπερορίζω *extermino*; *augmentum*, ὑπερμαίνομαι *valde insanio*; *malignitatem*, ὑπερφίαλος *perfidus*, ὑπερήνωρ *superbus*: Alias inducit significationes ὑπερτίθημι (interdum) *differo, procrastino*, &c.

Ὑπὸ cum Genitivo; *sub*, ὑπὸ χθονὸς, Hesiod. Theogn. *sub potestate*, Αἴγυπτος πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγένετο, Thucyd. *à*, ὑπὸ Θηβέων ἐφ' Ἡρακλείας στήλας, Herodot. *ex*, ὑπ' εὐνοίας χαίροντες Lucian. Timon. ὅτε κῦμα πέσῃσι λάβρον ὑπαὶ νεφέων, Il. ό. v. 62: *ex, secundum*, ἐκέλευσε νέεσθαι Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, Od. ή. v. 263 *propter*, χλωροὶ ὑπαὶ δείους, Il. ό. v. 4. *propter, de*, ὑπὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων πόλεμος συμπίπτει τοῖς Ἀθηναίοις, Plutar. *per*, ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσιν Ἴωσι, Herodot. sic ἀποκτεῖναι ὑπὸ θηρίων, Apoca 6. 8. *præ*, ὑφ' ἡδονῆς δακρύειν, Aristoph. *cum*, καταβαίνων ὑπὸ λαμπάδων, Plutar. in Catone majore, *ad*, ἵκανε Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοι Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 175. *apud*, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀξιώματι ἦν, Thucyd. *de*, ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀλλόκοτα ἀγγέλλων, Lucian. *in*, ὑμῖν ὑπ' εὐδίας μᾶλλον ἔσται πάντα, Xenoph. παιδ. l. 6.

Cum Dativo; *sub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, Lucian. *sub potestate*, ὑπὸ Πέρσῃσιν ἐστὶν Αἴγυπτος, Herodot. ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι Demosth. *sub persona*, τρεῖς ἀναιρεῖ Ὅμηρος ὑπὸ τῷ Διομήδει, Eustath. in Iliad. έ. *sub, in*, κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ, Od. ό. v. 46 ὑπὸ νυκτὶ, Apollon. *sub, circiter*, ὑπ' ἠοῖ οἱ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, Il. θ'. v. 530. *sub auspicio*, ὑπ' αἰθυίης πτερύγεσσι, Proverb. ἐϋμμελίω ὑπ' Ἐπειοῦ, Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 41. *à, ab*, ὑπὸ Τρωσὶ δαμῆναι, Il. ν'. v. 608. λόγον ποιητέον ὑπὸ θεῷ ἀρξαμένοις, Nazianz

zianz. *ex*, Ἀντιίδε ὑπὸ χερσὶ πεσήσειν, Hom. hymn. in Mercur. v. 158. *ad*, ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν, Od. ξ'. v. 469. ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαίνειν, Lucian. Dial. Jovis & Cupid. *ad*, *secundum*, ὑπὸ δικαιοσύνῃ διάγειν τὸ βίον, Plato. *ad*, *prope*, τῶνδ' ὑπὸ τῇ ποιήσει ἐπήνεσε, Xiphilin. in Nerone, ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι—Οὔτε ποτε, Il. ε'. v. 699. *propter*, *præ*, ἐκθνῄσκοντες ὑπὸ καύματι, Zosimus. *infra* vel *post*, ὑπ' αὐτῷ Ζήνων κατεκλίνετο, Lucian. Lapith. *cum*, ὑπὸ φωτὶ πολλῷ περιήει, Plutar. in Galba. *coram*, λέγω δὲ ὡς ὑπὸ θεῷ μάρτυρι, Nazianz. in epist. ad Cæsar.

Cum Accusativo; *sub*, ὑπὸ τὸ μόδιον, Mat. 5. 15. *sub potestate*, ὑφ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι, Demosth. de corona. sic ὑπὸ νόμον, Rom. 6. 15. *sub*, *ad*, οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρωποι, Herodian. l. 3. *sub*, *tempore*, ὑπὸ κύνα, Aristot. *subter*, καὶ τὰ ὑπὸ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸν, Plutar. *ad*, ἄριστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε, Il. β'. v. 216. *infra* vel *post*, ἅμα κατέκειντο, ὁ μὲν ἄνω, ὁ δ' ὑπ' αὐτὸν, Lucian. Lapith. *prone*, καί μιν καταχεύσει ὑπὸ τὴν θύραν, Herodot. *in*, [cum Accusativo] βάλλειν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμφύσματα, Apollon. Argon. l. 3. v. 287.

In Compositione significat *sub*, ὑπογράφω *subscribo*: *sub potestate*, ὕπειμι *subsum*, ὑποποιοῦμαι *mihi subjicio*: *sub*, *clam*, ὑφαρπάζω *clam surripio*: *re*, *rursus*, ὑπόστροφος *redux*, ὑποστρέφω *revertor*: *se*, *seorsim*, ὑποχωρέω *recedo*: *inter*, ὑποκρούω *interpello*: *ex*, ὑποδύομαι (interdum) *emergo*, Od. υ'. v. 53. *diminutionem*, ὑποδείδω *subvereor*, ὑπόκωφος *surdaster*: *augmentum*, ὑποπίνω *largius bibo*: *improbitatem*, ὑπόχρυσος *aurum adulterinum*: *oblique*, ὑποβλέπω *oblique intueor*: Alias inducit significationes, ὑπόγυιος *propinquus*, ὑποκρίνομαι *simulo*, &c.

Plures simul præpositiones regunt casus; ut ἀμφὶ περὶ στήθεσι, Od. λ'. v. 608. ἀμφὶ περὶ κρήνην, Il. β'. v. 305. περὶ τ' ἀμφί τε καρρὸν, Il. ρ'. v. 760. Interdum præpositio cum Adverbio: ut ἀπὸ νόσφι καρήνων, Quint. Smyrn. l. α'. v. 264. Quandoque plures præpositiones in unam dictionem coëunt; ut ὑπὲκ νεφέων, Hom. hymn. in Apoll. v. 428.

Præpositio apud poëtas non rarò casui suo postponitur; retracto accentu dissyllaborum omnium, præter ἀνὰ, διά; ut θεοῦ πάρα, Il. τ' v. 3. μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα, Il. ε'. v. 824. ὄντε διὰ, Hesiod. ἔργ. v. 3. apud oratores περί; ut οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι, Lucian. Gallus. Item καταιδήσης λυπέει φιλοπονίης κρατερῆς ὕπο, Hipp.

Inter præpositionem & casum eleganter interveniunt conjunctiones; ut ἐπὶ γάρ τοι τὴν ὕβριν παρέρχονται, Lucian. merced. cond. περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας, 2 Cor. 9. 1. apud poëtas quælibet dictiones; ut ἀμφὶ δὲ πολλὴ Κόπρος ἔην κεφαλῇ, Il. ω'. vers. 163.

Revel-

Revelluntur à verbis etiam Præpositiones; ut κατ γαῖα καλύπτοι, Il. ζ'. v. 464.

Præpositiones sine casibus migrant in adverbia; quædam etiam retrahunt accentum, nempe περὶ, ἀπὸ; ut τὺν ἅμα πολλοὶ διεξιόντες τὰς ζάλας, Lucian. merced. cond. καὶ μικρόν τι πρός. Idem in Tyranno. πρῶτος ἐγὼ, μετ δ' ὔμμες, Od. φ'. v. 231. πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὴν τέκε μήτηρ, Od. δ'. v. 324. πολλὸν ἄπο προφέρων, Il. π'. v. 669. Similiter præpositio cum casu suo coalescens; ut ἐκποδὼν *procul, è medio,* ἐπέκεινα *ultra,* παραχρῆμα *extempore,* nonnunquam cum casu non suo; ut ἐμποδὼν *impedimento.*

Præpositiones cum casibus elegantiam pariunt; ut ἀπὸ τοῦ βελτίστου vel κρατίστου *optimè,* ἀπὸ vel ὑπὸ πόδα χωρεῖν *retrocedere,* Xenoph. in Halicarn. τῇ κατ πόδας ἡμέρᾳ *die sequente,* Herodian. & Polyb.

Præpositiones sequente articulo & infinitivo usurpantur pro adverbio vel conjunctione; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν, Luc. 14. 1. *cum venisset;* παρέδωκε τῷ Μινουκίῳ τὴν δύναμιν ὑπὲρ τοῦ μὴ μάχεσθαι, Plutar. in Fab. Max. (i. e.) *ut non pugnaret;* πρὸς μὲν γὰρ τῷ τὸν πατέρα ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πρὸς δὲ ἐξ' Ἐρετρίας ἀπελθεῖν ἀποθανόντα, ὁ αὐτὸς οὐκ ἔθαψε, Demosth. in Midiam. (i. e.) *prætorquam quod,* &c. πρὸ τοῦ συλληφθῆναι, Luc. 2. 21. (i. e.) *priusquam concepisset.*

Præpositio in Compositione sæpissimè regit casum, quem extra Compositionem regebat; ut ὄχου παραστείχων, Soph. παρέστησαν αὐτῷ Act. 9. 39. παρελέγοντο τὴν Κρήτην, Act. 27. 13. quia παρὰ *prope* regit tres casus; in decompositis utravis præpositio; ut ἐγκάτθετο κόλπῳ, Il. ξ'. v. 223. ἐσκάτθετο νηδὺν, Hesiod. Theog. v. 487.

Accentu retracto nonnullæ Præpositiones ἄνα (item ἄν) ἔνι pro ἐν, ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι, vicem quandoque sustinet verborum ferè tertiæ personæ per omnes numeros, & eandem cum illis habent constructionem & concordantiam; Ἄνα pro ἀνάστηθι; ut ἄνα εἰ μέμονας, Il. ί. v. 247. Ἄν pro ἀνέστη; ut ἂν δ' Ὀδυσσεὺς Il. γ'. 268. ἂν δ' Βεῤῥίοι ὗες, Apollon. Argo. l 2. v. 494. Ἔνι, (interdum ἔν,) ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι pro Compositis verbi εἰμὶ, per omnes numeros ferè tertiæ personæ; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, Galat. 3. 28. ἔτι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαὶ, Od. φ'. v. 288. ἔνδε βόες, Quint. l. 6. vers. 60. πάρα εἷς γε θεῶν, Il. ύ. v. 98. πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι Il. ψ'. v. 479. οὔτι ἔπι δέος, Il. ά. v. 515. οὐ γάρ τις μέτα τοῖος, Od. φ'. v. 93. πέρι τοι μένος, Od. μ'. v. 279. regimen; ut πάρα δ' ἔργα βόεσσι, Hesiod. ἐργ. v. 452. &c. Usurpantur itidem pro impersonalibus; ut οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν, Demosth. de coronâ. τέτταρα δ' οὐ μέτα, Herodot.

PROSO-

PROSODIA.

QUid & quotuplex sit pes & carmen, quid scansio, prӕterimus tanquam nota ex Prosodiâ Latinâ: Supersunt tria tantùm fusiùs explicanda, Spiritus, Tempus sive Quantitas, Accentus.

Spiritus.

VOcales (prӕter υ) & diphthongi initiales plerumque levigantur.

Exceptiones.

A in nonnullis aspiratur; 1°. Nominibus, ἅβρα *ancilla*, Ἅδης *Orcus*, αἷμα *sanguis*, αἱμασιὰ *sepes*, Αἷμος *Hӕmus*, Ἅλαι *urbis nomen*, ἁλοσύνη *dementia*, ἅλς *mare*, ἅλυσις *catena*, ἅλων *area*, ἅμαξα *plaustrum*, ἅμιλλα *certamen*, ἁβρὸς *mollis*, ἁδρὸς *adultus*, ἅγιος *sanctus*, ἁγνὸς *castus*, αἱμύλος *blandus*, αἵμων *cruentus*, ἁλὴς *confertus*, ἁπαλὸς *tener*, ἁπλόος *simplex*. 2°. Verbis; ἅδω *placeo*, ἅζομαι *veneror*, αἱρέω & ἁλίσκω *capio*, ἅλλομαι *salio*, ἁμαρτάνω *pecco*, ἁνδάνω *placeo*, ἅπτω *necto, accendo, tango*. 3°. Adverbiis; ἅλις *satis*, ἅμα *simul*, ἅπαξ *semel*.

2°. E aspiratur ante κ, ο, ψ, π, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ *illic*, ἐκεῖνος *ille*, ἐκεχειρία *inducia*, ἔορ *soror*, ἐώρα *suspendium*.

Aspirantur item sequentia; 1°. Nomina, Εἵλως *servus*, Ἑλένη *Helena*, ἕλη *calor solis*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἕλκος *vulnus*, Ἕλλην *Grӕcus*, ἕλμινς *lumbricus*, Ἑλίκη *Helice*, ἕλος *palus*, ἑλξίνη *herba nomen*, ἕρκος *septum*, ἑστία *focus*, Ἕως *Aurora*, Ἕσπερος *Vesper*, ἕστωρ *paxillus temonis*, ἡδυνὸς *suavis*, ἑταῖρος *socius*, ἕτερος *alter*, ἕτοιμος *paratus*, εἷς, ἕξ, ἑπτὰ, ἑκατόν. 2°. Verba, ἕζομαι *sedeo*, εἱλέω *insolo*, εἵργω *includo*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω *traho*, ἕλω *capio*, ἕπομαι *sequor*, ἕρδω *facio*, εὕδω *dormio*, εὑρίσκω *invenio*. 3°. Adverbia, ἕνεκα *gratia* ἑξῆς *deinceps*, ἕως *quamdiu*, ἒ ἒ *heu heu*.

3°. Ante β, γ, κ, σ aspiratur, Exceptis ἠβαιὸς *parvus*, ἠγάθεος *valde divinus*, ἤγανον *sartago*, ἦκα *sensim*, ἠκεστὶς *stimulum non expertus*.

Aspirantur & hӕc; 1°. Nomina, Ἧδος *acetum*, ἧλος *clavus*, ἧλιξ *coӕtaneus*, ἡλικία *statura*, ἥλιος *sol*, ἡμεῖς *nos*, ἡμέρα *dies*, ἡνία *habena*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, ἧπαρ *jecur*, Ἥρα *Juno*, Ἥρως *Heros*, ἡδὺς *dulcis*, ἥμερος *mansuetus*, ἥμισυς *dimidius*, ἧττων *minor*. 2°. Verbum, ἡμεκτέω *ӕgrè fero*. 3°. Adverbium, ἡνίκα *quando*,

4°. I

4°. I ante ε, ζ, ς, πσ, μ (sequente vocali,) aspiratur. Sed Ἴστ⊙ *Ister*, ἴσαμαι *scio*, ἰοῦ *heu*.

His adde 1°. Nomina, Ἱδρὼς *sudor*, ἱκανὸς *sufficiens*, ἱκέτης *supplex*, ἵλεως *propitius*, ἱλαρὸς *hilaris*. 2°. Verba, ἱδρύνω *sedere facio*, ἵκω, ἱκνέομαι, ἱκάνω *venio*, conjunct. ἵνα.

5°. O ante πλ, ρκ, μ (non sequente φ,) σ (sequente vocali.) aspiratur. Sed Ὄρκος *filius Eridis & nomen fluvii*, ὄρκη *vas olearium*, ὄμβρ⊙ *imber*, ὀμιχέω *meio*, ὄμνυμι *juro*, ὄμπνη *beatitas*.

Aspiratus articulus ὁ, ὅς· sic ὅτι, ὅτε, ὅθι, ὅθεν cum similibus: item ὁπ particula præfixa dictionibus plerumque aspiratis; ut ὅπη, ὅπως, &c.

Aspirantur & hæc 1°. Nomina ὁδὸς *via*, ὅλμ⊙ *mortarium*, ὅρ⊙ *terminus*, οἷ⊙ *qualis*, ὅλ⊙ *totus*, οὗτ⊙ *hic*, οὗ *sui*. 2°. Verbum ὁράω *video*.

6°. Ὡ in his ὥρα *hora*, ὡς *ut*.

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ, aspiratur; ut ἅρπαξ *rapax*. Neglecto etiam spiritu radicis; ut Ἑρμῆς *Mercurius* ab εἴρημαι, ὁρμὴ *impetus* ab ὄρω, &c. Sed ὄρπη *secespita*, ἄρπαξ *spina*, ἀρπίαδος *palma*, Ὄρμβο⊙ *proprium viri nomen*.

E augmentum, præfixum consonæ, levigatur; ut τύπτω, ἔτυπτον. Sed in perfectis verborum in μι servat spiritum thematis: ut ἕστηκα ab ἵστημι. Præfixum vocali aut diphthongo ejusdem accipit spiritum; ut ἕειπα, ἑώρων, ab εἶπα, ὁράω.

Temporale augmentum servat spiritum mutabilis; ut ἀκούω, ἤκουον.

Reduplicatio præsentis verborum in μι aspiratur; ut ἵστημι.

Dictiones peregrinæ non observatis hisce regulis servant Spiritum suæ originis; Ἀρμενία *Armenia*, Ἠγερία *Egeria*.

Spiritus dictionis primitivæ servatur in derivativis; ut ὀκτὼ, ὄγδο⊙, ἕζομαι, ἕδ⊙, ἕλκω, ὁλκάς. Simplicis in Compositis; ut ἀγαθὸς, ἀγαθοποιέω. Ἥρα, Ἡρακλῆς, ἅλς, ἀλκυὼν vel ἀλκυδὼν *halcyon*: Casûs recti in obliquis per omnia genera & numeros; ut ἀγαθὸς, ἀγαθὴ, ἀγαθὸν, ἀγαθοῦ, &c. Spiritus thematis retinetur in reliquis temporibus per modos & personas; ut ἀκούω, ἀκούσω, ἀκούοιμι, &c.

Variatur spiritus in hisce derivativis, ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἄμυδις ab ἅμα *simul*, ἦδ⊙ *dulcedo* ab ἡδὺς, ἐσθὴς *vestis* ab ἕιμαι, ἱστορία *historia*, ab ἵστωρ: in Compositis ἐλεόθρεπτ⊙ & ἐλειότροφ⊙ *in palude nutritus*, ab ἕλ⊙ *palus*, Eustath. ἔνδυο *celeriter* ab ἓν δύο. A pro ἅμα & o pro ὁμὸ levigatur; ut ἄκοιτις *uxor*, ὄτειξ (pro ὁμότειξ) *similes*

ſimiles habens pilos, Il β'. v. 765. Sed ἅπας aſpiratur, item ὅπατρος *eodem patre natus*, Orph. Argon. v. 1023.

Idem vocabulum, pro diversâ origine, diverſo notatur ſpiritu; ut ἴκμενος *humidus* ab ἰκμὰς *humor*, ἵκμενος *ventus ſecundus* ab ἱκνέομαι *venio*; ſic ἰήϊος *epitheton Apollinis* ab ἰάομαι *ſano*, ἱήϊος *idem* ab ἵημι *mitto*. Manente eâdem ſignificatione, dictiones quædam duplicem habent ſpiritum; Nomina, ἁψὶς & ἀψὶς *connexio*, ἑανὸς & (rariùs) ἐανὸς *indumentum*, ἕδνα & ἔδνα *dos*, εἱαμενὴ & εἰαμενὴ *palus*, ἑλεδώνη vel ἐλεδώνη *polypi genus*, ἑλίχρυσος & ἐλίχρυσος *herbæ genus*, ἐλλέβορος & ἑλλέβορος *elleborum*, ἐνος vel ἕνος *antiquus*, ἑρμακες & ἕρμακες *ſaxa in mari*, ἐρση vel ἕρση *ros*, ἑρπις vel ἕρπις *nexus*. ἑσμὸς vel ἐσμὸς *cætus*, εὔστρα *hordeum montanum*, ἑψία & ἐψία *colloquium*, ἴκελος vel ἵκελος *ſimilis*, ὅρκυνος & ὄρκυνος *piſcis genus*. Verba ἐλύω & ἑλύω *volvo*, ἑννύω & ἐννύω *induo*, εὕω & εὔω *uſtulo*.

Tempus.

Ratione temporis ſyllabæ ſunt longæ, breves, vel ancipites.

1°. Naturâ:
- Longæ, in quibus reperitur diphthongus vel vocalis naturâ longa, ſcilicet η, ω, aut quævis alia vocalis circumflexa, vel facta ex contractione.
- Breves, in quibus ε, ο.
- Ancipites ſive communes; in quibus α, ι, υ: utpote quæ in pleriſque dictionibus pro arbitrio longæ ſunt vel breves.

2°. Poſitione:
- Longæ: Quævis vocalis ante duas Conſonantes aut duplicem poſitione longa eſt; ut ϖοῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί. Il. ε'. verſ. 171.
- Ancipites: Brevis ante mutam ſequente liquidâ communis redditur; ut μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον, Phocyl. v. 92. πολλῶ μὲν ὄχλω πάντων δὲ τεθρίππων, Theocrit. Idyll. 15. v. 5. Ἀμφιθεὶς οὐκ ἀξῶ τὸ τέκνον μορμώ, δάκνει ἵππος, Idem Idyll. 15. v. 40. δύσποτμε μῆνον Ἄδωνι, Bion. Epitaph. Adon. v. 43. ἑπτὰ δραχμῶν, Theocrit. Idyll. 15. v. 19. Interdum ante μν, κλ, πτ; ut ἤτε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς, Heſiod. Erg. v. 45. (ſic ἄνδρα μεμνημένον, Solon. ιά. v. 9. ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω, Hom. Batrach. v. 45. Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς, Od. δ'. v. 83. Item ſequente liquidâ: ut λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος, Heſiod. Scut. Herc. v. 3.

Finalis

Finalis brevis ante initialem duplicem vel duas ſimplices non rarò corripitur; ut *οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον*, Il. β'. v. 634. *ἠδὲ Σκάμανδρος*, Il. ε. v. 774.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi pro arbitrio corripiuntur ante vocalem ſequentis dictionis; ut *ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ*, Il. ά. v. 30. *πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ*, Il. ώ. v. 433. *ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας*, Il. β'. v. 748.

3. Uſu:
- Longæ ſunt ſyllabæ, in quibus anceps ſemper producitur:
- Breves, in quibus ſemper corripitur.
- Ancipites, in quibus producitur vel corripitur.

Quantitas hujuſmodi vocalium ſpectatur vel in ultimis, vel prioribus ſyllabis dictionum.

Ancipitum quantitas in ultimis ſyllabis.

Si anceps ſit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa * plerumque in ultimâ vocis variatæ; ſi brevis vel communis, quantitatem ſervat in accuſativo & vocativo ſingularibus; ut *Αἰνείας*, *Αἰνείαν*, *Αἰνεία*, *φιλία-ίαν*, *τράπεζα-αν*, *πᾶς-πᾶν*, *νιδὺς-ὺν*, *μέλας-αν*, *ἔτυψα-αν*.

** Quæ verò differunt ſuis locis excipiuntur.*

Nomina dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto, longa ſunt; ut *ἀκτὶς-ὶν*, *Φόρκυς-υν*.

Hæ duæ regulæ obſervari debent in ſequentibus.

A finita corripiuntur; ut *βάπτιζα*, *τέτυφα*, *τύψασα*, *ἵνα*, *ὦ ἱππότα*.

Producuntur Nomina:

1°. In *εα*, *αα*, *δα*; ut *θεὰ*, *Ἀθηνάα*, *βασιλίνδα*.
2°. Polyſyllaba in *αία*; ut *σεληναία*.
3°. In *ρα* (non præcedente diphthongo;) *χαρὰ*, *ἀκέστρα* excipe, *ἄγκυρα*, *γέφυρα*, *ὄλυρα*, *Κόρκυρα* vel *Κέρκυρα*, *Κύθηρα*, *σκολόπενδρα*, *παλαίστρα*.
4°. In *εια*; ut *χρεία*, *ἐγχεία βασιλεία*: Excipiuntur quæ manant ab adjectivis in *ης*; ut *ἀλήθεια* ab *ἀληθὴς*: Fœminea; ut *ἱέρεια*, *ἀγγελίεια*, pag. 25. Nomina Urbium quæ à viris illuſtribus appellationem habent; ut *Ἀντιόχεια*. item *Βατίεια nomen collis*, *κώδεια caput*, *νάπεια ſinapi.*
5°. In *ία*; ut *σοφία*: præter verbalia in *τεια*; ut *ψάλτεια*: item *Καλαύρεια nomen loci.*
6°. Omnia fœminina ab adjectivis in *ος*; ut *λαύρα*, *ὁμοία*: præter *δῖα*, *πότνια*, *ἴα* & *μία*.
7°. Dualia in *α*; ut *Μούσα*.

His adde *κόλλα* cum compoſ. *χρυσοκόλλα*, &c. *σικύα*.

An

Αν finita corripiuntur : ut ἄν, ὦ Αἶαν.

Producuntur 1°. Masculina in αν, ut Τιτάν. 2°. Adverbia, ut πέραν : Sed ὅταν *quando* breve est.

Αρ finita brevia sunt ; ut νέκταρ, αὐτάρ. Producuntur monosyllaba κάρ, ψάρ· γὰρ commune est.

Ας finita producuntur ; ut Αἰνείας, Αἴας, τύψας. Corripiuntur nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in αντος ; ut λαμπὰς μέγας, σέλας. Accusativi plurales quintæ simplicium ; ut Τιτᾶνας. Item Adverbia in ας, ut ἀτρέμας· sed ἕκας interdum producitur.

Ι finita brevia sunt ; ut μέλι, τίθημι, τύπτουσι, ἶφι, βίηφι. Adverbia oxytona in τὶ semper ferè longa sunt ; ut ἀνιδρωτί : in ιστὶ plerumque brevia ; ut Αἰγυπτιστί.

Ιν finita brevia sunt ; ut πάλιν, ξῖν· commune est τεῖν· ιν-ινος longa sunt : ut ῥηγμίν·

Ις finita brevia sunt ; ut πόλις, δὶς, ἀμοιβαδὶς. Producuntur nomina monosyllaba ; ut λὶς *lævis* : τὶς sæpiùs breve. Dissyllaba pleraque Fœminina acutitona in ὶς-ίδος, penultimâ longâ, producunt ultimam ; ut ἀρτὶς, ἀψὶς, βαλβὶς, κληῒς, κνημὶς, κρηπὶς, σφραγίς. Item hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus ; ut βαβακὶς, κανονὶς, καλαμὶς, πλοκαμὶς, ῥαφανὶς, σησαμίς. Communia sunt ἀκεὶς, Περσὶς, νεβεὶς, νησὶς· sed παλεὶς plerumque breve est. Ις-ιθος longum est ; ut μέρμις, ὄρνις.

Υ finita brevia sunt ; ut σὺ, δακρὺ, γλυκύ· sed ἀντικρὺ commune est.

Υν finita corripiuntur ; ut σύν : sed υν-υνος producuntur ; ut κόσυν.

Υρ finita producuntur ; ut ψίθυρ.

Υς finita corripiuntur ; ut βαθύς. Producuntur Substantiva oxytona, quæ declinantur per ύος, ut ἰλὺς, ὀφρύς : item κάμυς. Sed ἰχθὺς, uti & ὀφρὺς in compositis, alicubi corripiuntur : sic χέλυς.

Quantitas ancipitum vocalium in prioribus Syllabis.

Α, ι, υ, ante vocales plerumque corripiuntur.

Exceptiones.

1°. Α penultima nominum in άων crescentium per ο, longa est ; ut Μαχάων. Item Ἑρμάων, Ποσειδάων.

Propria Oxytona, & fœminina in αὶς, producunt α ; ut Θαΐς : sed Ἀῒς communem habet.

Sequentia itidem producunt α penultimam ; ut ἀὶξ, ἀήρ, κεράας, λαός, χαὸς, πάος. Alia antepenultimam ; ut ἄατος, ἀκεράαντος,

 ἀίσσω,

ἀΐσσω, Ἀχαϊκὸς, Ἄονες, Βυγάϊος, Λαέρτης, βιάομαι, τετράορος, ἐλάϊνος, & ἐλαίνεος.

In quibusdam α communis est; ut ἀνὴρ· sed ἀείδω, ἀΐω, ἀλαὸς, δαΐζω, ἱλαὸς, φάος rariùs producuntur; ναὸς, ἄορ rariùs corripiuntur: in ἀάτω sive ἀτάω utraque α per omnia communis est.

2°. I penultima Nominum in ίων-ιον-ιος longa est; ut κίων, βραχίων. Ὠρίων· exceptis Comparativis quæ ferè brevia sunt; ut ἡδίων· item χιών. Longa est in hîs κειὸς, κιάθω, ἰάομαι, ἰύζω, ἰωχμὸς, παλίωξις, προΐαξις, Πιερὶς.

Nomina in ια, penultimam habent communem, sæpiùs tamen correptam; ut σοφία· sed ἀγρία, ἀκία, ἀνία, καλία, κονία, ὁρμιὰ, σιὰ sæpiùs productam.

In hisce ι communis est: ἰαίνω, ἰάχω, ἱερὸς, θριαὶ, θεῖον, λίαν, μιίον, ὀΐω, παίνω, πίον· sed ἵεμαι, ἰὸς rariùs brevia; ἤϊον & composita à δὶς διὸς, ut ἔνδιος, rariùs longa.

3°. Υ in sequentibus producitur: Ἐνυὼ, θυὰς, ἰγνύη, μύωψ, πλατυάζω, ὕαλος, ὑετὸς, κυάνεος.

In his communis est, γύης (quod in compositis sæpiùs breve) μύουρος, μύων, πύελος. Rarò corripiuntur εἰλυὸς, μυελὸς, Ὑάδες· κάρυον, κρόμμυον rarò producuntur.

A, ι, υ ante μα in quamplurimis Neutris producuntur: sed κλίμα, κρίμα, ἔρυμα, πλύμα, χύμα alicubi corripiuntur.

A ante β. γ. δ. κ. λ. μ. ν. π. ρ. σ. τ. φ. χ. corripitur.

Exceptiones.

Polysyllaba in ατος præcedente ρ vel vocali ut plurimum longa sunt; ut ἀνίατος, Ἄρατος, sic ἄπλατος. Corripitur ἐρατὸς ἀάατος commune est.

Nomina in άτης Propria, Gentilia, & Lapides significanti producunt α penultimam; ut Εὐφράτης, Ἀχάτης, Ἀσιάτης, γαγάτης· sed Ἀντιφάτης, Εὐρυβάτης, Γαλάτης, Δαλμάτης, Σαμάτης Σαρμάτης, breviantur: Σπαρτιάτης habetur pro communi.

Numeralia in ακόσιος quartam à fine producunt: sic Συρακόσιος

Penultima α, ι, υ, Circumflexa simul omnes in Catalogo infra ponuntur.

A in sequentibus producitur: ἀβάλε, ἀγὴ, ἀδόλεσχος, ἄκων, ἀκούσιος, Ἄκις, Ἀσὶς nomen fluvii, ἀλεσύνη, ἀμάρακος, Ἆπις, Ἀπύω, ἄπεφος, ἄτη, κάβηξ δαγὺς, δαλὸς, Δαμοῖται, Δάμων, δανὸς, διάκονος διαμελεϊστὶ, δραπέτης, θάπερος, Ἰάπυξ, Ἰάσων Ἰθαγενὴς, καναβινὸς, Καεὶς, κάρος, κλάδος, κοάλεμος, κόβαλος, κρανίον, κρανόω, κρατὴρ, κνάκος Λαδὼν, καρὸς, νάπος, ναπυ & νάπεια, Ὀμφάλη, πανίζω, Πρίαπ πετράκης, ῥάδιξ, σαπέρδης, σάτινον, σπάδιξ, Στύμφαλος, σφραγ πάλα

πίλας, τιάρα, τρανὴς, φάλαινα, φανὸς, φλυρὸς, ψαρὸς, ὀρακιάω. Penultima longa est, in ἀαγὴς, Ἄναπος Σαρδανάπαλος.

Communis est α in his, ἀμάω, Ἄρης, κάραβος, ἐανὸς, καλὸς, τραχὺς: Sed ἀλαὸς, ἀλίσκω, ἄεισον prandium, ἀπάλλω, βάλσαμον, δάπεδον, Ζάκυνθος, ναυαγέω, ναυάγιον, πάγος, τάπης rariùs producuntur: ἀεὶ, θᾶκος, φάρος rarissimè corripiuntur; ἀπάλαμνος interdum producit primam. Ἀπόλλων in recto breve, in obliquis commune: ἀνὴρ in recto commune, in obliquis & in compositis producitur; ut μεγάνωρ.

I ante β. γ. δ. θ. κ. λ. μ. ν. π. σ. τ. φ. χ. brevis est.

Exceptiones.

Ινη in dissyllabis producitur; in hyperdissyllabis itidem, si longa præcesserit; ut δίνη, ὑσμίνη.

I ante vel post ρ producitur; ut λιρὸς, δριμύς. Brevia sunt composita, & derivata à τρεῖς. præter τρίνακρια· brevia item ἔριφος, θρίδαξ, κρίνον, κρίσις, κριτὴς, κριτὸς, τρίβος, θρὶξ τριχὸς cum compositis, item materialia in ινος, ut κέδρινος, μύρρινος.

Nomina in ικη, ιτη, ιτης, penultimam producunt, ut νίκη, Ἀφροδίτη, Θερσίτης· præter δίκη, Ἑλίκη. Quædam etiam in ιτος, ut ἀδήριτος, ἀμήνιτος.

I in sequentibus legitur producta; Ἀγχίσης, Αἴγινα, ἀγινέω, ἀκινάκης, ἀκονιτὶ, ἀκόνιτον, Ἄμισος, Ἄμφισος, Διδὼ, δίφάω, ἐνιπὴ, Ἐνιπεὺς, Ἐχινάδης, ἶβις, Ἴδη, ἶδος, ἰθὺς, Ἴκαρος, ἴλη, ἴλιγξ, Ἴλιον, ἰλὺς, Ἰλισσὸς, ἵμερος, ἰνίον, Ἰνὼ, Ἴναχος, ἰτέα, Ἴφιτος, ἴφθιμος, ἰχὼρ, Κάμινος, κίκαμον, κίκυς, κίχρην, κλίβανος, κλίμαξ, κλίτος, κνίδη, κνιπὸς, κονίσαλος, κονίλη, κοχλάμινος, κύμινον, λιμὸς, μαρίλα, Μίλων, Μίνως, νεογιλὸς, νικάω, νίφω, Ὀϊλεὺς, ὀμιχέω, ὀπιπεύω, ὄρμινον, ὀρίγανον παρθενοπίπης, πέδιλον, πίδαξ, πιδύω, πιλέω, Πίσα, σάπινον, σέλινον, σιγὴ, Σιδὼν, Σιλιννὸς, σισύμβριον, σίσυφος, σιμὸς, σίφων σκίπων, σμίλη, σμίλαξ, σίβη, σῖτος, πίτυρος, πίβυρις, πιθωνὸς, πιμάω, πιὼν, πίφυς, φιμὸς, Φινεὺς, φιτύω, χαλινὸς, χελιδὼν, χίλιοι, χιλὸς, χλιδὴ, ψιλός.

In hisce communis est; Αἰσχίνης, ἰθύνω, ἴκελος, ἱκέτης, ἱκάνω, ἵλαος, ἱμὰς, καρκίνος, κινέω, κόφινος, κόπινος, λιτὸς, μυρίκη, πίναξ, σίδη, φίλος· Rariùs producuntur γίγας, θαμινὸς, λιπαρὴς, ὀπωρινὸς, ὀρθινὸς, στίχος· rariùs corripitur ἱμείρω.

Υ ante β. δ. θ. κ. λ. ν. π. ρ. τ. φ. corripitur.

Exceptiones.

Longa plerumque sunt Verbalia in υτηρ, υτης, υτος, υτωρ· ut λυτὴρ, μηνυτὴς, κωκυτὸς, ῥύτωρ. Leguntur tamen quædam in υτὸς inter-

interdum correpta ; ut ἀδάκρυτος, ἀμήρυτος· Pauca sæpius brevia ; ut ἀνήνυτος, δυτὸς, θυτὸς, κλυτὸς, λυτὸς, ῥυτὸς, φυτὸς, χυτὸς, cum compositis : item θύτης.

Longa etiam dissyllaba in υλη, υνη, υνος, præter μύλη, γυνὴ, πλυνός.

Adverbia in υδὸν producunt penultimam : ut βοτρυδὸν, ὡρυδὸν, excipe ῥυδὸν.

Υ ante γ, μ, σ, χ, producitur. Terminationes verò ascitiæ υμος & υμων corripiunt υ, ut ἤδυμος, δαιτυμών· corripitur item υ, δύσις, ζυγὸς, Ἠλύσιος, θύμαλις, θύμον, κύμινον, λύγος, λύσις, μαψυλῦγὴ, μυχὸς, τύμαλος τηύσιος, τρύγη, ὑγιὴς, χύσις· Hæc θύσανος, ὑμὴν, φύσις, perrarò extendunt : θυγάτηρ in recto sæpiùs corripit, in obliquis sæpiùs producit.

Quædam alia producunt υ. Ἄβυδος, ἄγκυρα, ἀλιμυρὴς, ἀβακτυλὶς, ἀϋτὴ, γέφυρα, Γρυνειὸς, γρυπὸς, γυρὸς, ζῦθος, θύλακος, ἰσχυρὸς, καρύκη, κέλυφος, κίνδυνος, κογχύλιον, Κόρθυρα sive Κέρκυρα, κόβυλις, κυλίνδρα, κύριος, λάφυρον, λεπυρὸν, Λυδὸς, λύπη, μυκάομαι, μύραινα, μύρος, μύειοι, μυλιάω, ὄλυρα, ὀϊζυρὸς, ὀνόγυρις, ὄρχυνος, πίτυρον, πλημμυρὶς, πυραμὶς, πυρὸς, Ῥύπαιος, ῥυτὴ, σκύτος, σύριγξ, σφυρὰ, Τυδεὺς, τυρὸς, τρυπάω, ὑδὸς, χυλὸς, χελύνη.

Υ communem habent βόθυνος, βύθος, κεκρύφαλος, πάπυρος : ῥυπὶς, σηγύνη, σύλος, σφονδύλιον & σφονδύλιος, πρύμνη, τρυφάω τυρόεις, ὕδωρ ; sed γυλιὸς, κορύνη, λάγυνος, ξύλον, φυτάω, φυταλιὰ φυτάλμιος, υ rariùs producunt.

In nominibus propriis, ancipites verò communiter accipiuntur. In peregrinis servatur quantitas linguæ vernaculæ : ut Γερμανὸς *Germanus*.

Anceps diphthongi resolutæ, vel diminutæ corripitur : ut παῖ φυγή.

Veruntamen si quid ab hac ancipitum, ita positarum, quantitat dissentaneum obtulerit frequens lectio, qua certissima est omniun norma, suo loco potest adscribi ; ut de his modo, incertis, certio aliquando habeatur notitia.

Eadem fere ratio est dignoscendæ Quantitas Verborum.

Breviantur ancipites, quantum sinit positio, in penultimi verborum desinentium in γω, δω, θω, άκω, άνω, άρω, άφω, άχ ίκω, τω

Pauca in άνω sunt communia ; ut αὐξάνω, ἱκάνω, οἰδάνω· al qua longa ; ut κιχάνω, φθάνω (quod tamen extra præsens ancep est.)

Πλὴ

Πύθω *putrefacio* longum est: ἰάχω utramque Vocalem habet communem.

Producuntur Verba finita in ίζω, ίγω, ίθω, ίνω, ινῶ, ίρω, ύγω, ύνω, ύρω, ύκω, ύχω, ύφω. Sed ὀρίνω, θίγω, τρίζω, communem habent penultimam; ἀμβλύνω, ἀρτύνω, ἐντύνω, κύνω, πλύνω, rarissimè correptam; γίνομαι, σίνομαι, πίνω ι communem; γλύφω υ brevem habet.

Finita in άω brevia sunt. Sed διψάω, πεινάω, ἰάομαι, longa: άω post ρ vel Vocalem commune est.

Communia ferè sunt terminata in ίω & ύω, ut τίω, κωκύω. Longa sunt κονίω, μηνίω, χρίω, μηνύω, μηρύω· paucula brevia, ἐσθίω, κίω, φθίω, ἠπύω, μεθύω.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerumque in penultimâ vocis variatæ; ut γίγας γίγασι, τύψας τύψασι, ζεύγνυς ζευγνῦσι, Τιτὰν-ᾶνος, ἀκτὶν-ῖνος, φόρκυν-υνος, ἀψὶς-ῖδος, ἔτυψα-άμην-ατο, τέτυφα-ατον.

Hæc Regula vim habet in sequentibus, tum Nominum Incrementis, tum Verborum.

Incrementum Nominum.

Ancipites productæ in Recto, si declinentur purè, ferè communes sunt; ut δρῦς-υὸς, sic ναῦς-αός.

Anceps ante duplicem in ultimâ Recti plerumque breviatur in Obliquis; ut αὖλαξ-ακος, ἧλιξ-ικος, Στὺξ Στυγός. Verùm A longum est in Obliquis sequentium: ῥὰξ, θώραξ cum compositis χέρδαξ, ἵεραξ, οἴαξ, Φαίαξ, φάψ.

I ferè longum est in Obliquis Nominum in ιξ-ιγος, gentilium in ιξ-ικος, ut πέρδιξ, Θρήϊκες· & monosyllaborum in ιψ, ut ῥίψ· similiter in hisce ἀΐξ, πέρδιξ, ῥάδιξ, σκάνδιξ, σπάδιξ, φοίνιξ, φρίξ· μάστιξ interdum corripit ι.

Υ Incrementum Nominum in υξ-υκος longum est, ut βόμβυξ· Excipe ἄμπυξ, κάλυξ, πτύξ· βέβρυξ tamen & κήρυξ habent υ commune.

Longum habetur υ in horum Obliquis γύψ, γρύψ, κόκκυξ, σάνδυξ, ὄρτυξ, quod tamen alicubi breve est.

I Nominum in ίων-ωνος, præcedente brevi corripitur, ut Κρονίων Κρονίωνος. Reliqua ferè in ίων servant quantitatem Recti in Obliquis, ut Κρονίων Κρονίονος, Ὠρίων Ὠρίονος antepenultimâ longâ.

Pauca in Obliquis brevem habent ι quæ in Recto longa est, ut Ἀμφικτίων, Περικτίων-ίωνος.

Υρ longum in Recto, corripitur in obliquo, ut πῦρ, πυρὸς, ψίθυρ, μάρτυρ-υρος.

Incrementum Verborum.

Quantitas penultimæ manet in Præsenti & Imperfecto per omnes Voces & Modos; ut κείνω ἔκεινον, κείνομαι ἐκεινόμην.

Quantitas Indicativi servatur in similibus Temporibus aliorum Modorum, utì & in Participiis; ut κείνω, κρῖνε, κείνων.

Manet itidem Quantitas in Temporibus cognatis ejusdem & alterius Vocis; ut ἔτυπον, τυπῶ, ἐτύπην, τυπήσομαι, ἐτυπόμην, τυποῦμαι, τέτυπα, ἐπετύπειν.

Penultima Indefiniti primi longa est in Conjugatione quartâ; ut ἔκειναν μέγα νεῖκος, Od. σ'. v. 263. Sed in tertiâ Conjugatione, penultima tam Futuri quàm Indefiniti primi frequentiùs brevis; ut ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ Θεὸς μετέπειτα δικάσει, Phocyl. αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι, Il. ό. v. 234. ἔειν ἤεισε, Theocr. Idyll. 5. Ἔκλυσε δῖνα, idem. Idyll. 1. In Verbis autem, quorum Thema exit in ω purum α penultima post ρ vel vocalem commune est: ι, υ post quamcunque literam sæpiùs longæ; ut Ζεὺς εἴασε Κρονίων, Od. ύ. v. 273. εἴασεν Ἕκτωρ, Il. κ'. v. 299. ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ, Od. κ'. v. 450. τ' δ' ἐγὼ ἐ λύσω, Il. ά. v. 29.

In Voce Activâ, penultima Indefiniti secundi corripitur; ut ἔταγον, ἔλιπον, ἔτυπον. Penultima etiam Fut. 1. quartæ Conjugationis, ut ψαλῶ, κεινῶ.

Penultima Perfecti Activi aut Medii plerumque brevis est; ut τέτυφα, τέτυπα· Nisi quod anceps Thematis, trium priorum Conjugationum, usu longa vel communis Quantitatem retinet; ut βέβρειθεν ἀλωὰ, Theocr. Id. ί. v. 46. δένδρεα μακρὰ πεφύκει, Od. έ. v. 238.

Penultima tertii pluralis in ασι longa est, ut Μυῖαι ἑστήκασι, Il. δ'. v. 434. ἄνδρες ἔασι, Il. β'. v. 131.

Propria Reduplicatio Verborum, nisi obstet positio, brevis est: ut Ζεὺς ὅτι ἔργα τίθησι, Od. θ'. v. 245. τ Ἔρωτα διδάσκει, Bion. Idyll. 3. v. 4. Πιφαύσκω primam habet communem, γινώσκω sæpiùs productam; ut ἀλλήλοισιν πίφαυσκον, Il. κ'. v. 202. ὅς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ibid. 478. ὄφρ' εὖ γινώσκῃς, Il. έ. v. 128. Sed νοήματα σεῖο γινώσκω, Nazianz. Impropria communis est, ut ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, Il. ά. v. 25. βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς, ibid. v. 51.

A Characteristica primæ Conjugationis ubique corripitur in Duali & Plurali, & in Singulari Imperativi Vocis Activæ, & in toto Passivo & Medio tam Singulari quàm Plurali; ut ἵσατον ἀχνύμενοι κῆρ, Il. ψ'. v. 248. τρίποδ' ἵσατον ἐν πυρὶ, Il. σ'. v. 346. Ἵλαθι νῦν φίλ' Ἄδωνι, Theocrit. Idyll. 15. v. 143. ἵσαμαι ὅπποτε νεῖκος, Il. ύ. 171. &c.

Y quar-

Υ quartæ Conjugationis in Indicativo singulari Activæ Vocis producitur; ut φύσις δείκνυσιν ἕκαστα, Pythag. v. 64. Sed in duali & plurali Indicativi, & in Imperativo & Infinitivo ejusdem Vocis, & in toto Passivo & Medio corripitur; ut βόας ἡμιόνους τε Ζεύγνυσαν ἆψα, Il. ω΄. v. 785. δύνυται εὔφρων, Il. ό. v. 99. Dissyllaba Vocis Activæ ubique producunt υ, ut γαῖαν ἐδύτην, Il. ζ΄. v. 19. αὐτίκ' ἔδυσε, Il. ώ. v. 145. κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, Il. ά. v. 37.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in suam longam vertitur: Nam ἄϊον ab ἀΐω, ἴαλλον ab ἰάλλω, ὑλάκτεον ab ὑλακτέω, uti ἤκουον ab ἀκούω, ἤρειπον ab ἐρείπω, ὤρυτον ab ὀρύτω, producit primam: ζεύγνυμι-υσι, quia τίθημι-ησι, penultimam producit. Huc refer ἀδινῶς, primâ longâ.

Derivativa eandem cum Primitivis quantitatem plerumque sortiuntur; ut νικάω *vinco*, νίκη *victoria*, primâ longâ; κόρα, κοράσιον, productâ α· δίκη δίκαιος, primâ brevi; sed μανικὸς à μανία *furor*, πρᾶγος *negotium* ab ἔπραγον, producunt α· νιφόεις *nivosus* & νιφάς *nix* à νίφω, πνιγόεις à πνῖγος *suffocatio* corripiunt ι. Similiter quæ profluunt ab incrementis vocum, ut θωράκιον à θώραξ-ακος, ῥαγίζω à ῥάξ ῥαγὸς, producunt α.

Composita Simplicium Quantitatem ferè sequuntur; ut τιμὴ, ἄτιμος, ἀτιμάω. Est etiam ubi Quantitatem eandem non habent, ut Θεοῦ ἀτίμησε ἑορτήν, Dyonys. v. 1158. Πᾶν initiale in Compositis corripitur, πανάπτηλος, πανάχαιοι, &c. ut εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος — Bion. Epitaph. Adon. v. 56. — ἀριστῆες πανάχαιῶν, Il. β΄. v. 404. τῶν ἄπαν ἐπλήσθη πεδίον — Il. ύ. v. 156. — πρόπαν ἦμαρ, Il. ά. v. 601. — πέμπαν ἀμύνειν, Il. ί. v. 435. In fine alicubi legitur productum, ut — ἄπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον, Theocrit. Idyll. 22. v. 86. ὗς, σῦς in Compositione corripiuntur, ut ὑφορβὸς, συβώτης *subulcus*: sic ἄσπιλος *immaculatus* corripit ι, à σπῖλος. Derivativa & Composita in αης ab ἄω *spiro* producunt α, ut Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς — &c. Od. έ. v. 368. — ζέφυρός τε δυσαὴς, Od. έ. v. 295.

In Compositione anceps immediatè præfixa posteriori membro compositi corripitur, tam in hisce particulis, α, δι, δυς, ἀει, ἐρι, ζα, quàm in fine aliarum vocum quæ præfiguntur: ἄφατος, ὀκτάπους *octipes*, καλλιπάρηος *formosas habens genas*, πανύπεπλος *veste longâ indutus*: α longam habent, ἄληκτος *indesinens*, ἄλοφος *cristam non habens*, ζάλευκος *valde albus*; communem ἀαγής.

Poëtæ nonnunquam hasce de Ancipitum quantitate negligunt Regulas tum in ultimis tum in prioribus Syllabis Dictionum.

Ultimas enim breves interdum producunt; ut ὦ πύκτα Πολύδευκες — Theocrit. Idyll. 22. v. 131. Αἶαν Ἰδομενεῦ τε — Il. ψ΄. v. 493.

v. 493. —βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν — Orph. hymn. in Æsculapium. —δήμῳ Ἀλεγηνορίδαο, Il. ξ'. v. 503. κωρυκιῶτα μάκαρ ἐριοῦντε — Orph. hymn. in Mercur. v. 8. μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος — Il. φ'. v. 340. Longas corripiunt, ut μήτ' ἄγαν εὐδαίμων — Theogn. δήσας ἀλυκτοπέδῃσι — Hesiod. — χρὴ χῶρον ἀμείβειν, Phocyl. 45.

Priores itidem breves quandoque extendunt, ut —κέρατα καὶ ἐγκλίνουσι, Oppian. l. 2. v. 95. εὗρον ἀέναον κρανὰν — Theocrit. Idyll. 22. v. 37. —εἰν εὐύδρῳ προβατικῇ. Nonn. Joan. c. 6. Πύθιον καλέουσι — Hom. hymn. in Apoll. v. 373. — καὶ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σίμων, Nonn. Joan. c. 21. ὄρνιθες τί κεκράγατε — Epigram. l. 7. Longas corripiunt, ut θεινόμενος ὑπὸ δίνας — Orph. Arg. v. 1031. ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ἔμβαλε — Orph. hym. in Jovem Fulmin. —κόνις ἐστὶν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται, Phocyl. v. 103. ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυπῆτ' — idem. 118.

Accentus.

Dictiones singulæ sive simplices sive compositæ unicum tantùm habent Accentum, à quo dicuntur ἔντονοι· quædam tamen Accentum quandoque exeunt, dictæ ἐγκλιτικαί· pauculæ carent ἄτονοι.

Accentu carent ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Acuuntur Articuli ὁ pro ὅς, οὗτος vel τοῦτο· ἡ, οἱ, αἱ pro αὕτη, οὗτοι, αὗται· absque Substantivo positi, nec sequente μὲν vel δὲ· ut * ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶ, Il. α'. v. 389. αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε, Il. ζ'. v. 171. ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων, Il. ψ'. v. 9. ὡς ἡ πορφυρέη — Δύσατο, Il. ρ'. v. 551.

* *Encliticarum regulis apponuntur exempla ex* SS. Bibliis: *Editionis regiæ* Plantin. † *ex tribus Editionibus* Rob. Steph. *anno* 1550. *folio* 1549. & 1568. in *duodecimo.* † Henr. Steph. 1569. *fol.* † Bezæ *per* Henr. Steph. 1582. † *Bibl. Græc.* Francofurti 1597. *fol.* & Basileæ 1544. *fol.* † *Bibl. Græcolat. per* Morinum Lutetiæ 1628. *fol.* Homeri *exempla ex* Eustatio *Romæ* 1542. † *Et per* Froben. Basileæ. 1560. † *Ex* Didymo Basileæ 1535. † *Ex* Spondano Basileæ. 1606. † *Ex Editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* † Lectii, Aureliæ, Allogobrum 1606. Theocriti *ex Editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* & 1579. *in duodecimo.* † Wintertoni *Cantabrigiæ* 1635. Hesiodi *ex Editione* Henr. Steph. *fol.* 1566. † Heinsii 1603. † Wintertoni *Cantabrigiæ* 1635.

οἱ δὴ

οἱ δὴ νῦν ἕαται, Il. γ'. v. 134. αἳ γάρ τε βοῶν φερέσταταί εἰσι, Il. κ'. v. 353. εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κεῖται ἄστυ μένη, Theocr. Id. 25. v. 45. ἣ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν, Il. ε. v. 318. οἱ μὲν ἐκήρυσσον, Il. β'. v. 52. αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, Il. ζ'. v. 90. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Marc. 12. 15. ἡ δὲ νὺξ ἐσπέρα, Il. ι. v. 357. οἱ δὲ εἶπον, Luc. 9. 13. αἱ δέ τε ἔνθα, Il. β'. v. 90.

Οὐ, οὐκ acuuntur ante quodvis punctum; ut ἔξεστι κῆνσον δοῦναι ἢ οὔ, Marc. 12. 14. ὁ δὲ ἔφη, οὔ, Matth. 13. 29. οὐκ· ἀλλ' Αἴγων, Theocrit. Idyll. 4. v. 2.

Ὡς *sic*, ubique acuitur; ut ὣς ἔφατ', Il. α'. v. 33. ἀλλ' οὐδ' ὣς, Od. α'. v. 6. *sicut*, quando in constructione postponitur; ut κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα, Il. ε'. v. 476. *quodammodo*, post ἐπὶ, ut ἔστι μὲν ὥς, Aristot.

Ἐξ, si postponitur Casui, interdum acuitur; ut οὐδὲ κακῶν ἔξ, Il. ξ'. v. 472. & Theocr. Idyll. 25 v. 38. Apud Spondanum tamen & Wintertonum tono orbatur.

Omnes hæ Voces ἄτονοι per Compositionem auctæ Accentum in se possunt recipere; ut νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται, Luc. 16. 25. ἥδε δὲ οἱ, &c. Il. β'. v. 5. οἵδε, Il. α'. v. 302. αἵδε, Od. τ'. v. 373. sic οὔκουν, εἴθε, ἔνθα, &c. hujusmodi.

Encliticæ.

Τὶς indefinitum per omnes Casus.

Pronomina μοῦ, μοὶ, μέ· σοῦ, σοὶ, σέ· οὗ, οἷ, ἕ· σφωὲ, σφὲ, σφίσι, σφᾶς· & σφῶ || *illi*, *illos*, &c.

Verbum φημὶ in omnibus personis Præsentis Indicativi exceptâ 2â singulari. Similiter εἰμὶ 1a. & 3a. singularibus & 3a. plurali: sed † εἰ & εἷς 2a. singularis, & ἐστὸν 2a. & 3a. dualis vix unquam; * ἐσμὲν, ἐστὲ sæpiùs inclinant.

Particulæ Indefinitæ ποτὲ, ποθὶ, πῆ, ποῖ, ποῦ, πῶς. Item γε, τε, κε, κεν, νυ, νῦν, περ, πω, ῥα, τοι, & plerumque θὴν ||.

|| σφῶ *illi*, εἰ μή σφω δέκειναν, Il. ρ'. v. 531. *vos*, εἰ δή σφω ἐειδώνετον, Il. α'. v. 574. † Εἶ *inclinat*. Franklin. cap. 8. ἐστὸν *semel in* Homero *inclinat* φίλτατοί ἐστον, Il. ι. v. 198. *idque editione tantum* Spondani, Lectii, *&* Hen. Stephani. *&* Crispini: *sed in editione* Didymi, Eustathii, *&c. servat.* * Ἐσμὲν, ἐστὲ *in sequentibus locis* Homeri *non inclinat*, ὁμήλικές ἐσμεν, Od. ο. v. 196. νῦν θεοί ἐστε, Il. π'. v. 422. σχέτλιοι ἐστὲ θεοὶ, Il. ω. v. 33. *&* Od. ε. v. 118. || Θὴν *in* Homeri *editionibus sexies inclinat*, Il. θ'. v. 448. κ'. 104. ν'. 620. π'. 852. φ'. 568. Od. ε. v. 211. *ter non inclinat*, οὐ θὴν μιν, Il. β' v. 276. Πηλεὺς θήν μοι, ι. v. 394. ὦ φίλ' ἐπεὶ θήν μοι, Od. π'. v. 62. *non inclinat itidem in* Theocrit. Idylliis. ὔμμες θὴν, Idyll. 5. v. 111. τὸ θὴν, Id. 7. v. 83. αἶνος θὴν, 14. v. 43.

Encliticæ dictiones inclinant vel amittunt Accentum.

Inclinant, id eſt, transferunt Accentum ſemper acutum, vel ſuum vel pro ſuo, in dictionis præcedentis finalem ſyllabam: idque fit cùm præcedens dictio habeat.

1°. Acutum in antepenultimâ; ut ἄνθρωπός τις, Luc. 16. 1. ὅμοιός ἐστι, Matth. 13. 52.

2°. Circumflexum in penultimâ, ultimâ exiſtente brevi; ut τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, Matth. 26. 26.

3°. Acutum in penultimâ, quæ cum ultimâ eſt pes trochaicus, ut οὔτέ τι τῆνος ἐμῖν ἐπεμέμφατο, μέστρά τοι ἐχθὲς, Theocrit. Idyll. 2. v. 144. οὔτέ ποτε προβέποντο, Il. έ. v. 700. & οὔτέ ποτ' ἀντεφέροντο, v. 701. αἴκέ ποθι, Il. ά. v. 128. Sed εἰμὶ & φημὶ poſt voces hujuſmodi paroxytonas non inclinant.

4°. Cùm præceſſerit Enclitica nudata ſuo Accentu, ut καθώς φασί τινες, Rom. 3. 8. ἆρά γέ πω, Theocrit. Idyll. 7. v. 149.

Amittunt Accentum, quando præcedens dictio tonum habet in ultimâ; ut ὁ παῖς μου, Matth. 12. 18. ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι, Mat. 5. 37. Vertunt autem Gravem in Acutum, ut Θεέ μου, Θεέ μου, Matth. 27. 46. θεοί ἐστε, Joan. 10. 34.

Encliticæ monoſyllabæ amittunt Accentum poſt paroxytonas non trochaicas, ut ἡ μήτηρ μου, Matth. 12. 48. τὸ στόμα μου, Mat. 13. 35. ἡ θυγάτηρ μου, Matth. 9. 18. vel poſt circumflexum in penultimâ, quando ultima ſolâ poſitione longa eſt; ut χοῖνιξ μου. Diſſyllabæ verò non amittunt, ut πῶς τινὰς ἐξ αὐτῶν, Rom. 11. 14. πόθεν ἐστὶ, Joan. 2. 9. σαόφρων ἐστὶ, Od. δ'. v. 148. χωρὶς νόμου ποτὲ, Rom. 7. 9.

Verbum ἐστὶ retrahit Accentum in penultimam, quando eſt initium orationis, vel immediatè ſequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καὶ, οὐκ, εἰ, & voces quaſdam Apoſtrophum paſſas τοῦτ', ἀλλ'; ut ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικὸν, 1 Cor. 15. 34. ὁ ἀγρὸς, ἔστιν ὁ κόσμος, Matth. 13. 38. οὐκ ἔστι μαθητὴς, Matth. 10. 24. εἰ ἔστι λόγος, Act. 13. 15. τοῦτ' ἔστι, Marc. 7. 2. ἀλλ' ἔστι, Joan. 7. 28. Item propter emphaſin apud Ariſtotelem, ut ἐνεργείᾳ μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δὲ ἔστι, Metaphyſ. l. 2. c. 10.

Addunt Grammatici, ὡς ἔστι.

Reliquæ omnes Encliticæ ſervant Accentum poſt quodvis punctum vel notam diſtinctionis; ut τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν, Philip. 1. 15. τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειρε, Marc. 5. 41. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω, Marc. 2. 10. 2°. Propter emphaſin, ut ἡ ῥίζα σὲ, Rom. 11. 18. δώσω σοὶ, Marc. 6. 22, 23. 3°. Propter diſtinctionem, ut οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, Epheſ. 2. 13. ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, Luc. 14. 9.

Pro-

Pronomina post Præpositiones, & ἢ *vel*, ut plurimùm non inclinant; ut ἐκ σοῦ, Matth. 2. 6. ἐπὶ σοῦ, Act. 24. 19. Ἦ σέ γε Μοῦσα δίδαξε Διὸς παῖς ἢ σέ γ' Ἀπόλλων, Od. θ'. v. 488.

Πρὸς ante Pronomen Encliticum in N. T. semper Acuto notatur, ut πρός με, Matth. 3. 14. πρός τινα, Act. 12. 12. &c. Sic πρός μιν, Theocr. Idyll. 25. v. 60. πρός με παῖσαι, Steph. t. 3. col. 673. Ἐπὶ semper ante σε, Act. 13. 11. & 22. 19. &c. Sic τὰ μὴ ἐπί σοι θέλεις ἐπί σοι εἶναι, Epictet. c. 19.

Ἀμφὶ ante ἓ apud Homerum semper, Il. δ'. v. 497. Il. ό. v. 241, & 514. item Mosch. in Europ. v. 130. sic ἀμφί μιν, idem. v. 118. Legitur & ἀμφί σοι, Duport. Cantic. cap. 1. v. 11. Μετά σε, Cant. cap. 6. v. 1. μετὰ σε, ibid. cap. 1. v. 4. Post Præpositiones à Verbo divulsas, tum Pronomina, tum aliæ Encliticæ Accentum non servant; ut ἔκ τοι ἐρέω, Il. ά. v. 203. τοῦ ἀπό σοι ἔθηκα. Cant. c. 7. v. 13. ἔκ τ' ὀνόμαζε, Il. ά. v. 371.

Hæ sunt Regulæ de Encliticis certæ & melioris notæ, studiosorum fide & memoriâ dignissimæ: à quibus tamen non rarò dissident emendatissimi Codices; incertum, an propter situm & collocationem hujusmodi.

Τὶς indefinitum sæpè servat Accentum suum cùm præponitur Verbo ex quo pendet, ut οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι, Matth. 15. 32. ἵνα τὶς γνῷ, Marc. 9. 30. οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σὺ, Marc. 14. 36. οὐχ ἑτέρως τὶς ἐρεῖ, Theocrit. Epigr. 10. v. 3. εἰσόκε τὶς χειρός μιν ἀνειρύσῃ, Mosc. in Megar. v. 116.

Verbum εἰμὶ post οὐκ in N. T. servat Acutum in ultimâ per omnes Personas (exceptâ tertiâ singulari,) ut οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, Matth. 3. v. 11. οὐκ ἐσμὲν, Rom. 6. 15. οὐκ ἐστὲ, Joan. 15. 19. ὅτι οὐκ εἰσὶ, Matth. 2. 18.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synencliticæ.

Ex Synencliticis si præcedens exuerit in ultimâ Circumflexum, aut in penultimâ Acutum, sequens non inclinat; ut ἤ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς, Il. β'. v. 238. malè itaque in Bibliis Græcolat. legitur μάρτυς γάρ μού ἐστι, Rom. 1. 9.

Τὶ inclinans Accentum sæpè non recipit à sequente Encliticâ, ut οὐδέ τι πω, Il. ά. v. 108. & 124. οὐδέ τι μιν, ibidem. v. 332. οὔ τι μοι, ibidem. v. 335. νύ τις ἐστι, Il. έ. v. 191. & Hesiod. ἔργ. l. 2. versu ultimo.

In priorem monosyllabam acutitonam Accentu orbatam quandoq; posterior dissyllaba non inclinat, præcipuè post Pronomen; ut καλόν σοι ἐστὶ, Matth. 18. 9. ἰσχυρότερός μου ἐστὶ, Matth. 13. 11. μαθηταί μου ἐστὲ, Joan. 8. 31. σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶ, Act. 9. 15. μάρτυς

γάρ μου ἐςὶ, Rom. 1. 9. κασίγνητος δέ τοι εἰμὶ, Il. ή. v. 48. σέ γε φημὶ, Theocr. Idyll. 25. v. 38. ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ, Il. ά. v. 176. μάλα πού σφίσι, Od. ζ'. v. 155. πρὶ οἵ ποτε πατρὶ, &c. Il. δ'. v. 219.

Plures Synencliticæ alternis ſæpiſſimè acuuntur & amittunt Accentum, ut οὐ γάρ πω τινά φημι, Od. δ'. v. 141. ἥκιν τίς μοι ἐείσατο, Od. δ'. v. 80. λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν, Act. 9. 6. & 10. 6.

Interdum poſteriori loco poſitæ duæ vel tres Tono carent, ut εἴποτέ τοι τι, Od, δ'. v. 328. ἦ θήν πού τοι, Il. ν'. v. 813.

Occurrunt & aliæ ſervantes Tonum ubi nulla prorſus veriſimilis ratio ſubeſſe videatur, ut ὅσσα ἐν οὐρανῷ εἰσὶ, Theocr. Idyll. 25. v. 90. ἐπ' ἐσχατιῇ τινὸς ἀγροῦ, Mosch. in Megar. v. 97. πῶς δὴ φῂς, Il. δ'. v. 351. Ζεύς εἰμὶ, Mosch. in Europâ, v. 151. εἰ μὴ σφᾶς ἄναξ, Theocrit. Idyll. 16. v. 57. ὅτι ῥα, Il. ά. v. 156. ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος, Theocrit. Idyll. 25. v. 164.

Denique innumera penè depromi poſſunt Exempla à Regulis multùm diſcrepantia, quæ exiſtimantur ab incuriâ potiùs Typothetarum quàm Authorum induſtriâ prodiiſſe in lucem. Proinde admonendi ſunt Lectores, ut Grammaticorum præceptis conſtanter adhæreant, nec à prælorum dubiâ fide, aut potiùs ſphalmatis in errorem ſe duci patiantur. Variis enim modis tum in iiſdem tum in diverſis exemplaribus Tonum retinent, inclinant amittunt; ἀπό σου, Matth. 12. 38. in editione, Bibl. Reg. Bibl Græc. Bibl. Græcolat. Bezæ. Verùm ἀπὸ σοῦ in utroque Steph Enclitica σοῦ in eodem contextu, Apocal. 18. 14. bis poſita ſecundùm diverſas Editiones ſic variatur; ἀπό σου & ἀπὸ σοῦ inclinat & retinet in edit. Bezæ, Bibl. Græc. Francofurt. Utroque loco inclinat. in Bibl. Reg. Servat in utroque apud Steph. Bibl. Græc Baſil. Bibl. Græco-Lat. Sic ἦ ῥά νύ μοί τι, Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νύ μοί τί, Il. ή. v. 48. Euſtath. ἦ ῥά νύ μοὶ τι, Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νύ μοι τι, Il. ή. v. 48. Didym. ἦ ῥά νύ μοι τι, Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νύ μοι τί, Il. ή. v. 48. editione Lectii. ἦ ῥα νύ μοί τι, Il. δ'. v. 93 ἦ ῥα νύ μοι τι, Il. ή. v. 48. editione Spondiani. ἦ ῥα νὺ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νὺ μοι τί, Il. ή. v. 48. Hen. Steph.

Regulæ Accentuum in Dictionibus ἐντόνοις.

1°. Generales; quæ reſpiciunt ſimul plures dictionum ſpecies, vel dictionis ejuſdem plures variationes.

2°. Speciales; quæ de ſingulis ſeparatim traduntur ſpeciebus dictionum pro varietate primæ terminationis.

Gene

Generales Regulæ.

Reg. 1a. Accentus Acutus & Circumflexus occupant priorem syllabam.

Circumflexus notat Syllabam longam naturâ vel usu: antepenultimam nunquam: nec penultimam, quando ultima est naturâ vel usu longa.

Acutus quartam à fine syllabam non afficit. In hyperdissyllabis antepenultimam occupat, quoties ultima est brevis; penultimam, quoties ultima longa est; ut ἄνθρωπος ἀνθρώπου, τύπτομαι ἐτυπτόμην. Super ultimam non pingitur; semper tamen in interrogativo τίς, vel ante Encliticas, vel punctum distinctionis: aliàs ubique tam in orationis contextu quàm seorsim posita dictio, si tonum habuerit in fine, nec Circumflexum, Gravi notatur; quæ tamen syllaba dicitur acui, utì & dictio acutitona.

Αι & οι finales, ratione Accentûs, pro brevibus habentur; ut ἄνθρωποι, εὖναι, τύπτομαι· præter αι & οι in Optativis; ut τύψαι, τύπτοι· in syllabis contractis; ut εὖνοι, λεχοῖ· aliisque Circumflexis; ut παῖς. Item in Adverbiis; ut οἴκοι.

Excipiuntur à generali Regula plurimæ dictiones simplices & compositæ, quarum varietas pene infinita Regulis comprehendi vix potest: de quibus tamen aliquid infrà admonebitur.

Reg. 2a. Longa naturâ vel usu ante finalem naturâ brevem, si tonum habuerit, circumflectitur; ut σῶμα, εἶμι· Ante finalem solâ positione longam sæpiùs circumflectitur; ut αὖλαξ, χοῖνιξ· sed λαίλαψ, μείραξ. Finales in ῳ & ου, si tono afficiantur, habent Circumflexum; ut εὖ, ποῦ. excipe ἰδού, ἰού.

Reg. 3a. Monosyllaba incontracta acuuntur, ut χθών, ὅς. Verba autem monosyllaba, si fuerint producta, Circumflexum postulant in quibuscunque personis; ut ἦν, θῶ, εἷς. Sed φῄς 2a. Præsentis Ind. ut distinguatur à φῇς 2a. Subj. Eustat. Od. ἡ. v. 239.

Circumflectuntur quædam 1°. Nomina, βοῦς, χοῦς, δρῦς, κῖς, μῦς, ναῦς, οἶς, οὖς, παῖς, πᾶς, ποῦς, πῦρ, σκῶρ, σῦς, ὗς, φθοῖς. 2°. Adverbia, αὖ, νῦν, νῷν, οἷ, ὦ, ἦ, αἶ. 3°. Conjunct. οὖν.

Reg. 4a. Gravis subintellectus, sequente Acuto, per contractionem fit Acutus; ut πλακόεντων πλακοῦντων, ποιεέτω ποιείτω.

Ex Acuto cum Gravi post se subintellecto fit Circumflexus; ut τειχέων τειχῶν, ποιέω ποιῶ.

Excipiuntur quidam Casus contracti, qui acuunt ultimam:

1°. Acu-

1°. Acuitur Accusativus singularis 4æ. Contract. ut λεχῶ· sed αἰδῶς & ἠῶς apud quamplurimos circumflectunt Accusativum.

2°. Acuuntur Nominativi, Accusativi, & Vocativi duales ὁλοπαθῶν in α & ω, ut μνάα μνᾶ, νόω νώ, νῶϊ νώ, σφῶϊ σφώ.

Composita ex Nominibus proparoxyt. in ο⊙, retracto Accentu, acuunt penultimam; ut εὔνοος εὔνους, εὐνόου εὔνου· item ἄθροος & ἀθρόος ἄθρους, ἀθρόου ἄθρου, quibus adde composita in ηθης ab ἦθος, & ηρης ab ἐρέσσω quæ penacuunt Genitivum pluralem; ut συνηθέων συνήθων, τριηρέων τριήρων.

Reg. 5a. Accentus ante syllabas contrahendas manet ante contractas, ut ποίεε ποίει, τείχε⊙ τείχους.

Verùm Nomina in ε⊙ antepenacuta post Contractionem circumflectunt ultimam in ους, ut ἀδελφίδε⊙ ἀδελφιδοῦς, χρύσε⊙ χρυσοῦς· item κάνεον κανοῦν *canistrum*.

Reg. 6a. In Adjectivis & Participiis Accentus manet super eandem syllabam masculini, fœminini, & neutrius Generis per omnes Casus; ut καλὸς, ἡ, όν· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· τιμάων, άουσα, άον· At εἷς ἕν, φαῦλ⊙ φαύλη, ἥμισυς ἡμίσεια propter Reg. 1am. τυφθεὶς εῖσα propter Reg. 2am.

Adjectiva hyperdissyllaba in ων & ης penacuta retrahunt Accentum in Neutro; ut βελτίων βέλτιον, αὐτάρκης αὔταρκες.

Duo hæc ἐλαχὺς λιγὺς acuunt antepenultimam Fœminini ἐλάχεια, λίγεια.

Reg. 7a. Accentus manet super eandem syllabam vocis rectæ & obliquæ sive variatæ; ut λόγος λόγου, τριὰς τριάδος, τύπτω τύπτεις τύπτοιμι· Circumflexus itidem manet, manente longâ; ut Ἑρμῆς, οῦ, ῇ, &c. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, &c. τυπῶ, τυποῖμι, τυπεῖν, τυπῶ-εῖς, &c.

Exceptiones ad Reg. 7am.

Interdum mutatur Species Accentûs, interdum & Sedes.

Mutatur Species Accentus;

1a. Acutus vertitur in Circumflexum per Reg. 2am. in penultimâ Nominum crescentium, ut σωτὴρ σωτῆρες.

Nomina oxytona circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi 1æ, 2æ, & 3æ Simplicium per omnes Numeros; ut κριτὴς, οῦ, ῇ, αῖν, ῶν, αῖς· τιμὴ, ῆς, ῇ, αῖν, ῶν, αῖς· θεὸς, οῦ, ῷ, οῖν, ῶν, οῖς.

Huc spectat uterque Articulus; Adjectiva etiam & Pronomina oxytona in ⊙· quibus accedunt οὗ, οἷ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ἧς, οὗ, ᾧ, ἧ, ᾧ, Item ἐγὼ, ἐμοῦ· σὺ, σοῦ.

Oxytona in εὺς circumflectunt Vocativum in εῦ· in ὼ & ὼς quartæ Contractorum Vocativum in οῖ, ut βασιλεὺς, ὦ βασιλεῦ λεχὼ, ὦ λεχοῖ.

2a. Cir-

a. Circumflexus vertitur in Acutum per Reg. 1am. ut σῶμα σώματος, Ἡρακλῆς· ἕος, τυπτοῦ-ἑσθω, τυπτοῖμι εἰτίω.

Nominativi, Accusativi, & Vocativi duales, non alium in ultimâ quàm Acutum gerunt; ut Sing. ὁ νοῦς. Dual. τὼ νώ. S. τὸ ὀστοῦν. Dual. τὼ ὀστώ.

Mutantur Sedes Accentûs.

Per Reg. 1am. ἄνθρωπος, ἀνθρώπου· σῶμα, σωμάτων· ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· τύπτω, ἔτυπτον· ἀκούω ἄκουε, ἀκούοιμι· ἔτυπον ἐτυπέτω· τύπτου, τυπτέσθω.

Per speciales Anomalias variatur Sedes in Nominibus & Verbis.

In Flexione Nominum: 1°. Promovetur Accentus.

Nomina monosyllaba Genitivum & Dativum singularem & Dativum pluralem acuunt in ultimâ; ut χείρ, χειρὸς, χειρὶ, χερσί· ποῦς, ποδὸς, ποδὶ, ποσί· εἷς & ἕν, ἑνὸς, ἑνὶ, cum compositis, μηδενὸς, μηδενὶ, &c. sed οὐδέσι, μηδέσι in plurali. Per Contractionem facta sæpiùs penultimam circumflectunt, ut κῆρ, κῆρος, κῆρι· apud nonnullos interdum acuunt ultimam, ut κηρὸς κηρί. Pronomen δεῖς, ità & Participia, sequuntur generalem Regulam, ut δεῖς δεῖνος, θεὶς θέντος· quibus adde Ὦψ ὦπος nomen viri· In plurali πᾶς circumflectit penultimam Dativi πᾶσι· πῦρ acuit ultimam Nom. Acc. Voc. πυρά. κλεῖς circumflectit in singulari κλεῖν, in plurali κλεῖς. Πλάταια nomen urbis facit in plurali Πλαταιαί.

Genitivum & Dativum dualem, & Genitivum pluralem circumflectunt in ultimâ; ut χεροῖν, χειρῶν. Quæ verò tonum habent in penultimâ Genitivi singularis, vel circumflectuntur in Recto, non habentia υ ante σ, penacuunt Genitivum pluralem; ut λάων à λᾶς λᾶος· sic δᾴδων, κράτων, παίδων, πάντων, φώτων luminum, item ὤτων ab οὖς. His adde θώων à θώς, τρώων à τρώς, φώδων à φῶς, δμώων à δμώς, sed δμωῶν à δμωός.

Τὶς indefinitum servat Accentum in ultimâ, Genitivum verò dualem & pluralem circumflectit; ut τὶς, τινὰ, τινοῖν, τινῶν· τίς interrogativum acuit penultimam per omnes Numeros; ut τίς, τίνα, τίνοιν, τίνων.

Accentum Monosyllaborum sequuntur κύων & ἀρὴν Syncopen passæ; ut κύων, κυνὸς, κυνὶ, κυνῶν· δόρυ & γόνυ in Casibus Metathesin passis, ut δόρυος, δουρὸς, &c. γυνὴ etiam γυναικὸς (ab inusitato γύναιξ vide pag. 19.) δύω, δυοῖν, δυεῖν, δυσί· ἄμφω, ἀμφοῖν.

Nomina 1æ. & 2æ. Simplicium circumflectunt ultimam Genitivi pluralis; ut τελώνης, τελωνῶν· μοῦσα, μουσῶν. πᾶσα, πασῶν· ὀξεῖα-ειῶν· τετυφυῖα-υιῶν, τυφθεῖσα-σῶν, &c.

Fœminina Barytona Adjectivorum, Pronominum & Participiorum in ος, penultimam Genitivi pluralis acuunt; ut ἄλλος, η, ἄλλων·

ἅγιος,

ἄγιος, ἴα, ἀγίων· τυπτόμενος, μένη, μένων· item μεγάλη, μεγάλων ab inusitato μέγαλος. Quatuor etiam Substantiva 1æ. Simplicium, Ἀφύων, Ἐτησίων, χλούνων, χρήστων.

Penacuta ἴος unus & μία, cum compositis, circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut ἴος, ἴα, ἴον. Gen. ἰοῦ, ἰᾶς, ἰοῦ. Dat. ἰῷ, ἰᾷ, ἰῷ· μία, μιᾶς, μιᾷ· οὐδεμία, οὐδεμιᾶς, &c.

2°. Retrahitur Accentus.

Vocativus Nominum hyperdissyllaborum in ων ονος, vel ωνος, acuit antepenultimam; ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον· εὐδαίμων, ὦ εὔδαιμον· Ποσειδῶν·ῶνος, ὦ Πόσειδον.

Composita à φρὴν Accentum in Vocativo servant, ut δαΐφρων, ὦ δαΐφρον· Sequentia vertunt Penacutum in Antecircumflexum per Reg. 2am. Μαχάων, Ἱκετάων, Ἀρετάων, Λακεδαίμων, Εὐδαίμων, Παλαίμων· ὦ Μαχᾶον, Ἱκετᾶον, &c. Σαρπηδὼν facit ὦ Σαρπῆδον. Legitur etiam Neutrum χάριεν & χαρίεν.

Substantiva in ης 1æ. Contractorum acuunt antepenultimam Vocativi, ut Δημοσθένης ὦ Δημόσθενες· Ἡρακλῆς, ὦ Ἥρακλες & Ἡράκλεις ab Ἡρακλέης· similiter συγγενής, ὦ σύγγενες. Quatuor Substantiva in ης 1æ. Simplicium penacuta retrahunt Accentum in Vocativo, ut ἀκακήτης, δεσπότης cum Compositis, εὐρυόπης, μητιέτης· V. ὦ ἀκάκητα, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Quædam Nomina in ηρ in aliis Casibus retrahunt, in aliis promovent Accentum.

Ἀνὴρ, γαστὴρ, δαὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, πατὴρ, σωτὴρ, in Vocativo Accentum retrahunt; ut ὦ ἄνερ, θύγατερ, σῶτερ, &c.

Ἀνὴρ & θυγάτηρ itidem primam acuunt in Accusativo singulari, & in Nominativo, Accusativo, & Vocativo duali, Syncopen passis; ut ἄνδρα, ἄνδρε, ἄνδρες, ἄνδρας· θύγατρα, θύγατρε, &c.

Ἀνὴρ, γαστὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, πατὴρ, post factam Syncopen, acuunt ultimam Genitivi & Dativi singularis: ut ἀνδρὸς, ἀνδρί· θυγατρὸς, θυγατρί· Circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi dualis & Genitivi pluralis, ut θυγατροῖν, θυγατρῶν. Penultimam acuunt Dativi pluralis, ut ἀνδράσι, θυγατράσι· Γαστὴρ facit γαστῆρσι. Θυγάτηρ & μήτηρ penacuunt omnes Casus imparisyllabicos ante Syncopen, ut θυγάτηρ, θυγατέρος, θυγατέρι, &c.

Non abs re erit integram Flexionem Nominis in ηρ ob oculos ponere, ut variatio Accentûs clariùs elucescat:

Sing. N. Θυγάτηρ· G. θυγατέρος θυγατρός. D. θυγατέρι θυγατρί. A. θυγατέρα θύγατρα. V. θύγατερ.

Dual. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε. G. D. θυγατέροιν θυγατροῖν.

Plur. N. θυγατέρες θύγατρες. G. θυγατέρων θυγατρῶν. D. θυγατράσι, A. θυγατέρας θύγατρας. V. θυγατέρες, θύγατρες.

Dictio

Dictio composita cum encliticâ eundem expetit tonum, quem extra compositionem gerit, per omnes casus, verso gravi in acutum; ut ἥνπερ, οἵπερ, ἦστινος, ᾧτινι, ὧντινων, non ἣνπερ, οἷπερ, ἧστινος, ᾧτινι, ὡντίνων: observatis encliticarum, non ἐντίνων, legibus. Similiter indeclinabiles μήτε, ὅτε, εἶθε, &c. non μήτε, ὅτε, εἶθε, &c.

In formatione Verborum: 1°. Promovetur Accentus.

Indicativus. Circumflectit ultimam futuri primi 4æ. & futuri secundi omnium conjugationum, in voce activâ: penultimam utriusque in mediâ; ut σπερῶ, τυπῶ· σπεροῦμαι, τυποῦμαι. Item penultimam 3æ. pluralis in præsenti verborum in μι; ut τίθημι, τιθεῖσι; sed ἄημι, ἄεισι.

Imperativus. Circumflectit ultimam indefiniti 2di. Medii: ut τυποῦ, acuit ultimam indefiniti 2di. act. in sequentibus εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ, interdum ἰδέ, λαβέ. Penacuunt Grammatici tres imperativos indef. 2di. medii γένου, τράπου, στέλλου.

Subjunctivus. Circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, & in præsenti & indefinito secundo activo verborum in μι; ut τυφθῶ, τυπῶ, τιθῶ, θῶ.

Penultimam in perf. pass. circumflex. & in præs. & perf. verborum in μι; ut πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus in ναι tono afficit penultimam; ut τετυφέναι, ἱστάναι, τυφθῆναι, εἶναι.

Infinitivus. Circumflectit ultimam Indef. & fut. 2di. act. ut τυπεῖν. Penultimam acuit indef. secundi medii: ut τυπέσθαι. Accentum exigit in penultimâ indefiniti primi activi, & perfecti passivi: ut τύψαι, τετύφθαι, ποιῆσαι, πεποιῆσθαι.

2°. Retrahitur Accentus.

Imperativus dualem & pluralem indefiniti secundi medii acuit in antepenultimâ; ut τύπεσθον, τύπεσθε.

Tempora finita in μην variant sedem accentûs in personis pro variatione quantitatis ultimæ, juxta regulam primam; ut τυπτοίμην, τύπτοιο. Sed in Optativo perfectum passivum & futurum secundum medium, præsens etiam & perfectum verborum in μι, retinent accentum super eandem syllabam: ut βεβοσήμην, -ῆο· τυποίμην, -οῖο· ἱσταίμην & ἑσταίμην, αῖο, &c. Quod si verbum in μι sit deponens, regulariter sedem variat: ut δυναίμην, δύναιο, &c.

Indefinitum 1um. in tribus modis tonum plerumque mutat, non mutatum in elementis; in Opt. act. 3â. pers. λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι: Infinit. λῦσαι, ποιῆσαι, τελέσαι: Imperat. med. λύσαι, ποίησαι, τέλεσαι. Penultima dissyllaborum brevis in his tribus acuitur; ut τύψαι, λέξαι: Ubique secundum regulas.

Hæc omnia in Paradigmate tanquam synopsi clariùs conspiciuntur.

Speciales Regulæ Accentuum.

A râ. generali regulâ multifariam receditur in quamplurimis dictionibus: Varia enim est & incerta admodùm accentûs notatio in primâ vocum terminatione, præcipuè Nominum: quorum infinitam penè multitudinem in numerato habere, & immensam congeriem in fasciculum stringere, quid aliud est quàm oceanum simpulo infundere? Rectè enim Gaza, Πολυειδὴς καὶ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς εὐθείας τόνος. Erit tamen operæ pretium vocabula illa quæ una magis recepta sunt, in summa capita & classes terminatione & accentu discriminatas referre; operisque desideratissimi rudimenta quædam ὡς ἐν τύπῳ, exhibere. Quibus, si arriserint, addi possunt plura quæ desunt: aut si visum fuerit, mutari in melius, quæ hic afferuntur: ut quoquo tandem modo operosum hoc spémque superans inceptum, numeris aliquando omnibus absolutum prodeat. Neque ampliùs hunc in finem parandi ingentes & singulis de vocibus revolvendi consulendique sint Lexicographi, quos meritò nobis magnâ ex parte suspectos reddunt manifesta passim & egregia præli emendatissimi sphalmata: quin potiùs ad manum præstò, sit regula quæ certiùs multò & expeditiùs studiosis, subinde hæsitantibus, succurrat.

Toni vocabulorum, quæ deinceps sequuntur, ad normam H. Stephani exiguntur: quam tamen non undequaque perfectam exhibent Typothetæ; ut qui non falsas modò sed & sibi diffidentes interdum appinxerint notas, & pro *thesauro carbones* obtruserint quærentibus. Imprimitur enim ὀρειδρόμος t. 2. 1460. l. 15. ὀρείδρομος 1461. l. 1. ὀνομακλυτὸς t. 2. 269. B. ὀνομάκλυτος 1323. F. πυρὰ in Indice. πύρα t. 3. 623. E. Αἴακος pro Αἰακὸς in Indice, & permulta hujusmodi. Ut igitur certiùs excutiatur veritas, perlustrata atque diligenter collata sunt alia *boni nominis* Lexica; *Suidæ*, *Favorini*, *Budæi*, & *Constantini* (qui duo omnium mendosissimè sunt excusi:) *Hesychii* denique ex quo dictiones minùs usitatas post illum reliqui exscripserunt. Ubi verò eorum unus aut plures cum Stephano non consenserint de accentu vocabuli minimè familiari & cognito. Stephano primas deferimus, & tonos ex ipso quasi regulares præscribimus: aliorúmque insigniores discrepantias in fine πολυτόνων subnotamus.

Accentus Nominum in recto.

Nomina oxytona.

In declinatione primâ Simplicium:

1°. Hyperdissyllaba verbalia in τὴς, non præcedente α, ε, ι; ut ποιητής· Item ἀκροατὴς, θεατὴς, θηρατὴς, πειρατής· ἀναιρετὴς, εὑρετὴς, λαρυγγιτής. Inusit. ἰατὴς *comatus*, ὁρατὴς *spectator*, χανιτὴς *prodigus*. Participalia in τὴς; ut ἐθελοντής.

Pauca item dissyllaba, κριτὴς, κτιστής· & minùs usitata χλωστὴς, ληπτὴς, μνηστὴς, νικτὴς, τμητής. Com-

Composita finita in φράστης, πυστης, σικτης; ut περιφραστὴς, συμπυστὴς, τραυματικτής. Quædam ex λύτης & ῥαίστης; διαλυτὴς, καταλυτὴς, θυμοραιστής, Ἰλιο-ραιστής. Item συνετής.

2°. Denominativa in στης; ut ἀμνηστής. Item αἰχμητὴς: quod tamen verbale esse vult Etymologus.

Siqua nomina harum aut sequentium terminationum discrepent accentu referuntur ad sedes nominum, quibus accentu conveniunt.

In declinatione secundâ: Oxytona sunt;

1°. Nonnulla in α, viz. Appellativa in αλιά; ut φυταλιά.

Verbalia in ρά purum; ut χαρά.

Hypertrissyllaba appellativa, præcipuè plantaria, in ωνιά; ut ἰωνιὰ *violetum*, κοινωνιὰ *lilii planta*.

Alia particularia: ἀγορὰ *concio*, ἀγυιὰ *vicus*, αἱμασιὰ *sepes*, ἀλωὰ *area*, ἀνθρακιὰ *strues carbonum*, ἀρὰ ἀρειὰ *comminatio*, ἀραιὰ *ventriculus*, ἀχυρμιὰ *acervus palearum*, Αὐγειαὶ *nomen Urbis*, γενεὰ *generatio*, δωρεὰ *donum*, διεγγυὰ *fidejussio*, ἐσχατιὰ *extremitas*, ζειρὰ *fagulum*, θαλαμιὰ *receptaculum remi*, Θεσπιαὶ *loci nomen*, ἱμονιὰ *funis*, Κεγχρεαὶ *Cenchrea*, μακρὰ *folium*, μητρυιὰ *noverca*, μυρμηκιὰ *formicarum caverna*, νευρὰ *nervus*, ὀργυιὰ *ulna*, ὁρμιὰ *linea piscatoria*, οὐρὰ *cauda*, παρειὰ *maxilla*, παιδιὰ *lusus*, πατριὰ *familia*, περιστερὰ *columba*, Πλαταιαὶ *nomen Urbis*, πλευρὰ *latus*, πρασιὰ *areola*, πυρὰ & πυρκαϊὰ *rogus*, σειρὰ *catena*, σκιὰ *umbra*, σκοπιὰ *speculum*, σπογγιὰ *spongia*, σποδιὰ *cinis*, στοὰ *porticus*, στρατιὰ *exercitus*, τερσιὰ *locus ubi siccantur ficus*, τροχιὰ *cursus*, τροχηλιὰ *orbita rota*, φορβειὰ *pastus*, χειὰ vel χιὰ *latibulum serpentis*.

Inusitata, ἀκαινὰ *boum stimulus*, ἀλωπὰ *vulpes*, ἀμμὰ *mater*, ἀντικαρὰ *humeri pars*, γεραιαὶ *vetulæ matronæ*, θημονιὰ *cumulus*, θοιὰ *jugum mulorum*, κοιαὶ *sphæra*, λαβὰ *gutta*, λητιαὶ *præfectura*, μαμηρὰ vel μαμιρὰ *medicamenti genus*, μωὰ *cantilena quædam*, οἰὰ *pellis ovina*, ὁρμειαὶ *impetus*, στειλειὰ *manubrium securis*, σφειαὶ *minæ*, τεφιὰ *cinis*, Φλοιὰ *Proserpina*, ψιὰ *gaudium*.

2°. Multa in η. Finita in γὴ, δὴ, ωὴ; ut ὀργὴ, χορδὴ, ζωή.

Hyperdissyllaba in ωλὴ, ωκὴ, & ωχὴ, ωρὴ, ωτὴ; ut παυσωλὴ, ἀκωλὴ, ἀνακωχὴ, ἐλπωρὴ, καλαμωτή.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis; ut γραμμὴ, διδαχὴ, φυγὴ, στιγή. Verbalia itidem in μονὴ; ut καλασμονή.

At quæ oriuntur ex præsenti Barytonorum ferè sunt penacuta.

His adde particularia: Αβιλλὴ *nomen loci*, Αἰγαὶ *nomen insulæ*, αἰχμὴ *cuspis*, ἀκὴ (pro quo legitur ἠκὴ & κηκὴ) *acies*, ἀκμὴ *vigor*, ἀκοστὴ *hordeum*, ἀληστὴ *gluma*, ἀλκὴ *robur*, ἀορτὴ *arteria magna*, ἀρετὴ *virtus*, ἀρχὴ *principium*, ἀστεροπὴ & στεροπὴ *fulgur*, αὐλὴ *stabulum*, Ἀφρικὴ *Africa*, βιοτὴ *vita*, βουλὴ *consilium*, γαμφηλὴ (rariùs γαμφὴ) *maxilla*, γεντιανὴ *gentiana herba*, γυνὴ *mulier*, δοιὴ *dubitatio*,

Q 2 δραχμὴ

δραχμὴ drachma, ἑλικὴ salix, ἑορτὴ festum, εὐλαὶ vermes, εὐχὴ precatio, ἡδονὴ voluptas, θηλὴ papilla, θηλονὴ nutrix, θυηλὴ sacrificium, καλλονὴ pulchritudo, καρφυλαὶ strata ex festucis, κεφαλὴ & κορυφὴ caput. κριθὴ hordeum, λιτὴ preces, μορφὴ forma, μοτὴ linamentum, ὀμφὴ vox, ὀπὴ foramen, ὁπλὴ ungula, οὐλὴ cicatrix, ὀχὴ cibus, Παγασαὶ *loci nomen, παλαιστὴ palmus, παλλακὴ pellex, πιμελὴ pinguedo, ποινὴ pœna, πυγμὴ mensuræ genus, ῥιπαὶ sublicæ, σπουδὴ studium, σιγλαὶ ciphra, σκάφη vasculum, σταφυλὴ uva, σπιθαμὴ spithama, σχολὴ otium, ὑπναλὴ aspis somno necans, φλογμὴ flamma, φοινικὴ palma, φυλὴ tribus, χηλὴ unguis, χολὴ ira, ὠτειλὴ cicatrix, ψωλὴ pudendum, ὠβὴ tribus.* Quibus adde ex præsenti Barytonorum orta hæc; *βοσκὴ cibus, ὀφειλὴ debitum, τριβὴ attritio, ψυχὴ anima.*

Inusit. *ἀβοαὶ preces, αἰπολὴ caprile, ἀλυκὴ fastidium, ἀμυκαλαὶ cuspides, ἀμφὴ aula, ἀπελλαὶ sacraria, ἀχαὶ optata, βασιλὴ regnum, βρυταὶ reliquiæ, γλυκὴ herba genus, γυπαὶ vulturum nidi, δηλὴ voluntas, ἐδωκαθὴ cibus, ἐθμὴ vapor, εἰαὶ leguminum purgationes, ἐκθλιβὴ afflictio, ἐρκατὴ custodia, ἐρμὴ exitus,* Θαλαμαὶ *fanum Dioscurorum, θεμιστὴ lex, θιναὶ acervi arenarum, ἰθλὴ caprina seu ovina pellis, καλαῤῥυγαὶ aquæ ductus, καπαλαὶ præsepia, κιδομαὶ hordei exsiccatio, κονθηλαὶ tumores, κορθὴ extrema sagittæ pars, λινὴ torcular, μωνιὴ neglectus, οἰχμὴ famula, ὀρχμαὶ septa, ὑννὴ vomer, ὑρχὴ instrumentum nauticum, χειμὴ hyems, χιλὴ pabulum, χροπὴ corpus.*

Fœminina in *α* & *η* deducta à masculinis in *ος* servant eorum accentum; ut *θεὸς, θεά· ἀδελφὸς, ἀδελφή.* Pleraque in *οια* ex *οα* habentia *ι* epentheticum; ut *ποιά, ῥοιά, χροιά, ψοιά·* sic *ζειὰ* pro *ζέα, δειρὴ* pro *δέρη.*

Multa Substantiva 1æ. declinationis, facta ex participiis fœmininis masculinorum in *ος*, tonum in ultimâ habent; ut *δεξαμενὴ receptaculum, εἱαμενὴ* vel *ἰαμενὴ locus fruticosus* : Item propria Ἀλαλκομεναὶ, Κλιζομεναί.

In tertiâ declinatione.

Oxytona in *ος*.

1°. Nomina finita in *αὸς, αυὸς, ηὸς, υὸς, ηγὸς, ωγὸς, ωὸς*; ut *ἀγλαὸς, ἀγαυὸς, ἀΐζηὸς, υἱὸς, φηγὸς, ἀρωγὸς, νεοσσός.*

2°. Adjectiva in *κὸς, νὸς, πὸς,* * *τὸς*; ut *λευκὸς, ἁγνὸς, χαλεπὸς, λεπτός.* In *λὸς*, si non præcesserit *ι* vel *υ*; ut *καλὸς.* Item *νεογιλὸς recens natus, παχυλὸς crassus.* In *ρὸς*; ut *ξηρὸς*: exceptis primitivis pronominibus, comparativis in *ερὸς*: præter *ἱερὸς, δεξιτερὸς, ἀριστερός.*

* *Adjectivorum tonos uti & flexionem sequuntur pronomina; ut αὐτό.*

3°. Substantiva verbalia in *τὸς* & *τρὸς* : ut *κοπετὸς, ἰατρός.* In *ηλὸς, στὸς*; ut *πηλὸς, ἱστός.* Substantiva omnia in *μὸς*, non præcedente *ε* : ut *λιμός.*

Inusitata quædam in *εμὸς*: ut *ἀλεμὸς jactantia, θεμὸς præceptum, λεμὸς guttur.*

Quædam

Quædam adjectiva in μὸς; ut ἀμὸς *unus*, δοχμὸς & λοχμὸς *obliquus*, ἐμὸς *meus*, θερμὸς *calidus*, ἰταμὸς *temerarius*, ὁμὸς *similis*, σιμὸς *simus*, ὠμὸς *crudelis*.

Hyperdissyllaba in ωλὸς, ωνὸς, ωπὸς, ωρὸς; ut Πακτωλὸς, οἰωνὸς, Ἀσωπὸς, τιμωρὸς.

Propria item nomina piscium & avium in ανὸς: ut Γερμανὸς, Λουκιανὸς, κυπρεανὸς, φασιανός. In ιὸς nomina avium; ut αἰγυπιός.

Particularia quædam Substantiva in κὸς, λὸς, νὸς, πὸς, ρὸς, τὸς, accentum habent in ultimâ more Adjectivorum.

1°. In κὸς: Αἰακὸς *Æacus*, Ἀνακοὶ *Dioscuri*, ἀσκὸς *uter*, ἀστακὸς, *cancri genus*, Δαμασκὸς *Damascus*, δοκὸς *trabs*, θριγκὸς *pinna murorum*, ὁλκὸς *tractus*, σηκὸς *stabulum*, φακὸς *lenticula*, φαρμακὸς *veneficus*, φολκὸς *strabo*, φωνασκὸς *vocis Magister*, χαλκὸς *as*, ψιττακὸς (& σιττακὸς) *psittacus*.

Inusitat. ἀρκὸς *auxilium*, βοσκὸς *pastor*, πεικὸς *lana*, πλακὸς *peccatum*, σκιθακὸς *trachurus piscis*, σφηκὸς *crista in galea*, κακκὸς & κασκὸς *parvus digitus*, κικκὸς *gallus*, λελικκὸς *piscis*, παλακὸς *mœchus*, ὑστακὸς *paxillus*.

2°. In λὸς: ἀσχιαλὸς *funis nauticus*, αἰγιαλὸς *littus*, αἰγιθαλὸς *avis quædam*, αὐλὸς *tibia*, γαυλὸς *mulctra*, δαλὸς & δαυλὸς *fax*, ἐλλὸς *hinnulus*, θαλλὸς *ramus oleaginus*, θολὸς *atramentum sepiæ*, καυλὸς *caulis*, κορυδαλὸς *galerita*, μοχλὸς *vectis*, μυελλὸς *medulla*, ὀβελὸς *veru*, ὀβολὸς *obolus*, ὀμφαλὸς *umbilicus*, σιλλὸς *jactator*, φαλλὸς *phallus*, φελλὸς *suber*, χιλὸς & χειλὸς *pabulum*, χυλὸς *succus*, ψωλὸς *apella*.

Inusitata, ἀδαλὸς *fuligo*, ἀσραλὸς *sturnus*, Αὐαλὸς *Bacchus*, βδαλοὶ *aciculæ marinæ*, βρυνθαλλὸς *scaturigo*, γυλλὸς *quadrangulus lapis*, εἰλὸς *pondus*, ἰλὸς *lutum*, ἰταλὸς *taurus*, κανναλὸς *morio*, κιλλὸς *asinus*, μαλλὸς *lana*, μασχαλὸς *tunica*, μυλλὸς *strabo*, μυλλοὶ *placentæ*, πυγελὸς *pedis talus*, σφαλλὸς *cippus*, ὑολλὸς *suum volutabrum*.

3°. In νὸς: ἀμνὸς *agnus*, βουνὸς *collis*, ἐλλεδανὸς *vinculum*, ἐρινὸς *caprificus*, ἰπνὸς *furnus*, καπνὸς *fumus*, κεραυνὸς *fulmen*, κρημνὸς *præcipitium*, κρουνὸς *scatebra*, ληνὸς *torcular*, λιχανὸς *index*, οὐρανὸς *cœlum*, παιδνὸς *puer adultus* ῥινὸς *pellis*, πλυνὸς *balneum*, Σιληνὸς *Silenus*, τιθηνὸς *educator*, φανὸς *lampas*, χαλινὸς *frænum*, ὠκεανὸς *oceanus*.

Inusitata, ἀζηνοὶ *cygni*, ἀκορνοὶ *bruchi*, ἀκρουνοὶ *termini*, ἀτταγεινὸς *scepinus*, βλινὸς *titio*, γλαυνὸς *fulgor*, χυνὸς *torris*, χουνοὶ *trunci querni*, ἐμπινὸς *clavis*, κρυμνὸς *glacies*, Λιβυρνοὶ *gens Illyrica*, ξηνὸς *stipes*, ὀδανὸς *dux viæ*, πιδανὸς *libum*, περνὸς *aquilæ genus*, σκεπινὸς *scepinus piscis*, χλουνὸς *aurum*.

4°. In πὸς: ἀταρπὸς seu ἀτραπὸς *via*, γρυπὸς *qui naso est adunco*, καρπὸς *fructus*, κομπὸς *jactator*, μαστρωπὸς *leno*, μολπὸς *cantor*, ὀπὸς *succus*, τροπὸς *lorum*.

5°. In ρὸς: ἀγρὸς *ager*, ἀφρὸς *spuma*, γαμβρὸς *gener*,

ἑκυρὸς *socer*, θαιρὸς *cardo*, θησαυρὸς *thesaurus*, θορὸς *genitura*, καιρὸς *tempus*, κηρὸς *cera*, λιμβρὸς *nox obscura*, Λοκροὶ *Locri*, μηρὸς *femur*, νεβρὸς *hinnulus*, Ναυροὶ *Sarmatæ*, νεφρὸς *ren*, ξυρὸς *novacula*, ὀρὸς vel ὀῤῥὸς *serum lactis*, οὐρὸς *alveus*, πενθερὸς *socer*, πυρὸς *triticum*, σκιρὸς, σιῤῥὸς vel σιρὸς *scrops*, σκιρὸς *scrupus*, σορὸς *loculus*, σταυρὸς *crux*, σωρὸς *cumulus*, τυρὸς *caseus*, φιτρὸς *caudex*, φρουρὸς *custos*, χορὸς *chorus*.

Inusit. ἀκαρὸς *cerebrum*, ἀλτρὸς *merces*, ἀναρὸς *nuncius*, ἀερὸς *pratum*, δειρὸς *collis*, ἐγκαρὸς *piscis genus*, λαγκρὸς *smilax*, λαγρὸς *grabbatulus*, λικροὶ *cervinorum cornuum rami*, ναβροὶ *hinnuli*, ὀξηρὸς *acetum*, ὀχρὸς *vector*, χερὸς *littus*.

6°. In τὸς: ἀετὸς *aquila*, ἀλαλητὸς *clamor*, ἁμαξιτὸς & ἁμαξητὸς *vestigium currus*, ἀρπετὸς *milvus*, ἀταρπιτὸς *callis*, Βιωτὸς *Bœotus*, γλουτὸς *nates*, γωρυτὸς & χωρυτὸς *pharetra*, ἐνιαυτὸς *annus*, Ἰαπετὸς *Iapetus*, κιβωτὸς *arca*, κολοσυρτὸς & κονιορτὸς *pulvis*, κοντὸς *contus*, λωτὸς *lotus*, μοτὸς *linamentum*, μυττωτὸς *genus edulii alliati*, ὀχετὸς *canalis*, πρωκτὸς *anus*, πυρετὸς *febris*, σκηπτὸς *fulmen*, στρατὸς *exercitus*, συρφετὸς *colluvies*, Ὑμηττὸς *Hymettus*.

Inusit. ἀλοιτὸς *puer meritorius*, ἀλτὸς *merces*, ἀζαυτὸς *pulvis*, ἀσφυγκτὸς *lutosus agger*, βουτοὶ *mortuorum repositoria*, γακτὸς *fragmentum*, καιετοὶ *fissuræ*, κιχητὸς *thuribulum*, Κυλλατοὶ *oculi*, θυττοὶ *vasa*, λοιτὸς *pestis*, λυρτὸς *schyphus*, λυττοὶ *loca ardua*, ὀλαυτὸς & ὀλατὸς *blatero*, ὀρτὸς *ara*, παγητὸς *barba*, τραπητὸς *mustum*.

Alia quædam tum Substantiva, tum Adjectiva particularia in ος. Oxytona.

1°. In ὸς purum:

In εὸς: ἀδελφεὸς vel ἀδελφειὸς *frater*, γαλεὸς *felis*, ἐλεὸς *mensa coquinaria*, ἐνεὸς *mutus*, ἑὸς *suus*, ἐρινεὸς *caprificus*, ἐτεὸς *verus*, ἠλεὸς *stultus*, Θεὸς *Deus*, θυρεὸς *scutum*, ἰλεὸς *ileus morbus*, κελεὸς *avis quædam*, κενεὸς *vacuus*, κηδεὸς *mortuus*, κολεὸς *vagina*, κωλεὸς *membrum*, λοχεὸς *insidiæ*, νεὸς *novale*, πτελεὸς *ulmus*, τεὸς *tuus*, στελεὸς *securis manubrium*, στερεὸς *solidus*, συφεὸς *hara*, σωρεὸς *cumulus*, φωλεὸς *caverna*.

Inusit. ἀλεὸς *calidus*, ἀνηρεοὶ *annuli nautici*, ἀντακεοὶ *cete ingentia*, εἰλεὸς *caverna*, μελεὸς *vanus*, φλεγεὸς *ruber*, φρυνεὸς *rubeta*.

In ιὸς: ἀνεψιὸς *consobrinus*, Ἀσκληπιὸς *Æsculapius*, βιὸς *arcus*, δεξιὸς *dexter*, ἰὸς *sagitta*, καλιὸς *casa*, κριὸς *aries*, κωβιὸς *gobio*, πολιὸς *canus*, σκολιὸς *obliquus*.

Inusitat. γαλιὸς *hortus*, γωλιοὶ *spelunca maritima*, ὑβιὸς & ὑβλιὸς *gibbosus*, φαλιειὸς *splendidus*.

In οὸς: θοὸς *velox*, ὀλοὸς & ὀλοιὸς *perniciosus*.

Inusit. κολαὸς *tumultus*.

In υὸς: εἰλυὸς & ἰλυὸς *antrum*, νυὸς *nurus*, Τιτυὸς *Tityus*.

Inusit. ἀλυὸς *auditor*, μινυὸς *parvus*, μισυὸς *dimidia corporis parte albus*.

In

In ωὸς: ἐῤῥωὸς *aper*, ζωὸς *vivus*, θωὸς *avis*, κολῳὸς *tumultus*, λαγωὸς *lepus*, πάτρωὸς *vitricus*.

In αιὸς: ἀλαιὸς *vetus*, ἀραιὸς *tenuis*, Ἀχαιοὶ *Græci*, βαιὸς *parvus*, γεραιὸς & γηραιὸς *senilis*, δηναιὸς *diuturnus*, ἐλαιὸς & κελαιὸς *avis quædam*, καρταιὸς *fortis*, λαιὸς *lævus*, παλαιὸς *antiquus*, σκαιὸς *obliquus*, συφαιὸς *subulcus*, φαιὸς *fuscus*.

Inusit. βαλαιὸς *magnus*, ζαιὸς *piscis genus*, πελλαιὸς *fuscus*, χαιὸς *probus*.

In ειὸς: Ἀλφειὸς *Alpheus fluvius*, ἀρνειὸς & ἀμνειὸς *agnus adultus*, ἀφνειὸς *opulentus*, ἐλειὸς *glis*, Ἀπειὸς *Epeus*, θαμειὸς *frequens*, Ὀλμειὸς *Holmeus fluvius*, ταρφειὸς *densus*, φατειὸς *celebris*.

Inusitat. ἀλειὸς *pauper*.

In οιὸς: γλοιὸς *sordidus*, δοιοὶ *duo*, κλοιὸς *supplicii genus*, κολοιὸς *graculus*, Οἰὸς populi nomen, πυιὸς *triticum*, φλοιὸς *cortex*, κοτ]υλοιοὶ *aves domesticæ*. Inusitat. κροιὸς *morbosus*.

2°. In ὸς impurum.

In βὸς: ἀμοιβὸς *mutuus*, ἀμορβὸς *comes*, βολβὸς *bulbus*, ἡβὸς *curvus*, κολοβὸς *mutilus*, κλωβὸς *caverna*, λοβὸς & λωβὸς *pars auris*, ῥαιβὸς *loripes*, στραβὸς *strabus*, Σαβοὶ *Bacchi sacerdotes*, ὑβὸς *gibbosus*.

Inusit. βυβὸς & βωβὸς *mutus*, θαμβὸς *attonitus*, θερμβὸς *torridus*, καλυβὸς *thalamus*, κλαμβὸς *mutilatus*, κομβὸς *recutitus*, μαδιβὸς *ligo*, σκαμβὸς *obliquus*, σκιμβὸς *claudus*, στιλβὸς *fulgidus*.

In γὸς: ἀγὸς & ταγὸς *dux*, ἀμολγὸς *mulgendi tempus*, ἀργὸς *otiosus*, γοργὸς *velox*, ζυγὸς *jugum*, θειργὸς *pinna*, λαγὸς *lepus*, λοιγὸς *pestis*, μοσγὸς *qui per nares sonum edit*, μολγὸς *bulga*, *cæcus*, πελαργὸς *ciconia*, Πελασγοὶ *Pelasgi*, στραγγὸς *tortuosus*, ταγγὸς *rancidus*.

Inusit. ἀμοργὸς *qui exugit*, βεργὸς *palus*, κλαγγὸς *lac*, κραγὸς *clamor*, κραυτὸς *picus*, λαρυγγὸς *nugator*, ῥογὸς *horreum*, στραγὸς *imprudens*.

In δὸς: ἀδελφιδὸς *frater*, ἀοιδὸς *poëta*, Ἰνδὸς *Indus*, λορδὸς *incurvatus*, Λυδὸς *Lydus*, μαδὸς *glaber*, νωδὸς *edentulus*, ὁδὸς *via*, ὀπηδὸς *comes*, ὀρυμαγδὸς *gravis strepitus*, ὐδὸς *limen*, μηδὸς *gubernaculum navis*, σποδὸς & σπληδὸς *cinis*, φειδὸς *parcus*.

Inusit. ἀλινδὸς *cursus*, ἀφαδὸς *inimicus*, βυδοὶ *musici*, γανδὸς *versutus*, ἐδὸς *edax*, κληδὸς *cumulus*, λαρυδοὶ *clavi in aratro*, στιβδὸς *verbero*, ὑϊδὸς *nepos*.

In ζὸς: μαζὸς, (& μαθὸς) *mamma*, πεζὸς *pedes*, πρωϊζὸς *matutinus*, χθιζὸς *hesternus*.

Inusit. ἀκοντιζὸς *jaculus serpentis genus*, βυζὸς *confertus*, μυζὸς *ventosus*.

In θὸς: ἀγαθὸς *bonus*, αἰθὸς *niger*, βοηθὸς *auxiliator*, βυθὸς *profunditas*, ἑφθὸς *coctus*, κανθὸς *oculi angulus*, μισθὸς *merces*, ξανθὸς *flavus*, ξουθὸς *rufus*, ὀρθὸς *rectus*, ὁρμαθὸς *ordo*, σκινθὸς *urinator*, στρουθὸς *passer*, τιτθὸς *mammilla*, τυτθὸς *parvus*.

Inusit. κυθὸς *auxiliator*, κυυθὸς *parvus*, λαθὸς *turpis*, νυθὸς *mutus*.

In ξός· ἰξὸς *viscus*, λοξὸς *obliquus*, μυωξὸς *glis*, φοξὸς *acuminatus*.

Inusit. Ἀιξοὶ *coqui*, ἀπαξοὶ *monachi*.

In σὸς· βλαισὸς vel βλεσὸς *blæsus*, κιρσὸς *tumor*, Παισὸς & Ἀπαισὸς *Urbis & fluvii nomen*, πυρσὸς *fax*, ταρσὸς *fiscella*, χρυσὸς *aurum*.

Inusit. Αἰποὶ *Dii*, βυρσὸς *palus*, γλαυσὸς *fulgidus*, γνυπεσὸς *otiosus*, κεισὸς *herbæ species*, κλωσὸς & κινσὸς *herbæ genus*, κορσὸς *truncus*, κυρσὸς *herba*, ὀρσὸς *agnus serotinus*.

In φὸς· ἀδελφὸς *frater*, Δελφοὶ *Delphi*, κυφὸς & ὑφὸς *gibbosus*, κωφὸς *surdus*, ὀρφὸς *nomen piscis*, πομφὸς *bulla*, σκνιφὸς *visu hebes*, σοφὸς *sapiens*, σομφὸς *inanis*, στυφὸς *abstrictorius*.

Inusit. ἀλφὸς *albus*, λαφὸς *lævus*, σιγαλφοὶ *mutæ cicadæ*, συφὸς *hara*, ταρφὸς *densus*.

In χὸς· ἀγχὸς *crudelis*, ἀρχὸς *princeps*, βρυχὸς *præco*, δολιχὸς *longus*, λοχὸς *gravida*, μοιχὸς *mæchus*, μοναχὸς *solitarius*, μυχὸς *penetrale*, οὐραχὸς *meatus urinarius*, πτωχὸς *pauper*, ῥηχὸς *septum*, τροχὸς *rota*.

Inusit. ἀπυχὸν *mediocre*, βρυγχὸς *laqueus*, γλιχὸς *tenax*, κραναχὸς *obstreperus*, σικχὸς *injucundus*.

In ψὸς· γαμψὸς & καμψὸς *inflexus*, καψοὶ *parietes*, κινδαψὸς (& σκινδαψὸς) *planta* vel *cithara*, κομψὸς *elegans*.

Derivata in ος ex perfecto medio, si activè significent, acuuntur in ultima; ut τμὸς *sector*, δοχὸς *capax*, ἐδωδὸς *edax*, item σκοπὸς *speculator* vel *meta*.

Genitivi Oxytoni cum sunt recti retinent tonum; ut δμὼς τοῦ δμωὸς, ὁ δμωὸς *servus*.

Oxytona composita.

Omnia in ικὸς: ut ἀρχιτεκτονικός.

Substantiva in μὸς: vel derivata à compositis; ut ἀναβαθμὸς, ἐπαναβαθμὸς *ascensus*: vel composita cum verbali in μὸς; ut μηλιανθμὸς *cauda*.

Gentilia in ος oxytona tonum retinent in compositis; ut φιλαχαιός.

Composita in -αγὸς, -ηγὸς, -αγωγὸς, -αλγὸς, -αμοιβὸς, -αοιδὸς, -ανεψιὸς, -αριστερὸς, -αρωγὸς, -εψὸς, -βοσκὸς, -ημερινὸς, -κλειτὸς, -κλυτὸς, -λοιχὸς, -μοιγὸς, -εργὸς, -οεργὸς, -ουργὸς, -ωργὸς -ολκὸς, -ποιὸς, -πομπὸς, -φορβὸς, -ωδὸς, -ωπὸς, -ωρὸς vel -ουρὸς ab οὖρος *custos*, -πηγὸς à πήγνυμι, -απὸς à δάπεδον; ut ξεναγὸς *hospes*, κυνηγὸς *venator*, παιδαγωγὸς *puerorum institutor*, ποδαλγὸς *pedibus dolens*, χρυσαμοιβὸς *nummularius*, φιλαοιδὸς *poëtarum amans*, αὐτανεψιὸς *consobrinus*, ἐπαριστερὸς *sinister*, ἐπαρωγὸς *auxiliator*, μυρεψὸς *unguentarius*, πορνοβοσκὸς *leno*, καθημερινὸς *diurnus*, τηλεκλειτὸς *longe celebris*, δουρικλυτὸς *hasta celebris*, κνισολοιχὸς *pinguedinem lambens*, ἱππομολγὸς *qui equos mulget*,

mulget, συνεργὸς, ὑποεργὸς vel ὑπουργὸς *adjutor*, γεωργὸς *agricola*, ἐφολκὸς *attractorius*, βελουλκὸς *tela attrahens*, νεωλκὸς *trahens navem*, ὀργανοποιὸς *organorum fabricator*, νεκροπομπὸς *qui mortuos deducit*, συφορβὸς *subulcus*, τραγῳδὸς *tragœdus*, σκυθρωπὸς *tetricus*, πυλωρὸς *janitor*, κηπουρὸς *hortulanus*, ἁλοπηγὸς *salarius*, ἡμεδαπὸς *nostras*.

Verbalia in τὸς ex compositis nata, quorum simplex nullum est; ut εὐλογητός.

Verbalia in τὸς cum præpositione composita ex αἰνέω, βαίνω, ἔχω, λαμβάνω, μετρέω, τείνω tonum habent simplicis; ut ἐπαινετὸς, διαβατὸς, ἀνεκτὸς, καταληπτὸς, διαμετρητὸς, ἐκτατός.

Nonnulla item particularia: ἀνοικτὸς *apertus*, ἀντιμισθωτὸς *mercede dignus*, ἀπολαυστὸς *voluptuarius*, ἀπευκτὸς *deprecabilis*, ἀποδεικτὸς, ἀποφαντὸς, καταφαντὸς *demonstratus*, διαιρετὸς *divisus*, ἐξαιρετὸς *electus*, παραιρετὸς *exemptilis*, προαιρετὸς *arbitrarius*, διαστατὸς *separabilis*, εἰσιτητὸς, προσιτὸς *accessibilis*, εἰσποιητὸς *adoptatus*, ἐκκλητὸς *evocatus*, ἐκλεικτὸς *qui delingitur*, ἐκλεκτὸς *electus*, ἐκπιεστὸς *expressus*, ἐμπλαστὸς *ad illinendum aptus*, καταπλαστὸς *illitus*, ἐμπνευστὸς *inflatus*, ἐκπλυτὸς *elutus*, ἐγκαυστὸς *inustus*, ἐγκολαπτὸς *incisus*, ἐκπορευτὸς *procedens*, ἐμπλεκτὸς *implicitus*, ἐπακουστὸς *auscultabilis*, ἐπαγαπητὸς *charissimus*, ἐπακτὸς *inductus*, κατακτὸς *fragilis*, ἐπευκτὸς *optabilis*, ἐπιβουλευτὸς *insidiosus*, ἐπιδερκτὸς *visibilis*, ὑπεικτὸς *subditus*, ἐπιθυμητὸς *desiderabilis*, ἐπιμωμητὸς *reprehensibilis*, ἐπισκευαστὸς *instauratitius*, ἐπιστητὸς *sub scientiam cadens*, ἐπιτεχνητὸς *arte elaboratus*, ἐραστὸς, συναπτὸς *continuus*, ἐφικτὸς *attingibilis*, καθαπτὸς *ligatus*, καταθνητὸς *mortalis*, καθαιμακτὸς *cruentatus*, μεταπειστὸς *qui persuadere potest*, περιπεταστὸς *extensus*, περιορισὸς *definitus*, προσαπλωτὸς *adnavigabilis*, προσρητὸς *salutatus*, μετακινητὸς *mutabilis*, παραρρητὸς *prece flectendus*, παραιτητὸς *expetitus*, παρακελευστὸς *admonitus*, παρεκτμητὸς *abscissus*, παρηγορητὸς *consolabilis*, προορατὸς *prævidendus*, προσβλητὸς *adjectus*, συμβλητὸς *conferendus*, προσδεκτὸς *gratus*, προσπορπαστὸς *infibulatus*, συνετὸς *intelligens*, συγγνωστὸς *ignoscibilis*, συγκομιστὸς *comportatus*, συγκεραστὸς *temperatus*, συνωμοτὸς *conjuratus*, συνοιστὸς, συμφορητὸς, συμφερτὸς *collatitius*, ὑποιστὸς, ὑποστατὸς *tolerabilis*: item ἀνακοσχυλιαστὸς *quo fauces colluuntur*. Tonum verò retrahunt si illis accedat compositio: præter καθοδηγὸς, προδηγὸς *dux via*, συμπαραγωγὸς *qui adjuvat in deducendo*, ἐπιδημιουργὸς *cui murorum cura commissa est*, συνδημιουργὸς *administer in munere fungendo*, συνεκλεκτὸς *unà electus*, συνιεροποιὸς *qui una sacra facit*, ὑποχαροπὸς *aliquantulum fulvus*.

Omnia in ος, si componantur cum α, δυς & ευ, tonum habent in priori; exceptis ἀεργὸς *otiosus*, ἀϊδνὸς *non visibilis*, ἀγανὸς *lætus*, ἀγαυρὸς *superbus*, ἀμυδρὸς *hebes*, εὐεργὸς & εὐποιὸς *beneficus*, εὐωπὸς *formosus*.

Inusit.

Inusit. *ἀδάμνος indomitus, ἀκήλητος intemeratus, ἄῤῥος ineffabilis, ἀδαιὸς indivisus.*

Alia quædam particularia: *ἀθηρηλοιγὸς ventilabrum, βουλυτὸς tempus solvendi boves, βροτολοιγὸς perniciosus mortalibus, δαφοινὸς valde cruentatus, ἐννυὸς nurus, ἐπηνὸς crudelis, ἐπακοὸς auditor, ἐπισμυγερὸς ærumnosus, ἐχθοδοπὸς odiosus, ἐμβαθυνὸς profundus, θυρωρὸς qui fores aperit, ἠβαιὸς parvus, καπυρὸς rufus, καταειδηλὸς horribilis, λαμπρεινεὸς genus ficus, μετοπωρινὸς, φθινοπωρινὸς Autumnalis, μυλωθρὸς molitor, νεογνὸς recens natus, νωδὸς edentulus, ὀρειπελαργὸς montana ciconia, ποδαβρὸς qui delicatis est pedibus, ποδαγρὸς qui podagra laborat, προκοπὸς progressus, προπερυσινὸς, qui anni est abhinc tertii, πυραμητὸς messis tritici, στενυγρὸς arctus, συμβοηθὸς auxiliator, τηλουρὸς remotus, τρισοϊζυρὸς ter infelix, συγκοινωνὸς particeps, συνοπηδὸς comes in itinere, τροχοπηδὸς rota, ὑπερεκπερισσὸς superabundans.*

Inusit. *ἀντικλαοὶ panis fragmenta, δημεχθηλὸς populo invisus, ὀρθοστάδὸς qui recte stat, φθορροικὸς qui domus consumit, πρεμνὸς montosus, βριδηνὸς gravis.*

N. B. Neutra in ος omnia sunt barytona, & sequuntur generales regulas.

In *ον.*

Pleraque finita in *μον* & *τον* sunt Oxytona; ut ἐρετμὸν, φυτόν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Alia quædam particularia in *ον ἀγαρικὸν agaricum, γωλεὰ spelunca, ἐλεὸν mensa coquinaria, ἐρινεὸν caprificus, ἱερὸν templum, λοετρὸν* vel *λουτρὸν lavacrum, πηδὸν gubernaculum navis, πλευρὸν latus, πτερὸν ala, πυρὸν igniarium, στειλειὸν manubrium securis, σφυρὸν malleolus pedis, ᾠὸν ovum.*

Inusit. *ἀνθηλὸν indumentum, ἀμεργὸν fatum, ἀπελλὸν populus arbor, ἀσυλὸν vestimenti genus, αὐαρὰ Pontica nuces, αὐληρὸν frænum, ἀχνὰ molles lanæ, βαιοσὸν profunditas, γαβαθὸν patina, ἐαρὸν pelvis, ἑδωνὰ transtra navis, ἰκνὰ educationis præmia, κηφὸν argentum, καυκὸν cauliculus, κελεβρὰ parva jumenta, γναιὸν canistrum, κυθνὸν pharmacum, σισβανὸν pannus asperior, λαγρὸν grabbatulus, μαλερὸν farina, μαῤῥὸν instrumentum ferreum, ναρὸν scopa, ὀργὸν pratum, πεδαυνὰ patina, φαεινὸν, φαειανὸν herba venenata, ψαλὸν frænum.*

Huc refer numeralia hæc, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἑκατόν.

In quarta declinatione

Omnia retinent accentum nominum à quibus manant; ut λεὼς à λαός. Accuitur etiam Ἀπολλώς.

In quinta declinatione: sub quâ comprehenduntur declinationes contractorum.

Nomina in *αν, ιν* vel *ις, ῖνος, ας-άδος,* in *ης, ευς,* & *ω* Oxytona sunt; ut Τιτὰν, ἀκτὶς vel ἀκτὶν, λαμπὰς, σωτὴρ, βασιλεὺς, λεχώ. Item ἐγώ.

Fœmi-

Fœmininâ in ις-ιδ𝛩; ut φροντίς· Exceptis fœmininis in τις, quæ sequuntur accentum masculinorum in της pag. 22. lin. 33.

Adjectiva in ης-ε𝛩; ut ἀληθής. Exceptis hyperdissyllabis in κης & ήρης: sed ἀνηκὴς *acie carens*, πρηνκὴς, περινκὴς *præacutus*, νεηκὴς *igne acuminatus*, ἀλγηρὴς *molestus*, ἀχθηρὴς *gravis*, ἀειηρὴς *difficilis*, ἀσκληρὴς *aqua habens latera*, πενθηρὴς *luctuosus*, ἀπηρὴς *non mutilatus*. Paucula Substantiva in ής, ῆτς, βραδυτὴς *tarditas*, δηϊοτὴς *pugna*, ἐσθὴς *vestis*, ποτὴς *potus*, πινυτὴς *sapientia*, item ἀργὴς-ῆτος, & -έτος *albus*.

Adjectiva in ύς; ut ὀξύς.

Substantiva in τὺς; ut ἐδητύς. Item ἀχλὺς *tenebræ*, δαγὺς *crystallus*, δελφὺς *uterus*, ἐμὺς & ἀμὺς *mus aquaticus*, ἐριννὺς *furia*, ἰγνὺς *poples*, ἰλὺς *limus*, ἰξὺς *lumbus*, ἰσχὺς *robur*, ἰχθὺς *piscis*, κροκὺς *floccus*, λιγνὺς *fuligo*, νηδὺς *alveus*, ὀϊζὺς *ærumna*, πληθὺς *turba*, Τηθὺς *Tethys*, χλαμὺς *chlamys*.

Inusit. ἀχλὺς *lapis rotunda specie*, ἀχνὺς *tristitia*, διογνὺς *vestis muliebris*, οἰσὺς *viminis genus*, πονθρὺς *murmur*.

Substantiva in ήν; ut αὐχὴν sic ἀπτὴν *implumis*.

Localia nomina mensium in ὼν; ut νυμφὼν, Ἀνθεστηριών.

Derivativa in ων ab Indefinito secundo vel Perfecto medio: ut ἀγὼν, τρυγὼν *turtur*, sic λοφογὼν *pustula*.

Finita in εδὼν & ηδὼν: ut ἀηδὼν, Σαρπηδὼν, σηπεδὼν, Μακεδών.

Nomina hyperdissyllaba in εὼν, υὼν, υμὼν; ut κενεὼν, ἀλκυὼν, κιτυμών. Verbalia in εμὼν; ut ἡγεμὼν κηδεμών.

Particularia, ἀγὼν *certamen*, ἀγκὼν *cubitus*, αἰὼν *ævum*, ἀκροχορδὼν *verruca*, ἀλαζὼν *jactator*, ἀλκυδὼν *alcedo*, Ἀμαζὼν *Amazon*, ἀρηγὼν *auxiliator*, Βαβυλὼν *Babylon*, βουβὼν *inguen*, γαγγαμὼν *omentum*, γοργὼν *strix*, εἰκὼν *imago*, ἑκὼν *volens*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἡγεμὼν *dux*, ἠϊὼν *littus*, θηλαμὼν *nutrix*, θημὼν *acervus*, κανὼν *norma*, κεραπὼν *ara Apollinis*, Κιθαιρὼν *Cithæron mons*, κιὼν *multitudo vermium*, κλαδὼν *ramulus*, κολοφὼν *summitas*, κοπρεὼν *scarabeus*, κραμυγὼν *nomen herbæ*, λαγὼν *ilia*, λειμὼν *pratum*, Μαραθὼν *Marathon*, Μιμαλόνες vel Μιμαλλόνες *Bacchæ*, μορμὼν *larva*, μυὼν *musculus*, Ὀλιζὼν *urbs Thessaliæ*, Παφλαγὼν *Paphlagoniæ incola*, Παιὼν *Apollo*, πετασὼν *petaso*, πλαταμὼν *latitudo*, πλειὼν *annus*, πρηὼν *vertex montis*, πυγὼν *mensuræ genus*, Πυθὼν *urbs Phocidis*, ῥυμβὼν *spiræ serpentis*, σιαγὼν *maxilla*, Σιδὼν *Sidon*, σινδὼν *sindon*, σπαδὼν *contradictio*, στραβὼν *strabus*, σφαδὼν *favus*, ταὼν *pavo*, τελαμὼν *lorum*, τυφὼν *procella*, χειμὼν *hyems*, χελιδὼν *hirundo*, χελὼν *mugil*, χιτὼν *tunica*, χιὼν *nix*, χλιδὼν *armilla*, item χρεὼν *debitum*.

In-

Inusitata : ἀμπελιὼν *avis vites insectans*, Ἀργανθὼν *nomen montis*, ἀχθὼν *torris*. βαιτὼν *vir vilis*, γαρμαφὼν *candor*, γίγγρων *deus rebus venereis præfectus*, γνυπῶνες *pusillanimi*, κοινὼν *particeps*, κογχυλαγόνες *sponsa*, κεργυδὼν *pica*, κεραγὼν *carcer*, λαγγὼν *mercator*, λογγὼν *lapis pertusus*, μυδὼν *caro rugosa*, πληγόνες vel πλαγόνες *gigantes*, πεσμαχὼν *propugnaculum*, τεραπιζὼν *sacerdotale officium*, σαφῶνες *retia*.

Plurima Hebraicæ originis: ut Ἀαρὼν, Ἀβαδδὼν, ἀρραβὼν, Σιὼν, &c.

Nonnulla aliarum terminationum : ut ἀνδειὰς *statua*, ἱμὰς *lorum*, ἀχὼς *ulcus*, ἰχὼς *sanguis*, αἰδὼς *pudor*, ἠὼς *aurora*, ἱδρὼς *sudor*, κορὼς *mucus*, ὀδὼς *dens*.

Inusitat. ἰὼξ *clamor*, Βομβὰξ *Bacchi nomen*, ἀγγρὰξ *uva*, αὐλὶξ *vena*, ἀθρὶψ *vermiculus*, αἰὸς *vir*, ἀκὸς *uter*, ἰθὺς *ferrum axis*, ἀβὰς *stultus*, ἀφθὰς *Bacchi nomen*, βαδὰς *cinædus*, Ἐδὰς *nomen Mercurii* Ἐνὰς, Ἐμμαὺς. Composita quint. decl.

Omnia in ὰς ἀδος, ὶς ἰδος acuunt ultimam ; ut διχὰς, πολυδιχὰς· τομὶς, ἐκτομὶς.

Composita cum monosyllabo verbali 2æ. perfecti passivi finita in ς etiam præcedente α ; ut προβλὴς *prominens*, ἀποδιαπτολὶς *desertor militiæ*, ἀκμὴς *indefessus*, οἰνοβρὼς *vinosus*, ἀγνὼς *ignarus*.

Similiter in ξ & ψ, si componantur cum præpositione terminatâ in vocalem ; ut καταπὴξ *palus*. παραβλὼψ *strabus* ; item ἀτρὶψ *non contritus*, κυνοβλὼψ *impudens*.

Composita pleraque etiam à πλὴξ, ρὼξ, ρὰξ, τρὼξ cum dictione quâlibet præcedente ; ut νωτοπλὴξ *tergo percussus*, πυκνορρὼξ *densos acinos habens*, κυαμοτρὼξ *fabarum arrosor*. Quædam à κλεὶς, χρὼς, ὼψ ; ut διχλεὶς *clavis gemina*, καταχλεὶς *quod claudendis foribus adhibetur* : à χρὼς *cutis*, μελαγχρὼς, ταυρεγχρὼς, τρυφερεγχρὼς : à χρὼς *pro* χρῶς *color*, μελιχρὼς, μολιβδοχρὼς, οἰνοχρώς· βοὼψ *piscis nomen*, γλαυκὼψ *cæsios habens oculos*, δεινὼψ *torvus*, εὐὼψ *qui formosis est oculis*, λιπαρὼψ *pinguis*, μονὼψ *unoculus*, τυφλὼψ *cæcus*, ὑδρὼψ *hydropicus* : Et in ωπὶς inde deducta αἱμαλωπὶς *sanguinea*, κυκλωπὶς *cyclopica*, & minùs usitata μετωπὶς *frontis fascia*, παρωπὶς & προσωπὶς *persona muliebris*, θαψωπὶς *thapsia* : Perpauca in υς, πτερυγωκὺς *penna celer*, ὑψιβαθὺς *profundus*. In ιν, ἀπειρωδὶν *partus dolorum non expertus*.

Εἷς in fine compositorum acuitur ; ut μηδεὶς, καθεὶς.

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finitis, si monosyllaba non fuerint, servata terminatione, servant tonum in fine ; ut στρατιὰς, ἀρχιστρατιής· φορὰ, ἀναφορὰ, ἐπαναφορά· ἀλαζὼν, φιλαλαζὼν· βασιλεὺς, μεσοβασιλεύς.

Voces Hebraicæ usitatissimè acuuntur in fine : ut Ἀβραὰμ, Δαβὶδ, Ὡσαννὰ, Ῥαββὶ, Ἠλὶ Ἠλὶ λαμμὰ σαβαχθανί. Nonnulla etiam

etiam ex Hebræis Paroxytonis ortæ; ut Βεθλεὲμ, Ζαρὰ, Μελχισεδὲκ, Σαλὰ, Φαρὲς, &c.

Ex his quædam, non Oxytonæ, ex N. T. potiſſimùm depromptæ, in proprias accentuum claſſes diſtribuuntur.

Quod ſi terminentur more Græcorum, præſertim in ος & ίας, notantur juxta regulas communes.

PAROXYTONA.

In α; Subſtantiva in ίνδα, ύα acuunt penultimam; ut βασιλίνδα *ludi genus*, νεκύα *mortuorum catalogus*.

Item minùs uſitata, ἀρχίδνα ὀδόννα *plantæ genus*, ἰζέλα *bonum omen*, μαγγάνα *vas urinarium*, μαείλα *carbonum pulvis*, ὀξίνα *occa*.

In ος; Nomina finita in ίλος, ίσκος, λεος, ύλος; ut ὀρχίλος, ἐανίσκος, ἀργαλέος, ἀγκύλος.

Verbalia etiam in τέος; ut πρακτέος, ὀξιτητέος, συνεκπιστέος. Nonnulla particularia: αἰόλος *varius*, ἀντίος *contrarius*, Βαλίος *qui nomen*, ἐννέα *novem*, ἡλίκος, πηλίκος, *quantus*, &c. γομφίος *dens molaris*, μεγάλος *magnus*, μυρίος *infinitus*, νυμφίος *ſponſus*, Ὀδίος *viri nomen*, ὀλίγος *parvus*, ὁσίχος *quantulus*, παρθένος *virgo*, κορπίος *ſcorpius*, σποδίος *cinereus*.

Inuſit. ἀſκύνος *miniſter*, ἀέλος *matutinus*, ἀηδόνος *pullus*, αἰκάλος *aſſentator*, ἀνεςύσκος *herba*, ἰάδος *tortuoſus*, ἰάλοι *thalami*, ζέλος *ſcorpius marinus*, κανθαρέος *herba genus*, καρχαρέος *aſper*, κορμύρος *piſcis*, ὀρρώδος *metus*, πλησίος *propinquus*, σπεργάνος *fimus*, σκαδάλος *tortuoſus*, συῤῥάδος *adulterinus*, ταρβαρέος *terribilis*.

Penacuuntur compoſita in ος cum nomine & perfecto medio verbi Barytoni, ſi activè ſignificent, & exponantur per accuſativum nominis; ut μητροκτόνος *Matricida*, ſive *matrem cadens*, οὐρανεδρόμος *ad Cœlum currens*, αἰθεροδρόμος *currens per aërem*, ὀρειτύπος *in montibus cadens* (ſubaudito accuſativo) *ligna*. Similiter decompoſita; ut συγκληρονόμος *cohæres*.

Quædam deſcendunt à perfectis, quorum thema non eſt in uſu: viz. finita in βόρος; ut δημοβόρος *populum abſumens*: pleraq; etiam in ηγόρος; ut δημηγόρος *orator*. Alia mutant characteriſticam perfecti: Qualia ſunt finita in δόκος & πλάθος; ut ἰοδόκος *ſagittarum receptor*, κοροπλάθος *qui imagunculas fingit*.

Paroxytona quædam à νέμω, μάχομαι, δρέμω, ſeu potiùs, τρέμω, πείρω, *neutraliter* vel *paſſive* ſignificantia; ut ἐρημονόμος *in deſerto paſtus*, ὀρεινόμος & ὀρεινονόμος *in montibus paſcens*, πατρονόμος *à patre paſtus*, οἰονόμος *ſolus paſcens*, ἀνομονόμος *qui legibus abutitur*, χειρονόμος *geſticulator*, ἀμφιμάχος *veles*, χοντομάχος *qui pilo pugnat*, ἐγχειμάχος *qui pugnam excitat*, λογομάχος

qui

qui verbis pugnat, μονομάχος *gladiator,* ναυμάχος *qui è navi dimicat,* ὁπλομάχος *bellator armatus,* χειρομάχος *manibus pugnans,* ἡμεροδρόμος *diurnus cursor,* λαιψηροδρόμος *velociter currens,* νυκτιδρόμος *qui noctu currit,* ὁπλιτοδρόμος *armatus cursor,* οὐριοδρόμος *vento secundo currens,* παταγοδρόμος *cum fragore currens,* νυκτιπόρος *noctu iter faciens,* ναυσιπόρος *navi trajiciens,* παιδοπόρος *liberis transitum prabens.* His adde ἐυρεσιλόγος *blatero,* συμμυολόγος *tacitus* ἡμεροσκόπος *qui diurnas excubias agit,* μονοφάγος *qui solus comedit,* &c.

Nonnulla loco nominis composita cum adverbio, aut aliâ dictione; ut ἀδηφάγος *avide edens,* ἀειφόρος *semper ferens,* ἀπιφόρος *male seipsum ferens,* ἀρτιτόκος *qua recens peperit,* ἀμβλυτόκος *abortivus fatus,* ἑκηβόλος *longè jaculans,* ἰθυπόρος *rectà procedens,* πυγμάχος *pugil,* ταχυδρόμος *celeriter currens,* τηλεβόλος *longe jaculans,* ὀπισθονόμος *qui retro pascitur,* τηλεσκόπος *longe cernens:* item μιαιφόνος *cade pollutus,* μισγονόμος *terra ubi promiscue pascunt omnes;* & quædam alia.

Reperiuntur etiam composita cum præsenti activo verbi circumflexi; omnia à πωλέω; ut ὀνειροπόλος: item ποικιλάλος *agi loquens,* ὀξυλάλος *qui acute loquitur,* πλαστολάλος *ficta loquens,* νευρολάλος *per nervos loquens,* νεκροκόσμος *libitinarius,* δειπνολόχος *cœna insidians.* Sic λαθροδάκνος *clam mordens.* Pleraque cum perfecto activo ὤρυχα; ut φρεωρύχος & φρεατωρύχος *puteorum effossor:* Rariora cum perf. passivo; ut λεωβάτος *via trita.*

Composita ab ἀντίος, σύος, πλόος || *plex* penacuuntur; ut ἐναντίος *contrarius,* δορυσσόος *bellicosus,* ἁπλόος *simplex:* adde & decomposita; ut ὑπεναντίος, &c.

Item ἀβρογόος *molles gemitus edens,* ἀειπαρθένος *semper virgo,* ψευδοπαρθένος *falsa virgo,* ἀνθοκρόκος *floridus,* βουκόλος *bubulcus,* ἱπποβουκόλος *equiso,* ἐπικαμπύλος *incurvus,* θυρσολόγχος *hasta, signum cæleste,* κορυθαιόλος *varia indutus galea,* φριξολόφος *horrendas habens jubas.*

Substantiva in ιον trissyllaba ab oxytonis rectis vel obliquis dissyllabis profluentia acuunt penultimam; ut στρουθίον *passerculus* à στρουθός, παιδίον *puerculus* à παῖς παιδός.

Multa in ιον à barytonis profecta, quæ hic subjunguntur.
Minùs usitata præfixis obeliscis notantur tam in
hoc quàm sequentibus Catalogis.

Ἀγκίον *vallicula* ab ἄγκος. Βιβλίον *libellus* à βίβλος. Βικίον *urnula* à βίκος. Βλαυτίον *sandaliolum* à βλαύτη. Βυβλίον *charta papyracea*

βύβλι

ύϐλ@. Βραγχίον *spiraculum piscis* à βράγχος. Δελτίον *libellus* à δέλ-
ος. Ἐιρίον *lana* ab ἔιρος. Θαμνίον *frutex* à θάμν@. Θηκίον *reposi-
orium* à θήκη. Θρομϐίον *grumus* à θρόμϐ@. Θυννίον *parvus thynnus*
θύνν@. Ἰγδίον *mortarium* ab ἴγδη. Ἰσχίον *coxa* ab ἴσχις. Καδίον
arvus cadus à κάδος. Καρφίον *parva festuca* à κάρφ@. Κηπίον *hortu-
us* à κῆπος. Κοιτίον *lectulus* à κοίτη. Κοκκίον *granulum* à κόκκος. Κρα-
ίον *caput* à κράνη. Κωπίον *remulus* à κώπη. Λοφίων *collis* à λόφ@. Λυ-
νίον *lucernula* à λύχν@. Μοσχίον *vitulus novellus* à μόσχος. † Μαμ-
ίον *matercula* à μάμμη. † Μυςρίον *panis excavatus*, à μύςρον. Ναυ-
ίον *nablium* à ναῦλα. Νευρίον *nervus parvus* à νεῦρον. Νησίον *parva
nsula* à νῆσος. Ξιφίον *gladiolus herba* à ξίφ@. Οἰκίον *domuncula* ab
ἶκος. † Ὀρφνίον *pulla vestis* ab ὄρφνη. Πεδίον *parvus campus* à πέδον.
Πηνίον *stamen* à πήνη. Πιλίον *pileolus* à πῖλ@. Πλατίον *palmula* à
πλάτη. Πλινθίον *later* à πλίνθος. Πυξίον *buxea tabula* à πύξ@.
Πυργίον *parva turris* à πύργος. Πωλίον *pullulus* à πῶλ@. Ποιμνίον
grex à ποίμνη. Ῥαϐδίον *virgula* à ῥάϐδος. † Ῥαρίον *infans* à ῥάρ@.
Ῥιζίον *radicula* à ῥίζα. Ῥινίον *limula* à ῥίνη. Ῥυμϐίον *spira* à ῥύμ-
ϐ@. Ῥυγχίον *rostellum* à ῥύγχος. † Σακκίον *saculus* à σάκκος. Σιτίον
jumentum à σῖτος. Σκαφίον *scapha* à σκαφη. Σκυμνίον *catulus* à σκύ-
μν@. Σκιμπίον *baculus* à σκίμπων. Σμηνίον *alveare* à σμῆν@.
Σμιλίον *scalpellum* à σμίλη. Σπαθίον *spathula* à σπάθη. Σπογγίον
spongiola à σπόγγ@. Σπαρτίον *funiculus* à σπάρτος. † Σπιζίον *frin-
gilla* à σπίζα. Σταμνίον *amphora* à σάμν@. Σφαιρίον *sphærula* à
σφαῖρα. Σχιδίον *assula* à σχίδαξ. Σχοινίον *funiculus* à σχοῖν@. Τει-
χίον *parva mœnia* à τεῖχος. Τεκνίον *filiolus* à τέκνον. Τομίον *frustrum* à
τόμος. Τοπίον *funiculus torcularis* à τόπος. Τρυχίον *panniculus* à τρύ-
χος. Τυχίον vel τυκίον *instrumentum fabrile* à τύχ@ vel τύκ@.
Ὑδρίον *aquula* ab ὕδωρ. Φορτίον *onus* à φόρτος. Φρυνίον *rubeta* à
φρῦν@. Φυσκίον *folliculus* à φύσκη. Χαρτίον *chartula* à χάρτης. Χοι-
ρίον *porcellus* à χοῖρ@. Χονδρίον *patina* à χόνδρος. Χυτρίον *ollula* à
χύτρα. Χωνίον *instrumentum fusorium* à χῶνος. Χωρίον *regio* à χῶ-
ρος. Ψυχίον *vas in quo aqua refrigeratur* à ψύχ@.

Primitiva quædam in ιον non valdè usitata; ἀφίων *indumen-
tum*, ἀντίον *instrumentum textorium*, γαγγίον *morbus quidam*, ἠρίον
monumentum, ἰκρίον *tabulatum*, κνσκίον *alga*, λιδρίον *scutella*, μνα-
ίον *mensuræ genus*, σαυνίον *jaculum barbaricum*.

Rara sunt hyperdissyllaba penacuta in ιον, cujuscunque fuerint
originis; ut τυραννίον *aula regia* à τύραννος, ἱμαντίον *uva morbus*,
ab ἱμὰς-άντος. Pauca Composita; ut ἀμπεδίον, ὀρπεδίον à πεδίον.

Particularia in ον, ut ὄςεον ος, βομϐύλον *vasculam*.

Permulta in ίτης, è quibus pleraque rariùs usitata: Ἀλαϐαςρί-
της, seu ἀλαϐασίτης *lapis alabastrites*, ἀλοίτης *aloes frutex*, βαλανί-
της

της glandeum referens, βολβίτης animalis genus, βοτρυίτης botryitis, γαγγίτης in Gange nata, διφθερίτης pelliceam tunicam gestans, δρυίτης herba genus, ἐπικληρίτης & περικληρίτης virgo ex asse hares, ζεφυρίτης Zephyritis, ἡπατίτης hepatica vena, κυανίτης ad cyanum vergens, λιπερνίτης mendica, λυχνίτης lucernaria, νεφρίτης morbus renum, ὀζαινίτης ozanas olens, ὀλοκωνίτης olus quoddam sylvestre, ὀστρακίτης ostracitis, στερνίτης inferior costa, συρματίτης ex purgamentis contracta, τραπεζίτης & ἐντραπεζίτις quæ ad mensam alitur, τομίτις tomitana, φαρμακίτις medicamentaria, χονδρίτις crassa simila, χρυσίτις aureola, χωρίτις villica. His adde *ἀμαξιάτις farti genus, ἰσάτις herba genus, ἀκατάλις bacca juniperi.*

Nomina verò pleraque in *ιτις* apud diversos Lexicographos variè notantur in penultimâ: apud hos enim acuuntur, apud alios circumflectuntur: Sunt & qui antepenultimam in nonnullis acuunt: ut *ἀκῖτις, ἀκίτις, & ἄκιτις acuta.*

Paroxytona terminationes habentia Oxytonorum, supra traditas.

Declinat. 1æ. Simpl. tonum in penultimâ induunt.
Hyperdissyllaba quædam:

1°. Verbalia in *της: ἀγρύστης venator, ἀγύρτης circulator, ἀήτης ventus, αἰσυμνήτης rex, ἀκμήτης qui est in vigore, ἀλήτης erro, ἀλείπτης unctor, ἀλείτης peccator, ἀρότης arator, γενειήτης barbatus, γνωτής cognatus, γυμνήτης miles levis armaturæ, δεσμώτης captivus, διώκτης persecutor, δυνάστης dynasta, ἐργάτης operarius, ἐπείκτης qui urget, ἡβήτης* & alicubi *ἡβώτης impuber, ἠπειρώτης qui continentem habitat, ἠπύτης præco, ἰδιώτης idiota, καταρράκτης cataracta, κομήτης cometa, κυβερνήτης gubernator, ὀμότης jurator, μονώτης solitarius, πλανήτης planeta, σκοπήτης speculator, σφενδονήτης qui funda utitur, ὑφάντης textor.* Infrequentiùs occurrunt *βαβάκτης nugator, γυήτης claudus, θυροκοπήτης qui pulsat januam, εὐνήτης maritus, κεκράκτης clamosus, κελευθήτης viator, κεφαλήτης lapis angularis, κηλήστης qui demulcet, κλοιώτης incarceratus, κινήτης minister, λαφύκτης helluo, μουσίκτης cantor, ὀρνεώτης auceps, σκηνήτης qui in tentoriis habitat, ὑφειλήτης & φιλήτης fur.*

2°. Denominativa in *στης: ἀργέστης albus, γνώστης cognatus, ὀρέστης monticola, πενέστης famulus operarius, χρεώστης fænerator.*

Declin. 2æ. penacuuntur nonnulla:

In *α*: viz. in *αλία, ἀλία cœtus, ἀτασθαλία nequitia, διδασκαλία doctrina, θαλία convivium, τροχαλία trochlea.*

Inusitat. *ἀλία profectio, ἁσπαλία piscatus, βαλία morbus oculorum, ἰαλία vox, κακαλία genus herbæ, κρυπαλία clavis, χαλία quies.*

In

In ρα purum: μόρα *tribus*; item μοῖρα *fatum*. Localia in ωνιά: ἁλωνία *area*, γωνία *angulus*, ὀσφρεωνία *ofpratura*.

In η· nempe in γη minùs ufitata; ἄγη *ftupor*, φόλγη *farcina variarum mercium*, ἔργη *cochleare*, τυέργη *tudicula*, ζάγη *herba fpecies*, θήγη *repofitorium*, κράγγη *clangor*, λεύγη *lactis menfura*, μάργη *infania*, πάγη *armatura*, σαλάγη *clamor*, Σέλγη *Urbs Pifidiæ*, σάγη *capfa*, τάγγη *rancor*, ὕσγη *herbæ genus*. In δη· ἴδη *mortarium* Ἴδη *Ida*, σίδη, σίβδη, *malum punicum*, πέδη *pedica*. In ώλη· ἐρωὰη *turbo*.

Inufitat. in ώρη· καφώρη & σκαζώρη *vulpes*, κιχώρη *oleris genus*, λαμώρη *noctiluca*, ποδορώρη *velox*: item εἴδη *fpecies*, λύγδη *populus alba*.

Verbalia in η fervantia Characterifticam Temporis. Derivata, 1°. à Perfecto Paffivo; βρῶμη *victus*, γνώμη *fententia*, δαίτη *epulum*, δέσμη *fafciculus*, θέρμη *calor*, ἐπιλήσμη *oblivio*, λόχμη *locus infidiis aptus*, μνήμη *memoria*, ξύμη *pruritus*, πλήμη vel πλήμμη *aftus maris*, ῥύμη *impetus*, ῥώμη *robur*, στάθμη *amuffis* τέρμη *meta*, τράμη & τρύμη *foramen*, χάσμη & χήμη *hiatus*, χάρμη *gaudium*, χρήμη *indigentia*.

Inufit. εἴσιθμη *introitus*, ἴσμη *fcientia*.

2°. A Perf. Act. μαλάχη *malva*, φρίκη *horror*; Inufit. λυμάχη *dolor*, παλάχη *fors*. 3°. ab Indef. primo Activo, θήκη *theca*: Inufit. καταχήνη *hiatus*. 4°. ab Indef. fecundo Activo, ἁρπάγη *harpago*, βλάβη *damnum*, καλύβη *tugurium*, κάπη *præfepe*, κνίδη *urtica* μάχη *pugna*, πάγη *laqueus*, πάθη *calamitas*, σκάφη *fcapha*, τύχη *fortuna*. 5°. à Perf. Med. λόγχη *fors*, φθόη *tabes*. 6°. Verbalia à Præfenti circumflexo orta; ἄλη *error*, ἄμη *fax*, ἄνθη *efflorefcentia*, αἴνη *laus*, ἀπάτη *fraus*, βλάστη *germen*, δαπάνη *fumptus*, δίκη *juftitia*, εἴλη *agmen*, ἥβη *juventus*, θοίνη *epulum*, κόμη *coma*, λήμη & pro illo γλήμη *lippitudo*, λύπη *dolor*, λώβη *injuria*, μελέτη *cura*, μάλκη & ναρκη *torpor*, νίκη *victoria*, παλάμη *palma*, πλάνη *error*, σίβη *mufcarium*, στίβη *pruina*, τέχνη *ars*, τρύγη *vindemia*, χνόη *lanugo*, χραίσμη *auxilium*: Inufit. δόκη *opinio*, τάρβη *terror*.

Fœminia à Mafculinis deducta; ut τιθήνη *nutrix* à τιθηνός, υἱωνή *neptis* à υἱωνός, ψιττάκη *pfittaca* à ψιττακός.

Declin. imparifyllab.

Finita omnia in ήρης, ήκης, ώκης, ώδης per εος inflexa, penultimam habent acutam; ut τριήρη, ἀμφήκης, ποδώκης, πρώδης. Item compofita ab ἔγχος, ἦθος, κῆτος, μέγεθος, σέλας, ἄντω· ut παλχέγχης, κακοήθης, βαθυκήτης, παμμεγέθης, μακροσκελής, κατάντης. In ώλης ab ὄλλυμι, ut πανώλης.

Alia quædam compoſita in ης· *αὐθάδης arrogans*, *αὐτάρκης ſufficiens*, *εὐρυστήθης qui lato eſt pectore*, *καλαμοφθέγγης calamo canens*, *ποδάρκης pedibus celer*, *φιλαλήθης amans veritatis*.

Inuſit. *ἀθάρης incorruptus*, *ἀπλήγης invulneratus*, *αὐθιμβύνης indigens*, *ἀφάκης ſtolidus*, *ἐπανάγκης neceſſarius*, *εὐδημιήδης gratioſus*, *ζαμέλης grande melos habens*.

Nonnulla in ηρ· *Δημήτηρ Ceres*, *εἰνάτηρ uxor fratris*, *θυγάτηρ filia*, *μήτηρ mater*, *πάνθηρ panther*, *φράτηρ qui eſt ex eâdem curiâ*.

Paucula in εδων, εων, υων, υμων· ut *φλέδων nugator*, *ἀκέων tacitus*, *Ἀμφιτρύων Amphitryon*, *ἐγκύμων gravidus*.

Paroxytona Compoſita, quorum Simplicia ſunt Oxytona & ultimam habent longam.

Penultimam acuunt omnia Compoſita: 1°. quæ deſinunt in monoſyllabum longum, ut *αὐτόχειρ*, *ἀντίπους*· exceptis oxyt. pag. 252. 2°. quæ ultimam Simplicis longam mutant in alteram longam, ut *ὀλβιογάστωρ*· 3°. Compoſita finita in ω & ιν, ut *ἀρχιποίμην*, *πανυγλώχιν*· 4°. Adjectiva in ις longum, ut *χρυσάκτις*. Subſtantiva autem, immò & Adjectiva comp. à *κρηπὶς* tonum in ultimâ ſervant, quod alibi admonendum erat pag. 252. l. 18.

Similiter ab *ὀδοὺς*, *λειμὼν*, *χίτων*, facta Adjectiva: *καρχαρόδους aſperos habens dentes*, *βαθυλείμων profunda habens paſcua*, *χαλκοχίτων æreâ indutus tunicâ*. Item compoſita à *κειτὴς* cum Nomine, ut *ὀνειροκείτης*.

Partic. *παραχαράκτης falſus monetarius*, *χαμεύνη lectus humi ſtratus*, *κατάρα dira*. Minùs uſitata; *ἐργολήπτης exactor operis*, *ῥινοκολούστης narium amputator*, *τοιχωρύκτης* vel *τοιχορύκτης murorum perfoſſor*, *βορβορόπη lutoſum foramen habens*, *διόπη inauris*, *μετόπη vox artis architectonica*, *γυναικάνηρ ſemivir*, *εὐπάτηρ bono patre natus*, *ὀβριμοπάτηρ valido patre natus*, *πλατυγάστηρ qui lato eſt ventre*.

Non multùm *ἀτόπως* attexere hic licebit Regulam p. 253. l. 14. prætermiſſam.

Propria in ιος triſyllaba & tribracha acuunt penultimam; ut Ὀδίος, Ῥοδίος, Τυχίος· quibus adde compoſita à *κόλλα* & *θέναρ* ut *χρυσοκόλλα auri glutinum*, *ὑπόθεναρ ima pars manus*. Item *φρυνέος rubeta*, *τιμνίον pectorale*, *ψαμμίον arenula* à *ψάμμος*, per incuriam omiſſa pag. 253. &c.

Paroxytona peregrina, ſive Græco-barbara.

Voces Latino græcæ tonis ferè regularibus veſtiuntur, ut *κουστωδία*, *σπεκουλάτωρ*, Νίγερ, *φόρον*.

Finita in ατος vel ατον penacuta ſunt, ut Πιλάτος, *φουρτουνάτος*, *σάτον*.

Hujus farinæ multa occurrunt apud Juriſtas & Hiſtoricos, ut *ληγάτος*, *μανδάτον*· quibus interdum contra Regulas acuitur penultima longa ante finalem brevem, ut *κανδήλα candela*. Addi poterant

rant plura alia, πισκίνα *piscina*, σαγίττα *sagitta*, βετεράν𝈷 *veteranus*, μαλεδίκτ𝈷 *maledictus*, παλλίον *pallium*, &c.

Quædam ex Hebraicis penacutis facta, acuunt penultimam; ut Ἄβελ, Βάλη, Ἐλεάζερ, Ἐλιέζερ, Ἐλισάβετ, Ζοροβάβελ, Θάρα, Βελίαλ, Λάμεχ, &c.

Alia etiam ab Oxytonis oriunda; ut Ἀβιάθαρ, Ἄγαρ, Ἄννα, Θάμαρ, Ἰεφθάε, Ἰωάννα, Ἰωάθαμ, Μάρθα, Ῥεβέκκα, Σάῤῥα, Σάρων, Σίμων, Σουσάννα, &c.

PROPAROXYTONA.

Hyperdissyllaba quartæ Simpl. antepenultimam acuunt tam simplicia quàm composita; ut ἵλεως, Μενέλεως, ἀνώγεων· Composita itidem imparisyllabicè flexa à γέλως & κέρας nata, ut φιλόγελως, μονόκερως· item δύσερως.

Composita cum quâvis Dictione & Verbo, si passivè significent, sunt antepenacuta; ut μητρόκτον𝈷 *à matre occisus*, ἀρτίτοκ𝈷 *nuper editus*, ἄφορ𝈷 *non ferendus*.

CIRCUMFLEXA.

Nomina circumflectunt ultimam; quæ videntur manare ex penacutis & contractionem pati; ut Ἀπελλῆς, τιμῆς, γῆ, Ξενοφῶν, Κῶς.

Diminutiva in ᾶς & ῦς, ut Ζηνᾶς, Διονῦς.

Partic. in ᾶς· πελεκᾶς *pelicanus*. Inusit. ἀνδᾶς *dominus*, μυρικᾶς *cinædus*.

In ῆς· γυμνῆς *miles levis armaturæ*, δειπῆς *terribilis*.

Composita retinent in ultimâ Circumflexum Simplicis non monosyllabi, ut Ποσειδῶν, Ἱπποσειδῶν.

Græco-barbara Circumflexa propria variæ terminationis. In ᾶ. Ἀββᾶ, Γαββαθᾶ, Κανᾶ, Μελεᾶ, Ῥαμᾶ, &c. In ᾶς· Ἀρτεμᾶς, Βαρραβᾶς, Θευδᾶς, Θωμᾶς, Ἰωνᾶς, Κηφᾶς, Κλωπᾶς, Λουκᾶς, Σκευᾶς, Σατανᾶς, Χουζᾶς. In ᾶν· Κορβανᾶν, Σατᾶν. In ῆς· Ἰαμβρῆς, Ἰαννῆς, Ἰωσῆς, Μαμβρῆς, Μανασσῆς, Μωσῆς. In ῆ· Γεθσημανῆ. In αῦ· Ἠσαῦ, Ῥαγαῦ. In οῦς· Ἰησοῦς. Similiter Composita: Βαριωνᾶς, Βαριησοῦς.

ANTECIRCUMFLEXA.

Penultimam habent circumflexam; 1°. Nomina finita in αῖος, ῆ𝈷 (deducta ab Oxytonis,) οῖ𝈷, ῷ𝈷, εῖον, οῖον, ῷον· ut πειραιεύς, ἀνδρεῖ𝈷 ab ἀνδρὸς, αἰδοῖ𝈷, ἀθῷ𝈷, γελοῖον *jocus*, Ἡρῷον *monumentum Herois*. 2°. Substantiva in ῖν𝈷, ut χῖν𝈷, ἐχῖν𝈷, κηῖν𝈷· præcipuè propria derivativa sive diminutiva, ut Νῖν𝈷, κλασῖν𝈷, ἐρυθρῖν𝈷.

Pauca etiam Adjectiva, non multum usitata; ἀδκησῖνοι *conferti*, γελωτῖν𝈷 *ridiculus*, χωρῖν𝈷 *differens*, λασῖν𝈷 *demens*, πολεμῖν𝈷 *bellicosus*, παραμησῖνοι *alius ante alium*. Quædam in ῖτις, præsertim ab ίτης· ut φρενῖτις *delirium*, ἀργυρεῖτις ab ἀργυρείτης.

Particularia: *αὐλαῖον aulæum, κεῖνος ille, ἑταῖρος socius, ὀπαῖον foramen fornacis, νεᾶνις juvencula, Τειφῶσα nomen fœminæ.* Minùs occurrentia: *Ἀβακαῖνον urbs Siciliæ, Ἀβαρβαρέαι Nympha quædam, εὐκήτας calathus, ἀκρῆστις spina dorsi, ἀντῆος supplex, ἀπλῆτις vestis genus, ἐραῖα ramus olivæ, κραταῖον pictura firmamentum, Νυμφαῖον rupis nomen, πανδοῦρα instrumentum musicum, σαβῆρος annulus, τιτυρῖνος fistula pastoralis.*

Antecircumflexa quædam in *εῖος* à Barytonis oriunda. *Ἀργεῖος Argivus, ἀρκτεῖος ursinus, ἀστεῖος urbanus, Βακχεῖος Bacchius, Ἑρκεῖος Herceus, ἑταιρεῖος sodalitius, Καδμεῖος Cadmeus, καρνεῖος* Apollinis *epithetum, μαντεῖος vaticinus, μουσεῖος musicus, νυμφεῖος ad Nymphas pertinens, μεγαλεῖος magnificus, ὀθνεῖος externus, οἰκεῖος domesticus.* Inusit. *ἀγχεῖος vicinus, λυκεῖος terribilis, ὀχεῖος admissarius.*

Composita: Omnia terminata in *αῖος, εῖος, οῖος, εῖον* ut *ἡμεραῖος, ζαχρεῖος, ὑπνοῖος, ἡρωελεγεῖον metri genus.* Omnia itidem in *οῦτος, οῦχος, ῆλιξ* ut *πλοῦτος, ῥαβδοῦχος, ἀρχιδοῦχος, ὁμῆλιξ.* Plurima in *ῶπις* ab *ὢψ ὠπὸς*, ut *γλαυκῶπις.* Pauca in *οῦργος* & in *οῦρος* ab *οὐρὰ cauda*; ut *κακοῦργος maleficus, πανοῦργος vafer, βωμολοχοῦργος insolens, Λυκοῦργος Lycurgus, Ἀρκτοῦρος Arcturus, κολοβοῦρος mutilus caudâ, σελετροῦρος plantago,* item *κοθοῦρεις vulpes.* Quædam in *πώλις* à *πωλέω vendo, λαχανοπῶλις, ἱματιοπῶλις, σπερμοπῶλις, χυτροπῶλις.* Particularia, *ἀρχιεταῖρος princeps sociorum, βιοδῶρος victum largiens, δυσπαλῆτις terribilis.* Inusit. *ἀμφισφαῖρα calcei genus, ἐνωτοκοῖται populi auribus contecti, ὀπηγῆτις herbæ genus, ἐρημοδίκης qui solus causam agit, κυνοπρῆστις animal quoddam, μαψαῦρα levis ventus, οὐβρῶστις fames, χλωροσαῦρα viridis lacerta.* Græcobarbara; *Εὖα, Ἰοῦστος, κοῦμι, Νῶε, Σεκοῦνδος, Συρακοῦσαι, Τῖτος.*

Antecircumflexa Dissyllaba.

Dissyllaborum penultima anceps, si juxta Regulas producatur & tonum habeat, plerumque circumflectitur; ut *γρῖφος* & *γρῖφον rete, σκῖλος lumbricus, Ἶρις Iris, Ἶρος Irus, ῥῖγος frigus*: vid pag. 227. l. 14. Anceps itidem (præcipuè *υ*) ante *μα* purum in Verbalibus dissyllabis circumflectitur; ut *δρᾶμα, νᾶμα, κῦμα, λῦμα, πλῦμα, ῥῦμα, φῦμα*, vid. pag. 226. l. 21.

Subjicitur Catalogus particularium Nominum, quorum penultima *α, ι, υ*, ancipites circumflectuntur.

Ἆλτος agilis. Γλῖνον genus arboris. Γῦρος gyrus. Δῖνος vortex. Δῖος divinus, divus. † *Θῦνος impetus.* † *Ἶνις filius. Ἶπος pressura. Ἶφι celer. Κᾶλον lignum. Κῦδος gloria. Κῦρος autoritas. Κῦφι Cyphi. Κῦφο*

φος *gibbus.* † Κρᾶθις *nomen fluvii.* Λᾶας *lapis.* Μῖμος *mimus.* Μῖσος *odium.* Μῦθος *sermo.* † Μῦρμος *formica.* Μῦσος & † Μῦος *scelus.* † Μῦκος *impurus.* Νῖκος *victoria.* Νῦσος *claudus.* Πῖνον *cervisia.* Πῖος, Πῖαρ *pinguedo.* Πῖσος *pratum.* Πνῖγος *suffocatio.* Πρᾶγος, Πρᾶξις *actio.* Πρᾶος *mitis.* Ῥᾶξις *fractio.* Σῖτος & Σῖτον *panis.* Σμῖλον *ligo.* Σπῖλος *macula.* Σῦκον *ficus.* Τῖφος *palus.* Τῖφυς *Tiphys.* Φᾶρος *palla.* Φᾶσις *Phasis.* Φῦνος *rubeta.* Φῦλον *tribus.* Χλῖδος *paludamentum.*

BARYTONA.

Nomina habentia Terminationes præcedentium classium, Accentus verò diversos, utpote qui à generali Regulâ primâ & Secundâ non recedunt.

1°. Barytona terminata more Oxytonorum:

Regulæ generalis Accentum servant in priori, contra speciales Regulas de terminationibus Recti; præcipuè Reg. pag. 244. l. 34. &c.

Substantiva in εμος, ut ἄνεμος. Hyperdissyllaba Primitiva in ηλος, ut βέβηλος, κάμηλος· Item Adjectiva dissyllaba, ut δῆλος. Adjectiva hyperdissyllaba in υνος, ut πίσυνος. Materialia & colorem connotantia in ινος, ut λίθινος, κόκκινος. Superlativa in τος, ut ἄριστος, πλεῖστος. Finita in ατος non verbalia, ut πύματος· sic θάνατος, κάματος. Numeralia in τος non præcedente σ, ut πέμπτος, item πόστος. Multa in ις redundantia in Genitivo (contra Reg. p. 251.) ut θέμις, ιδος, ιτος. Plura in ιδος vel ιος, ut βάρις *navis oneraria,* Πάρις *Paris,* σύβαρις *delicia,* μῆτις *consilium,* τίγρις *tigris,* τῆλις *fænogræcum.*

Composita omnia retrahunt tonos Simplicium, quæ terminantur in brevem; ut φιλόσοφος, παμποίκιλος, πάγοικος. Excipiuntur Oxytona (pag. 248.) Paroxytona (pag. 254.) Circumflexa (pag. 259.) Antecircumflexa (pag. 260.)

Composita ab α, δυς, & ἐν, eximuntur à numero Oxytonorum in ος (pag. 248.) ut ἀνάγωγος, ἐνάγωγος, δυσάγωγος, &c. Huc refer δύσοος, εὔσοος (pag. 254. l. 26.)

Adjectiva composita in ις ιδος, ι brevi, sunt antepenacuta; ut δύσελπις. Substantiva item composita, non oriunda à Simplicibus in ις, ut ἄκοιτις, ἱππεῦσις. Composita quoque à δεσμὸς (contra Reg. pag. 248. l. 28.) ut σύνδεσμος.

Quædam composita in αῖος, εῖος, οῖος, εῖον, retrahunt Accentum in antepenultimam contra Reg. p. 260. l. 15. nempe composita à γῆ, λιμαῖος, τροχαῖος, λεῖος, οἰκεῖος, παρειὰ, σπονδεῖος, βοῦς, γελοῖος, φολοιὸς, λεία· ut ὑπόγαιος, ἐπιλίμαιος, δίτροχαιος, ἀπείλειος, φολοί-

κειος, κλιμακτήρειος, διαπύνθειος, δωδεκάβοιος, φιλογέλοιος, πανύφλοιος, ἀκρέλειον.

Accedunt hisce particularia non pauca diversimodè terminata, quæ juxta ordinem suprà positum ità centuriantur.

Declinationis tertiæ in ος:

Aliqua Nomina in αος, αυος, υος· ut ἵλαος *propitius*, αὖος *siccus*, πήχυος *cubitalis*, σάος *salvus*.

Inusit. ἄος *spiritus*, Δραος *nomen fluvii*, ἰαυος *cubile*.

Substantiva quædam:

1°. In μος tam Primitiva, quàm Derivativa, sive Verbalia; ut Αἶμος *Hæmus*, ἄμμος & ψάμμος *arena*, ἄρταμος *coquus*, βρῶμος *fœtor*, γάμος *nuptiæ*, δεῖμος *terror*, δῆμος *populus*, θάλαμος *thalamus*, θέρμος *lupinus*, θύμος *thymus*, Κάδμος *Cadmus*, κάλαμος *calamus*, κέραμος *terra figularis*, κόσμος *mundus*, κύαμος & πύαμος *faba*, κῶμος *comessatio*, μῶμος *reprehensor*, ὄγμος *sulcus*, οἶμος *semita*, ὅλμος *mortarium*, ὅρμος *monile*, ὄρχαμος *princeps*, πλεῦμος *pulmonis vitium*, πλόκαμος *cincinnus*, πλόμος & φλόμος *verbascum*, πότμος *fatum*, Πρίαμος *Priamus*, Πάτμος, Σάμος *locorum nomina*, σίμος *piscis*, σκινδάλαμος *assula*, σκόλυμος *carduus*, τόρμος *modiolus rotæ*, χῶμος *agger*, ὦμος *humerus*.

Inusit. βόρμος *avena*, γρῦμος *turbo*, ἔλαμος *via*, κάγχαμος *hedera*, κίνερμοι *pisces quidam*, κνῆμος *radius rotæ*, κόμμοι *molares*, μάμμος *servus*, λίνμος *arena*, μύρμος *metus*, νάθμος & νάθυμος *saxum in mari latens*, νίρμος *pediculus*, νοῦμμος *nummus*, ὄλαμος *blatero*, ὄρυμος *ara*.

2°. In σος· βύσσος *byssus*, βείσσος *echini species*, κυπάρισσος *cupressus* νάρκισσος *narcissus*, Νέσσος *Nessus*, ὄσσος *oculus*.

Inusit. γράσσος *barritus*, θρίσσος *piscis genus*, κόσσος *colaphus*, μάλασσος *collum*, σόσσος *dioptra*. Adde & λῶρος *lorum*, οἴναξος *pedamentum*.

3°. In τος· ἔμετος *vomitus*, ἕρκετος *sepimentum*, κάπετος & σκάπετος *fovea*, πότος *potus*, φόρτος *onus*.

Adjectiva quædam:

1°. In κος· ἄρεσκος *blandus*, θώϊκος *audax*. Inusit. λαῦκος *terribilis*.

2°. In λος· ἄλλος *alius*, βάταλος *mulierosus*, δαίδαλος *ingeniosus*, δείελος *meridianus*, εἴκελος *similis*, ἕωλος *hesternus*, ἴξαλος *impetuosus*, κόβαλος *loquax*, κοῖλος *cavus*, κόλος *mancus*, λάλος *loquax*, μάχλος *lascivus*, ὅλος *totus*, πέμπελος *senex*, σκίταλοι *viles*, φαῦλος *parvus*. φίλος *amicus*. Item ἧλος *clavus*, ζῆλος *fervor*, φῆλος *insidiator*.

Inusit. δέαλος (pro δῆλος) *manifestus*, ἴωλος *niger*, κάνδωλος *maleficus*, μίγδαλος *commixtus*, μίσκελος *sordidus*, σίπαλος *deformis*.

3°. In νος· αἴθινος *ardens*, αἴλινος *lamentabilis*, ἀνθρώπινος *humanus*, ἄσμενος *libens*, βάσκανος *invidus*, δύστηνος *infelix*, ἕνος & ἔνος *antiquus*, κοράκινος *corvinus*, ἴκμενος *madidus*, μαλθάκινος *mollis*,

mollis, μόν۞ *solus*, ξένος *hospes*, ὄδμηρ۞ *olidus*, πέπων۞ *maturus*, πτερινός *alatus*, σύϊνος *suillus*, σάνν۞ *fatuus*, ταλαύρινος *audax*, τρύγην۞ *fucatus*, τρύφ۞ *mollis*, χαῦν۞ *laxus*.

4°. In ρος· ἄκρος *extremus*, ἁλίαρ۞ *salsus*, βάρβαρος *barbarus*, γαῦρος *superbus*, δεύτερος *secundus*, θοῦρος *impetuosus*, κάρχαρος *asper*, κραῦρος *aridus*, λάληθρος *loquax*, λαῦρος *latus*, λοίδορος *convitiosus*, λόφυρος *cristainsignis*, μάρμαρος *albus*, μέρμερος *curiosus*, παῦρος *paucus*, πέλωρος *ingens*, πέπειρος *maturus*, πόνηρος *laboriosus*, σκαῦρος *qui extantes habet talos*, σκόλυθρος *humilis*, φλαῦρος *vilis*, χῆρος *viduus*.

Inusit. κύβηρος *impudens*, ῥάρος *robustus*.

5°. In τος· ἄητος *magnus*, ἕκαστος *unusquisque*, λήϊτος *publicus*, οὗτος *hic*.

Inusit. ἄμβλυτος *obtusus*, μάψωτος *frustraneus*, νήπ۞ *plenus*, πλάκτ۞ *errabundus*. Quibus adduntur quædam Substantiva in στος: ἄκαστος *acer*, arbor, Ἥφαιστος *Vulcanus*, κίστος *cistus*, Λάμπος *Palamedis nomen*, νόστος *reditus*, πλατάνιστος *platanus*.

Composita sequentia in ἄγωγος, ἀμοιβ۞, &c. (pag. 248.) acuunt antepenultimam: 1°. Substantiva pleraque; ut Πολύκλειτος *Polycletus*, ἱεράμοιβοι *vates sacri*, μαίνουργος *piscis genus*, Θεόπομπος *Theopompus*, Αἴσωπος *Æsopus*, &c. 2°. Adjectiva quædam: ut προάγωγος *deductivus*, θεόκλυτος *à Deo honoratus*, ναυσίκλειτος & ναυσίκλυτος *navibus inclytus*, ἀμφίεργος *utrinque focillatus*, ἑκάεργος *procul arcens*, ἡμίεργος *imperfectus*, κάτεργος *cultus*, πάρεργος *qui est præter opus*, περίεργος *curiosus*, πολύεργος *operosus*, ὠκύπομπος *celeriter vehens*, ναυσίπομπος *naves promovens*, πολύφορβ۞ *multa nutriens*, πάμφορβ۞ *omnibus pabulum præbens*, μονόφορβ۞ *solus pascens*.

In τον quædam (contra Reg. 250.) ἄλφιτον *farina*, ἄριστον *prandium*, βόλιτον *stercus boum*, βρύτον *potus hordeaceus*, θρέπτον *educationis præmium*, θύεστον *potus aromaticus*, πρόβατον *ovis*, σάββατον *sabbatum*, σκῆπτρον *sceptrum*, σπάρτον *rudens*, τάλαντον *talentum*, τίλτον *condimenti genus*, φρύγετον *sartago*.

Inusit. καίατα *fovea*, κύβιτον *os cubiti*, λάϊτον *archivum*: item κίκιμον *fimus cornicis*, μόρμον *pars currus*.

In Quintâ Declinatione, &c.

1°. In ις-ιδος (contra Reg. 251.) ἄγρωστις *herbæ genus*, ἄμυστις *largus haustus*, Ἄρτεμις *Diana*, Ἀτέργατις *dea quædam*, αὖλις *aula*, γαῦνις *effæminatus*, δάπις *tapes*, δᾶπις vel δέπις *fax*, ἐπίδεις *pars corporis*, ἔρις *lis*, Ἶβις *avis quædam*, Ἶσις *Isis*, κάλπις *urna*, Κύπρις *Venus*, μύτις *nasus*, ὄπις *vindicta*, σίνις *noxius*, τέρμις *foramen*, φύξηλις *fugitivus*, τάλις *nubilis*.

Inusit. βάλλις *herbæ genus*, βρόπιδες *mulieres quædam*, δέλλιδες *vespæ*, ἐρείκιδες *hordea crassius divisa*, θράνιδες sive θρανήτιδες [κῶπαι] *remi quidam*, κτίδες *captiosæ argumentationes*, τρέπαλις *fasciculus alliorum*, φιλέναρις *herbæ nomen*.

2°. Paucula in υς & τυς (contra Reg. pag. 251.) ἥμισυς *dimidius*, θῆλυς *fœmineus*, Δίκτυς *Dictys*, ἴτυς *circumferentia*, Κότυς *deus turpitudinis*, μάρτυς *testis*, πίτυς *pinus*, μίτυς *excrementum ceræ*.
Inusit. μόθλυς *exolutus, languidus*, πόλτυς *pluteus*, φῖτυς *pater*.
Nonnulla in ξ (contra Reg. pag. 252. l. 2.) ut ἀντίπηξ *arcula*, ἐπίτεξ *vicina partui*.

Proparoxytona terminationes habentia Paroxytonorum.

Quædam Nomina: contra Regulam pag. 253.
In ιλος· αἴγιλος *herba capris grata*, ἄργιλος *terra argilla*. βάρβιλος *arbor Persica*. ξύστιλος *rasilis*. ὅμιλος *agmen*, στρόβιλος *turbo*.
Inusit. ἄρκιλοι *catuli ursorum*, εἴσπνιλος *amator*, ἔχυλος *locus ubi tenetur temo*, κάμιλος *funis nauticus*, κίκιλος *qui vocem edit exilem*, κόρθιλος *avis genus*, τάγιλος *parcus*, item ἄδισκος *mensuræ genus*.
In υλος· ἄισυλος & αἴσυλος *improbus*, ἄκυλος *glans*, δάκτυλος *digitus*, χόνδυλος *edulii genus*, κόνδυλος *digiti articulus*, κότυλος *cotyla poculi genus*, μίτυλος *mutilus*, ὄσμυλος *ozæna*, πίτυλος *strepitus aquæ*, σπόνδυλος & σφόνδυλος *vertebra*. Minùs usitat. ἄσυλος *abscessus inter nares*, αἴδυλος *audax*, βαίτυλος *lapidis genus*, βάκχυλος *vanus libatorius*, βούκυλος *ovillus*, ἴτυλος *orbus*, κόρδυλος *piscis genus*, μόρμυλος *mormyra*, φείδυλος *parcus*.
In λεος· ἔλεος *misericordia* ἵλεος *propitius*, κήλεος *ardens*, κονισάλεος *pulverulentus*, μέλεος *vanus*, τέλεος *perfectus*, ὑάλεος & ὑέλεος *vitreus*, χαμαίλεος *chamæleon*.
Composita omnia cum Nomine à Præterito Medio Verbi ἔχω antepenultimam acuunt, etiamsi activè significent: ut γαιήοχος. Alia quædam: ἁλίδρομος *mare percurrens*, βούπορος *boves transfigens*, βουτύπος *boves cædens*, ἐγχέσπαλος *hastam vibrans*, θεόστεργος *Deum amans*, κέρτομος *cor scindens*, μακρόδρομος *longa stadia percurrens*, πάνσκοπος *omnia intuens*, παντότροφος & πάντροφος *omnia nutriens*, συκαμίνοβρος *fatuus*, ὑγρόπορος *humida permeans*.
In ιον Proparoxytona quædam orta ab Oxytonis (contra Reg. pag. 254.) Αὔλιον *stabulum*, ab αὐλή. Βήχιον *tussilago*, à βήξ-χός. Βλαίσιον *blæsa* à βλαισά. Βλήχιον *leguminis genus*, à βληχρόν. Βούνιον *napi genus*, à βουνός. † Γάνδιον *arcula*, à γανδός. Γάστριον *edulii genus*, à γαστήρ-στρός. † Γλύπιον *naticula*, à γλυπτός. Κίσσιον *parva hedera*, à κισσός. Κτένιον *pectunculus*, à κτείς-ενός. † Λάβιον *parvum manubrium*, à λαβή. Λάγιον *lepusculus*, à λαγός. † Λόβιον *gibba pars hepatis*, à λοβός. † Μόργιον *genus mensuræ*, à μοργή. † Ξάνθιον *lappa*, à ξανθός. Ξύριον *novacula*, à ξυρός. Ὄπιον *opium*, ab ὀπός. Ῥάγιον *acinus parvus*, à ῥάξ-γός. Σπόδιον *cinerula*, à σποδός. Σφάγιον *parva victima*,

victima, à σφαγή. Σχόλια *commentarii*, à σχολή. † Φήγιον *parva fagus*, à φηγός. Φλέβιον *parva vena*, à φλέψ-βός. Φόρβιον *nomen herbæ*, à Φορβή.

Proparoxytona Terminationes habentia Antecircumflexorum.
Nomina quædam:

1. In αιος (contra Reg. pag. 259.) ἀγέλαιος *rudis*, ἀγόραιος *fastus dies*, Ἀθήναιος *Athenæus*, Ἀκέσαιος *nomen nautæ*, Βαρτίμαιος *viri nomen*, βέβαιος *firmus*, βίαιος *violentus*, δείλαιος *miserabilis*, δίκαιος *justus*, ἔλαιος *olea agrestis*, ἐπιπόλαιος *superficialis*, κράταιος *herbæ nomen*, μάταιος *vanus*, πρόσφαιος *recens*, Ὑμέναιος *Hymenæus*. Composita, ἀκρονύκαιος *vespertinus*, ἀποτρόπαιος *malorum aversor*, προστρόπαιος *supplex*, ἔμπαιος *peritus*, λευκόφαιος *ex albo & fusco mixtus*, περιδέραιος *circumcollaris*, περιτέναιος *circumtentus*, σύνναιος *cohabitator*.

Inusit. κάχραιοι *bulbi*, κέραιος *palus*, κύλλαιος *cincinnus*, μέλαιος *vanus*, μίσκαιος *hortus*, σίραιος *defrutum*.

2. In ειος, quæ descendunt ab Oxytonis: (contra Reg. p. 259.) ἀέτειος *aquilinus*, αἴγειος *caprinus*, Ἀπέλλειος *ad Apellem spectans*, ἄρνειος *agninus*, Ἀσκληπίειος *ad Æsculapium pertinens*, αὔλειος *stabularius*, Ἀχίλλειος *Achilleus*, βασίλειος *regius*, βόειος *bovinus*, Βόρειος *Borealis*, βρότειος *mortalis*, γόργειος *terribilis*, ἐπιτήδειος *idoneus*, θήρειος *ferinus*, Ἡράκλειος *Herculeus*, θάλειος *virens*, Θηρίκλειος *ad Thericlem spectans*, καθάρειος *purus*, κεραύνειος *fulmineus*, κύνειος *caninus*, λάγειος *leporinus*, νέβρειος *hinnuleus*, Ὀδύσσειος *Ulysseus*, οἴειος *ovinus*, παίδειος *puerilis*, περιστέρειος *herba quædam*, προίκειος *dotalis*, στρούθειος *passerinus*, σύειος & ὕειος *suillus*, χήνειος *anserinus*, ὠκεάνειος *ad Oceanum spectans*. Comp. ἐμφώτειος *ad baptizatum pertinens*, περιτόνειος *circumtentus*. Inusit. γέγειος *antiquus*, item πάρειος *mitis*. Comp. ἄποιος *qualitatis expers*, γονόρροιος *qui seminis profluvio laborat*.

3. In ειον· Ἀλαλκομένειον *urbi Bœotiæ*, Ἀνάκειον *templum Dioscurorum*, ἄρκειον *herbæ genus*, γένειον *barba*, γήτειον *plantæ genus*, δάνειον *fœnus*, ἐχίειον *herbæ genus*, Ἡρώειον *monumentum Herois*, θέειον pro θεῖον *sulphur*, Ἴσειον *fanum Isidis*, καστάνεια *nuces castaneæ*, κηλώνειον *machina lignea*, κηρύκειον *caduceus*, κλιμάκειον *scala*, κυάθειον *cyathus*, κώνειον *cicuta*, Λαύρειον *locus Atticæ*, Λαύτεια *dona quædam*, Λέπρειον *nomen urbis*, οἰσύπειον *sordida ovium lana*, Ὀλυμπίειον *nomen loci*, ὄστρεια *ostrea*, πλύνειον *stamen*, Σίγειον *Sigeum*, σκιάδειον *umbraculum*, τρυχάλειον *orbis*, ὑμένειον *membranula*, χειρώνειον *centaurium*, χέλειον *operimentum testudinis*. Composita: ἐπινέμειον *novale*, ῥοιμέλειον *malum Punicum*.

Inusit.

Inusit. Ἄλειον *fanum solis*, βρύτειον *potio hordeacea*, γήρειον *senescentia*, ἐπίσειον *pubes*, ζώτειον & ζώστειον *pistrinum*, μελίδειον *favus*, μνῆτεια *dona nuptialia*.

Addi possunt plura Substantiva in ειον, ab Adjectivis in ειος manantis; ut βασίλειον *regia* à βασίλειος, γόργειον *terriculamentum* à γόργειος, κυκλώπειον *mons Libya* à κυκλώπειος, Λύκειον *Gymnasium Atticum* à Λύκειος, Ὄνειον *mons Corinthi* ab ὄνειος.

Ex Hebraicis quædam tonum habent in antepenultimâ; ut Γόμοῤῥα, Ἔφραθα, Σόδομα, Σάρεπτα· sed Σαρεπτά, 1 Reg. 17. 9.

In Numeralibus compositis minor Numerus postpositus retinet Accentum; ut δεκαδύο major rejicit regulariter, ut δυώδεκα.

ΔΙΤΟΝΑ sive ΠΟΛΥΤΟΝΑ.

Nomina variis notata Accentibus, in cæteris prorsus invariata.

A

Ἀβληχρὸς, Ἄβληχρος } *debilis.*
† Ἄβως, † Ἀβῶς } *mutus.*
Ἄγκαλος, Ἀγκαλὸς } *fasciculus.*
† Ἀγρηνὸν, † Ἄγρηνον } *reticulum.*
† Ἀγριβερὸξ, † Ἀγρίβεροξ } *origanum.*
Ἄγροικος, Ἀγροῖκος } *rusticus.*
Ἀγυιὰ, Ἄγυια } *vicus.*
Ἀγχίαλος, Ἀγχιαλὸς } *Nomen Urbis.*
Ἀδαῖος, Ἀδαιὸς } *sufficiens.*
Ἁδρότης, Ἁδροτὴς } *vigor.*
Ἁδρόχωρος, Ἁδροχῶρος } *uberem habens terram.*
† Ἀειρὸς, † Ἄειρος } *imperitus.*

Ἀέλλοπος, Ἀελλόπος, Ἀελλοπὸς } *velox instar turbinis.*
Ἄθερος, Ἀθερὸς } *confertus.*
Αἰγίαλος, Αἰγιαλὸς } *N. urbis.*
Αἱμάλωψ, Αἱμαλὼψ } *cruenta suffusio in oculis.*
Αἶμος, Αἱμὸς } *saltus.*
Αἰολόμητις, Αἰολομῆτις } *vafer.*
Αἰπόλη, Αἰπολὴ } *caprile.*
Ἀκάνθιον, Ἀκανθίον } *herba spina similis.*
† Ἀκαρὰ, † Ἄκαρα } *crura.*
† Ἀκίανος, † Ἀκιανὸς } *genus leguminis.*
† Ἀκεστὴς, † Ἀκέστης } *sanator.*
† Ἀκεσταὶ, † Ἀκέσται } *vehicula.*
Ἀκὶς, Ἄκις } *cuspis.*

Ἀκρέμων, Ἀκρεμὼν } *ramus.*
Ἀλάλη, Ἀλαλὴ } *tumultus.*
Ἀλετὸς, Ἄλετος } *molendi actio.*
† Ἄλητον, † Ἀλητὸν } *farina.*
Ἁλὴς, Ἅλης } *confertus.*
Ἀλεωρὰ, Ἀλεώρα } *effugium.*
† Ἄλλομος, † Ἀλλόμος } *cacus.*
Ἅλμα, Ἄλμα } *saltus.*
† Ἀλοῖται, † Ἀλοιταὶ } *publica scorta.*
Ἀμαμηλὶς, Ἀμάμηλις } *genus peri.*
Ἁμαξία, Ἁμαξιὰ } *via plaustralis.*
Ἀμπρὸν, Ἄμπρον } *lorum.*
Ἀμπέλινος, † Ἀμπελινὸς } *viteus.*
† Ἀμόργη, Ἀμοργὴ } *amurca.*

Ἀμυγ-

Ἀμυγδάλη, Ἀμυγδαλὴ } amygdalus.
Ἄμφιον, Ἀμφίον } indumentum.
Ἄμφωτις, Ἀμφῶτις, Ἀμφωτὶς } diota.
Ἀνακαμψέρως, Ἀνακάμψερως } herba quædam.
Ἀνδρότης, Ἀνδροτὴς } virilitas.
† Ἄνη, † Ἀνὴ } effectus.
† Ἀνόπαια, † Ἀνοπαῖα } avis genus.
Ἀντηεὶς, Ἀντῆεις, Ἀντήεις } pila.
† Ἀντάκαιοι, † Ἀντακαῖοι } cete ingentia.
† Ἀνθὼν, † Ἄνθων } urbs Thessaliæ.
Ἀπομαγδαλία, Ἀπομαγδαλιὰ } offa canibus objecta.
Ἀπφὺς, Ἀπφῦς } pater.
Ἀργὰς, Ἀργᾶς, Ἄργας } serpens.
Ἀργῆς, Ἀργὴς } albus.
Ἁρματροχία, Ἁρματροχιὰ } orbita.
Ἀρτόπωλις, Ἀρτοπωλὶς } pistrix.
Ἀρειοπάγος, Ἀρειόπαγος } Areopagus.
Ἆσθμα, Ἄσθμα } halitus.

Ἀσκλήπειον, Ἀσκληπεῖον } Æsculapii fanum.
† Ἄστυρον, † Ἀστυρὸν } oppidulum.
Ἀττάγας, Ἀτταγᾶς, Ἀτταγὰς } attagen.
Ἀχὴν, Ἄχην } pauper.
Ἀχρεῖος, Ἄχρειος } inutilis.

B

Βαιὼν, Βαίων } gobius.
Βαλιὸς, Βάλιος } celer.
† Βένδις, † Βενδὶς } Diana.
Βολβίον, Βόλβιον } parvus bolbus.
Βομβυλιὸς, Βομβύλιος } apis genus.
Βόρος, Βορὸς } edax.
Βούβαλις, Βουβαλὶς } lorum bubulum.
Βραδυτὴς, Βραδύτης } tarditas.
Βράγχια, † Βραγχία } spiracula piscium.

Γ

† Γάϊος, † Γαιὸς } bos operarius.
Γαισὸς, Γαῖσος } contus.
Γαλλὸς, Γάλλος } spado.
† Γάρνον, † Γαρνὸν } pars rotæ.
† Γαυσὸς, † Γαῦσος } claudus.
Γίγγλυμος, Γιγγλυμὸς } species διαρθρώσεως.
Γλαὺξ, Γλαῦξ } noctua.
Γλίσχρος, Γλισχρὸς } parcus.
Γοργύρα, Γόργυρα } canalis subterraneus.
Γύλιος, Γυλιὸς } vas militare.
Γυμνοπαιδιὰ, Γυμνοπαιδία } nudorum lusus.
† Γύπη, † Γυπὴ } vulturum nidus.

Δ

Δαιδαλέος, Δαιδάλεος } affabrè factus.
Δάλιον, Δαλίον } facula.
Δαῦλος, † Δαυλὸς } hirsutus.
Δειελινὸς, Δειέλινος, Δειελινὸς, Δείελινος } vespertinus.
† Δήγηρες, † Δηγῆρες } passeres.
Δίκρος, Δικρὸς } bifidus.
Δικερὸς, Δίκερος } biceps.
† Δίκυμα, † Δικῦμα } gemellipara.
Δολιχὸς, Δόλιχος } stadium.

Δορ-

Δορπιστὸς } tempus
Δόρπιστος } prandendi.
Δόχμη } palma
Δοχμὴ }
Δυσάντης } inauspica-
Δυσαντὴς } tus.

E

Ἐθελημὸς } volunta-
Ἐθέλημος } rius.
Εἴριον } lana.
Εἰρίον }
Ἔκπλυτος } elutus.
Ἐκπλυτὸς }
Ἐλεᾶς } avis genus.
Ἐλέας }
Ἐλειόνομος } in palude degens.
Ἐλειονόμος }
Ἐπητὴς } prudens.
Ἐπήτης }
Ἐπικέρας } fœnogra-
Ἐπίκερας } cum.
Ἔρεμβοι } troglodytæ.
Ἐρεμβοὶ }
Ἐρεσσὸς } Urbs in
Ἔρεσσος } Lesbo.
Ἔρινον }
Ἐρινὸν } caprifi-
Ἔρινος } cus.
Ἐρινὸς }
Ἐρκίον } septum.
Ἔρκιον }
Ἑρμαῖος } Mercuria-
Ἕρμαιος } lis.
Ἐρυθρινὸς } rubellio.
Ἐρυθρῖνος }
Εὔαγλις } pulcras ha-
Εὐαγλὶς } bens spicas
Εὔχλεια } celebri-
Εὐχλεία } tas.

Z

Ζαμψὴς } vehemens.
Ζαμψής }
Ζύθος } potus hordea-
Ζῦθος } ceus.
Ζώντειον } pistrinum.
Ζωντεῖον }

H

Ἠλύγη } obscuritas.
Ἠλυγὴ }
Ἡμίθνης } semimor-
Ἡμιθνὴς } tuus.

Θ

Θαλαμιὰ } foramen per quod
Θαλαμία } remus exeritur.
Θαλῆς ου } Thales.
Θάλης ητος }
† Θεμιστὸς } legitimus.
† Θέμιστος }
Θόλος } atramen-
† Θολὸς } tum.
Θορὸς } genitura.
† Θόρος }
Θρανίον } sella.
Θράνιον }
Θρῖον } ficulnea
Θρίον } frons.
Θυμὸς } glandula.
Θύμος }

I

Ἰάπετος } Iapetus.
Ἰαπετὸς }
Ἵδρωα } pustulæ ex æ-
Ἱδρῶα } stivo calore.

Ἰκτῖνος } milvus.
Ἴκτινος }
Ἶπνος } furnus.
Ἰπνὸς }
Ἶπος }
Ἰπὸς } muscipula.
Ἶπος }
Ἶρις } Iris, dea, vel
Ἴρις } arcus.
Ἰστριανὸς }
Ἰστρίανος } Istri in-
Ἰστριανὶς } cola.
Ἰστρίανις }
Ἰχθὺς } piscis.
Ἰχθῦς }
Ἰωρὸς } janitor.
Ἴωρος }

K

Καλλίεργος } pulchrè
Καλλιεργὸς } factus.
Καλαῦροψ } pedum.
Καλαύροψ }
Κάλπις } urna.
Καλπὶς }
Καρκῖνος } cancer.
Καρκίνος }
Καταπλαστὸς } illitus.
† Κατάπλαστος }
† Καυρὸς } malus.
† Καῦρος }
Κέβλη } caput.
Κεβλὴ }
Κατωφάγας } lurco.
Κατωφαγᾶς }
Κεγχρεαὶ } N. loci.
Κεγχρέαι }
Κέρκουρος } navigii
Κερκοῦρος } genus.
† Κηδὰρ } locus tene-
† Κήδαρ } brosus.
Κηπίον } genus ton-
Κήπιον } suræ.

Κήρυλος

Κήρυλ⊕ } halcyonum
Κηρύλ⊕ } masculus.
† Κιλλὸς } asinus,
† Κίλλος }
Κίτειον } malum ci-
Κιτρίον } treum.
Κλείσιον } stabulum.
Κλεισίον }
Κλυδὼν } fluctus.
Κλύδων }
Κνακὸς } niger albis maculis
Κνᾶκος } aspersus.
Κνισσο-λοιχὸς } lambens pin-
Κνισσο-λοῖχος } guedinem.
† Κονιατὴς } tector.
† Κονιάτης }
† Κόρος } novellum
† Κορὸς } germen.
Κορυθαιόλος } variam indutus
Κόρυθαίολος } galeam.
† Κοσαὶ } hordea.
† Κόσαι }
† Κόττος } gallus.
† Κοττὸς }
Κρανίον } caput.
Κράνιον }
Κρὰς } caput.
Κρᾶς }
Κριγὴ } stridor.
Κρίγη }
Κρ κύδειλος } animal
Κροκυδειλὸς } quoddã
Κρώβυλος } cincinnus.
Κρωβύλος }
Κτήδων } tridens.
Κτηδὼν }
Κύανος } color cæru-
Κυανὸς } leus.

Κύμβιον } cymbium.
Κυμβίον }
Κυπεῖν⊕ } cyprinus
Κύπειν⊕ } piscis.
Κυνόσουρα } Cynosura.
Κυνοσουρὰ }
† Κυσὸς } nates.
† Κύσος }
† Κῦφαι } species
† Κυφαὶ } squilla.
Κωλέα ἡ } mem-
† Κωλεὰ ἡ } brum.
† Κωμακὸν } genus aro-
† Κώμακον } matis.

Λ

Λάμπη } spuma vino
Λαμπὴ } innatans.
Λαμυρὸς } loquax.
Λάμυρος }
† Λαρκὸς } orbis.
† Λάρκος }
Λασιῶνες } tesqua.
Λασιῶνες }
† Λέμφος } stolidus.
† Λεμφὸς }
Λεπυρὸν } putamen
Λέπυρον } ovis.
Λεῦκος } N. navis.
Λευκὸς }
† Ληδίον } vestis at-
† Λήδιον } trita.
Λῖρ⊕ } impudens.
Λίρ⊕ }
Λιρὸς }
Λόπος } cortex.
Λοπὸς }
Λοφία } cervix.
Λοφιὰ }
Λόφιον } theca
Λοφίον } crista.

† Λύγη } obscuritas.
† Λυγὴ }
Λύχνιον } lucernu-
† Λυχνίον } la.

M

Μάγαδις } instrumen-
Μαγαδὶς } tum musi-
cum.
Μάζα } maza genus
Μᾶζα } pultis.
† Μέδιμν⊕ } medim-
† Μεδίμν⊕ } nus
Μελάγχρως ω } niger.
Μελαγχρῶς ῶτος }
† Μελλονύμ-φι⊕ } qui sponsus
† Μελλονυμ-φί⊕ } futurus est.
Μηδικὴ } herba medi-
Μηδίκη } ca.
† Μισητὴ } mulier de-
† Μισήτη } testanda.
Μολόθουρος } herba
† Μολοθοῦρος } nomen
Μονιὸς } solitarius.
Μόνιος }
Μορμολύκειον } lar-
Μορμολυκεῖον } va.
Μόσχον } novellum
Μοσχίον } germen.
Μόχθηρος } laborio-
Μοχθηρὸς } sus.
Μύλων } pistrinum.
Μυλὼν }
† Μυσάχνη } libidinosa
† Μυσαχνὴ } mulier.
Μυχὸς } penetrale.
† Μῦχος }
† Μῶκος } stultus.
† Μωκὸς }

Μωρὸς

Μωρὸς } idem.
Μῶρος }

N

Νεοσσία } nidus.
Νεοσσιά }
†Νιφετοβλητὴς } nivo-
†Νιφετοβλήτης } sus.
Νιφόβολος } nivibus
Νιφοβόλος } obrutus.
Νοθεῖα } spuriorum
Νόθεια } bona.
Νομάδιος } pascu-
Νομαδεῖος } us.

Ξ

Ξήρειον } medicamen-
Ξηρεῖον } tum aridum.
Ξυστὶς } vestis crocea.
Ξύστις }

O

Ὄαι } pelles ovinæ.
Ὀαὶ } Eust.
Ὄσκιον } vas reposito-
Ὀσκίον } rium.
Ὁδουρος } viarum
† Ὁδουρὸς } obsessor.
Οἰκουρὸς } domus
Οἰκοῦρος } custos.
Οἶσος } salix.
Οἰσὸς }
Ὀλαὶ } hordea.
Ὄλαι }
Ὀλιγόγονος } paucos
Ὀλιγογόνος } generans
† Ὄλος } atramentum
† Ὀλὸς } sepia.
Ὄπτανος } tostus.
Ὀπτανὸς }

† Ὀρείτυπος } qui cadit ligna in montibus.
† Ὀρειτύπος }
Ὀργυιὰ } ulna.
Ὄργυια }
Ὀσφὺς } lumbus.
Ὀσφῦς }
† Ὄσχεος } scrotum.
† Ὀσχεὸς }
Ὀφρὺς } supercilium.
† Ὀφρῦς }
Ὀχὸς } capax.
Ὄχος }

Π

Παλιμβακχεῖος } genus pedis metrici.
Παλιμβάκχειος }
Παρδακὸς } humidus.
Πάρδακος }
Παρανυμφίος } sponsus.
† Παρανύμφιος }
† Πελὸς } niger
† Πέλος }
Πελλὸς } fuscus.
Πέλλος }
Πηγὸς } sal.
Πῆγος }
Πηδὸν } gubernaculum navis.
Πηδὸν }
Πλησίος } propinquus.
Πλήσιος }
Πῖλος } pileus.
Πίλος }
Ποία } herba.
Ποιὰ }
Ποδώκης } pedibus celer.
† Ποδωκὴς }
Πολτὸς } puls.
Πόλτος }

Πολυωπὸς } foraminosus.
Πολύωπος }
Πόνηρος } laboriosus.
† Πονηρὸς }
Πρόκειτος } prælatus.
Προκειτὸς }
Πρόσθετος } appositus.
Προσθετὸς }
Προσωπεῖον } larva.
Προσώπειον }
Πτέρις } filix.
Πτερὶς }
Πτίλος } glaber.
Πτιλὸς }
Πτοία }
Πτοιὰ } pavor.
Πτοῖα }
† Πύος }
† Πυὸς } colostra.
† Πῦος }
Πύρινος } igneus.
Πυρινὸς }
Πωλητὴς } venditor.
Πωλήτης }

P

Ῥαβδὸς }
Ῥάβδος } virga.
† Ῥάβδος }
† Ῥαῖκος } Græcus.
† Ῥαικὸς }
† Ῥαπὶς } virga.
Ῥάπις }
Ῥάειον } infans.
† Ῥαεῖον }
† Ῥέμβος } erro.
† Ῥεμβὸς }
Ῥηχὸς } sepes.
Ῥῆχος }
Ῥόδη } frutex rosam ferens.
Ῥοδῆ }
Ῥύμβος } turbo.
Ῥυμβὸς }

Ῥύπη

ʽΡύτη / ʽΡυτὴ } ruta.

Σ

Σακέσπαλος / Σακεσπάλος } vibrans scutum.
Σάβος / Σαβὸς } Bacchi sacerdos.
Σάργος / Σαργὸς } sargus piscis.
Σαρδιανὸς / Σάρδινος } Sardianus.
Σάρος / Σαρὸς } verriculum.
Σαρπηδὼν-όνος / Σαρπήδων-οντος } N. viri.
Σαῦρα / † Σαυρὰ } lacerta.
Σίγλαι / Σιγλαὶ } cyphræ.
Σίκυος / Σικυὸς } cucumis.
† Σκέλεαι / † Σκελεαὶ } femoralia.
Σκύμνος / Σκυμνὸς } catulus.
Σμῖλος / † Σμίλος } taxus.
Σομφὸς / Σόμφος } cucurbita sylvestris.
† Σπάργη / † Σπαργὴ } libido.
Σπεῖρα / Σπείρα } spira.
Σταῖς / Σταὶς } farina.
Στεγιτὴ / Στεγίτη } meretrix.
† Στιγὼν / † Στίγων } stigmaticus.
Στίφος / Στῖφος } turma.
Στρεῦθος / Στρευθίος } struthe-us.
Στυφόκομπος / Στυφοκόμπος } pugnax.
Συγκύνηγος / Συγκυνηγὸς } convenator.
Σύνθετος / Συνθετὸς } compositus.
Σφυρὰ / Σφύρα } malleus.
Σφυρίον / Σφύριον } malleolus.

T

† Ταγῶνες / † Τάγωνες } pastilli.
Ταχυτὴς / Ταχύτης } celeritas.
Τάως / Ταῶς } pavo.
Τετανὸς / Τέτανος } extensus.
Τηλεκλητὸς / Τηλέκλητος } è longinquo vocatus.
Τηλουρὸς / Τήλουρος / Τηλοῦρος } remotus.
Τίτθη / Τιτθὴ } nutrix.
Τριβακὸς / Τρίβακος } tritus.
Τριτόμηνις / Τριτομηνὶς } tertiusdies mensis.
Τροχιὰ / Τροχία } cursus.
Τρόχιλος / Τροχίλος } regulus.
Τρυβλίον / Τρύβλιον } patina.
Τυμβοχοὴ / Τυμβοχόη } contumulatio.
Τύννος / Τυννὸς } parvus.
Τυρόκνηστις / Τυροκνῆστις } casei radula.
Τύφος / Τῦφος } fumus.

Υ.

ʽΥδρεῖον / ʽΥδρειον } hydria.
† ʽΥη / † ʽΥὴ } Semele.
ʽΥηνὸς / † ʽΥηνος } porcinus.
ʽΥπερικὸν / ʽΥπέρικον } frutex hypericum.
ʽΥρχαι / ʽΥρχαὶ } vasa victilia.
ʽΥψίποδες / ʽΥψιπόδες } altigradus.

Φ

Φαινομηρὶς / † Φαινόμηρις } ostendens femur.
Φακῆ / Φακὴ } lens.
Φάρμακοι / Φαρμακοὶ } Magi.
† Φερνὴ / † Φέρνη } dos.
Φιμὸς / Φίμος } camus.
Φλιὰ / Φλία } limen.
Φοῖνιξ / Φοίνιξ } ruber.
Φορβεὰ / Φορβέα } pastus.

Φόρμιον

Φόρμιον } sportula.
Φορμίον

† Φρόδη } pruden-
† Φροδὴ } tia.

Φῦκος } alga.
Φύκος

Φυλακὸς } custos.
Φύλακος

Φῦσα } follis.
Φύσα

Φυστὴ } maza ex fari-
Φύστη } na & vino.

Φώρειον } furtum.
Φωρεῖον

X

Χάλκεια } festa in ho-
Χαλκεῖα } norem Vul-
cani.

Χαρώ-νειον } porta per quã ducebantur
Χαρω-νεῖον } ad supplicium damnati.

Χορδαψὸς } tumor in-
Χόρδαψος } testinus.

Χορεῖον } membranu-
Χόρειον } la.

Χορτοῖος } hirsutus.
Χορτοιὸς

Ψ

Ψάλιον } frænum.
† Ψαλίον

Ψοιὰ
Ψοῖα } lumbus.
Ψοία

Ψώα } fætor.
Ψῶα

Ψωχὸς } terra are-
Ψῶχος } nosa.

Ω

Ὦα } pellis
Ὠα } ovina.

Ὦπς } nycticorax.
Ὠπὸς

In sacris Bibliis multa nomina propria, finita in longam acuunt vel circumflectunt ultimam; Γεδεὼν-ῶν, Ἐλιὺ-ῦ, Ἰωσὴ-ῆ, Μανασσὴ-ῆ, Ναυὴ-ῆ, Σινᾶ-ᾶ, Συμεὼν-ῶν, &c.

Addi poterant plura per Dialectum maximè Atticam, variantia accentum; ut ἑτοῖμος, ἕτοιμος· ἔρημος, ἐρῆμος· ὅμοιος ὁμοῖος, &c. quæ sunt alterius loci.

Idem nomen diverso vestitur accentu propter diversas acceptiones, mutato interdum spiritu: idque propter diversitatem.

1°. Significationis:

Idem compositum si *activè* significet penacutum est: *passivè*, antepenacutum; ut τηλεσκόπος *longè videns*, τηλέσκοπος *longè visus*, ναυμάχος *pugnans è navi*, ναύμαχος *ad pugnam navalem idoneus*, *&c.* Juxta regulas p. 253. l. 26. *&c.* Et p. 259. l. 4.

Composita in πέτης à πίπτω sunt oxytona; ab ἵπταμαι, paroxytona; ut ὑψιπετὴς *ex alto cadens*, ὑψιπέτης *altè volans*.

Verbalia in τὸς connotantia *tempus* & *actionem* variant accentum: Quando enim significatur *tempus*, antepenultimam notant; quando *actio* sive *fructus*, ultimam; ut ἄμητος, ἄροτος, δείπνητος, νέωτος, τρύγητος· ἀμητὸς, &c. Ità unanimiter Favorinus, Suidas, Etymologus, Eustathius, Didymus, Hesychius quoque decernunt: Budæus, Constantinus, Stephanus ex adversa parte stantes, sub *temporis* significatione, ultimam; *actionis*, antepenultimam fere acuunt.

Discrimen hoc in optimis quibusque exemplaribus observasse se profitetur Stephanus, & diversam notationem librariorum imputat incuriæ: Magnopere illum

illum permovit canon ex Hesychio [ad vocem ἄμητος] depromptus; cujus verba sunt: ἀμητός, ὁ πρώτης ὀξυνομένης, αὐτὰ τὰ τεθερισμένα. ὁ δ' παλαιτέρας, ὁ καιρός. Potuit tamen animadvertisse tonos regulæ adversantes in singulis hujusmodi vocibus apud Hesychium signari. At neque per omnia sibi constant illi in Græcis literis triumviri Stephanus, Constantinus, Budæus: vocem enim θνήπητος eodem, quo Eustathius, tono insignit Stephanus; Constantinus & Budæus eam ipsam vocem sub utraque significatione cum accentu utroque exhibent. Certè multùm à veracitate quâ solet uti, discessit Stephanus, Eustathium Suidæ opponens [in voce θύγητος] qui duo planè totidem verbis sunt ὁμόψηφοι. Constantinus & Budæus in verbalibus hujuscemodi tonos interdum confundunt [ad ἄρρητος] Stephanus illa à quibusdam διχολογεῖσθαι [in ἄμητος] ingenuè agnoscunt. Quid itaque dicendum? Profectò Hesychii discrepantes canon & notatio, Stephani cum veteribus discordia, cum illis tamen nonnullibi consensus, Constantinus denique Budæi & Stephani concessio, id suadent, ut voces hæ omnes è numero διχολογουμένων habeantur, nec ampliùs studiosis facessant negotium.

2°. Originis; ut ἀναγωγὸς *extractorius*, ἀνάγωγος *intractabilis*: ἁπλόος *simplex*, ἄπλοος *innavigabilis*: ἁλυκὸς *salsus*, ἄλυκος *lupis carens*, &c.

3°. Quantitatis; ut βασιλεία *regnum*, βασίλεια *regina*.

Ancipites (ferè penultimæ) in multis dictionibus correptæ acuuntur, productæ circumflectuntur; ut ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν, Theocrit. Idyl. 8. v. 19. Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ —— Il. ε'. v. 31. σκῦλον *spolia*, Luc. 11. 22. & σκύλον ἀνδρὶ καλύπτει, Callimach. Steph. t. 3. 1133. H. θᾶκος *sedes*. Steph. t. 1. 1487. F. θῶκος Steph. t. 1. 1488. B. σίνος *damnum*, Nicand. Theriac. v. 1. σῖνος Steph. t. 3. p. 786. cum consimilibus. Huc refer dissyllaba multa verbalia in μα; ut κεῖμα Rom. 2. 2. & ἐς κεῖμα διστὸν ἔβλυ. Nonn. Obliquos itidem Monosyllaborum habentes tonum in penultimâ; ut μῦς, μύες, & μῦες: Πῶς μύες ἐν βατράχοισι —— Hom. Βατραχ. v. 6. μῦες Steph. t. 2. p. 991. E. Hujusmodi dictiones oratoribus usitatissimè penacuuntur; ut ἴσος Steph. t. 1. c 1727. C.

4°. Declinationis; ut ἀντιὰς-άδος *tonsilla* ἀντίας *tumor tonsillarum*, Παλλὰς-άδος *Pallas dea*. Πάλλας-αντος *Pallas vir*: λεπὰς-άδος *concha*, λέπας-ατος *rupes*: ἀνεμοσκέπης-ς *tegens à vento*, ἀνεμοσκεπὴς-έος *à vento tectus*: θεομίσης-ς *dei osor*, θεομισὴς-έος *deo exosus*: ἡ ἁλία *cœtus*, τὰ ἅλια *festum apud Rhodios*: ἡ διδασκαλία *doctrina*, τὰ διδασκάλια *minervalia*: ἡ θαργηλία & τὰ θαργήλια *festum Apollinis*: ἡ σκηνοπηγία & τὰ σκηνοπήγια *festum tabernaculorum*: ἡ καλύπτρα *tegumentum*, τὰ καλύπτρα *tegumenta*: ἡ κερασία *cerasus arbor*, τὰ κεράσια *cerasi fructus*: ἡ λοχεία *partus*, τὰ λόχεια *purgamenta*:

S ἡ ὀργὴ

ἡ οὐρὰ *cauda*, τὰ οὖρα *impetus*: ἡ μαγγάνα *vas vinarium*, τὰ μάγγανα *præstigiæ*: ἡ ὀφρύα *supercilium*, τὰ ὄφρυα *clivi montium*: ἡ Πρυτανεία *magistratus*, τὰ Πρυτάνεια *vadimonium*: ἡ στραγγαλιὰ *tortus funis*, τὰ στραγγάλια *grumi*: ὁ ζυγὸς & τὸ ζύγος *jugum*, ὁ θαλλὸς & τὸ θάλλος *germen*, ὁ οὐδὸς & τὸ οὖδος *pavimentum*: Ἀσὶς-ίδος *Asia*, ἄσις-εως *limus*: ἀκρὶς-ίδος *locusta*, ἄκρις-εως *summitas*: κισὶς-ίδος & κίσις-εως *cista*: κοπὶς-ίδος *gladius*, κόπις-εως *scurra*: Item ἀρὶς-ίδος *scobina fabri*, ἄρις-ινος *naso carens*: cum pluribus aliis.

Adjectiva in της composita ab ἔτος variant nonnunquam cum accentu declinationem; ut δωδεκαετὴς-έος: δωδεκαέτης-ου. vide Steph. tom. 1. c. 1293. l. E. & c. 1294. l. G.

Pauca *interrogativè* sumpta acuunt priorem, *indefinitè* ultimam; ut ποῖος, ποιός: πόσος, ποσός.

Idem nomen appellativum tonum gerit in posteriore, proprium sæpiùs in priore:

Ἀβὰς *stultus.*
Ἄβας *Nomen viri.*
Ἀδελφὸς *frater.*
Ἄδελφος *Nomen viri.*
Αἰγὼν *ovile.*
Αἴγων *Nomen viri.*
Αἰόλος *varius.*
Αἴολος *Æolus.*
Ἀκεστὴς *medicus.*
Ἀκέστης *N. viri.*
Ἀκὶς *cuspis.*
Ἄκις *N. fluvii.*
Ἀλαιὸς *vetus.*
Ἀλαῖος *Apollo.*
Ἀνδρεὼν *conclave.*
Ἄνδρων *N. viri.*
Ἀργὸς *otiosus.*
Ἄργος *Argus.*
Ἀστὴρ *stella.*
Ἄστηρ *N. urbis.*
Αὐγὴ *splendor.*
Αὔγη *N. mulieris.*
Ἀφετὴ *dimissio.*
Ἀφέτη *N. insulæ.*
Ἀφρὸς *spuma.*
Ἄφρος *N. viri.*
Βαιὸς *parvus.*
Βαῖος *N. viri.*
Βηλὸς *limen.*
Βῆλος *Belus.*
Βλαστὸς *germen.*
Βλάστος *N. viri.*
Γλαυκὸς *cæsius.*
Γλαῦκος *N. viri.*
Δειρὴ *collum.*
Δεῖρη *N. urbis.*
Διογενὴς *nobilis.*
Διογένης Diogenes,
Ἑλικὴ *salix.*
Ἑλίκη *ursa major.*
Ἐλπὶς *spes.*
Ἔλπις *N. viri.*
Ἐπαινετὸς *laudabilis.*
Ἐπαίνετος *N. viri.*
Ἐπικυδὴς *gloriosus.*
Ἐπικύδης *N. viri.*
Εὐανθὴς *floridus.*
Εὐάνθης *N. viri.*
Εὐσθενὴς *robustus.*
Εὐσθένης *N. viri.*
Ἡραῖος *Junonius.*
Ἥραιος *N. viri.*
Ἱππὼν *stabulum.*
Ἵππων *N. viri.*
Ἰωνιὰ *violetum.*
Ἰωνία *Ionia.*
Καλλισθενὴς *fortis.*
Καλλισθένης *N. viri.*
Καρπὸς *fructus.*
Κάρπος *N. viri.*
Κατωρὴς *deorsum vergens.*
Κατώρης *N. fluvii.*
Κηρὸς *cera.*
Κῆρος *N. fluvii.*
Κλειτὸς *celebris.*
Κλεῖτος *N. viri.*
Κορωνὸς *elatus.*
Κόρωνος *N. viri vel montis.*
Κουρικὸς *tonsorius.*
Κούρικος *N. Emporii.*
Κυδνὸς *inclytus.*
Κύδνος *N. viri.*
Λαγὸς *lepus.*
Λάγος *N. viri.*
Λευκὸς *albus.*
Λεῦκος *N. viri.*
Λιγὺς *stridulus.*
Λίγυς *Ligur.*
Λωτὸς *lotus.*

Λᾶτος N. viri.
Μαλακὸς mollis.
Μάλαχος N. viri.
Μελανωπὸς niger.
Μελάνωπος N. viri.
Νησὶς insula.
Νῆσις N. urbis.
Ξανθὸς flavus.
Ξάνθος N. equi & fluvii.
Ξενὼν hospitium.
Ξένων N. viri.
Ξουθὸς flavus.
Ξοῦθος N. viri.
Ὀχὴ cibus.
Ὄχη N. montis.
Ὀνεῖον stabulum asinorum.
Ὄνειον N. montis.
Ὀρθὸς rectus.
Ὄρθος N. viri & canis
Παρθενικὴ virgo.
Παρθενίκη N. fœmina.
Πολυαρκὴς multis sufficiens.
Πολυάρκης N. viri.
Πολυκλειτὸς valde celebris.
Πολύκλειτος Polycletus.
Πρασιὰ areola.
Πρασία N. urbis.
Πυλαῖος qui foris est.
Πύλαιος N. viri.
Πυῤῥὸς rufus.
Πύῤῥος Pyrrhus.
Ῥιπὴ impetus.
Ῥίπη N. urbis.
Ῥοδὼν rosarium.
Ῥόδων N. viri.
Ῥυμὸς temo.
Ῥύμος N. fluvii.
Στρατὸς, Στρατιὰ } exercitus.
Στράτος, Στρατία } N. urbium.
Σφηλὸς deceptor.
Σφῆλος N. viri.
Τευκρὸς Trojanus.
Τεῦκρος Teucer.
Τραχὼν locus asper.
Τράχων N. loci.
Τυρὸς caseus.
Τύρος Tyrus.
Φαιδρὸς, Φαιδρὰ } latus, a.
Φαῖδρος, Φαίδρα } Phædrus, a
Φοινικὴ palma.
Φοινίκη Phœnicia.
Φροντὶς cura.
Φρόντις N. viri.
Φυλακὴ custodia.
Φυλάκη N. urbis.
Χιὰ serpentis latibulum.
Χία Chia.
Χιὼν nix.
Χίων N. viri.
Χλιδὼν armilla.
Χλίδων N. viri.
Χρηστὸς bonus.
Χρῆστος N. viri.
Ψυχρὸς frigidus.
Ψύχρος N. fluvii.
Sic
Ἀθηναῖος Atheniensis.
Ἀθήναιος N. viri.
Ληναῖος torcularis.
Λήναιος Lenæus, Bacchus.
Rariùs in obliquis, ut
Ὢψ ὠπὸς vultus.
Ὦψ Ὦπος N. viri.

Idem nomen Adjectivum in ultimis, Substantivum in prioribus syllabis, frequentiùs tonum habet:

Αἰθὸς ardens.
Αἶθος ardor.
Αἰθρὸς serenus.
Αἶθρος pruina.
Αἰνὸς Ἐπαινὸς crudelis.
Αἶνος Ἔπαινος laus.
Αἰπὸς altus.
Αἶπος altitudo.
Ἀσφοδελὸς asphodeli ferax.
Ἀσφόδελος asphodelus.
Βατὸς pervius.
Βάτος rubus.
Βροτὸς mortalis.
Βρότος sanies.
Γονὸς fœcundus.
Γόνος proles.
Γυρὸς curvus.
Γῦρος gyrus.
Δαυὸς aridus.
† Δάνος donum.
Δεινὸς crudelis.
Δεῖνος poculi genus.
Δινὸς vorticosus.
Δῖνος vortex.

Δολιχὸς longus.
Δόλιχος legumen.
Ἐμετὸς vomitu ejectus
Ἔμετος vomitus.
† Ἐτὸς verus.
Ἔτος annus.
† Θαμβὸς attonitus.
Θάμβος stupor.
Θερμὸς calidus.
Θέρμος lupinus.
Ἰλλὸς strabus.
Ἴλλος oculus.
Καλὸς bonus.
Κάλος rudens.
† Κληρὸς sorte datus.
Κλῆρος sors.
Κλιτὸς declivis.
Κλίτος declivitas.
† Κνυθὸς parvus.
† Κνύθος parva spina.
† Κραδαλὸς vibratilis.
† Κράδαλος ramus ficulneus.
Κραταιὸς fortis.
Κράταιος herbæ nomen
Κυρτὸς curvus.
Κύρτος nassa.
Κυφὸς gibbosus.
Κύφος N. urbis.
Κῦφος gibbus.
Λαρὸς dulcis.
Λάρος larus vel gravis
Λοχὸς gravida.
Λόχος cohors.
Μαδὸς glaber.
† Μάδος psilothrum.
Μανὸς rarus.
† Μάνος ornamentum quoddam.
† Νεννὸς stultus.
Νέννος avunculus.
† Ὀκνὸς piger.
Ὄκνος pigritia.
Ὀναγρὸς asinarius.
Ὄναγρος onager.
Πευκεδανὸς amarus.
Πευκέδανος herbæ nomen.
Ποτὸς potabilis.
Πότος potatio.
† Πωρὸς cæcus.
Πῶρος callus.
Σιγηλὸς taciturnus.
Σίγηλος narcissus herba
Σιμὸς simus.
Σίμος piscis genus.
Σιτὸς esculentus.
Σῖτος frumentum.
Σπαρτὸς satus.
Σπάρτος rudens.
Στυφὸς astringens.
† Στύφος lucrum.
† Ταρφὸς densus.
Τάρφος densitas.
Τομὸς scindens.
Τόμος frustum.
† Ὑαλὸς splendidus.
Ὕαλος vitrum.
Ὑβὸς gibbosus.
† Ὕβος gibbus.
Ὑδρὼψ hydropicus.
Ὕδρωψ hydrops.
† Ὑφὸς gibbosus.
Ὕφος textile.
Φορὸς ferax.
Φόρος tributum.
Χαὸς antiquus.
Χάος chaos.
Ψαρὸς agilis.
Ψάρος sturnus.
Ὠμὸς crudelis.
Ὦμος humerus.
Ὠχρὸς pallidus.
Ὦχρος pallor.

His adde paucula variantia cum accentu spiritum :

Ἁγνὸς castus.
Ἄγνος frutex.
† Ἠλὸς stultus.
Ἧλος clavus.
† Οἰατὴς comatus.
Οἰάτης N. gentis,

Similiter multa nomina in priori, participia verò ὁμόχροτα, in posteriori accentum habent ; ut δράκων draco, δρακὼν cernens : Ἴων Ion, Ἀμφίων Amphion, Ὑπερίων sol, ἰὼν vadens, ἀμφιὼν circumiens, ὑπεριὼν supergrediens : κίων columna κιὼν vadens : Τύχων N. viri, τυχὼν sortitus. Præsertim circumflexa ; ut Δόλων N. viri, δολῶν insidiosè agens : ἐλάσσων minor. ἐλασσῶν minuens : ἥσσων minor, ἡσσῶν inusitat. superans : Θήρων N. viri, θηρῶν venans : Ἱέρων N. viri, ἱερῶν sacrificans : κρότων ricinus, κροτῶν plaudens : μείων minor, μειῶν minuens : Μύρων Myron, μυρῶν ungens : Νίκων N. viri,

νικῶν

νικῶν *vincens*: Πολέμων *N. viri*, πολεμῶν *bellum gerens*: Πλούτων *Pluto*, πλουτῶν *ditescens*: Σάρων *Deus nauticus*, σαρῶν *verrens*: Σίμων *Simon*, σιμῶν *impendens*: Τίμων *N. viri*, τιμῶν *honorans*: Τρίτων *Triton*, τριτῶν *tertio faciens*: Τρύφων *N. viri*, τρυφῶν *luxurians*: Φίλων *Philo*, φιλῶν *amans*: Χίλων *N. viri*, χιλῶν *pascens*.

Contra non pauca nomina participiis, plerumque barytonis in η & ος, consimiliter scripta, tonum in ultima accipiunt; ut δεξαμενὴ *receptaculum*, δεξαμένη *capiens*: (p. 245.) Ἀκεσαμενὸς *N. viri*, ἀκεσάμενος *medicatus*: Ἀλεξαμενὸς *N. viri*, ἀλεξάμενος *adjuvans*. Nonnulla etiam in ων; ut ἀγὼν *certamen*, ἄγων *ducens*: εἰκὼν *imago*, εἴκων *cedens*, ἀρηγὼν, ἀρήγων, &c. vide pag. 108.

Alia quædam differunt accentu juxta regulas generales; ut κῆρ *cor* ex κέαρ, κὴρ *fatum*: φῶς *lumen* ex φάος, φὼς *vir*: κερδαλῆ *pellis vulpina* ex κερδαλέη, κερδάλη *vulpes*.

Multa alia nomina significatione discrepant & accentu seriatim hìc subscripta.

Ἀγανὸς *mitis*.
† Ἄγανος *fractus*.
Ἄγη *admiratio*.
† Ἀγὴ *fractio*.
Ἀγελαῖος *armentalis*.
† Ἀγέλαιος *rudis*.
Ἀγοραῖος *forensis*.
Ἀγόραιος *dies judicialis*.
Ἀγὸς *dux*.
Ἄγος *veneratio*.
Ἄθροος *tranquillus*.
Ἀθρόος *confertus*.
Ἀθῷος *innocens*.
Ἄθωος *Incola montis Atho*.
Αἶμος *saltus*.
† Αἱμὸς *collum*.
Ἀκμηνὸς *adultus*.
† Ἄκμηνος *jejunus*.
† Ἀλαβὴ *fuligo*.
† Ἀλάβη *cardo*.
Ἀλαλητὸς *clamor*.
Ἀλάλητος *ineffabilis*.
† Ἄλτος *agilis*.
† Ἀλτὸς *merces*.
Ἀμφότερος *uterque*.
Ἀμφοτερὸς *N. viri*.
Ἄνθεια *Veneris, urbis & piscis nomen*.
† Ἀνθεῖαι *hora*.
Ἀραῖος *devotus*.
Ἀραιὸς *tenuis*.
Ἀργέστης *ventus quidam*.
Ἀργεστὴς *velox*.
Ἀργῆς † Ἀργὴς *albus*.
† Ἄργης *serpens*.
Ἄρκος *ursus*.
Ἀρκὸς *auxilium*.
Ἄρνειος *agninus*.
Ἀρνειὸς *agnus adultus*.
† Ἀρνεῖος *nomen mensis*.
† Ἄρος *utilitas*.
† Ἀρὸς *pratum*.
Ἁρπαγὴ *rapina*.
Ἁρπάγη *Harpago, hamus*.
Αὐλητὴς *tibicen*.
† Αὐλήτης *stabularius*.
Αὖλις *tentorium*.
Αὐλὶς *Aulis urbs*.

B

Βαλιὸς *varius vel celer*
Βάλιος *equi nomen*.
† Βάλιος *orbus oculis*.
Βήχιον *tussilago herba*.
† Βηχίον *tussicula*.

Βίος vita.
Βιὸς arcus.
Βλινὸς titio.
Βλίνος piscis.
Βλῆχνον filix.
Βληχρὸν genus leguminis.
Βουπλὴξ boves feriens.
† Βούπληξ à bobus percussus.
Βροῦχος locusta, eruca.
Βρουχὸς præco.
Βυσσὸς profunditas.
Βύσσος Byssus.

Γ

Γαῦλος genus navigii.
Γαυλὸς mulctra.
Γελοῖος ridiculus.
Γέλοιος qui risum movet.
† Γρύνος }
† Γροῦνος } gryps.
† Γρυνοὶ trunci querni.

Δ

Δαῦλος hirsutus.
† Δαυλὸς torris.
Δημὸς pinguedo.
Δῆμος populus.
Δοκὸς trabs.
† Δόκος opinio.

E

† Εἶλος frænum.
† Εἰλὸς pondus.
† Ἐλαιὸς veneficus.
† Ἔλαιος olea agrestis.
Ἔλεος misericordia.
Ἐλεὸς mensa coquinaria.
Ἐλευσὶς N. urbis.
† Ἔλευσις adventus.

Ἑλικὼν Helicon.
† Ἑλίκων filum tortum.
Ἐξαίρετος eximius.
† Ἐξαιρετὸς ejectitius.
Ἐπίβατος obnoxius.
Ἐπιβατὸς ascensu facilis.

Z

Ζωὴ vita.
† Ζώη flos lactis.

Θ

Θάλειος virens.
† Θαλεῖος purus.
† Θαλάμαι pars navium.
† Θαλαμαὶ fanum Dioscurorum.
Θεὰ dea.
Θέα spectatio.
Θόλος tholus, ædificium rotundum.
Θολὸς sordes.
Θορὸς genitura.
† Θόρος admissarius.
Θυεία mortarium.
† Θύεια Thya, arbor.
Θυμὸς animus.
Θύμος thymus.
Θυρσὸς corona.
Θύρσος hasta.

I

Ἰὸς telum.
Ἷος unus.
Ἶπος muscipula.
Ἰπὸς pressura.
Ἶψος suber.
† Ἰψὸς hedera.
Ἶρις arcus cœlestis.
Ἶρις unguentum.

K

Καθαπτὸς ligatus.
† Κάθαπτος connexus.
Καθεῖς unusquisque.
Καθεὶς dimittens.
Καιρὸς tempus.
Καῖρος licium.
Καλαμωτὴ sepes.
† Καλαμώτη, εἶδος ἐχάρας.
Κάμπη eruca.
Καμπὴ curvatura.
Καταλύτης hospes.
Καταλυτὴς dissolutor.
Κάτεργος excultus.
† Κατεργὸς antiquatus.
Κηδεὸς mortuus.
† Κήδεος cura dignus.
Κῆνσος census.
† Κηνσὸς herba genus.
† Κίκκος cicada.
† Κικκὸς gallus.
Κίων columna.
Κιὼν multitudo vermium.
† Κλαδὼν ramus.
† Κλάδων thyrsiger.
Κνημὸς collis.
† Κνῆμος rotæ radius.
† Κοιὰ sphæra.
† Κοία furtum.
Κομμὸς planctus.
† Κόμμοι dentes molares.
Κόμπος crepitus.
Κομπὸς jactator.
Κοράκινος corvinus.
Κορακῖνος piscis genus.
† Κερκνὼν pica.

† Κεάγγνες cràngines, piſcis genus.
† Κεάγος opitulatio.
† Κεαγὸς clamor.
Κυρῆτες Curetes.
Κύρητες Curetes juniores.
Κῦδ@ gloria.
† Κύδ@ convitium.

Λ

Λαϐὴ prehenſio.
† Λάϐη excuſatio.
Ληνὸς torcular.
† Λῆν@ lana.
Λιτὴ preces.
† Λίτη janua.
Λῦϑρον aqua ſordida.
Λυτρὸν lavacrum.
Λύγος ſalix.
† Λυγὸς genus prœli.
Λύκει@ lupinus.
† Λυκεῖ@ terribilis.

M

Μειλινὸς blandus.
Μείλιν@ fraxineus.
Μετάπειςος cui aliquid perſuaſum eſt.
Μεταπειςὸς qui perſuaderi poteſt.
Μνάσιον herba Ægyptica.
† Μνασίον genus menſuræ.
Μοχθηρὸς improbus.
Μόχθηρος laborioſus.
Μυκὴ mugitus.
Μύκη repoſitorium.
† Μυκὸς mutus.
† Μῦκ@ impurus.
Μυλλοὶ placentæ.
Μύλλοι mulli.
Μυρίοι infiniti.
Μύριοι decies mille.
† Μῦρμ@ formica.
† Μύρμ@ metus.

N

Νέ@ novus.
Νεὸς novale.
Νησὶς Inſula.
Νῆσις nendi actio.
Νοθεία ſpuritas.
Νόθεια ſpuriorum bona.
Νομαῖ@ in paſcuis degens.
Νόμαι@ legitimus.
Νόμ@ lex.
Νομὸς paſcuum.
Νυμφί@ ſponſus.
Νύμφι@ ſponſalis.

O

Ὄγμ@ ſulcus.
† Ὀγμὸς Hercules.
Οἶ@ ſolus.
Οἰὸς N. populi.
Ὀλίζων minor.
Ὀλιζὼν urbs Theſſaliæ.
Ὄλκιον vaſculum.
† Ὁλκίον gubernaculum navis.
Ὅρμ@ ſtatio.
† Ὁρμὸς corrigia calceorum.
Ὄρος mons.
Ὀρὸς ſerum lactis.
Ὄῤῥ@ corporis pars.
Ὀῤῥὸς ſerum lactis.
Οὖρος cuſtos.
Οὐρὸς alveus.

Π

Παιδιὰ luſus.
Παιδία diſciplina.
Παίων Pannonia oriundus.
Παιὼν Apollinis Epitheton.
Πεδητὴς ligator.
Πεδήτης ligatus.
Πεδίον campus.
† Πέδιον parva pedica.
Πέμπτ@ quintus.
Πεμπτὸς miſſus.
Πειδηνὸς gravis.
† Πειρίδηνος, πειρατὴς.
Πηδὸς latior remi pars.
† Πηδ@ fagus.
Πίν@ ſordes.
† Πῖν@ homo ſordidus, pinus.
Πλείων plus.
Πλειὼν annus.
Πλυνὸς balneum.
† Πλύνος qui lavatur.
Πονηρὸς improbus.
Πόνηρος laborioſus.
Πότης potor.
Ποτὴς potus.
Προχὸη vaſculum.
Προχὴ oſtium fluvii.
Πυθὼν urbs Phocidis.
Πύθων N. ſerpentis.
Πωλίον pullulus.
Πώλιον pullium.

P

Ῥοιὰ malus Punica.
† Ῥοία volutabrum equorum.

Σ

Σάρδιν@ ſardius.
Σαρδῖν@ piſcis quidam.

Σάρων

Σάρων libidinosus.
Σαρῶν rete.
Σίγλαι inaures.
Σιγλαὶ cyphra.
Σκάφη scapha.
† Σκαφὴ fossio.
† Σκίρρος tumor, sordes.
† Σκιρρὸς scrupus.
Σκύμνος catulus leonis.
Σκυμνὸς catulus aliorum animalium.
Σκνιφὸς parcus.
Σκνίφος tenebra.
Σπάδων eunuchus.
Σπαδὼν contractio.
Σταφυλὴ uva.
Σταφύλη perpendiculū.
Στρουθίον passerculus.
Στρούθιον struthium herba.
Συνεργὸς cooperarius.
Σύνεργος opitulator.

T

Τρόπος modus.
Τροπὸς lorum.
Τρόχος cursus.
Τροχὸς rota, currens.
Τύφων Typhon.
Τυφῶν convolutio aëris procellosi.

Υ

Ὑδρίον aquula.
Ὕδριον parva hydria.

Φ

Φανίον facula.
† Φάνιον camarina.
Φάρος insula.
Φᾶρος vestis.
Φαρμάκων qui læsus est pharmacis.
† Φαρμακὼν officina tinctoris.
Φάσις dictio.
Φᾶσις N. fluvii.
Φιλητὴς amator.
Φιλήτης fur.
† Φίλινος cannæus.
† Φιλῖνος amicus.
† Φλέδων nugator.
† Φλεδὼν nuga.
† Φράτης vir ejusdem curia.
† Φρατὴρ curialis.
Φυγὴ fuga.
† Φύγη natura.
Φωρὰ furtum.
† Φώρα investigatio.

X

Χαλκίον as.
Χάλκιον N. urbis.
Χεῖλος labrum.
† Χειλὸς pabulum.
Χιὰ latibulū serpentis.
† Χῖαι calceamenta.
Χίος Chios insula.
Χῖος Chius incola.

Ψ

† Ψιὰ gaudium.
† Ψία vulpes.
Ψυχὴ anima.
Ψύχη papilio.

Nonnulla tono & spiritu differunt:

Ἐδὸς vorax, Ἕδος sedes, Ἕλειος palustris, Ἐλειὸς glis.

Quædam & subscripto ι:

Ἀδὴς injucundus.
ᾍδης Pluto.
Ἄσις limus.
ᾎσις cantio.
Κληδὶς cumulus.
Κλῇδος sepes.
Λαγωὸς lepus.
Λαγῷος leporinus.
Πατρωὸς vitricus.
Πατρῷος paternus.
Ὠὸν ovum.
Ὦον cœnaculum.

Porrò

Porrò multa fœminina & neutralia adjectiva à Substantivis distinguuntur accentu, & interdum spiritu.

Fœminina.

Ἀδρὰ *crassa.*	Δολιχὴ *longa.*	Κιρρὰ *fulva.*
Ἄδρα *N. urbis.*	Δολίχη *N. insulæ.*	Κίρρα *N. urbis.*
Αἰπεῖα *alta.*	Ἐχθρὰ *inimica.*	Λιπαρὰ *pinguis.*
Αἴπεια *N. oppidi.*	Ἔχθρα *odium.*	Λιπάρα *N. insulæ.*
Γαληνὴ *tranquilla.*	Θερμὴ *calida.*	Μόνη *sola.*
Γαλήνη *tranquillitas.*	Θέρμη *calor.*	Μονὴ *mora.*
Γλαυκὴ *cæsia.*	Κακὴ *mala.*	Σπαρτὴ *seminata.*
Γλαύκη *N. mulieris.*	Κάκη *malitia.*	Σπάρτη *funis sparteus,* &c.

Neutra.

Ζωὸν *vivum.*	Κηλὸν *aridum.*	Πολιὸν *canum.*
Ζῶον *animal.*	Κῆλον *telum.*	Πόλιον *herba.*
Καλὸν *pulchrum.*	Πᾶν *omne.*	Σπιλβὸν *fulgidum.*
Κᾶλον *lignum.*	Πὰν *Pan.*	Σπίλβον *fulgens,* &c.

Casus recti ab obliquis, penè innumerabiles: ut δῖος *divinus*, Διὸς *Jovis:* ὁ ἀχυρῶν *palearium*, τῶν ἀχύρων *palearum.*

Dialecta & figurata tum à vulgaribus, tum inter se; ut κενὸς *vacuus*, κεῖνος *ille:* κρῆς *Cres.*

Denique dictiones infinitæ συστοιχειώδεις, quatenus distinctæ partes Orationis, distinctis insigniuntur tonis; ut Κλειὼ *Clio*, κλείω *celebro:* ἔρεις *lites*, ἐρεῖς *dices:* ἀδὴν *glandula*, ἄδην *satis:* διακενὴς *inanis*, διακενῶς *inaniter:* ἀρὰ *imprecatio*, ἄρα *igitur*, ἆρα *numquid:* ἢ *vel*, ἣ *sua*, ᾗ *huic*, ἡ *hæc*, &c.

In fine πολυτόνων apponuntur hic vocabula, quibus diversi à Stephani accentibus toni vel spiritus tribuuntur ab aliis primæ notæ Lexicographis; dubium, an potiùs operariorum manu, quàm autorum judicio. Pauca quædam ex Stephano promuntur; utpote quæ sub illius prelo, aliàs licet felicissimo, non dissimile tamen infortunium videntur subiisse.

B. notat Budæum. C. Constantinum. E. Eustathium. F. Favorinum. H. Hesychium. S. Suidam. St. Stephanum.

Oxytona Stephani apud alios sic notantur.

Ἄγαυρος H. ἄζαυπς H. ἄθριψ B. Αἶγαι H. αἰγίθαλος F. S. αἰγώλιος B. C. αἱμασία B. C. αἶμος *collum* F. ἄκορνοι B. ἀκέση B. ἀκροάτης B. C. ἀλέση B. C. ἀμυκάλαι F. ἀμύκαλαι B. ἄνακοι H. ἄναεργι F. ἄοζοι C. ἀρήγων B. ἄρηκος *auxilium* B. F. ἄερος *pratum* B. H. ἄσωπος C. ἄτειψ C. ἄτυχον B. Αὔγειαι H. αὐτανέψιος B. C. βοῦ-

νος

νος B. βρύκος C. H. F. βύθος C. γαγγάμων F. γάνδος F. H. γαῦλος *mulctrum* H. γλύκη E. γωλέα B. C. δείρη H. δεξαμένη S. διονυσῦς B. C. δοίη & δοῖα B. δόχμος C. F. εἶλος *pondus* C. εἰσποίητος B. ἔκπαλος B. C. ἑλίκη *salix* B. ἔμπηνος B. ἐνέτη B. H. ἐξανέψιος B. C. ἐπάκυος B. C. ἐπιδημίουργος B. C. ἐπίεικτος H. ἐπισμύγερος B. εὔωπος B. F. S. ἔφολκος F. H. ζεῖρα E. θοία F. θυμοραίστης F. H. ἴλεος B. H. ἱππόμολγος B. κάλιος H. κολόσσων F. κόμμος *luctus* H. κόμπος *jactator* F. H. κόνδος B. C. H. κρίθη H. κοινωνία C. S. κτίστης E. F. H. λῆναι B. λόετρον B. C. λόμβος B. λοῦτρον *balneum* F. λόχος *puerpera* B. λύπος E. Μαραθῶν C. μηδεία B. μύλλος *placenta* B. C. *strabo* F. H. Μῶα E. S. νέος *novale* F. οἶος *populi nomen* S. ὀλίζων *N. urbis* H. ὅλμειος H. ὀργυία F. ὄρδος C. πῖδνος H. πειράτης E. πείδεινος F. πέρκνος B. πῖδος *remus* H. πηλάγονες *senes* F. H. πρυνοβόσκος B. C. προχοσία E. προσπελαστος B. C. Σιλῆνος H. σπάδων *contractio* H. σπογγία F. σταφύλη *uva* H. στίλεος F. στερόπη *fulgur* H. συγκοίνωνος B. C. συγκόμιστος B. C. σύναπτος F. σύφορβος B. C. σχάδονες S. τιμήτης H. τόμος *scindens* F. H. τρόπος *lorum* H. τυφῶν *procella* F. φάρικον F. H. φιλαλάζων B. φίτρος H. φλέδων *nuga* H. φυταλία F. χόρδη H.

Paroxytona Stephani.

Ἄγκονος B. C. αἴολος *varius* B. H. ἀνθόκροκος B. ἀρκὸς *ursa* C. ἀψίμαχος F. H. ἀψίμαχος B. Βαὰλ S. Βήχιον *tussicula* B. βλαύτιον B. βειστὸς B. Βυσσὸς *byssus* H. γόμφιος B. δαυτὴ S. δέλτιον B. C. δεσμὴ B. δοκὸς *expectatio* H. ἐπιβούκολος B. ἐπικληεῖτις B. ἐειωλαὶ H. εὑρεσίλογος B. Ἶβις S. ἴκελον E. ἰὸς *unus* F. κάδιον B. C. κόκκιον B. κῦδος *convitium* E. F. S. κῦφος *N. urbis* B. C. κώπιον B. λοχμὴ F. μάμμιον B. μητὴρ B. C. μετάσιον *mensuræ genus* F. μονόμαχος B. μορμὸρ C. μύστιον B. μυτὶς B. οἰόνομος B. ὀλιζὼν *parvus* H. S. ὀργπέδιον B. ὀστρακῖτις B. C. οὐρανόδρομος B. C. πανθὴρ B. Πιλᾶτος F. S. πῖτυς F. πλακῖον B. πλήσιος B. F. S. ποίμνιον E. πολύκλητις B. πύγμαχοι B. C. ῥίζιον C. σκίμπον B. C. σπίζα B. C. F. ταυυγλάχιν B. τόμιον E. τροχὸς *cursus* H. τύχιον B. C. φιλητὴς *fur* S. φρεώρυχος H. ψαδοπάρθενος B. C.

Circumflexa Stephani.

Γυμνῆς S. B. διαπλῆς B. C. διάπλης H.

Antecircumflexa Stephani.

Ἀλῶα *festum* E. γελωπῖνος B. δαπὶς C. F. δειμὸς C. δημὸς *populus* ὀξυτόνως, δῆμος *pinguedo*, προπερισπωμένως scribi affirmat H. ἱερία F. ἕρκειος B. ζαχρειὸς B. ἶνις S. ἶφις C. S. κάλον B. C. S. κραταιὸν H. κῦδος *gloria* H. Κράθις B. λάας E. S. λουβὸν *aqua, quâ lavamur* B. C. F. H. μῖμος S. μυκὸς *improbus* B. C. μύρμοι *formica* C. μύσος B. C. νεανὶς F. νεάνις C. Νῖνος E. νύμφαιον H. πίτυς H. σπῖλος S. πῖφος F. S. φάρος *vestis* H. S. φρῦνος H. S.

Bropa-

Proparoxytona Stephani.

'Αθῶος *incola montis Atho* E. H. ἀθωὸς *idem* B. C. ἄλ-ιον. E. ἀλιαρὸς B, C. ἀμβλυτὸς B. 'Ανακεῖον E. ἀπηνεῖος C. ἀπεργάτης B. ἀχνεῖος F. γελοιὸς *risum movens* E. γοργεῖον F. ἐυαγωγὸς B. C. H. κηλεὸς F. κονισαλέος S. κυβιτὸν H. λοφυρὸς B. λυκεῖος *supinus* B. C. S. μυγδαλοὶ B. μιτύλος C. ναυσικλυτὸς affirmat Eust. C. παντοτρόφος C. πτπανὸς B. F. H. σπαλὸς H. σκινδαλαμός B. στοιβίον *herba* F. H. ταλαυεινὸς F. ὑπηλὶς S.

Ex hoc laborioso & non inutili scrutinio & collatione tonorum facilè perspexerint studiosi lectores, quàm verisimillima sit prior notatio tum in regularum exemplis, tum in vocabulis particularibus, quæ adjiciuntur; quàm merito autem suspecta posterior: viderintque an meliùs voces illæ, de quibus diffidetur, in censum πλυτίνων conscribi debeant. Si qua verò in hoc tractatulo omissa alios non fugerint accuratè perquirentes, post simile factum examen, in suos quæque locos distribuantur, discrepantiis quoque in hunc ἐπεργασίας fasciculum rejectis. A sedulâ enim hac exploratione commodè effectum dabitur, ut incerti dictionum non paucarum toni revocati ad calculum & comprobati certiùs tandem pernoscantur, & ὀρθοτονίας opus plenè aliquando absolvantur.

Submonendus est verò, qui vocum accentus supra positarum in Stephano quæsitum iverit, ut non per Indicem tantum, sed per Tomos pariter investiget. Index enim frequenter fallit; ut in his δυσαγωγὸς, ὀσμύλος, πίαρ, σίπιον, τάγη, τρυγνὸς, &c. quæ in tomo rectiùs δυσάγωγος, ὄσμυλος, πῖαρ, σιπίον, ταγὴ, τρύγνος: interdum & tomus: uterque perrarò; ut δείμος in Indice & δειμὸς in tomo, pro δεῖμος ibidem.

Quinetiam per Favorinum & Hesychium, Constantium & Budæum, sæpissimè; per Suidam interdum, & Eustathium & Stephanum quoque, dictio eadem, paucis interjectis, falsissimè cum diversis obtruditur accentibus; ut in Favorino, μόχλος μοχλοὶ; πάγη, παγὴ in Hesych. ἀμυστὶς, τ ἄμυστιν. καπέτοιο col. 392. l. 1. καπετὸς & καπετὸν l. 2. 3. σκαπετὸς ibidem, sed σκάπετος col. 662. l. 55. in Const. νίκος & νῖκος, αὖος & αὗος in B. ὀρχὸς & ὄρχος, βιὸς & βίος in S. πελεκὰς & πελέκας in indice Eust. πλειῶν annus ὀξυτόνως scribi dicitur; & plura his consimilia.

At quid errata librorum vili excusorum tam acriter perstringimus, ubi leviuscula ejusmodi σφάλματα in codicibus immenso sumptu, curâq; impensissimâ magnificè editis & ad invidiam usq; perornatis, respersa passim comperiantur: qualia sunt in Bibliis complutensibus, πεποιθῶς, Deut. 33. v. 12. προφῆτας, Neh. 6. v. 7. ποίμνιον, Gen. 30. 35. atq; alibi; Nomina propria cum incertis accentibus scribuntur, Ἄμραμ, Exod. 6. v. 20. 'Αμρὰμ, ib. 'Ισσάχαρ, Gen.

Gen. 30. v. 18 Ἰσαχὰρ, Apocal. 7. v. 7. Quibus addi possunt fœdiora παρεργάματα viz. ἰδρώτητι pro ἰδρῶτι, Gen. 3. v. 19. παρατεθῶσι pro παραθεῖναι, Marc. 8. v. 7. Ἀβραὰμ pro Ἀμβράμ, Exod. 6. v. 18. Malo huic Epidemico per omnes omnino libros infestissimè grassanti, & Bibliothecas deformiter polluenti, nullum certiùs remedium adhiberi potest, quàm universa & singula, quotquot usquam extant, ad regulas classésque vel præscriptas, vel, si opus fuerit, alias ascribendas reducere, propriisque sub signis convocare & instruere; adeóque pars hæc Grammaticæ lapidis Lydii vicem præbeat, ad quem exigantur toni in Autoribus & corrigantur.

Extat sylloge vocabulorum inscripta, Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονουμένων λέξεων, Philopono quàm Cyrillo potiùs authori tribuenda; uti Stephanus in frontispicio: de quo alibi nunc afferet Elogium; Laudatur in opusculo Cyrillus, &c. Thes. tom. 7. p. 101.

Non potest tamen non mirari qui attentè legerit, undè in catalogum irrepserit dictionum nova progenies, tonorum inusitata notatio; undè tam manifestæ hallucinationes, permulta ἄπαξ, ζυγὰ ἄζυγα à πολυτονίας, quam titulus profitetur, ratione prorsus aliena.

Quàm inauditæ hæ voces, λακῶν sortitus, λάχως quasi, σινῶν lædens, σιδηρὸς ferreus, &c.

Perperam locati hi toni in sequentibus; δαφνὴ, ἐυπείθη, ἰὰ, Ἴνδος, κειὶς, κεῖος, λαβρὸς μῳσείκης, ἔρα-ας, πῦγη, παρεῖμι, &c.

Incongruè itidem infarciuntur sub titulo διαφόρως τονουμένων vocabula elementis & accentu planè eadem; ut ἄβροπος, Ἄβροπος: δῆλος, Δῆλος: λὶς, λὶς: ἐυθὺς, ἐυθὺς: ἔοικα, ἔοικα: πάσαις, πάσαις &c.

Nec minùs nugatoriè vocabula diversis vel iisdem accentibus signata: Si enim voces variè notatas coacervare satagerit quispiam, in quibus mutantur elementa, terminationes, numerus syllabarum, genera, casus, tempora, numeri, dialectus, species denique & alia quævis accidentia dictionum; pari ratione, quâ consarcinavit author iste suum Miscellaneum, poterit non universa modò Lexica, sed Grammaticorum pariter, & totius linguæ variationes id συζυγίας in genus ineptissimas redigere. Quales sunt; ὀδὲν, ὀθὲν: στρατιὰ, στρατεία: ἐπῆρες, ἔπερες: οἶμος, οἶμοι: παίδευσις, παιδεία: οἰκεῖοι, οἰκῆες: γῆρας, γήρασις: ἐλαιῶν, ἐλεῶν: πίνων, πεινῶν: ἐοικὸς, ἐοικώς: ὁ Ηρακλῆς, ὦ Ἡράκλεις: σιγὴ, σιγῇ: ὁ στάχυς, οἱ στάχυς: ἡ θύρα, αἱ θύραι: ἰδρύμενος, ἱδρυμένος: ψάλλω, ψαλῶ: δία, Δία: ὅπη, ὅπως, ὁποσὶ: νῦν, νυνὶ: aliaq; non pauca.

At nequis tamen putet notari deliramenta hæc ut catalogus antiquitate venerandus & Lexicographis quàm celebratissimus

spongiâ

spongiâ obliteretur, & evilescat: quin potiùs ut abstersis, quæ forsan ab aliis temerè inspersæ sunt maculis, repurgatior denuò enitescat; adeóque non indignus nomine & famâ clarissimorum V. V. Cyrilli aut, siquis malit, Philoponi, qui primus concinnavit; itémque Stephani, qui Thesauro suo hanc quasi Gemmam adjectam, posteris in pretio habendam, transmisit.

Verborum Accentus.

PRæsens Simplicium juxta regulas generales notatur; ut ἀκούω ἀκούομαι, ἵστημι per reg. 1am. κεῖμαι per reg. 2am. τιμάω, τιμῶ, τιμάομαι, τιμῶμαι per reg. 4am. sed εἰμὶ sum, φημὶ dico; contra reg. 1am. & 2am. * χρὴ contra reg. 3am. acuuntur in fine. De cæteris temporibus & modis traduntur regulæ speciales pag. 241. at * ἐχρῆν circumflectit ultimam; contra Reg. 1am.

* Χρὴ *debuit circumflecti, sed acuitur ob differentiam τοῦ χρῆ ex χράω Eust. & Etym.*

* *ἐχρῆν ὤφελε βαρύνεται, &c. In Indice Eustathii: sed ἐχρῆν ob rationem ab ipso allatam ad* Οδ. κ'. v. 60.

In Compositis: Præsens Indicativi, Imperativus per omnia, generales sequitur regulas: Reliqua tempora Indicativi, & alii omnes modi, tonum servant simplicium, viz.

Themata compositorum generalem regulam 1am. observant; ut ἀπόκειμαι: ἀτιμάω-ῶ: ἀτιμάομαι ῶμαι. ἔνειμι, κατάφημι, ἀπόχρη. Quædam tamen à simplicibus non variant: Pauca scilicet inusitata in μι ex dissyllabis δῦμι, κτῆμι, σβῆμι, σκλῆμι (quæ & ipsa in præsenti vix leguntur;) ut ἀναδῦμι, ἀποκτῆμι, & ἀπεκτῆμι, ἀποσβῆμι, ἀποσκλῆμι Sic σύγκειμαι ab ἧμαι. Personæ etiam monosyllabæ circumflexum in compositis servant; ut ἄπειμι, ἀπεῖς, &c.

Cætera tempora Indicativi eundem cum temporibus simplicium tonum possident; ut ἀφῆκα, ἀφῆκα, ἀνεῖκα, ἀφεῖμαι, κατέσχον, καταχῶ, ἐκχεῶ, (vide p. 241.) Nonnulla verò composita, spreto simplicium accentu, sequuntur generales regulas; ea nempe

1°. Quæ augentur in initio; ut εὗδον ἐκάθευδον: ἥμην ἧσο & ἐκαθήμην ἐκάθησο, &c. Rursus abjecto augmento redit circumflexus simplicis; ut καθήμην καθῆσο, &c.

2°. Quæ vocalem ultimam præpositionis abjiciendam retinent; ut ἧκον ἀπέηκον: περὶ & πρὸ non item (propter regulam p. 43.) Similiter composita ab οἶδα; ut σύνοιδα, σύνοιδας. Legitur & ἔξωσα, Act. 7. 45.

Imperativus à regulis generalibus non recedit; ut βάλλε ἔμβαλλε, λῦσον ἀπόλυσον. Quibus adde composita ab oxytonis ἐλθὲ, &c. p. 241. δίελθε, ἔξελθε, πρόσειπε, πρόσλαβε.

Imperativus verò Indefiniti 2di. cujus simplex monosyllabon est, penultimam acuit; ut ἀπόδος, ἀπόθες. Sed composita ab ἐς leguntur

guntur sæpe cum accentu invariato; ut περὶ, πρὸς, ἀφοῦ. Ex circumflexo dissyllabo facti penacuuntur à Grammaticis imperativi duo ἄφικε ἐπλάβε.

In reliquis modis composita tono simplicium afficiuntur; ut καταλάβοιμι, καταλάβω, καταλαβεῖν,: ἐπιθῶ, ἐπιθῶμαι, ἐπιθέσθαι.

Verba autem in μι 1mæ & 2dæ conjugationis, præter tonos simplicium, à generalibus etiam regulis accentum sibi adsciscunt, præsertim in Indefinitis 2dis subjunctivi medii 2dæ conjugationis; ut apud Thucyd. editionis H. Stephani ἐνίστηται, p. 284. lin. 24. ἐπανίστηται, p. 173. lin. 8. κατάστη, Lucia. Prom. ὑποτίθοιτο, Herod. l 3. pag. 92. ἐγκατάθοιντο, Theocrit. Idyl. 17. v. 14. ἀπόθωμαι, Theocr. Id. 8. v. 70. προσάθησθε, Thucyd. lib. 1. p. 27. Sic κατάθηαι, Hesiod. ἔργ. l. 2. v. 219. κατάθηται & καταθῆσθε apud Steph. tom. 3. 1502. à quo multa alia afferuntur exempla in compositis verbi τίθημι. Crusius habet ἀπόδωμαι à δῶμαι p. 988.

Indefinita secunda compositorum ex σχῶ & πτάω generalibus tantùm regulis conformes habent accentus in Optativo & Subjunctivo; ut ὑπέσχῃ, Il. δ'. v. 249. ἐπίσποιτο, Herodot. l. 1. p. 13. l. 28. Anceps producta gaudet circumflexo; ut κλῦθι, Il. α'. v. 37. κεῖναι & hujusmodi.

Usu varians quantitatem, variat accentum; ut πίε, πῖε, à πίω, —— ὅδε μιν πίεν ἶσα τέκεσσιν, Il. ν'. v. 176.—— οὐ περὶ πάσης πῖεν ὁμηλικίης, Il. ε'. v. 326.

Participiorum accentus

Regulares sunt; exceptis sequentibus.

Participia in εις, ως, υς, ους; in ας verborum in μι; & in ων Indefiniti 2di. acuunt ultimam; ut τυφθεὶς, τιθεὶς, τετυφὼς, ζευγνὺς, διδοὺς, ἱστὰς, τυπών· ἴσας *sciens* penultimam.

In activâ voce Fut. 1um. 4tæ. & Fut. 2um. omnium conjugationum circumflectuntur in ultimâ; ut σπερῶν, σπαρῶν, τυπῶν.

Adverbiorum Accentus

In Etymologiâ supra expositi, minore hic negotio expediantur: terminationes tamen eorum, quæ à generali accentuum ratione diffident, neglectis aliis, strictim percensere, &, siquid prius omissum, modò se obtulerit, auctarii loco apponere non videtur abs re fore.

Oxytona: finita in η, υ, αι, ει, δον, ξ, ας, ις, υς, τος; ut ἰῇ, ἀντικρὺ, χαμαὶ, ἀεὶ, σχεδὸν, ἀλλὰξ, ἑκὰς, χωρὶς, ἐγγὺς, ἐντός.

Derivativa in ι, τι, στι, την; ut οὐχὶ, ἀκονιτὶ, Ῥωμαϊστὶ, ἐθελοντήν: Item in δα ex δον more neutralium; ut σχεδὰ ex σχεδὸν: ἀναφανδὰ ex ἀναφανδόν.

Particularia, θαμὰ, δηθὰ, ὀψὲ, ἰδοὺ, ἰοὺ, ἐλεὸν, αὐθωρὸν, ἰὼ, ἐπισχερὼ, ἐνσχερὼ, ἐκποδὼν, ἐμποδὼν, προποδὼν, ἐνδὰν, ἀμήν.

Paroxytona: finita in άκις vel άκι, ίκα, δρα; ut πολλάκις vel πολλάκι,

πολλάκι, αὐτίκα, ὑπόδρα: In όθεν vel όθε, όθι, όφιν vel όφι; ut κυκλόθεν, οἰόθε, οἰόθι, παντόφιν vel παντόφι. Exceptis quæ ab οἶκος, ἄλλος, πᾶς, παντὸς, ἐκτὸς, ἔνδον dimanant; ut οἴκοθεν, ἄλλοθεν, πάντοθεν, ἔκτοθεν, ἔνδοθεν, &c.

Composita quoque, cum finalibus particulis, νυν, πη, ποι, που, πω, περ, πως, τοι; ut μέντινυν, ἀμηγέπη, ἀμηγέπει, γέπιπου, οὔπω, οὐδέπω, ἐπειδήπερ, μέντοι. Cum initiali particulâ ὁπ; ut ὅπου, ὅποι, &c.

Particularia; ἀβάλε interdum ἀβάλαι, ἀτρέμας & ἀτρέμα, ἐνθάδε, ἐνθένδε, ἐπείκεν, ἠρέμα, τηνικάδε.

Circumflexa: finita in οῖ, εῦ, οῦ, χῆ, χῶς; ut ἀρμοῖ, ἰεῦ, ἀσχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς. Monosyllaba longa ab articulo derivata; ut οἷ, ποῖ, πῶ, πῆ, πῶς, &c. præter ὡς.

Particularia: ἦ, ὦ, ἆ, αὖ, ὧν, μὴν, νῦν, ἐκεῖ, εἰκῆ, ἑξῆς, Ἰαῦοι, μαμμᾶν, ἡσυχῆ.

Antecircumflexa: particularia; ἆρα, ἶφι, σῖγα, θᾶσσον, μᾶλλον, ἐνταῦθα, ἐντεῦθεν.

Nonnulla superiores terminationes habentia, tono communi afficiuntur: scilicet Ἤδη, πάντη: πάνυ, πάγχυ, πρόχυ: πάλαι: ἔνδον: ἅπαξ, πέριξ: πέλας, πέρας: ἅλις, ἄχρις, μέχρις, μόγις, μόλις, αὖθις. Item ἄλλυδις, ἄμυδις, ἅμαξις, ἄντικρυς, ὕψι, ἕκητι; & primitiva, ἄρτι, ἄγχι, ἔτι, μέχρι, ἄσχι, νόσφι, πέρυσι, (p. 209.) Οἴκοι: Ἄνδ.

Particulæ γε, ζε, σε, αν, item θεν, θε, non præeunte ο, accentum dictionis, cui adhærent, loco non movent; ut μέντοιγε, εὖγε: Ἀθήναζε, χαμᾶζε: ἄλλοσε, ἐκεῖσε: ἐπὰν, ὅταν: ἐκεῖθεν, δήπουθεν: Ἰσμόθι, οἴκοθι. In pluribus itidem δε; ut ὧδε, οἴκαδε.

Composita tonum gerunt posterioris simplicis, non enclitici; ut καταντικρὺ, αὐτοσχεδὸν, ἐναλλὰξ, παρὰθὺς, ἐπειδὴ, οὐδὲ, ὁπωσδὴ, ὡσαπερανεὶ, μονονοὺ, παρὲκ, διαπρὸ, ὁπηνίκα, ὁπωσοῦν, τανῦν, καθεξῆς, εἰσαῦθις, ἀποτῆλε, &c. Vocales itidem casuales cum particulis coalitæ; ut καθὸ, παραχρῆμα, ἐπιπλεῖστον, τουνανέχον, καθεκάστην.

Excipiuntur composita ab ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἐκεῖνα; ut ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, πρόπαλαι, ἔμπροσθεν, ἔπειτα, ἐπέκεινα. Numeralia in ιχα, ut ἄνδιχα, διάνδιχα.

Ἤτοι, ἤκουν, οὐκοῦν, μέντοιπου antepenultimam acuunt ultimâ longâ.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes tonum suum retinent, adjecto accentu dictionum, quæ præcesserint, ὅστισοῦν, ὅστισδὴ, ὁποιοσοῦν, ὁποιοστισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτοῦν, ὁποιοσδήποτε: Similiter in obliquis per omnia genera; ut ἧστινοῦν, ἅντιναοῦν, οὗτινοσοῦν, ᾧτινιοῦν, &c. ὁποιασοῦν, ὁποιαντινοῦν, ὁποιοιτινεσοῦν, &c.

Δ particula adjuncta adjectivis τοῖος, τόσος acuit penultimam; ut τοιόνδε, τοσόνδε τε λαὸν, Il. β'. v. 120. servato acuto super longam; ut τοιῇδε, τοιήνδε, —τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες, Od. δ'. v. 149. sed

sed in gen. & dat. circumflexus pingitur; ut τοιῦδε, Od. ι. v. 3. τοιῆδε, Il. γ'. v. 157. Sunt qui in certis casibus quorundam nominum acuunt finalem cui adhæret περ; ut οἷόσπερ, ὁποιόσπερ *qualiscunque*, Steph. t. 3. p. 454. B. Δὲ quando est particula localis adjuncta accusativo, aut etiam genitivo propter subintellectum accusativum, more encliticæ transfert vel amittit accentum; ut οἰκόνδε, Ἄϊδόσδε, Φθίηνδε, ἀγρῶνδε.

Derivativa in ας accentum retinent genitivorum in ων à quibus manant; ut πονηρῶς *improbe*, πονήρως *laboriose*. Variant hæc αὐθαδῶς, αὐτάρκως, φιλαλήθως, περισσάντως, penacuta ex circumflexis.

Tria hæc circumflexa, ἀγνῶς *ignoranter*, ἀνακῶς *regaliter*, βεβαιωθῶς *gravate*, originem deducere videntur ex genitivis ἀγνώτων, ἀνακτων, βεβαιωθέντων, extrito, τ, & contractis vocalibus.

Reliquæ dictiones, cum adverbiascunt, servant tonum; ut εὐθὺς, δηρὸν, εἶη, ἀμέλει, πλησίον, ἄλλῃ, ὁμοῦ. Excipiuntur neutra quædam:

1°. In ες. Omnia ab ἔτος *annus* acuunt antepenultimam; ut οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες, Od. γ'. v. 115. Sic ἄληθες, ἐπίτηδες.

2°. In α; ut σφόδρα à σφοδρὸς. Omnia item facta ex neutris penacutis in εα, abjecto ε, tonum retrahunt; ut τάχα, ὦκα, ex ταχέα, ὠκέα.

3°. Particularia. ἑκόντι, ἔλεον, ἡσυχῇ.

Δίτονα sive Πολύτονα.

1°. Eâdem manente significatione: Αἶ vel αὖ *heu*, ἄσσον & ἆσσον *propius*, ἐνδοῖ & ἔνδοι *intus*, εὐθύωρον & εὐθυωρὸν *recto tramite*, ἠνίδε & ἤνιδε *ecce*, κατακάρα & κατάκαρα *super caput*, κατενῶπα & κατενῶπα *coram*, παρὲξ & πάρεξ *extra*, πρωῒ & πρῷ *mane*, τιῆ & τίη *quare*.

2°. Diversæ originis; ut ἀτέχνως ab ἄτεχνος, ἀτεχνῶς ab ἀτεχνὴς: ἐμπέδως ab ἔμπεδος, ἐμπεδῶς ab ἐμπεδὴς: διαπαντὸς à διὰ παντὸς, διάπαντος à δι' ἅπαντος· ἐπιτηδὲς pro ἐπιτηδείως: κατακρῆθεν ἐκ τοῦ κάρη, κατάκρηθεν ἀντὶ τοῦ καθ' ἄκρης, Eust.

3°. Diversæ significationis: οὐκοῦν *nonne*, οὔκουν *non sane*.

Quædam *indefinitè* sumpta tonum gerunt plerumque in fine, eadem verò *interrogativè* accepta semper in priore.

Ὁτὲ & ὅτε interdum *aliquando*:	Ὅτε *quando?*
Ποτὲ *aliquando*:	Πότε *quando?*
Ποθὲν *aliunde*:	Πόθεν *unde?*
Ποθὶ *alicubi*:	Πόθι *ubi?*

Con-

Conjunctionum accentus legantur pag. 122.

Præpositiones omnes, tono affectæ, acuuntur in ultimâ.

Dissyllabæ pro verbis usurpatæ, in primâ acuuntur; ut ὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, Galat. 3. 28. οὐκ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί, Il. ξ'. v. 146.

Itidem postpositæ casibus; apud oratores περὶ, ut εἰρήνης πέρι, Herodot. apud poëtas cæteræ dissyllabæ; ut θεοῦ πάρα, Il. τ'. v. 4. præter ἀνὰ, διὰ, ut μὴ συνεμπέσῃ ἡ μὲν τῇ ἀνὰ κλητικῇ, ἡ δὲ τῇ διὰ αἰτιατικῇ, Gaza p. 602. Non rarò tamen negligitur iste ἀναβιβασμὸς etiam in reliquis; ut Ξάνθου ἄπο δινήεντος, Il. β'. v. ult. ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος, Il. β'. v. 839. Idem Gaza ibidem (quem rescribit Wintertonus in v. 51. & 130. l. 1. Ἐργ. Hesiodi) satis acutè, alii dixerint quàm verè, tonum retrahit præpositionis, quæ inter adjectivum & substantivum immediatè collocatur; ut Διὸς πάρα μητιόεντος, Hesiod. Ἐργ. l. 1. v. 51. ἱεροῖς ἔπι βωμοῖς, ibid. v. 135. Quòd si alia dictio interjecta præpositionem ab utrovis separaverit, tonus in fine est; ut Παυρείδιον ζώειςκον ἐπὶ χρόνον, ibid. v. 132. In superioribus verò locis Stephanus, uti in præpositionis utrâlibet collocatione Scriptores alii, accentum ubique in ultimâ statuunt. Quin & præpositio casui postpositâ, & Synalœpham passa, secundum Gazam & Wintertonum destituitur accentu; apud Stephanum atque alios acuitur; ut τόνδε μέτ', Hesiod. Ἐργ. l. 2. v. 186. δόμων κάτ'. Od. χ'. v. 291.

Hic quemadmodum superiùs fine nominum, subjungantur paucula ἑτερότονα; nempe ea quæ in lexicis quibusdam, aliam, quàm quæ modò ex Stephano appicta est, notationem subeunt.

Ἀνάθημα B. C. ἀπόσκλημι S. πρόσω F. κάτοχον Eust. qui (ad versum 569. Il. α'.) canonem præscribit retrahendi in composito tonum simplicis trochaici, cujus penultima vocalis brevis est. Ἠρέμα & ἠρεμᾶ S. αὐταρκῶς B. αὐταρκῶς & αὐτάρκως C. αὐτάρκειον B. C. οὐμενοῦν H. χάμαζε & χαμάζε B. C. χάμαζε H. χαμαζὲ S. Τοῖός-δε B. C. sic in Ind. Stephani: sed in tomo rectiùs τοιός-δε. οὐμενοῦν in Indice, in tomo οὐμενοῦν.

Hactenus de communi loquendi formâ dictum est: à qua duplex fit variatio per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ.

Figura est quadruplex: 1°. Orthographiæ, 2°. Etymologiæ, 3°. Syntaxeos, 4°. Prosodiæ.

Figuræ Orthographiæ:
Metathesis & Antithesis.

Metathesis est literarum transpositio; ut γοῦνος pro γόνυος· præcipuè ante vel post ρ, ut κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Antithesis est literarum commutatio; ut πόῤῥω pro πόῤῥω· sæpissimè ττ pro σσ; ut θάλαττα pro θάλασσα, ὀρύττω pro ὀρύσσω.

Figuræ Etymologiæ, quæ & Orthographiæ rectiùs in quibusdam vocibus dici possunt:

Metaplasmus, Prothesis, Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope, Synalœpha.

Metaplasmus

Est mutatio terminationis, præcipuè in dativis nominum. Singulari 2æ. simplicium; ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ. Singulari & plurali 3æ. simplicium; ut παρθένι pro παρθένῳ, σάββασι pro σαββάτοις.

Prothesis

Est appositio literæ vel syllabæ in principio dictionis; ut σμικρὸς pro μικρός. Sæpe præfigitur ε, ut ἐέλδομαι pro ἔλδομαι ἐώργηκα ὤργηκα. Anadiplosis dicta est, quando prima vocis syllaba vel consona iteratur; ut κέκαμον pro ἔκαμον.

Aphæresis

Est ablatio literæ vel syllabæ à principio; ut αἶα pro γαῖα· frequentiùs ε aufertur; ut μοῦ pro ἐμοῦ, κεῖνος pro ἐκεῖνος. Vocatur ἄρσις quoties reduplicatio perfecti tollitur; ut δέχθαι pro δεδέχθαι.

Epenthesis

Est interpositio literæ vel syllabæ in medio; ut πτόλις pro πόλις, ἔνιεπε pro ἔνεπε. Adsciscitur sæpe ι post ε, υ post ο, ut ξεῖνος pro ξένος, νοῦσος pro νόσος. Variis hæc figura insignitur appellationibus, vocatur enim 1°. Epectasis, quâ interponitur vocalis, vel consona cum vocali, augens syllabas; ut ἀδελφειὸς pro ἀδελφὸς, ἐδίδωκα pro ἔδωκα. 2°. Parenthesis, seu propriè dicta Epenthesis, per quam subjunctiva præpositivæ adjicitur; ut καλαὶς pro καλάς. 3°. Diplasiasmus, duplicatio consonæ ejusdem; ut ὁππότερος pro ὁπότερος. 4°. Paremptosis, interpositio consonæ diversæ; ut μαλθακὸς pro μαλακός.

Syncope

Est ablatio literæ vel syllabæ è medio dictionis; ut οἶμαι pro οἴομαι, εὑράμενος pro εὑρησάμενος. Heb. 9. 12. Ex genitivis 5æ. excidunt ε, δ, τ, ut πατρὸς pro πατέρος, p. 11. πηγεῖος pro πηγεῖδος, p. 23. κέρατος pro κέρατος, p. 14. &c. Variè & hæc figura appellatur. 1°. propriè Syncope, quum excinditur syllaba; ut κυνὸς pro κύονος. 2°. Ellipsis, quando vocalis adimitur subjunctiva; ut ἔπυρος pro ἔπυιρος. 3°. Parellipsis, quæ consonam tollit unam ex geminatis; ut ἔριπτον pro ἔῤῥιπτον. 4°. Ecthlipsis, quæ consonam quamcunque aliam extrudit; ut πηγεος, κέρατος, &c.

Paragoge

Est adjectio in fine, ut ἦσθα pro ἦς. Subjungitur ι crebriùs, ut ἕτοσι pro ἕτος, λόγοισι pro λόγοις.

Quædam

Quædam nomina 2æ. 3æ. & 5æ. ſimplicium, & 1æ. contractorum augentur ſyllabis φι & φιν. In nominibus 2æ. α vel η ſemper immediatè præcedunt φι & φιν, ut ἐσχίαφι, εὐνῆφι verſo ſæpe α in η, & utriſque nonnunquam in ο; ut βίηφι pro βία, ἐσχαρόφι pro ἐσχάρα, αὐτόφι pro αὐτῇ. Nominibus in ος & ον 3æ & genitivis fœmininorum in ὼν όνος 5æ. adhæreſcunt φι vel φιν, abjectâ ultimâ conſonâ σ vel ν; ut στρατόφι à στρατὸς, ὀστεόφι ab ὀστέον, μελεδωνόφι à μελεδὼν όνος· his adde ναῦφι à ναῦς, Il. θ'. v. 474. Ex nominibus 5æ. neutra tantum in ος aſſumunt φι vel φιν, verſo ο in ε, ut στήθεσφι pro στῆθος: legitur & ἐρέβεσφι, Il. ί. v. 568. Hæ voces indeclinabiles uſurpantur per omnes numeros & caſus.

Apocope

Eſt detractio à fine; ut κεῖ pro κεῖον.

Mutationem hanc ſuſtinent nomina 5æ. ſimplicium per omnes caſus ſingulares. Nom. ut δῶ pro δῶμα. G. ut Αἴαν pro Αἴαντος. D. ut δαΐ pro δαΐδι. A. ut Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα. V. ut ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν. In duali & plurali 5æ contractorum ε & α finales ſæpe auferuntur, ut γέρα &c. pag. 14.

Non raò plures ſimul concurrunt figuræ; ut οἶσθα pro οἴδασθα, ab οἶδα per Paragogen & Syncopen ἐτήτυμος pro ἔτυμος per Protheſin & Antitheſin, &c.

Sunt & aliæ multiformes figurarum complicationes & fide parum dignæ metamorphoſes, quales λέκτο pro ἔλετο, &c. prorſus difficiles nugæ, quæ ab Etymologo & Varino magnâ copiâ congeruntur.

Synalœpha ſeu Thlipſis

Eſt eliſio vocalis ante vel poſt alteram; complexa in ſe Apocopen & Aphæreſin: modò enim fini, modò initio literam vel ſyllabam detrahit. Utriuſque index Apoſtrophus eſt. Græci enim vocalem vel diphthongum quam elidunt, in ſcriptione prorſus omittunt; contra quam faciunt Latini.

In fine dictionum: Vocalis naturâ vel uſu brevis ante vocalem vel diphthongum ſequentem eliditur, ut ἐπ' ἐμέ. Relicta tenuis conſona, ante vocalem ſpiritu aſpero notatam, in aſpiratam vertitur, ut ἐφ' ἡμᾶς, vide p. 5. Apud poëtas diphthongi αι, rariùs οι, breves cùm fuerint ratione accentuum, abjiciuntur; ut Βούλομ' ἐγὼ, Il. α'. v. 117. Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ, Il. ζ'. v. 165. Rariſſimè longæ η vel ου, ut εἰλαπίν' ἠὲ γάμος, Od. α'. v. 226. εὐφροσύν' ὀλβιόμοιρε, Orph. hymn. in lunam. ἑκαστοτέρω ἐμ' ἀποικεῖς pro ἐμοῦ, Theocr. Id. 15. v. 7. Elidunt interdum poëtæ brevem ante conſonam, præſertim in præpoſitiones περὶ, ut παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται, Theocrit.

Oratores nonnunquam in fine clauſulæ, ſicuti in fine carminis poëtæ, utuntur Synalœphâ, ſi dictio inſequentis membri à vocali

inceperit; ut οὐ μὰ Δί᾽. ἐπὶ τὸ Κρεῖττον γὰρ, &c. Lucian. Menip. & Æac. ὡς οἷόν τε μάλιστ᾽, ἀποδεῖξαι. Demosth. in Midiam. —ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν᾽ Αὐτοῦ— Il. θ´. v. 206, 207.

Elisionem pro arbitrio negligunt Poëtæ; ut τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπας, Il. γ´. v. 204. Oratores constanter observant in Præpositionibus: περὶ tamen & πρὸ Poëtis, eædem & ἀμφὶ Oratoribus, vix unquam admutilantur.

Est tamen ubi in prosa aliæ quædam præpositiones non eliduntur: apud Demosthenem de coronâ, ἀντὶ semel; ut ἀντὶ Ἑλλήνων, ἐπὶ decies in ψηφίσμασι.

Quinetiam plurimæ aliæ dictiones in prosa interdum patiuntur Synalœpham; frequentiores in α finitæ: quarum exempla suppetunt ex Demosth. orat. de cor. per Morellium edita Paris. Anno 1570.

Substantiva neutra 5æ. Simpl. in plurali; ut ἀδικήματα, μηχανήματα, πράγματα, ὑπομνήματα· rariùs in singulari, ut ἀδίκημα.

Adjectiva neutra 3æ. simpl. in plurali; ut ἄλλα, ἕτερα, πολλὰ, ὅσα, σύμμαχα· 5æ simpl. in plurali; ut πάντα cum compositis: in Accusativo etiam masculino singulari, alicubi.

Participia itidem 5æ. in neutro plurali; ut ὄντα, προσόντα· & in Accusativo singulari masculino; ut γράψαντα, ἐροῦντα. Nonnullibi & neutra 3æ. in plurali.

Verba potissimùm in ε, 2æ. pluralis: ut ἀπαγγείλατε, βούλεσθε, ἐστὲ, ἔχετε, ἥκετε, οἴεσθε, ὁρᾶτε, ὑπάρχετε· in ο, 3æ. singularis; ut γένοιτο, ἐβούλετο, ἐξεπέμπετο, ἐξήρπασο, ἐπορεύετο, ᾤχετο. 3æ. itidem pluralis, ut ἐγίνοντο· infrequentiùs in ι, sive 1æ. Optativi; ut εἴποιμι· sive 3æ. verborum in μι, ut ἐστὶ, cum compositis. Perpauca in α, ut οἶδα.

Adverbia tam in α finita, quàm in alia brevi; ut ἡνίκα, δεῦρο, &c.

Certæ quædam dictiones penè ubique minuuntur; ἀλλὰ, δὲ, τε, εἶτα, ἔπειτα, μάλιστα, ἕνεκα, ἵνα, τοῦτο, ταῦτα, Δία in jurando.

Iteratur Thlipsis eleganter γοργότητος sive celeritatis causâ; ut ἂν δ᾽ ἐφ᾽ ἃ· ἀλλ᾽ ἐφ᾽ οἷς· ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ἧς· ταῦτ᾽ ἐσθ᾽ ἃ· ἐπειθ᾽ ὅπερ ἐστὶ μάλισθ᾽· ἅπανθ᾽ ὅσα βούλεσθ᾽ ὑμεῖς, &c. Demosth. de cor. Perfrequenter apud Poëtas, ut χαλέπτ᾽ ἄλγε᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι, Il. ε. v. 384.

In Novo Testamento solæ fere Præpositiones & ἀλλὰ vocalem abjiciunt. Ἀμφὶ, ἀνὰ, περὶ, πρὸ, nunquam amittunt; reliquæ in sequentibus locis servant.

Ἀντὶ Matth. 2. 22. 5. 38. 17. 27. Luc. 11. 11.

Ἀπὸ Matth. 1. 17. 2. 1. 8. 11. 15. 1. 20. 29. 24. 27. 27. 9. 51. 57. Marc. 3. 8. 22. 7. 1. 4. 10. 46. 15. 38. 43. Luc. 8. 43. 16. 18. 19. 42. 23. 51. 24. 13. 47. Act. 1. 4. 12. 17. 27. 25. 7. 8. 26. 11. 27. Rom. 11. 26. 15. 19. 1 Cor. 7. 10. Galat. 4. 24. Coloss. 1. 7. Heb.

Heb. 11. 34. 2 Tim. 2. 19. Jud. 14. Apocal. 1. 5. 7. 2. 16. 12.

Διὰ Matth. 4. 14. 8. 17. 12. 17. 27. 9. Joan. 1. 17. Act. 10. 36. 28. 25. Rom. 2. 16. 5. 21. 7. 25. 16. 27. 2 Cor. 4. 5. 11. 14. 5. 7. Galat. 1. 1. Ephes. 1. 5. 3. 9. Philip. 1. 11. Tit. 3. 6. Heb. 7. 9. 1 Pet. 2. 5. 4. 11.

Ἐπὶ Matth. 10. 18. 21. 5. 24. 7. Marc. 2. 21. 26. 13. 8. 9. 16. 18. Luc. 3. 2. 4. 25. 27. 11. 17. 15. 7. bis 21. 10. Act. 4. 9. 13. 31. 19. 10. 34. Rom. 10. 19. Eph. 2. 10. 1 Thess. 4. 7. Heb. 11. 30.

Κατὰ Luc. 23. 17. Act. 3. 17. 22. 3. 26. 3. Rom. 3. 5. 16. 25. 1 Cor. 3. 3. 9. 8. 15. 32. 2 Cor. 11. 21. Galat. 1. 11. 2. 2. 3. 15. 4. 28. Eph. 3. 3. Philip. 2. 3. Philem. 14. bis. 1 Pet. 4. 6.

Μετὰ Matth. 26. 69. Marc. 1. 29. 15. 28. Luc. 22. 37. Joan. 3. 25. Act. 7. 45. 24. 18. 27. 10. 28. 17. 1 Cor. 6. 6. 2 Cor. 6. 15. 16 Galat. 1. 18. 3. 17. Philip. 4. 6. 2. Thess. 3. 12. 1 Tim. 2. 9. 4. 3. 4. 14. 6. 6. Heb. 7. 21. 9. 19. 10. 22. 11. 9. 12. 28.

Παρὰ Matth. 28. 15. Marc. 10. 27. Luc. 19. 7. Joan. 1. 40. 5. 34. 41. 44. Galat. 1. 12.

Ὑπὸ Matth. 2. 17. 3. 3. 8. 9. 11. 7. Marc. 1. 9. Luc. 7. 8. 24. 21. 24. Act. 10. 22. bis. 1 Cor. 4. 5. 10. 29. Galat. 3. 22. 4. 2. 5. 15. Jac. 3. 4. Jud. 12. 1 Pet. 2. 4.

Ἀλλὰ in his Matth. 9. 18. Marc. 2. 17. 22. 17. 5. Joan. 6. 39. 10. 1. 11. 51. 54. 1 Cor. 6. 6. 8. & 11. bis. 15. 39. 2 Cor. 1. 9. 2. 13. 5. 12. Heb. 5. 4. Galat. 4. 2. 17. 2 Joan. v. 5. Apocal. 10. 7.

Aliæ dictiones per N. T. vix unquam perimuntur: legitur tamen τοῦτ' ἔστι, Matth. 27. 46. Marc. 7. 2. Rom. 10. 6. 7. 8.

Est ubi δὲ cum compositis privatur vocali Matth. 18. 6. Marc. 3. 29. 8. 35. Luc. 10. 8. 10. 1 Cor. 14. 21. Heb. 8. 4. 9. 18. 25. 13. 6.

Omissio hæc Synalœphæ in sacrâ paginâ, studiosis imitationem minimè commendatur.

Denique in solutâ oratione ratio & norma Synalœphæ est Euphonia, & numerus oratorius: In eâdem enim clausulâ quandoq; eædem voces & retinent & abjiciunt vocalem; ut in orat. de cor. εἶθ' Ἡγήσιππος, εἶτα Ἀριστοφῶν pag. 148. l. 2. οὔτε ἄποινα, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν p. 181. l. 27. μήτ' ὄντι, μήτε ὢν p. 172. l. 15. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐτέλεις ἐγὼ δ' ἐτελούμην ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν· ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον: ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν· ἐξέπιπτες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον· ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐπολίτευσαι, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος p. 148. l. 10, 11. &c.

Porro elegantiores, & magis Attici scriptores concursum plurium vocalium tam in diversis quàm in eisdem dictionibus, propter hiulcam, quam pariunt, κακοφωνίαν, anxiè devitant: proinde uti concurrentes in eodem vocabulo contrahunt vocales; ità in

pluribus, ubi coëunt, priorem, quantùm licet, consonâ ν ἐφελκυστικῷ claudunt; alias sæpe elidunt.

In initio dictionum: Initialis brevis post finalem longam apud Poëtas non rarò perimitur; ut ὦ 'γαθέ. Theocrit. Idyll. 5. v. 16. ἡ 'ςτή, Euripid. ἀρετή 'ςι, Theogn. v. 147. μέλλω 'ξεμεῖν & ποιῶ πεδιασμένα, Aristoph.

Ubicunque hæc elisio contigerit in initio vel fine, dicuntur voces Synalœpham pati, propter continuationem soni: properantiùs enim efferuntur, nullo facto interstitio, ac si essent vox una.

Synalœpha propriè dicta dictiones (post factam Thlipsin, Synæresin vel Crasin) in unam contrahit.

Thlipsis fit: vel per Apocopen; ut τάργύρειον ταὐτὸ, Aristot. vel per Aphæresin; ut τἄργα τἀμὰ, Soph.

Longa perimit brevem vel ancipitem sequentem; ut μὴνδικα pro μὴ ἔνδικα, Aristoph. τῷντρῳ pro τῷ ἄντρῳ, Theocrit.

Articulus Præpositivus nonnunquam abjicit longam ante brevem, ut ἐκ τὐφανοῦς, Lucian. ἀπὸ τἀνδρὸς, Aristoph. ἐν τἀγαθῷ, Dionys. Semper ferè ante longam, ut θἠμετέρου pro τοῦ ἡμετέρου, Aristoph. θἠμέρᾳ pro τῇ ἡμέρᾳ, Sophocl.

Synæresis valde infrequens est, ut θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, Arist.

Usitatissima Crasis; ubiq; subscripto ι diphthongi, si exciderit; ut τοὐλάχιστον pro τὸ ἐλάχιστον, ἐγᾦμαι pro ἐγὼ οἶμαι, Lucian.

Occurrunt hæ voces in N. T. per Crasin coalitæ; κἀγὼ, Matth. 16. 18. κἀμοὶ, Luc. 1. 3. κἀμὲ, Joan. 7. 28. κἀκεῖνος, Luc. 11. 7. κἀκεῖ, Matth. 5. 13. κἀκεῖθεν, Act. 14. 26. τοὐναντίον, Galat. 2. 7. τοὔνομα, Matth. 27. 57. τουτέστι, Rom. 7. 18. atque alibi.

Quoniam verò multifariàm variatur hæc Crasis pro varietate dictionum, quæ coalescunt, usitatiores quasdam mutationes, per præpositivùm ὁ & copulativum καὶ, describere suffecerit.

Articulus ὁ vel οἱ, sequente α· τὸ sequente η vel οι· τὰ cum ο, communiter fit ω· ut ὤνεμος pro ὁ ἄνεμος, ὦρνες pro οἱ ἄρνες· θὠμισυ pro τὸ ἥμισυ· τῳκίδιον pro τὸ οἰκίδιον, τὤστέα pro τὰ ὀστέα· ὁ vel τὸ sequente ε vel ο· οἱ sequente ο fit ου, ut οὑμὸς pro ὁ ἐμὸς, οὔλυμπος pro ὁ Ὄλυμπος, τοὐμφανὲς pro τὸ ἐμφανὲς, τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, οὑμοὶ pro οἱ ἐμοί· ο cum ε interdum fit ω, ut ὤλαφος pro ὁ ἔλαφος.

Καὶ sequente α, ε, vel ει, fit κα· ut κἄν, κἀγὼ, κᾆτα· sequente οἰ vel ὁ, fit κῳ· ut κῷνον pro καὶ οἶνον vel καὶ ὄνον.

Πρὸ etiam, sequente ε vel ο, contrahitur in ου· ut προὔργου, προὐλίγου, pro πρὸ ἔργου, πρὸ ὀλίγου.

Voces per Synalœpham contractæ unico notantur Accentu, cujus sedes semper eadem est; ut τἄρχαῖα, ἄνθρωπος. Dissyllabæ penultimam, priùs acutam, ex Crasi modò productam, circumflectunt; ut τοὖργον, τοὖπος, ὦνδρες.

Spiritus

Spiritus utriusque dictionis servatur, quoties utraque à vocali incipit, & prior est dissyllaba; ut ἐγᾦδα· Prior monosyllaba tametsi elisa, suo Spiritu posteriorem notat; ut ἅπαθον pro ἃ ἔπαθον, ὥδωνις pro ὁ Ἄδωνις. Quòd si prior incipiat à consonâ, posterioris Spiritus remanet loco Apostrophi; ut τἀληθὲς, τἀναντία, χὤπως· amittitur frequentiùs in τὐπίσι.

Propter Vocalem aspiratam sequentis, præcedens Consona tenuis aspiratur, notam aspirationis in se sæpissimè absorbens; ut θαμάξιον pro τὸ ἁμάξιον, φρȣ̃δος pro πρόοδος, φρειμιάζω pro προοιμιάζω· Similiter cùm Vocalis in fine non sit elisa, ut θοιμάτιον.

Hujusmodi voces collisæ si non cohæreant, suæ notæ singulis appinguntur; ut ὥ 'ξ, χ' ὡ, ὦ 'νθρωπε.

Verùm immunem quasi à legibus licentiam sibi indulgent Scriptores, qui in vocibus per Synalœpham conflatis tum spiritum tum accentum variant: nonnulli enim valde ἀνωμάλως scribunt ὤλλοι pro ὧλλοι, ὤρνεις pro ὧρνεις, &c. in quibus dissyllaba longa ante brevem acuitur, spiritúsque Nominis, non præeuntis Articuli, appingitur; contra Regulas modò præscriptas.

Obtruditur quandoque spiritus tenuis pro aspirato, ut ἐμȣ̓ποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει. Lascar. 95. pag. quandoque consona tenuis, ut κὤπαν ex ϗ ὅπαν pro χὤπαν, Id. 7. v. 53. rariùs consona & nota aspiratæ, ut θὤτερον, Id. 11. v. 52.

Τȣ̓́νεκα potiùs vox composita quàm per figuram contracta, consonam cum spiritu tenuem habet; in quâ ἕνεκα ε cum spiritu penitus amittit, defectu per Apostrophum supra notato. Idem de aliis, siqua istiusmodi reperiantur, judicium esto.

At neque prorsus Authores eâdem semper utuntur scripturâ: legimus in Herodoto ὧλλοι l. 1. p. 18. ὥλλοι l. 2. p. 103. sic apud Portum Lexico Ionico, sed in Dorico ὤλλοι. Sylburgius, in Etymologi indice, utrumq; ponit ὧλλοι, ὥλλοι. At meliùs alibi analogiæ memor, ὥριστος quàm ὤριστος scribendum docet. Rectè Stephanus suo in Indice exponit ὥριστος, ὁ ἄριστος· ὦριστε, ὦ ἄριστε· qui accuratè & diligenter consimilibus analogam notationem adscribit, ut ὧλλος ὧλλοι, non ὥλλος ὥλλοι. Quòd si alia scriptio obvenerit, ut in Theocrito per ipsum edito. Id. 18. v. 19. σφάλμα censendum est; aut, quod in Porti excusationem dici potest, Dialectus. Caninius vult ὠριστος *Æolicè*, ὥριστος *Ionicè* (rectiùs *communiter*) scribi p. 70.

Sunt qui spiritum utriusq; addunt, ut ῾ȣ̓πίτροπος ἢ πίτροπος, Steph. in Ind. & Tom. 3. Thess. & Paralipom. p. 85. Idem tamen regulariùs in Ind. & Tomo exhibet cæteras voces cum unico spiritu Articuli, ut ȣ̔μὸς, ȣ̔̃τερος, &c.

Probè distinguere oportet Synalœpham quæ fit per solam Thlipsin ab ea quæ consurgit ex Crasi: diversæ enim sunt & nota & quan-

quantitas. Crasis enim producit vocalem & præponit illi notam; ut τᾶμα. Thlipsis quantitatem non mutat, & notam postponit; ut τὰ'μά. Utraque admittit coalitionem: quamvis Steph. videtur disjungere voces, quibus sola Thlipsis intervenit; ut τὰ 'μα' servato Accentu prioris, Paralip. p. 85.

Porrò post quamcunq; elisionem cautè observetur scriptura, ne oriatur de voce mutatâ dubium; ut γαλῆν' ὁρῶ, Arist. ran. *tranquilla video*, non γαλῆν ὁρῶ *mustellam video*: τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων, Plutar. in Symp. *hanc vomentem inducens*, non τήνδε μοῦσαν εἰσάγων *hanc musam inducens*. Adhibendi est cautio eadem in augendis vocibus, nam οἷος τε εἰμὶ significat *qualiscunque sum*, οἷός τε εἰμὶ *possum*.

Solebant ex priscis Scriptoribus nonnulli Spiritum dictionis in compositione postpositæ servare; ut Ἐνυάλιος, μελιηδής· interdum & tenuem pro aspero accipere, ut Εὐαίμων. Distinctionis ergo adhibuerunt tenuem in Propriis, asperum in Appellativis; ut Φίλιππος *Philippus*, φίλιππος *amans equorum*: sic ἀσχίαλος & Ἀγχίαλος vide Eustath. Il. έ. v. 79. & Od. ά. v. 105. Idem factitarunt nonnulli in compositis cum περὶ, post Contractionem; ut προὐχώρει, προὔβαινε, &c. quam scripturam meritò Stephanus rejicit, Paralip. pag. 87.

Cæterùm de vocibus figuratè contractis inter viros graves non levis controversia oboritur, an vocalis ι loco suo exclusa perpetuò subnotari debeat; quam subscribendam autoritas & ratio postulant juxta Reg. p. 5. Veritatem hanc ità universim amplexi sunt Grammatici, ut eorum nemo quotquot ad manus nostras devenerunt (Sylburgio, Gualptero, & Rhenio exceptis) diversum senserit. In emendatissimis exemplaribus punctum habent subjectum, Lascaris; ut κᾀγὼ p. 98. Gaza, ut κᾀπὶ, p. 601. l. 5. Cleonardus cum Antesign. ut κᾀμοὶ, &c. p. 229. Moquotus, ut κᾀμοῦ, &c. p. 224. Ramus, ut κᾀγὼ p. 294. Scotus, ut κᾀκεῖνος, &c. p. 314. Caninius, ut κᾄγων, &c. p. 23. Crusius, ut κᾀγὼ p. 877. l. 5. Gretzerus, κᾂν, &c. p. 298. Vossius p. 160. &c. S.S. Biblia editionum omnium, Libri à Stephanis excusi, à Turnebo, Aldo, &c. Julius Pollux, Budæus, Wolfius, Scaliger, Casaubonus, &c. Aliorum, qui multò plurimi sunt, nomina missa facimus: quæ infra in testimonium rei non dissimilis adducuntur.

Subscriptionem negligunt antiquiores, Etymologus, Hesychius, Favorinus, Eustathius, Æmilius Portus: moderni, Frobenius, Gul. Morellius in Demosthene, & præ aliis Wintertonus: quibus elisa ι ex diphthongo præcedente, præcipuè καὶ, aboletur; ut καὶ ἂν κἂν· & subnotatur solùm ex sequenti, ut ὁ αἰπόλος, ᾡπόλος. Argumenti, quod afferunt, sensum faciliùs assequentur tyrones, si

si meminerint: 1°. quod propter vocalium concursum fit Thlipsis. 2°. quod Vocales per Crasin duæ vel plures in unam coëunt. 3°. Si per Crasin facto vocalis rursus subjectum recipiat ι, in diphthongum migrat per Synæresin: Quibus præcognitis argutè disputat Wintertonus (forsan ex Etymologo, ad voces τἠμῆ vel ἐμῷκυμόρῳ· aut ex porto, ad vocem ὦλλοι) fieri non posse Synæresin ex ι mediâ inter vocales per Crasin coalescentes, ideóq; Thlipsin inducit, quæ abradit ι intermediam antequam Crasis extremas collidit, nempe ex καὶ ἂν, κα ἂν, κἂν, ex οἱ ἄλλοι, ὁ ἄλλοι, ὦλλοι. Mirum sanè θλίψεως commentum! Subtilissima circumlocutio! Quid moras nectimus tyronibus? citra opem alterius Figuræ, quàm expeditè fit Crasis? καὶ ἂν, κἂν· οἱ ἄλλοι, ὦλλοι. Diphthongi elidi subjunctivam manente præpositivâ, quis in poësi concesserit; in prosâ qüis tulerit? Post vocales, non inter ipsas, positam ι excidere, & subnotari? satis dogmaticè. In extremis vel medio, ubique ι immutabilis est; subscriptio ipsius non ex positione, sed ἀμεταβολία provenit; quæ cùm omninò sit mutationis expers, semper post Crasin superest integra, non interempta, non variata, nisi ubi in locum illius succedit altera Subjunctiva; ut ἐμὐποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει· aliàs individua comes vel adhæret vel subjicitur; ut τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον· καὶ ἐγὼ, κᾀγώ.

Quod si duæ simul ι concurrant, punctum unum utriusque index est; ut καὶ εἶτα, κᾆτα.

Lascaris cum quibusdam aliis mentionem θλίψεως facit, minimè sanè rejiciendam, si significet *extrusionem*, non *expunctionem*, vocalis ι· quam quidem per Crasin solvi, loco extrudi, & infra poni nemo non fatetur: ibidem tamen punctum subnotat, ubi Thlipsin agnoscit p. 94. & alibi. Etymologus (ad verba Homeri, τἠμῆ, τῷμῷ, & ἐμῷκυμόρῳ) dicit; ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κίρναται τὸ η vel ω cum ε εἰς η vel ω, χωρὶς τοῦ ἰῶτα· ex quibus verbis existimantur alii θλίψεως afferendæ rapuisse ansam, quæ ab Authore non datur. Eustathius enim tum Romæ, tum per Froben. editus, Stephanus, &c. elidunt ε & appingunt ι sub η vel ω. Æmilius Portus (qui ad voces ὦλλοι, ὤρνες) θλίψιν exponit, alibi subjunctâ ι facit Synæresin; ut κᾆξ, κᾀμφιστειλαμένα, &c. in Lexico Dorico. Cùm itaque nihil certi proferatur ab hujus puncti adversariis, ex generali Regulâ, usuque probatissimo retinenda semper est ipsius notatio; neque fidem receptæ veritatis elevet unus vel alter, qui contra torrentem scriptorum penè omnium scapham impellere nituntur. Permovit fortasse eos omissum aliquando hoc punctum, vel distinctionis causâ; ut χὠ pro καὶ ὁ vel etiam more Dorico, ut rectè Scotus p. 119. & 314.

Non aliò commodiùs referenda est disceptatio de puncto Verbis subscripto præcipuè Infinitis in ᾷν.

Infini-

Infinitivus in ᾶν ſub ſe exigit ι, per Reg. p. 7. l. 19.

Gaza format Præſens Infinitivi à Præſenti Indicativi, addito ν, p. 216. l 2. (Caninius etiam p. 77. affirmat *Gazam velle diphthongum in omnibus Infinitivis.*) Laſcaris itidem p. 259. qui deſertis verbis fatetur ſubſcribi ἀναλόγως pag. 200. & rurſus p. 293. ubi ſubnotationem puncti fuſiùs perſequitur. Grammaticos ſui ſæculi idem ſenſiſſe perhibet Urbanus, p. 212. Poſterioris ævi, Sylburgius, Ramus, Cruſius, Rhenius, Gualpterus, Cleonardus, Gerſon, Voſſius, atq; alii quos vidimus: Editiones omnes SS. Bib. veteres Scholiaſtæ in Dramaticos, libri quotquot à Stephanis evulgati, conſtanter ſubnotant. Idem faciunt Viri Ἑλληνικώτατοι, (quibus ſingulis ſpecimen unius ſaltem operis adjicitur:) Julius Pollux in Onomaſtico, Æmilius Portus in Lexicis, Budæus in commentariis, Wolfius in Demoſthene, Benedictus in Luciano, Scaliger in Euſebii Chronicis, Caſaubonus in Strabone & Polybio, Savilius in Chryſoſtomo, Carolus Morellius in editione patrum Pariſienſi, Plantinus in Stobæi Eclogis, Aldus in Demoſthene 1527. in Themiſtio 1534. Petavius in Epiphanio, Grotius in Evangeliis, Salmaſius in commentariis ad Simplicium, Heinſius in ſuis annotationibus ad Poëtas, Wintertonus in Minoribus Poëtis, Duportus in Eccleſiaſte. Quid opus eſt Catalogo? Omnes penè, qui editiones librorum elegantiùs adornârunt, uno quaſi conſenſu ſubnotationem comprobant. Ratio ſubnotandi eſt.

1a. Regula ſuperiùs poſita. 2a. Analogia, cujus ſuprà meminit Laſcaris, τιμάειν τιμᾷν, ſicut τιμάεις τιμᾷς· præſertim quum ι ſit quodammodo Characteriſtica Infinitivi Activi; ideoq; Æoles adſcribunt ι verſo ᾶν in ᾶις, ut γελᾶις pro γελᾷν. 3a. Diſtinctio: quis enim, dempto ι, Genit. Doricum τιμᾶν νικᾶν, & Infinitivum τιμᾷν νικᾷν poterit internoſcere?

Ex Veteribus tamen nonnulli, pauciores ex Modernis ſubſcriptionem negligunt. Theodoſium, Herodianum, Etymologum, Urbanum, Caninium, Scotum eâ mente fuiſſe docet Regula ab aliis per manus tradita & accepta. Heſychium, Favorinum, Euſtathium, Didymum Editiones ſolæ in id conſenſiſſe arguunt. Quibus accenſeri poſſunt Turnebus in Philone & Sophocle, Frobenius in Joſepho, Gulielmus Morellius in Demoſthene, Claudius Morellius in Libanio & Chryſoſtomo, Sonnius in Dionyſio Areopagitâ & Baſilio, Aldus in Platone membranis impreſſo & in Iſocrate, aliiq; perpauci obſcurioris notæ, quia ex incuriâ forſan, ne dicam inſcitiâ, punctum hoc omiſiſſe exiſtimentur.

Theodoſius & Herodianus hujus ſententiæ Patres Præſens Infinitivi circumflexi ab Imperfecto arceſſunt: Dura nimis & anomala formatio; cùm Tempora ſimilia à ſimilibus formari uno

omnes

omnes ore clamitent, Præſens ab Imperfecto manare? præpoſterum! Βοᾷ βοᾷν, ſimpliciſſima, penè nulla mutatio: ἐβόα βοᾶν, abſona, multiplex & prodigioſa detorſio; non ſignificatio, non accentus, non ſyllabarum numerus ſervatur, magno opere vexatur tota dictio, ut ſemiliterula tandem perimeretur.

Perimendi cauſam Etymologus adjecit; *Verba*, inquiens, τὸ *ἀνεκφώνητον ante ν non admittere:* Quid illud ἀνεκφώνητον? vocalem obmuteſcere intelligit, ut quæ conſtituat diphthongum ἄφωνον; non (ut falsò interpretatur Urbanus pag. 212.) *quæ nullum edit ſonum:* ſubſcripta enim vocalis ſonum addit, licèt confuſum, aut ex illâ non omninò fit diphthongus. At ſilens vel ſonans quidni ante ν perinde atque alias conſonas ſcribatur? nulla κακοφωνία impedit, ut in his, ἐωνοχόει, ἐπῄνουν, πέφηνα, μέμηνα, &c. Si ν finale intelligat; in illis itaque Apocopen paſſis πέφην᾽, μέμην᾽ num ι expungitur? Quinimò nec ι, in Verbo magis quàm Nomine, auribus diſplicet Atticis; quorum Genitivus dualis ὄφεων, ζεύγεων, quàm elegans, quàm frequens! & in linguâ communi, νῷν, σφῷν! Quid multa? Infinitivus in ῆν pro εἶν ι mutum ante ν retinet, ut ἐλθῆν· vide Laſcarin p. 293. ſic καμῆν in Lexico Dorico Porti.

Subtiliùs conatur Urbanus obliterare hoc punctum; qui deductionem minùs ſpuriam, non magis tamen ferendam, ex Præſenti commentus eſt (pag. 212. editionis Venet. 1557.) in fine enim Præſentis —άει, ſolvit diphthongum ει, elidit ι, relictas αε contrahit; ambagibus hiſce uſus, ut à communi opinione, & quaſi à viâ regiâ ſolus vel cum paucis aberraret.

Pari circuitione Infinitivis in ȣν Thlipſin inducunt ante factam Craſin: ubi tamen ȣ ex όει tam in Verbis quàm in Nominibus poteſt per Craſin ſolam coaleſcere; ut μελιτόεις μελιτȣς, χρυσόειν χρυσȣν· in quibus neceſſariò excidit ι, nec ſubſcribitur; quoniam ȣ non eſt è numero diphthongorum quæ punctum ſibi ſubjiciunt (pag 4.) vel quia υ pro ι ſufficitur, & Æolice redit; ut ὑψοῖς pro ὑψȣν Laſcaris p. 259. l. ult.

Urbani argutias paucis complexus eſt Scotus pag. 214. de veritate tamen earum incertus, nec ſibi conſtans, adjungit *quoſdam ſubſcribere, quoſdam non ſubſcribere*, atque ita rem in medio relinquit. Aldus in tantum à mente Urbani diſſentit, ut in editione ipſius (contra Reg. pag. 212.) apponat ι & Paradigmati Infinitivi pag. 380. & exemplo Regulæ pag. 212.

Vetuſtiores ſiquis pergat objicere codices puncto carentes, Heſychium & Favorinum, optimos ſanè Authores hac ex parte peſſimè in exemplum adducit; qui non minùs in Præſenti Indicativi quàm Infinitivi, frequenter egent ſubſcriptione; ut ἠβᾷ, ἠβᾶν,

ὀξῶ

ὁρᾷ ὁρᾷν, ὀργᾷ ὀργᾷν, ὁρμᾷ ὁρμᾷν, item ἐργᾷ pro ἐργάσῃ, &c. Idem dicendum eſt de Euſtathio per Frobenium edito, in quo Præſentis punctum deſideratur ſæpiùs quàm ſubjicitur; ut μενοινᾷς Od. β'. v. 275. & v. 286. μενοινᾷ, Od. β'. v. 34. δαμνᾷ, Il. ξ' v. 199. ὁρᾷ, Od. δ'. v. 833. & ξ'. v. 44. cum multis aliis. Deeſt nonnunquam in Didymo, ut δαμνᾷ, Il. ξ'. v. 199. &c.

Hippocrates Venetiis excuſus 1526. non in fine magìs Infinitivi quàm Subjunctivi, atque etiam in Dativis Nominum deſtituitur punctis: iiſdem orbati & mutili conſpiciuntur alii antiquioribus typis exſcripti; adeò ut non injuriâ liceat colligere, Græcis veteribus ſubnotationem hujus ι raram, quemadmodum Hebræis punctationem vocalium nullam fuiſſe in uſu.

Litem nonnulli haud diſſimilem movent de Verbis 4æ. quæ habent penultimam αι, negantes ſubſcribi ι ſub η inde oriundo in Perfecto vel Indef. 1. contra Reg. pag. 45. l. 3.

Punctationem Perfecti decernunt, Gaza (p. 181. τὸ τοῦ παρακειμένου μέσον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η.) Laſcaris (pag. 292. τρέπεται τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται.) Diphthongum αι Præſentis in improptiam η Indefiniti primi mutandam affirmant Scotus, Cruſius, Rhenius, Moquotus, Gretzerus, penè univerſa Grammaticorum ſynodus, & Authorum praxis. Ramus & Sylburgius ſcribunt πέφηνα & πέφηνα· adeóque mirandum eſt in tam claro Sole cæcutiiſſe, alioqui perſpicaciſſimum, Wintertonum.

Quinimò Indefiniti ſubnotationem æquè ac Perfecti admittendam ſuadet analogia, cum ſibi tam cognata ſint & perſimilia ἔφηνα, πέφηνα. Eamque ob cauſam non inſcitè Wintertonus eodem utitur telo ad punctum in utroq; Tempore confodiendum. Nam ſi duo hæc Tempora referantur ad fontem unde proximè fluunt, penultima illius habet α ſimplicem, ex quâ facta η punctum in neutro ſub ſe reciperet: Sin in utriuſque formatione recurratur ad Thema (quod in Perfecto fieri debere modò oſtenſum eſt,) penultima ejus αι in η verſa ſub utroq; pariter punctum ἀναλόγως expetit, vide pag. 5. Quod rectè admonent, Cruſius p. 144. & Gualpterus p. 512. adhibendum Infinitivo *propter rudiores*; quibus conſultum eſſe oportet, hâc quaſi virgulâ indigitante radicem, à quâ multùm diſceſſit. Stephanus per Theſaurum ſubſcriptionem hanc quàm maximè obſervat; ut in his ἔφηνα, ἐμίηνα, ἐσήμηνα, &c. quam retinet per omnes Modos in Indefinitis Verbi αἴρω, ut ἀπῆρα, ἐξάρω, διᾶραι, ἐπάρας, ἠράμην, ἀνταράμενος, &c. Paſſor (in Lexico N. T. ad verbum αἴρω) ut plurimùm dicit reſumi ι in Indefinito primo, quæ in Futuro primo abjicitur; *tenendum*, inquiens, *adeſſe*. Quid itaq; Wintertonus punctum hoc tam rigidè proſcribit? prolixè diſſerens contra ἐμίηνα ad verſum 62. Heſiod

Scut

Scut. Hercul. quod non à Stephano tantùm atque aliis, verùm ab ipſis Euſtathio & Didymo (interdum alibi huic puncto minùs faventibus) ſubnotatur. Quid in partes ſuas trahit congeriem Grammaticorum (ad verſum 80. Heſiod. Ἐργ. l. 1.) hoc tantùm arguens, quod nemo ſanus in dubium vocat, formari Indefinitum à Futuro? ubi intereà παραλογιζόμενος, id, quod probatione eget, tacitus præterit; nempe α vertendum in η, in Perfecto vel Indefinito, neutiquam reſpicere Præſentis diphthongum: Quod ſi affirmare fuiſſet auſus de Perfecto (& ſanè Indefiniti parem rationem ex ipſius argumentatione ſatis conſtat.) Gaza cum reliquis, quos advocat teſtes, adverſis illum ſuffragiis obruiſſent.

Inveniri autem Indefinitum verbi αἴρω, cum α μονοφθόγγῳ, & quidem frequentiùs, fatetur Stephanus; ipſe interim punctum ſubjungens. Quid enim? ſi in unâ voce deliquerit vulgus ſcriptorum, ideóne mutaverit ſententiam vir prudens? & in univerſum? Præterea α non notari dicit, ergo nec η? α Atticum pro η omnes μονοφθόγγως efferunt, ut ἐμίανα. Addit Paſſor ſub α adeſſe & abeſſe ι more Hebraici *dageſch* quod ex literâ *ſchevata* ſæpe ſolet excidere. Quòd ſiquis dixerit in grammaticis raram eſſe mentionem Indefiniti ſubſcripti, frequenter Perfecti; reſponderi poteſt, cùm ſit una utriuſq; ratio, canonem non eſſe iterandum, neque cramben bis ponendam diſcentibus. Verùm nec ſilentio eorum danda omninò erit venia, qui nec ſolùm in Indefinitis hujuſmodi, quorum numerus minor intra Conjug. 4æ. tribum unam concluditur, ſed etiam in perſonis Verborum omnium, quæ (juxta Reg. p. 39. ad finem) exigunt ι ſubſcriptum, vel parùm admodum vel prorſus nihil de puncti hujus annotatione præcipiunt. Quorum tamen in gratiam, ſi permiſerint adverſarii, id dicendum cupimus, quòd idem illi rectiùs nobiſcum judicaverint; & in ſubnotandiis tam Synalœphis, Infinitivis in ᾶν, Perfectis Mediis, Indefinitis primis, quàm perſonis cujuſcunque Modi vel Temporis, ad generalem normam velut invariabilem Cynoſuram confugiendum cenſuerint, punctumq; ab illâ conſtanter dirigendum. Cui per omnia ſi religiosè adhæſerint, non ampliùs typis erudiendi relinquentur elementarii, & ſubleſtâ fide decipientur editionum, in quibus, ut ſummâ curâ & artificio ſplendidiſſimè elaboratis, nunquam non inerunt ſphalmata. In Bibliis enim Plantinianis legimus ἐργᾶ, Gen. 4. 12. ὤκησεν, Gen. 4. 16. βοᾶ, Gen. 4. 10. ἀγαπᾶ, Prov. 3. 12. ἀγαπᾶν & ἀγαπᾷν, Marc. 12. 33. atque alia complura de quibus p. 283.

Hujus denique Regulæ beneficio continget; ut ſublatis hinc Docentium altercationibus, inde Diſcentium difficultatibus, quas leviuſculi iſti apices, tanquam vepreculæ creant in viâ, faciliores fuerint progreſſus, & compendioſius iter ad Athenas.

Figuræ

Figuræ Syntaxeos

Tres ſunt: Enallage, Ellipſis, Pleonaſmus.

Enallage

Eſt permutatio quævis dictionum in Syntaxi.

1°. Numeri, Generis, vel utriuſque: alio nomine dicta Synthesis vel potiùs Σύνεσις, per quam dictiones ſenſu, non voce, congruunt; nempe ſubintelligitur ut plurimùm altera vox, quâcum fit Concordantia.

Numeri: Nomen Multitudinis ſingulare ſæpe jungitur Verbo plurali; necnon Adjectivo vel Relativo, generis quandoque diverſi; ut ὁ λεὼς χαίρουσι, Lucian. πᾶσα πόλις κεχηνότες ἀκούουσι, Idem. Ἀνθρώπους πίνυσθον ὅπις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ, Il. γ'. v. 279. Cum utroque ſimul Numero interdum conſtruitur; ut σωθήσεται γυνὴ ἐὰν μείνωσι, 1 Timoth. 2. 15. ubi γυνὴ pro *ſexu* ponitur.
Similiter Partitivo ſingulari reſpondet Relativum plurale; ut —ὅστις αὐτὸς ἢ φρονεῖν δοκεῖ ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν, Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοὶ, Soph. δευτέραν ἐπιστολὴν, ἐν αἷς, &c. 2 Pet. 3. 1. ἐν αἷς refertur ad προτέραν & δευτέραν.
Maſculinum vel Fœmininum plurale interdum Verbo adjungitur ſingulari; ut ἐξεφύετο τοῖς μὲν αἱ τρίχες, τοῖς δὲ τὰ πτερὰ, Ariſtot. uſitatiùs Poëtis, ut ἠχεῖται ὀμφαὶ, Pindar. Verbum ἐστι ſic uſurpatur, ut οὐκ ἔστιν οἵτινες ἀπέχουσι, Plato. Et ἦν itidem, ut οὐκ ἦν βοτάναι, Jerem. c. 14. v. 5.
Dualia cum Pluralibus cohærent apud Poëtas; ut καμέτην δέ μοι ἵπποι, Il. δ'. v. 27. νῶι δὲ χαζώμεθα, Il. ε'. v. 34. ὀνόματα ὁμοίω, Ariſtoph. Nebul. κόρακες κρώξαντε, Aratus.

Generis; ut κλυτὸς Ἱπποδάμεια, Il. β'. v. 743. ὀλοώτατος ὀδμὴ, Od. δ'. v. 442. γλύφουσι Πανὸς τὤγαλμα τραγοσκελέα, Herodot. l. 2. πλεῖον Σολομῶντος (pro πλείων,) Matth. 12. 42. τέκνα μου οὓς ὠδίνω, Galat. 4. v. 19.

Numeri & Generis; ut τὼ χεῖρε ἃς ὁ Θεὸς ἐποίησε, Xen. —πόσιες δὲ παραυτίκα λύματ' ἔχουσαν Φαρμακόεις, &c. Nicand. in Alexiph. v. 292. & 293. pro φαρμακόεσσαι· πᾶσα Ἱεροσόλυμα, Matth. 2. 3. (i. e.) πόλις.

2°. Caſûs: Vocatur hæc Antiptoſis, quâ Caſus pro Caſu ponitur; ut παρακαλῶ ὑμᾶς περιπατῆσαι—ἀνεχόμενοι pro ἀνεχομένους, Epheſ. 4. v. 1, 2. τοῖς Συρακοσίοις κατάπληξις οὐκ ὀλίγη ἐγένετο,

ὁρῶντες

ὁρῶντες τ̃ τῶν Ἀθηναίων δύναμιν, Thucyd. pro ὁρῶσι ἐ προσηκτέον ἡμῖν ἐπὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι βλάπτουσι, Dinar. pro εἰδόσι, φημὶ γὰρ ἐν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα Ἀστράπτων ἐπιδέξι'. Il. β'. v. 350. & 353. pro ἀστράπτοντα.

Nominativus non rarò usurpatur pro Vocativo præcipuè cum Articulo; ut ἡ παῖς, ἐγείρου, Luc. 8. v. 54. (vide pag. 131. l. 37.) Vocativus poëticè pro Nominativo; ut ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἕζετο, Il. θ'. v. 442. ἠχέτα τέττιξ, Hesiod. interdum pro Accusativo & Genitivo; ut εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην, Il. α' v. 498. ἠχέτα πόντου, Orpheus. περίτεροι πόδες ἱππότα θηρὸς, Arat. (vide Eustath. ad versum 68. Od. γ'.)

Quinetiam Casus pro Verbo tribuuntur alii quàm sui; ut ἠξίωσαν τ̃ Ἀχιλλείων ὅπλων Ἑλθόντι δοῦναι — Soph. pro Ἀχίλλεια ὅπλα δοῦναι.

Antecedens, quod esset alterius casûs, ponitur sæpe in casu sui Relativi; ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' οὐκ ἦρξεν ἀρχὴν pro ἀρχή. sic περὶ τοῦ τέκνου ἐμοῦ, ὃν ἐγέννησα. Ὀνήσιμον, Philem. v. 10. pro Ὀνησίμου. Regitur aliquando à Præpositione; ut ἄγοντες, παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι, Act. 21. 16. pro Μνάσωνα, quandoque à Relativo regitur in diverso Numero; ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πόλεων ἐλύπησε, Isocrat. pro οὐκ ἔστι πόλις, ἥντινα ἐλύπησε.

Sunt qui Ellipsin potiùs notant in hac constructione: deesse tamen id perperàm dicitur quod sine Pleonasmo addi vix potest: insolens enim, si non planè inaudita, hæc constructio; ἄγοντες Μνάσωνα παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι. οὐκ ἔστι πόλις, ἥντινα πόλεων ἐλύπησε.

Pro Genitivo absolutè posito usurpatur Accusativus, &c. (vide p. 161.) non rarò & Genitivus absolutè ponitur pro alio Casu; ut ταῦτα ποιησάντων τῶν Σπαρτιητέων ἐπαύσαντο τοῦ προδυνῆκα, Herodot. l. 7. pro ποιήσαντες Σπαρτιῆται προσέμιξαν τῷ τείχει τ̃ πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν, ἐ προσιδόντων αὐτῶν, Thucyd. pro προσιδόντας αὐτούς. —σὲ δ' ἂν πλουερὸς ἀροτρεὺς Βουκαῖός τ' ἀλέγοι — Τοῖα πεφρασθέντος, &c. Nicand. Theriac. v. 4, 5, 7. pro πεφρασθέντα.

Sæpissimè post Infinitivum ponitur Accusativus pro alio Casu; ut Ἀβυδηνοῖσι προσετέτακτο φύλακας εἶναι τῶν Ἀθηναίων, Herodot. l. 7 pro φύλαξι. ἔδοκει ἡμῖν ὑπερθεμένους τ̃ ναῦν ἀναβιβάσασθαι, Lucian. v. hist. l. 2. pro ὑπερθεμένοις.

Interdum Verbo duos Casus regenti apponuntur simul utrique, neglecta etiam ratione Concordantiæ; ut ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας Θεὸς εὐξαμένοιο, Il. π'. v. 531. pro εὐξαμένῳ· ἀκούω enim regit Genitivum & Dativum pag. 149. Interdum Nomini; ut τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, 1 Cor. 16. 21. Huc refer κατὰ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε, Act. 17. 2. magis perspicuè ὁ Παῦλος.

Ad Enallagen casûs ſpectat ſubmutatio caſuum quæ dicitur Hypallage: ut ἀφαιρῶ σοῦ τοῦτο vel σέ τούτου, &c. vide p. 161. 162. 163.

3°. Vocis ſeu ſignificationis: Activa quædam ſignificationem paſſivam vel neutram; induunt ἀναλαμβάνω, ἀναφέρω *reficior, revaleſco*, ἀπαλλάττω *liberor*, τελῶ *cenſeor*, μεταβάλλω *mutor*, ἀσκέω *exerceor*, &c. ut ἀναλαμβάνων ἐκ τῆς νόσου, Galen. ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρων, Plutar. τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων ἀπαλλάττει ῥᾷον, Ariſtot. Probl. εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξάμην, Lucian. μεταβάλλει χειμὼν εἰς εὐδίαν, Menand. ἀσκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς, Iſocr. quibus adde κατάπαυε, Jerem. 6. v. 25. &c. Subauditur in his ferè accuſativus nominis reciproci: ut ἀνέλαβεν ἑαυτὸν, Demoſth.

Paſſiva quoque & neutra interdum activam habent ſignificationem: ut σὺ ἀπεστράφης με, Jerem. c. 15. v. 6. βεβούλευται, c. 27. v. 45. κοινωνοὺς πεποίηται, Demoſth. (vide p. 55.) cum pluribus aliis utriuſque ſortis.

4°. Modi: Infinitivus ſæpiſſimè loco Imperativi ponitur (vide p. 180.) interdum Subjunctivus; ut τὸ τρίτον μέρος ἢ τρίτους ἔχῃ, Demoſth. de claſſibus. Item Optativus; ut εἰ μὴ φοβῇ ἀφίκοιο, Æſchin. addito ut plurimum ἄν: ut αὐτοὺς ἂν εἰδείης, Lucian. Ganymed. & Jup. Futurum quoque Indicativi perfrequenter: ut —οὐ μοι δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις Παύσῃ τε θυμοῦ —Euripid. οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, &c. Legitur Imperativus pro futuro Indicativi; ut οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ γύναι, Euripid. Iphigen. pro ὃ δράσεις.

5°. Temporis: Indefinita temporum omnium habent ſignificationes: ut ὡμοιώθη ἡ βασιλεία, Matth. 17. 23. i. e. ὁμοιοῦται, &c. In Indicativo tamen, ſæpius perfecti: In Imperativo & Infinitivo, præſentis: In Optativo & Subjunctivo, futuri.

Eſt ubi alia omnia tempora pro ſe invicem accipiuntur, præſertim ſacris Bibliis.

Pro futuro, Præſens in his ubique; ἔδομαι, φάγομαι *edam*, πίομαι *bibam*, νέομαι, βέομαι *ibo*, ἐλῶ *impellam*, &c. vide anomalorum tabellam.

Imperfectum; ut N. ἀλλὰ σῶσαι δεήσει. Π. οὐκ ἐχρῆν. Lucian Nereid. & Neptun.

In vaticiniis, ſæpiuſculè præſens, indefinitum vel præteritum; ut ἐγείρομαι, Matth. 27. 63. παιδίον ἐγεννήθη, Iſ. 9. 5. συγκέχυται ἡ γῆ, καὶ ἔσται λαὸς ὡς κατακεχυμένος, ib. v. 19.

Pro indefinito vel præterito, quandoque præſens; ut φαίνεται, Mat. 2. 13.

Pro Præſenti, contrà præterita; ut ἔοικα, οἶδα, Lucian. (vide p. 55.)

Eſt

Est & alia Enallage dicta 'Αντιμέρεια, quâ ponitur pars una pro parte orationis alterâ. Adjectivum pro Adverbio, p. 127. Adverbium vel Infinitivus pro Nomine pag. 133. Participium pro Adverbio, Substantivo, &c. pag. 183. &c.

Ellipsis

Est defectus unius vel plurium dictionum in contextu:

1°. Nominis: In Adjectivis vel Articulis fœmininis certa quædam Substantiva subintelligenda sunt, præcipuè Casûs obliqui.

Βουλή. ut μίαν βουλεύσωμεν, Il. β'. v. 379. i. e. βουλήν.

Γῆ. τὴν ξηρὰν, Psalm. 95. 5. i. e. γῆν.

Γυνή. εἴγε συμβαίη γέροντι νέαν ἔχειν, Xen. i. e. γυναῖκα.

Γραμμή, vel γωνία. πρὸς ὀρθὴν, Euclid. i. e. γραμμὴν vel γωνίαν.

Δίκη. ἀξίαν ἀποτίνειν, Lucian. i. e. δίκην· εὐθείας κρίνετε, Ps. 53. 1. i. e. δίκας.

Δορά. ἀπὸ τῆς λεοντῆς πίθηκος, Adag. i. e. δορᾶς.

'Ηλικία. ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖ, Synes. ep. 68. i. e. ἡλικίας.

'Ημέρα. τῇ ἐπιφωσκούσῃ, Matth. 28. i. e. ἡμέρᾳ.

Θάλασσα. ἐφ' ὑγρὴν, Od. ά. v. 97. i. e. θάλασσαν.

Μερὶς vel μοῖρα. ἐείζειν περὶ ἴσης, Il. λ'. v. 423. i. e. μερίδος vel μοίρας.

Ναυμαχία. μίαν ναυμαχήσαντες, Aristoph. i. e. ναυμαχίαν.

Ναῦς. τριήρης, Thucyd. i. e. ναῦς.

'Οδός. τὴν ἐπὶ θάνατον ἰέναι, & ἑτέραν ἐκτρέπονται, Lucian. i. e. ὁδόν.

Πληγή. δαρήσεται πολλὰς, ὀλίγας, Luc. 12. 47. 48. i. e. πληγάς.

Πνοή. οἱ 'Ετησίαι λεγόμενοι & αἱ τροπαῖαι γίνονται, Aristot. i. e. πνοαί.

Τέχνη. ἡ ῥητορικὴ παραφυές τι τῆς διαλεκτικῆς, Aristot. Rhetor. 1. i. e. τέχνη.

Φωνὴ vel γνώμη. ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι, Luc. 14. 18. i. e. φωνῆς vel γνώμης.

Χώρα. εἰς ὅλην περίχωρον, Matth. 14. 35. κατ' ἰδίαν, Matth. 24. 3. i. e. χώραν.

Ψῆφος. τὴν λευκὴν ἀεὶ καὶ σώζουσαν φέρεις, Lucian. Hermog. & τὴν ἀναιροῦσαν seu καθαιροῦσαν τιθέναι, Dem. i. e. ψῆφον.

'Υπόνοια. διὰ κενῆς, Psalm. i. e. ὑπόνοιαν.

'Ωρα. πρωΐας, Matth 21. 18. & ὀψίας, 27. 57. i. e. ὥρας.

In quibusdam Neutris:

Διάστημα. πύργων ὄντων δι' ὀλίγου, Thucyd. l. 3. i. e. διαστήματος.

'Ιμάτιον. οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, Matth. 11. 8. i. e. ἱμάτια.

Μέρ☉.	ἄχρι ἡμίσε☉ ἐλθεῖν, Dioſcorid. i. e. μέρυς.
῾Ρῆμα vel ἔπος.	δι᾽ ὀλίγων ἔγραψα, 1 Pet. 5. 12. i. e. ῥημάτων.
Τάγμα vel πλῆθος.	πᾶν τὸ στρατιωτικὸν, Herodian. l. 2. τὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησίων, Thucyd. l. 2. i. e. τάγμα, &c.
῞Υδωρ.	ποτήριον ψυχρῦ, Matth. 10. 40. i. e. ὕδατος.
	In paucioribus Maſculinis; ut
Πυρετός.	τεταρταίυς λύει, Dioſcor. l. 2. i. e. πυρετύς.
῞Υπν☉.	ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, Lucian. i. e. ὕπνον.
Χρόν☉.	ἐκ πολλῦ, Plato. ἐκ πολλῦ, Thucyd. l. 5. δι᾽ ὀλίγυ, idem. l. 2. i. e. χρόνυ.

Ponitur Genitivus omiſſo priore Subſtantivo; ut εἰς ᾅδυ, Act. 22. 7. i. e. οἶκον. ἀγαθῦ δαίμον☉ ἐγχέαι, Athen. i. e. κύλικα. εἴθε μοι τ τυ γένοιτο, i. e. κτῆσις vel χρῆσις.

Frequenter Genitivus Nominis Proprii uſurpatur, ſubaudito Appellativo; ut Δημοσθένης Δημοσθένυς, i. e. υἱὸς, Demoſth. de cor. Μαρία Ἰακώβυ, i. e. μήτηρ, Luc. 24. 10.

Uſitatiſſimè cum Articulo Nominis intellecti; ut Ἰάκωβον τὸν τῦ Ζεβεδαίυ, Matth. 4. 21. i. e. υἱόν. ſic Τὴν αὐτῦ φιλέει, Il. ι. v. 342. i. e γυναῖκα. Quandoque Participium unà cum Nomine ſubintelligitur; ut Μαρία ἡ Ἰακώβυ, Matth. 27. 56. i e. μήτηρ δοκῦσα, ut rectè Theophylact. pag. 372. Subauditur & Nomen partitivum; ut τῶν παρόντων μήτε ψέγε, μήτε ἐπαίνει, Polyænet. i. e. τινά. τῶν ταξιαρχιῶν κατελέγην, Lyſias. i e. εἷς vel τίς. (ſic ἐξ αὐτῶν ἀποκτενῦσι, Luc. 11. 49.)

Quinetiam alia permulta non invenuſtè ſupprimuntur; ut ἐν γαστρὶ ἔχυσα, Matth. 1. 18. i. e. βρέφ☉, &c.

Ellipſis Verbi: De Verbo ſubſtantivo dictum eſt pag. 126.

῎Εστι (*officium eſt*) quandoque reticetur; ut τὸ πενίαν φέρειν ὐ παντὸς, Sext. τῆς ἀρετῆς εὖ ποιεῖν, Ariſtot.

In epiſtolarum inſcriptionibus ſæpe omittitur verbum εὔχομαι, aut aliud ſimile; ut Ἱπποκράτης τῷ Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν, Iſocr. Παῦλ☉ κλητὸς Ἀπόστολ☉, &c. τῇ ἐκκλησίᾳ τῦ Θεῦ, &c. 1 Cor. 1. 1, 2.

Ellipſis Adverbii: ἕνεκα paſſim, idque eleganter pag. 140. &c.

῏Ω itidem ante Vocativum; ut ῎Ανδρες Ἀθηναῖοι, Demoſth. ſic ἄνδρες ἀδελφοὶ, Act. 23. 26.

Φεῦ ante Genitivum; ut τῆς ἀναιδείας.

Ellipſis Conjunctionis: Copulativæ defectus vocatur Aſyndeton; ut ἦλθον εἶδον ἐνίκησα, Plutarch.

῾Ως

Ὡς ante Infinitivum; ut ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, Lucian. vide p. 178. l. 10.

Ἵνα ante Subjunctivum; ut ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος, Matth. 7. 4. Similiter μὴ: ut εἴπῃ, ὁρῶμαι μόνον, Lucian.

Ellipsis Præpositionis: Usitatissimè κατὰ, διὰ, vide pag. 140. 145. 159. &c.

Præpositiones sæpe subaudiuntur ante Casus quos regunt; ut ποῖε κέκραγας ἀνδρὸς, Steph. i. e. περί. Περφύλαξω Παντοίων ἀνέμων, Arat. i. e. ἀπό. κυφίστα ἑαυτὸν τῆς σκίμποδος, Herodian. i. e. ἐπί.

Ellipsis plurium dictionum: Frequens est Ellipsis in Adagiis, Apophthegmatis, Dialogis præsertim scenicis; ut ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάς. Plutar. In abruptis itidem locutionibus, quæ vehementiorem animi motum & pathos exprimunt, usitatissima est Ellipsis, dicta Aposiopesis; ut καὶ σὺ τέκνον, Plutarch.

Pleonasmus

Est excessus unius vel plurium dictionum.

Ἄντα post certas voces redundat; ut ποῖ' ἄντα, πολλ' ἄντα, ὀλίγ' ἄντα, πήνικ' ἄντα.

Αὐτὸς passim in N. T. ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ, Matth. 8. 1. Eleganter πᾶς τις, πᾶς ὅστις, Lucian.

Infinitivi nonnulli, φάναι, εἰπεῖν, εἶναι, &c. ut ἔφη εἰπεῖν, Xenoph. ἑκὼν εἶναι, Bud. Additur Verbis Infinitivus cognatæ significationis, ut βῆ δ' ἴμεν, Il. ι. v. 167. Quædam & Participia, ut ἔφη λέγων, Herodot. l. 5. vide ὤν [p. 166.] Ἔχων & φέρων alicubi, ut παίζεις ἔχων, Lucian. φλυαρεῖς ἔχων, Plato. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων, Æschin.

Porro dictiones cujuscunque Generis in oratione πλεονάζουσι; ut ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι, &c. Herodot. l. 2. Ἄγριον ἄγριον ἕλκος, Bion. Id. 1.

Pleonasmi species est Periphrasis.

Χρῆμα cum Genitivo Nominis usurpatur pro ipso Nomine; ut ἐξαίρετον χρῆμα τῆς νεανίε *eximius juvenis*, & τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον *quanti labores*, Aristoph. μέγα χρῆμα συὸς *magnus aper*. Herodot. Similiter παῖδες vel υἷες, ut ἰατρῶν παῖδες pro ἰατροί, υἷες Ἀχαιῶν pro Ἀχαιοί. Il. α. v. 162.

Apud Poëtas nomen Qualitatis cum Genitivo personæ, ipsam personam circumloquitur; ut ἲς Τηλεμάχοιο, Od. π'. v. 476. interdum cum Adjectivo Proprio, ut βίη Ἡρακληείη, Il. λ'. v. 689. item ἲς βίης Ἡρακληείης, Hesiod.

Multa Verba auxiliaria cum Infinitivis vel Participiis ponuntur pro Verbis finitis; ut ἔοικα γελάσεσθαι pro γελάσομαι, Lucian. ἦλθον ἀπολέσθαι pro ἀπώλοντο, Diodor. ἦλθον ἀναιρεθῆναι, i. e. ἀνῃρέθησαν, Plutar.

Pro Verbo passivè vel neutraliter significante adhibetur Adjectivum ejusdem, cum Verbo substantivo; ut διάφορος ἐγενόμην pro διέφερον, Isocr.

Accedit Figuris hisce Syntaxeos Figura Dispositionis, Hyperbaton sive Ἀνακόλουθον.

Ἀνακόλουθον est Figura, per quam perturbatur ordo vocum in oratione, utpote situ non communi & debito dispositarum; ut καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς — καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκροὺς συνεζωποίησε, Eph. 2. v. 1. & 5.

Figuræ Prosodiæ.

ALiæ sunt *Dictionis:* aliæ *Carminis:* utriusque generis usus præcipuus est in poësi.

Figuræ Dictionis; Synecphonesis, Diæresis, Tmesis, Systole, Diastole, Cæsura.

Synecphonesis

Quæ & Synæresis dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit; ut Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ — Il. α'. v. 374. Θεοῖσιν ἐπιδεξάμενος — Pythagor. v. 49. Καὶ σφέας φωνήσας — Il. δ'. v. 284.

Syllabæ breves ita contractæ pro longâ habentur; ut ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν, Il. β'. v. 4. (vide Il. π'. v. 527.) Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι, Hesiod. Ἐργ. l. 1. v. 149. Pro brevi rarius, ut Ὄρσεο πέπον — Il. ε. v. 109.

Interdum longa ante brevem colliditur, ut Ῥεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν — Il. ρ'. v. 461. sic Hesiod. Ἐργ. v. 5. Longa etiam ante longam, & in diversis dictionibus; ut Ἡ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσι — Il. ε. v. 466. sæpissimè ἢ ante οὐ, ut Ἡ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας — Il. ε. v. 349. Ἡ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησε — Il. ι. v. 533. Ἡ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼν — Theocrit. Id. 5. v. 116.

Diæresis

Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit; ut Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς — Il. γ'. v. 314. ᾔον ἐλύσαο — Il. ω. v. 685.

Tmesis

Membra vocis compositæ disterminat, interventu unius vel plurium dictionum; ut κατὰ γαῖα κάλυψε, Il. ξ'. v. 114.

Systole

Syllabam longam corripit; ut — λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι, Od. λ'. v. 303. — ἀλλὰ βούλεσθε, Od. π'. v. 387. — δέκα δῶρα δώσω καὶ εἴκοσι, Epigramm. l. 7.

Breviatur

Breviatur interdum αι finalis ante consonam; ut Εἰδὲιεν οἴκαδ' ἵκωμαι φίλω ἐς πατρίδα γαῖαν, Il. ί. v. 414.

Item vocalis ante σ & alteram consonam; ut "Ωκυμον, ἡδύοσμον ——Ammian. ep. 17. αι terminatio pluralis 1æ & 2æ. Simplicium, ut ——μετ' ἀκτῖνας ἠελίοιο, Hesiod.

Diastole sive Ectasis

Brevem producit; ut Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος——Il. δ'. v. 135. Ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσι——Hom. Batrachom. v. 156. "Αωτα σὺ μὴ δείδιθι—— Nicand. Alexiph. v. 443.

Frequentiùs extenditur brevis: 1°. ante liquidam; ut——μέλος ἀείδω, Hom. hymn. in Mercur. v. 499. Πολλὰ λισσομένη—— Il. ἐ. v. 358. 2°. ante aspiratam; ut——ἴδον αἰόλον ὄφιν, Il. μ'. v. 208. plerumque vocalem aspiratam; ut Τοῖον οἱ πῦρ δαῖεν —— Il. ἐ. v. 7. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη——Il. δ'. v. 86.

Non rarò voces monosyllabæ præsertim ante liquidam extenduntur; ut—— δία δὲ μέγα πάκος ἄρεξα, Hesiod. Scut. Hercul. v. 364.

Cæsura

Extendit syllabam brevem in fine dictionis & initio pedis; ut Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες——Il. ξ'. v. 421. Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν—— Il. γ'. v. 83. ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην, Il. ά. v. 45.

Plures simul Figuræ interdum congeruntur; ut——οὐ με μάλα ῥεῖα Νικήσει——Il. ύ. v. 102. Cæsura & Synecphonesis, &c.

Figuras has omnes comprehendit & supergreditur
Licentia Poëtica.

Nullis enim legibus constricti Poëtæ, longas corripiunt, breves producunt, ancipites in eâdem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: Et, sive metri cogantur necessitate; sive numerorum varietati, elegantiæ, symphoniæ studeant; sive etiam furori suo & αὐθαδείᾳ obsequuntur; cunctis superiorem Regulis sibi vendicant licentiam: cujus exempla permulta in poëmatis abundant: paucula hîc indigitantur. ——τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται, Theocr. Id. 6. v. 19. Ἐπειδὴ νῆές τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο, Il. ψ'. v. 2.——ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει, Il. ά. v. 342. οὐράνιον περικάλυμμα βάλλεις——Orph. hymn. 18. v. 17. Εἰς ἔργον ὀτρύνουσα θεῆς——Quint. Smyrn. l. ιβ'. v. 109. Τιμὰς τευξαμένη παρ' αὐτῆς——Orph. hymn. in Semelen. v. 6. Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου, Steph. Paral. p. 58. ex Epigram. Φέρβε βόας, φέρβε μᾶλα, φέρβε στάχυν, οἶσε θερισμὸν, Callimach. hymn. in Cererem. v. 136.

Cæterùm monendi sunt Lectores, ne errata editionum pro licentiâ deputent poëticâ: ubi enim alii codices habent——αὐτοὺς

δ' ἐλάσα

δ' ἑλώεια — Il. ά. v. 4. — rectiùs legendum ſuggerit Steph. — αὐτοῦ ϑ' ἑλώεια, ſic — τ' δ' ἄνακτα — Il. ζ'. v. 176. Froben. — τ' ϑ' ἄνακτα, Steph.

Plura in hanc rem differit Stephanus in Scholiis ad carmen Heſiodi 268. Ξὺν ϑ' ἐγὼ ——— p. 29. & in Paralip. p. 90.

Figuræ carminis: 'Αντιποδία, Brachycatalexis, Hypercatalexis ſive Hypermetrum, Dialyſis.

'Αντιποδία

Eſt quâ pes pro pede ponitur; idque multifariàm.

1°. Spondæus in quinto loco Hexametri conſtituitur; ut 'Αμφοτερον, βασιλεύς τ' ἀγαϑὸς, κρατερός τ' αἰχμητὴς, Il. γ'. v. 179. cujuſmodi verſus Spondaicus vocatur.

2°. Anapæſtus, initio plerumque Hexametri; ut Βορέης καὶ Ζέφυρος τώτε Θρήκηϑεν ἄητον, Il. ί. v. 5.

3°. Iambus in Hexametro; ut Ὃς ἤδη τάτ' ἐόντα — Il. ά. v. 70.

4°. Amphibrachius; ut Ἕως ὃ ταῦϑ' ὥρμαινε κτ φρένα — Il. ά. v. 193.

5°. Pes proceleuſmaticus, ſive τετράβραχυς· ut τρέτε δ' 'Αΐδης ἐνέρεσι, Heſiod. Theogn. v. 850.

Brachycatalexis ſive Acatalexis.

Eſt, quâ ſyllaba vel pes finalis deſideratur, ut ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον, Pindar. Ζεῦ πταὶ γδ ὧραι, idem.

Hypercatalexis ſive Hypermetrum.

Eſt, quâ ſyllaba præter juſtam metri diſpoſitionem ſuperabundat; ut Ἄνϑεσι πορφυρέοισι λύκοισιν ἀναγκαίοιο χαλινοῦ, Tryphidior. v. 95. niſi quis hìc malit duplicem fingere Synecphoneſin, & ſyllabas colliſas breviare.

Dialyſis

Eſt, quâ dictio in fine poſita ità diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſit verſu, altera in principio ſequentis; ut Πυκνὰ δινεύοντες ἀπ' ὠραν' αἰϑέ —
—ρος διὰ μέσω, Sapph. ode 1.

Ferrarii Orationes.
Ejusdem Lexicon Geograph.
Tullii selectæ Epistolæ, in usum Scholæ *Westmonast.*
Effigies Amoris.
Ignoramus.
Flosculi Historici.
Comenii Vestibulum.
Farnabii Epigrammata.
Orator Extemporaneus.
Baronii Metaphysica.
Burgersdicii Logica.
Herebordii Logica.
Eustachii Ethica.
Stierii Tabulæ.
Golii Ethica.
Gassendi Logica.
Ejus Epicur. Philos.
Ejus Syntagm.
Opera varia Posthuma, Philos. Civil. & Theol. Fr. Baronii.
Stahilonis Axiomata.
Reusneri Symbola.
Johannis Vigierii Opera, M. D.
Theologiæ libri 11. Rochfield.
Charltonii Oeconomia.
Busbequii Gislenii Opera Omnia.
Perenesis ad Edif. Imperii in Imperio, Molins.
Lucius Florus, in English.
The Doctrine and Opinion of Pythagoras and Plato, by J. Henson, M. D.
Sparkles of Divine Love, or Emblems.
Grobianus and Grobiana.
Solomon's Gate.
The Christians New-years Gift.

The

